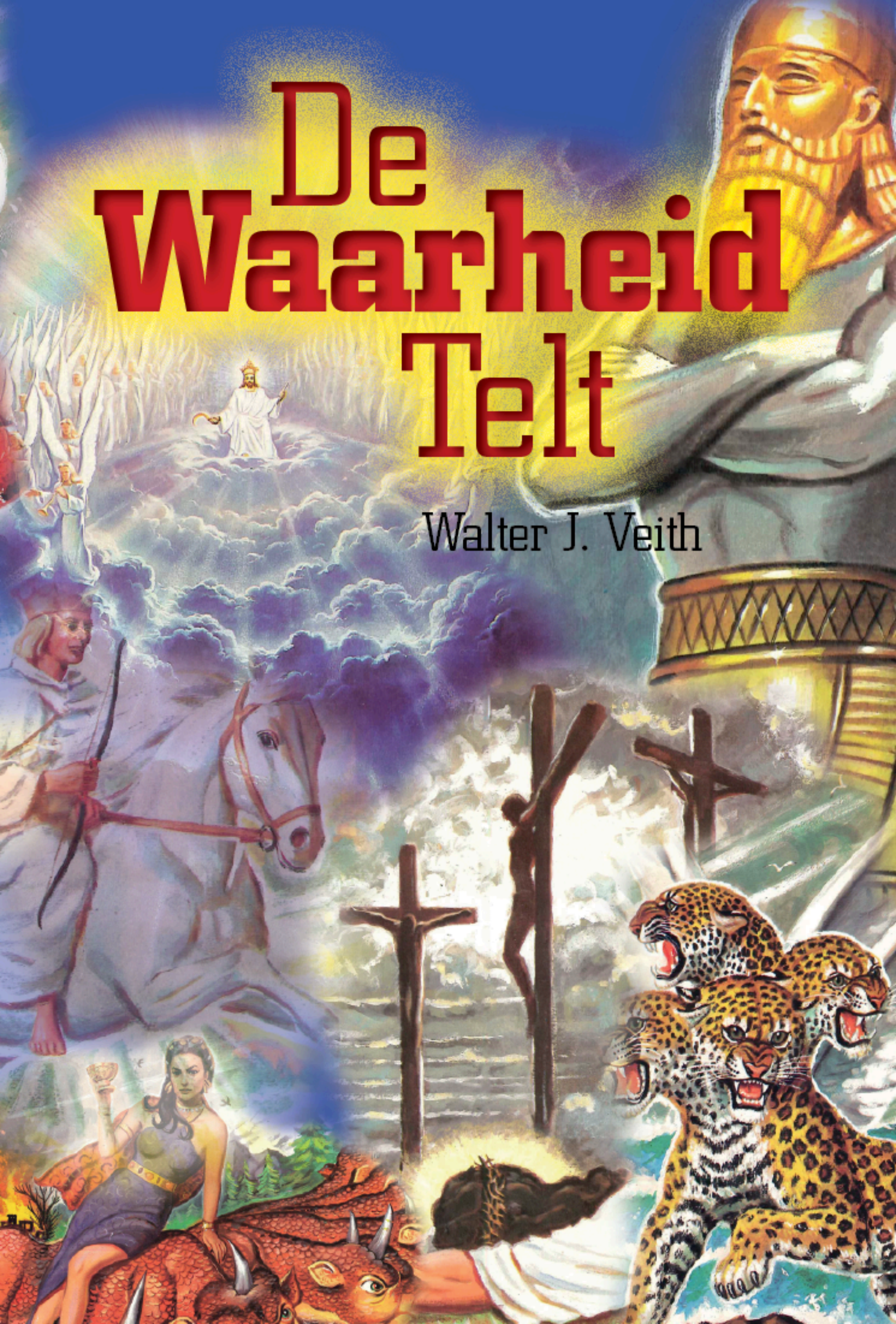

De Waarheid Telt

Walter J. Veith

DE WAARHEID TELT

Stichting de Bazuin te Sion
Postbus 30
2957 ZG Nieuw-Lekkerland
telefoon: 0184 - 681616
e-mail: ndouden@zonnet.nl

Inhoud

Woord vooraf	5
Voorwoord van de redacteur	7

CHRISTUS, DE BRON VAN WAARHEID

1. Jezus, zo maar een man?	11
2. Een advocaat voor onze tijd	31

HET STRIJD PUNT OVER WAARHEID

3. Het verre verleden	67
4. De man achter het masker	75
5. De grootste misdaad aller tijden	103
6. Het grote conflict	126
7. Twee beesten worden vrienden	140

HET LAATSTE GROTE CONFLICT TUSSEN WAARHEID EN DWALING

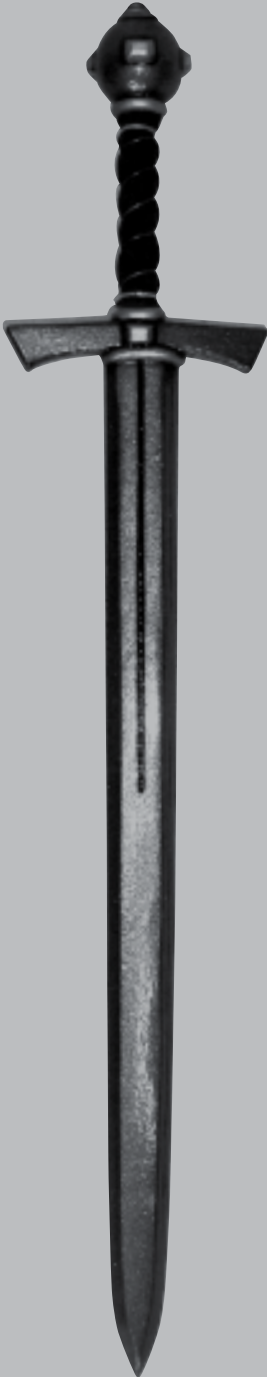
8. Het merkteken van het beest	157
9. De wijn van Babylon	175
10. Het mysterieuze rijk van de dood	213
11. De geest van eenheid	228
12. Vreemd vuur	254
13. De new age-beweging en de Maitreya	283

ONTSNAPPING AAN HET DOOLHOF VAN DWALINGEN

14. Een steen om je hoofd op te leggen	311
15. Gods leidinggevende gave	344
16. Het vieren van de opstanding van Christus	390

DE WAARHEID GERECHTVAARDIGD

17. De komende climax van de geschiedenis	409
18. Het langverwachte millennium	441

*“Want het woord Gods
is levend en krachtig
en scherper dan enig
tweesnijdend zwaard en
het dringt door, zo diep dat
het vaneenscheidt ziel en
geest, gewrichten en merg,
en het schift overleggingen
en gedachten des harten.”*

Hebreeën 4:12

Voorwoord

Nooit eerder is geloof in het Woord van God zo ondermijnd als tegenwoordig. Tegelijkertijd wordt de slotfase van het laatste millennium ook gekarakteriseerd door millenniumkoorts, ervaringsreligie en de opkomst van talrijke nieuwe religieuze ideologieën, en deze tendens zet zich voort naarmate het nieuwe millennium verdergaat. De eenvoudige leerstellingen van de Bijbel worden inderdaad overschaduwd door de vele paranormale onthullingen en leringen van onze eeuw. Oosterse mystiek en New Age-denken hebben de oude pilaren van de waarheid aangetast en nieuwe ideologieën hebben de eeuwige bakens vervangen. Waarheid is niet langer van belang, harmonie en samenwerking zijn in tel.

We leven in een eeuw van compromissen. In het belang van vrede en harmonie wordt de waarheid vaak opgeofferd. Er wordt beweerd dat alle religies gelijk zijn en dat ondanks de verschillen in leer en aanpak ze allemaal naar God leiden. Deze gedachte heeft geleid tot grotere samenwerking tussen godsdiensten, en binnen het christendom zelf worden de oude strijdpunten begraven! Rooms-katholieken, orthodoxe religies en protestanten beginnen het eens te worden.

Dit boek is niet bedoeld als een receptenboek voor verlossing. Er zijn geen ingrediënten die gemengd en geconsumeerd moeten worden om verlossing te verkrijgen. Verlossing wordt alleen in Hem gevonden die "...volkomen behouden kan, wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten" (Hebreeën 7:25). Dit boek is niet bedoeld als aanvulling op de Bijbel, maar het is geschreven om zijn uiteenzettingen te onderbouwen.

De waarheid van de Bijbel wordt getoetst in het licht van de vervulling van de profetieën en de grote archeologische ontdekkingen van onze tijd. Bovendien worden de profetieën van Daniël en de Openbaring betreffende onze tijd behandeld in het licht van de huidige situatie in de wereld.

De vervulling van profetische gebeurtenissen zoals voorzgd in de Bijbel maakt de opvatting dat het werkelijk het Woord van God is geloofwaardig. Het verplicht ons tot het nemen van een beslissing en nodigt ons uit Gods reddingsplan van verlossing aan te nemen. Ik geloof dat Gods waarheid uiteindelijk zal triomferen. Hij is absoluut betrouwbaar en de weg waarop Hij ons uitnodigt te gaan is het reizen waard.

WALTER J. VEITH

Voorwoord van de redacteur

Na het doorlezen van Dr. Veiths complete werk kan ik naar waarheid zeggen dat het een grote eer en genoegen was om met zijn manuscript te werken. Ik ken geen ander boek dat zulke heldere, beknopte uitleg geeft voor de vele vragen die in onze wereld gesteld worden. Dr. Veiths goed gefundeerde informatie die Gods Woord bevat is essentieel als we wijs willen worden uit de talloze stemmen om ons heen die onze aandacht opeisen. Zonder dat geloof ik dat de helderheid van ons inzicht verduisterd zal worden en ons vermogen om de juiste beslissingen betreffende ons leven te nemen in gevaar wordt gebracht.

Als ideologische stromingen en rages zich over de wereld uitbreiden, wordt ons verstand gevuld met “spiritueel afval” en we vinden liever troost bij wat bij onze speciale smaak en voorkeur past, dan waarheid als een verborgen schat te zoeken. Maar hoe kan men zelfs waarheid definiëren zonder een maatstaf die zeker en vast blijft? Dit boek is een poging om de maatstaf en rijkdom van waarheid aan het licht te brengen - de Bijbel - die kostbaarheden bevat die de zware last van verdriet en schuld kunnen verlichten, vrede herstellen waar zorg en angst is, en ogen openen die lang verblind waren door verwarring en onzekerheid. In onze wereld van vandaag moet waarheid er toe doen. Het is zeer waardevol, in toenemende mate zeldzaam en buitengewoon kostbaar. Zonder waarheid is al het andere een leugen, en niets is waard om voor te leven.

Dit boek hoort ook bij Dr. Veiths indrukwekkende verhelderende video-serie die al de onderwerpen in dit boek en meer in een multimediapresentatie behandelt. Speciale dank aan alle proeflezers, assistenten en ontwerpers voor hun hulp bij de voorbereiding van dit monumentale werk.

Beste lezer, moge u vrede en hoop vinden in de bladzijden van dit boek en mag het een uitdaging zijn de waarheden van de Bijbel voor uzelf te bestuderen en te erkennen dat de kostbare juwelen die erin gevonden worden er voor u toe doen!

WENDY GOUBEJ PENNER

**Christus,
de bron van waarheid**

1

JEZUS, ZO MAAR EEN MAN?

Introductie

Was Jezus een bedrieger of was Hij de Messias, de Zoon van God? Dit is de essentiële vraag die we allemaal voor onszelf moeten beantwoorden, want het zou het verschil kunnen maken tussen leven en dood. Eén ding is zeker: Jezus heeft meer strijdpunten opgeroepen dan enig ander oprichter van religieuze systemen in de wereld. Hij deed ook enkele verbazingwekkende uitspraken die Hem de enige bron van verlossing voor de gevallen mens zouden maken, en creëerde zo spanning tussen de verschillende religieuze systemen, die zonder compromis niet gemakkelijk opgelost kunnen worden. Of Hij had gelijk, of Hij had geen gelijk, een compromis lijkt onmogelijk. Als Hij gelijk had dan zal deze strijd escaleren tot het definitieve einde en zijn hoogtepunt bereiken in de glorieuze terugkeer van Christus naar deze aarde om Zijn heerschappij op te eisen en de levenden en de doden te oordelen. Als Hij ongelijk had, dan is de Messias volgens de verschillende geloofssystemen nog niet gekomen, of hij is een aantal keren gekomen in de vorm van wereldleiders, of hij zal helemaal niet komen.

Boeddhisme en hindoeïsme leren dat de Christus, de wereldleider, meerdere reïncarnaties in verschillende stadia van menselijke vooruitgang heeft doorgemaakt. De moslims leren dat Jezus Christus een profeet was, maar dat hij niet de Zoon van God was. Maar zij leren ook dat Hij “uit een maagd geboren was, wonderen deed, de Messias was, een zondeloos leven leidde, naar de hemel ging en terug zal komen voor het einde van de wereld.”¹ De Joden,

behalve de messiaanse Joden, verwerpen Hem ronduit. Voor hen is Hij een bedrieger.

De christenen zelf zijn verdeeld in hun houding ten opzichte van Jezus. Sommigen zien Hem als God, Verlosser, Heer en Messias, terwijl anderen weigeren Zijn goddelijkheid te aanvaarden, en kiezen om Hem als een speciaal geschapen wezen te zien. Wie heeft gelijk? Laten we de bewijzen bekijken.

Heeft Hij ooit bestaan?

De eerste vraag is natuurlijk of Christus werkelijk een historische figuur was. Als Hij dat niet was verspillen we onze tijd met het bespreken van een mythe of een legende. De meest vooraanstaande bronnen die Zijn historische echtheid bevestigen zijn tweeledig:

A. DE CHRISTELIJKE BRONNEN

1. De 27 verschillende nieuwtestamentische documenten.
2. De geschriften van de kerkvaders (Polycarpus, Eusebius, Irenaeus, Origen, enz). Het is ook opmerkelijk dat christenen door de eeuwen heen bereid waren vervolgd te worden en zelfs te sterven voor Zijn naam. De hele menselijke geschiedenis is verdeeld in een tijdperk van vóór en na Christus, die al eeuwen onze kalender bepaalt.

B. DE NIET-BIJBELSE BRONNEN

1. Tacitus, de Romeinse geschiedschrijver, schrijft in ongeveer 115 na Christus over de vervolging van de christenen door Nero in het jaar 64 na Christus:

Maar al de pogingen van mensen, al de grootheid van de keizer en de zoenoffers aan de goden, waren niet voldoende om het schandaal te onderdrukken of te beëindigen, dat het vuur verordend was. En dus liet Nero, om van dit gerucht af te zijn, met een uiterst verfijnde wreedheid als schuldigen straffen, een groep mensen die men verafschuwde: de christenen. Christus, waar de naam van is afgeleid, werd door stadhouder Pontius Pilatus ter dood gebracht tijdens de regering van Tiberius. Na enige tijd stak dit verderfelijke bijgeloof weer de kop op, niet alleen in Judea, de bron van het kwaad, maar zelfs in Rome, de verzamelpplaats van alles wat gemeen en laag is uit alle boeken van de wereld en daar navolgers vindt.²

2. Suetonius, de Romeinse geschiedschrijver, verwijst naar “Chrestus” (dat hij waarschijnlijk verward heeft met “Christus”) in zijn *Leven van Claudius* (de keizer van 41 tot 54), dat geschreven werd in ongeveer 120 na Christus. Hij verwijst waarschijnlijk naar twisten tussen Joden en christenen over Jezus.

Omdat de Joden voortdurend oproer maakten op aansporing van Chrestus, verbande hij (Claudius) hen uit Rome.³

3. De Talmud is een verzameling van joodse tradities die dateren uit de derde eeuw.

Op de dag voor het Pascha bingen zij Yesbu van Nazareth op, en de bode ging veertig dagen voor hem uit, en zei, “Yesbu van Nazareth zal gestenigd worden omdat hij tovenarij heeft uitgeoefend en Israël heeft bedrogen en op een dwaalspoor gebracht. Laat ieder die iets tot zijn verdediging weet komen en voor hem pleiten.” Maar zij vonden niets tot zijn verdediging en bingen hem op op de dag vóór het Pascha.⁴

Was Hij de Messias?

ZIJN UITSPRAKEN

Wederom ondervroeg de hogepriester Hem en zeide tot Hem: Zijt Gij de Christus, de Zoon van de Gezegende? En Jezus zeide: Ik ben het, en gij zult de Zoon des mensen zien, gezeten aan de rechterhand der Macht en komende met de wolken des hemels. Marcus 14:61-62

VERKLARINGEN VAN ANDEREN

Hij (Andreas) vond eerst zijn broeder Simon en zeide tot hem: Wij hebben gevonden de Messias, wat betekent: Christus. Johannes 1:42

De oudtestamentische Messiaanse profetieën

Volgens de autoriteiten zijn er meer dan 300 verwijzingen naar de Messias in het Oude Testament, en deze werden geschreven over een periode van 1500 jaar. Sommige sceptici hebben bezwaar tegen het gebruik van deze profetieën als verdediging voor het messiasschap van Christus, en claimen dat ze in of na de tijd van Jezus geschreven werden. Dit is een belangrijk gegeven

dat we moeten onthouden. Conservatieve geleerden schatten dat het laatste oudtestamentische boek rond 450 voor Christus geschreven werd. Maar degenen die een latere datum voorstaan kunnen de datum niet dichterbij brengen dan ongeveer 250 voor Christus – de reden hiervoor is de Griekse vertaling van het Oude Testament die voltooid werd tijdens de regering van Ptolemeus Philadelphus (285-246 voor Christus). Dit is een historisch feit en het plaatst een periode van tenminste 250 jaar tussen de voorzeggingen in het Oude Testament en hun vervulling in Christus.

In zijn interessante boek *Bewijs Dat Om Een Oordeel Vraagt* noemt Josh McDowell 60 oudtestamentische profetieën die door Christus in het Nieuwe Testament zijn vervuld. Het zou onmogelijk zijn om ze alle 60 grondig te bespreken in dit korte overzicht, maar we kunnen er een paar uitkiezen voor nauwkeuriger onderzoek:

1. DE MAAGDELIJKE GEBOORTE

Zie, de jonkvrouw zal zwanger worden en een zoon baren; en zij zal hem de naam Immanuël geven. Jesaja 7:14

En Jozef... had geen gemeenschap met haar; voordat zij een zoon gebaard had. En hij gaf Hem de naam Jezus. Matteüs 1:18, 24-25

2. BETHLEHEM

En gij, Bethlehem Efrata, al zijt gij klein onder de geslachten van Juda, uit u zal Mij voortkomen die een heerser zal zijn over Israël en wiens oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid. Micha 5:1

Toen nu Jezus geboren was in Bethlehem in Judea... Matteüs 2:1

3. DE DIENST DOOR WONDEREN

Dan zullen de ogen der blinden geopend en de oren der doven ontsloten worden; dan zal de lamme springen als een hert en de tong van de stomme zal jubelen. Jesaja 35:5-6

En Jezus ging alle steden en dorpen langs... en genas alle ziekte en alle kwaal onder de mensen. Matteüs 9:35

4. NAAR JERUZALEM OP EEN EZEL

Jubel luid, gij dochter van Sion; juich gij dochter van Jeruzalem! Zie, uw koning komt tot u, hij is rechtvaardig en zegevierend, nederig en rijdende op een ezel... Zacharia 9:9

En zij brachten het tot Jezus, en wierpen hun klederen over het veulen en hielpen Jezus er op. Lucas 19:35

Naar schatting werden 29 profetieën met betrekking tot de Messias geschreven door een aantal verschillende mensen over tenminste vijf eeuwen - en ze werden vervuld in één 24-uurs periode van zijn leven.

5. VERRADEN DOOR EEN VRIEND

Zelfs mijn vriend op wie ik vertrouwde, die mijn brood at, heeft zijn biel tegen mij opgebeven. Psalm 41:10

... en Judas Iskariot, die Hem ook verraden heeft. Matteüs 10:4

6. DERTIG ZILVERSTUKKEN EN 7. HET LAND VAN DE POTTENBAKKER

En ik heb de dertig zilverstukken genomen en die in het huis des Heren de pottenbakker toegeworpen. Zacharia 11:13

En de zilverlingen in de tempel werpende, verwijderde hij zich; en zij namen het besluit daarvoor het land van de pottenbakker te kopen... Matteüs 27: 5-7

8. HOUDING ONDER BESCHULDIGING

Hij werd mishandeld, maar hij liet zich verdrukken en deed zijn mond niet open... Jesaja 53:7

En op de beschuldiging, die de overpriesters en oudsten tegen hem inbrachten, antwoordde Hij niets. Matteüs 27:12

9. HIJ WERD LICHAMELIJK MISHANDELD

Maar om onze overtredingen werd hij doorboord... en door zijn striemen is ons genezing geworden. Jesaja 53:5

Toen liet hij hun Barabbas los, maar Jezus geselde hij en hij gaf Hem over om gekruisigd te worden. Matteüs 27:26

10. HANDEN EN VOETEN DOORBOORD

... die mijn banden en voeten doorboren. Psalm 22:17

... zij kruisigden hem daar... Lucas 23:33

11. GEKRUISIGD MET DIEVEN

... omdat hij zijn leven heeft uitgegoten in de dood, en onder de overtredders werd geteld. Jesaja 53:12

Toen werden met Hem twee rovers gekruisigd, één aan zijn rechterzijde en één aan zijn linkerzijde. Matteüs 27:38

12. KLEREN VERDEELD EN HET LOT GEWORPEN

Zij verdelen mijn klederen onder elkander en werpen het lot over mijn gewaad. Psalm 22:19

De soldaten ... namen zijn klederen en maakten daarvan vier delen, voor iedere soldaat één deel, en zijn onderkleed. Dit kleed nu was zonder naad, aan één stuk geweven. Zij zeiden... Laten wij dit niet scheuren, maar er om loten, voor wie het zijn zal... Johannes 19:23-24

13. AZIJN AANGEBODEN

Ja zij gaven mij gif tot spijze, en lieten mij in mijn dorst azijn drinken. Psalm 69:22

En zij gaven Hem wijn met gal te drinken. En toen Hij die proefde, wilde Hij niet drinken. Matteüs 27:34

14. GEEN BEENDEREN GEBROKEN

Hij behoedt al zijn beenderen, niet één daarvan wordt gebroken. Psalm 34:20

Maar toen zij bij Jezus gekomen waren en zagen dat Hij reeds gestorven was, braken zij zijn benen niet. Johannes 19:33

15. BEGRAVEN IN HET GRAF VAN EEN RIJKE MAN

En men stelde zijn graf bij de goddelozen; bij de rijke was hij in zijn dood. Jesaja 53:9

... een rijk man van Arimathea kwam, genaamd Jozef.. En Jozef nam het lichaam en wikkelde het in zuiver linnen, en hij legde het in zijn nieuwe graf... Matteüs 27:57-60

Sommigen hebben gesuggereerd dat deze profetieën per ongeluk of bij toeval door Jezus zijn vervuld. Volgens de waarschijnlijkheidsleer is de kans dat één mens tot nu toe acht van deze profetieën vervult (inclusief die van het kruis) één op de honderd duizend miljoen is.

De zeventig-weken profetie

Van de vele profetieën aangaande de Messias is er één die de kwestie buiten twijfel stelt en dat is de profetie in Daniël 8 en 9, die de tijd van de zalving van de Messias voorzegt.

De zeventig-weken profetie in Daniël 9 is de meest verbazingwekkende messiaanse profetie in de Bijbel. Zo nauwkeurig voorzegt het de tijd en de gebeurtenissen rond het komen van de Messias, dat joodse geleerden door de eeuwen heen hebben geprobeerd het belang ervan te beperken, en zij hebben het zelfs gewaagd een vloek uit te spreken over enig individu die zou proberen de dagen van de profetie te berekenen. De zeventig-weken profetie werd aan Daniël gegeven als een uitleg en uitbreiding van de 2300 dagen profetie in Daniël 8, en de twee profetieën zijn daarom met elkaar verbonden. Voor het doel van deze discussie zullen we ons tot de messiaanse profetie beperken en de volledige profetie in Daniël 8 buiten beschouwing laten.

In het kort, gaat Daniël 8 over de onderdrukking van Gods volk door aardse machten en de waarheid betreffende verlossing. Het heiligdom in deze profetie is een verwijzing naar het aardse heiligdom en de diensten daarin gehouden, die op hun beurt dienden als een model om het verlossingsplan te illustreren. De reiniging van het heiligdom maakte deel uit van de jaarlijkse dienst van de Israëlieten en vindt een grotere toepassing in de laatste reiniging van de herinnering aan de zonde (zie *Een Advocaat Voor Onze Tijd*). Laten we de tijdsprofetieën van de zeventig-weken periode en het heiligdom bekijken.

Tot twee duizend en driehonderd avonden en morgens; dan zal het heiligdom gerechtvaardigd worden. Daniël 8:14 SV

Hier hebben we een specifieke tijdsprofetie, en het is daarom belangrijk de principes die betrekking hebben op het ontwarren van profetische tijd te begrijpen. Zoals met alle profetie zou het juiste zo moeten zijn dat de Bijbel zelf zijn geeft.

Profetieën worden in symbolische taal vermeld, en de gebruikte symbolen moeten ontward worden vóór de betekenis van de woorden begrepen kan worden. Profetische tijd wordt ook gebruikt als een symbool, dat in het licht van de Bijbel uitgelegd moet worden. De sleutel wordt gevonden in twee teksten:

Overeenkomstig het aantal dagen, gedurende welke gij het land verspied hebt, veertig dagen, zult gij uw ongerechtigheden veertig jaar lang boeten, voor elke dag één jaar... Numeri 40:34

... voor elk jaar leg Ik u een dag op. Ezechiël 4:6

Het dag-jaar principe is door de eeuwen heen door geleerden toegepast. Middeleeuwse katholieke geleerden gebruikten de joodse jaar-dag berekening. In 1190 paste Joachim van Fiore, uit Calabrië in Italië het jaar-dag principe toe op profetische tijd. In de dertiende eeuw pasten de volgelingen van Joachim in Italië, Spanje en Duitsland op een zelfde manier het jaar-dag principe toe op de 2300 dagen. In 1440 zei de rooms-katholieke theoloog Nicholas Crebs uit Cusa het volgende over de 2300 dagen:

... besluitend een dag voor een jaar zoals aan Ezechiël openbaar is gemaakt.⁵

De juistheid van het dag-jaar principe als een verklarend middel wordt het best aangetoond in zijn toepassing. Waar het toegepast wordt valt de betekenis van de profetieën op hun plaats en schijnbare afwijkingen worden opgelost. Dit zal duidelijker worden naarmate we dieper op de profetie ingaan in de volgende hoofdstukken.

Het toepassen van het principe op de 70-weken profetie zal aantonen dat alleen Jezus van Nazareth de langverwachte Messias kon zijn.

De profetie ontvouwd

Daniël begreep het visioen van de 2300 dagen niet.

En ik Daniël, was uitgeput en was enige dagen ziek; daarna stond ik op en verrichtte de dienst bij de koning. En ik was verbijsterd over het gezicht, maar niemand merkte het. Daniël 8:27

Na het bestuderen van de woorden van Jeremia de profeet, werd Daniël inzicht in het visioen gegeven:

Terwijl ik nog sprak in het gebed, kwam de man Gabriel, die ik tevoren gezien had in het gezicht, in ijelende vlucht tot vlak bij mij; en hij zeide... nu ben ik uitgegaan om u een klaar inzicht te geven... want gij zijt zeer bemind. Let dus op het woord en sla acht op het gezicht. Daniël 9:21-23

Zeventig weken zijn bepaald voor uw volk... Daniël 9:24

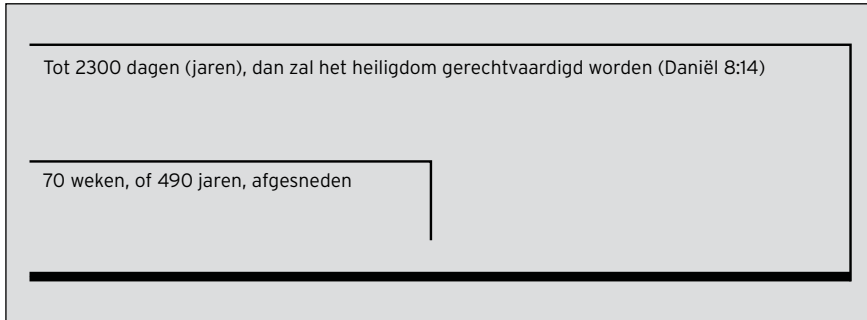
Uw volk betekent Gods uitverkoren volk - het oude Israël. Zeventig weken geteld in dagen zou zijn: 70 weken x 7 = 490 dagen. Bij toepassing van het dag-jaar principe worden 490 dagen dus 490 jaren. Het woord bestemd betekent toegewezen, verordend of afgesneden. De Latijnse Vulgata gebruikt het woord abbreviore, - afsnijden. Dus de "70 weken van jaren" of 490 jaren moesten van een langere periode, de 2300 dag- jaren, afgesneden worden. John Tillinghart, die in 1655 stierf, was de eerste die verklaarde dat de 70 weken van jaren een kleiner tijdperk was in de grotere periode van 2300 jaren.

Vierhonderd negentig jaren waren bepaald voor de Joodse natie om:

- 1. de overtreding te voleindigen*
- 2. de zonde af te sluiten*
- 3. de ongerechtigheid te verzoenen*
- 4. eeuwige gerechtigheid te brengen*
- 5. gezicht en profeet te bezegelen*
- 6. iets allerheiligst te zalven. Daniël 9:24*

Deze zes punten zijn Messiaans, en konden alleen door de Messias vervuld worden. Wie anders kon de ongerechtigheid verzoenen of eeuwige gerechtigheid brengen?

Johan P. Petri hervormd predikant te Seckbach in Duitsland laat de 70 weken en 2300 dagen gelijktijdig beginnen. Een blik op het volgende diagram laat de 70 weken afgesneden van de 2300 dagen zien.

Afbeelding 1.1

Het begin van de 70 weken en de 2300 dagen

Nadat de engel de 70 weken vermeldt, geeft hij een verdeling van de 70 weken als volgt:

- a. 7 weken van jaren voor de herbouw van Jeruzalem (vers 25)
- b. 62 weken van jaren tot de Messias (vers 25, 26)
- c. 1 week van jaren tot het eind van de periode (vers 27)

Totaal ... 70 “weken... bepaald voor uw volk.”

Dit zijn de complete 70 weken van de profetie. Maar wanneer zijn ze begonnen? Daniël geeft een zeer duidelijk antwoord:

Weet dan en versta: vanaf het ogenblik dat het woord uitging om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen tot op Messias de Vorst zijn zeven weken, en twee en zestig weken. Daniël 9:25

“Vanaf het ogenblik dat het woord uitging om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen” begint de profetie van de 2300 dagen. De laatste oproep tot de herbouw van Jeruzalem kwam onder Koning Artaxerxes Longimanus in het jaar 457 voor Christus.⁶ Een citaat uit Ezra hoofdstuk 7 verduidelijkt het punt. De koning verklaarde:

Door mij is bevel gegeven dat ieder die in mijn koninkrijk tot het volk Israël, zijn priesters of de Levieten behoort en zich bereid verklaart naar Jeruzalem te gaan, met u mag meegaan. Ezra 7:7,12,13.

Met de begindatum 457 voor Christus als uitgangspunt is het mogelijk om de volgende data en gebeurtenissen vast te stellen. Zeven weken waren bepaald voor de herbouw van Jeruzalem.

$$7 \text{ weken} \times 7 \text{ dagen per week} = 49 \text{ dagen van jaren}$$

Geheel volgens de profetie werd Jeruzalem 49 jaar na 457 voor Christus herbouwd tot het jaar 408 voor Christus.

"Tot Messias de Vorst"

Weet dan en versta: vanaf het ogenblik dat het woord uitging om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen, tot op Messias de Vorst zijn 7 weken en twee en zestig weken. Daniël 9:25

$$62 \text{ weken} \times 7 \text{ dagen per week} = 434 \text{ dagen van jaren}$$

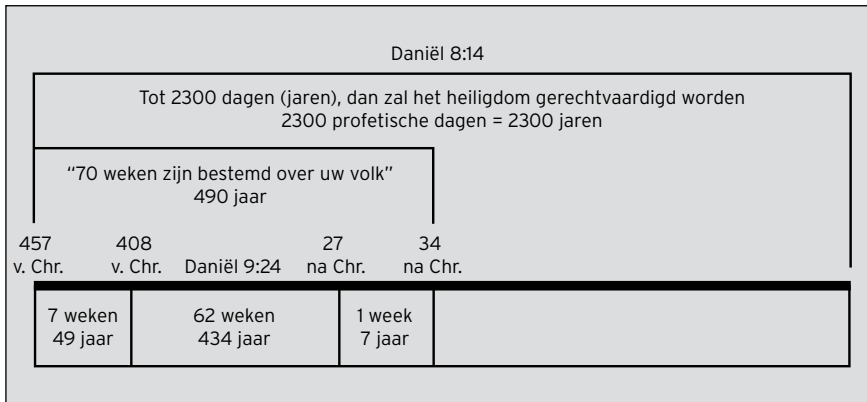
$$7 \text{ weken} \times 7 \text{ dagen per week} = 49 \text{ dagen van jaren}$$

$$434 \text{ jaren} + 49 \text{ jaren} = 483 \text{ jaren vanaf } 457 \text{ voor Christus tot de Messias}$$

Zeven weken (49 dagen) voor de herbouw van Jeruzalem en nog 62 weken of 434 dagen brengt ons tot Messias de Vorst. Te beginnen in 457 voor Christus en het dag-voor-een-jaar principe toepassend, kunnen we de datum vaststellen na het voorbijgaan van 483 jaar (49 + 434), wat ons tot het jaar 27 na Christus brengt, als we één extra jaar rekenen voor de overgang van voor Christus naar na Christus. Dit jaar is het meest historische jaar in het christendom en Lucas in Lucas 3:1-3 geeft nauwkeurig de gebeurtenissen in dat jaar weer. Deze verzen verwijzen naar het vijftiende jaar van Keizer Tiberius (waarvan bekend is dat dit het jaar 27 na Christus is) waarin de volgende personen aan het bewind waren: Pontius Pilatus, Herodus, Philippus, Lysanias, Annas en Kajafas, en de tijd waarin Johannes de Doper op die tijd doopte. Afbeelding 1.2 geeft de berekeningen weer.

De 69 weken (483 jaar) brengt ons "tot op Messias de Vorst." Volgens Johannes 1:41 betekent Messias "de Christus" en dit betekent "de Gezalfde." Volgens de Bijbel werd Jezus bij zijn doop gezalfd met de Heilige Geest.

En het geschiedde, dat toen ook Jezus gedoopt werd en in gebed was, de hemel zich opende. Lucas 3:21-23

Afbeelding 1.2

De doop van Christus vóór Zijn dienstwerk markeerde de gebeurtenis in de profetie "tot Messias de Vorst". Toen Christus verkondigde, "de tijd is vervuld" (Marcus 1:15) verwees Hij naar dit deel van de profetie.⁷

Hoe ongelooflijk nauwkeurig! Precies op tijd wordt Jezus gezalfd en begint Hij zijn dienstwerk:

De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om te genezen die gebroken zijn van hart, om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid. Lucas 4:18

De laatste van de zeventig profetische weken

Als 27 na Christus het einde van de 69 weken aangeeft, dan moet 34 na Christus het einde markeren van de 70 weken bestemd voor Israël. Als we de weken in jaren uitdrukken komen we op dezelfde datum. Bijvoorbeeld, de 483 jaren eindigden in 27 na Christus, dus de 490 jaren zouden zeven jaren later eindigen, namelijk 34 na Christus. (Zie afbeelding 1.2).

*En Hij zal het verbond voor velen zwaar maken, een week lang; in de helft van de week zal Hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden...
Daniël 9:24*

Het persoonlijk voornaamwoord "Hij" verwijst naar de Messias die al genoemd wordt in Daniël 9:25, 26. Hij, dat is de Messias, de Christus, zal het

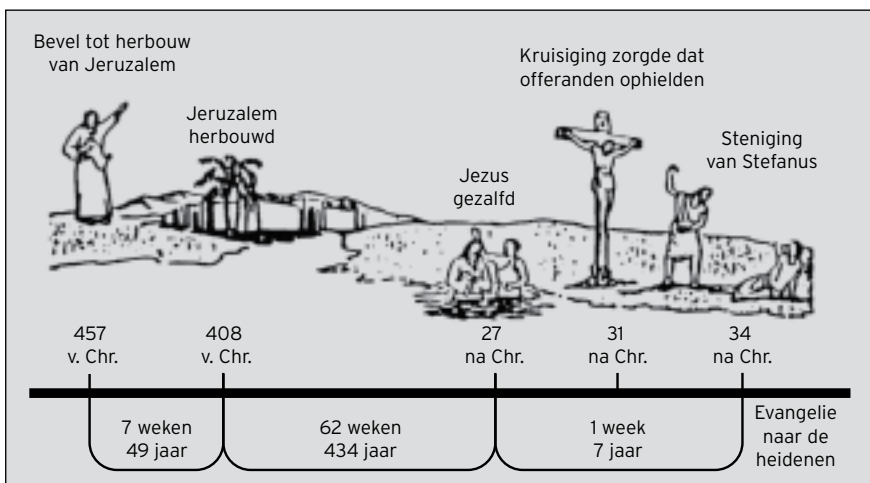
verbond met Israël voor één profetische week bekrachtigen, dat zijn 7 jaren. (1 week = 7 dagen van jaren). Maar het vers zegt daarbij dat de offerandes zullen ophouden.

Het midden van de profetische 7 jaren zou 3½ jaar na 27 na Christus zijn toen Christus gedoopt werd zoals we al zagen. Dit brengt ons naar 31 na Christus. We moeten zoeken naar een buitengewone gebeurtenis in 31 na Christus. De hele christenheid erkent 31 na Christus als het jaar dat Christus werd gekruisigd. (Zie afbeelding 1.3)

Sommige moderne profetische verklaringen vertroebelen de zaak met betrekking tot de 70ste week en verbreken de eenheid van de 70 weken profetie, door deze week naar de toekomst te verschuiven en de inhoud op de antichrist toe te passen, die (volgens deze interpretatie) aan het eind van de christelijke bedeling in de toekomst zou verschijnen. Daniël 9:26, 27 heeft een chiastische structuur en als hiermee rekening gehouden wordt dan wordt de schijnbare verwarring met betrekking tot de literaire stijl weggenomen.

En na die twee en zestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hemzelf zijn...

Dit gedeelte van vers 26 bereidt ons voor op de gebeurtenissen die bij de zeventigste week horen. Na de 62 weken (7 + 62 = 69ste week), dus na de 69ste week of wel in de 70ste week zou de Messias afgesneden of ter dood gebracht worden, maar niet voor Zichzelf (maar voor ons).

Afbeelding 1.3: "Zeventig weken zijn bestemd over uw volk" (490 jaar).

En na die twee en zestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hemzelf zijn; en een volk van de vorst dat komen zal, zal de stad en het heiligdom verderven, en zijn einde zal zijn met een overstromende vloed, en tot het einde toe zal er krijg zijn en vast besloten verwoestingen. En hij zal velen het verbond versterken, één week; en op de helft van de week zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, en over de gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn, ook tot de voleinding toe, die vast besloten zijnde zal uitgestort worden over de verwoeste. Daniël 9:26, 27

Het chiasme is als volgt:

- a De Messias uitgeroeid
- b Het heiligdom vernietigd
- b¹ De offerdienst beëindigd
- a¹ De verwoester vernietigd

Vers 27 heeft nog een chiasme: “Hij... week... week... Hij”, wat nogmaals de rol van de Messias benadrukt. Samengevat zou men kunnen zeggen, dat de uitroeiing van de Messias een eind aan de offerdienst zal brengen (Hij is de vervulling ervan). Hij (de Messias) zou ook het verbond met Gods volk bevestigen door zijn offerdood in het midden van de week (3½ jaar na 27 na Christus), de juiste tijd van Christus' dood.

De verzen benadrukken ook het conflict tussen Christus en satan, die met zijn volgelingen het christendom tot het einde toe zal bestrijden. De belofte is echter dat de eindoverwinning aan Christus toekomt en dat de verwoester zijn straf zal krijgen aan het eind van de tijd.

Hij zal slachtoffer en spijsoffer doen ophouden. Daniël 9:27

Door de dood van Christus aan het kruis veroorzaakte of bracht Hij de beëindiging van de offerdienst die naar Hem verwees tot stand. Paulus zegt dat duidelijker:

Want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus. 1 Korintiërs 5:7

Daar het Pascha naar Christus verwees, werd het nu vervuld door zijn dood. Paulus zegt in feite dat het hele systeem van offeranden werd uitgewist:

Door het bewijsstuk uit te wissen, dat door zijn inzetten tegen ons getuigde en ons bedreigde. En dat heeft Hij weggedaan door het aan het kruis te nagelen. Kolossenzen 2:14

Toen Christus met luide stem riep “Het is volbracht” deden de priesters dienst in de tempel. Het was het uur van het avondoffer en het Paaslam dat Christus voorstelde zou net gebracht worden.

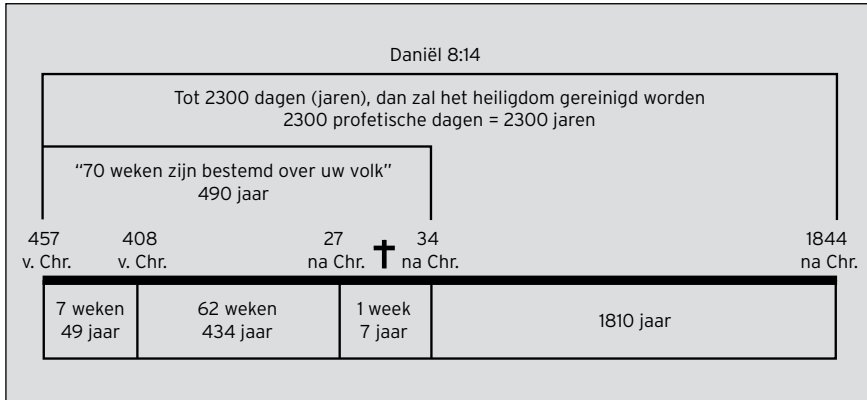
En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde van boven naar beneden in tweeën, en de aarde beefde, en de rotsen scheurden. Matteüs 27:51

De offerdienst was met de kruisiging van Christus beëindigd. Het gordijn dat de twee vertrekken van de tempel scheidde werd van boven naar beneden in tweeën gescheurd, wat duidt op goddelijk ingrijpen. De offers waren geëindigd; Christus had de offers doen ophouden.

Veel van de reformatoren zoals John Wycliffe, Maarten Luther en zelfs de wetenschapper Izaak Newton verbinden de 70ste week met de Messias. Het overige van de 7-jaars periode eindigde in 34 na Christus met de stening van Stefanus (zie Handelingen 7:59 - 8:4). Deze datum 34 na Christus, markeerde het einde van de 70 weken of 490 jaren die voor Israël bestemd waren.

... om de overtreding te sluiten... en om de ongerechtigheid te verzoenen. Daniël 9:24

Vanaf die tijd zou het evangelie naar de heidenen gaan (of de wereld) door persoonlijke ambassadeurs uit alle volken; en Paulus, degene die instemde met de stening van Stefanus werd de apostel voor de heidenen. Israël was niet langer de bewaarder van Gods waarheid. Om terug te keren naar ons openingsvers, Daniël 8:14, “Tot 2300 dagen dan zal het heiligdom gerechvaardigd worden,” merken wij op dat het einde van de 2300-jaar periode vanaf 457 voor Christus uit zou komen op 1844 na Christus. (Zie afbeelding 1.4) De reiniging van het heiligdom wordt uitgelegd in het hoofdstuk *Een steen als hoofdkussen*.

Afbeelding 1.4

Is Jezus God?

Als Jezus God is, zijn alle menselijke beweringen Hem gelijk of zelfs superieur te zijn onbelangrijk. Deze vraag, meer dan welke ook, moet eerst duidelijk beantwoord worden om de geldigheid van Zijn getuigenissen helder te kunnen zien.

Maar Jezus antwoordde hun: Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook. Hierom dan trachtten de Joden des te meer Hem te doden, omdat Hij niet alleen de sabbat schond, maar ook God zijn eigen Vader noemde en zich dus met God gelijkstelde. Johannes 5:17, 18

Ik en de Vader zijn één. De Joden droegen weder stenen aan om Hem te stenigen. Jezus antwoordde hun: Ik heb u vele goede werken doen zien vanwege mijn Vader; om welk van die werken wilt gij Mij stenigen? ... Niet om een goed werk willen wij U stenigen, maar om godslastering en omdat Gij, een mens, Uzelf God maakt. Johannes 10:30-33

Jezus heeft de Sabbat niet geschonden, Hij voldeed alleen niet aan de menselijke maatstaven en regels, die door de Joden waren opgesteld om zich veilig te stellen van de overtredingen op de wet van God. Deze menselijke regels plaatsten een zware last op iedereen die rechtvaardig voor God wilde leven en werden een zware last die niemand kon dragen. Jezus daarentegen beweerde, dat Hij en de Vader één waren. Bovendien vinden we nergens in het Nieuwe Testament dat Jezus hen bestraft die Hem aanbidden of Hem direct aanspreken als God.

En toen zij in het schip geklommen waren, ging de wind liggen. Die in het schip waren vielen voor Hem neder en zeiden: Waarlijk, Gij zijt Gods Zoon! Matteüs 14:32,33

Thomas antwoordde en zeide tot Hem: Mijn Here en mijn God! Johannes 28:28

Aanbidding komt uitsluitend God toe. Zelfs engelen, laat staan mensen, hebben enig recht op aanbidding van een ander geschapen wezen. Er zijn twee voorbeelden in de Bijbel die dit punt duidelijk benadrukken.

1. Toen Johannes in een visioen het Nieuwe Jeruzalem werd getoond viel hij aan de voeten van de engel die hem begeleidde, maar de engel vermaande hem:

Maar hij zeide tot mij: Doe dat niet! Ik ben een mededienstknecht van u en van uw broederen, de profeten en van hen die de woorden van dit boek bewaren; aanbid God! Openbaring 22:9

2. Toen de apostel Petrus het huis van Cornelius bezocht, was Cornelius zo ontdaan dat hij aan de voeten van Petrus viel om hem te aanbidden, maar de apostel zei:

En toen het geschiedde dat Petrus binnentrad, kwam Cornelius hem tegemoet, viel hem te voet en aanbad hem. Maar Petrus richtte hem op en zeide: Sta op, ik ben zelf ook een mens. Handelingen 10:25, 26

Er zijn religieuze groepen die de menselijke natuur van Christus ontkennen, en anderen die Zijn goddelijkheid ontkennen. De Bijbel daarentegen bevestigt duidelijk zijn menselijke natuur en zijn goddelijkheid. Christus is volgens de Bijbel de Schepper van alle dingen. Hij is de Redder en de Herschepper en Hij is Heer over alles. De naam Jezus betekent letterlijk "Jahwe" (Jehova = "de Alleenbestaande"), de Verlosser. Als Schepper kan Hij op alles aanspraak maken. In Psalm 33 lezen we:

Door het woord des Heren zijn de hemelen gemaakt. Door de adem van

zijn mond al hun beer. Hij verzamelt het water der zee als een dam, Hij legt watervloeden in schatkamers op. De ganse aarde vreze voor de Here, al de bewoners der wereld moeten voor Hem ontzag hebben. Want Hij sprak en het was er, Hij gebood en het stond er. Psalm 33:6-9

Het Nieuwe Testament bevestigt dat deze Schepper niemand anders is dan Jezus Christus:

In de beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in de beginne bij God. Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden dat geworden is. Johannes 1:1-3

Want in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, betzij tronen betzij heerschappijen, betzij overbeden betzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen. Kolossenzen 1:16

Jezus Christus is Heer. Het Griekse woord voor Heer is Kurios, en wordt gebruikt in de zin van: "hem aan wie een persoon of ding toebehoort", en deze eigenaar is God.

Dus moet ook het ganse huis Israël zeker weten, dat God Hem èn tot Here èn tot Christus gemaakt heeft, deze Jezus, die gij gekruisigd hebt. Handelingen 2:36

En alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader. Filippenzen 2:11

Jezus beweert nadrukkelijk God te zijn, dat Hij in en uit zichzelf bestond, die er was voor alle dingen.

*Jezus zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Eer Abraham was **ben Ik**. Johannes 8:58. Nadruk toegevoegd.*

Het Griekse woord "eimi" dat hier gebruikt wordt voor "Ik ben" betekent "te zijn, bestaan," en benadrukt duidelijk het feit dat Jezus God is.

Want in Hem woont al de volheid der godheid lichamenlijk. Kolossenzen 2:9

Maar van de Zoon zegt hij: Uw troon, o God is in alle eeuwigheid en de scepter der rechtmatigheid is de scepter van zijn koningschap. Hebréeën 1:8

Alle profetieën in de Bijbel die betrekking hebben op de eigenschappen van de Messias worden in Jezus vervuld. Geen ander individu kan aanspraak maken op Zijn Messiasschap of Zijn koningschap van Hem afnemen. Hij is de Vrededorst, het Lam dat geslacht is, in Hem woont al de volheid der godheid lichamenlijk. (Kolossenzen 2:9) Jezus zei:

Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde. Matteüs 28:18

Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan en weide vinden. Johannes 10:9

En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zó moet ook de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar eeuwig leven hebbe. Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe. Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld door Hem behouden worde. Wie in Hem gelooft wordt niet veroordeeld; wie niet geloofd is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God. Johannes 3:14-18

De Bijbel leert duidelijk dat verlossing alleen in Jezus Christus te vinden is. In Handelingen lezen we:

En de behoudenis is in niemand anders, want er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden. Handelingen 4:12

Alles is klaar, de woorden van Jezus zijn duidelijk. Desondanks probeert de wereld op deze waarheden af te dingen om iedereen te verzamelen in een laatste strijd gericht tegen het Woord. Deze grote strijd zal zijn hoogtepunt bereiken in de climax van de geschiedenis, bij de wederkomst van Christus wanneer het koninkrijk in Zijn hand wordt gegeven.

Daarna het einde, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht ontroond zal hebben. 1 Korintiërs 15:24

REFERENTIES

1. Ahmed Deedat. 1983. *Christ in Islam*. The Islamic Propagation Centre, Durban.
2. Tacitus, *Annalen* 15, 44.
3. Claudius, *Sueton* 25, 4.
4. *Talmud*, bSanh 43a.
5. Translated from Coniectura in Opera, p. 934.
6. Leathes, Rev. Stanley, DD. *Old Testament Profecy*, pp. 219, 220.
7. Tanner, Rev. Joseph, BA. *Daniel and Revelation*. P. 38.

2

EEN ADVOCaat VOOR ONZE TIJD

Het Nieuwe Testament leert ons dat Jezus Christus voor onze zonden stierf zodat wij door Hem het eeuwige leven kunnen beërven.

Want vóór alle dingen heb ik u overgegeven, hetgeen ik zelf ontvangen heb: Christus is gestorven voor onze zonden naar de Schriften. 1 Korintiërs 15:3

Opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Johannes 3:15

Naar welke Schriften verwees Paulus toen hij zei dat Christus voor onze zonden gestorven was? Hij verwees natuurlijk naar het Oude Testament, dat voorspelde dat Jezus voor de zonden van de mensen zou sterven. Jesaja beschrijft de smart en het lijden die de Messias zou moeten ondergaan om onze zonden te verzoenen:

Hij was veracht en van mensen verlaten; een man van smarten en vertrouwd met ziekte, ja, als iemand, voor wie men het gelaat verbergt; hij was veracht en wij hebben hem niet geacht.

Nochtans, onze ziekten heeft hij op zich genomen en onze smarten gedragen; wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte. Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden.

Wij allen dwaalden als schapen, wij wendden ons ieder naar zijn eigen weg, maar de Here heeft ons aller ongerechtigheid op hem doen neerkomen. Jesaja 53:3-6

Wat is zonde en waarom kostte het de Zoon van God Zijn leven? De Bijbel heeft maar één definitie van zonde en die vinden we in 1 Johannes 3:4.

Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid, want de zonde is wetteloosheid.

Zonde is de overtreding van de wet van God. Bovendien draagt de zonde een straf en die straf is de dood, maar in Christus is de straf betaald en kunnen wij eeuwig leven hebben.

Want het loon dat de zonde geeft is de dood, maar de genade die God schenkt is het eeuwige leven in Christus Jezus onze Here. Romeinen 6:23

Zonde scheidt ons van God en van God gescheiden zijn betekent gescheiden zijn van de bron van het leven, want God is de Schepper en onderhouder van het leven.

Maar uw ongerechtigheden zijn het die scheiding brengen tussen u en uw God en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort. Jesaja 59:2

Daar alle mensen de wet van God hebben overtreden, heeft de hele mensheid verlossing nodig.

Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods. Romeinen 3:23

Als verlossing een gave is, houdt dat in dat verlossing door genade verkregen wordt en mijn eigen werken mij niet kunnen behouden.

Want door genade zijt gij behouden, door het geloof en dat niet uit uzelf: het is een gave van God. Efeze 2:8

En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken; anders is de genade geen genade meer; en indien het is uit de werken, zo is het geen genade meer; anders is het werk geen werk meer. Romeinen 11:6

Geweldig nieuws - we worden behouden door de genade van God door het geloof in de Zoon van God. Ontslaat dit ons van gehoorzaamheid aan Gods wet of het kleineren ervan?

Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de wet. Romeinen 3:31

Immers, de zonde zal over u geen heerschappij voeren, want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade. Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet onder de wet maar onder de genade zijn? Volstrekt niet! Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven, betzij dan van de zonde tot de dood, betzij van de gehoorzaamheid tot gerechtigheid? Romeinen 6:14-16

Zo is dan de wet heilig, en ook het gebod is heilig en rechtvaardig en goed. Romeinen 7:12

Eenvoudig gezegd, zonde (de overtreding van Gods wet) leidt tot de dood (en wij spreken hier niet van de fysieke dood, maar van de eeuwige dood), en genade leidt tot het leven (eeuwig leven). Maar genade ontslaat ons niet van de verplichting Gods wet te gehoorzamen, maar veeleer bevestigt het de wet. De wet kan mij niet behouden maar kan me wel waarschuwen door me te vertellen wat zonde is.

Daarom, dat uit werken der wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd zal worden, want wet doet zonde kennen. Romeinen 3:20

Het is door genade dat we behouden worden, gered uit de zonde, gerechtvaardigd, hersteld en geheiligd. Genade herstelt de relatie met God, maar de wet vertelt ons wat zonde is, zodat we het door de genade van God kunnen vermijden. Een ware bekering zal het hart met dankbaarheid vullen en de herstelde mens zal opnieuw in harmonie met de wet van God willen leven. Jezus zei:

Wanneer gij Mij liefbebt zult gij mijn geboden bewaren. Johannes 14:15

Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven; gelijk Ik de geboden mijns vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde. Johannes 15:10

Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren. En zijn geboden zijn niet zwaar. 1 Johannes 5:3

In Johannes 8 lezen we het verslag van Maria Magdalena toen ze op overspel betrappt was en bij Jezus gebracht werd. Zij stond voor Hem door de wet tot de dood veroordeeld.

En de schriftgeleerden en de Farizeeën brachten een vrouw, op overspel betrappt, en zij stelden haar in het midden en zeiden tot Hem: Meester, deze vrouw is op heterdaad betrappt bij het plegen van overspel; en in de wet heeft Mozes ons bevolen zulken te stenigen; Gij dan, wat zegt Gij? Johannes 8:3-5

De wet kon haar niet redden, maar Jezus wel. Niet één van de aanklagers was zonder zonde en allen schoten tekort in het eren van God. Door hen van hun eigen zondigheid te overtuigen gingen zij één voor één weg en lieten de bevende, schuldige, berouwvolle Maria achter. Jezus keerde zich tot haar en zei:

En Jezus richtte Zich op en toen Hij niemand zag dan de vrouw, zei Hij tot haar: Vrouw waar zijn deze uw beschuldigers? Heeft niemand u veroordeeld? En zij zei: Niemand Here. En Jezus zei tot haar: Ook Ik veroordeel u niet. Ga heen en zondig van nu af niet meer. Johannes 8:10,11

De veroordeelde zondaar werd vergeven en genade verleend: “Ook Ik veroordeel u niet,” maar daarna was zij verplicht om naar de wet te leven “ga heen, en zondig van nu af niet meer.” Gered worden door genade ontslaat niemand van de plicht om gehoorzaam te zijn aan Gods wet. Genade neemt de veroordeling van de wet weg, maar het schaft de wet niet af.

Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen maar naar de geest. Romeinen 8:1

Heeft u zichzelf ooit afgevraagd wat er met de zonden van de mensen gebeurde vóórdát de Zoon van God gekruisigd werd op Golgotha? Verlossing is de essentie van het kruis van Christus. Onze zonden zijn vergeven door het offer van Christus op Golgotha. Maar hoe werden de zonden vergeven in de tijd van het Oude Testament? Was hun verlossing gebaseerd op een ander systeem, omdat zij onder de wet waren en wij onder de genade? Dit is wat de dispensationalisten geloven, maar, zoals wij al gezien hebben, iedereen moet de wet van God houden. Daarom moet verlossing van degenen die voor Christus leefden ook door genade verkregen zijn. Eigenlijk is er altijd al genade geweest.

Maar Noach vond genade in de ogen des Heren. Genesis 6:8

In 2 Petrus 2:5 wordt Noach een prediker der gerechtigheid genoemd, en gerechtigheid wordt verkregen door geloof in Jezus Christus. Het Nieuwe Testament maakt heel duidelijk dat alle verlossing door Jezus Christus is. Daarom is Christus óók de Verlosser van degenen die vóór de kruisiging leefden, en de dood van de beloofde Messias werd uitgebeeld in de offerdienst van het Oude Testament. Het evangelie werd zo uitgebeeld in de vorm van typologie, een voorstelling door typen en schaduwen van het verlossingsplan. Het offerlam in het joodse systeem stelde het Lam van God voor, dat de zonden van de wereld wegneemt. Het wees op de belofte van de komende Messias die het oordeel over onze zonden door Zijn offer zou opheffen en de berouwvolle zondaar het eeuwige leven zou geven, in Hem en door Hem.

De onschuldige die de prijs voor de schuldige betaalt wordt voorafgeschaadwd door de offerdienst in het joodse heiligdom. Het bloed vergoten door het lam wijst op het bloed van Christus dat vergoten zou worden. Paulus schrijft: *“Zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving.”* Hebréeën 9:22.

De Bijbel leert de verlossing door Christus vanaf de tijd van de zondeval tot de wederkomst van Christus. Adam en Eva werden behouden door het bloed van het lam. Toen het heilige paar door de zonde hun klederen van gerechtigheid verloor en hen naakt achterliet, bedekte God Zelf hun naaktheid met huiden, die het kleed van gerechtigheid voorstelden, dat door iedere zondaar van Christus verkregen kan worden. Waar kwamen die huiden vandaan?

Zij moeten van de eerste offerdieren zijn gekomen, die gedood werden om het lam Gods voor te stellen dat voor hen geslacht zou worden. Daar God Zelf hen met deze huiden bekleedde, die de belofte van herstelde

gerechtigheid voorstelden, moet Hij hen deze weg van verlossing uitgelegd hebben - de Messias die zou komen om de prijs voor de zonde te betalen zodat zij het eeuwige leven konden terugkrijgen.

En de Here God maakte voor Adam en zijn vrouw klederen van vellen en bekleedde hen daarmee. Genesis 3:21

Het verschil tussen vertrouwen op onze eigen werken voor onze verlossing en vertrouwen op de verdiensten van de Messias die zou komen wordt aangetoond in het verhaal van Kaïn en Abel. Beiden bouwden een offeraltaar. Kaïn bracht een offer enkel van landbouwproducten, de opbrengst van zijn werk. God keurde dit af omdat Kaïn door slechts dit offer te brengen, bewees dat hij voor zijn verlossing alleen op zijn eigen werk vertrouwde en niet op het voorgeschreven offer van het lam. Echter, "zonder bloedstorting is er geen vergeving," en verlossing ligt buiten onszelf in Christus. Het offer van Abel daarentegen bevatte wel het bloedoffer.

Ook Abel bracht er een van de eerstelingen van zijn schapen, van hun vet; en de Here sloeg acht op Abel en zijn offer. Genesis 4:4

Het offer van Abel werd aangenomen omdat zijn gaven wezen op de komende Verlosser. Abel begreep dus dat verlossing slechts verkregen kon worden door geloof in het bloed van het Lam en zijn getuigenis bestaat nog steeds.

Door het geloof heeft Abel Gode een beter offer gebracht dan Kaïn; hierdoor werd van hem getuigd, dat hij rechtvaardig was, daar God getuigenis gaf aan zijn gaven en hierdoor spreekt hij nog, nadat hij gestorven is. Hebreëën 11:4

Abraham slachtte het offerlam, en zo deden ook al de patriarchen. Door de hele geschiedenis heen was er maar één weg tot verlossing: het bloed van het lam en niet de werken. Toen Abraham opdracht kreeg om zijn zoon Isaäk te offeren, was dat een uitbeelding van het verlossingsplan, een miniatuurvoorstelling voor de wereld om Gods methode van handelen met de zonde te laten zien. Op het moment dat Isaäk geofferd zou worden, zorgde God Zelf voor het offerdier. Hiermee beloofde God dat Hij Zijn eigen Zoon zou geven, net zoals Abraham bereid was zijn eigen zoon te geven.

Abrahams bereidheid om God te gehoorzamen laat een geloof zien dat bergen kan verzetten. Hij wist dat God had beloofd dat verlossing door Zijn zaad en dat van zijn zoon zou komen. God had Abraham beloofd dat alleen het nageslacht van Isaäk tot zijn nageslacht gerekend zou worden (Genesis 21:12). Hij vertrouwde God en wist dat zelfs al zou hij Isaäk offeren, God hem uit de dood zou moeten opwekken om Zijn belofte te vervullen (Hebreeën 11:17-19). Abraham wist dat God nooit onwaarheid spreekt. In Genesis 22:5 zegt Abraham tegen zijn knechten:

Blijft gij hier met de ezel, terwijl ik en de jongen daarginds heengaan; wanneer we hebben aangebeden, zullen wij tot u terugkeren.

Hebben wij ook zo'n onwankelbaar geloof in het Woord van God? Geen wonder dat de Bijbel in Galaten 3:8 zegt, dat het evangelie aan Abraham verkondigd was. Geen wonder dat Christus verwees naar het geloof van Abraham toen Hij zei:

Uw vader Abraham heeft zich erop verbeugd mijn dag te zien [door het geloof zag hij de dag van het offer van Christus als het Lam van God]: en hij heeft die gezien en zich verblijd. Johannes 8:56

Het was op de berg Moria dat Abraham bereid was zijn geliefde zoon te offeren. Het was op de berg Moria dat Salomo zijn tempel bouwde en waar het brandofferaltaar stond. En het was aan de noordkant van de berg Moria, op de plaats die Golgotha genoemd wordt, waar de Zoon van God Zijn leven aflegde.

Abraham werd gered door geloof in de Zoon van God, maar dat ontsloeg hem niet van de verplichting om de wet van God te houden.

Omdat Abraham naar Mij geluisterd en mijn dienst in acht genomen heeft: mijn geboden, mijn inzettingen en mijn wetten. Genesis 26:5

De tabernakel en later de tempel waren de beste studieboeken over het verlossingsplan ooit aan de mens gegeven. De lessen gevat in hun symbolen en ceremoniën leiden ons naar een beter begrip van de geheimen van het verlossingsplan. In type en schaduwdienst leren wij over de rol van Christus, Zijn aardse werk als het Lam van God, Zijn rol als hogepriester en advocaat voor het volk van God, als ook over Zijn rol als rechter en Koning. Het

heiligdom laat de grote waarheden zien van rechtvaardigmaking door het geloof, heiligmaking en verheerlijking. In het heiligdom leren we meer over Jezus, Zijn karakter, Zijn hemelse systeem van regeren, en Zijn hoop en doel voor het volk van God. Wat jammer dat sommigen het Oude Testament opzij willen zetten als zou het geen waarde meer hebben voor ons vandaag de dag, en zeggen dat het bij de oude bedeling hoort, zonder betekenis voor ons die na het kruis leven. Toch zegt het Nieuwe Testament:

Al wat namelijk tevoren geschreven is, werd tot ons onderricht geschreven, opdat wij in de weg der volharding en van de vertroosting der Schriften de hoop zouden vasthouden. Romeinen 15:4

Dit is hun overkomen tot een voorbeeld voor ons en het is opgetekend ter waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is. 1 Korintiërs 10:11

Als wij het Oude Testament verwaarlozen, missen wij de zegeningen en de waarschuwingen die we kunnen hebben als we naar de woorden van Paulus luisteren. Jezus Zelf zegt dat het Oude Testament van Hem getuigt.

Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen. Johannes 5:39

Jezus kwam niet om de geschriften van het Oude Testament weg te doen, Hij kwam om ze te vervullen. De eerste vijf boeken van de Bijbel, de Torah, werden door Mozes geschreven en waren een getuigenis van het verlossingsplan. De profetische boeken werden geschreven om het volk van God aan deze waarheden te herinneren en hun plicht tot God duidelijker te maken. De Psalmen vormen een miniatuurBijbel op zich, zij bevatten een verslag van de geschiedenis van Gods volk. Ze zijn profetisch en bevatten lofzangen voor God. Het Nieuwe Testament is waarlijk de vervulling van alles wat het Oude Testament bevat. Jezus zei:

Meent niet dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied. Matteüs 5:17,18

De Pentateuch, oftewel de eerste vijf boeken van Mozes, openbaren allemaal een aspect van de Messias, net als de vier evangeliën verschillende aspecten van Christus openbaren.

Genesis	Boek over de oorsprong, de zondeval en belofte van verlossing
	Christus de Schepper en de beloofde Verlosser
Exodus	Christus ons Heiligdom
Leviticus	Christus ons offer
Numeri	Christus onze leider
Deuteronomium	Christus ons loon
Matteüs	Christus de Koning
Marcus	Christus de dienstknecht
Lucas	Christus de mens
Johannes	Christus de goddelijke

Het heiligdom

Op de berg Sinai ontving Mozes de wet van God alsmede duidelijke instructies voor de offerdienst, die de basis zouden vormen van de religieuze ceremoniën van de Israëlieten. Zowel de wet als de instructies werden de wet genoemd, maar zij verschilden door het feit dat de wet van de tien geboden de zonde omschreef, en de ceremoniële wet de oplossing van het zondeprobleem bevatte. De wet van de tien geboden werd door God Zelf geschreven, en de ceremoniële wet werd door Mozes geschreven in een boek, dat het boek van de wet wordt genoemd.

DE WET VAN DE TIEN GEBODEN

En Hij gaf aan Mozes, toen Hij geëindigd had met hem te spreken op de berg Sinai, de twee tafelen der getuigenis, tafelen van steen, beschreven door de vinger Gods. Exodus 31:18

De tafelen waren het werk Gods en het schrift was het schrift Gods, op de tafelen gegrift. Exodus 32:16

Toen Mozes terugkwam van zijn gesprek met God op de Sinai zag hij dat de Israëlieten een gouden kalf voor zichzelf hadden gemaakt en hij sloeg de stenen tafelen aan stukken. Toen beval God hem om nieuwe stenen te maken

en God Zelf zou opnieuw de tien geboden daarop schrijven. Verder moesten deze stenen geplaatst worden in de ark die Mozes moest maken.

Toen zei de Here tot mij: Houw u twee stenen tafelen gelijk de eerste, klim tot Mij op de berg en maak u een houten ark; dan zal Ik op de tafelen de woorden schrijven, die stonden op de eerste tafelen, welke gij verbrijzeld hebt en gij zult ze in de ark leggen. Deuteronomium 10:1,2

Toen Mozes de eerste stenen tafelen brak, stond dit symbool voor de wet van God die door het volk geschonden was toen zij het gouden kalf aanbaden. Als gevolg daarvan werd de wet niet veranderd, maar schreef God de wet opnieuw op de nieuwe stenen die Mozes moest maken. Dit symboliseerde dat wij medewerkers van God moeten zijn om Zijn wet hoog te houden. Alleen in Zijn kracht kunnen wij ons aan de wet houden, maar we moeten daarin met God samenwerken.

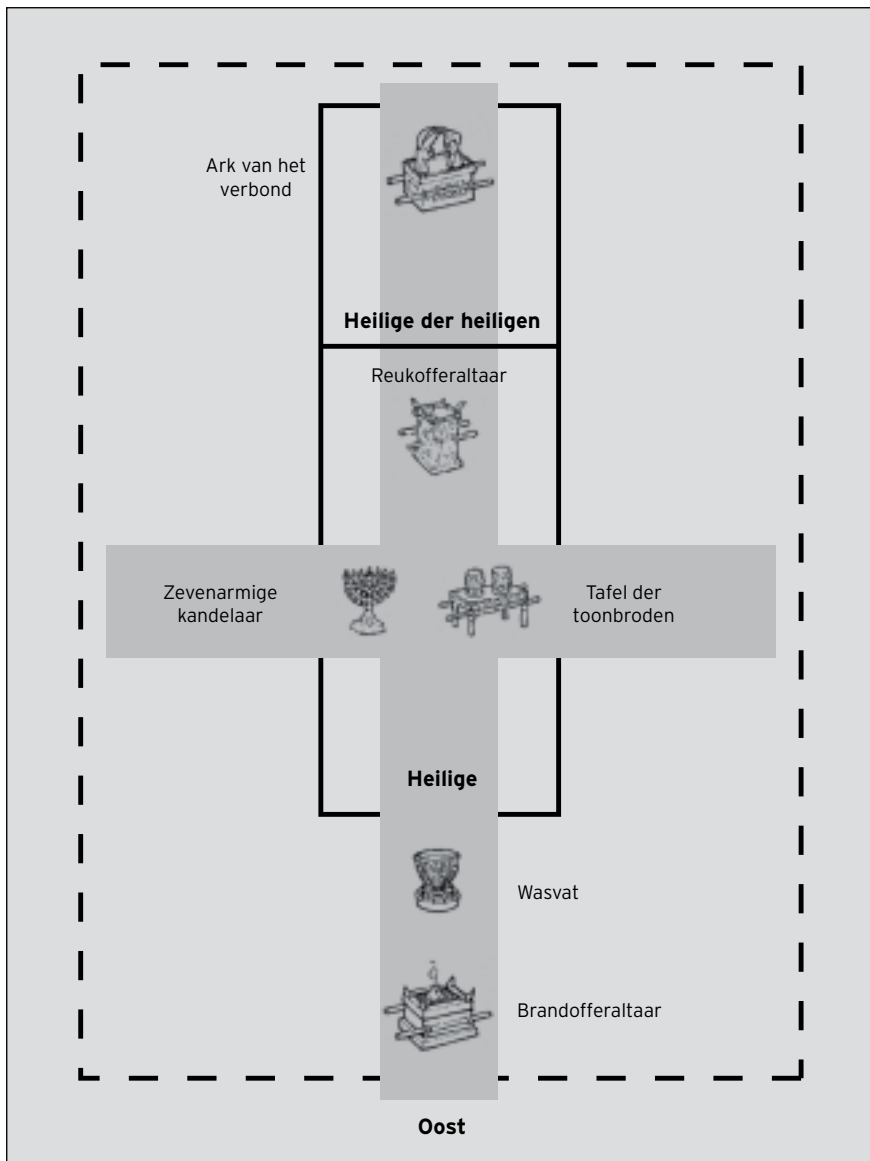
DE CEREMONIËLE WET

Deze wet van typen en ceremoniën werd door Mozes in een boek opgeschreven, het boek van de wet, en werd naast de ark gelegd.

*Toen Mozes gereed was met de woorden dezer wet volledig in een boek op te schrijven gebood hij de Levieten, die de ark van het verbond des Heren droegen: Neemt dit wetboek en leg het **naast** de ark des verbonds van de Here uw God, opdat het daar **tot getuige tegen u zij**. Deuteronomium 31:24-26 Nadruk toegevoegd.*

Deze beide wetten, de ene moreel en de andere ceremonieel, waren dus totaal anders en hadden verschillende doeleinden (zie afb. 2.3).

Christus kwam om de verplichtingen van de ceremoniële wet te vervullen door het Lam te worden dat geslacht werd voor de zonden der wereld. Hij vervulde de wet van de tien geboden door perfecte gehoorzaamheid aan haar voorschriften. Na het kruis kwam er een einde aan de ceremoniële wet, omdat het een voorafschaduwung van het kruis was. Maar de wet van de tien geboden veranderde niet, ook werd hij niet ongedaan gemaakt toen Jezus stierf. Dezelfde wet staat nog steeds in het Nieuwe Testament (zie afb. 2.2).

Afbeelding 2.1: De twee kamers en voorhof van het heiligdom laten de voorwerpen zien die in een kruis gegroepeerd staan.

DE HEILIGDOMSDIENST

Hoe voorafschaduwde de ceremoniële wet het dienstwerk van Christus? Het heiligdom geeft het antwoord. Mozes moest de tabernakel precies maken naar het voorbeeld dat hem op de berg was getoond.

Afbeelding 2.2

*En zij zullen Mij een heiligdom maken en Ik zal in hun midden wonen.
Exodus 25:8*

... blijkens de godsspraak die Mozes ontving, toen hij de tabernakel zou gereedmaken. Zie toe, zegt Hij immers, dat gij alles maakt naar het voorbeeld, dat u getoond werd op de berg. Hebreëen 8:5

Het aardse heiligdom en de hele dienst die er mee samenhangt is een afspiegeling van het dienstwerk van Christus voor ons. Het is ook een kopie of minivoorstelling van het veel grotere werk van Christus in het hemelse heiligdom, waarvan het aardse heiligdom slechts een "beeld was voor de toenmalige tijd." (Hebreëen 9:9) Het aardse was een kopie van het hemelse.

Deze verrichten slechts dienst bij een afbeelding en schaduw van het hemelse, blijkens de godsspraak, die Mozes ontving, toen hij de tabernakel zou gereedmaken. Hebreëen 8:5

Christus ging na Zijn opstanding en hemelvaart het hemelse heiligdom binnen dat niet door mensenhanden gemaakt was.

DE TEGENSTELLING TUSSEN DE MORELE EN DE CEREMONIËLE WETTEN	
MORELE WET	CEREMONIËLE WET
De "koninklijke wet der vrijheid" (Jacobus 2:8,12)	De "wet... in inzettingen bestaande" (Efeze 2:15; Hebrëeën 9:10)
Door God Zelf gesproken (Deuteronomium 4:12, 5:22)	Aan Mozes gegeven om aan het volk te vertellen (Leviticus 1:1-3, Exodus 24:3)
Door Gods vinger in steen geschreven (Exodus 31:18, 32:16)	Door Mozes in het "boek van de wet" geschreven (Deuteronomium 31:9,24)
In de ark geplaatst (1 Koningen 8:9, Deuteronomium 10:1-5; Hebrëeën 9:4, Exodus 40:20)	Naast de ark gelegd (Deuteronomium 31:24-26)
Bestond vóór de zonde (1 Johannes 3:4,8 Romeinen 4:15, 5:13)	Gegeven na de zondeval van de mens (Hebrëeën 5:1, 8:4)
Het doel was zonde te openbaren Geeft kennis van de zonde (Romeinen 3:20, 7:7)	Het doel was de oplossing voor de zonde te openbaren Gegeven vanwege de zonde (Galaten 3:19 ; Leviticus 6:1,6,7 Johannes 1:29)
Eeuwig, gegrondvest door het evangelie (Psalm 111:7,8 Matteüs 5:18; Romeinen 3:31)	Tijdelijk, afgeschafte aan het kruis (Kolossenzen 2:14-17)
Niet zwaar (1 Johannes 5:3)	Tegen ons (Kolossenzen 2:14-17)
Oordeelt alle mensen (Jakobus 2:10-12)	Veroordeelt niemand (Kolossenzen 2:14-17)
Geestelijk (Romeinen 7:14)	Naar het vlees (Hebrëeën 9:10)
Compleet, "Volmaakt", "Heilig, Rechtvaardig en Goed" (Deuteronomium 5:22; Psalm 19:8; Romeinen 7:12)	Onderhevig aan verandering, "bracht niet het volmaakte" (Hebrëeën 7:12,18,19)

Afbëelding 2.3

Want Christus is niet binnengegaan in een heiligdom met handen gemaakt, een afbeelding van het ware, maar in de hemel zelf, om thans ons ten goede, voor het aangezicht Gods te verschijnen. Hebreëen 9:24

De prijs voor de zonde werd betaald aan het kruis. Aan de gerechtigheid was voldaan, maar het dienstwerk van Christus eindigde hiermee niet. De zonde bestaat nog steeds en zondaars hebben door Christus nog toegang tot God. Wij dienen een opgestane Heiland, die onze Hogepriester is, onze Advocaat, onze Rechter en onze Koning, die een voorspraak is voor ons in het hemels heiligdom.

Wij hebben zulk een hogepriester... in de hemelen; de dienst verrichtende in het heiligdom, in de ware tabernakel, die de Here opgericht heeft, en niet een mens. Hebreëen 8:1,2

In de tijd van het Oude Testament was de verdediging van een beschuldigde zo heilig, dat de rechter het niet aan een advocaat wilde overlaten. Hijzelf functioneerde als verdediger van de beschuldigde. De *Joodse Encyclopedie* zegt: "advocaten kent men in de joodse wet niet."

Hun wetboek vereist van rechters om "de kant van de gedaagde te kiezen en hem het voordeel van de twijfel te geven." Wat een systeem! God Zelf verdedigt en oordeelt de beklagde. Maar wie is de aanklager? Openbaring 12:10 spreekt over de duivel als de aanklager die ons dag en nacht aanklaagt bij God. De duivel bewaart ook een verslag van onze zonden en zijn aantijgingen zijn pijnlijk precies. Hoe kunnen wij aan deze beschuldigingen het hoofd bieden?

En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis. Openbaring 12:11

Wanneer wij aannemen dat Jezus in onze plaats stierf, vindt God daarin het bewijs om ons onschuldig te verklaren. Wat is dan het werk van de advocaat? In bepaalde gevallen wees de joodse rechter een advocaat aan om hem te helpen de beschuldigde te verdedigen. De *Joodse Encyclopedie* zegt dat de man zijn vrouw kon vertegenwoordigen en de rechter helpen om haar te verdedigen als het vonnis ook hem persoonlijk aanging. Hier zien we een prachtig voorbeeld van het hemels oordeel. Christus de Bruidegom kocht Zijn volk,

Zijn bruid, met Zijn eigen bloed. Hij dient als onze door de rechtbank aange-
wezen advocaat om de Vader terzijde te staan om ons tegen de beschuldigingen
van satan te verdedigen. Bovendien verdedigt Hij ook Zijn eigen recht
om ons verlossing te schenken en ons uiteindelijk op te nemen in de hemel.
Onze eeuwige verlossing hangt niet af van hoe hopeloos wij zijn maar hoe
overvloedig Christus is in het redden van zondaars.

*Mijn kinderkens, dit schrijf ik u, opdat gij niet tot zonde komt. En als
iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus
Christus, de Rechtvaardige, en Hij is een verzoening voor onze zonden
en niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld.
1 Johannes 2:1*

Wanneer de genadetijd sluit zal de middelaarsdienst van Christus ophouden.
Hij zal Zijn koninklijke klederen aantrekken en naar de aarde terugkeren om
als Koning der koningen Zijn bruid te ontmoeten. In Daniël 7 wordt de grote
rechtszaak beschreven die vlak voor de wederkomst van Christus plaatsvindt,
waar Hij het koningschap ontvangt. Om het koningschap waardig te zijn
moest Hij eerst Priester worden. En voordat Jezus Priester kon zijn, moest Hij
eerst het Lam Gods worden, geslacht voor de zonden van de wereld.

*Ik bleef toekijken in de nachtgezichten en zie, met de wolken des hemels
kwam iemand gelijk een mensenzoon; hij begaf zich tot de Oude van
dagen en men leidde hem voor deze; en hem werd heerschappij gegeven
en eer en koninklijke macht, en alle volken, natiën en talen dienden
hem. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet zal vergaan
en zijn koningschap is een, dat onverderfelijk is. Daniël 7:13,14*

Het hoofdthema van het boek Daniël is Jezus Christus, het gekruisigde Lam,
de opgestane Hogepriester en de komende Koning. Het goede nieuws is dat
het oordeel in het voordeel zal uitvallen van al degenen die naar Jezus komen
met een berouwvol hart dat vergeving van zonden zoekt en een vernieuwd
hart dat in harmonie met God leeft.

*... totdat de Oude van dagen kwam en recht verschaft werd aan de heiligen
des Allerhoogsten en de tijd naderde, dat de heiligen het koningschap
in bezit kregen. Daniël 7:22*

DE BOUW VAN HET AARDSE HEILIGDOM

Hebreeën 4:2,6 vertelt ons dat het evangelie aan Israël verkondigd was, maar dat zij er geen voordeel aan hadden vanwege hun ongeloof. Het evangelie werd hun gepredikt door middel van het voorbeeld van de heiligdomsdienst. Geen wonder dat de Psalmist schreef:

O God! Uw weg is in het heiligdom. Psalm 77:14

De tabernakel zelf werd “opgericht in het midden van het volk” (Numeri 1:51-53), net zoals Jezus “in het midden van zijn volk is” (Johannes 1:14).

Het heiligdom bestond uit een buitenwand van wit linnen, met een ingang (de deur) die op de voorhof uitkwam, wat de aarde voorstelt. In het boek de Openbaring lezen we dat het witte linnen de rechtvaardige daden van de heiligen voorstelt (Openbaring 19:8). Daar alle gerechtigheid toegerekende gerechtigheid is, staat het witte linnen dus uiteindelijk voor de gerechtigheid van Christus. Bij het binnengaan van de voorhof was het eerste wat men tegenkwam het brandofferaltaar, waarop het offerlam geslacht en verbrand werd. Dit staat voor het kruis van Golgotha. Dan kwam het wasvat, dat gevuld was met water voor de ceremoniële wassingen. Het stelde de reiniging van de wedergeboorte voor, bevestigd door de doop.

Het binnenste heiligdom had twee afdelingen – het Heilige, en het Heilige der Heiligen. De ingang naar het Heilige had een deur, en het Heilige werd van het Heilige der Heiligen gescheiden door een voorhangsel. (Exodus 26:31). Het meubilair van het Heilige bestond uit de zeven-armige kandelaar, de tafel met toonbroden en het gouden wierookaltaar. In de tweede afdeling, het Heilige der Heiligen, stond slechts één voorwerp: de Ark van het Verbond. Het was een prachtige kist bedekt met puur goud, met aan ieder eind een gouden engel als overdekkende cherub. In deze ark lag het heiligste document dat God ooit aan de mens gegeven had – de tien geboden. Al de voorwerpen in het heiligdom waren opgesteld in de vorm van een kruis, een verwijzing naar de manier waarop Jezus zou sterven.

DE VOORHOF

De voorhof stelt de aarde voor. Hier stierf Christus voor de zonden van de wereld. Als we door de deur binnenkomen – dat is door Christus, die de deur is naar verlossing – staan we direct voor het brandofferaltaar waarop het offerlam geslacht werd, wat Golgotha voorstelt. De pilaren in het heiligdom

staan voor de verlost en (Openbaring 3:10), en de zilveren voetstukken waren gegoten van het verzoeningsgeld (een halve shekel) en was hetzelfde voor rijken en armen (Exodus 30:11-16). In Matteüs 17:24-27 lezen we dat Christus deze tempelbelasting ook voor Petrus betaalde, een symbool dat Hij de prijs voor ons betaald heeft. Het witte linnen dat de voorhof omringde stelt de gerechtigheid van Christus voor, die ons bedekt als we door de deur binnengaan om door Hem gerechtvaardigd te worden.

HET BRANDOFFERALTAAR

Het brandofferaltair stelt Christus' offerdood voor en was gemaakt van acaciahout (wat het mens-zijn van Christus voorstelt, omdat ons mens-zijn hout, hooi of stro wordt genoemd). Het was bedekt met brons, wat overwinning door lijden voorstelt. Het rooster waarop het offer werd verbrand was anderhalve el hoog, dezelfde hoogte als het verzoendeksel dat de ark van het verbond bedekte. Gods gerechtigheid is even groot als Zijn genade. Het altair had vier horens waaraan het offerlam werd gebonden, dat betekent dat wij verbonden zijn met de kracht van Christus.

HET WASVAT

Het wasvat stelt het bad van de wedergeboorte voor en was helemaal vervaardigd uit de bronzen spiegels van de vrouwen. Het weggeven van de spiegels stelt het afzweren van de wereld en onze persoonlijke ijdelheid voor, in ruil voor de gerechtigheid van Christus. Gods wet is ook een spiegel (Jakobus 1:23,25) waarin wij Zijn gerechtigheid weerspiegeld zien. Het wasvat vertelt ons dat Hij niet alleen onze zonden vergeeft (het brandofferaltair), maar dat Hij ons ook reinigt van alle ongerechtigheid.

HET HEILIGE EN HET HEILIGE DER HEILIGEN

Om in het Heilige te komen ging men door een deur, en in het Heilige der Heiligen door een voorhangsel. De deur en het voorhangsel staan voor de drie aspecten van Christus' dienstwerk. Alle drie de ingangen bestonden uit rijk geweven gordijnen, gemaakt van witte (reinheid, Openbaring 19:8), scharlakenrode (offer, Openbaring 19:13), paarse (koninklijk, Johannes 19:2,3), en blauwe (gehoorzaamheid, Numeri 15:37-40) draden, die het karakter en en koningschap van Christus voorstellen. De dekkleden van het Heilige en het Heilige der Heiligen bestonden van buiten naar binnen uit dassenhuiden (Christus' menselijkheid die Zijn heerlijkheid bedekt), rood geverfde rams-

huiden (Christus' offerdood), wit geweven geitenhaar (Zijn reinheid) en het binnenste ofwel koninklijke kleed was gemaakt van het zelfde materiaal als de gordijnen voor de voorhof, de deur naar het Heilige en de voorhang naar het Heilige der Heiligen.

Deze dekkleden beeldden Christus uit als de nederige Jezus, Jezus als offer, de zondeloze Verlosser en de verheven Koning. Hij kwam om de wereld te verlossen (het getal vier staat voor de wereld), en zo waren er vier pilaren voor het voorhangsel, vier dekkleden, vier kleuren en vier ingrediënten in het toonbrood.

Ieder detail was belangrijk. De 48 planken en de 60 pilaren (deelsommen van 144 000) die in de constructie gebruikt waren stonden op zilveren voetstukken (gemaakt van het verzoeningsgeld):

Want een ander fundament dan dat er ligt, namelijk Jezus Christus, kan niemand leggen. 1 Korintiërs 3:11

De vijf balken die het gebouw overeind hielden (vijf factoren die de kerk bijeenhouden in de eenheid van de Geest) stellen voor:

En u te beijveren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes: één lichaam en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping, één Here, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die is boven allen en door allen en in allen. Efeze 4:3-6

De voorwerpen in het Heilige – de kandelaar, het wierookaltaar en de tafel met toonbrood – zijn allemaal beelden van Christus. De kandelaar gaf het enige licht in het heiligdom en de olie die gebruikt werd om het brandend te houden was een symbool van het werk van de Heilige Geest (1 Samuël 10:1,6; 16:13). Jezus zegt:

Ik ben het licht der wereld. Johannes 8:12

De tafel met toonbrood stelde Jezus voor als het brood des levens:

Ik ben het levende brood dat uit de hemel nedergedaald is. Indien iemand van dit brood eet, bij zal in eeuwigheid leven; en het brood dat Ik geven zal is mijn vlees, dat Ik geven zal voor het leven der wereld. Johannes 6:51

Het wierookaltaar waarop altijd een zoet geurende wierook brandde is een beeld van het altijddurende gebed. Het reukwerk vervulde het heiligdom en stond symbool voor de middelaarsdienst van Christus voor ons bij de Vader. Zo staat de dienst in het Heilige voor heiligmaking, terwijl die in de voorhof rechtvaardigmaking symboliseert.

In het Heilige der Heiligen stond de Ark van het Verbond, met daarin de wet van God geschreven door de vinger van God. De hele heiligdomsdienst was gebaseerd op het feit dat de mens tegen de heilige wet van God gezondigd had, en omdat hij de wet overtreden had verdiende hij de dood. Alleen door de verzoening en het middelaarschap van Christus kon de mens weer met God verzoend worden. In Christus werd de genade van God geopenbaard. Dus boven de wet, als een bedekking voor de Ark van het Verbond, was het verzoendeksel, gemaakt van zuiver goud. De naam van het verzoendeksel in het Hebreeuws was KAPPORETH, dat uitwissen betekent, en in het Grieks HILASTERION, dat verzoening betekent.

Het verzoendeksel is een symbool van Christus, Die ons beschermt voor de consequenties van een gebroken wet. Boven dit verzoendeksel en aan elk einde van de ark stonden met goud bedekte cherubs. Hun gezichten keken in eerbied voor God naar beneden, naar Zijn genadetroon en Zijn eeuwige wet. Boven het verzoendeksel was het licht van Gods tegenwoordigheid, de Shekinah. De wet eiste de dood van de zondaar, maar boven de wet bevond zich het verzoendeksel, overschaduwde door de tegenwoordigheid van God. Genade en vergeving werden verleend wanneer de priester bloed sprenkelde op het voorhangsel voor de ark, dat het heiligdom in twee afdelingen verdeelde. Dit alles openbaarde Gods reddingsplan in aangrijpende symbolen aan de mens.

DE OFFERDIENST

Er werden talrijke offers gevraagd van de Israëlieten, zoals vrijwillige offers, zondoffers en reinigingsoffers. Bovendien waren er niet alleen dierenoffers, maar ook oogstoffers en graanoffers. Met het oog op dit onderwerp zullen we ons alleen beperken tot de zondoffers.

Ten eerste waren er de dagelijkse offers van een lam, 's morgens en 's avonds. Dit stelde Christus voor aan het begin van Zijn werk toen Hij op de voorhof van deze aarde kwam om opgeofferd te worden voor onze zonde. Ten tweede was er het offer van de ram voor de inwijding van de priesters (Exodus 29:22) en dit volwassen mannelijke schaap stelde Christus voor aan

het eind van Zijn aardse bediening. De dienst in het heiligdom kon niet beginnen totdat deze ram geofferd was en het heiligdom en de priester gezalfd waren (Exodus 40:9-15,29). Op dezelfde manier kon de dienst in het hemelse heiligdom niet beginnen totdat Christus aan het kruis gestorven was. De dagelijkse priesterlijke dienst werd gehouden bij het brandofferaltair en in de eerste afdeling, het Heilige.

Dit was dan aldus ingericht, en de priesters kwamen bij het vervullen van hun diensten voortdurend in de voorste tent. Hebreëen 9:6

De hogepriester staat ook voor Jezus die voorbede doet voor ons in het hemels heiligdom.

Daar wij nu een grote hogepriester hebben, die de hemelen is doorgaan, Jezus, de Zoon van God. Hebreëen 4:14

... dat wij zulk een hogepriester hebben, die gezeten is ter rechterzijde van de troon der majesteit in de hemelen, de dienst verrichtende in het heiligdom, in de ware tabernakel, die de Here opgericht heeft en niet een mens. Hebreëen 8:1,2

Maar Christus, opgetreden als hogepriester der goederen die gekomen zijn, is door de grotere en meer volmaakte tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van deze schepping, en dat niet met het bloed van bokken en kalveren, maar met Zijn eigen bloed, eens voor altijd binnengegaan in het heiligdom, waardoor Hij een eeuwige verlossing verwierf. Hebreëen 9:11,12

Het vierde hoofdstuk van Leviticus beschrijft wat een zondaar moest doen als hij gezondigd had.

Indien iemand uit het volk des lands zonder opzet gezondigd heeft, door een van de dingen te doen, die de Here verboden heeft... dan zal hij als zijn offergave brengen... Hij zal zijn hand op de kop van het zondoffer leggen en het zondoffer slachten... Zo zal de priester over hem verzoening doen en het zal hem vergeven worden. Leviticus 4:27-31

Het uitvoeren van het ritueel van schuldbelijdenis op de kop van het dier had op zich geen kracht. De zondaar moest in het geloof vooruit zien naar de komst van Christus als verzoening voor zijn zonden en werkelijk berouw hebben van zijn zonden en zich ervan afkeren. De *Joodse Encyclopedie* zegt:

Het opleggen van de handen op het offer is een normale handeling waardoor de plaatsvervanging en overdracht van zonden wordt bereikt. In ieder offer is er een idee van plaatsvervanging; het slachtoffer neemt de plaats van de menselijke zondaar in. Joodse Encyclopedie.

Nadat het onschuldige bloed van het slachtoffer gevloeid had, werd hij herinnerd aan de schuldeloosheid van de komende Christus. Het lam moest ook zonder gebrek zijn, net zoals Jezus zonder zonde was, en het vergieten van het onschuldige bloed moest een constante herinnering aan de prijs van de zonde zijn.

Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden. Jesaja 53:5

Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. 1 Johannes 1:9

Nadat het bloed van het dier vergoten was, werd hiervan iets door de hogepriester in het Heilige (de eerste afdeling) gebracht en met de vinger aan de horens van het wierookaltaar gestreken. Soms werd het vóór het voorhangsel gesprenkeld waarachter de ark stond met de wet die de zondaar had overtreden. Zo werd in type of symbool de zonde van de berouwvolle zondaar op het heiligdom overgedragen. De berouwvolle mens ging dan weg, gerechtvaardigd en zijn zonde vergeven, maar door de overdracht van het bloed, werd de vergeven zonde in het heiligdom opgeslagen.

Wat gebeurde er met die opgeslagen zonden? In Daniël 8 vinden wij het goede nieuws. God zal de herinnering aan onze zonden die we beleden hebben uitwissen. Geen spoor zal ervan in het hiernamaals gevonden worden. Gods vergeving is zo volkomen dat niemand in de eeuwigheid zal leven als een vergeven zondaar. De begenadigde overtreder zal in feite behandeld worden alsof hij of zij nooit gezondigd had.

Zover het oosten is van het westen, zover doet Hij onze overtredingen van ons. Psalm 103:12

Want zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, aan wat vroeger was zal niet gedacht worden, het zal niemand in de zin komen. Jesaja 65:17

CHRISTUS ONZE HOGEPRIESTER IN HET HEMELS HEILIGDOM

Christus was niet alleen Zelf het zoenoffer, maar Hij was ook de Hogepriester die Zichzelf als offer aanbood. Het boek Hebrëeën maakt dit overduidelijk:

Wij hebben zulk een hogepriester die gezeten is ter rechterzijde van de troon der majesteit in de hemelen, de dienst verrichtende in het heiligdom, in de ware tabernakel, die de Here opgericht heeft en niet een mens... Nu echter heeft Hij een zoveel verhevener dienst verkregen als Hij de middelaar is van een beter verbond, waarvan de rechtskracht op betere beloften berust. Hebrëeën 8:1,2,6

Deze verzen laten zien dat Jezus ingegaan is in de hemel zelf, in het ware hemelse heiligdom of tabernakel, om voor ons als pleitbezorger en Hogepriester op te treden. Bovendien is er maar één middelaar, en dat is Jezus:

Want er is één God en ook één middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus. 1 Timoteüs 2:5

En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige. 1 Johannes 2:1

Ulrich Zwingli (1481-1531) getuigde van zijn geloof:

Christus, de eeuwige Hogepriester is de enige middelaar tussen de mens en God. Christus de enige en ware middelaar, die de vruchten van zijn offer uitdeelt aan allen die in Hem geloven.

Het boek Openbaring schuift het gordijn opzij en we zien Christus in de hemel als onze Middelaar - onze Hogepriester.:

En ik keerde mij om teneinde de stem te zien, die met mij sprak. En toen ik mij omkeerde, zag ik zeven gouden kandelaars, en temidden van de kandelaars iemand als eens Mensen zoon, bekleed met een tot de voeten reikend gewaad en aan de borsten omgord met een gouden gordel. Openbaring 1:12,13

En er kwam een andere engel, die met een gouden wierookvat bij het altaar ging staan, en hem werd veel reukwerk geschonken om het te geven met de gebeden van alle heiligen op het gouden altaar voor de troon. En de rook van het reukwerk, met de gebeden der heiligen, steeg uit de hand van de engel voor Gods aangezicht. Openbaring 8:3,4

En de tempel Gods die in de hemel is ging open en de ark van zijn verbond werd zichtbaar in zijn tempel, en er kwamen bliksemstralen en stemmen en donderslagen en aardbeving en zware bagel. Openbaring 11:19

Het boek Openbaring laat de Zoon van God zien in de hemel in hogepriesterlijke kleding, terwijl Hij dienst doet temidden van de kandelaars. We zien het wierookaltaar waarop de bemiddelende voorbeden voor de heiligen opstijgen naar God. We zien de heilige ark van het verbond in de hemelse tempel. Wat een geweldige gedachte te weten dat Christus daar is in de hemel, en dienst doet en pleit op Zijn bloed voor onze verlossing. Maarten Luther schrijft over zijn liefde en aanbidding voor de Verlosser van de mens:

In Zijn leven is Christus een voorbeeld, en laat ons zien hoe we moeten leven; in Zijn dood is Hij een offer, een genoegdoening voor onze zonden; in Zijn opstanding een overwinnaar; in Zijn hemelvaart een koning; in Zijn voorspraak een hogepriester.¹

De aardse hogepriester die in het heiligdom dienst deed kon niet ook tegelijk het lam zijn, maar dat kon Jezus wel. We kunnen veel leren over de functie van onze hemelse hogepriester door het aardse patroon te bestuderen. De klederen van de priester bestonden uit een naadloos puur wit linnen onderkleed, dat wijst op de ongeëvenaarde gerechtigheid van Christus, en het borstschild van de priester identificeerde hem met de ingang, de deur, het voorhangsel, en de binnenste tentdoek van het heiligdom, die allemaal naar Christus verwezen. Het borstschild van het oordeel had de twaalf stammen van Israël op

edelstenen gegraveerd en was met gouddraad aan de hogepriester bevestigd. Christus bindt zijn volk samen en bevestigt ze aan Zichzelf met draden van goud. Wat een prachtige gedachte! Wij dienen een liefdevolle Heiland, Die ons dicht bij zijn hart houdt terwijl Hij voor ons pleit.

DE GROTE VERZOENDAG

Het hoogtepunt van de heiligdomsdienst was het jaarlijkse feest van de grote verzoendag. (Leviticus 23:27, 16:4-22). De grote verzoendag was een zeer plechtig feest en verwees naar de reiniging van het heiligdom van de zonden van Israël. Na het reinigen van het heiligdom bestond er geen bewijs meer van de vergeven zonden, en zo stond de voormalige zondaar tegenover God alsof hij nooit gezondigd had. Deze aardse reiniging van het heiligdom stond voor de reiniging van het hemelse heiligdom, dat het bewijs van alle zonden die door Gods volk door de eeuwen heen begaan waren zou uitwissen. Laten we eerst kijken naar de reiniging van het aardse heiligdom.

Zo zal hij verzoening doen over het heiligdom om de onreinbeden der Israëlieten en om hun overtredingen in al hun zonden; aldus zal hij doen met de tent der samenkomst, die bij hen verblijf houdt te midden van hun onreinbeden. Leviticus 16:16

Eenmaal per jaar betrad de hogepriester het Heilige der Heiligen, maar niet voordat hij eerst verzoening had gedaan voor zijn eigen zonden en die van de priesterklasse. Op deze dag werden twee geitenbokken voor de hogepriester gebracht en werd het lot geworpen. Daarna werd één van deze bokken geofferd ('de bok voor de Here'). Bij het binnengaan van het Heilige der Heiligen moest de priester wierook verbranden en het bloed van het offer vóór de ark en op het verzoendeksel sprenkelen.

Dan zal hij het reukwerk op het vuur leggen voor het aangezicht des Heren, zodat de wolk van het reukwerk het verzoendeksel dat op het getuigenis ligt, bedekt, opdat hij niet sterft. Leviticus 16:13

[Het bloed]... hij zal het op het verzoendeksel sprenkelen. Leviticus 16:15

Waarom? Omdat de wet van God was overtreden. Het sprenkelen van het bloed op het verzoendeksel liet symbolisch zien dat de opgeschreven zon-

den door genade waren uitgewist. Het afsluitende werk van Christus in het hemelse heiligdom kan alleen begrepen worden in het licht van de Grote Verzoending in het aardse heiligdom. Dit is een boodschap van blijde hoop, die ons vertelt dat al onze opgetekende zonden spoedig geheel worden weggedaan.

Noodzakelijk moesten dus hiermede de afbeeldingen van de hemelse dingen gereinigd worden, maar de hemelse dingen zelf met betere offeranden dan deze. Hebrëen 9:23

De aardse registratie werd gereinigd door het bloed van de bok voor de Here, maar de hemelse registratie door het bloed van Jezus Christus.

Zo zal hij verzoening doen over het heiligdom om de onreinbeden der Israëlieten en om hun overtredingen in al hun zonden; aldus zal hij doen met de tent der samenkomst, die bij hen verblijf houdt temidden van hun onreinbeden. Leviticus 16:16

Op zijn weg uit het heiligdom bracht de hogepriester het bloed aan op het gouden wierookaltaar en het brandofferaltair, en zo reinigde hij het hele heiligdom. Dit betekende dat het heiligdom van alle opgetekende zonden van Israël gereinigd werd. De handen werden dan op de kop van de andere bok, de zondebok, gelegd. Deze bok werd dan in de woestijn geleid en daar vrijgelaten. De zondenlast werd symbolisch overgebracht op de zondebok, Azazel, dat is de duivel. Azazel stelt dus de duivel voor die oorspronkelijk verantwoordelijk was voor de zonde.

Merk op dat de zondebok niet ter dood gebracht werd. Satan is dus niet de drager van de zonde als verzoening voor zonde, want zonder het vergieten van bloed is er geen vergeving van zonde (Hebrëen 9:22). Het stelde slechts de overbrenging van de schuld op de verantwoordelijke voor. Jezus is de enige die onze zonden droeg en verzoening deed door Zijn bloed te vergieten, maar Christus was niet verantwoordelijk voor onze zonde. Het is ook belangrijk op te merken dat alleen de beleden zonden op de kop van Azazel werden gelegd, daarom is het belangrijk dat we onze zonden in het heiligdom brengen. Onbeleden zonden zijn niet verzoend en zondaars die bewust de gave van verlossing afwijzen moeten ook de schuld van hun eigen zonde dragen.

We moeten bedenken dat de reiniging die op die dag plaatsvond een beeld is van de antitypische reiniging van het hemels heiligdom, die zou beginnen aan het eind van de 2300-dagen profetie, die we in het vorige hoofdstuk besproken hebben.

En hij zeide tot mij: Tot twee duizend driehonderd avonden en morgens, dan zal het heiligdom gereinigd worden. Daniël 8:14 SV

Deze profetie begon in 457 voor Christus toen Artaxerxes Longimanus het bevel gaf Jeruzalem te herbouwen. Als we daar de 2300 jaar bijtellen komen we uit op het jaar 1844. De reiniging van het hemels heiligdom begon dus in 1844. Dat betekent dat Jezus op die datum het Heilige der Heiligen in het hemels heiligdom binnenging om de dienst van de antitypische grote verzoendag te beginnen. Daar het werk van Jezus in het hemelse heiligdom niet kon beginnen vóór Golgotha, omdat zonder Zijn bloed zijn werk niet kon beginnen, moet Hij deze dienst in het Heilige (eerste afdeling) begonnen zijn na Zijn hemelvaart. De enige tijdsaanduiding in de Bijbel die verwijst naar het begin van de volgende fase van zijn werk, het reinigen van het heiligdom oftewel het onderzoekend oordeel is opgetekend in Daniël 8, en dit komt uit bij 1844, het eind van de 2300-dagen profetie (voor een meer uitgebreide behandeling van de gebeurtenissen rond deze datum zie het hoofdstuk: *Een steen om je hoofd neer te leggen*).

De Joden associeerden Grote Verzoendag met de dag van het oordeel, en het ritueel dat de hogepriester uitvoerde stond voor de reiniging van het heiligdom - de uitwissing van de opgetekende zonden en de uiteindelijke verlossing van Israël. Dit verwees naar de tijd van het onderzoekend oordeel dat in de hemel plaats zou vinden voor Christus' wederkomst naar de aarde om Zijn volk te redden. Vóór de wederkomst van Christus moet er een oordeel zijn in de hemel, want hoe zou Hij anders de zondaars van de rechtvaardigen kunnen scheiden en degenen die van Hem zijn kunnen opeisen als er geen oordeel had plaatsgevonden? Een jood die niet deelnam aan de ceremonie op Grote Verzoendag werd uit het volk verbannen. Het was een dag van zelfonderzoek, een dag van oordeel en het was essentieel om aan deze ceremonie deel te nemen.

Maar op de tiende van die zevende maand is de Verzoendag, een heilige samenkomst zult gij hebben en gij zult u verootmoedigen en de Here

een vuuroffer brengen. Op die dag zult gij generlei arbeid verrichten, want het is de Verzoendag. Om over u verzoening te doen voor het aangezigt van de Here, uw God. Want ieder die zich op die dag niet zal verootmoedigen, zal uitgeroeid worden uit zijn volksgenoten. Leviticus 23:27-29

Het woord “uitgeroeid” verwijst naar de ernst van de Grote Verzoendag als een dag van oordeel. Vers 30 zegt: “*Ieder die enige arbeid verricht op die dag zal Ik verdelgen uit het midden van zijn volk.*” Zij moesten die dag houden zoals zij ook de sabbat hielden. Farrar schrijft in zijn boek, “*De Eerste Dagen van het Christendom*” op pagina 238:

Zo vreselijk was de Grote Verzoendag wordt ons verteld in een Joods boek over rituelen, dat zelfs de engelen heen en weer rennen in angst en beven en uitroepen: Pas op, de dag van het oordeel is gekomen.

Daar God in het heiligdom slechts beleden zonden behandelt, hoe zouden wij dan moeten leven, wij die leven in de tijd van de anti-typische Grote Verzoendag? Wij moeten er een gewoonte van maken om met God te spreken, we moeten God vragen om een nederige geest die bereid is zijn zonden te belijden en die hunkert naar een nieuw hart en een nieuwe geest. Het oordeel is goed nieuws, we hebben niets te vrezen als al onze zonden in het heiligdom zijn gebracht.

Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. 1 Johannes 1:9

Kom toch en laat ons tezamen richten, zegt de Here; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol. Jesaja 1:18

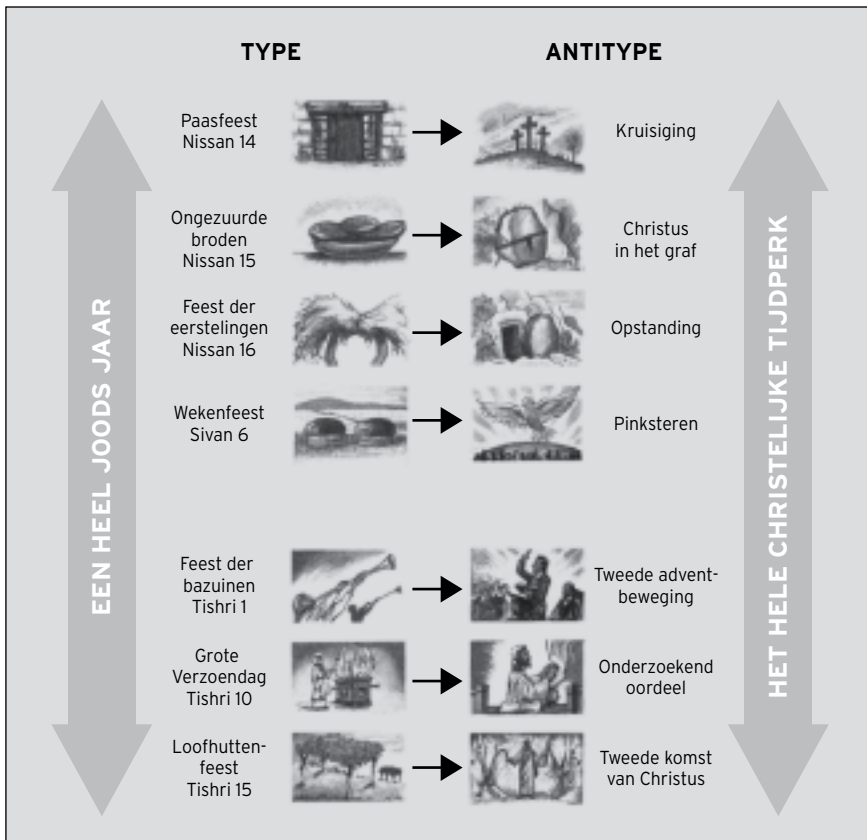
De maatstaf van het oordeel zal dan hetzelfde zijn als nu, namelijk de wet van God.

Spreekt zó en handelt zó als mensen past die door de wet der vrijheid zullen geoordeeld worden. Jakobus 2:12

Van al het geboorde is het slotwoord: Vrees God en onderhoud zijn geboden, want dit geldt voor alle mensen. Want God zal elke daad doen komen in het gericht over al het verborgene, hetzij goed, hetzij kwaad. Prediker 12:13,14

DE JAARLIJKSE FEESTEN WIJZEN OP JEZUS

In de ceremoniële wet verwezen de jaarlijkse joodse feesten allemaal naar belangrijke gebeurtenissen in de dienst van Christus. Pasen (Nissan 14) verwees naar de kruisiging. Het Feest van de ongezuurde broden (Nissan 15) zag op het lichaam van Christus en stond symbool voor Christus in het graf. Het feest van de eerstelingen (Nissan 16) wees naar de opstanding. Het Wekenfeest (Sivan 6) verwees naar Pinksteren. Dus de eerste drie feesten hadden te maken met de drie dagen van de dood van Christus tot Zijn opstanding en verwezen naar de dienst van de eerste komst van Christus.

Afbeelding 2.4: De Joodse feesten in type en antitype.²

De volgende joodse feesten wezen naar de tweede komst van Christus. Het Feest van de bazuinen (Tishri 1), dat wees naar de tweede adventbeweging en de aankondiging van het oordeel. Bazuinen worden gebruikt als symbool van het oordeel. (Openbaring 14:6,7; Joël 2:1) Grote Verzoendag (Tishri 10) stelde dan het onderzoekend oordeel voor. En het Loofhuttenfeest (Tishri 15) wijst naar de tweede komst van Jezus als Hij de zijnen thuishaalt.

Het Paasfeest, het Feest van de ongezuurde broden en het Feest der eerstellingen werden gevierd op drie opeenvolgende dagen en stelden de dood en opstanding van Christus voor.

In de eerste maand, op de veertiende der maand, in de avondschemering, is het pascha voor de Here. Leviticus 23:5

Paulus vat het allemaal samen met deze woorden:

Want ook ons paaslam is geslacht: Christus. 1 Korintiërs 5:7

Het offer van Christus vervulde het paasfeest en Christus werd ons paaslam.

PASEN

- Een gaaf lam
Exodus 12:5
- Geen been zult gij ervan breken
Exodus 12:46

CHRISTUS

- Een smetteloos offer
Hebreeën 9:14
- Zij braken zijn benen niet
Johannes 19:33,36

Jezus riep wederom met luider stem en gaf de geest. En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot beneden in tweeën en de aarde beefde en de rotsen scheurden. Matteüs 27:50,51

Het voorhangsel dat het Heilige van het Heilige der Heiligen scheidde werd door een Onzichtbare Hand van boven tot beneden gescheurd, waarmee God het eind van het joodse ceremoniële systeem demonstreerde. Verzoening voor zonden kon niet langer verkregen worden door de offerdienst. Type en anti-type hadden elkaar ontmoet, de schaduw vond zijn vervulling in het lichaam van de Here Jezus Christus.

Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt. Johannes 1:29

In Openbaring verwees Johannes naar Christus als:

... het Lam dat geslacht is sedert de grondlegging der wereld. Openbaring 13:8

Was de wet niet aan het kruis genageld? Paulus schrijft:

Door het bewijsstuk uit te wissen, dat door zijn inzetten tegen ons getuigde en dat ons bedreigde. En dat heeft Hij weggedaan door het aan het kruis te nagelen. Kolossenzen 2:14

Er was maar één wet tegen ons, in die zin dat het ons liet zien dat onze overtreding het offer van de Zoon van God nodig maakte om de eis van gerechtigheid te vervullen en dat was de ceremoniële wet. Door Zijn eigen leven te geven vervulde Hij de ceremoniele wet en deed het daarmee teniet. Zijn offer vervulde het type zodat er voortaan geen verder offer meer nodig was.

Neemt dit wetboek en leg het naast de ark des verbonds van de Here, uw God, opdat het daar tot getuige tegen u zij. Deuteronomium 31:26

De wet die tegen ons getuigde, was dus niet de morele wet, en werd niet naast de ark gelegd, maar in de ark. De morele wet was ook geen wet van slavernij, maar een wet van vrijheid. (Jakobus 2:8-12). Christus opende door Zijn dood de deur voor zondaren om het oordeel van de morele wet, dat was de dood, te ontlopen, maar Hij nam de morele wet niet weg. (Zie afb 2.2 en 2.3):

Want het loon dat de zonde geeft is de dood, maar de genade die God schenkt is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here. Romeinen 6:23

Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de geest. Romeinen 8:1 SV

Als het Paaslam de offerdood van Christus voorstelt, dan stelt het Feest van de ongezuurde broden het lichaam van Christus in het graf voor en het Feest van de eerstelingen wijst naar Zijn glorierijke opstanding. De Bijbel vertelt ons dat toen Christus stierf en opstond uit het graf, de graven werden geopend

en dat sommigen van de heiligen die ontslapen waren samen met Hem uit de dood opstonden.

En de graven gingen open en vele lichamen der ontslapen heiligen werden opgewekt. En zij gingen uit de graven na zijn opstanding en kwamen in de heilige stad, waar zij aan velen verschenen. Matteüs 27:52,53

Deze opgestane heiligen waren de eerstelingen van de veel grotere oogst van zielen die aan het eind van de tijd zullen opstaan.

Het *Wekenfeest* stelt Pinksteren voor. Penta betekent vijftig en deze gebeurtenis was een herdenking van de schenking van de wet van de tien geboden, vijftig dagen na het Paasfeest. God had hen laten weten hoe ze als volk moesten leven. Na de dood van Christus, het ware Paaslam, ontvingen de discipelen kracht van de Heilige Geest om de belichaming van de wet, Jezus Christus, aan de wereld te prediken.

Het Feest van de bazuinen, de Grote Verzoendag en het Loofhuttenfeest waren joodse feesten die wezen naar gebeurtenissen die hoorden bij de tweede komst van Christus. Het Feest van de bazuinen wees op de aankondiging van het onderzoekend oordeel, dat noodzakelijkerwijs plaats moest vinden vóór het einde van de 2300-dagen profetie van Daniël 8. Voor de vervulling van dit feest zouden wij de gebeurtenissen moeten bestuderen die plaatsvonden net voor 1844 (zie het hoofdstuk *Een steen om je hoofd neer te leggen*).

Zoals we gezien hebben stelt de grote verzoendag de reiniging van het hemels heiligdom voor of het onderzoekend oordeel (voor verdere details over dit zeer belangrijke onderwerp zie het hoofdstuk *Het langverwachte Millennium*). Het Loofhuttenfeest was een blij feest, “een dag van grote blijdschap”, waarop de Israëlieten hutten van olijftakken, dennentakken, mirrentakken, palmtakken en takken van dikke bomen (Nehemia 8:15) bouwden en de binnengebrachte oogst vierden. De oogst stelt de laatste oogst van de verlostten voor en het feest stelt dus de blijdschap van de ontmoeting voor die betrekking heeft op de wederkomst en de oogst van zielen. (Zie afb. 2.4 eerder in dit hoofdstuk voor een compleet overzicht van de feesten van het heiligdomsysteem).

De heiligdomsdienst is het evangelie in type en het Nieuwe Testament is het evangelie in werkelijkheid. Als we het heiligdom bestuderen zullen we een beter begrip krijgen van het werk van Christus. De Bijbel waarschuwt:

Want er zijn vele misleiders uitgegaan in de wereld, die de komst van Jezus Christus in het vlees niet belijden. Dit is de misleider en de antichrist. 2 Johannes 1:7

Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel u een evangelie verkondigen, afwijkend van hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt! Gelijk wij vroeger reeds gezegd hebben, zeg ik thans nog eens: indien iemand u een evangelie predikt, afwijkend van hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt! Galaten 1:8,9

Dit zijn harde woorden en het is daarom van vitaal belang dat we het werk van Christus begrijpen. Iedereen die dit werk afbreekt of verandert of er een andere manier van verlossing voor in de plaats zet, ontkent dat Jezus de vervulling van alle types is. Dat is hetzelfde als ontkennen dat Jezus in het vlees gekomen is. De Bijbel waarschuwt dan ook dat de antichrist zou komen en het werk van Jezus zou vervangen met een ander systeem, dus moeten we gewaarschuwd zijn zodat we niet misleid worden. Bovendien worden we gewaarschuwd dat de misleiding zo overweldigend zal zijn dat, als het mogelijk was, zelfs de uitverkorenen misleid zouden worden. (Matteüs 24:24) Het is droevig dat het moderne christendom is blijven steken bij het kruis, het voortgaande werk van Christus negeert, en het werk van heiligmaking niet benut. De Bijbel zegt duidelijk:

Jaagt de vrede na met allen en de heiligmaking, zonder welke niemand de Here zien zal. Hebreëen 12:14 SV

Wie is de vijand die het werk van Jezus nutteloos wil maken? Wie is het die een ander evangelie zal verkondigen dat zo subtiel is dat zelfs de uitverkorenen misleid zouden worden? Misleiding is vernietigend, en om te kunnen slagen moet de vijand het goed camoufleren.

Door alle eeuwen heen hebben de profeten van God gewaarschuwd tegen de opdringende vijand van de gerechtigheid. De Bijbel heeft zelfs veel over deze kwestie te zeggen. Dat het een oncomfortabele, politiek incorrecte waarheid is om vandaag de dag te bespreken, is geen excuus om deze laatste waarschuwingsboodschappen te negeren. We moeten de profetieën bestuderen:

En wij achten het profetisch woord daarom des te vaster, en gij doet wèl, er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw barten. 2 Petrus 1:19

In de hoofdstukken die volgen zullen we proberen om juist datgene te doen en het mysterie rond de antichrist en zijn doel om het werk van Jezus te vernietigen te ontrafelen.

REFERENTIES

1. *Religious Digest*, december 1941
2. Frank Braeden, *New Pictorial Aid for Biblestudy*, Signs Publishing Co., Warburton, 1987

Het strijdpunt over waarheid

3

HET VERRE VERLEDEN

Ontdekking van de hoofdrolspelers in de eindtijd

In Daniël 2 vinden we een korte samenvatting van de profetie van de gebeurtenissen die zich zouden ontwikkelen vanaf de tijd van Daniël tot aan het eind van de geschiedenis. Deze profetie geeft ons een aantal sleutels die ons in staat stellen de meer complexe profetieën die betrekking hebben op de grote strijd tussen de machten van licht en duister te ontsluiten. De daaropvolgende profetieën in het boek Daniël zijn geleverd op deze profetie, en het boek Openbaring kan alleen in het licht van de profetieën van Daniël begrepen worden. We moeten de symbolen die door Daniël gebruikt worden begrijpen, omdat dezelfde symbolen in Openbaring gebruikt worden. De definities van de symbolen worden grotendeels in de profetieën van Daniël gevonden, en dus vormen deze twee boeken een eenheid. Geen wonder dat Jezus de boeken Daniël en Openbaring voor onze studie aanraadde om de gebeurtenissen van de eindtijd te begrijpen:

Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan, (wie het leest, geve er acht op.) Matteüs 24:15

Zalig hij die voorleest, en zij die horen de woorden der profetie, en bewaren hetgeen daarin geschreven staat, want de tijd is nabij. Openbaring 1:3

De profetie van Daniël 2

Meer dan 2500 jaar geleden had de koning van Babylon, Nebukadnessar II, een verbazingwekkende droom. Toen hij de volgende morgen wakker werd was hij de inhoud van de droom vergeten, maar toch was hij zich bewust van de belangrijkheid ervan. Geen van zijn raadgevers kon hem de droom vertellen, laat staan uitleggen, en hij besloot alle wijzen van Babel te doden. Volgens de Schrift zouden Daniël en zijn drie vrienden – die ook in de mystieke leer van Babel opgeleid waren en daarom ook tot de groep van wijzen van Babel behoorden – ook door dit koninklijke bevel gedood worden. Toen Daniël dit hoorde, benaderde hij de koning als voorspraak voor alle wijzen van Babel. Na ernstig gebed openbaarde God niet alleen de droom, maar ook de uitleg en kon Daniël naar de koning gaan en uitroepen:

Maar er is een God in de hemel die verborgenbeden openbaart; Hij heeft de koning Nebukadnessar bekendgemaakt wat in de toekomstige dagen geschieden zal... terwijl gij op uw legerstede lag rezen er gedachten op over wat er na deze geschieden zou. Daniël 2:28,29

Deze droom heeft duidelijk een boodschap voor ons, want het gaat niet alleen over de tijd van Nebukadnessar, maar ook over de laatste dagen.

Gij, o koning, had een gezicht en zie er was een groot beeld! Dit beeld was hoog...

*het hoofd was van gedegen goud
zijn borst en armen waren van zilver
zijn buik en lendenen van koper
zijn benen van ijzer
zijn voeten deels van ijzer deels van leem
Daniël 2:32,33*

Toen Nebukadnessar zijn droom herkende vervolgde Daniël:

Terwijl gij bleef toezien, raakte zonder toedoen van mensenhanden, een steen los, die het beeld trof aan de voeten van ijzer en leem en deze verbrijzelde... maar de steen die het beeld getroffen had, werd tot een grote berg, die de gehele aarde vulde. Daniël 2: 34,35.

De profeet beschrijft de opeenvolgende koninkrijken die op aarde zouden opkomen, met als hoogtepunt de totale vernietiging van alle aardse koninkrijken door de steen die zonder mensenhanden uitgehouwen werd. De koninkrijken die beschreven worden waren allemaal nauw betrokken bij Gods volk en de spanning tussen heidense aardse machten en het volk van God dient als een verwijzing naar het veel grotere conflict dat zal woeden tussen deze krachten op een wereldwijde schaal, aan het eind van de tijd. De koninkrijken die opeenvolgend beschreven worden zijn: Babylon, Medo-Perzië, Griekenland en Rome.

I. HOOFD VAN GOUD – BABYLON 605 – 539 VOOR CHRISTUS

Na de droom verteld te hebben, geeft de profeet Daniël de uitleg.

... Gij zijt dat gouden hoofd. Vers 38

Nebukadnessar stelde Babylon voor en goud was een passend symbool voor dat rijk. De historicus Herodotus beschrijft het gouden beeld van Marduk gezeten op een gouden troon, vóór een gouden tafel en een gouden altaar. Plinius beschrijft de gewaden van de priesters die met goud geborduurd waren. Neo-Babylon was een gouden koninkrijk vanaf het jaar 605 voor Christus tot 539 voor Christus.

Doch na u zal een ander koninkrijk ontstaan, geringer dan het uwe; en weer een ander, een derde koninkrijk, van koper, dat heersen zal over de gehele aarde; en een vierde koninkrijk zal hard zijn als ijzer; Daniël 2:39,40

II. BORST EN ARMEN VAN ZILVER – MEDO-PERZIË 539 – 331 VOOR CHRISTUS

Door middel van een kleitablet met een astronomische tijdrekening uit het Berlijns Museum kunnen we de 37 regeringsjaren van Nebukadnessar tot op de dag nauwkeurig berekenen. Archeologen waren in staat om de preciese dag van de val van Babylon door de Meden en Perzen te bepalen: 29 oktober 539 voor Christus.

Na u, het hoofd van goud, zal een ander koninkrijk ontstaan, geringer dan het uwe...

Het moet voor Nebukadnessar een geweldige schok geweest zijn toen Daniël het einde van zijn rijk voorzegde. De val van Babylon wordt in hoofdstuk 5 van het boek Daniël beschreven:

Uw koninkrijk is verdeeld, en is aan de Meden en aan de Perzen gegeven. Daniël 5:28 SV

Het koninkrijk van Medo-Perzië was een dubbel koninkrijk, maar Kores van Perzië smeedde de elementen van het koninkrijk met elkaar. De twee armen van het beeld waren dus een passend symbool voor deze macht. Medo-Perzië werd voorgesteld door het zilver; zilver werd gebruikt door de perzische soldaten als versiering en was ook het metaal van hun monetaire systeem. Maar de profetie voorzagde, dat dit rijk ook zou vallen en door een ander koninkrijk zou worden overgenomen.

III. BUIK EN DIJEN VAN BRONS – GRIEKENLAND 331 – 168 VOOR CHRISTUS

En weer een ander; een derde koninkrijk van koper zal heersen over de gehele aarde.

Daniël 8:20,21 laat zien dat Medo-Perzië wordt opgevolgd door een derde koninkrijk van koper of brons - Griekenland. Dit was eigenlijk het Macedonische of Hellenistische rijk van Alexander de Grote en zijn opvolgers. In drie veldslagen snelde Alexander over de oude wereld. Hij overwon de Perzen in de veldslagen van Granicus in 334 voor Christus, Issus in 333 voor Christus en Arbela in 331 voor Christus. Josephus, een joods historicus uit de eerste eeuw, beschrijft deze profetie van Daniël 2 met deze woorden:

Maar hun rijk zal vernietigd worden door een ander koninkrijk uit het westen, met bronzen wapenrusting.¹

Brons werd gebruikt voor het maken van harnassen en gevechtshijlen. Ook de speerpunten van de Griekse soldaten werden van brons gemaakt. Maar ook dit koninkrijk zou vervangen worden door een vierde rijk.

IV. BENEN VAN IJZER – ROME 168 VOOR CHRISTUS – 476 NA CHRISTUS

Toen Alexander stierf op het hoogtepunt van zijn carrière, verdeelden zijn generaals het rijk onder elkaar en dit verdeelde rijk viel ten prooi aan de

Romeinen. Sinds de grondlegging van Rome in ongeveer 753 voor Christus, was te voorschijn gekomen als wereldveroveraar. Rome versloeg de Grieken bij de slag van Pydna in 168 voor Christus, en zo verrees het vierde rijk, sterk als ijzer. De historicus Gibbon maakte deze opmerking over Rome:

De wapens van de republiek Rome, soms overwonnen in een slag; altijd zegevierend in oorlog, rukten in snel tempo op naar de Eufrates, de Donau, de Rijn en de Oceaan; en de beelden van goud, zilver en brons die de naties en hun koningen voorstelden, werden één voor één gebroken door de ijzeren heerser van Rome.²

Het grote ijzeren rijk van Rome was niet voorbestemd om eeuwig te blijven bestaan. Vanaf 351 na Christus deden barbaarse stammen aanvallen op het Romeinse keizerrijk tot de laatste Romeinse keizer Romulus Augustulus (de kleine Augustus) onttroond werd in 476 na Christus. Toen begon het verdeelde rijk.

V. VOETEN – DEELS VAN IJZER, DEELS VAN LEEM: VERDEELDE KONINKRIJKEN – EUROPA TOT DE EINDTIJD

Daniël beschrijft het verdeelde koninkrijk als volgt:

En dat gij de voeten en de tenen gezien hebt deels van pottenbakkersleem en deels van ijzer; betekent, dat dit een verdeeld koninkrijk wezen zal; wel zal het iets van de hardheid van het ijzer aan zich hebben, juist zoals gij gezien hebt ijzer gemengd met kleiachtig leem... ten dele zal dat koninkrijk hard zijn en ten dele zal het broos zijn. Daniël 2: 41,42

Na de ineenstorting van Rome in 476 na Christus werd het rijk in 10 stukken verdeeld. Dit waren de koninkrijken van de Oostgoten, Visigoten, Franken, Vandalen, Suevi, Alemanen, Anglosaksen, Herulen, Lombarden en Bourgondiërs. Onze moderne naties, zoals Frankrijk, Engeland, Duitsland, Zwitserland, Italië, Portugal, Spanje en anderen landen, hebben door de eeuwen heen hun grenzen verlegd en zich in nationale staten en talen georganiseerd.

Daniël merkte op dat de verdeelde koninkrijken deels sterk en deels zwak zouden zijn. Dit is inderdaad wat de geschiedenis ons over de landen van Europa leert, waarvan Duitsland een goed voorbeeld is. Er zijn veel pogingen

gedaan om het verdeelde Europa te verenigen. Grote staatsmannen hebben het geprobeerd en hebben gefaald: Lodewijk XIV, Karel de Grote, Napoleon, Bismarck, Keizer Wilhelm, Adolf Hitler en zelfs de moderne Europese Gemeenschap. Ook zonder militair ingrijpen hebben de naties van Europa geprobeerd één te worden door politieke verdragen en huwelijken tussen de verschillende landen.

Dat gij gezien hebt ijzer vermengd met kleiachtig leem betekent: zij zullen zich door huwelijksgemeenschap vermengen, maar met elkander geen samenhangend geheel vormen, zoals ijzer zich niet vermengt met leem. Daniël 2:43

Afbeelding 3.1: De overgang van macht van het ene koninkrijk naar het andere was geleidelijk. De data zijn slechts markeringspunten langs het pad van de geschiedenis.

Uit politiek oogpunt en om hun banden te versterken zijn verschillende leden van koninklijke bloede in Europa met elkaar getrouwd. Ferdinand van Aragon trouwde met Isabella van Castille en verenigde deze twee gebieden tot één land, Spanje. Om de politieke eenheid te bevorderen scheidde Napoleon van Josephine om met Marie Louise van Oostenrijk te trouwen. Geen wonder dat als gevolg van deze huwelijken Koningin Victoria de grootmoeder van Europa werd genoemd. Maar ondanks al deze huwelijken slaagde men er niet in die eenheid te bereiken. Er zijn tijdelijke politieke, economische en overige unies in Europa geweest, maar de unies zelf hebben de naties nooit aaneengesmeed. De Bijbel voorzegt dat etnische conflicten tot de eindtijd zullen blijven bestaan.

In 1799 probeerde Napoleon Europa één heerser, één wet, één hoger gerechtshof en één munteenheid te geven. Iemand protesteerde tegen Napoleon dat de Voorzienigheid hem niet zou toestaan de wereld te regeren. Men zegt dat hij toen opmerkte:

De Voorzienigheid staat aan de kant van de zwaarste artillerie.³

In juni vielen er hevige regens en Napoleons zwaarste artillerie kon zich niet voortbewegen. Zijn geweldige cavallerie zakte weg in een laaggelegen, ondergelopen gebied en Wellington versloeg hem bij Waterloo in 1815.

Maar in de dagen van die koningen zal de God des hemels een koninkrijk oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan... het zal al die koninkrijken verbrijzelen en daaraan een einde maken, maar zelf zal het bestaan in eeuwigheid. Daniël 2:44

Wij wachten op de grootste gebeurtenis in de geschiedenis van de mensheid: de omverwerping van alle politieke machten op deze planeet, en de oprichting van een koninkrijk dat nooit zijn glans zal verliezen of vernietigd zal worden. Het ingrijpen in de aangelegenheden van de mens door de Koning der Koningen en de Here der Heren is nu aanstaande. Deze korte profetie over de aardse koninkrijken is wonderbaarlijk precies en legt de basis voor de gedetailleerde profetieën die volgen. Wie zijn de hoofdrolspelers in het laatste conflict? Hoe zal de hele wereld meegesleept worden in dit conflict, en wat zijn de verleidingen waarmee het volk van God mee te maken zal krijgen? Zijn wij voorbereid op het grootste spektakel in de geschiedenis van het universum, als alle verborgen dingen openbaar zullen worden gemaakt en

God diegenen zal redden die op Hem gewacht hebben? Zullen wij horen bij diegenen die zeggen “Bergen valt op ons!”, of bij de groep die uitroept: “Deze is onze God, Hem hebben wij verwacht, Hij zal ons zalig maken!”?

Waakt dan, want gij weet niet, op welke dag uw Here komt. Matteüs 24:42

REFERENTIES

1. Josephus, *Jewish Antiquities Book X. Daniël*, p. 64, 65. quoted in “The Great Histories”, Josephus, Washington Sq. Press, 1965.
2. Edward Gibbon, *History of the Decline and Fall of the Roman Empire*, Vol. IV, p.161.
3. Gordon A. Craig, *Europe Since 1815*, p. 258.

4

DE MAN ACHTER HET MASKER

De antichrist ontmaskerd

In Daniël 2 lezen we over de afloop van de geschiedenis. In een profetisch visioen ziet Daniël de eeuwen voorbijgaan en ziet hij vier machtige rijken op het wereldtoneel verschijnen. Het vierde rijk staat voor Rome, en de profeet ziet dat in de laatste eeuwen van de wereldgeschiedenis dit rijk verdeeld zal zijn (een mengsel van ijzer en klei). Het zal uit tien delen bestaan, voorgesteld door de tien tenen van het beeld. In de tijd van deze rijken zal de God des hemels, voorgesteld door de steen die zonder mensenhanden wordt uitgehouwen, het beeld vernietigen, en het eeuwigdurend koninkrijk van God zal de plaats van de gevallen afgodische naties innemen. De profetie geeft een breed overzicht van de historische gebeurtenissen, is adembenemend in zijn precisie, maar geeft niet veel details met betrekking tot de laatste gebeurtenissen voordat de geschiedenis eindigt.

De profetie van Daniël 7 daarentegen, beschrijft meer bijzonderheden binnen de ruwe lijnen van de eerste profetie. Het loopt parallel met hoofdstuk 2, maar gebruikt andere symbolen en geeft zo'n nauwkeurige beschrijving van de belangrijkste afvallige macht aan het einde van de tijd, dat de gewetensvolle leerling zonder enige twijfel op de hoogte brengt van de identiteit van dit machtige systeem dat de legers van de levende God durft te weerstaan.

Daniël 2 is ook door zijn chiasmische opbouw met hoofdstuk 7 verbonden door het gebruik van de getallen 1 tot en met 4. Net zoals Daniël 3 en 6 met elkaar verbonden zijn doordat ze als thema de vervolging hebben als type van de vervolging in de eindtijd. Daniël 4 en 5 zijn ook gekoppeld, daar ze

allebei handelen over de val van grote dictators als beeld van de gebeurtenissen die plaatsvinden aan het einde van de tijd.

Nebukadnessar valt en wordt vernederd in zijn waanzin wanneer hij als een dier wordt en gras eet, en de andere, Belsassar, komt ten val en wordt gedood door het ingrijpen van God.

In Daniël 2 is het de koning van Babylon zelf die het visioen krijgt, maar God openbaarde de betekenis aan Zijn profeet Daniël, zodat de koning de ware almachtige God zou leren kennen. Verder gaat het visioen over het verloop van aardse politieke machten door de eeuwen om te eindigen met het koninkrijk van God.

Het visioen van Daniël 7 daarentegen is een visioen van God aan Zijn profeet. Het is rijk aan symbolen en behalve het herhalen van de boodschap van de opkomst en val van aardse koninkrijken, legt het de nadruk op de strijd tussen waarheid en leugen, alsmede het ontmaskeren van “De man der zonde”. Het profetische principe van uitbreiding kan in dit geval toegepast worden. De profetie van Daniël 7 herhaalt de voorzegging van Daniël 2, maar gaat dan verder door deze profetie uit te breiden en de hoogtepunten te belichten die betrekking hebben op de opkomst en val van de antichrist. De rijke Bijbelse symboliek die in deze profetie gebruikt wordt is de sleutel tot het ontraadselen ervan, en het is essentieel dat wij de betekenis van de in deze profetie gebruikte symbolen begrijpen. Gebruikmakend van het principe dat de Bijbel zichzelf verklaart, zal de hieropvolgende korte woordverklaring ons in staat stellen deze grote profetie te ontrafelen.

Wind	oorlog (Jesaja 21:1,2; Zacharia 7:14; Jeremia 25:32; Jeremia 49:36,37)
Beest	koning of koninkrijk (Daniël 7:17,23)
Horen	koning of heerser (Daniël 8:21)
Wateren (zee)	naties/volken (Openbaring 17:15)

De vier dieren van Daniël 7

In zijn droom ziet Daniël de vier winden des hemels die de grote zee in beroering brengen. Door de Bijbelse definitie toe te passen kunnen we zien dat er oorlog en twist tussen de volken zullen plaatsvinden.

En vier grote dieren stegen uit de zee op, het ene verschillend van het andere. Daniël 7:3

Het eerste geleeek op een leeuw, en het had adelaarsvleugels. Terwijl ik bleef toezien, werden het de vleugels uitgerukt, en het werd van de grond opgebeven en op twee voeten overeind gezet als een mens, en werd het een mensenhart gegeven. Daniël 7:4

De leeuw wordt in de Bijbel gebruikt als symbool van autoriteit en macht. Het symbool wordt ook op Christus toegepast als Hij de "leeuw uit de stam van Juda" wordt genoemd, maar het is ook het symbool voor Babylon, de vernietiger van volken en de zetel van de afvallige religie, die het volk van God tot afgoderij probeert te verleiden. Als hij profeteert over de komende vernietiging van Jeruzalem door Babylon, gebruikt de profeet Jeremia de leeuw als het symbool voor deze grote macht.

Een leeuw is opgerezen uit zijn struikgewas, een verderver der volken is opgebroken, uitgegaan uit zijn plaats, om uw land tot een woestenij te maken; uw steden zullen verwoest worden, zodat er geen inwoners zijn. Jeremia 4:7

De leeuw heeft adelaarsvleugels, een verwijzing naar een ander symbool van Babylon. De archeologie heeft ontdekt dat een leeuw met adelaarsvleugels een symbool was dat vaak in Babylonische ontwerpen en beeldhouwwerken gebruikt werd. Bovendien was de adelaar een universeel symbool voor de zonnegod, en dus ontvangt deze leeuw of macht zijn kracht van deze heidense godheid. Het symbool van de mens die op twee voeten stond is een verwijzing naar het samengaan van het menselijke element met deze macht tegenover God. Daar de religie van Babel de basis vormt voor alle heidense religies, wordt Babylon een passend symbool voor de confederatie van religieuze machten die in de eindtijd samenspannen tegen God en Zijn volk. Deze confederatie zal de gebeurtenissen in de eindtijd beheersen en wordt in Daniël 2 voorgesteld door de voeten van ijzer en klei. In de laatste stadia van de wereldgeschiedenis zal er weer een macht zoals Babel de gebeurtenissen op aarde besturen en zullen we het symbool van de leeuw geassocieerd met de antichrist later opnieuw tegenkomen in het boek Openbaring. Het volgende koninkrijk op het toneel van de wereldgeschiedenis is Medo-Perzië.

En zie, een ander dier; het tweede, geleek op een beer; het richtte zich op de ene zijde op, en drie ribben waren in zijn muil tussen zijn tanden; en men sprak tegen hem aldus: sta op, eet veel vlees. Daniël 7:5

De macht die Babel opvolgt wordt voorgesteld als een beer. De beer richtte zich aan één kant op, een verwijzing naar de aanvankelijke ongelijkheid van de twee machten van het Medo-Perzisch verbond dat het Babylonische rijk omver zou werpen. De drie ribben verwijzen waarschijnlijk naar de drie belangrijkste veldtochten om het Babylonische rijk te veroveren: de veldtochten naar Lydië, naar Egypte en naar Babel zelf dat werd overwonnen door de legers van Kores de Grote. De rijkdom van de Bijbelse typologie verbeeld in deze grote historische gebeurtenis, dient als leerboek voor de grote gebeurtenissen die zich in de eindtijd zullen ontfouwen. Babylon, het hoofd van goud, de zetel van religieuze en politieke macht, had de naties overheerst. Het had Jeruzalem vernietigd en het volk van God gevangengenomen. Nu was de tijd gekomen om deze macht te vernietigen en Kores wordt door God gekozen om deze grote daad uit te voeren. Lang voor zijn geboorte noemde de profeet Jesaja Kores de gezalfde des Heren en profeteerde:

Zo zegt de Here tot zijn gezalfde, tot Kores, wiens rechterhand Ik gevat heb om volken vóór hem neer te werpen: de lendenen van koningen ontgord Ik; om deuren vóór hem te openen, geen poorten blijven gesloten. Jesaja 45:1

Dezelfde profeet schrijft als hij profeteert over de Messias:

De Geest des Heren is op mij, omdat de Here mij gezalfd heeft; Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis. Jesaja 61:1

Kores is een type van Christus. Hij zou de heerschappij van Babel beëindigen en de gevangenen vrijlaten. Het bevel uitgevaardigd door Kores was dat de Israëlieten bevrijd zouden worden en zonder tegenprestatie naar hun thuisland konden terugkeren. Op dezelfde manier zal Christus aan het eind van de tijd het geestelijk Babylon omverwerpen. Hij zal de gevangenen bevrijden, Hij zal ze meenemen naar het hemels Kanaän en ook hun verlossing zal niets kosten.

De Meden en de Perzen voegden aan de religieuze riten en ceremoniën van Babel de Mithrascultus toe, dat met zijn zeven niveau's van inwijding de hoeksteen van het systeem van zoonanbidning vormde. De structuur van de cultus was hiërarchisch. De aanhangers doorliepen een serie van zeven graden, waarvan elk een speciaal symbool had en geassocieerd werd met een planeet. Van de laagste naar de hoogste waren dit: *Corax* (de raaf, onder Mercurius), *Nymphus* (mannelijke bruid, onder Venus), *Miles* (de soldaat, onder Mars), *Leo* (de leeuw, onder Jupiter), *Perses* (de Pers, onder Luna, de maan), *Heliodromus* (boodschapper onder Sol, de zon), en tot slot *Pater* (vader, onder Saturnus).

Als een ingewijde de hoogste graad van Pater of vader bereikte kon hij het hoofd van een gemeente worden. Twee aspecten van de Mithraïsche inwijding zijn ook opmerkelijk. Ten eerste was het mogelijk voor een ingewijde om lid te zijn van meer dan één cultus, en ten tweede werden vrouwen niet als lid toegelaten.

Na de Meden en Perzen zou een andere natie opkomen om de macht over te nemen. De geschiedenis vertelt ons dat de Grieken het Medo-Perzische rijk opvolgden.

Daarna zag ik en zie, een ander dier, gelijk een panter; het had vier vogelvleugels op zijn rug en vier koppen. En aan hem werd heerschappij gegeven. Daniël 7:6

In Daniël 8 lezen wij in nog een profetie over de opeenvolging en activiteiten van deze aardse koninkrijken, dat "Grecia" het Medo-Perzische Rijk zou onderwerpen en dat het zelf tenslotte ook verdeeld zou worden in vier subkoninkrijken, voordat het ten onder zou gaan door toedoen van het Romeinse Rijk. Daar het in vieren verdeeld was, had het luipaardbeest in Daniël 7 vier koppen en vier vleugels. Het symbool van de luipaard past goed bij het koninkrijk "Grecia" door de snelheid van zijn overwinningen. Het "Grecia" waar in Daniël 8 naar verwezen wordt, moeten we niet verwarren met het Griekenland uit de klassieke oudheid, dat bestond vóór de val van Perzië, maar het verwijst naar het pseudo-Grieks-Macedonische Rijk van Alexander de Grote, die opstanden in de stadsstaten van Griekenland en Thracië onderdrukte en zo de eerste koning van Griekenland werd. Alexander verklaarde zichzelf de opvolger van de farao's, en zijn troepen kenden hem een goddelijke status toe en vereerden hem als een god. Een van de belangrijkste doelen van

Alexander was het verspreiden van de Griekse cultuur en filosofie door heel zijn rijkgebied. De religie van Griekenland voegde veel verfijningen, rituelen en ceremoniën toe aan het aardse systeem van aanbidding. De Bacchuscultus, de mythologische gevechten van de goden en de aanbidding van vrouwelijke godheden drongen door tot in alle gelederen van de maatschappij.

Tenslotte voorzegt de Bijbel een vierde koninkrijk dat over de aarde zou heersen:

Daarna zag ik in de nachtgezichten en zie, een vierde dier; vreselijk, schrikwekkend en geweldig sterk; het had grote ijzeren tanden; het at en vermaalde, en wat overbleef, vertrad het met zijn poten; en dit dier verschilde van alle vorige, en het had tien horens. Daniël 7:7

Het vierde dier tart elke beschrijving. Het is verschrikkelijk, beangstigend en zeer machtig. Het zou het koninkrijk zijn dat de maat van de zonde vol zou maken. Hoewel Rome zou worden verdeeld, zou het ijzer blijven tot de tijd van de vernietiging door de steen.

De vier naties die na elkaar opkomen zijn dus parallel aan de bestanddelen van het beeld uit Daniël 2.

Hoofd van goud	Babylon	Gevleugelde leeuw (Daniël 7:4)
Borst en armen van zilver	Medo-Perzië	Beer en ribben (Daniël 7:5)
Buik en dijnen van brons	Griekenland	Luipaard (Daniël 7:6)
Benen van ijzer	Rome	Verschrikkelijk beest (Daniël 7:7)

Afbeelding 4.1 - Zie de parallelsymbolen tussen Daniël 2 en Daniël 7

In de tijdsperiode van de laatste macht, Rome, zal de eindstrijd van hen die trouw zijn aan God en hen die zich verbinden met de tegenstander zijn hoogtepunt bereiken in de slag van Armageddon. Het is nu aan ons om uit te vinden waarom Rome de laatste macht is die over de aarde zal heersen, en waarom de zonde van Rome de maat van de verdraagzaamheid van God doet overlopen. Wat is er in Rome dat vraagt om totale vernietiging, en welk

raffinement van vervalste religieuze systemen roept de toorn van God op “die ongemengd is toebereid” (Openbaring 14:10), dat een genadeloos oordeel betekent.

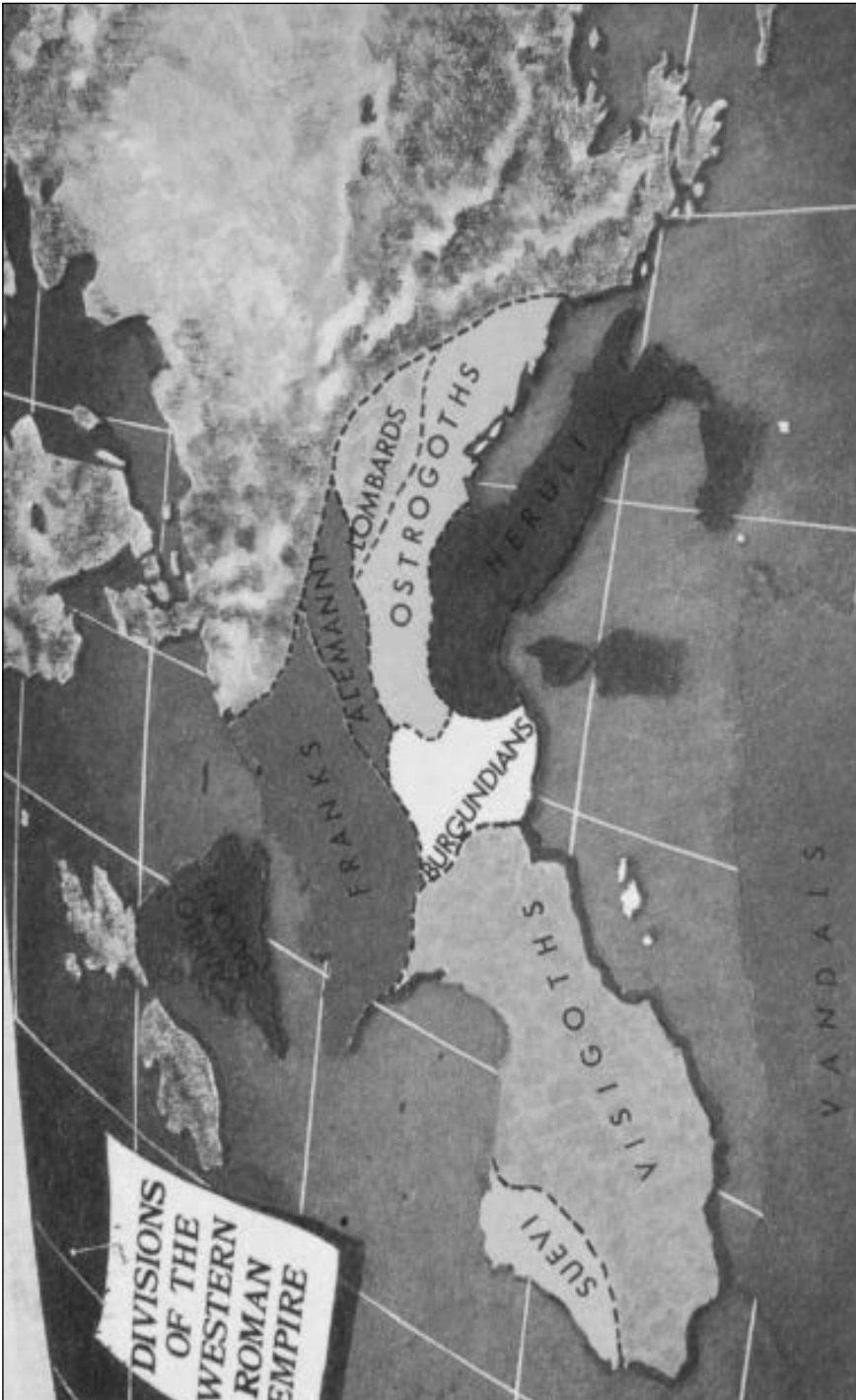
Hoewel de dieren en de metalen elkaar opvolgen, wordt het hele beeld (inclusief het hoofd van goud, de armen van zilver, en de dijen van brons) vernietigd als de steen de voeten van het beeld raakt. De Meden en Perzen hebben Babylon wel veroverd, maar het Babylonische systeem van aanbedding hebben zij niet vernietigd, maar verder ontwikkeld. Net als bij Griekenland, dat het Medo-Perzische Rijk veroverde en de namen van de goden veranderde, bleef het systeem van aanbedding in essentie hetzelfde. Dezelfde goden werden in Rome aanbeden onder weer een andere naam. De laatste afvallige macht die de gebeurtenissen op aarde zou beheersen zou dus alle aspecten en boosaardigheden van alle religieuze systemen uit de geschiedenis in zich hebben. Deze aanduidingen zouden zo bedekt en verborgen zijn dat, als het mogelijk was, ze ook de uitverkorenen zouden verleiden.

Als we de volgorde van Daniël 2 aanhouden, vertegenwoordigt het verschrikkelijke beest uit Daniël 7 Rome en hoewel verdeeld in tien, is het nog steeds Rome dat tot het einde der tijden zal regeren. Het metaal verandert niet, het wordt slechts door leem gescheiden en de voeten hebben tien tenen die overeenkomen met de tien horens uit Daniël 7. De tien horens zijn volgens de profetie tien koninkrijken die vanuit dit koninkrijk (Rome) zullen opkomen.

*En de tien horens - uit dat koninkrijk zullen tien koningen opstaan.
Daniël 7:24*

De tien koninkrijken die ontstonden na de ondergang van Rome zijn dezelfde koninkrijken die aangegeven worden met de tien tenen behorende bij het beeld in Daniël 2, en zijn dus de Oostgoten, de Visigoten, de Franken, de Vandalen, de Sueven, de Alemannen, de Angelsaksen, de Herulen, de Lombarden en de Bourgondiers. Terwijl Daniël naar de tien horens keek kwam er een andere kleine horen tussen hen op.

Terwijl ik op die horens lette, zie, daartussen verbief zich een andere kleine horen, en drie van de vorige horens werden daarvoor uitgerukt; en zie, in die horen waren ogen als mensenogen en een mond vol groot-spraak. Daniël 7:8

Afbeelding 4.2: De verdeling van het West-Romeinse Rijk'

In dit vers zien we weer een verwijzing naar een mens net als bij de leeuw met adelaarsvleugels die voor Babylon staat. Het was Babylon dat de antieke wereld misleidde met zijn systeem van aanbidding (het type), en de kleine horen zou dezelfde elementen hebben als Babylon maar dan op een wereldwijde schaal (verwijzend naar het grote antitype).

Het was de macht die godslasterlijke taal en grote woorden zou spreken tegen God en de volken in de eindtijd zou verleiden. De NIV studieBijbel identificeert deze macht als de antichrist en de voetnoot in de DouayBijbel (rooms-katholieke Bijbel) zegt over vers 8:

Dit wordt algemeen als de antichrist begrepen.

Zoals wij zullen zien, wordt de kleine horen groter dan alle andere en moet eerder gezien worden als groeiend van een kleine naar een grote macht. Daar de kleine horen voor de antichrist staat, is het essentieel dat wij deze macht juist identificeren. Onze methode moet zijn dat de Schrift zichzelf uitlegt. Het is ook belangrijk om te weten dat 'anti' in het Grieks twee betekenissen heeft. Het kan 'tegen' betekenen of 'in plaats van', en in 75% van de gevallen waar het gebruikt wordt betekent het 'in plaats van' en niet 'tegen'. Er zijn zeer nauwkeurige herkenningstekens voor de kleine horen en ze moeten allemaal toepasbaar zijn om een accurate identificatie mogelijk te maken.

De antichrist geïdentificeerd

1. HET KOMT OP UIT HET VIERDE DIER

De beschrijving van de kleine horen is verbonden met het vierde dier. Dit is heel belangrijk omdat er velen zijn die een preteristische interpretatie op de antichrist hebben en de antichrist willen associëren met Antiochius Epiphanes IV, een Griekse koning die de Joden vervolgde en de tempel ont-heiligde. Dit strookt echter niet met de profetie, omdat de antichrist uit het vierde dier zou voortkomen en dat is Rome.

2. HET KWAM OP "TUSSEN" DE TIEN HORENS (VERS 8)

Terwijl ik op die borens lette, zie, daartussen verbief zich een andere kleine horen... Daniël 7:8

Merk op dat de kleine horen opkomt tussen de tien, wat inhoudt dat de tien er al waren toen het ontstond en dat ze alle tien nog bestonden toen het optrad.

3. HET KWAM OP "NADAT" DE TIEN HORENS GEVESTIGD WAREN

En de tien borens - uit dat koninkrijk zullen tien koningen opstaan, en na hen zal een ander opstaan... Daniël 7:24

De opkomst van de macht van de kleine horen moet gezocht worden na de onderverdeling van Rome in tien machten, dat betekent dat het na 476 moet zijn geweest. Deze macht begon klein en groeide sterk uit om als "horen", dat een koning of koninkrijk symboliseert, gekwalificeerd te kunnen worden.

4. HET ZOU "DRIE HORENS UITRUKKEN" (VERS 8)

... en drie van de vorige borens werden daarvoor uitgerukt...

Drie van de tien horens zouden vernietigd worden in opdracht van de kleine horen. Omdat het verscheen na de onderverdeling van Rome in tien verschillende staten (na 476), maar vóór de vernietiging van drie ervan (omdat het opkomt tussen alle tien), hebben we nu een zeer nauwkeurige tijdsaanwijzing voor de opkomst van de antichrist. De Herulen, de Vandalen en de Oostgoten werden uitgeroeid in het jaar 538, en dus moet die macht opgekomen zijn tussen 476 en 538.

5. HET ZOU GROTER ZIJN DAN DE ANDERE

... er groter uitzag dan de andere... Daniël 7:20

De macht voorgesteld door de kleine horen was groter dan de andere staten. Dit wijst op een positie van politieke superioriteit. Hoewel het klein begon, zou het groter worden dan alle andere staten.

6. HET ZOU "ANDERS ZIJN" DAN ALLE ANDERE

... die zal van de vorige verschillen... Daniël 7:24

Omdat een horen een koning of een koninkrijk is, moet de kleine horen een koning of koninkrijk voorstellen die afwijkt van alle voorgaande horens, die wereldlijke machten waren. De precieze manier van doen waardoor deze horen anders was, kan opgemaakt worden uit de totale som van al zijn eigenschappen, die we later zullen bespreken.

7. HET ZOU "OGEN HEBBEN ALS EEN MENS EN HIJ ZAL WOORDEN VOL GROOT-SPRAAK SPREKEN TEGEN DE ALLERHOOGSTE"

... en zie, in die horen waren ogen als mensenogen en een mond vol groot-spraak... Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste. Daniël 7:8,25

Wij hebben de verwijzing naar de mens en zijn associatie met Babylon al besproken. De kleine horen is de mens die zich tegen God verheft en grote woorden tegen God spreekt. Het verwijst naar een systeem dat God tart en zichzelf opstelt tegenover God. In het oude Babylon werd de koning het gouden hoofd genoemd. De koning had de absolute macht. Zijn woord was wet en hij werd als een god gezien. Zo ook in het grote antitype: alle macht zal weer in één mens gevestigd zijn die als spreekbuis dient voor het systeem en godslasteringen zal uiten en zich een status zal laten aanmeten die niet bij een gewone sterveling past. De Bijbel definieert in het Nieuwe Testament wat godslastering is. Wij lezen in de evangeliën dat de Joden Jezus tweemaal wilden stenigen vanwege godslastering.

... Houd moed mijn kind, uw zonden worden vergeven. En zie, sommige der schriftgeleerden zeiden bij zichzelf: Deze lastert God. Matteüs 9:2,3

Kind, uw zonden worden vergeven... Wat spreekt deze aldus? Hij lastert God. Wie kan zonden vergeven dan God alleen? Marcus 2:5-7

Niet om een goed werk willen wij U stenigen, maar om godslastering en omdat Gij, een mens Uzelf God maakt. Johannes 10:33

In tegenstelling tot Jezus, die de Zoon van God is en daarom zonden *kan* vergeven, is de kleine horen een macht die *beweert* zonden te kunnen vergeven, en daarbij de onbeschaamdheid heeft om de positie van God op te eisen. Als Paulus aan de Tessalonicenzen schrijft, herhaalt hij dit punt met betrekking tot de antichrist.

Die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is. 2 Tessalonicenzen 2:2-4

8. HET ZOU "OORLOG VOEREN TEGEN GODS HEILIGEN"

*Ik zag dat die horen strijd voerde tegen de heiligen en hen overmocht.
Daniël 7:21*

De kleine horen zou dus een vervolgende macht zijn, die oorlog zou voeren tegen Gods volk en daarmee succes zou hebben.

9. HET ZOU "MENEN TIJDEN EN WETTEN TE VERANDEREN"

Hij zal er op uit zijn tijden en wet te veranderen. Daniël 7:25

Welke tijden en wetten zouden voor God in het bijzonder van belang zijn? Dit moet toch zeker wijzen naar de wetten die God Zelf heeft gegeven en de tijden die Hij Zelf heeft bepaald. De wet die overal in de Bijbel op de voorgrond staat is de wet van de tien geboden. Het veranderen van tijden en wetten moet dan ook wel slaan op de poging om te morrelen aan deze wet van God en te knoeien met de tijden die door God zijn bepaald.

10. DE HEILIGEN ZOUDEN IN ZIJN HAND WORDEN GEGEVEN VOOR EEN TIJD, TIJDEN EN EEN HALVE TIJD

... en zij zullen in zijn macht gegeven worden voor een tijd en tijden en een halve tijd. Daniël 7:25

Om deze tijdsprofetie goed te kunnen verstaan, is het nodig om de Bijbelse betekenis van profetische tijd te begrijpen. We zullen zodadelijk de profetie behandelen, maar vooralsnog kunnen we zeggen, dat deze macht Gods volk zal overheersen en vervolgen gedurende een specifieke tijdsperiode.

11. HET ZAL DE HELE AARDE VERSLINDEN

Hij sprak aldus: Dat vierde dier is het vierde koninkrijk, dat op aarde zal zijn, dat verschillen zal van alle andere koninkrijken, en dat de gehele aarde zal verslinden en haar zal vertreden en vermorzelen. Daniël 7:23

Deze profetie heeft betrekking op Rome. Maar het heidense Rome heeft deze profetie niet volledig vervuld. Zoals wij zagen in de zesde verwijzing naar zijn identiteit was de kleine horen dát deel van het Romeinse Rijk dat zou verschillen van alle andere, en het is deze *andere* macht die tenslotte de hele wereld zou verslinden. De profetie voorzegt dat de kleine horen macht zou

krijgen over alle koningen der aarde, verwijzend naar alle politieke eenheden die aan het einde der wereld bestaan.

12. HET ZAL REGEREN TOT DE OUDE VAN DAGEN KOMT

... totdat de Oude van dagen kwam en recht verschaft werd aan de heiligen des Allerhoogsten en de tijd naderde, dat de heiligen het koningschap in bezit kregen. Daniël 7:22

Dit is één van de meest uitgesproken profetieën betreffende de antichrist. De antichrist zou opkomen vóór 538 (de einddatum voor het uitrukken van drie van de oorspronkelijke koninkrijken die uit het Romeinse Rijk zouden ontstaan). Het zou bestaan tot de Oude van dagen kwam - een verwijzing naar de wederkomst van Christus. Daarom kon geen enkeling deze profetie vervullen, maar alleen een politieke macht kon zo'n lange levensduur bereiken. Daar de antichrist geïdentificeerd wordt als een horen, volgens de Bijbel een koning of een koninkrijk, moet het handelen over een koninkrijk en zijn machthebbers dat al meer dan anderhalf millennium moet bestaan.

13. DE HEERSCHAPPIJ ZAL WORDEN WEGGENOMEN

Dan zal de vierschaar zich nederzetten, en men zal hem de heerschappij ontnemen en hem verdelgen en vernietigen tot het einde. Daniël 7:26

Het goede nieuws is dat God zal overwinnen. Als Christus wederkomt zal deze macht ten val worden gebracht en God zal een koninkrijk oprichten dat nooit vernietigd zal worden en waar niet langer vervolging zal zijn. Er zal geen ziekte meer zijn en God zal alle tranen afdrogen.

Het mag verdrietig en schokkend lijken, maar er is slechts één macht die voldoet aan al deze eigenschappen. Voordat wij in details treden is het belangrijk dat we ons realiseren dat de Bijbel niet verwijst naar individuen, maar naar een systeem, dat meer dan anderhalf millennium aanspraak heeft gemaakt op gewetenscontrole. Bovendien oefende het een bepaalde tijd macht uit om besluiten af te dwingen en allen te vervolgen die ervoor kozen God en zijn woord meer te gehoorzamen dan mensena Christus Christus stierf voor alle mensen en door Hem heeft iedereen toegang tot de genade van God. De Bijbel spreekt hier over een macht die zijn positie misbruikt en zichzelf in de plaats van God stelt, en het zelfs waagt de plaats van God in te

nemen. Individuen zijn God verantwoording schuldig voor het licht dat zij ontvangen hebben. Door het systeem te veroordelen, veroordeelt God niet de mensen binnen het systeem die leven naar het licht dat zij hebben ontvangen en verlangen naar een relatie met Hem. Er is jammer genoeg maar één systeem dat in aanmerking komt voor alle eigenschappen die in Daniël 7 genoemd worden, en dat is het pausdom. Voordat deze uitkomst verworpen wordt, zou ik iedereen willen aanraden biddend de Schrift te bestuderen en God om leiding te vragen, en dan net als Paulus de vraag te stellen:

En bij bevende en verbaasd zijnde, zeide: Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal? En de Heere zeide tot hem: Sta op en ga in de stad, en u zal aldaar gezegd worden wat gij doen moet. Handelingen 9:6

De antichrist ontmaskerd

1. HET KOMT OP UIT HET VIERDE DIER

Het pauselijk Rome komt op uit het heidense Rome. De historicus C.C. Eckhardt zegt:

Toen het Romeinse Rijk was ingestort en zijn plaats was ingenomen door een aantal ruwe barbaarse koninkrijken, werd de Rooms-katholieke kerk niet alleen onafhankelijk van de staat in religieuze zaken maar overheerste ook in wereldlijke zaken.²⁴

Iedere historicus is het erover eens dat het pauselijk Rome tevoorschijn kwam uit de ruïnes van het oude heidense Romeinse rijk. Thomas Hobbes, een engelse historicus zegt:

Als een mens de oorsprong beziet van dit grote geestelijke rijk, zal hij gemakkelijk ontdekken dat het pausdom niets anders is dan de geest van het verloren gegane Romeinse Rijk, dat troont op haar graf.²⁵

2. HET KWAM OP "TUSSEN" DE TIEN HORENS

De antichrist zou opkomen tussen de tien horens, en groeien van een kleine naar een grote macht, die uiteindelijk groter zou worden dan alle andere machten. Dit geldt zeker voor het pausdom. Na de aanvankelijke samensmelting van het christendom met de heidense religies van die tijd, nam de bis-

schop van Rome toe in macht, daarbij gesteund door terwijl de keizers van het Romeinse Rijk.

Constantijn was de eerste keizer die het christendom aannam, maar hij werd slechts in naam christen. Keizer Justinianus verklaarde in het jaar 533 de bisschop van Rome tot de geestelijke leider van de christelijke wereld. Om als horen aangeduid te kunnen worden, moet deze macht ook de uiterlijkheden van een koninkrijk hebben. Dit geldt zeker voor het Vaticaan, dat tot vandaag de dag een onafhankelijke staat is. Het kwam ook op tussen de machten van het gevallen Rome. Het Europa dat wij nu kennen is het overblijfsel van de horens van Rome.

3. HET KWAM OP "NADAT" DE TIEN HORENS GEVESTIGD WAREN

De Rooms-katholieke kerk groeide in macht nadat Constantijn het christendom aangenomen had, maar het had geen controle over wereldse aangelegenheden tot het decreet van Justinianus van kracht werd. De macht van de bisschop van Rome werd steeds groter en de pauselijke autoriteit in wereldse zaken nam toe na het uiteenvallen van Rome door toedoen van de barbaren in 476. In het tijdschrift *The American Catholic Quarterly Review* van april 1911 staat:

Eeuwen geleden, toen Rome door de nalatigheid van de westerse keizers aan de macht van de barbaarse benden was overgeleverd, wendden de Romeinen zich tot één man om hulp en bescherming, en vroegen hem om over hen te regeren... en zo... begon de aardse soevereiniteit van de pausen. Zo stapte hij volgzzaam op de troon van Caesar en de plaatsvervanger van Christus nam de scepter aan waarvoor de keizers en koningen van Europa door de eeuwen heen eerbiedig zouden buigen.

Een ander citaat uit *The Papal Monarchy* zegt het volgende:

De Pax Romana bestaat niet meer. Er is wereldwijd verwarring. Maar overal waar een bisschop heerst, beschermt de religie alles wat over is van de oude orde. Een nieuw Rome verrijst langzaam boven de horizon. Het is de erfgenaam van de religie, de keizer bestaat niet meer... maar de Pontifex Maximus blijft... Hij is nu de plaatsvervanger van Christus, die de oude civilisatie aan de noordelijke stammen aanbiedt. Hij bekeert ze tot zijn geloof en ze dienen hem als hun vader en opperste rechter. Dit

is de pauselijke monarchie die in haar macht en verval de geschiedenis van Europa duizend jaar lang overschaduwde.²

4. HIJ ZOU "DRIE HORENS UITRUKKEN"

Alleen het pausdom voldoet aan de beschrijving dat het drie van de uit Rome ontstane machten zou uitrukken. Dit is bekend in de geschiedenisboeken als het Ariaanse conflict, omdat drie koninkrijken die de pauselijke uitspraken over de godheid van Christus niet aannamen, letterlijk uitgeroeid en onbarmhartig vernietigd werden. Hoewel de leer over de godheid van Christus juist was, was de methode die gebruikt werd om met andersdenkenden om te gaan niet in de Geest van Christus. In 493 werden de Herulen totaal verstrooid, de Vandalen in 534 en de Oostgoten in 538. Deze overwinningen versterkten de macht van het pausdom en droegen bij aan zijn vestiging in het jaar 538. In dat jaar besteeg de bisschop van Rome de pauselijke troon onder de bescherming van de Romeinse generaal Vigilus. De tijdsaanduiding voor de vestiging van het pauselijk Rome als een onafhankelijke macht kan dus vastgesteld worden op het jaar 538.

5. HET ZOU GROTER WORDEN DAN DE ANDERE

... wiens aanzien groter was dan van zijn metgezellen. Daniël 7:20.

"Groter dan de anderen" verwijst naar de grotere macht die het pausdom, meer dan enig andere macht uitoefende in Europese politieke zaken. Vanaf het jaar 800 toen Karel de Grote zijn kroon van de paus ontving, eigende het pausdom zich de macht toe over koningen en naties. De "Vernedering te Canossa" wordt uitgebeeld in de St Pieter in Rome. In 1077 moest Hendrik IV, koning van Duitsland, drie dagen lang als een berouwvolle zondaar in de sneeuw staan wachten voordat hij een audiëntie kreeg bij paus Gregorius VII. Ook koning Jan van Engeland stond in 1213 naakt op een koude marmeren vloer te wachten op toelating tot de paus om zijn verontschuldiging aan te bieden. Let op het getuigenis van een katholieke functionaris:

De plaatsvervanger van de geïncarneerde Zoon van God, gezalfde hogepriester en hoogste aardse heerser (de paus), zat onpartijdig in zijn rechtszaal te oordelen tussen natie en natie, tussen volk en prins, tussen heerser en onderdaan.³

Luther schreef:

Het is verschrikkelijk de man te zien die zich uitgeeft als plaatsvervanger van Christus, een pracht tentoonspreiden die geen keizer kan evenaren... Hij is, zoals zij zeggen, de Heer van de wereld; maar Christus Zelf heeft gezegd: "Mijn koninkrijk is niet van deze wereld." Kan de heerschappij van een plaatsvervanger groter zijn dan die van zijn Meerdere.⁴

Het pausdom heeft het altijd als zijn recht gezien zich in staatszaken te mengen. Landen werden verdeeld door pauselijk bevel en koningen werden per decreet aangesteld of onttroond.

6. HET "WAS ANDERS" DAN DE ANDERE

Het pausdom verschilde van de voorgaande heidense koninkrijken ervoor, omdat het niet alleen een politieke, maar ook een religieus-politieke macht was. Wat betreft het politieke aspect van het pausdom: het wordt als staat erkend. Zijn zetel is in het Vaticaan, compleet met een traditionele garde en zijn eigen postdienst. Het Vaticaan is de kleinste staat op aarde, beslaat slechts 40 hectare, maar heeft één van de sterkste diplomatieke corpsen ter wereld. Pauselijke vertegenwoordigers zitten in de hoofdsteden van de wereld en andersom hebben deze landen hun vertegenwoordigers in het Vaticaan. De paus is niet alleen hoofd van de kerk, maar is ook soeverein in de pauselijke staat – het Vaticaan.

7. "HET ZOU OGEN HEBBEN ALS EEN MENS EN GROTE WOORDEN SPREKEN TEGEN GOD"

En zie, in die boren waren ogen als mensenogen en een mond vol groot-spraak... Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste. Daniël 7:8,25

Heeft het pausdom iets van wat op deze beschrijving lijkt in haar religieus-politiek systeem? Jazeker. Een van de pauselijke titels is in het Latijn "Episcopus Episcoporum", dat betekent "Opzichter over Opzichters". Bij het verwijzen naar de kleine horen is het belangrijk dat het vergeleken wordt met een "man". Ditzelfde symbool werd ook toegepast op Babylon (leeuw):

... als een mens en werd het een mensenbart gegeven. Daniël 7:4

De pauselijke macht is in handen van één man, een systeem dat ultramontanisme wordt genoemd. Tijdens het concilie van Trent werd het ultramontanisme in zijn huidige vorm vastgelegd, waardoor de wetten van de paus net zo belangrijk worden als de wetten van God. De leer van de onfeilbaarheid van de paus breidde dit concept verder uit en gaf de pausen een positie die tot nu toe alleen aan God werd toegekend. In Openbaring 13 wordt hetzelfde systeem dat hier in Daniël beschreven wordt opnieuw in profetisch perspectief gebracht. Bij de identificatiepunten die in Daniël 7 genoemd worden, wordt ook het getal 666 aan hem toegeschreven, dat “het getal van een mens is”. In het hoofdstuk “Twee Beesten Worden Vrienden” zal dit onderwerp verder worden uitgediept. Johannes Calvijn zei over het pausdom:

Zijn koninkrijk zal bestaan uit het spreken van grote woorden en godslasteringen tegen de Allerhoogste.⁵

Het is een godslasterlijke macht. Geen andere macht op aarde heeft ooit zulke woorden durven spreken als het pausdom. Het rooms-katholieke concilie van Trent verklaarde:

Wij verklaren dat de Heilige Apostolische Stoel en de Paus beerschappij voeren over de hele wereld.⁶

Een andere gedurfde uitspraak komt van de lippen van Paus Leo XIII:

Wij nemen hier op aarde de plaats van de Almachtige God in.⁷

Het tijdschrift *Catholic National* van juli 1895 zegt:

De paus is niet alleen de vertegenwoordiger van Jezus Christus op aarde, maar hij is Jezus Christus Zelf, verborgen onder de sluier van het vlees.

Een aantal andere voorbeelden van de godslasterlijke uitspraken met betrekking tot het gif dat zij op aarde spuien zijn:

De Paus is van zulk een hoogwaardigheid en zo verbeven dat hij niet zomaar een mens is, maar als het ware God en de plaatsvervanger van God... Hij is zowel de hemelse heerser en opperste keizer en koning der

*koningen... Zodat als het mogelijk was dat engelen zouden falen in hun geloof of strijdig met hun geloof zouden denken, zij door de Paus geoordeeld en geëxcommuniceerd konden worden.*⁸

Kardinaal Bellarmine zegt:

*Alle namen die in de Schrift worden gebruikt en verwijzen naar Christus waaruit blijkt dat Hij over de kerk is gesteld, die zelfde namen zijn van toepassing op de Paus.*⁹

*Wij verklaren dat de Heilige Apostolische stoel en de Paus heerschappij voeren over de hele wereld.*¹⁰

Hoewel de Bijbel zeer duidelijk zegt dat de aanmatiging van een mens om zonden te kunnen vergeven godslasterlijk is, doet de katholieke encyclopedie deze uitspraak over de pauselijke autoriteit:

*Deze rechterlijke autoriteit zal zelfs de macht hebben om zonde te vergeven.*¹¹

In de catechismus van de katholieke kerk wordt de vraag gesteld:

VRAAG: Vergeeft de priester werkelijk zonden of verklaart hij slechts dat ze vergeven zijn?

*ANTWOORD: De priester vergeeft werkelijk en waarachtig zonden door de kracht die hem door Jezus Christus is gegeven.*¹²

In *Dignity and Duty of the Priest* staat te lezen:

*De priester heeft macht over de sleutels ofwel macht om zondaars van de hel te redden, om hen het paradijs waardig te maken, en hen van slaven van satan tot kinderen van God te maken. En God Zelf is verplicht om Zich aan het oordeel van de priester te houden en om te vergeven of niet te vergeven... Wanneer Michael bij een stervende christen komt, kan hij de duivels weggagen, maar hij kan zijn beschermeling niet van zijn kettingen bevrijden totdat de priester komt om hem te vergeven.*¹³

Het pausdom maakt niet alleen aanspraak op de positie van God, maar het eigent zich ook de positie van God toe en neemt Zijn goddelijk voorrecht om de zonden van de mensheid te vergeven. Dit zijn godslasteringen van de hoogste orde.

8. HET ZOU "OORLOG VOEREN TEGEN DE HEILIGEN"

Het is een historisch feit dat de grote oorlogen in Europa om religieuze redenen begonnen zijn. De protestanten van Europa werden door Rome meedogenloos vervolgd. Europa werd in de "Dertigjarige oorlog" en de "Honderdjarige oorlog" gestort met als enig doel, de vernietiging van de protestantse Reformatie. De Waldenzen, de Albigenzen en de Hugenoten werden allemaal meedogenloos vervolgd en de Inquisitie gaf de Europese prinsen opdracht de wreedste straffen uit te voeren op iedereen die weigerde voor de heerschappij van Rome te buigen. In 1200 gaf Paus Innocentius III bevel aan de koning van Frankrijk om de Albigenzen uit te roeien omdat zij weigerden de pauselijke leer te accepteren en de Bijbel als het hoogste Woord van God beschouwden. De Historici D'Aubigné en Wylie verklaren dat meer dan een miljoen van deze onschuldige mensen in één enkele veldtocht werden afgeslacht. Johannes Calvijn schreef in een brief aan keizer Karel V:

Ik ontken dat de pauselijke stoel de plaatsvervanger van Christus is, die door zijn woedende vervolging van het evangelie demonstreert dat hij de Antichrist is.¹⁴

De bekende katholiek Thomas Aquina zei dat veroordeelde ketters, net zoals andere criminelen, ter dood gebracht moesten worden, omdat zij huichelaars waren. In een katholiek tijdschrift lezen we:

Men kan geen enkel medelijden in onze zielen opwekken door jammerlijke berichten over katholieke barbaarsbeden... We hebben nooit één letter van verzachting of verlichting over de Inquisitie geschreven. Wij dachten nooit dat een verdediging nodig was.¹⁵

De kerkhistoricus Philip Schaff zegt:

Zover wij weten, hebben de pausen nooit een woord van protest laten horen tegen de onmenselijke handelingen die werden uitgevoerd door de Spaanse Tribunalen.¹⁶

De historicus Lecky zegt:

*De kerk van Rome heeft meer onschuldig bloed vergoten dan enige andere organisatie die ooit in de geschiedenis van de mensheid bestaan heeft.*¹⁷

9. HET ZOU "MENEN TIJDEN EN WETTEN TE VERANDEREN"

Heeft het pausdom geprobeerd de wet van God te veranderen en in de vastgestelde tijden in te grijpen? Het antwoord is inderdaad 'ja'. Iedere katholieke catechismus zal laten zien dat de wet van God door het pausdom veranderd is. Een vergelijking met de Bijbel zal laten zien dat er met de tien geboden gerommeld is. Het tweede gebod, dat verwijst naar beelden en afgoden, is afwezig in de katholieke catechismus. En om het verlies van één gebod goed te maken, is het tiende gebod in tweeën gedeeld. Het vierde gebod dat de sabbatdag betreft (het enige gebod met een tijdsaanduiding) wordt het derde gebod in de katholieke catechismus, en de dag van aanbidding wordt op pauselijk bevel van de zevende naar de eerste dag van de week verplaatst (van zaterdag naar zondag). De grote paapse redenaar Dr. Eck die Luther in 1553 ontmoette, zei:

*Er is geen verwijzing naar de afschaffing van de sabbat en de instelling van de zondag in de evangeliën of in de brieven van Paulus - of waar dan ook in de Bijbel; dit is zo gekomen door de apostolische kerk, die het ingesteld heeft buiten de Schrift om.*¹⁸

Het tijdschrift *Catholic World* zegt:

*De kerk nam de heidense filosofie en maakte het tot schild van geloof tegen de heidenen. Zij nam de heidense zondag en maakte daarvan de christelijke zondag. Er is werkelijk iets koninklijks aan de zon, en dat maakt het een passend symbool van Jezus, de Zon der Gerechtigheid. Daarom lijkt het erop dat de kerk in die landen gezegd heeft, "houdt de oude heidense naam, het zal geheiligd en gezegend blijven". En zo werd de heidense zondag gewijd aan Balder, de christelijke zondag gewijd aan Jezus.*¹⁹

De *Catholic Mirror* van 23 september 1893 zegt:

Daarom is de christelijke sabbat tot op de dag van vandaag het erkende geesteskind van de Katholieke Kerk, als een echtgenote van de Heilige Geest, zonder een woord van protest uit de protestantse wereld.

Vader Enright zegt in de *Sentinel* van juni 1893:

De Bijbel zegt, 'Gedenk de sabbatdag dat gij die heiligt'. De Katholieke Kerk zegt 'Nee!' Door mijn goddelijke macht hef ik de sabbatdag op en gebied ik u om de eerste dag van de week te heiligen, en zie, de hele beschaafde wereld buigt in eerbiedige gehoorzaamheid neer voor het gebod van de heilige Katholieke Kerk.

Catechismus Romanus uit 1867, Hoofdstuk 3, haalt Paus Pius aan uit 1566:

Het heeft de kerk van God bebaagd, dat de religieuze viering van de sabbat verplaatst zou worden naar de dag des Heren (zondag).

Pauselijk Rome rommelde dus met de wet van God en veranderde de inzettingen, ofschoon de Bijbel van God zegt: "Want Ik ben de Here, Ik verander niet..." Maleachi 3:6

10. DE HEILIGEN ZULLEN IN ZIJN HAND OVERGEGEVEN WORDEN TOT EEN TIJD, EN TIJDEN EN EEN HALVE TIJD

... en zij zullen in zijn macht gegeven worden voor een tijd, en tijden en een halve tijd. Daniël 7:25

Een tijd is een jaar en de periode omschreven als een tijd, tijden en een halve tijd is dus een periode van drie en een half jaar. Sommige moderne Bijbelvertalingen vertalen de tekst met "drie en een half jaar". Voor verdere bevestiging van deze tijdsperiode kunnen we naar Openbaring 12:14 gaan, die dezelfde uitdrukking gebruikt: "tijd, tijden en een halve tijd". Dezelfde tijdsperiode wordt echter in andere verzen met andere woorden beschreven, en deze parallelteksten geven ons meer duidelijkheid over de preciese tijdsperiode die wordt bedoeld. In Openbaring 12:6 wordt dezelfde tijdsperiode omschreven als "duizend twee honderd zestig dagen". Dit zijn 1260 profetische dagen of drie en een half profetische jaren. In de Bijbelse profetie telt een dag voor een jaar en in Numeri 14:34 staat:

Overeenkomstig het aantal dagen, gedurende welke gij het land verspied hebt, veertig dagen, zult gij uw ongerechtigheden veertig jaar lang boeten. (Zie ook Ezechiël 4:6)

“Voor elke dag één jaar”. Dus 1260 dagen worden 1260 jaren. Het woord dat hier voor tijd gebruikt wordt is in het Aramees *IDDAN*, dat een profetisch jaar bestaande uit 360 dagen betekent. Daarom verwijst een tijd, tijden en een halve tijd naar drie en een half profetische jaren bestaande uit 1260 profetische dagen. Dit wordt duidelijk in het parallellisme van de profetie in Openbaring waar de periode van drie en een half jaar gelijk gesteld wordt aan 1260 profetische dagen of 1260 letterlijke jaren. Samenvattend:

Een tijd	=	360 dagen (het joodse jaar)
Twee tijden	=	720 dagen
Een halve tijd	=	180 dagen
Totaal	=	1260 dagen

Het pausdom zou 1260 jaar oppermachtig zijn in zijn vervolging van de heiligen. De wettelijke erkenning van de heerschappij van de paus begon in 538 toen Keizer Justinianus de bisschop van Rome tot hoofd van alle kerken verhief. Dit staat bekend als het Edict van Justinianus. Als we 1260 jaar bij 538 optellen komen we uit op 1798, het jaar waarin de paus afgezet werd onder Napoleon en door de Franse generaal Berthier gevangengenomen werd. Waarschijnlijk probeerde Napoleon het pausdom te vernietigen, en ongeveer 18 maanden later stierf de paus in ballingschap in Valence in Frankrijk. Hierdoor kwam een einde aan de pauselijke macht om edicten op te leggen.

In onze moderne wereld zal het voor velen als een schok komen dat de Bijbel het pauselijke systeem als de antichrist identificeert. Hij heeft zichzelf hier op aarde in de plaats van Jezus Christus gesteld, en beweert dat hij in staat is een middelaar te zijn tussen de mens en God. De grote mannen van de Reformatie waren unaniem in het herkennen van het pauselijk Rome als de antichristelijke macht, en de Reformatie was het gevolg van deze erkenning.

Door zich af te scheiden van Rome werd de Bijbel voor de mensheid weer toegankelijk, en veel van de reformatoren zouden liever sterven dan de heilige bladzijden te verloochenen. Maar de Bijbel voorzegt ook, dat dezelfde macht tot het einde toe zal regeren en in de eindtijd opnieuw zijn wetten zal afdwingen in verzet tegen de wet van God.

11. HET ZAL DE HELE WERELD VERSLINDEN

Pauselijk Rome zou in de eindtijd op internationaal niveau opnieuw dezelfde heerschappij ontvangen die het over de naties van Europa had in de Middeleeuwen. Deze verbazingwekkende profetie gaat nu letterlijk in vervulling. In de wandelgangen van de diplomatie en in besluiten van wereldorganisaties zullen pauselijke uitspraken en wetten opnieuw als wetten voor de naties geaccepteerd worden. De wereldleiders hebben Rome de erkenning gegeven die zij verlangt en roemen haar als de “morele supermacht”. Zij hebben Rome de eer gegeven voor het beëindigen van het communisme en de religieuze organisaties accepteren de pauselijke oppermacht in religieuze zaken. De gevolgen die dit met zich meebrengt zijn kolossaal en we zullen er in latere hoofdstukken dieper op ingaan.

12. HET ZAL REGEREN TOT DE OUDE VAN DAGEN VERSCHIJNT

De pauselijke oppermacht in de Middeleeuwen werd in 1798 tijdelijk onderdrukt toen Napoleon Rome binnenviel en de paus gevangengenomen en verbannen werd. Rome verloor zijn soevereiniteit, maar verwierf het weer toen Mussolini in 1929 de pauselijke staten aan het pausdom teruggaf. De Bijbel voorzegt dat de kleine horen dezelfde heerschappij zou krijgen die het in de Middeleeuwen bezat. De vervulling van deze profetie zullen wij bespreken in het hoofdstuk “Twee Beesten Worden Vrienden”.

Het feit dat de kleine horen zou bestaan “tot de Oude van Dagen komt”, maakt het algemeen geaccepteerde standpunt dat Antiochius Epiphanus de antichrist was onmogelijk. Hij was een koning uit de Seleucidendynastie van Griekenland die de tempel in Jeruzalem ontwijdde. Dit algemeen aanvaardde denkbeeld van de preteristen wordt nog onmogelijker, omdat Jezus, Paulus en Johannes allemaal van de antichrist spreken als een toekomstige macht. Alleen het pausdom overbrugt het tijdsbestek geschetst in Daniël 7.

13. ZIJN MACHT ZAL WORDEN WEGGENOMEN

Dan zal de vierschaar zich nederzetten, en men zal hem de heerschappij ontnemen en hem verdelgen en vernietigen tot het einde. Daniël 7:26

De steen zal de voeten van het beeld raken, en al de koninkrijken met hun aardse pracht en voorgewende geestelijke macht zullen instorten als de Heer der Heren komt. Bedrog en misleiding zullen ophouden en Jezus verklaart:

De bemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan. Matteüs 24:35

Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering beet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is. Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking;... Dan zal de wetteloze zich openbaren; Hem zal de Here Jezus doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt. 2 Tessalonicenzen 2:3,4,7,8

Paulus zegt dat er eerst een “afval van de kerk zal komen”. Dit betekent dat de kerk afvallig zou worden vóór “die dag”, verwijzend naar de wederkomst van Christus. De “man der zonde” verheft zich tegen God en neemt de plaats van God in. Hij zit als God in de tempel van God en laat zien dat hij God is. Dit is de antichrist, die de plaats van de ware Christus inneemt. Paulus zegt dat “het geheimenis der wetteloosheid” al in zijn tijd werkzaam was, en vóór de wederkomst van Christus tot volle ontplooiing zou komen. De geschiedkundige Philip Schaff schrijft over de afval van de kerk:

Geen kerk... in het christendom is zo diep gezonken als de Latijnse kerk in de tiende eeuw.²⁰

Wie zit in de tempel van God en laat zien dat hij God is? De grote Franse hervormer Johannes Calvijn identificeerde de antichrist. In 1536 schreef hij:

Daniël en Paulus hadden voorgezegd dat de antichrist in de tempel van God zou zitten...Wij bevestigen dat dit de paus is... Sommige mensen vinden ons te streng en te veroordelend wanneer wij de roomse paus de “antichrist” noemen, maar zij die deze opinie hebben bedenken niet, dat zij dezelfde aanklacht van aanmatiging tegen Paulus zelf inbrengen, want wij gebruiken zijn woorden.²¹

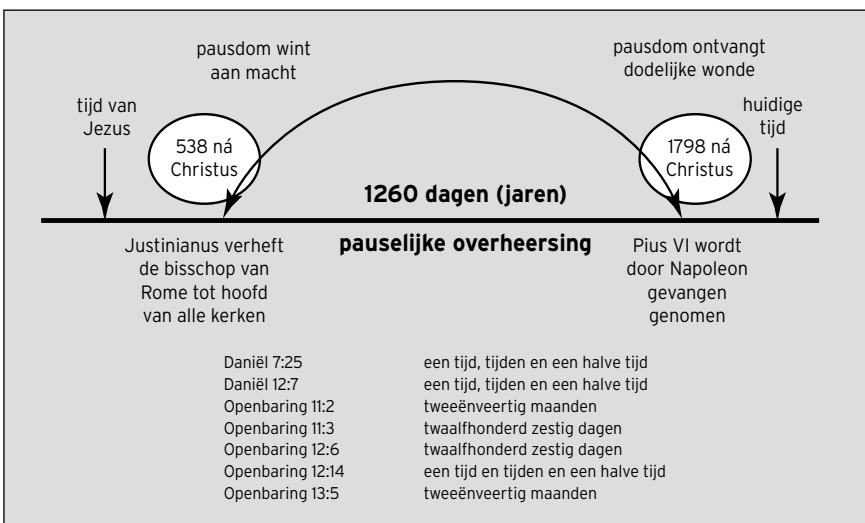
Ook Maarten Luther identificeerde de antichrist door zijn studies van de brief van Paulus aan de Tessalonicenzen, en de profetische boeken van Daniël en Openbaring. In 1520 schreef Luther aan zijn goede vriend Spalatin:

Ik kan er niet onderuit, en kan er nauwelijks nog aan twijfelen dat de paus werkelijk de anticrist is... omdat alles zo precies overeenkomt met zijn manier van leven, zijn daden, woorden en wetten.²²

Calvijn en Luther waren niet de enige kerkleiders die ontdekten wie de anticrist is. Een hele rij hervormers zoals Thomas Cranmer, John Wycliffe, John Huss, Jerome, Savonarola, John Knox en Melanchton identificeerden het pausdom allemaal als de anticrist. Luther kwam er openlijk voor uit:

Wij zijn niet de eersten die het pausdom aanwijzen als het koninkrijk van de anticrist... Hij, (John Purvey in 1390), wees de paus terecht aan als de "anticrist", hij is daarom een ware getuige, voorbestemd door God om onze leer te bevestigen.²³

De identiteit van de anticrist was duidelijk bekend bij de hervormers. Zij hebben het zelfs in steen uitgehouwen boven het gemeentehuis van Neurenberg, zodat toekomstige generaties het niet zouden vergeten. Dezelfde pauselijke macht zal zich weer openbaren in de laatste dagen van onze wereldgeschiedenis, en als we niet weggevaagd willen worden door de subtiele praktijken van deze macht, moeten we geworteld zijn in de Schrift, en geloven in "één Heer, één Koning, de Koning der koningen, de Here der Heren, Jezus Christus onze Verlosser.

Afbeelding 4.3: Tijdlijn die de 1260 dagen (jaren) van de pauselijke overheersing laat zien.

Afbeelding 4.4 en 4.5: In 1524 was Neurenberg de eerste stad die de principes van de reformatie accepteerde. Opdat de wereld nooit zou vergeten waarom zij voor "Sola Scriptura" en "Sola Gracia" kozen, lieten zij deze beelden boven de deuren van het stadhuis aanbrengen. Linksboven laat de gevleugelde leeuw naast Nebukadnessar zien, geïdentificeerd als Babylon, en rechtsboven de beer met drie ribben in zijn mond naast Cyrus, geïdentificeerd als Medo-Perzië. Linksonder is het luipaard met vier koppen duidelijk te zien samen met Alexander de Grote, geïdentificeerd als Griekenland, en rechtsonder het verschrikkelijke beest met de 10 horens naast Julius Ceasar, geïdentificeerd als Rome. Op één van de tien horens is de pauselijke kroon te zien, en wordt het pausdom als de kleine horen geïdentificeerd. Zelfs in 1524 was de waarheid over de antichrist bekend bij degenen die er werkelijk naar zochten.

REFERENTIES

1. Frank Breaden, *New Pictorial Aid for Bible Studies*, Signs Publishing Co. 1987
2. *The Papal Monarchy*, p.45,46 by W.F. Barry.
3. Henry Cardinal Manning, *The Temporal Power of the Vicar of Christ*, (1862), p. 46.
4. D'Aubigné, *History of the Reformation*, Book 6, chapter 3.
5. *Institutes*, Vol. 2, p. 410.
6. *The Most Holy Councils*, Vol. XIII, column 1167.
7. *The Great Encyclical Letters of Pope Leo XIII*, Encyclical letter, June 20, 1894.
8. Extracts from *Ferraris Ecclesiastical Dictionary*. Article on the Pope.
9. On the Authority of Councils, Vol. 2, p. 266.
10. The most Holy Counsels, Vol. 13, col. 1167.
11. *Catholic Encyclopedia*, Vol. 12, article "Pope", p. 265.
12. *Catechism of the Catholic Religion*, by Joseph DeHarbe, p. 279.
13. *Dignity and Duty of the Priest*, (1927), p. 27, 31, Editor E. Grimm.
14. *Tracts relating to the Reformation*, Vol. 1, p. 219, 220.
15. *Western Watchman*, November 21st, 1912.
16. Philip Schaff, *History of the Christian Church*, Vol. 5, p. 539.
17. *History of Nationalism in Europe*, Vol. 2 p. 32, 1910 edition.
18. *Enchiridion*, p.78, 79.
19. *Catholic World*, March 1894, p. 809.
20. Philip Schaff, *History of the Christian Church*, Vol. 4, p. 280.
21. L.E. Froom, *Prophetic Faith of our Fathers*, Vol. 2, p. 437.
22. Martin Luther, *Schriften*, Vol. 214 col. 234.
23. Martin Luther, *Commentarius in Apocalypsin*, Purvey, Reprint preface.
24. Carl Conrad Eckhardt, *The Papacy and World-Affairs*, Chicago: The University of Chicago Press, 1937, p. 1.
25. *Leviathan*, page 457.

5

DE GROOTSTE MISDAAD ALLER TIJDEN

In Leviticus 26 roept God Israël op om in Zijn wegen te wandelen en vervolgens noemt Hij een lijst met zegeningen op die zouden volgen op gehoorzaamheid en verschrikkingen die hen zouden overkomen als zij zouden besluiten Hem de rug toe te keren. In het grote conflict tussen goed en kwaad zijn slechts twee partijen, degenen die opgesteld staan onder de banier van satan en degenen die staan opgesteld onder de bebloede banier van Prins Emanuel. Het heidendom is het antwoord van satan op het evangelie. Het is uitdagen, het is tastbaar en omdat het een systeem is van redding door eigen werken, is het erg aantrekkelijk voor de gevallen mens. Zien, voelen, aanraken, doen, uitdagingen aangaan, dat zijn de dingen die echt zijn voor de menselijke geest, en daarom is het heidendom zo aantrekkelijk en gevaarlijk. De inleiding bij Gods lijst van zegeningen en vervloekingen, die in Leviticus zijn opgeschreven, zijn veelzeggend:

Gij zult u geen afgoden maken; een gesneden beeld noch een gewijde steen zult gij u oprichten; ook een steen met beeldhouwwerk zult gij in uw land niet zetten, om u daarvoor neder te buigen, want Ik ben de Here, uw God. Mijn sabbatten zult gij houden en mijn heiligdom ontzien, Ik ben de Here. Leviticus 26:1,2

Eerst is er de waarschuwing tegen afgodendienst, dan de oproep om de sabbatten van God te houden en zijn heiligdom te eren. Afgoderij staat lijnrecht tegenover deze instellingen van God. De sabbat van de tien geboden

en de sabbatten van de ceremoniële wet onderscheidde het volk van God van alle andere naties en verbonden hen met God als zijn verbondsvolk. God noemde de sabbat van de tien geboden een teken tussen hen en Hem voor eeuwig, want Hij was degene die hen heiligde (Exodus 31:17). Het heiligdom wees de weg naar verlossing door het bloed van het Lam en niet naar verlossing door werken. Het heiligdom leert ons dat verlossing buiten onszelf ligt. Het is een gave van God, en alleen door Jezus Christus kan het verkregen worden. Wat een vernederende gedachte voor de onbekeerde geest.

De tien geboden zijn een uitdrukking van Gods karakter. De eerste vier hebben betrekking op onze relatie met God, en de laatste zes hebben betrekking op onze relatie met onze medemens. In elk afzonderlijk gebod zit een onontkoombare logica. Het is duidelijk waarom wij niet moeten doden, niet moeten liegen tegen elkaar, of niet van elkaar moeten stelen. En “begeren wat van je naaste is”, heeft veel ellende in de geschiedenis van de mens veroorzaakt. Het sabbatsgebod is anders. Er is geen duidelijke logica te zien in dit gebod, anders dan dat God het specifiek bevolen heeft. Meer dan welk ander gebod dan ook, is de sabbat dus een test van geloof. Het sabbatsgebod heeft elementen in zich die niet gevonden worden in enig ander gebod. Het noemt de naam van de wetgever (Heer of JHWH), Zijn machtsgebied (hemel en aarde), en Zijn titel (Schepper). Deze drie onderdelen vormen samen de bekende zegel, en geven autoriteit aan de wet. De tien geboden verkrijgen hun rechtsgeldigheid slechts van het koninklijke zegel van God de Schepper, vermeld in het sabbatsgebod.

Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt; zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen; maar de zevende dag is de sabbat van de Here, uw God; dan zult gij geen werk doen, gij noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont. Want in zes dagen heeft de Here (naam) de hemel en de aarde (rechtsgebied) gemaakt (Schepper), de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de Here de sabbatdag en heiligde die. Exodus 20:8-11.

In het verleden moesten koningen een wet bekrachtigen met het koninklijke zegel (Daniël 6: 8, 1 Koningen 21:8). Zonder koninklijk zegel werd geen wet goedgekeurd. Zelfs met een koninklijk zegel is een wet slechts van kracht

in het machtsgebied van de koning. (De Canadese wet bijvoorbeeld is niet geldig in Zwitserland. Wetten uitgevaardigd door een president van welk land dan ook zijn niet rechtsgeldig in een ander land.) Dus zonder zegel is een wet nergens van kracht. Zo is het ook met de tien geboden.

Om de belangrijkheid van de sabbat te begrijpen, moeten we teruggaan naar het allereerste begin. De sabbat werd ingesteld tijdens de schepping (Genesis 2:1-3). Het is dus geen joodse instelling, maar een instituut die zijn oorsprong vindt bij de schepping van de mens. In het sabbatsgebod functioneert de sabbat als een herinnering aan Gods scheppende daad. En in Deuteronomium 5:15 dient de sabbat als een teken van Gods reddende daad.

Want gij zult gedenken, dat gij dienstknechten in het land Egypte geweest zijt en dat de Here, uw God, u vandaar heeft uitgeleid met een sterke hand en met een uitgestrekte arm; daarom heeft u de Here, uw God, u geboden de sabbatdag te houden.

Alle mensen zijn slaven van de zonde, en God in Jezus Christus redde ons van de zonde met een machtige hand en een uitgestrekte arm. De sabbat dient dus als een constante herinnering aan Gods reddende daad. De Bijbel leert ons dat Christus zelf de Schepper is (Efeze 3:9, Kolossenzen 1:16, Hebreëen 1:2). De sabbat was een test van gehoorzaamheid (Exodus 16:4,5) en een eeuwige herinnering (Exodus 31:16,17).

De belangrijkheid van de sabbat als een test kan niet overschat worden. God had alles kunnen kiezen als monument voor Zijn scheppingsdaad, maar Hij koos voor een monument van *tijd*. Tijd kan niet worden vernietigd of weggevaagd op dezelfde manier als een tastbaar monument, zoals een stad of een heilige plaats. Als het Christus zelf was, de Schepper, die de sabbat instelde voor de mens (Marcus 2:27), waarom zou Hij die dag dan veranderen? Jezus zelf hield de sabbatdag trouw. Hij gebruikte de sabbatdag zelfs om Zijn missie op aarde aan te kondigen (Lucas 4:16,18,19, Johannes 9:14, Matteüs 12:8,12, Lucas 13:14-17).

In Jesaja 42:21 voorzegt de profeet dat de Messias zou komen om de wet te onderwijzen, niet om hem te veranderen of nietig te verklaren. En in Matteüs 24:20 verwijst Jezus naar de sabbat in verband met toekomstige generaties. De discipelen van Jezus hielden ook de sabbatdag (Handelingen

13:14,42; 16:13; 17:1,2; 18:3,4,11). Christenen die zich genoodzaakt voelen te bewijzen dat de sabbat veranderd is van zaterdag naar zondag, gebruiken acht teksten uit de Bijbel om hun overtuiging te onderbouwen. Deze zijn:

Eerste tekst

Laat na de sabbatdag, tegen het aanbreken van den eerste dag der week, ging Maria van Magdala en de andere Maria het graf bezien. Matteüs 28:1

Dit is geschreven na de opstanding en de Heilige Schrift spreekt hier niet over een verandering van de sabbatdag. De New English Bible vertaalt dit vers met:

De sabbat was voorbij, en het was bijna daglicht op zondag toen Maria van Magdala en de andere Maria naar het graf kwamen kijken.

Waar de King James zegt “de eerste dag van de week”, daar zegt de NEB “zondag”. Een historische vermelding van het feit dat de twee Maria’s naar het graf kwamen kijken omstreeks bij zonsopkomst op zondag is het enige getuigenis in Matteüs. Er worden twee dagen genoemd. Eén krijgt een geheiligde titel, “aan het eind van de sabbat” en de ander een numerieke, “de eerste dag van de week”. Let er ook op dat de eerste dag niet begon totdat de sabbat voorbij was. Daar zowel de sabbat als de zondag (eerste dag van de week) hier genoemd worden, waarom legde Matteüs de verandering van de zaterdag (de sabbat) naar de zondag (de eerste dag van de week) niet vast als een heilige inzetting? Wij missen hier de zondagsheiliging, en het wordt ook niet uitgelegd in de omringende verzen. In feite kon Maria niet voor Jezus kon zorgen op de sabbatdag, omdat zij rustte naar het gebod:

En toen zij teruggekeerd waren, maakten zij specerijen en mirre gereed. En op de sabbat rustten zij naar het gebod. Lucas 23:56

Tweede tekst

En toen de sabbat voorbij was, kochten Maria van Magdala en Maria de moeder van Jacobus en Salome specerijen om Hem te gaan zalven. En zeer vroeg op de eerste dag der week gingen zij naar het graf, toen de zon opging. Marcus 16:1,2

Volgens sommige geleerden is het evangelie van Marcus ongeveer tien jaar na de opstanding geschreven. Marcus verwijst naar dezelfde gebeurtenis als beschreven wordt door Matteüs, en hij is het met Matteüs eens dat de sabbat voorbij was. Hier vinden wij opnieuw bewijs dat de sabbat en de eerste dag twee aparte dagen waren. Inderdaad kent Marcus in deze verwijzing geen heiligheid toe aan de eerste dag. Jezus' trouwe volgelingen waren op zondag bijeengekomen om deel te nemen aan het balsemen van het lichaam van de gekruisigde Christus. Zij wisten van geen heiligheid die aan deze dag was toegewezen en waren bereid deze trieste zaak op zich te nemen.

Derde tekst

Toen Hij des morgens vroeg op de eerste dag der week opgestaan was, verscheen Hij eerst aan Maria van Magdala van wie Hij zeven boze geesten uitgedreven had. Marcus 16: 9

Dit vers verklaart dat Christus “verrezen was vroeg op de eerste dag van de week”, maar er is geen enkel woord dat aantoonst dat de zondag vanaf dat moment de nieuwe christelijke sabbat moest zijn.

Vierde tekst

En het was de dag der voorbereiding en de sabbat brak aan. En de vrouwen, die met Hem uit Galilea gekomen waren volgden en zij bezaagen het graf en hoe zijn lichaam gelegd werd; en toen zij teruggekeerd waren, maakten zij specerijen en mirre gereed. En op de sabbat rustten zij naar het gebod. Maar op de eerste dag der week gingen zij reeds vroeg in de morgen met de specerijen die zij gereedgemaakt hadden, naar het graf.

Lucas 23:54-56, Lucas 24:1

Jezus werd gekruisigd op de middag van goede vrijdag net voor zonsondergang, “het was de dag der voorbereiding, en de sabbat brak aan”. Vrijdag werd de dag der voorbereiding genoemd, dat betekende voorbereiding voor de sabbat. De sabbat begon bij zonsondergang. (Leviticus 23:32) De sabbat werd gehouden van vrijdagavond tot zaterdagavond. God gaf vanaf het aller-eerste begin de opdracht om de dag te rekenen van zonsondergang tot zonsondergang, zoals wij lezen in Genesis 1:5,8:

*Toen was het avond geweest en het was morgen geweest, de eerste dag...
Toen was het avond geweest en het was morgen geweest, de tweede dag...*

Vijfde tekst

En op de eerste dag der week ging Maria van Magdala vroeg, terwijl het nog donker was, naar het graf en zij zag de steen van het graf weggenomen. Johannes 20:1

Wij weten allemaal dat de evangeliën Matteüs, Marcus, Lucas en Johannes ieder een parallelverslag geven van het werk van Christus op aarde. Dat is de reden voor de herhaling in de aangehaalde verzen. Er wordt niets gezegd over zondagsheiliging, niets dat er op wijst dat de zondag moest worden gehouden als sabbat.

Zesde tekst

Toen het dan avond was op die eerste dag der week en ter plaatse waar de discipelen zich bevonden, de deuren gesloten waren uit vrees voor de Joden, kwam Jezus en stond in hun midden en zeide tot hen: Vrede zij u! Johannes 20:19

De tekst zegt niets over een bijeenkomst van de discipelen om de opstanding van Christus te vieren. Het is zelfs zo dat zij het bericht van de opstanding volgens Lucas voor “zotteklap hielden en het niet geloofden” (Lucas 24:11).

Dit waren dan Maria van Magdala, en Jobanna, en Maria, (de moeder) van Jacobus. En de anderen die met haar waren, zeiden dit aan de apostelen. En deze woorden schenen hun zotteklap en zij geloofden haar niet. Lucas 24: 9,10

En het staat heel duidelijk in Johannes 20:19: “de deuren waren gesloten”, niet voor een bijeenkomst of een viering van de opstanding, maar “uit angst voor de Joden”. Zij hadden zich verborgen voor de joodse vervolgers. Zij waren bijeen *uit angst* en niet voor een eredienst! Hoewel het waar is dat Jezus op paaszondag uit het graf opstond, is er geen bewijs om de zondag te vieren om de opstanding te gedenken. De Bijbel leert dat *de doop* een gedenkteken is van de opstanding van Christus, niet de zondag.

Zevende tekst

Als tegenbeeld daarvan redt u thans de doop ... door de opstanding van Jezus Christus. 1 Petrus 3:21 (Zie ook Romeinen 6:3,4; Kolossenzen 2:12)

Terwijl er door Lucas in het boek Handelingen wel 84 maal over sabbatsbijeenkomsten wordt gesproken, komt er maar één tekst in Handelingen voor met de woorden “eerste dag”, en het steunt niet de zondagsviering. Dit vers is:

En toen wij op de eerste dag der week samengekomen waren om brood te breken, hield Paulus een toespraak tot hen en, daar hij van plan was de volgende dag te vertrekken, zette hij zijn rede voort tot middernacht. Handelingen 20:7

De New English Bible geeft de tijd weer:

*Toen de discipelen op **zaterdagavond** bijeen kwamen om brood te breken, hield Paulus een toespraak en omdat hij de volgende dag zou vertrekken sprak hij tot middernacht. Handelingen 20:7 NEB (nadruk toegevoegd)*

Er wordt een avonddienst vermeld op de eerste dag van de week. Aangezien de sabbat eindigde met zonsondergang (de sabbat begint en eindigt met zonsondergang zoals wij eerder opmerkten), was de eerste dag van de week volgens de Bijbelse berekening net begonnen. De New English Bible gebruikt moderne taal en gebruikt de woorden - “op zaterdagavond”. Er staat geschreven dat Paulus zijn rede uitbreidde tot middernacht. Vers 8 zegt:

En er waren verscheidene lampen in de bovenzaal, waar wij vergaderd waren.

Het is duidelijk dat Paulus de hele dag bij hen was geweest, en was overgehaald om die avond te blijven en verder te spreken. Vers 11 van dit hoofdstuk zegt:

*... en hij sprak nog lang met hen, **tot de morgenstond**, en zo vertrok hij.*

Paulus bleef niet op zondag, zoals men zou verwachten als de zondag heilig was geweest. Het is zelfs zo, dat zij pas ná de sabbat bijeenkwamen om

brood te breken (een maaltijd te houden), en Paulus sprak tot hen tot de dag aanbrak (zondagmorgen), daarna verliet hij hen voor een lange voetreis. In dit geval reisde hij bijna 30 km van Troas naar Assos, waar hij zich bij de rest van de zendelingen voegde aan boord van een schip. Op dezelfde dag, gingen zij naar Mitylene - een afstand van 65 km, en al dat reizen werd op een zondag ondernomen. (Handelingen 20:13, 14) Deze tekst ondersteunt dus de heiligheid van de sabbat, in plaats van de zondag. Het feit dat zij samen brood braken op de zondag wordt vaak gebruikt als bewijsvoering voor zondagsheiliging. Maar dit is niet het geval, daar de discipelen iedere dag van de week bijeen kwamen om brood te breken.

*En voortdurend waren zij **elke dag** eendrachtig in de tempel, braken het brood aan huis en gebruikten hun maaltijden met blijdschap en eenvoud des barten. Handelingen 2:46 (nadruk toegevoegd)*

Het deelnemen aan het avondmaal is niet beperkt tot de zondag:

Want zo dikwijls als gij dit brood eet en de beker drinkt, verkondigt gij de dood des Heren, totdat Hij komt. 1 Korintiërs 11:26

Achtste tekst

Wat nu de inzameling voor de heidenen betreft, doet ook gij, evenals ik het in de gemeenten van Galatië geregeld heb: elke eerste dag der week legge ieder uwer naar vermogen thuis iets weg, en bij spare dit op, opdat er niet eerst na mijn komst inzamelingen moeten gehouden worden. 1 Korintiërs 16:1,2

Paulus verwijst hier naar de tienden en de gaven apart gezet voor het werk van God. Dit moest gedaan worden op de eerste dag van de week. Net als overal in de wereld, ontving een werkman zijn loon aan het eind van de week (op vrijdag). Paulus achtte de heiligheid van de sabbat zo hoog dat hij voorstelde dat het uitrekenen en opzij leggen van tienden en offergaven niet gedaan zou worden op de tijd van de voorbereiding op de sabbat of op de sabbat zelf. Hij stelde voor dat dit werk gedaan zou worden op de eerste dag van de week, zodat het niet in de loop van de week uitgegeven zou worden aan andere minder belangrijke zaken. In plaats van afbreuk te doen aan het belang van de sabbat, zien wij opnieuw dat dit vers de sabbat bevestigt.

Verwijzingen naar de Dag des Heren

Verzen die vaak aangehaald worden om de zondag te onderbouwen als sabbat, maar die niet naar de zondag (eerste dag) verwijzen zijn:

Ik kwam in vervoering des geestes op de dag des Heren. Openbaring 1:10

Alzo is de Zoon des mensen Heer ook over de sabbat. Marcus 2:28

Als Christus de Heer van de sabbat is, volgt daaruit dat de sabbat de dag des Heren is. Het vierde gebod spreekt van: “*de sabbat van de Here uw God*” Exodus 20:10 (zie Jesaja 58:13). De oorspronkelijke sabbat, zaterdag, is de dag des Heren. Echter, in een poging de heiligheid van de zondag te versterken, verwees bisschop Sylvester in 325 met de term “Dag des Heren” naar de zondag zonder enige Bijbelse autoriteit. De enige andere tekst die de dag van de Heer vermeldt is te vinden in het boek van de profeet Jesaja, waar de sabbat “de heilige dag des Heren” genoemd wordt (Jesaja 58:13).

Kolossenzen 2 en de sabbat

Het houden van de zevendedags-sabbat wordt door moderne theologen bekritiseerd op grond van de opmerkingen van Paulus in de brief aan de Kolossenzen. In Kolossenzen 2:11-17 roept Paulus de volgelingen van Christus op om zich te ontdoen van een wettische religie. Hij verwijst naar de inzettingen die tegen ons getuigen, en roept ons tenslotte op:

Dat u dan niemand oordele in spijs of drank, of in het stuk van de feestdag, of van de nieuwe maan, of van de sabbatten; welke zijn een schaduw der toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus. Kolossenzen 2:16,17 SV

Het document van inzettingen, verwijst naar de ceremoniële of schaduwwet die naar het dienstwerk van Christus verwezen (zie *Een advocaat voor onze tijd*). De sabbatten waarnaar verwezen wordt in vers 16 worden genoemd samen met eten, drinken en feesten. Niets hiervan komt voor in de morele wet. Paulus maakt dus duidelijk dat de ceremoniële wet samen met alle speciale sabbatten hun vervulling vinden in Christus. Zij waren een “schaduw van de dingen die komen gingen” (Christus), zoals hij zegt in vers 17. De sabbat van de tien geboden is een gedenkteken van de schepping en onze

verlossing, en zijn geen schaduw van de dingen die komen zouden. Christus heeft de wet niet opgeheven. Hij zegt zelfs:

Meent niet dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. Matteüs 5:17

Wanneer gij Mij liefbebt, zult gij mijn geboden bewaren. Johannes 14: 15

De Bijbel leert ons dat God niet verandert.

Voorwaar, Ik de Heer ben niet veranderd. Maleachi 3: 6

Zoals wij duidelijk zien in afbeelding 5.1 is Gods wet een weergave van Zijn karakter. Het kan net zo min veranderen of eindigen als de eeuwige God zelf.

Jezus en de sabbat

Heeft Jezus de wet of de sabbat veranderd? Nee. Hij hield de wetten van Zijn Vader, want Hij zei:

... gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde. Johannes 15:10

GOD	ZIJN WET
God is geest (Johannes 4:24)	Zijn wet is geestelijk (Romeinen 7:14)
God is liefde (1 Johannes 4:8)	Zijn wet is liefde (Matteüs 22:37-40)
God is waarheid (Johannes 14:6)	Zijn wet is waarheid (Psalm 119:142)
God is rechtvaardig (1 Korintiërs 1:30)	Zijn wet is rechtvaardig (Psalm 119:172)
God is heilig (Jesaja 6:3)	Zijn wet is heilig (Romeinen 7:12)
God is volmaakt (Matteüs 5:48)	Zijn wet is volmaakt (Psalm 19:7)
God blijft eeuwig (Psalm 29:10)	Zijn wet blijft eeuwig (Psalm 111:7, 8)
God is goed (Lucas 18:19)	Zijn wet is goed (Romeinen 7:12)
God is rechtvaardig (Deuteronomium 32:4)	Zijn wet is rechtvaardig (Romeinen 7:12)
God is rein (1 Johannes 3:3)	Zijn wet is rein (Psalm 19:8)
God is onveranderlijk (Jakobus 1:17)	Zijn wet is onveranderlijk (Matteüs 5:18)

Afbeelding 5.1: Vergelijking tussen God en Zijn wet.¹

Hij hield de sabbat volgens Lucas 4:16:

En Hij kwam te Nazareth... en Hij ging volgens zijn gewoonte op de sabbatdag naar de synagoge.

Hij gaf ook aan dat de sabbat nog heilig zou zijn veertig jaar na het kruis toen Hij, met een verwijzing naar de komende val van Jeruzalem, zei:

Bidt dat uw vlucht niet in de winter valt en niet op een sabbat. Matteüs 24:20

De discipelen en de sabbat

De discipelen en de volgelingen van Christus wisten niets van een verandering van de sabbat naar de zondag, want zij hielden ook de zaterdag volgens de geboden. In Lucas 23:55, 56 staat:

En de vrouwen die met Hem uit Galilea gekomen waren, volgden en zij bezagen het graf en hoe zijn lichaam gelegd werd; en toen zij teruggekeerd waren, maakten zij specerijen en mirre gereed. En op de sabbat rustten zij naar het gebod.

Zoals wij gezien hebben in hoofdstuk 2, kunnen wij de gehele morele wet terug vinden in het Nieuwe Testament (zie afbeelding 2.2 in hoofdstuk 2). Hebben Paulus of de apostelen de sabbatdag veranderd van zaterdag naar zondag? Het geïnspireerde woord van God in het boek Handelingen, geschreven door Lucas, vermeldt 84 sabbatten die door Paulus en zijn reisgenoten zijn gehouden. De eerste vinden wij in Handelingen 13:14:

Doch zelf gingen zij van Perge verder en kwamen te Antiochie in Pisidië, en op de sabbatdag in de synagoge gegaan zijnde, namen zij plaats.

Dit gebeurde in het jaar 45, veertien jaar na de opstanding, en Paulus en zijn metgezellen hielden nog steeds de sabbat. Hij ging niet naar de kerk om alleen tegen de Joden te preken, want vers 42 en 44 zeggen:

En toen de Joden uitgegaan waren uit de synagoge, baden de beiden, dat tegen de aanstaande sabbat hun dezelfde woorden zouden

gesproken worden. En op de volgende sabbat kwam bijna de gehele stad samen om het woord Gods te boren. Handelingen 13:42,44

De heidenen hielden ook de sabbat met Paulus, en zij hoorden het “*woord van God*”. Er wordt hier geen enkele indicatie gegeven voor een verandering. Behalve het aanbidden in de synagoge, gingen zij ook “*op de sabbat buiten de stad aan de rivier*” Handelingen 16:13. Dit was 22 jaar na de opstanding in het jaar 53. Als wij doorlezen komen wij bij Handelingen 17:2:

En Paulus ging, zoals hij gewoon was, daarbinnen en behandelde drie sabbatten achtereenvolgend met hen gedeelten uit de Schriften.

en tenslotte

Daarna verliet hij Athene en kwam te Korinte. En hij hield elke sabbat besprekingen in de synagoge en trachtte Joden en Grieken te overtuigen. Handelingen 18:1,4

Het elfde vers voegt daar aan toe:

En hij woonde daar een jaar en zes maanden en leerde onder hen het woord Gods.

Bij elkaar opgeteld zijn dat 78 weken, (hij preekte op 78 sabbatten), samen met de voorgaande, zijn dat 84 sabbatten waarvan de Schrift zegt dat Paulus en zijn metgezellen aanbaden.

Zaterdag, de zevende-dagssabbat, wordt de christenen geleerd en voorgehouden door de hele Bijbel heen, terwijl de heiligheid van de zondag in geen enkele tekst in de Bijbel voorkomt. Als de sabbat niet door God is veranderd of door Christus of door de apostelen, wie veranderde hem dan? Wij moeten buiten de Heilige Schrift zoeken voor de verandering van zaterdag naar zondag.

Pauselijke autoriteit en de verandering van sabbat naar zondag

Het pausdom is de enige organisatie op aarde die claimt verantwoordelijk te zijn voor de verandering van sabbat naar zondag. De katholieke priester, T. Enright, C.Ss.R. van Redemptor College, haalt de *American Sentinel* als volgt aan:

Ik heb herhaaldelijk \$1.000 geboden aan een ieder die mij uit de Bijbel alleen kan aantonen dat ik verplicht ben de zondag te vieren. Zo'n wet staat niet in de Bijbel. Het is een wet van de heilige Katholieke Kerk alleen. De Bijbel zegt: "Gedenk de sabbatdag dat gij die heiligt". De Katholieke Kerk zegt: "Nee - door mijn goddelijke macht schaf ik de sabbat af, en beveel ik jullie om de eerste dag van de week te heiligen". En zie! de gehele geciviliseerde wereld buigt in eerbiedige gehoorzaamheid voor het bevel van de heilige Katholieke Kerk.²

Kardinaal James Gibbons verklaart:

U kunt de Bijbel lezen van Genesis tot Openbaring, en u zult geen enkel vers vinden die de viering van de zondag eist. De Schriften geven de opdracht om de zaterdag te heiligen, een dag die wij (katholieken) nooit heiligen.³

De zondag is een katholieke instelling, en zijn oproep om hem te houden kan slechts verdedigd worden vanuit katholieke principes... Van het begin tot het eind van de Schrift, is er geen enkele passage die de verandering van de wekelijkse openbare aanbidding rechtvaardigt van de laatste dag van de week naar de eerste.⁴

Meer dan duizend jaar geleden, voor de komst van de protestanten, veranderde de Katholieke Kerk vanwege haar gegeven heilige opdracht, de dag van zaterdag naar zondag.⁵

In de *New Jersey News* van 18 maart 1903 staat een artikel van priester Brady, waarin hij zegt:

Het is goed om de presbyterianen, methodisten, en alle anderen christenen er aan te herinneren dat de Bijbel hen niet steunt in hun zondagsviering. De zondagsviering is een instelling van de Rooms-katholieke Kerk en zij die deze dag vieren, houden zich aan een gebod van de Katholieke Kerk.

De *Catholic Virginian* van 3 oktober 1917 gaf deze verklaring:

Nergens in de Bijbel staat dat Christus of de apostelen bevel gaven om de sabbat te veranderen naar de zondag... Vandaag de dag vieren de meeste christenen de zondag omdat het ons door de (rooms-katholieke) kerk buiten de Bijbel om bekend is gemaakt.

De catechismus van de katholieke leer zegt:

Vraag: welke dag is de sabbatdag?

Antwoord: Zaterdag is de sabbatdag.

Vraag: Waarom vieren wij de zondag in plaats van de zaterdag?

Antwoord: Wij houden de zondag in plaats van de zaterdag omdat de Katholieke Kerk in het Concilie van Laodicea (336 na Christus) de heiligheid van de zaterdag veranderde naar de zondag.⁶

Op 25 januari 1910 ontving deze catechismus de apostolische zegen van paus Pius XI. De catechisant wordt gevraagd:

Vraag: Wat is het derde gebod?

Antwoord: Het derde gebod is, "gedenk de sabbatdag dat gij die heiligt."

Vraag: Wat gebiedt het derde gebod?

Antwoord: Door het derde gebod worden wij bevolen om de zondag te heiligen.⁷

In een editie van de nieuwe catechismus van Baltimore staat:

De vroege kerk veranderde de dag van aanbidding van zaterdag naar zondag op grond van de autoriteit die het van Christus ontving. Het Nieuwe Testament vermeldt niet expliciet dat de apostelen de dag van aanbidding veranderden, maar wij weten dit vanuit de traditie.⁸

Wat is precies onze autoriteit - de Bijbel of traditie? Wat zegt Christus hierover?

Waarom overtreedt ook gij ter wille van uw overlevering (zelfs) het gebod Gods?... Zo hebt gij het woord Gods van kracht beroofd ter wille van uw overlevering... Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn. Matteüs 15:3,6,9

Daar het sabbatsgebod de autoriteit van de wetgever benadrukt, is het essentieel dat juist dit gebod veranderd is. Door de sabbat te veranderen, ontstaat er ook een verandering in de autoriteit van de wetgever. Een andere dag geeft de macht aan een andere heerser. God is dan niet meer oppermachtig maar de plaatsvervanger, de vervalser grijpt deze positie voor zichzelf. Een andere god op aarde heeft geprobeerd de ware God te vervangen.

Achter de pauselijke autoriteit moet een nog hogere macht schuilgaan, de prins van het hemelruim, die aanbeden werd in de heidense traditie onder het symbool van de zon. Hij was de verborgene, degene achter de schermen. De zondag was de dag die apart gezet was voor zoonaanbidding. Paulus noemde het, de aanbidding van demonen.

Zondag... zo genoemd omdat deze dag van ouds gewijd was aan de zon, of aan zijn aanbidding.⁹

Zondag wordt zo genoemd omdat hij gewijd was aan de zon.¹⁰

Zondag, (Dies Solis van de Romeinse kalender; dag van de zon), de eerste dag van de week.¹¹

Dit zijn woorden van een joodse autoriteit:

De dag die de heidenen over het algemeen afzonderden voor de aanbidding en eer van hun oppergod, de zon, die, volgens onze telling de eerste dag van de week is.¹²

Daar de meeste Germanen heidenen waren, en zij de eerste dag van de week opzij gezet hadden voor die merkwaardige verering van de zon, draagt die dag daarom tot op beden de naam zondag.¹³

De *Cyclopaedia of Biblical, Theological and Ecclesiastical Literature* verklaart:

Wij moeten toegeven dat er in het Nieuwe Testament geen wet is die verwijst naar de eerste dag.¹⁴

Door de invloed van het Mithraïsme (Perzische zoonaanbidding) in het Romeinse rijk en het heidense feest op zondag, viel de ware kerk van Christus

langzamerhand in zonde. Zelfs in de dagen van de apostelen was de grote afval al begonnen. Paulus schreef:

Want het gebeimenis der wetteloosheid is reeds in werking. 2 Tessalonicenzen 2:7

Verder zei hij:

Zelf weet ik, dat na mijn beengaan grimmige wolven bij u zullen binnenkomen, die de kudde niet zullen sparen; en uit uw eigen midden zullen mannen opstaan, die verkeerde dingen spreken om de discipelen achter zich aan te trekken. Handelingen 20:29,30

Deze afval van het geloof zou groeien en buitengewoon toenemen, zei de apostel. Een grote afval zou uiteindelijk “de man der zonde” openbaren:

... de zoon des verderfs: de tegenstander die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering beet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is. 2 Tessalonicenzen 2: 3,4

De zondag werd nog lang niet overal geaccepteerd als christelijke rustdag, tot de tijd van Constantijn de Grote in de vierde eeuw. Constantijn was keizer van Rome van 306 tot 337. Eén van de mooiste triomfbogen staat tot zijn eer in Rome, dicht bij het Colosseum. In de eerste jaren van zijn regering was hij een zoonaanbidder. Later beled hij het christendom, maar in zijn hart bleef hij trouw aan de zon. Edward Gibbon, zegt in zijn *Decline and Fall of de Roman Empire*:

De zon werd algemeen gezien als de onoverwinnelijke gids en beschermer van Constantijn.¹⁵

In 321 na Christus vaardigde Constantijn de eerste zondagswet in de geschiedenis uit. Het zegt:

Op de eerbiedwaardige dag van de zon moeten de overheidspersonen en de mensen die in de steden wonen rusten, en alle werkplaatsen moeten gesloten zijn. Op het platteland echter, mogen de mensen in

*de landbouw vrij hun werk doen zonder daarbij de wet te overtreden: want vaak kan er op andere dagen geen graan gezaaid of wijnstokken geplant worden: opdat niet door het verwaarlozen van het juiste moment de overvloed van de hemel verloren gaat.*¹⁶

De *Encyclopedia Britannica* (11e editie), beweert het volgende over “zondag”:

De vroegste erkenning van de zondagsviering als een wettelijk voorschrift is een wet van Constantijn uit 321, die voorschreef dat alle rechtbanken, inwoners van steden, en werkplaatsen moesten rusten op de zondag (venerabili die solis), met uitzondering van hen die in de landbouw werkten.

Chambers Encyclopedia zegt:

*Het is ontegenzeggelijk waar dat de eerste wet, zowel kerkelijk als civiel, waarbij de sabbatviering van die dag verplicht werd, het edict van Constantijn uit 321 is.*¹⁷

Volgend op deze eerste wetgeving deden zowel keizers als pausen nieuwe wetten uitgaan om de zondagsviering te handhaven. Wat begon als een heidense verordening, eindigde als een christelijke instelling. Direct na het edict van Constantijn volgde het Concilie van Laodicea (circa 364):

*Christenen zullen zich niet als Joden gedragen door op zaterdag (sabbat) niet te werken, maar zij moeten werken op die dag: maar de dag des Heren zullen zij bijzonder eren, en daar zij christenen zijn, zullen zij als het mogelijk is, niet arbeiden op die dag. Als er echter ontdekt wordt dat zij zich als jood gedragen, zullen zij uitgestoten worden uit de christelijke gemeenschap.*¹⁸

PROTESTANTEN GETUIGEN

*Het idee van een formele vervanging (van de eerste voor de zevende dag) ... en het misschien in een spirituele vorm overbrengen van de sabbatsverplichting,... gevonden in het vierde gebod heeft geen grond, noch in de Heilige Schrift noch in het vroege christendom.*¹⁹

Augustus Neander, gevierd kerkhistoricus, schreef:

*De zondagsviering was net als alle andere feesten, een menselijke inzet-ting, en het was allerm minst de bedoeling van de apostelen om hier een heilige wet van te maken, en zekere niet de opzet van de vroeg apostoli-sche kerk, om de wetten van de sabbat naar de zondag te verschuiven.*²⁰

*Er heeft nooit een verandering plaatsgevonden van de sabbat naar de zondag. Nergens in de Bijbel vinden we enige verwijzing naar zo'n verandering.*²¹

HET GETUIGENIS VAN DE VRIJE KERKEN

*Het is overduidelijk dat, hoe strikt wij de zondag ook vieren, we toch geen sabbat houden... De sabbat is gefundeerd op een specifiek Goddelijk bevel. Zo'n bevel kunnen wij niet aanhalen voor de noodzaak om zon-dag te vieren... Er is niet één enkele zin in het Nieuwe Testament dat verwijst naar enige straf voor het overtreden van de veronderstelde bei-ligheid van de zondag.*²²

*De huidige gedachte dat Christus en zijn apostelen hun autoriteit gebruikten om de eerste dag in de plaats van de zevende te stellen, is absoluut niet aangetoond in het Nieuwe Testament.*²³

BAPTISTEN GETUIGEN

Dr. Edward T. Hiscox, auteur van de *Baptist Manual*:

Er was en is een wet om de sabbatdag te beiligen, maar die sabbatdag is niet de zondag... Er zal met een zekere triomf gezegd worden, dat de sab-bat was verplaatst naar de eerste dag van de week... Waar kunnen wij het bewijs van zo'n verandering vinden? Niet in het Nieuwe Testament, zeker niet. Er is geen schriftuurlijk bewijs van de verandering van de inzetting van de sabbat van de zevende naar de eerste dag van de week.

Tijdens een lezing gehouden bij een conferentie van dominees in New York op 13 november 1893, zei Dr. Hiscox verder:

Natuurlijk weet ik heel goed dat de zondag ingevoerd werd in de vroege christelijke geschiedenis als een religieuze dag, zoals wij leren van de

vroege kerkvaders en andere bronnen; maar wat is het jammer dat deze dag gebrandmerkt is met het teken van heidendom en de naam draagt van de zonnegod, toen hij overgenomen en geheiligd werd door het afvallige pausdom, en nagelaten werd als een heilige erfenis aan het protestantisme.

DE LUTHERANEN GETUIGEN

Het houden van de dag van de Heer (zondag) is niet gebaseerd op een gebod van God, maar op de autoriteit van de kerk.²⁴

DE METHODISTEN GETUIGEN

Het is waar dat er geen directe opdracht is om kinderen te dopen... noch is er één die de eerste dag van de week als heilig aanwijst.²⁵

Neem de kwestie van de zondag... er is geen tekst die christenen vertelt die dag te houden, of om de joodse sabbat naar die dag te verplaatsen.²⁶

DE ANGLICAANSE KERK GETUIGT

Is er enige opdracht in het Nieuwe Testament om de wekelijkse rustdag te veranderen van zaterdag naar zondag? Geen.²⁷

Bisschop Seymour schrijft:

Wij hebben de verandering van de zevende dag naar de eerste dag, van zaterdag naar zondag gemaakt, op het gezag van de enige heilige algemene en apostolische kerk van Christus.²⁸

DE PRESBYTERIANEN GETUIGEN

Er is geen bewijs voor een verandering van de dag die gehouden moet worden van de laatste dag van de week naar de eerste dag. Er is geen directe opdracht, die autoriteit aan deze verandering geeft.²⁹

De Christelijke sabbat (zondag) vinden we niet in de Bijbel, en werd door de vroege kerk geen sabbat genoemd.³⁰

DE CHURCH OF CHRIST GETUIGT

Ik geloof niet dat de dag des Heren in de plaats kwam van de joodse sabbat, of dat de sabbat veranderd is van de zevende naar de eerste dag.³¹

David Lipscomb, redacteur van de *Gospel Advocate* zegt:

De vraag wordt gesteld: Welke dag houdt jij? De sabbat? Als dat zo is, dan hebben onze zevendedagsvrienden gelijk. God heeft nooit een andere dag geautoriseerd dan de zevende dag om als sabbat te houden. Hij heeft nooit de sabbat veranderd van de zevende dag naar de eerste dag van de week.³²

DE ANGLICANEN GETUIGEN

Veel mensen denken dat zondag de sabbat is, maar noch in het Nieuwe Testament noch in de vroege kerk is er ook maar iets dat aangeeft dat wij het recht hebben om het houden van de zevende dag van de week naar de eerste te verplaatsen. De sabbat was en is zaterdag en niet zondag, en als wij verplicht waren hem te houden, dan zouden wij hem op die dag moeten houden en op geen andere.³³

Met al deze protestanten als getuigen, is het geen wonder dat de Rooms-katholieke Kerk zeggen kon:

De christelijke sabbat is daarom tot op beden, de erkende instelling van de katholieke kerk, als bruid van de Heilige Geest, zonder een woord van protest van de protestantse wereld.³⁴

REFERENTIES

1. Revelation Seminars Exhibit #2 Lesson 11
2. *The American Sentinel* (N.Y.) June 1, 1893, p. 173.
3. *The Faith of our Fathers* (110th edition) p. 89.
4. *Catholic Press* (Sydney Australia), August 25, 1900.
5. *Catholic Mirror*, September 23, 1893.
6. Quoting from the Rev. Peter Geiermann, "The Converts' Catechism of Catholic Doctrine", page 50.
7. *The Catechism Simply Explained*, Canon Cafferata, New Revised Edition 1959, p. 84.

8. *The New Revised Baltimore Catechism* (1949) by Rev. F.J. Connell, C.Ss.R. p. 139.
9. *Webster's International Dictionary*, 19th edition.
10. McClintock and Strong's *Biblical and Theological Encyclopedia*, "Sunday".
11. *Schaff-Herza Encyclopedia*, Sunday.
12. *Jenning's Antiquities*, book 3, chapter 3.
13. *Verstegan's Antiquities*, p. 10.
14. McClintock and Strong, *Cyclopedia of Biblical, Theological and Ecclesiastical Literature*, vol. 9 p. 196.
15. *Decline and Fall of the Roman Empire*, Chapter 20, par. 3.
16. (Given the 7th day of March, Crispus and Constantine being consuls each of them for the second time.) - Codex Justinus, lib 3, tit. 12,3; translated by Philip Schaff, D.D., *History of the Christian Church* (seven-volume edition, 1902). Vol. 111, p. 380.
17. *Chamber's Encyclopedia* (1982 ed.) Vol. VI 11, p. 401, "Sabbath".
18. *A History of the Church Councils*, Rev. Charles Joseph Hefele, D.D. (R.C.), from 326 to 429 (Vol. II, p. 316) Edinburgh: T. and T. Clark, 1896.
19. Smith and Cheatham, *A Dictionary of Christian Antiquities*, "Sabbath".
20. *The History of the Christian Religion and Church*, Rose's translation, p. 186.
21. *First-Day Observance*, pp. 17,19.
22. Dr. R.W. Dale, *The Ten Commandments*, pp. 100, 101.
23. Dr. Lyman Abbott (Congregationalist) in *Christian Union*, Jan. 19, 1882.
24. The "Augsburg Confession" quoted in *Catholic Sabbath Manuel*, part 2, section 10.
25. *M.E. Theological Compendium*, p. 103.
26. Harris Franklin Rall, *Christian Advocate*, July 2, 1942.
27. *Manual of Christian Doctrine*, p. 127.
28. *Why We Keep Sunday?*, p. 28.
29. N.L. Rice, D.D., *The Christian Sabbath*, p. 60.
30. *Dwight's Theology*, Volume 4, p. 401.
31. Alexander Campbell, *Washington Reporter*, October 8, 1821.
32. Lipscomb and Sewell, *Questions Answered*, p. 558, 559.
33. Rev. Lionel Beere, Anglican All-Saints Church, Ponsonby, New Zealand, in *Church and People*, Sept 1st 1947.
34. *The Catholic Mirror*, Sept 23, 1893.

De wet van God

I

Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.

II

Gij zult u geen gesneden beeld maken noch enige gestalte van wat boven in de hemel, noch van wat beneden op de aarde, noch van wat in de wateren onder de aarde is. Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen, want Ik, de Here, uw God, ben een naijverig God, die de ongerechtigheid der vaders bezoek aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die Mij haten, en die barmhartigheid doe aan duizenden van hen die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden.

III

Gij zult de naam van de Here, uw God, niet ijdel gebruiken, want de Here zal niet onschuldig houden wie zijn naam ijdel gebruikt.

IV

Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt; zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen; maar de zevende dag is de sabbat van de Here, uw God; dan zult gij geen werk doen, gij noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont. Want in zes dagen heeft de Here de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de Here de sabbatdag en heiligde die.

V

Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de Here, uw God u geven zal.

VI

Gij zult niet doodslaan.

VII

Gij zult niet echtbreken.

VIII

Gij zult niet stelen.

IX

Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste.

X

Gij zult niet begeren uws naasten huis; gij zult niet begeren uws naasten vrouw, noch zijn dienstknecht, noch zijn dienstmaagd, noch zijn rund, noch zijn ezel, noch iets dat van uw naaste is. Exodus 20:3-17

De wet van God door de mens veranderd

I

Ik ben de Here uw God. Gij zult geen vreemde goden naast Mij hebben.

(Het tweede gebod is verwijderd!)

II

(eigenlijk III)

Gij zult de naam van de Here uw God niet ijdel gebruiken.

III

(eigenlijk 4)

Gedenk de sabbatdag dat gij die heiligt.

(Het sabbatsgebod is radicaal veranderd!)

IV

(eigenlijk V)

Eer uw vader en uw moeder.

V

(eigenlijk VI)

Gij zult niet doodslaan.

VI

(eigenlijk VII)

Gij zult niet echtbreken.

VII

(eigenlijk VIII)

Gij zult niet stelen.

VIII

(eigenlijk VII)

Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste.

IX

(eigenlijk X, eerste gedeelte)

Gij zult niet begeren uws naasten vrouw.

X

(eigenlijk X, tweede gedeelte)

Gij zult de goederen van uw naaste niet begeren.

De Algemene Katholieke Catechismus.

6

HET GROTE CONFLICT

De strijd om de macht over Gods volk

“Het zicht op de aarde vanaf de maan fascineerde mij,” zei Frank Borman, lid van het trio dat als eerste rond de maan vloog.

Het was moeilijk in te denken dat dat kleine ding (de aarde) zo veel problemen herbergde; zoveel frustraties; manische nationalistische ideeën, bongersnoden, oorlogen, epidemieën kun je van die afstand niet zien.¹

Frank Borman zag een planeet in opstand. Maar wat was de oorzaak van die opstand? Wie was de opstandeling?

De geschiedenis van de menselijke ellende begon met een wezen van overweldigende schoonheid genaamd Lucifer, Morgenster, Zoon van de morgen. Maar zoals de morgenster slechts voor een korte tijd op zijn helderst schijnt, om dan te verbleken door de dageraad, zo scheen ook deze majestueuze ster voor een ogenblik om dan uit te doven tot een totale duisternis.

Lucifer was een “fel schijnende engel”, die in de hemel een verheven positie had. “*Gij waart een beschuttende cherub, met uitgespreide vleugels*” die de troon van God bedekte. Hij was “*vol van wijsheid en perfect in schoonheid*”. Waarschijnlijk had hij een prachtige stem en hij kan de koorleider van de hemel zijn geweest (Ezechiël 28:12-14).

HEEFT GOD DE DUIVEL GEMAAKT?

Ezechiël gaat verder met zijn beeldende beschrijving in het 28ste hoofdstuk, vers 15:

Onberispelijk waart gij in uw wandel, vanaf de dag dat gij geschapen werd...

Hier wordt ons verteld dat Lucifer een geschapen wezen was. Hij was perfect geschapen. God heeft de duivel niet geschapen; Hij schiep Lucifer. Evenzo heeft God geen rotte appels geschapen. Hij heeft goede appels gemaakt om gegeten te worden als zij rijp zijn. Zo maakte God ook het graam, maar de mens maakt er jenever van, en bedierf wat God gemaakt had.

Onberispelijk waart gij in uw wandel, vanaf de dag dat gij geschapen werd totdat er onrecht in u werd gevonden.

Vrijheid van keuze

Hier ontstond het begin van de zonde - bij de eerste zondaar - Lucifer. Hij was perfect totdat hij zondigde. God heeft de zonde nooit in zijn hart gelegd, maar Lucifer veroorzaakte het zelf. Waarom begon het bij hem? Had God de engelen en de mensen niet zo kunnen maken dat zij niet hadden kunnen zondigen?

Natuurlijk had Hij dat gekund. Hij maakte ook de sterren in hun vaste banen. Maar Hij schiep de engelen en de mensen niet als robotten, maar als wezens met een vrije wil. Hij gaf ze vrijheid van keuze. Zij konden kiezen om te gehoorzamen of niet te gehoorzamen. Lucifer had de keus tussen gehoorzaamheid of opstandigheid. Hij koos voor het laatste. Wij hebben dezelfde keuze.

Kies dan beden wie gij dienen zult...Jozua 24:15

De ontwikkeling van de zonde

“Het is zinloos om te zoeken naar de manier, tijd en aard, van de val van de engelen”, zei de Franse hervormer Johannes Calvijn.²

Een reden te geven voor de zonde zou een excuus betekenen, en met een excuus zou de zonde te verdedigen zijn. De Bijbel beschrijft het ontstaan van de zonde in Lucifer duidelijk genoeg.

Trots was uw hart op uw schoonheid, met uw luister hebt gij ook uw wijsheid teniet doen gaan... Ezechiël 28:17

Hij was trots op zijn schoonheid. Hij koesterde het en hij werd hoogmoedig. En zo groeide het zaad van de zonde. Stukje bij beetje voedde Lucifer het verlangen naar zelfverheffing. Hij ontwikkelde zijn hoogmoed. De Bijbel zegt:

En gij overlegde nog wel: ik zal ten bemel opstijgen, boven de sterren Gods mijn troon oprichten en zetelen op de berg der samenkomst ver in het noorden; ik wil opstijgen boven de hoogten der wolken, mij aan de Allerhoogste gelijkstellen. Jesaja 14:13,14

WAAROM HEEFT GOD LUCIFER NIET VERNIETIGD?

Als God Lucifer onmiddellijk had weggevaagd, dan zouden sommigen God gediend hebben uit angst in plaats van liefde. En de invloed van de bedrieger zou niet volledig vernietigd zijn, noch zou de geest van opstand totaal zijn uitgewist. Voor het welzijn van het hele universum door alle eeuwen heen, moest hem worden toegestaan om zijn principes volledig te ontwikkelen, zodat zijn beschuldigingen tegen de goddelijke regering door alle geschapen wezens in hun ware licht zouden worden gezien, en dat de rechtvaardigheid en de vergevingsgezindheid van God en de onveranderlijkheid van Zijn wet voor altijd buiten kijf zou staan. De zonde moet zijn hoogtepunt bereiken zodat zijn afschrikwekkendheid ten volle zal blijken; maar het zal uiteindelijk volledig worden uitgeroeid, samen met zijn aanstichter.

...Vuur deed Ik oplaaien uit uw midden, dat verteerde u! Ik maakte u tot as op de grond... verdwenen zijt gij - voor altijd! Ezechiël 28:18-19

Prins van deze planeet

Vervuld met trots vanwege zijn eigen schoonheid, stookte Lucifer onrust, ontevredenheid, en afvalligheid onder de engelen, wat leidde tot een openlijke opstand. Dit was tot dan toe onbekend in het universum. Het was een nieuw element, vreemd, mysterieus, onverklaarbaar. Er was oorlog in de hemel.

En er kwam oorlog in de hemel; Michael en zijn engelen hadden oorlog te voeren tegen de draak; ook de draak en zijn engelen voerden oorlog, maar hij kon geen stand houden, en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden. En de grote draak werd (op de aarde) geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan... hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem. Openbaring 12:7-9.

De twee grote tegenstanders die hier worden genoemd zijn Michael en de draak. Wij weten wie de draak is; het is de gevallen engel Lucifer oftewel satan, omdat Openbaring 12:9 hem zo noemt:

En de grote draak werd (op de aarde) geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt...

Wie is Michael? Omdat hij aartsengel wordt genoemd, geloven sommige mensen dat hij dezelfde rang heeft als Lucifer, maar de Bijbel geeft ruimte om te geloven dat Gabriel de positie van Lucifer heeft overgenomen. De naam Michael wordt in Daniël, Judas en Openbaring genoemd, en iedere keer gebeurt dit in de context van de grote strijd met Lucifer, met Michael als aanvoerder van de engelenmacht. De aanduiding van aartsengel verwijst hier naar meer dan de hoogste engel: de leider van de engelen. De naam Michael betekend "Hij is wat God is", en alleen Christus kan zo genoemd worden. Wie anders zou er met satan kunnen strijden over het lichaam van Mozes (Judas 9) dan Christus zelf? De stem van de aartsengel die de doden oproept bij de tweede komst van Christus, kan alleen de stem van Christus zelf zijn.

Want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan. 1 Tessalonicenzen 4:16 ... dat de doden naar (de stem van de Zoon van God) zullen horen, en die haar horen zullen leven. Johannes 5:25

Christus is de Schepper van alle dingen en is daarom Degene die de wereld gemaakt heeft, het engelenleger en de mensheid.

In de beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is. Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem geworden, en de wereld heeft Hem niet gekend. Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond. Johannes 1:1,3,10,14

Voor ons nochtans is er maar één God, de Vader, uit wie alle dingen zijn en tot wie wij zijn, en één Here, Jezus Christus, door wie alle dingen zijn, en wij door Hem. 1 Korintiërs 8:6

In het oude Testament wordt Christus de “Engel des Heren genoemd” of de “Engel van zijn tegenwoordigheid“, en Michael is de Heerser van Gods volk.

... uw vorst Michael. Daniël 10: 21

Te dien tijde zal Michael opstaan, de grote vorst, die de zonen van uw volk terzijde staat. Daniël 12:1

... de Engel die mij verlost heeft uit alle nood... Genesis 48:16

Daar verscheen hem de Engel des Heren als een vuurvlam midden uit een braamstruik. Exodus 3:2

Hij zeide: Zij zijn toch mijn volk, kinderen, die niet trouweloos worden, en Hij werd hun tot een Verlosser. In al hun benauwdheid was ook Hij benauwd en de Engel zijns aangezichts heeft hen gered. In zijn liefde en in zijn mededogen heeft hij zelf hen verlost... Jesaja 63:8,9

Alleen Christus kan zeggen dat Hij Zijn volk regeert, behoudt en redt. Genesis 48:16 verwijst naar de engel die mij gered heeft van alle kwaad. Alleen Christus heeft wie dan ook gered van alle kwaad. Hij wordt ook de vorst van het leger van God genoemd. In Jozua 5:13,14, ontmoet Jozua de vorst van het hemelse leger, en valt neer om Hem te aanbidden. Alleen God mag aanbeden worden en niet de engelen. (Openbaring 22:8,9) Toen God deze wereld had geschapen en alle schepselen inclusief de mens,

zag God alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Genesis 1:31

God is niet de schepper van de zonde, maar Hij was bereid de consequenties te dragen. Het grote conflict dat het hele universum in zijn greep heeft vindt plaats tussen de Schepper van alle dingen en satan de bedekkende cherub, die tegen God in opstand kwam omdat hij dacht dat hij net zo belangrijk in aanzien was als Christus en weigerde om ondergeschikt te zijn aan zijn autoriteit en regering.

Nadat hij uit de hemel verbannen was, richtte satan zijn aandacht op de pas geschapen aarde. Toen Eva van Adams zijde afweek en geconfronteerd werd

met satan, werd zij misleid door te geloven dat de kennis van goed en kwaad haar gelijk aan God zou maken, en dat de zonde niet de dood als gevolg zou hebben. Zonde is de overtreding van de wet. *“Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid, en de zonde is wetteloosheid”* (1 Johannes 3:4). Dit vormt de basis van Gods regering in de hemel. Satan verleidde Eva om Gods wet te overtreden door haar te laten verlangen naar de gelijkwaardigheid van God. Deze planeet heeft sindsdien onder de gevolgen van die daad geleden. Het is een planeet in opstand tegen de regering van God. Door gehoorzaam te zijn aan de wil van satan, werden Adam en Eva onderworpen aan zijn regering.

... immers, door wie men overmeesterd is, diens slaaf is men. 2 Petrus 2:19

Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven... Romeinen 6:16

Satan speelde nu ten volle zijn gestolen rol van “god van deze wereld” (2 Korintiërs 4:4) of “prins van deze wereld” (Johannes 12:31), “prins van deze planeet, prins van de machten van de lucht” (Efeziërs 2:2). “Hij is de prins van duivelen” (Matteüs 12:24-26). Zoals Maarten Luther zei:

De zondigheid van de duivel op deze aarde is zo groot, dat niemand het kan begrijpen. Zo zondig te zijn om slechts genoeg te beleven aan het ongeluk van anderen mensen; in hun voortdurende honger, dorst, ellende, en tekort, in het zich bezondigen aan niets anders dan bloedvergieten en verraad, in het bijzonder in het leven van hen die geen kwaad hebben gedaan of zouden kunnen doen, dit is de helse en onverzadigbare woede en haat van de ellendige duivel.²

De Schrift zegt:

Die was een mensenmoorder van de beginne en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Johannes 8:44

Zijn trots leidde tot jaloersheid en zijn jaloersheid tot haat. Zijn haat voor Christus is zo alomvattend, dat hij tenslotte de Zoon van God op Golgota vermoordde. Zijn haat voor degenen die door Christus gered zijn houdt het vuur brandend van de pijn en smart in deze wereld. Zij die Christus liefhebben en

Hem dienen, zijn vijanden van satan. Gelukkig kennen zij de woorden van Christus:

Dit heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen. Johannes 16:33

Met al het bewijs van de zinloze haat, oorlog en bloedvergieten op deze wereld, zijn er toch nog mensen die willen ontkennen dat satan bestaat. Maar degene die niet gelooft in het bestaan van de duivel is al bedrogen.

Medische traditie en bijgeloof zijn de bronnen waaruit het idee tot ons gekomen is van satan als een verschrikkelijk monster in een afschuwelijke gedaante, samen met boeven, borens, drietand, pijlstaart, en vlammevende adem. Deze boeman van de onwetende en de bijgelovige strookt niet met de feiten, heeft geen basis in de Bijbel, en is de oorzaak van spot bij de intelligentia van de betere klasse. Deze potsierlijke en absurde voorstelling van satan is op zichzelf al bewijs voor de sluwheid en het bedrog van de verleider.³

De duivel is geen theologisch abstract begrip, een psychische trauma, of een afwijking van de geest. De duivel is een persoon, die in staat is om het onvoorbereide individu aan te vallen. Hij had een persoonlijke ontmoeting met Christus in de woestijn van de verzoeking waar Christus tot hem zei, "ga weg, Satan." (Matteüs 4:10) Johannes schrijft over "de geest van satan die het hart van Judas binnenkomt" die zijn Heer verraadt. (Johannes 13:27) De vraag werd aan Ananias gesteld, "Waarom heeft de satan uw hart vervuld om de Heilige Geest te bedriegen?" (Handelingen 5:3) Er wordt ons verteld dat de duivel deze planeet in bezit genomen heeft.

... van een zwerftocht over de aarde, die ik doorkruist heb. Job 1:7

Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden. 1 Petrus 5:8

De duivel is een verleider, die ook wonderen gebruikt om zijn doel te bereiken (1 Timoteüs 2:14 Openbaring 16:14); hij doet zich voor als een engel des

lichts (2 Korintiërs 11:14); hij is een macht die oorlog voert tegen Gods volk (Efeziërs 6:12); hij is degene die de broeders aanklaagt (Openbaring 12:10); hij kwelt hen (Job 2:7), vervolgt en doodt hen (Johannes 8:44).

De enige manier om hem te overwinnen is om “het zwaard des Geestes te nemen, dat is het woord van God.” (Efeziërs 6:17) Christus zei tegen satan bij de verzoeking in de woestijn, “Er staat geschreven.” Het is zinvol om de beloften van God nu uit het hoofd te leren. Het voorbeeld van de profeten en de apostelen van vroeger zijn een bemoediging voor de gelovige.

... maar biedt weestand aan de duivel en hij zal van u vlieden. Jakobus 4:7

En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis. Openbaring 12:11

In het grote conflict tussen Christus en satan is de mens nooit aan zijn lot overgelaten. God had een plan en koos er voor om de consequenties van de zonde Zelf te dragen. Hij is voor ons tot zonde gemaakt en heeft de schande van het kruis voor ons gedragen, zodat een ieder die in Hem gelooft gered kan worden. De wapens van het volk van God zijn niet van deze aarde, maar het zwaard van de Geest, dat is het woord van God. Satan daarentegen, heeft altijd geprobeerd het geweten te domineren, en door zijn volgelingen op aarde heeft hij onophoudelijk oorlog gevoerd en gebruik gemaakt van de wreedste middelen om Gods volk te scheiden van Christus.

Openbaring 12 geeft een kort overzicht van het conflict tussen Christus en zijn nieuwtestamentische kerk en satan tot aan het einde van de tijd. De eerste beelden beschrijven de pogingen van satan om Christus bij zijn geboorte te vernietigen om het verlossingsplan te verijdelen, gevolgd door de kruisiging, de pogingen van satan om zijn nieuwtestamentische kerk en tenslotte het overblijfsel te vernietigen. Het symbool dat gebruikt wordt om de kerk van Christus te beschrijven is dat van een reine vrouw, en voor satan en zijn volgelingen is dat de draak.

En er werd een groot teken in de hemel gezien: een vrouw, met de zon bekleed, met de maan onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd; en zij was zwanger en schreeuwde in haar weeën en in haar pijn om te baren. En er werd een ander teken in de hemel

gezien, en zie, een grote rossige draak met zeven koppen en tien borens, en op zijn koppen zeven kronen. En zijn staart sleepte een derde van de sterren des hemels mede en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die baren zou, om, zodra zij haar kind gebaard had, dit te verslinden. En zij baarde een zoon, een mannelijk wezen, dat alle heidenen zal hoeden met een ijzeren staf, en haar kind werd plotseling weggevoerd naar God en zijn troon. Openbaring 12:1-5

Voor wij verder gaan met onze studie moeten wij eerst uitzoeken wie voorgesteld wordt door de vrouw met de zon, maan, en sterren? Wij lezen in het boek Jesaja:

Zoals de bruidegom zich over de bruid verblijdt, zal uw God Zich over u verblijden. Jesaja 62:5

Paulus noemde de kerk van Korinte de bruid van Christus.

Want met een ijver Gods waak ik over u, want ik heb u verbonden aan één man, om u als een reine maagd voor Christus te stellen. 2 Korintiërs 11:2

Wat een treffende beschrijving van de kerk van Christus! Zij heeft geen overspel gepleegd met de wereld, haar leer is onbevlekt. De zon, maan en sterren staan voor het hemels licht dat haar verlicht. De vrouw is zwanger en staat op het punt te baren, en we lezen dat ze een mannelijk kind ter wereld brengt.

En zij baarde een zoon, een mannelijk wezen, dat alle heidenen zal hoeden met een ijzeren staf, en haar kind werd plotseling weggevoerd naar God en zijn troon. Openbaring 12:5

Dit kan alleen maar op Jezus slaan, daar Hij degene is die de naties zal regeren, en Hij is naar de hemel opgevaren. Psalm 2:7-9 zegt:

Ik wil gewagen van het besluit des Heren: Hij sprak tot mij: Mijn zoon zijt gij; Ik heb u beden verwekt. Vraag Mij en Ik zal volken geven tot uw erfdeel, de einden der aarde tot uw bezit. Gij zult hen verpletteren met een ijzeren knots, hen stukslaan als pottenbakkerswerk.

Dit kind was niemand anders dan God Zelf:

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst. Jesaja 9:5

De Katholieke Kerk leert dat deze vrouw, gekleed met de zon, Maria is, omdat zij Jezus baarde. Maar deze uitleg geeft problemen, omdat deze vrouw later door de draak vervolgd wordt en naar de woestijn vlucht, 1260 dagen onderhouden wordt (dat is dezelfde tijd waarin de kleine horen de kinderen van God zou vervolgen zoals wij zien in Daniël 7) en daarna voert de draak tenslotte oorlog tegen het overige van haar zaad. Het is duidelijk, dat het symbool verwijst naar Gods uitverkoren volk (waar Maria deel van uitmaakt). De Messias zou voortkomen uit Zijn volk. Het volgende beeld laat de tegenstander zien.

En er werd een ander teken in de hemel gezien, en zie, een grote rossige draak met zeven koppen en tien horens en op zijn koppen zeven kronen. En zijn staart sleepte een derde van de sterren des hemels mede en wierp die op de aarde. Openbaring 12:3,4

Wij weten uit vers 9 dat de draak satan is, maar satan werkt door aardse kanalen om zijn doel te bereiken. De draak heeft ook tien horens, dat herinnert ons aan het vierde beest uit Daniël 7, dat staat voor Rome. Satan werkte door heidens Rome om Jezus te doden. Het was een Romeinse regent die Hem ter dood veroordeelde, het waren Romeinse soldaten die Hem kruisigden en zijn graf bewaakten, en een Romeins zegel dat zijn graf verzegelde. Bij Zijn geboorte had Herodus *geprobeerd* de nieuwgeboren koning te vernietigen door de verschrikkelijke opdracht om alle mannelijke jonge kinderen ter dood te veroordelen, maar *Rome* heeft Hem gekruisigd. Maar in plaats van Jezus door deze daad te verslaan, bracht het de grootste overwinning voort die het universum ooit heeft gezien, omdat Christus, de Zondeloze, opstond uit het graf. Geen Romeins zegel kon Hem tegenhouden en satan verloor de slag.

En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is verschenen het heil en de kracht en het koningschap van onze God en de macht van zijn Gezalfde; want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is nedergeworpen. Openbaring 12:10

Het leek wel of satan een overwinning behaalde aan het kruis, maar het was zijn grootste nederlaag. Daar hij niet in staat was om Christus te verleiden, en hij zich realiseerde dat zijn lot voor eeuwig beslist was, besloot hij iedereen op deze aardbodem te vernietigen die geloofde in de verzoening door de verzezen Heiland. Hij vervolgde onophoudelijk de Kerk van God door gebruik te maken van de staat, eerst in de vorm van het heidens Rome en daarna in de vorm van het pauselijk Rome, maar:

En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgebad, tot in de dood. Openbaring 12:11

De geschiedenis leert ons hoe genadeloos Rome was in de vervolging van Gods volk. Het Colosseum, waar ongeveer 80.000 christenen omkwamen op de brandstapel of gedood werden door de leeuwen, getuigt van het feit dat bijna 3.000.000 christenen gemarteld zijn gedurende de eerste twee en een halve eeuw nadat Christus was opgevaren naar de hemel. De keizers van Rome vervolgden de nieuwe bekeerlingen meedogenloos en zonder ophouden, en monsterachtige types zoals Nero en keizer Marcus Aurelius maakten er een sport van om nieuwe methoden te bedenken om hen te doden. De geschiedenis vertelt ons dat Marcus Aurelius de benen van zijn slachtoffers aan twee paarden liet binden en toekeek hoe deze christenen zo in tweeën werden gescheurd.

Toen Rome het christendom aannam, en het tot staatsreligie maakte, werd het er niet beter op, integendeel. Rome gaf eerst een subtiel compromis en wachtte af. Toen dit niet werkte werd het vuur van de vervolging weer aangestoken. Constantijn aanvaardde de nieuwe religie met de bedoeling de oude heidense godsdienst met het christendom samen te laten smelten. Het boek van Harry R. Boer: *A Short History of the Early Church* vertelt ons wat er gebeurde toen kerk en staat zich verenigden.

De toename van heilige dagen, de verering van heiligen, martelaren en relikwieën, en het toekennen van waarde aan pelgrimstochten en heilige plaatsen drukte vaak ware geestelijke zaken naar de achtergrond. p. 42

E.J. Foakes-Jackson beschrijft in zijn boek *History of the Christian Church* de doelstellingen van Constantijn:

De onderhandelingen met de kerk hadden tot doel de langzame overbrenging van het heidendom naar het christendom, inclusief alle dingen die het heidendom zo aantrekkelijk hadden doen lijken in de ogen van de mensen. p. 286

Het was in feite Constantijn, die de eerste zondagswet uitbracht in 321 die de heidense dag van aanbidding afdwong in verzet tegen de wet van God. De Duitse geschiedkundige H.G. Heggtveit, beschrijft het compromis met deze woorden:

Constantijn werkte in zijn tijd onvermoeibaar om de aanhangers van het oude en het nieuwe geloof te verenigen in één religie. Al zijn wetten en vernuft zijn er op gericht om deze samensmelting van religies te bevorderen. Hij wilde koste wat kost een gereinigd heidendom en een gematigd christendom samensmelten.

Verwijzend naar de zondagswetten, zegt Heggtveit:

Zijn oproep dat de “dag van de zon” de algemene rustdag moest zijn was karakteristiek voor zijn uitgangspunt...Van al zijn vermenging en samensmelting van christendom en heidendom, is niets gemakkelijker te herkennen dan de vervaardiging van zijn zondagswet. De christenen aanbaden hun Christus, en de heidenen hun zonnegod; volgens de keizer was het object van aanbidding in beide religies in wezen hetzelfde.

Harry Boer zegt in zijn historisch overzicht *A Short History of the Early Church* het volgende:

Hij (Constantijn) noemde de zondag bij zijn traditionele heidense naam - de dag van de zon, niet de sabbat of de dag des Heren. Daarom konden de heidenen hem accepteren. De christenen gaven dat hemellichaam een nieuwe betekenis en dachten hierbij aan Christus, de zonder gerechtigheid. Constantijn en de latere keizers, alsook de concilies, vaardigden verdere zondagswetten uit. Maar het was de wet van Constantijn in 321, die de basis legde voor de universele erkenning van de zondag als rustdag. p. 143

Als reactie op deze crisis vluchtten degenen die trouw wilden blijven aan God en Zijn woord naar de eenzame plaatsen om God te kunnen aanbidden volgens hun eigen geweten. In Openbaring 12:6 lezen wij:

En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat zij daar 1260 dagen onderhouden zou worden.

Dit is de periode van vervolging voorzeggd door de profeet Daniël in verband met de kleine horen, die wij hebben geïdentificeerd als de antichrist ofwel pauselijk Rome (zie *De Man achter het Masker*). De kerk die een compromis sloot met het heidendom werd de vervolger. Het heidens Rome werd vervangen door het pauselijk Rome.

En toen de draak zag, dat hij op de aarde was geworpen, vervolgde hij de vrouw, die het mannelijke kind geboord had, En aan de vrouw werden de twee vleugels van de grote arend gegeven om naar de woestijn te vliegen, naar haar plaats, waar zij onderhouden wordt buiten het gezicht van de slang, een tijd, tijden en een halve tijd. Openbaring 12:13,14

De kerk vluchtte naar de eenzame plaatsen van de wereld. Gedurende de tijd van de pauselijke overheersing, werd het woord van God levend gehouden door kleine groepen gelovigen zoals de Waldenzen, die de sabbat van het vierde gebod in plaats van de heidense zondag hielden. Zij kozen ervoor om liever te sterven dan hun geloof in Christus en de Bijbel te verloochenen. Zij werden van de rotsen afgegooid, het hoofd van hun kinderen werd tegen de rotsen kapotgeslagen en sommigen werden levend verbrand. De kerk (de vrouw) vluchtte naar eenzame plaatsen in de Alpen om aan de vervolging van de draak te ontkomen, en in de valleien van Piedmond in Noord-Italië werden honderdduizenden van hen gemarteld om hun geloof.

De kerk in de wildernis hield de vlam van het geloof brandend. Zij hielden van de Bijbel, en toen de reformatie het woord van God begon te verbreiden, verhevigde Rome haar inspanningen om hen te vernietigen die zich tegen haar leer verzetten. De geschiedenis loopt over van gruweldaden tegen de protestanten, van oorlogen die gevoerd werden om hen uit te roeien, van moordpartijen die plaatsvonden en van het werk van de Inquisitie, dat leidde tot de marteling en de verbranding van duizenden op de brandstapel. Toen

vervolging het werk van de reformatie niet kon vernietigen, werd er een meer subtiele strategie gebruikt: de Contra-reformatie, geleid door de Jezuiten (zie *De Geest van Eenheid*). Helaas resulteerde dit in een compromis, net als in de dagen van Constantijn, en de kerk in de wildernis werd opnieuw een kerk die in vrede leefde met Rome. Doch de Bijbel voorzegde dat na 1260 dagen, na 1798 (zie het hoofdstuk *De Man achter het Masker*) er een overblijfsel zou opstaan die de woede van de draak op zou roepen, omdat het Jezus zou volgen in gehoorzaamheid aan Zijn geboden.

En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben. Openbaring 12:17

Zoals wij in het vorige hoofdstuk zagen, zullen de twee beesten van Openbaring 13 zich verenigen in hun vervolging van dit overblijfsel, en wetten (zie *Het Merkteken van het Beest*) zullen uitgevaardigd worden die de pauselijke verordeningen opleggen. De grote strijd zal eindigen als de laatste opstand tegen Gods regering de wet van God van geen enkele waarde acht, en wetten uitvaardigt die gebieden dat Gods volk, die Zijn geboden houdt, en weigert de mensen te gehoorzamen in plaats van God, vernietigd moet worden.

Hier blijkt de volbarding der heiligen, die de geboden Gods en het geloof in Jezus bewaren. Openbaring 14:12

Deze lijdzaamheid zal worden beloond wanneer Christus terugkomt als Koning der koningen en Heer der heren, om hen die geduldig op Hem hebben gewacht mee te nemen naar de hemelse woningen, die Hij al voor hen heeft bereid.

REFERENTIES

1. *Scope*, Feb 7, 1969, Supplement p.11.
2. Evald Plass, *What Luther Says*, Vol 1, p. 394.
3. Carlyle B. Haynes, *Satan, His Origin, Work and Destiny*, p. 5.
4. Phillip Schaff, *History of the Christian Church*, Vol 7, p. 336.

7

TWEE BEESTEN WORDEN VRIENDEN

Vorbereiding voor de eindstrijd

En ik zag uit de zee een beest opkomen met 10 horens en zeven koppen; en op zijn horens tien kronen en op zijn koppen namen van godslastering... En allen die op de aarde wonen zullen het (beest) aanbidden, ieder, wiens naam niet geschreven is in het boek des levens... En ik zag een ander beest opkomen uit de aarde en het had twee horens als die van het Lam, en het sprak als de draak. En het oefent al de macht van het eerste beest voor diens ogen uit. En het bewerkt, dat de aarde en zij, die daarop wonen, het eerste beest zullen aanbidden, welks dodelijke wond genezen was... En het maakt, dat aan allen, de kleinen en de groten, de rijken en de armen, de vrijen en de slaven, een merkteken gegeven wordt op hun rechterhand of op hun voorhoofd... Openbaring 13:1,8,11,12,16.

In Openbaring 13 worden twee beesten beschreven die in de eindtijd de wereldgebeurtenissen zullen beheersen. De eerste komt uit de zee en de tweede uit de aarde. Bovendien zal het tweede beest eer bewijzen aan het eerste beest door iedereen die op de aarde woont te dwingen het eerste beest te aanbidden, en door dit te doen ontvangen zij het merkteken van het beest. Door de Bijbelse definities weer toe te passen op deze symbolen in deze grote profetie, kunnen wij haar geheimen ontraadselen.

De centrale symbolen zijn beesten, hoofden, horens, zee, draken en aarde. Zoals wij al zagen in de hoofdstukken *Het Verre Verleden* en *De Man achter het Masker*, is een beest een koning of een koninkrijk (Daniël 7:17). De twee beesten uit Openbaring 13 stellen dus twee koninkrijken of twee politieke machten voor die de gebeurtenissen in de eindtijd zullen beheersen. Het eerste beest rees op uit de zee, dat zijn de naties, de menigten, volken, en koningen zoals gedefinieerd in Openbaring 17:15, waar wij lezen dat met de wateren de volken van deze aarde bedoeld worden. Het tweede beest daarentegen komt op uit de aarde en stelt dus het tegenovergestelde voor van naties, menigten en koninkrijken; daarom moest het opkomen in gebieden van de wereld waar volken, menigten en koningen niet bestonden.

Het eerste beest heeft tien horens, dat ons aan het vierde beest in Daniël 7 herinnert, wat verwijst naar Rome met zijn tien horens. De zeven hoofden van het eerste beest stellen historische tijdsperiodes voor, maar het getal 7 is ook een heilige getal en geeft aan dat het beest goddelijkheid opeist. De eigenschappen van het beest worden verder beschreven, en de overeenkomsten met de kleine horen (macht) van Daniël 7 zijn duidelijk. Wij moeten ze dan ook zien als één en dezelfde, en wij hebben dus te maken met Rome in zijn pauselijke vorm (zie *De Man achter het Masker*). Dit beest heeft kenmerken van een luipaard, beer en leeuw, die wij ook weer herkennen uit Daniël. De volgorde waarin wij de drie dieren hier in Openbaring zien is omgekeerd aan die in Daniël. Dit komt omdat Daniël vooruitkeek en Johannes terugblikte.

... en de draak gaf hem zijn kracht en zijn troon en grote macht. Openbaring 13:2

In Openbaring 12:9 wordt de draak geïdentificeerd als satan. De kleine horen (macht) van Daniël 7 had de volgende eigenschappen gemeen met het eerste beest uit Openbaring 13:

- *het sprak grote woorden en godslasteringen (vers 5)*
- *het voerde oorlog tegen de heiligen (vers 7)*
- *het overwon de heiligen (vers 7)*
- *het verschilde van alle overige en hem werd macht gegeven over elke stam en natie en taal en volk (vers 7)*
- *hem werd macht gegeven dit tweeënveertig maanden lang te doen (vers 5)*

Dit visioen van Johannes loopt parallel aan dat van Daniël 7 en de beelden en de eigenschappen van het beest uit de zee verbinden het direct met de kleine horen (macht). Echter, de beelden worden uitvergroot, zodat het beest ook kenmerken vertoont van de leeuw, de beer, het luipaard en het verschrikkelijke beest met de tien horens, die symbool staan voor de koninkrijken van Babel, Medo-Perzië, Griekenland en Rome. Daar is een uitgesproken reden voor, omdat de kerk van Rome veel van de systemen van aanbidding en bestuur van de koninkrijken uit de oudheid heeft overgenomen na ze te hebben aangepast en verbeterd.

De absolute macht van de regerende koning, de onfeilbaarheid van zijn besluiten, de totale onderworpenheid van zijn dienaren, de hiërarchie van de elite en de vele geheime organisaties die haar macht absoluut maakt, zijn allemaal geërfd van die oude koninkrijken. Rome houdt ook vast aan veel van de rites en gewaden van de beer; de tiara of drievoudige kroon die de paus draagt, gemaakt van zuiver goud, is van Perzische oorsprong- "Koning van de hemel, en van de aarde, en van het dodenrijk," alsook de riten en titels van het Mithraïsme. De riten en ceremoniën van de Griekse en Babylonische periode vormen de basis voor de meeste liturgieën, feesten en grote ceremoniën die gehouden worden in de roomse kerk. Zelfs de titels die gebruikt worden door de huidige pausen zijn hetzelfde als die gebruikt werden in de vroege heidense religies en bij de koningen die gezien werden als vertegenwoordigers van de goden en zelfs als god zelf.

Toen de macht van Rome begon af te nemen, groeide de macht van pauselijk Rome toen zij macht en invloed begon te verzamelen. Vanaf het moment dat keizer Constantijn een vernis van christendom accepteerde en heidendom en Christendom samensmolten, werd Rome de religieuze hoofdstad van de wereld. *Abbot's Roman History*, p. 236 zegt:

De verplaatsing van de keizerlijke residentie naar Constantienopel was een zware slag voor het prestige van Rome, en in die tijd zou men haar snelle ondergang hebben kunnen voorspellen. Maar de ontwikkeling van de kerk, en de groeiende autoriteit van de bisschop van Rome, de paus dus, gaf haar een nieuwe toekomst, en maakte haar weer de hoofdstad, ditmaal de religieuze hoofdstad, van de wereld.

Vanaf het jaar 538 toen keizer Justinianus een wet uitvaardigde die de paus uitriep tot het hoofd van religieuze zaken, nam hij de rol op zich als plaats-

vervanger van Jezus Christus op aarde. Toen Constantijn zijn residentie verplaatste naar Constantinopel, erfden de pausen de macht van de Romeinse keizers - hun status en zelfs hun titels. De belangrijkste titel was "Pontifex Maximus" - een heidense titel die "Bruggenbouwer tussen hemel en aarde" betekent. Verder droegen de geestelijken van Rome dezelfde gewaden als de priesters van Dagon, de visgod. De mijter in de vorm van een vissenkop, die werd gedragen door bisschoppen en pausen, is ook dezelfde als die van de priesters van het oude Babel. De sleutels van de heidense vrouwelijke en mannelijke goden zijn eveneens een symbool geworden van het pausdom. Ook zijn staf, het symbool van de slang, werd gedragen door de heersers van Babel en Egypte tot in de tijd van Rome. De sleutels werden de "sleutels van Petrus" en de staf werd de herdersstaf, en zo werden zij veranderd in christelijke symbolen.

Het pausdom is slechts de geest van het Romeinse rijk, dat gekroond op haar graf zit.¹

Het symbool van de tweeënveertig maanden dat het beest zou regeren (Openbaring 13:5) is dezelfde tijdsperiode als die van de kleine horen uit Daniël 12:7. De kleine horen zou voor een "tijd, tijden en een halve tijd regeren." Tijd, tijden en een halve tijd, tweeënveertig maanden en 1260 dagen staan voor dezelfde tijdsperiode, maar op een andere manier beschreven. Dit kan worden opgemaakt uit het Hebreeuwse parallellisme. In Openbaring 11:2,3 vinden wij het parallellisme van een heidense macht die de heilige stad tweeënveertig maanden met voeten zou treden, maar dat Gods volgelingen 1260 dagen zouden getuigen en profeteren, zodat de tweeënveertig maanden gelijk zijn aan 1260 dagen.

Een ander voorbeeld vinden wij in Openbaring 12:6, waar de vrouw naar de woestijn vlucht en daar 1260 dagen wordt onderhouden. Daar een vrouw voor een kerk staat, betekent dit dat de kerk wordt onderhouden op de eenzame plaatsen in de wereld, gedurende de periode van de pauselijke overheersing. De paralleltekst hiervoor vinden wij in Openbaring 12:14, waar de vrouw weer naar de woestijn vlucht om onderhouden te worden voor een tijd, tijden en een halve tijd. Hier zien wij dus dat een tijd, tijden en een halve tijd het zelfde is als 1260 dagen. De Bijbel vermeldt deze profetische tijd zeven maal en iedere keer verwijst het naar het pausdom. Het begon in 538 en eindigde in 1798 toen het pausdom een dodelijke wond leek te ontvangen

(voor een uitgebreide analyse van de 1260 dagen profetie zie het hoofdstuk *De Man achter het Masker*).

Gedurende de periode van zijn opperheerschappij had de paus zelfs meer macht dan de keizers van het Romeinse rijk. De historicus Gibbon zei dat paus Innocentius III meer macht had in de wereld dan welke keizer dan ook die het keizerrijk had bestuurd. Koningen legden hun kronen aan de voeten van de paus, en werden door hem gekroond. Zij kusten zijn slippers als teken van hun onderworpenheid. Iedere koning die in opstand kwam werd van de troon gestoten. Koning John van Engeland is zo'n voorbeeld, en hij werd geëxcommuniceerd door de paus. De enige manier dat hij weer in ere kon worden hersteld was door een dag en een nacht naakt op een marmeren vloer te gaan liggen. En de koning gehoorzaamde. Hendrik de IV, keizer van Duitsland, moest vier dagen in de sneeuw en de regen wachten voordat de paus hem audiëntie wilde verlenen. De paus was alleenheerser over alle landen en volken.

In Openbaring 13 lijkt het beest uit de zee een dodelijke wond te ontvangen, maar de profetie zegt dat de wond zou herstellen, en dat de hele wereld vol verwondering achter het beest aan zou gaan en het beest zou aanbidden.

En ik zag een van zijn koppen als ten dode gewond, en zijn dodelijke wond genas; en de gehele aarde ging het beest met verbazing achterna, en zij aanbaden de draak, omdat hij aan het beest de macht gegeven had, en zij aanbaden het beest, zeggende: Wie is aan het beest gelijk? En: Wie kan er oorlog tegen voeren? Openbaring 13:3,4

De Lutherse vertaling zegt:

En ik zag één van zijn hoofden als ware het dodelijk gewond; maar zijn dodelijke wond werd genezen; en de gehele aarde liep het dier in bewondering na.

De Nieuwe Bijbelvertaling zegt:

Een van de koppen van het beest zag eruit alsof hij geslacht was; het was een dodelijke verwonding, maar de wond genas. Vol bewondering ging de hele wereld achter het beest aan.

De wond is slechts een valse wond, maar het lijkt toch echt. Later zullen wij zien (zie het hoofdstuk *De Wijn van Babylon*) dat het beest deel uitmaakt van een drievoudige macht die samen de laatste grote confederatie zullen vormen tegen God en die in de Bijbel Babylon wordt genoemd. Dit antitypische Babylon bestaat uit drie delen: het beest, de draak en de valse profeet, zij zijn een namaak drie-eenheid. Het beest, oftewel het pausdom, zegt dat hij de vertegenwoordiger van Christus is, het eist gehoorzaamheid van de hele wereld en ondergaat ook een vervalste dood en opstanding. In de eindtijd zal de macht van het opgestane pausdom zo groot zijn dat niemand er tegen in opstand durft te komen, de dodelijke wond is genezen.

De pauselijke heerschappij van de middeleeuwen eindigde in 1798, precies 1260 jaar nadat het pausdom als christelijke opperheerser door Justinianus werd bevestigd in 538. In 1798 nam generaal Berthier, een van Napoleons generaals, de paus gevangen en voerde hem in ballingschap. De moord op een Fransman in Rome in 1798 gaf de Fransen een excuus om de eeuwige stad in te nemen. Men geloofde werkelijk dat de tijd van de pauselijke macht voor altijd ten einde was, maar de profetie zegt:

En zijn dodelijke wond genas; en de gehele aarde ging het beest met verbazing achterna. Openbaring 13:3

Daar het pausdom na de gevangenne van de Paus in 1798 schijnbaar zijn politieke status had verloren, was het beest, dat altijd een koninkrijk of een politiek systeem voorstelt, praktisch dood. Het kon als beest slechts weer worden opgewekt als het zijn politieke status herkreeg. In 1929 tekenden Mussolini en Gaspari een akkoord waarbij de paus zijn aanhangers moest oproepen Mussolini te steunen. In ruil daarvoor zou hij zijn pauselijke zetel en macht terugkrijgen. Vanaf 1929 was de politieke status van het Vaticaan dus weer hersteld en de ogenschijnlijke wond kon genezen. Daarna is de macht en de invloed van het pausdom tot wereldwijde proporties uitgegroeid, in het bijzonder in de laatste jaren van het laatste millennium. Paus Johannes Paulus II heeft staatshoofden van over de hele wereld ontvangen en heeft veel landen bezocht. Zijn aanzien als wereldleider is uitgegroeid tot buitengewoon groot formaat en zelfs Bill Clinton, de laatste president van het vorige millennium, dankte de paus tijdens zijn bezoek aan St. Louis, voor het redden van de wereld van de verschrikkingen van een nucleaire oorlog en voor het bevrijden van miljoenen van politieke onderdrukking.

Naast het politieke eerbetoon hebben leiders van alle religieuze groeperingen hem eer bewezen. De paus wordt vandaag de dag erkend als de allerhoogste religieuze leider ter wereld en op het concilie van Assisi, erkenden de leiders van allerlei gezindten hem als de voornaamste geestelijke autoriteit. Religieuze leiders van alle richtingen kwamen regelmatig bijeen voor overleg over de eenheid van het geloof. Vóór het einde van het laatste millennium waren er bijeenkomsten in de V.N. waar godsdienstige leiders beloofden samen te werken om religieuze twisten te beëindigen. Ook binnen de christelijke kerk is het vastgestelde doel van de oecumene het herstellen van de pauselijke autoriteit. Paus Johannes Paulus II verklaarde dat het noodzakelijk was voor alle kerkgenootschappen om de pauselijke autoriteit te erkennen voordat eer eenheid kon worden bereikt.

Op een plaquette voor de Lateraanse kerk van de paus in Rome, waar hij gekroond werd in 1978, staan de woorden - "Ecclesium Mater" - moeder van de kerken. De kloof tussen de 1,2 miljard katholieken en de 350 miljoen protestanten wordt steeds kleiner, hoewel Rome zelf niet één van zijn leerstellingen tijdens dit proces heeft gewijzigd. En toch lijkt het er op dat de reformatorische kerken staan te dringen om Rome eer te bewijzen (zie *De Geest van Eenheid*).

Rome is altijd al zowel een geestelijke als een politieke macht geweest, kerk en staat verenigd. Het was ook altijd in staat iedere wet die het maar wilde af te dwingen. Toen Rome nog macht uitoefende in de middeleeuwen beweerde hij:

De kerk mag door Goddelijk recht de eigendommen van ketters afnemen, hen in de gevangenis zetten, en hen tot de brandstapel veroordelen.

Deze uitspraak laat zien welke macht Rome op aarde had en opnieuw zal hebben. In een van zijn encyclieken, *Dies Domini*, van 7 mei 1998, vraagt Johannes Paulus II om een civiele wetgeving om de zondagsrust te ondersteunen, hoewel de zondagsheiliging slechts gebaseerd is op pauselijke uitgangspunten.

Toen zij door de eeuwen heen de wetten maakte aangaande de zondagsrust, dacht de kerk hierbij vooral aan dienaars en arbeiders, zeker niet omdat dit werk van minder waarde was in vergelijking met de geestelijke eisen van de zondagsviering, maar meer omdat het meer aanpassingen vereiste de lasten te verlichten en iedereen in staat te stellen de dag van de Heer te heiligen. In deze zaak sprak mijn voorganger

Paus Leo XIII in zijn encycliek Rerum Novarum over zondagsrust als een recht voor arbeiders, gegarandeerd door de staat... Daarom zullen christenen onder alle omstandigheden streven om de wetgeving zeker te stellen die hen in staat stelt hun plicht te volbrengen om de zondag te heiligen. (Dies Domini)

In een andere apostolische brief, *Ad Tuendam Fidem*, uitgegeven op 18 mei, 1998, gebruikte de paus voor het eerst sinds de genezing van de wond de benaming ketter en waarschuwde ongehoorzame leden van de kudde dat zij gestraft zullen worden als zij de pauselijke autoriteit inzake kerkleer niet accepteren.

Can. 1436 & 1. Wie ontkent of twijfel zaait over enige waarheid die geloofd moet worden met heilig en algemeen geloof, of het christelijk geloof in zijn geheel verwerpt, en zich niet bekeert na rechtmatig te zijn gewaarschuwd, zal gestraft worden als een ketter of afvallige door excommunicatie; verder kunnen leden van de geestelijkheid, worden gestraft met andere straffen, afzetting niet uitgesloten. 2. Afgezien daarvan, als wie dan ook een voorgeschreven leerstelling verwerpt, zoals duidelijk afgekondigd door de Roomse Pontif of het college van bisschoppen, het authentieke Magisterium, of een leerstelling aanneemt die door hen verworpen is als onjuist, en zich niet bekeert na legitiem te zijn gewaarschuwd, zal gestraft worden met een daarbij behorende straf. Ad Tuendam Fidem

Langzaamaan en ongemerkt bereidt Rome zich voor om haar wetten opnieuw af te dwingen, precies zoals de Bijbel voorzegt. In de geheime achterkamers van haar imposante gebouwen en in de zetels van de wetgevende vergaderingen van deze wereld wordt het toneel voorbereid voor de laatste confrontatie tussen hen die zich achter de prins der duisternis scharen en degenen die zich echter de bloedbevlekte banier stellen van prins Emanuel.

In Daniël 7 en Openbaring 13:5 staat dat het beest een godslasterlijke macht zou zijn. Paus Leo pochte:

Wij nemen op aarde de plaats in van God de Almachtige. God Zelf is verplicht zich te voegen naar de oordelen van zijn priesters en de uitspraak die zij al dan niet geven. De uitspraak van de priester is er eerst en God bevestigt dat.²

Geen van deze uitspraken is in de afgelopen jaren ingetrokken, zelfs niet sinds het tweede Vaticaanse concilie.

Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter geboorzaamheid, ook moet geboorzamen als slaven, betzij dan van de zonde tot de dood, betzij van de geboorzaamheid tot gerechtigheid? Romeinen 6:16

Een laatste kenmerk van het beest uit de zee is een getal, en dit getal is het getal van een mens.

Hier is de wijsheid: wie verstand heeft, berekene het getal van het beest, want het is een getal van een mens, en zijn getal is zes honderd zesenzestig. Openbaring 13:18

Een moderne interpretatie van deze profetie verwijst met het getal 666 naar een computer in Brussel, en gaat er van uit dat dit nummer staat voor de registratie van iedere burger op deze aarde, onderworpen aan de nieuwe economische instellingen van de nieuwe wereldorde. De vragen die wij ons moeten stellen zijn: Heeft deze computer de heiligen 1260 jaar vervolgd? Heeft hij gezegd dat hij God is? Beweert hij zonden te kunnen vergeven? De tekst zegt duidelijk dat het een getal van een mens is, maar ook dat van het beest. Verwijst het getal 666 naar de paus, en is het een getal van een mens, is het overeenkomstig met de uitdrukking “de mens der zonde” zoals wij lezen in de Bijbel?

Een van de officiële titels van de paus is “Vicarius Filii Dei” - plaatsvervanger van de Zoon van God”. Dit kunt u nagaan in de pauselijke canons die de laatste jaren zijn uitgegeven. Latijnse letters hebben ook een getalswaarde, en de titel “Vicarius Filii Dei” komt uit op 666. (V=5, I=1, C=100, U=5, L=50 en D=500). Ook Griekse letters hebben een getalswaarde.

En als wij de officiële titels van de Rooms-katholieke Kerk bezien in hun politieke en religieuze hoedanigheid, dan is het getal 666 wederom opvallend. De titel “Italika Ekklésia” (I=10, T=300, A=1, L=30, I=10, K=20, A=1, E=5, K=20, K=20, L=30, E=8, S=200, I=10, A=1) betekent “Italiaanse Kerk” en het getal is 666. De Griekse titel “Hélatiné Basileia” (H=0, E=8, L=30, A=1, T=300, I=10, N=50, E=8, B=2, A=1, S=200, I=10, L=30, E=5, I=10, A=1) betekent “Het Latijnse koninkrijk” en ook hier is het getal 666 evenals de titel “Dux Clerici”

(D=500, U=5, X=10, C=100, L=50, E=0, R=0, I=1), wat “hoofd van de geestelijkheid” betekent, en “Lateinos” (L=30, A=1, T=300, E=5, I=10, N=50, O=70, S=200) betekent “Latijnsprekende man”.

Nu wij de identiteit van het eerste beest van Openbaring 13 hebben vastgesteld, moeten wij ook het tweede beest identificeren dat zal samenwerken met het eerste beest en de wereld zal dwingen het eerste beest te eren. Welke politieke macht zou er op aarde komen met genoeg macht om de wereld te bevelen het eerste beest te eren en wat zou zijn relatie zijn met Rome? Het vers dat op de scheidslijn ligt van de beschrijving van het eerste en het tweede beest is Openbaring 13:10 waarin staat:

Indien iemand in gevangenschap voert, dan gaat hij in gevangenschap; indien iemand met het zwaard zal doden, dan moet hij zelf met het zwaard gedood worden.

Deze tekst is belangrijk daar het ons een tijdsaanduiding geeft waarin het tweede beest op zou komen, daar vers 11 begint met de woorden “*Toen zag ik een ander beest opkomen uit de aarde...*”

In 1798 werd het eerste beest gevangengenomen en “gedood” door het zwaard. Dit is de tijdperiode waarin Johannes het andere beest zag opkomen. Het rees niet op uit de zee (de volkenmenigten) maar uit de aarde, in een gebied dat niet bewoond werd door grote naties, menigten, volken en talen. Er is slechts één natie op aarde die in aanmerking komt voor de criteria die in de tweede helft van Openbaring 13 worden genoemd. De macht die beschreven wordt moest een machtige natie worden om de macht uit te kunnen oefenen over alle naties van de wereld. Deze macht zou het uiterlijk hebben van het Lam, maar zou spreken als de draak. Dit betekent dat het land christelijke eigenschappen moet hebben, maar dat het deze kenmerken zou opgeven voor die van de draak. Wij weten dat de draak staat voor satan, die Gods volk door de kerk in de middeleeuwen vervolgde. Op dezelfde manier zou deze tweede macht Gods volk vervolgen die de leer van het eerste beest niet zou willen accepteren en zou zelfs kunnen leiden tot een doodvonnis. Alleen de Verenigde Staten van Amerika kwalificeren zich op alle genoemde punten. De onafhankelijkheidsoorlog eindigde op 4 Juli 1776. De Amerikaanse constitutie werd in 1789 vastgesteld. Amerika werd formeel door Frankrijk erkend als een onafhankelijke natie. In die tijd was Frankrijk het machtigste land van Europa en schonk Amerika in 1789 het vrijheidsbeeld. Dus de natie die het

eerste beest zijn macht en invloed ontnam, maakte een groots en duidelijk gebaar in het erkennen van de nieuwe macht wiens doel het was om kerk en staat gescheiden te houden. De constitutie van de V.S. schonk zijn inwoners complete vrijheid van godsdienst.

De regering zal geen wetten maken met betrekking tot de invoering van religie, of de vrije uitvoering daarvan verbieden. Nooit zal een religieuze test vereist worden als kwalificatie voor enige functie of openbaar ambt.

De V.S. vervullen duidelijk de beschrijving van het beest dat er uitziet als een lam met twee horens van vers 11. Het begint als een lam en zal later spreken als een draak.

Massa's vervolgte christenen vluchtten voor de angst en vervolging van de Europese verdrukking, en zochten vrijheid en een beter leven in de nieuwe wereld van Noord Amerika.

Er is geen twijfel mogelijk dat dit beest de V.S. voorstelt. Maar het zou steeds strijdlustiger worden naarmate de tijd verstreek. Vers 12 waarschuwt ons dat dit beest alle macht van het eerste beest voor zijn ogen zou uitoefenen. Daarom kunnen wij vervolging verwachten als kerk en staat (voorgesteld door de twee horens van het beest) in de laatste dagen opnieuw samen zullen komen, want vers 12 gaat door met de waarschuwing dat de V.S. zal zorgen dat iedereen die op de aarde woont de pauselijke macht (het eerste beest) moet aanbidden, wat slechts bereikt kan worden door de pauselijke leer op te leggen.

En het oefent al de macht van het eerste beest voor diens ogen uit. En het bewerkt, dat de aarde en zij, die daarop wonen, het eerste beest zullen aanbidden, welks dodelijke wond genezen was. Openbaring 13:12.

Dit betekent dat de pauselijke leer moet worden gelegaliseerd, of anders zal de wet niet uitgevoerd kunnen worden. Dit betekent dat de constitutie van de V.S. moet worden genegeerd of aangepast, omdat het de invoering van religieuze wetten verbiedt. Op een of andere manier moet het gevoel van de massa worden beïnvloed onder druk van de religieuze macht om zulke wetten mogelijk te maken, en dat roept om een verandering in de grondwet, en anders moet hij worden opgeheven.

Amerika is druk op weg een wereldwijde politieagent te worden en is betrokken bij alles wat er in de wereld gebeurt - allemaal in naam van vrijheid en rechtvaardigheid. Na de val van de Sovjet Unie is er geen andere macht die de mogelijkheid heeft om deze rol te vervullen, en Amerika erkent zelf dat het de enige supermacht is die op aarde overgebleven is. De vraag blijft hoe kerk en staat samen zullen gaan om deze profetie te vervullen. De verzen 13 en 14 bieden een mogelijke oplossing voor dit dilemma.

En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel doet neerdalen op de aarde ten aanschouwen van de mensen. En het verleidt hen, die op de aarde wonen, wegens de tekenen die hem gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest. En het zegt tot hen die op de aarde wonen, dat zij een beeld moeten maken voor het beest, dat de wond van het zwaard had en weer levend geworden is. Openbaring 13:13, 14

Wat betekent het dat er vuur van de hemel zal komen? De VS. hebben zeker de macht om vuur van de hemel te laten komen in militaire opzicht, maar misschien kan het ook een geestelijke verklaard worden. Toen Elia het volk Israël vroeg om te kiezen tussen de God van de hemel en Baäl, zou de zaak beslist worden door de god die vuur zou laten regenen vanuit de hemel. Wij weten dat de God van Israël op dat moment Zijn macht liet zien, zodat er geen twijfel bestond wie de ware God was. Zonder meer zou satan er alles voor over hebben gehad om op dat moment vuur te kunnen laten regenen, maar zijn macht werd door God bedwongen. In de eindtijd zal er weer een moment zijn waarop een beslissing genomen moet worden. Misschien zal er vuur uit de hemel regenen, maar het vers spreekt van een vuur van misleiding en kan daarom niet van God zijn. Als dat zo is, wat zal dan Gods volk weerhouden verleid te worden? Dat kan toch alleen maar zijn door een "zo zegt de Heer". Toen satan Christus probeerde te verleiden door de Schrift te verdraaien, antwoordde Jezus met: "Er staat geschreven..." Christus heeft alles duidelijk gemaakt in Zijn Woord. Hij hoeft Zijn waarheid niet te bewijzen. Als de mensen de duidelijke verklaring van het Woord niet willen geloven, zal Christus hen niet dwingen.

Er is nog een andere mogelijkheid dat licht zou kunnen werpen op dit vers wat betreft het vuur dat van de hemel zal nederdalen en de mensen op de aarde zal verleiden. Vuur in de Bijbel staat voor de Heilige Geest. In Handelingen 2 vinden wij een beschrijving van de gebeurtenissen die plaatsvinden tijdens de pinksterdag. Toen de discipelen samen aan het bidden

waren, kwamen er vuurvlammen op hen die een teken waren van de uitstorting van de Heilige Geest, die hen in staat zou stellen om het evangelie in de kracht van God te verkondigen. Het is mogelijk dat het vuur dat zal neerdalen in de eindtijd, een uitstorting zal zijn van een valse heilige geest, die de mensen zal verleiden de leugen te geloven in plaats van de waarheid. Het is mogelijk dat de religieuze en de politieke leiders zo onder de indruk zullen zijn door deze manifestatie van de "Geest" dat zij, wanneer zij de wonderen zien die worden gedaan, overtuigd zullen zijn dat zij te maken hebben met de macht van God. Verleid door hun zintuigen, zouden zij allemaal op zo'n manier handelen dat de profetieën zullen worden vervuld.

Om gehoorzaamheid aan een geestelijke leer af te dwingen, moeten kerk en staat opnieuw samengaan. In de V.S. is de christelijke coalitie juist met dit oogmerk opgericht, en hoewel het niet langer in deze vorm bestaat, spelen dezelfde idealen nog een rol in de ideeën van veel politieke leiders. Misleid zijn wil zeggen dat men denkt iets goed doen, terwijl het in werkelijkheid verkeerd is. Christus heeft nooit iemand gedwongen, maar demonstreerde Zijn liefde voor de mensheid door Zijn bereidwilligheid te sterven voor de gevallen mens. Daarentegen is het altijd het beleid geweest van de vader der leugen om de mensen te dwingen zich te onderwerpen. Jammer genoeg voorzegt Openbaring 13 dat net als in de middeleeuwen, religieuze intolerantie weer de vreselijke kop op zal steken. Uit naam van vrede en orde zullen morele zaken wettelijk geregeld worden, en deze zaken zullen leerstellingen bevatten die van geen andere autoriteit komen dan van Rome.

Nu reeds werken de V.S. en het Vaticaan eensgezind aan bepaalde doelstellingen. In 1982 vond er een privé-ontmoeting plaats tussen de paus en president Ronald Reagan. Kort daarna werd een Amerikaanse afgevaardigde benoemd bij het Vaticaan. Eerdere presidenten hadden dat al geprobeerd maar hun acties werden weggestemd als onconstitutioneel. Alleen president Reagan slaagde hierin, zonder de Senaat of het Congres erbij te betrekken.

In reactie op de zorgen van het Vaticaan stemde de regering van Reagan er mee in om zijn buitenlandse hulpprogramma bij te stellen, zodat het artikel over geboortebeperving in overeenstemming kwam met de leer van de kerk.³

Evangelisch-georiënteerde groepen hebben de macht om de richting van de V.S. te bepalen. Zij hebben nu de politieke macht om hun doelen te verwe-

zenlijken, en als zij dat eenmaal kunnen doen, dan zal het toneel gereed zijn voor hetgeen Openbaring 13 voorzegt. De preciese inhoud van de wetten die zullen worden ingevoerd en de betekenis van het merkteken van het beest zullen worden besproken in de hoofdstukken *Het Merkteken van het Beest* en *De Geest van Eenheid*.

REFERENTIES

1. *Stanley's History*, page 40.
2. St. Alphonsus de Liguori, *Dignities of the Priests*, New York: Benziger Brothers, 1888, p. 27,28.
3. *Liberty Magazine*, 1980.

Het laatste grote conflict tussen waarheid en dwaling

8

HET MERKTEKEN VAN HET BEEST

De laatste test

Het boek Openbaring beschrijft het laatste grote conflict tussen Christus en satan en dit conflict gaat over autoriteit. Wij zagen in Openbaring 12 dat de draak oorlog zou voeren tegen hen die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben (Openbaring 12:7). Er zullen dus twee zaken zijn waar de vijand in het bijzonder zijn pijlen op zal richten in het laatste conflict, namelijk: "De geboden van God" en "Het getuigenis van Jezus". Wij zullen later terug komen op het getuigenis (zie *Gods Leidende Gave*), maar de wet van God is de hoofdzaak, dat raakt de autoriteit en de regering van God. In Openbaring 11:9 lezen wij:

En de tempel Gods, die in de bemel is, ging open en de ark van zijn verbond werd zichtbaar in zijn tempel, en er kwamen bliksemstralen en stemmen en donderslagen en aardbeving en zware hagel. Openbaring 11:19

De profeet Johannes wijst ons op het feit dat het middelpunt tijdens het laatste conflict de wet van God zal zijn. De vijand zal de autoriteit van de Schepper aanvechten en proberen zijn eigen teken van autoriteit in te stellen. Openbaring 13 identificeert de machten die betrokken zullen zijn bij de laatste aanval tegen Gods autoriteit en wij zagen dat het pauselijk Rome en de

V.S. een centrale rol zouden spelen in dit conflict. Het is verder opmerkelijk dat het pauselijk Rome sprak met de mond van een leeuw, wat in de profetie van Daniël staat voor Babel. Met andere woorden: er zou een Babylonische element zijn in het pausdom, in het bijzonder in zijn uitspraken.

De geschiedenis leert ons dat na de val van Babel, zijn priesters naar Pergamon in Klein Azië vluchtten. Daar werd de Babylonische religie haar rituelen en hiërarchie bewaard. De laatste priester koning, koning Attalus, liet de titel (Pontifex Maximus), de structuur van het Babylonische priesterschap, en zijn gewaden aan Rome na.¹

Aanvankelijk gebruikte alleen de heidense hogepriester van Rome deze titel, maar toen het heidense Rome viel, ging deze Babylonische titel naar de paus. Het allereerste wat men ziet als men de St. Pieter binnen gaat is deze Babylonische titel, Pontifex Maximus. Deze titel ziet men ook bij de ingang van het Vaticaan en op ieder beeld van de paus. Het is opmerkelijk dat het beeld van paus Gregorius XIII niet alleen deze titel laat zien, maar hem ook afbeeldt boven de draak, en volgens Openbaring 13 is het de draak die de macht geeft aan het beest uit de zee, de paus. De roomse pontifex is dus op een bijzondere manier de woordvoerder voor de draak en het is door het pausdom, de erfgenaam van het Romeinse rijk, dat de draak zijn macht uitvoert.

Nadat Keizer Constantijn in 330 A.D. Rome verliet en Constantinopel zijn nieuwe hoofdstad maakte, gaf het heidense Rome zijn macht en troon aan het pausdom. Kardinaal Henry Edward Manning van Engeland zegt dat het verlaten van Rome door de keizer de "bevrijding" van de pausen was. 'Met het verstrijken van de tijd', zegt hij, "bemerkten de pausen dat zij alleen overgebleven waren; de enige bron van orde, vrede, wet en veiligheid", in het westelijk Rome.²

De roomse paus beweert dat hij bijzondere macht bezit in zowel morele als in civiele zaken. Hij beweert zelfs de macht te bezitten over de instellingen van God. De Roman Decretalia zegt:

"Hij kan uitspraken doen en oordelen uitspreken die ingaan tegen de rechten van landen, tegen de wet van God en de mens... Hij kan zich bevrijden van de opdrachten van de apostelen, daar hij boven hen staat, en van de regels van het Oude Testament." Verder zegt hij dat: "De

*paus het recht heeft tijden te veranderen en alle dingen opzij te zetten, zelfs de bevelen van Christus.*³

Een andere uitspraak om dit punt te illustreren is:

*De Paus staat voor redelijkheid. Hij kan wetten opheffen; verkeerde dingen recht verklaren, door wetten te corrigeren en te veranderen.*⁴

Als, zoals wij gezien hebben, de geboden van God, en dus de regering van God, het doelwit zijn van de woede van satan, dan is het duidelijk dat deze veronderstelde macht van het pausdom gebruikt zal worden in het laatste conflict tussen goed en kwaad en zijn hoogtepunt zal bereiken in het afdwingen van het merkteken van het beest op alle inwoners van de aarde. De waarschuwingen over het merkteken van het beest zijn de meest serieuze waarschuwingen die wij in de Bijbel kunnen vinden, en het is essentieel dat wij een zorgvuldige uitleg geven om de betekenis te ontrafelen.

En het maakt, dat aan allen, de kleinen en de groten, de rijken en de armen, de vrijen en de slaven, een merkteken gegeven wordt op hun rechterhand of op hun voorhoofd, en dat niemand kan kopen of verkopen, dan wie het merkteken, de naam van het beest, of het getal van zijn naam heeft. Openbaring 13:16, 17

... Indien iemand het beest of zijn beeld aanbidt en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, die zal ook drinken van de wijn van Gods gramschap, die ongemengd is toeberaid in de beker van zijn toorn; en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel ten aanschouwen van de heilige engelen en van het Lam. En de rook van hun pijniging stijgt op in alle eeuwigheden, en zij hebben geen rust, dag en nacht, die het beest en zijn beeld aanbidden, en al wie het merkteken van zijn naam ontvangt. Openbaring 14:9-11

Het merkteken van het beest draagt de zwaarste straf in zich die God ooit over de mens heeft uitgesproken. Het is de straf van een eeuwige scheiding van God. Het merkteken van het beest moet daarom een zaak van vitaal belang zijn, en daar God de harten en de karakters doorzoekt, moet de zaak te maken hebben met de relatie tussen de mens en God. Het is verbazingwek-

kend hoe veel theorieën er zijn over het merkteken van het beest, beginnend bij computer gestuurde identificatie, tot geïmplanteerde computerchips; geen daarvan hebben te maken met het karakter van de mens, een persoonlijke relatie met God of onderwerping aan de regering van God. Het beest is in sommige van deze profetische uitleggingen een monsterachtig individu of een gigantische computer, waar de informatie van alle mensen ligt opgeslagen. Al deze dingen mogen bruikbaar zijn voor de vijand, voor zover het de controle van de menselijke activiteiten aangaat en de controle over de toegang tot economische voorraden, maar zij kunnen niet het merkteken van het beest zijn daar het beest verwijst naar het pausdom, zoals duidelijk werd in onze studie van de twee beesten uit Openbaring 13. Als wij het merkteken van het beest willen identificeren, dan moeten wij dat doen in het kader van de grote strijd en zijn invloed op het verlossingsplan. Het is door de zonde (het overtreden van de wet van God, 1 Johannes 3:4) dat er verwijdering kwam tussen God en de mens, en deze opstand tegen Zijn regering bracht de consequenties die het menselijk ras ervaart.

Maar uw ongerechtigheden zijn het, die scheiding brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort. Jesaja 59:2

Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood. Romeinen 6:23

Rechtvaardigheid eiste dat de straf voor de zonde zou worden betaald, en Christus voldeed aan deze eis door Zelf de prijs te betalen. Door dit offer kon de genade overvloedig worden, en de verbroken relatie tussen de mens en God weer worden hersteld. Het vernieuwde hart is er één dat

... de geboden Gods en het geloof in Jezus bewaart. Openbaring 14:12

Want dit is het verbond, waarmede Ik Mij verbinden zal aan het huis Israëls na die dagen, spreekt de Here: Ik zal mijn wetten in hun verstand leggen, en Ik zal die in hun harten schrijven en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Hebreëen 8:10

Een herstelde relatie houdt in dat het leven opnieuw in harmonie is met de principes van God. Wie zegt dat hij God liefheeft en zijn geboden niet houdt is

een leugenaar en de waarheid is niet in hem (1 Johannes 2:4). Als scheiding een gevolg is van de zonde, dan moet het merkteken van het beest ook te maken hebben met zonde, daar dit de enige reden is voor de scheiding. Als zonde wetsovertreding is (1 Johannes 3:4) dan moet, net zoals in het begin, de reden voor de ultieme scheiding worden gezocht in het overtreden van Gods wet.

Het beest en zijn getal hebben wij geïdentificeerd in *De twee Beesten van Openbaring 13*. Openbaring 13 vertelt ons dat het merkteken zou worden afgedwongen door het beeld van het beest. Een beeld is iets dat er uitziet als het origineel, als een spiegelbeeld. Het eerste beest van Openbaring 13 (het rooms-katholieke systeem) was een macht die gebruik maakte van de macht van de staat om zijn leer op te leggen zelfs al was het in tegenstelling tot het woord van God. Volgens Openbaring 13 wordt het beeld zichtbaar in het tweede beest, dat geïdentificeerd werd als de Verenigde Staten van Amerika. De V.S. als supermacht in de wereld zal eveneens geneigd zijn de macht van de staat te gebruiken om religieuze bevelen af te dwingen zelfs al zijn zij onschrijfbaar. Als de V.S. de totale autoriteit van het pausdom gebruikt en iedereen dwingt om het pausdom te aanbidden, dan volgt daaruit dat zij net zo zullen worden als Rome in de 1260-jaar periode toen zij haar leer afdwong door de wet en vervolging. De V.S. zal daarentegen, pauselijke wetten uitvaardigen en hun naleving wereldwijd afdwingen. Door te worden als Rome, en een eenheid te vormen van kerk en staat, en de macht van de staat te gebruiken om zulke wetten af te dwingen, zal de V.S. een beeld maken van het beest, een systeem dat lijkt op het origineel, of een spiegelbeeld van het origineel. Deze religieus politieke reus zal dan het merkteken van het eerste beest opleggen.

De manier waarop het merkteken zal worden afgedwongen is, volgens de schrift, door te beginnen met economische sancties op te leggen aan iedere organisatie of individu die onwillig is om het merkteken te accepteren.

En dat niemand kan kopen of verkopen, dan wie het merkteken, de naam van het beest, of het getal van zijn naam heeft... en zijn getal is zeshonderd zesenzestig. Openbaring 13:17,18

Een merkteken is iets wat dingen onderscheidt van elkaar. Een merkteken van een religieuze macht moet dan iets zijn wat een bijzonder geloofspunt aanwijst. De beste manier om het onderscheidingssteken van de Katholieke kerk te vinden is door direct naar haar eigen leerstellingen te gaan. Kardinaal Gibbons beweert dat zondagsviering het teken is van de rooms-katholieke autoriteit.

Natuurlijk zegt de Katholieke kerk dat de verandering haar werk was. Dat kan ook niet anders, daar niemand destijds er over gedacht zou hebben om zonder haar ook maar iets te doen in spirituele, kerkelijke, of religieuze zaken. Deze daad is het merkteken van haar kerkelijke macht en autoriteit in religieuze zaken.⁵

De zon was de grootste godheid van het heidendom... De zon heeft ook nu nog aanbidder in Perzië en in andere landen... Er is werkelijk iets koninklijks aan de zon, en dat maakt het een passend symbool van Jezus, de Zon der Gerechtigheid. Daarom lijkt het erop dat de kerk in die landen gezegd heeft, "houdt de oude heidense naam, het zal gebeiteld en gezegend blijven". En zo werd de heidense zondag gewijd aan Balder, de christelijke zondag gewijd aan Jezus.⁶

Zondagsheiliging heeft geen Bijbelse grondslag, en berust alleen op traditie. De protestanten hebben altijd gezegd dat de Bijbel en de Bijbel alleen de grondslag van ons religieus geloof moet zijn. Om deze aanval te weerstaan, riep de Katholieke kerk in 1545 het Concilie van Trent bijeen, en maakte bekend dat de traditie boven de Bijbel stond. De aartsbisschop van Reggio zei in een toespraak over deze zaak, dat het bewijs voor het feit dat de traditie boven de Bijbel stond gevonden kon worden in de verandering van sabbat naar zondag.

De kerk heeft de sabbat veranderd in de zondag, niet door het gebod van Christus maar door zijn eigen autoriteit.⁷

Traditie en niet de Bijbel is de rots waarop de kerk van Jezus Christus is gebouwd.⁸

Protestanten die de zondag houden als de dag van aanbidding vereren daarmee het merkteken van het rooms-katholicisme. Rooms-katholieken zeggen:

De christelijke sabbat is daarom tot op heden, de erkende instelling van de katholieke kerk, als bruid van de Heilige Geest, zonder een woord van protest van de protestantse wereld.⁹

De zondag is ons teken van autoriteit... De kerk staat boven de Bijbel, en het veranderen van de sabbatsrust is een bewijs van dit feit.¹⁰

Vraag: Heeft u enige andere manier om te bewijzen dat de kerk de macht heeft om feesten in te stellen?

Antwoord: Als zij deze macht niet had, had zij niet dat kunnen doen waarin alle moderne religieuzen het met haar eens zijn, zij had niet de zondag in kunnen stellen, de eerste dag van de week, voor het houden van de zaterdag, de zevende dag, een verandering waarvoor geen schriftuurlijke autoriteit is.¹¹

U wilt mij vertellen dat zaterdag de joodse sabbat was, maar dat de christelijke sabbat veranderd is naar de zondag. Veranderd! Maar door wie? Wie heeft de autoriteit om een uitdrukkelijk gebod van God te veranderen? Toen God sprak en zei, 'Gij zult de zevende dag heiligen', wie zal dan durven zeggen, nee, je mag werken en allerlei soorten wereldse zaken doen op de zevende dag, maar je moet in plaats daarvan de eerste dag van de week heiligen? Dit is een zeer belangrijke vraag waarvan ik niet weet hoe je die moet beantwoorden. U bent protestant, en u beweert dat u de Bijbel en de Bijbel alleen gelooft; en toch, in zo'n belangrijke zaak als het houden van een van de zeven dagen als heilig, gaat u tegen het duidelijke woord van de Bijbel in, en zet een andere dag in plaats van die Hij bevolen heeft. Het gebod om de zevende dag heilig te houden is één van de tien geboden; je gelooft dat de andere negen nog steeds van kracht zijn; wie heeft u de macht gegeven om aan het vierde te morrelen? Als u consequent bent met uw eigen principes, als u werkelijk de Bijbel en de Bijbel alleen volgt, dan moet u in staat zijn om een deel van het Nieuwe Testament aan te halen waarin het vierde gebod duidelijk veranderd is.¹²

Waarom is het Sabbatsgebod zo belangrijk in Gods wet, en waarom wordt er zo'n belang gehecht aan het houden van juist deze dag? Het antwoord ligt in de bewoording van het gebod dat het zegel van God herbergt. Het sabbatsgebod is niet alleen het hart van de tien geboden, maar het is het zegel van de geboden. Door het te verwijderen hebben de tien geboden geen autoriteit, geen officieel zegel.

Een zegel heeft drie specificaties:

1. de naam van de maker van de wet
2. zijn functie
3. de naam van het gebied waar hij over regeert

Alleen het vierde gebod bevat deze drie dingen:

1. Jhwh God (Gods naam)
2. Schepper (zijn functie, positie)
3. Hemel en aarde (zijn gebied)

Verwijder dit gebod en iedere aanhanger van welke religie dan ook kan ja zeggen tegen de andere negen. Een verandering van zegel houdt een verandering van heerser in; het houdt een nieuwe autoriteit in met macht om wetten uit te vaardigen. Gehoorzaamheid aan nieuwe wetten bekrachtigd door een nieuw zegel van autoriteit betekent onderwerping aan die autoriteit. Dit is altijd satans doel geweest - om zijn autoriteit te plaatsen boven die van de troon van God. Door aanspraak te maken wetgever te zijn, en zijn zegel af te dwingen in verzet tegen het zegel van God, verplaatst satan de positie van autoriteit van God naar zichzelf. Gehoorzaamheid aan zijn zegel (of merkteken) van autoriteit betekent onderwerping aan zijn autoriteit in directe oppositie tegen die van God. Dit is de uiteindelijke afval. Wanneer de mensheid zich onderwerpt aan dit valse zegel en het openlijk belijdt door het uitroepen van wetten voor het onderhouden van de zondag, dan zal de mensheid zich volledig onderworpen hebben aan satans regering. Totdat zulke wetten worden uitgevaardigd, is het noch steeds mogelijk in vrijheid te kiezen. Het merkteken van het beest leidt alleen tot totale scheiding van God als men gedwongen wordt om te kiezen wie hij wil gehoorzamen. Als men in deze kwestie kiest om God te gehoorzamen, dan zal men vervolgd worden. Als men er voor kiest om de aardse autoriteiten te gehoorzamen, dan zal men gescheiden worden van God. Iedereen zal deze keuze moeten maken.

Door de hele Bijbel heen wordt de sabbat van God met de grootste eerbied behandeld.

Heiligt mijn sabbatten, dan zullen deze een teken zijn tussen Mij en u, omdat gij weet, dat Ik, de Here, uw God ben. Ezechiël 20:20

Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied. Matteüs 5:18

Waarom overtreedt ook gij ter wille van uw overlevering (zelfs) het gebod Gods? Matteüs 15:3

Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn. Matteüs 15:9

Elke plant die mijn hemelse Vader niet geplant heeft, zal uitgeroeid worden. Matteüs 15:13

Kies dan beden wie gij dienen zult. Jozua 24:15

De kerk van Rome beweert dat de zondag haar zegel van autoriteit is. Verder beweert zij, dat zij het recht heeft om wetten uit te vaardigen over morele zaken, en dat overheden zich moeten onderwerpen aan haar voorschriften. Dit is niet alleen een recht dat zij opeiste in de middeleeuwen, maar een recht dat zij ook vandaag nog eist. De officiële *Catechismus van de Katholieke kerk*, goedgekeurd door paus Johannes Paulus II, heeft het volgende hierover te zeggen:

De kerk, het baken en het bolwerk van de waarheid, heeft dit plechtige gebod van Christus van de apostelen ontvangen om de reddende waarheid bekend te maken. De kerk heeft het recht om altijd en overal morele principes af te kondigen, waaronder de richtlijnen op het maatschappelijke vlak. Zij mag zich een oordeel aanmeten over alle menselijke zaken zover nodig is bij de fundamentele rechten van de mens of de redding van zijn ziel.¹³

Volgens de catechismus worden morele zaken opgelegd door de tien geboden. Niet de tien geboden zoals ze in de Bijbel staan, maar de tien geboden zoals gedefinieerd door Augustinus, de katholieke kerkvader.

Sinds St. Augustinus, hebben de tien geboden een vooraanstaande rol gespeeld in de catechismus van doopkandidaten en gelovigen... De catechismus van de kerk heeft vaak de christelijke moraal uitgelegd aan de hand van de tien geboden. De verdeling en de rangschikking van de geboden veranderde in de loop van de geschiedenis. De huidige catechismus volgt de verdeling van de geboden ingevoerd door St. Augustinus, die een traditie zijn geworden in de katholieke kerk.¹⁴

Wat een verbazingwekkende bekentenis! Niet de tien geboden zoals zij voorkomen in de Bijbel, maar zoals gedefinieerd door Augustinus vormen de basis van de katholieke moraal. Daar de zondag ook het zegel is van de autoriteit van de Katholieke kerk volgt daaruit dat dit zegel in directe oppositie is tegen de uitdrukkelijke wil van God en dat een compromis in deze zaak niet mogelijk is. Zondagaanbedding kan slechts met katholieke principes worden verdedigd. De Katholieke kerk zelf heeft dit over deze zaak te zeggen:

De zondag is een katholiek instelling, en zijn oproep om hem te houden kan slechts verdedigd worden vanuit katholieke principes... Van het begin tot het eind van de Schrift, is er geen enkele passage die de verandering van de wekelijkse openbare aanbidding rechtvaardigt van de laatste dag van de week naar de eerste.¹⁵

De christelijke sabbat is daarom tot op heden, de erkende instelling van de katholieke kerk, als bruid van de Heilige Geest, zonder een woord van protest van de protestantse wereld.¹⁶

Als protestanten de Bijbel willen volgen, moeten zij God op de sabbatdag aanbidden. Door het houden van de zondag volgen zij een wet van de katholieke kerk.¹⁷

Het protestantisme dat de autoriteit van de rooms-katholieke kerk verwerpt, heeft geen goede redenen voor haar zondagstheorie, en moet logischerwijs zaterdag houden als sabbat.¹⁸

Redelijkheid en gezond verstand eisen het accepteren van één van de twee alternatieven: of protestantisme en het houden van de zaterdag, of katholicisme en het houden van de zondag. Een compromis is onmogelijk.¹⁹

Men zou kunnen denken dat sommige van deze uitspraken verouderd zijn, en dat Rome in onze tijd deze zaak niet zo sterk zou verdedigen. Maar wanneer het afdwingen van het merkteken van het beest realiteit wordt, dan kan men verwachten dat deze strijd escaleert en dat er een roep komt voor wetgeving om de zondagsviering af te dwingen. Dit is precies wat paus Johannes Paulus II deed net voor het nieuwe millennium begon. Verder heeft de kerk strenge wetten geïntroduceerd in zijn canon die totale onderwerping aan de paus eisen inzake de kerkleer. Het is vreemd om woorden zoals ketter en straf te lezen in de brieven van de paus over hen die afwijken, het herinnert ons aan de vervolging in de tijd van de Inquisitie. In zijn apostolische brief over de zondagsheiliging, vraagt de paus herhaaldelijk om zondagswetgeving om de heiliging af te dwingen:

De rustdag 64... Pas in de vierde eeuw erkende de civiele wet de wekelijkse cyclus, en men besloot dat op "de dag van de zon" de rechters, de mensen in de steden en de verschillende gilden niet zouden werken. (107) De christenen waren blij om te zien dat de bindernissen waren opgelost die tot dan toe met het houden van de dag des Heren soms een heldendaad verrichtten. Zij konden zich nu zonder hinder verenigen in gebed. (108)

Het zou daarom verkeerd zijn om in deze wetgeving voor het weekritme slechts een historische gebeurtenis te zien zonder speciale betekenis voor de kerk en iets dat zij zomaar opzij zou kunnen zetten. Ook na de val van het keizerrijk, bielden de concilies niet op om aan te dringen op regels aangaande de zondagsrust... (109) de kerk had boven alles het werk van de dienaren en de arbeiders in gedachten, zeker niet omdat dit werk minder waard zou zijn dan wanneer wij het vergelijken met de geestelijke eisen van de zondagsviering, maar meer omdat het meer aanpassingen vereiste om deze last te verlichten en dus iedereen in staat te stellen om de dag des Heren te heiligen. In deze zaak, sprak mijn voorganger paus Leo XIII in zijn encycliek *Rerum Novarum* over zondagsrust als het recht van een arbeider dat de staat moet garanderen... ***Daarom zullen ook in de bijzondere omstandigheden van onze eigen tijd, christenen natuurlijk willen streven, dat civiele wetgeving hun opdracht om de zondag te heiligen respecteert.***²⁰

Deze pauselijke brief zette de *Sunday Times* van Londen aan om het volgende te schrijven: “De paus begint een kruistocht om de zondag te redden.”
5-7-1998

Op 18 mei 1998, slechts een paar dagen na de uitgave van de richtlijn over het houden van de zondag, gaf het Vaticaan zijn apostolische brief, *Ad Tuendam Fidem* uit, waardoor enkele normen in de code van de canonieke wetgeving en ook in de canonieke wetgeving van de oosters orthodoxe kerken kon worden opgenomen, die een aantal sterke uitspraken doen over de onderwerping aan de paus inzake kerkleer.

*Can.1436 & 1. Wie ontkent of twijfel zaait over enige waarheid die geloofd moet worden met heilig en algemeen geloof, of het christelijk geloof in zijn geheel verwerpt, en zich niet bekeert na rechtmatig te zijn gewaarschuwd, zal gestraft worden als een **ketter** of afvallige door excommunicatie; verder kunnen leden van de geestelijkheid, worden **gestraft met andere straffen, afzetting niet uitgesloten.***

*2. Afgezien daarvan, als wie dan ook een voorgeschreven leerstelling verwerpt, zoals duidelijk afgekondigd door de Roomse Pontif of het college van bisschoppen, het authentieke Magisterium, of een leerstelling aanneemt die door hen verworpen is als onjuist, en zich niet bekeert na legitiem te zijn gewaarschuwd, zal **gestraft worden met een daarbij behorende straf.***

5. Wij gebieden dat alles in deze door ons bevolen apostolische brief MOTU PROPRIO duidelijk en wettig is en wij bevelen dat het in de universele wet van de katholieke kerk, dat is, in de code van de canonieke wet en in de code van de canons van de oosterse kerken zal worden opgenomen, precies zoals boven vermeld, welke tegenwerpingen er ook zullen zijn. Uitgegeven in Rome, St. Pieter, 18 Mei 1998, in het twintigste jaar van ons pontificaat.²¹

Hij die ontkent of twijfelt aan enige waarheid die moet worden geloofd met heilig en algemeen geloof zal worden gebrandmerkt? Gestraft met een bijbehorende straf? Dat klinkt zeker beangstigend en herinnert ons aan de dagen toen kettters een passende straf ontvingen voor hun overtredingen. En die straf was natuurlijk de dood. De Bijbel zegt dat de geschiedenis zich zal herhalen, en dat net zoals in de middeleeuwen de weigering om zondag te vieren leidde tot economische maatregelen en tenslotte de dood. Hetzelfde zal

gebeuren juist voor het sluiten van de genadetijd. Maar deze keer zal de wet wereldwijd van kracht zijn en de hele wereld zal moeten kiezen tussen trouw aan God of trouw aan de mens. Dan zal er volgens Daniël en Johannes, een tijd van grote benauwdheid zijn zoals er nog nooit geweest is.

Verwijzend naar de vernietiging van Jeruzalem en de gebeurtenissen juist voor de tweede komst van Christus, waarschuwt Jezus voor de gruwel die verwoesting brengt. Waar Jezus en Daniël over spraken is verbonden met wat Johannes in Openbaring zag. De vernietiging van Jeruzalem is een type van wat zal gebeuren met de hele wereld, en als wij de waarschuwing van de Bijbel serieus nemen, dan zal God zijn gelovigen volgens zijn beloften beschermen.

Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan – wie het leest geve er acht op. Matteüs 24:15

Wat is deze gruwel die verwoesting brengt? In Lucas 21:20 vinden wij het antwoord.

Zodra gij nu Jeruzalem door legerkampen omsingeld ziet, weet dan, dat zijn verwoesting nabij is. Lucas 21: 20

Deze paralleltekst vertelt ons dat de Romeinse legers een gruwel werden genoemd die verwoesting brachten. Heidens Rome werd dus een gruwel genoemd, en wij weten dat de Vrededorst door deze macht gekruisigd werd. Verder vervolgden zij ook Gods volk en probeerden hen genadeloos van de aardbodem weg te vagen. Hun religie was ook een gruwel. Zij aanbaden niet alleen de keizer, maar zij legden ook een valse dag van aanbidding op aan de wereld in 321. De Romeinen hadden een priesterlijk systeem, met priesters die bovennatuurlijke krachten gebruikten, die in de Bijbel een gruwel worden genoemd.

Een andere reden om Rome “een gruwel die verwoesting brengt” te noemen is de heidense vorm van haar religie. Zij aanbaden een pantheon van goden waar godinnen een belangrijke plaats hadden. De Romeinse godin Diana, die de Grieken Artemis noemden, werd aanbeden als de hoofdgodin in het pantheon van Romeinse godinnen, en 2 Koningen 23:13 en Jesaja 44:19 noemen het aanbidden van afgoden een gruwel.

Daar Jezus verwijst naar twee tijdsperioden in de geschiedenis van Zijn volk, kan de uitdrukking “gruwel die verwoesting brengt“ niet alleen slaan op het heidens Rome, maar moet ook slaan op het pauselijk Rome, dat dezelfde gruwelen zal herhalen in de eindtijd. Met andere woorden: wanneer Jezus verwijst naar het heidens Rome dat Gods volk vervolgde en het letterlijke Jeruzalem vernietigde, dan spreekt hij over een type waar pauselijk Rome een antitype van is. Pauselijk Rome is dus ook een gruwelijk systeem, een valse religie, die het geestelijk Jeruzalem, Gods wereldwijde volk vervolgt. Evenals de vroegere keizers heeft de paus religieuze en politieke macht, en voor het pantheon van goden zijn Maria en de heiligen in de plaats gekomen, die allemaal de macht hebben om voor de mens te pleiten.

Om de antitypische vervulling van de profetie van Matteüs 24 te begrijpen, is het nodig eerst het type te bestuderen, de letterlijke vernietiging van Jeruzalem toen de Romeinse legers Jeruzalem belegerden. De historici vertellen ons dat Cestus Gallus voor Jeruzalem arriveerde in oktober 66. Hij vernietigde een deel van de muur die de stad beschermde, maar nadat de joodse verdedigers naar het tempelplein vluchtten, vertelt Josephus, de joodse historicus ons, dat hij zich zonder enige reden plotseling terugtrok van de stad en terugkeerde naar Antiochië. Maar zijn beslissing was rampzalig, daar de joodse opstandelingen die de noordelijke bergruggen bemanden er in slaagden bijna 6000 Romeinen te doden. Deze adempauze gaf de christenen die luisterden naar de woorden van Jezus de gelegenheid Jeruzalem te ontvluchten.

Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan - wie het leest geve er acht op - laten dan wie in Judea zijn, vluchten naar de bergen. Wie op het dak is, ga niet naar beneden om zijn huisraad mede te nemen, en wie in het veld is, kere niet terug om zijn kleed mede te nemen. Wee de zwangeren en zogenden in die dagen. Bidt, dat uw vlucht niet in de winter valle en niet op een sabbat. Matteüs 24:15-20

Waarom noemde Jezus hier de winter en de sabbat? Alles wat Jezus zei was belangrijk, en wij kunnen dus aannemen dat het sabbatsvraagstuk weer belangrijk zal zijn in de eindtijd. Wij zullen ook moeten vluchten voor de vervolging van Rome, “de gruwel die verwoesting brengt.”

De sabbat is het symbool van de rust in zijn volbrachte werk op Golgota, en de geschiedenis vertelt ons dat God, in het jaar 70, de gebeden van deze

christenen die in Jeruzalem woonden verhoorde. Zij ontvluchtten Jeruzalem in november, net voor de winter en op een woensdag. Zij stichtten een kolonie in Pella, ten zuidoosten van het meer van Galilea en niet één van deze vroege christenen die de profetische woorden van Jezus accepteerden stierf. Op dezelfde manier zullen zij die leven in de eindtijd, wanneer het merkteken van het beest uitgevaardigd wordt, de gelegenheid hebben om naar eenzame plaatsen te vluchten, net zoals deze vroege christenen deden in Jeruzalem, en God belooft bescherming gedurende deze tijd.

Kom, mijn volk, ga in uw binnenkamers, en sluit uw deuren achter u; verberg u een korte tijd, tot de gramschap over is. Jesaja 26:20

Al vallen er duizend aan uw zijde, en tienduizend aan uw rechterband, tot u zal het niet genaken; slechts zult gij het met uw ogen aanschouwen en de vergelding aan de goddelozen zien. Psalm 91:7,8

Als wij de profetieën negeren dan zullen wij tenslotte omkomen net zoals de ongehoorzame Joden omkwamen in het jaar 70. In de lente van dat jaar, dromden duizenden Joden naar Jeruzalem om het paasfeest te vieren. Plotseling werd de stad omsingeld door de Romeinen die hun verlies in het jaar 66 kwamen wreken. Het opschrift op de boog van Titus in Rome vertelt ons dat Titus de stad belegerde nadat de Joden in Jeruzalem waren vergaderd. Toen de belegering voortduurde, eisten ziekte, vervuiling en honger hun tol, en temidden van de paniek, waren er drie terreurgroepen die bijdroegen aan de verschrikkingen door hun medejoden te terroriseren; zij waren in felle strijd gewikkeld om de controle van de verminderende voorraden. De historicus Josephus schrijft zelfs dat moeders hun kinderen opaten.

Ondanks het bevel van Titus om de tempel te sparen, werd het prachtige tempelcomplex verbrand en vernietigd, precies zoals Jezus had voorzien. Niet één steen werd op de andere gelaten omdat, in hun zoeken naar gesmolten goud, de Romeinse soldaten iedere steen omkeerden. Al wat er over is van het oorspronkelijke Jeruzalem is de klagmuur, dat deel uitmaakte van de buitenste voorhof van de tempel.

Tweehonderdvijftigduizend Joden stierven in Jeruzalem in het jaar 70. Nadat de Romeinen de stad hadden veroverd, offerden zij zwijnen op het tempelplein om hun afkeer van de Joden te laten zien en zij aanbaden hun Romeinse banieren. Zevenennegentigduizend mannen, vrouwen en kinderen

werden gevangengenomen en veel anderen werden als slaven naar Egypte en andere landen gestuurd. Mozes had het resultaat van ongehoorzaamheid voorzegd.

Maar indien gij niet luistert naar de stem van de Here, uw God, en niet al zijn geboden en inzettingen, die ik u beden opleg, naarstig onderhoudt, dan zullen de volgende vervloekingen alle over u komen en u treffen. Deuteronomium 28:15

Het zal u in het nauw brengen in al uw steden, totdat de hoge, versterkte muren vallen, waarop gij in uw gehele land vertrouwdte; ja, het zal u in het nauw brengen in al uw steden, in geheel het land dat de Here, uw God, u geven zal. In de benardheid en benauwdheid, waarmee uw vijand u kwellen zal, zult gij de vrucht van uw eigen schoot eten, het vlees van de zonen en dochters, die de Here, uw God, u geven zal. Deuteronomium 28:52,53

God vertelde Zijn volk precies welke zegeningen zij zouden krijgen als zij gehoorzaamden en welke vloek over hen zou komen als zij ongehoorzaam zouden zijn. De keuze was aan hen. De wet van God is niet gemaakt als een middel om de ongehoorzame te straffen, maar de consequenties van ongehoorzaamheid danken wij aan onszelf. God vraagt ons niet om Zijn wet te houden opdat wij behouden zullen worden, maar inplaats daarvan is de wet gegeven aan hen die gered zijn om hen te beschermen tegen onheil. Gehoorzaamheid aan de wet van God is een uitdrukking van liefde; het is een middel waarbij wij een vriendschap met Hem ontwikkelen.

Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren. Johannes 14:15

Wat Jezus tegen deze vroege christenen zei, zegt Hij ook tegen ons. Rome zal opnieuw Gods volk vervolgen. Wij zouden de tekenen van de tijd moeten verstaan die ons vertellen dat de tweede komst van Jezus dichterbij is dan ooit. Als wij het profetisch woord bestuderen, dan ontdekken wij waar wij ons bevinden in de tijd. En het is later dan wij denken. Het is tijd om wakker te worden en ons klaar te maken voor de tweede komst van Christus.

Het merkteken van het beest is de ultieme test van gehoorzaamheid. Het zal bepalen wie gehoorzaam zullen blijven aan de voorschriften van Christus

wat ook de kosten mogen zijn en wie zich zullen scharen achter de banier van satan. Het houden van de sabbat is het belangrijkste signaal naar de wereld om te laten zien dat wij geloven dat God onze Schepper en onze Redder is. Het is het teken van Zijn autoriteit en Zijn autoriteit alleen in ons leven, waar het geestelijke zaken betreft. In deze tijd zal iedereen die de sabbat viert uitgelachen worden. Men zal zeker de vraag stellen, "Hoe kan men de zevendedagssabbat houden die een gedenkteken is van een scheppingsweek van zes dagen wanneer de rest van de wereld de evolutionaire principes aanhangt?" De vraag kan ook gesteld worden hoe het kan dat de hele wereld fout is, vooral omdat er wonderen gebeuren bij de zondagaanhangers, en een paar fanatiekelingen het juist hebben. Er is moed voor nodig om aan Gods zijde te staan. De strijd gaat niet om een dag. De uitkomst is de erkenning van de gehele regering van God, waarvan de dag slechts een teken is.

Indien iemand het beest en zijn beeld aanbidt en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, die zal ook drinken van de wijn van Gods gramschap, die ongemengd is toebereid in de beker van zijn toorn; en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel ten aanschouwen van de heilige engelen en van het Lam. En de rook van hun pijniging stijgt op in alle eeuwigbeden, en zij hebben geen rust, dag en nacht, die het beest en zijn beeld aanbidden, en al wie het merkteken van zijn naam ontvangt. Openbaring 14:9-11

REFERENTIES

1. Roy Allen Anderson, *Unfolding the Revelation*, Pacific Press Publishing Association.
2. *The Temporal Power of the Vicar of Jesus Christ*, p. 27.
3. Decretal, de Translat, Episco, Cap.
4. Pope Nicholas, Dist. 96 Quoted in *Facts for the Times*, pp 55,56. 1893.
5. Extract from a letter written by the Chancellor of Cardinal Gibbons; 11 November 1895.
6. *The Catholic World*, March 1894, p. 809.
7. *Canon and Tradition*, by Holtzman.
8. Catholic Doctrine as defined by the Council of Trent, by Nampon.
9. *The Catholic Mirror*, Sept 23, 1893.

10. *The Catholic Record*, September 1, 1923.
11. *A Doctrinal Catechism*, Stephen Keenan.
12. Library of Christian Doctrine, pp. 3,4.
13. Moral Life and Magisterium of the Church, 2032, *The Catechism of the Catholic Church*.
14. *The Catechism of the Catholic Church*, 2065-2066.
15. Catholic Press (Sydney) August 25, 1900.
16. *The Catholic Mirror*, Sept. 23, 1893.
17. Albert Smith, Chancellor of the Archdiocese of Baltimore, replying for the Cardinal in a letter dated February 10, 1920.
18. John Gilmary Shea, in *The American Catholic Quarterly Review*, January 1883.
19. *The Catholic Mirror*, December 23, 1893.
20. Apostolic Letter “Dies Domini” of the Holy Father John Paul II to the Bishops, Clergy and faithful of the Catholic Church on keeping the Lord’s Day Holy. (May 18, 1998)..
21. *Ad tuendam fidem*, May 18, 1998.

9

DE WIJN VAN BABYLON

De afvallige religie van deze wereld

De naam Babylon komt van BAB-ILU- “de poort naar de goden”, en in zekere zin laat het een manier van toegang tot de goden zien die tegengesteld is aan het verlossingsplan van God. De toegang wordt verleend via het systeem en niet door het geloof in Jezus Christus. Het is een systeem waar verlossing door werken in de plaats komt van verlossing door geloof. Wat nog meer bijdraagt tot de verwarring (een van de betekenissen van het woord Babylon): de Babyloniërs geloofden in een menigte van goden, dus hadden zij meer dan één middelaar, en dat maakt ook het werk van Jezus onbelangrijk.

Het Babylonische systeem van aanbidding is altijd al een valstrik geweest voor het volk van God, daar het meer overeenkomt met de menselijke natuur om te vertrouwen op onze werken en niet op verlossing door genade. Vanaf het eerste begin hebben deze twee systemen tegenover elkaar gestaan. Het verhaal van Kaïn en Abel is hiervan een voorbeeld. Abel luisterde naar de heilige richtlijn en bracht een lam zonder gebrek (een symbool van Jezus Christus), maar Kaïn bracht de opbrengst van zijn arbeid. Toen het offer van Abel door God werd aangenomen, werd Kaïn woedend en sinds die tijd heeft deze eerste confrontatie tussen deze twee systemen van aanbidding, het vuur van religieuze intolerantie en vervolging op deze planeet aangewakkerd.

Het oude Babylon dient als een type voor een veel grotere eindtijdconfederatie van religieuze afval en intolerantie, die aan het einde van de wereldgeschiedenis zal proberen gezag te krijgen over het geweten van mensen. Het oude Babel was volgens de Bijbel de trots van de Chaldecëen; het was groter

en imposanter dan veel andere steden van zijn tijd en het was in de oudheid het centrum van aanbedding. Babylon bereikte het hoogtepunt van haar macht en glorie onder Nebukadnessar, en oude opschriften op kleitabletten vertellen het verhaal hoe zijn vader (Nabopolasser) en hijzelf de oude toren van Babel weer herstelden, wat kort samengevat staat voor redding door eigen werken:

In die tijd beval Marduk mij om de toren van Babel te bouwen, die door de eeuwen heen was verzwakt en vervallen; hij gaf mij opdracht om zijn fundament vast te verankeren op het hart van de onderwereld, terwijl zijn torens naar de hemel zouden rijzen. Nabopolasser

Het was mijn voornemen om de top van de E-temen-an-ki op te richten zodat het kan wedijveren met de hemel. Nebukadnessar.

Geen wonder dat God voorzegde dat deze grote stad zou vallen en nooit meer bewoond zou worden. Ongeveer 300 jaar voor haar vernietiging door Xerxes, zei de profet Jesaja:

En Babel, het sieraad der koninkrijken, de trotse luister der Chaldeeën, zal worden als Sodom en Gomorra, toen God ze ondersteboven keerde; het zal in eeuwigheid niet meer bewoond worden, noch bevolkt zijn van geslacht tot geslacht; geen Arabier zal daar zijn tent opslaan, geen berders zullen daar legeren. Jesaja 13:19,20

Ondanks deze profetie zijn er pogingen geweest om Babel te herbouwen. Alexander de Grote trachtte de toren van Babel in zijn oorspronkelijke luister te herstellen en probeerde de stad in 330 voor Christus tot zijn hoofdstad te maken, maar voordat hij hieraan kon beginnen stierf hij. In de huidige geschiedenis, zien wij Saddam Hussein van Irak ook werken aan de wederopbouw van Babel, een werk dat hij in de jaren tachtig begon. Hij gebruikte hiervoor ongeveer 60 miljoen stenen en liet zijn naam iedere drie meter graven zodat het nageslacht hem zou herinneren. Maar hij schijnt de profetie van Jesaja gelezen te hebben, daar zijn restauraties geen poging zijn om de stad opnieuw te bewonen, want hij liet zijn paleis op de andere oever van de rivier de Eufraat bouwen. Babylon, de grote stad, waarnaar in het boek Openbaring wordt verwezen kan dus niet slaan op het letterlijke Babylon,

aangezien dat nooit meer zou worden bewoond. Het verwijst eerder naar het antitypische Babylon, dat een veel grotere vervulling zal moeten zijn van alles waar het oude Babylon voor stond. Bovendien zal, net zoals het oude Babel, de eindtijdconfederatie vallen, omdat zij net als in vroegere tijden alle mensen heeft doen drinken van de wijn van haar valse leer. De boodschap van de tweede engel in Openbaring 14:8 luidt:

En een andere, een tweede engel, volgde, zeggende: Gevallen, gevallen is het grote Babylon, dat van de wijn van de hartstocht zijner boererij al de volken heeft doen drinken.

Om deze boodschap te begrijpen, is het essentieel dat wij het moderne Babylon identificeren. Er zijn veel verzen in het boek Openbaring die waarschuwen tegen Babylon, en Gods volk oproepen om uit Babylon te komen. Bovendien wordt de boodschap van Openbaring 14:8 herhaald in Openbaring 18:2 met een noch sterkere oproep dat de geestelijke ondergang van het systeem weerspiegelt.

En hij riep met sterke stem, zeggende: Gevallen, gevallen is de grote stad Babylon en zij is geworden een schuilplaats van alle onreine geesten en een schuilplaats van alle onrein en verfoeid gevogelte. Openbaring 18:2

Het onrein en verfoeid gevogelte moet een verwijzing zijn naar de uitstorting van een namaak heilige geest, dat het systeem de macht geeft en mensen laat geloven dat zij met de kracht van God werken, terwijl het een leugen is die zich voordoeft als waarheid. In vers 4 hoort Johannes een andere stem vanuit de hemel zeggen:

Gaat uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen. Openbaring 18:4

God zou Zijn volk niet oproepen uit Babylon te komen als het onmogelijk voor hen was om Babylon te identificeren. In de vroegchristelijke jaartelling verwijst de joodse en christelijke literatuur naar de stad Rome als Babylon. In 1 Petrus 5:13 wordt ook verwezen naar Rome als Babylon, omdat Petrus deze woorden schreef terwijl hij in Rome was, en het letterlijke Babylon niet langer meer bestond.

*U laat de medeuitverkorene te Babylon groeten, en mijn zoon Marcus.
1 Petrus 5:13*

De rooms-katholieken erkennen deze associatie ook:

“Babylon” vanwaar Petrus zijn eerste brief schreef, wordt door geleerde theologen protestant en katholiek, gezien als verwijzing naar Rome - het woord Babylon is symbolisch voor de corruptie die dan in de stad van de caesars beerst.¹

Bovendien verwijst de beschrijving die in het boek Openbaring wordt gegeven duidelijk naar de kenmerken van de kerk van Rome, die synoniem zijn met die van Babylon. Door de afvalligheid van de kerk van Rome verwijzen de meeste protestanten van het reformatie- en post-reformatietijdperk naar haar als het geestelijke Babylon, de grote vijand van Gods volk. De vrouw die op het beest zit in Openbaring 17 heeft ook alle kenmerken van Rome. Rome past in feite juist die symbolen op zichzelf toe die in dit hoofdstuk gebruikt worden.

*En de vrouw was gebuld in purper en scharlaken en rijk versierd met goud, edelgesteente en paarden, en zij had in haar hand een gouden beker; vol gruwelen, en de onreinbeden van haar hoererij. En op haar voorhoofd was een naam geschreven, een geheimenis: **Het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde.** Openbaring 17:4,5*

In de Bijbel staat het symbool van de vrouw voor een kerk.

Die bekoortlijke, die verwende verdelg Ik, de dochter Sions! Jeremia 6:2

De profeet Jesaja vergelijkt het symbool van de vrouw met een bruid. De reine vrouw staat voor de reine kerk:

Zoals de bruidegom zich over de bruid verblijdt, zal uw God zich over u verblijden. Jesaja 62:5

Hosea beschrijft het verbond van God met Zijn volk op de volgende manier:

Ik zal u Mij tot bruid werven voor eeuwig. Hosea 2:18

Het Nieuwe Testament maakt gebruik van dezelfde symbolen:

... want ik heb u verbonden aan één man, om u als een reine maagd voor Christus te stellen. 2 Korintiërs 11:2 (Zie ook Efeziërs 5:22-25; Openbaring 19:7,8)

Babylon wordt in Openbaring 17:5 beschreven als “moeder van de hoeren” (afvallige religieuze systemen of kerken), “geheimenis”, en de “gruwelen der aarde”. Het is duidelijk dat als het volk van God de vrouw is die trouw is aan haar man, dat Babylon dan het tegengestelde is van dit symbool of dat systeem van aanbidding dat afvallig is van God, het is een mysteriereligie dat gruwelen leert en doet. De hoerendochters van Rome moeten dus die kerken voorstellen die haar valse leer volgen en zich dus onderwerpen aan haar heerschappij, of noch erger, officieel de roomse autoriteit als leidinggevend accepteren.

Beweert Rome dat zij de moeder van alle kerken is? Ja, dat doet zij inderdaad. Bij de ingang van de Lateraanse kerk van de Heilige Johannes in Rome zien we een grote Latijnse inscriptie (“SACROS LATERAN ECCLES OMNIVM VRBIS ET ORBIS ECCLESIA RV M MATER ET CAPVT”), vertaald in het Nederlands staat er:

Heilige Lateraanse Kerk. Moederkerk en hoofd van alle kerken van de stad en de wereld.

De catechismus van de katholieke kerk noemt de kerk:

De kerk, moeder en leraar:²

In september 2000 deed het Vaticaan de volgende uitspraak, getiteld, “Dominus Iesus,” waarin kardinaal Ratzinger zei:

Het moet altijd duidelijk zijn dat de ene, heilige, katholieke en apostolische universele kerk niet de zuster, maar de moeder van alle kerken is.³

De *Washington Post* gaf de volgende reactie over deze uitspraak:

Een nieuwe uitspraak van het Vaticaan van vandaag verklaart dat individuen alleen volledige redding van hun aardse zonden kunnen krijgen door de geestelijke genade van de katholieke kerk, en dat andere geloven - inclusief protestant christelijke - tekortschieten en hun volgelingen in een "ernstig situatie plaatsen" bij het zoeken naar verlossing. Het doel is volgens een topambtenaar van het Vaticaan, het bestrijden van de "zogenaamde theologie van het religieuze pluralisme," dat de indruk wekt dat katholieken in Gods oog op hetzelfde niveau staan als bijvoorbeeld Joden, moslims of hindoes.⁴

Daarom is Rome het enige instituut op aarde dat de titel van "moeder" opeist, maar wat kunnen wij zeggen over de andere eigenschappen die in Openbaring 17 genoemd worden? Zij wordt een grote stad genoemd, een vrouw met een gouden beker in haar hand, haar kleuren zijn purper en scharlaken en zij is versierd met goud en edelstenen, zij zit op zeven heuvels en op haar voorhoofd staat "geheimenis" geschreven.

Het woord Vaticaan betekent letterlijk "heilige slang" en komt van Vatis = goddelijk en Can = slang. Vaticaanstad en de Sint Pieter Basiliek werden op de oude heidense plaats gebouwd die in het latijn *vaticanus mons* of *vaticanus collis* heette, wat zoveel betekent als *heuvel of berg van de profetie*. Munten die in Vaticaanstad worden geslagen dragen vaak de inscriptie "CITTÁ DEL VATICANO" dat wil zeggen *stad van de profetie*. De kerk van Rome past dus de titel "stad" toe op zijn eigen structuur en zoals wij zullen zien, claimt zij ook alle andere eigenschappen. Op de munt die u hier ziet afgebeeld, geslagen in 1963, wordt Paus Paulus VI afgebeeld samen met zijn titel Pontifex Maximus en de inscriptie op de achterzijde zegt "CITTÁ DEL VATICANO." De volledige titel van de Vaticaanse staat is "STATO DELLA CITTÁ DEL VATICANO", wat de combinatie van kerk en staat betekent. Er staat ook een vrouw op de achterzijde van de munt, en bij haar voeten zien we haar titel, FIDES, dat *geloof* betekent. Deze vrouw is een symbool van het rooms-katholieke geloof, of wel de Rooms-katholieke kerk, die aanspraak maakt op de macht over alle regeringen op aarde.

En de vrouw die gij zaagt, is de grote stad, die het koningschap heeft over de koningen der aarde. Openbaring 17:18

Maakt Rome aanspraak op de macht over alle regeringen op aarde? Dat doet zij zeker. De eed van de Jezuïeten (zoals vermeld in het register van het

Afbeelding 9.1

congres van de V.S. van America (*House Bill 523*, 1913) bevat de volgende uitspraak:

... door de macht van de sleutels die binden en ontbinden, gegeven aan zijne Heiligheid door mijn verlosser, Jezus Christus, heeft bij macht tot het ontronen van ketterse koningen, prinses, staten, machten en overheden, die allemaal onwettig zijn zonder zijn gebeitelde bekrachtiging, en zij mogen zonder meer worden vernietigd.

De vrouw (Fides) met een gouden beker of kom in haar hand is een veel voorkomend symbool bij rooms-katholieke beelden en schilderijen, en geen andere christelijke kerk heeft zichzelf op zo'n manier afgebeeld. Volgens Openbaring 17 is de beker gevuld met gruwelen en onreinheden van haar hoererij, wat staat voor afvallige leer en dogma, die zij aan alle volken te drinken heeft gegeven. Deze onbijbelse leerstellingen werden door de hervormers tijdens de reformatie openbaar gemaakt, maar jammer genoeg zijn de protestantse kerken vandaag de dag bereid om hun leerstellingsverschillen met Rome opzij te zetten om christelijke eenheid te bereiken. Maar eenheid die wordt bereikt door de waarheid op te offeren is gebouwd op een fundament van zand en zal worden weggevaagd door de stormvloed. Laten wij daarom meteen naar de belangrijkste leerstellingen kijken die door de hervormers werden aangevallen en door Rome werden herbevestigd tijdens het concilie van Trent. Dit concilie werd door paus Paulus III tussen 1545 en 1563 driemaal bijeen geroepen, en waar de protestanten tijdens de tweede vergadering bij aanwezig waren.

Herbevestigde leerstellingen: transsubstantiatie, gerechtigheid door geloof en werken, de middeleeuwse mis werden gesteund, de zeven

sacramenten werden bevestigd, het celibaat bleef, de leer van het vagevuur bleef gehandhaafd, de aflaat werd herbevestigd, de pauselijke macht werd versterkt door de paus de macht te geven om uitspraken van het concilie af te dwingen en de kerkelijke autoriteiten te dwingen hem gehoorzaamheid te beloven.⁵

Transsubstantiatie is de leer die zegt dat Jezus iedere keer als de mis wordt gehouden geofferd wordt:

Geweldige eer voor de priesters, in hun handen wordt net als in de baarmoeder van Maria, de Zoon van God geïncarneerd. Zie de macht van de priester! De tong van de priester maakt God van een stukje brood, het is meer dan het creëren van de wereld.⁶

Canon 1: Als iemand ontkent dat het sacrament van de meest heilige Eucharistie werkelijk, waarachtig en in substantie het lichaam en het bloed samen met de ziel en de Goddelijkheid van onze Here Jezus Christus en daardoor de gehele Christus inhoudt, maar zegt dat Hij er slechts in is als een teken of een figuurlijke macht, laat hij dan vervloekt zijn.⁷

De Bijbel zegt daarentegen:

Want door één offerande heeft Hij voor altijd hen volmaakt, die geberlijgd worden. Hebrëëen 10:14

Genade kan alleen worden verkregen door de verdienste van Christus en de *sacramenten* kunnen niet bijdragen aan onze verlossing. Als Christus door één offer de zondaar die boetvaardig tot Hem komt rechtvaardigt, dan volgt daaruit dat de leer van het vagevuur geen Bijbelse basis heeft. De katholieke leer gaat in feite volledig voorbij aan het werk van Christus en stelt daarvoor in de plaats de redding door het systeem. De paus wordt de opperste leider, de priester wordt degene die de zonden vergeeft en Maria wordt de middelaars tussen de mens en God. Hier volgen een paar katholieke uitspraken om dit punt te illustreren:

De priester heeft de macht over de sleutels ofwel de macht om zondaars uit de hel te verlossen, hij kan hen waardig maken het paradijs in te

gaan en ben te veranderen van slaven van satan tot kinderen van God. En God zelf is verplicht om in te stemmen met het oordeel van zijn priesters om te veroordelen of vrij te spreken.⁸

De reiniging door het vagevuur: 1030 Allen die sterven in Gods vergeving en vriendschap, maar nog niet helemaal gereinigd zijn, zijn absoluut zeker van hun eeuwige redding; maar zij ondergaan na hun dood een reiniging, om de heiligheid te verkrijgen om de hemel binnen te kunnen gaan.⁹

De katholieke kerk heeft Maria verhoogd tot het niveau van middelares, advocate en medeverlosseres van de mens in duidelijke en directe tegenspraak met de Bijbel. In 1854 verklaarde Paus Pius IX Maria "immaculaat" (onbevlekt) en in 1951 bepaalde en bekrachtigde paus Pius XII de leerstelling van de "Maria-Tenhemelopneming" en plaatste Maria daardoor in een positie om te functioneren als middelaar en ondersteuning van de lange lijst van uitspraken gemaakt door de katholieke heiligen van alle tijden.

De zondaar die zich direct tot Christus wendt, kan met angst en onzekerheid over zijn toorn komen; maar laat hem slechts een beroep doen op de tussenkomst van de maagd bij haar Zoon en zij hoeft slechts die Zoon de borst te tonen die Hem gezoogd heeft en zijn toorn wordt onmiddellijk gestild.¹⁰

Uitspraken over Maria door katholieke heiligen:

Hij valt en is verloren die geen toegang heeft tot Maria. Maria wordt de poort naar de hemel genoemd, want niemand kan dat gezegend koninkrijk binnen gaan zonder langs haar te komen. De weg tot behoud staat voor niemand open dan voor hen die via Maria komen. De weg tot verlossing voor iedereen hangt af van de voorkeur en bescherming van Maria... Hij die beschermd wordt door Maria wordt behouden: de anderen gaan verloren... Onze verlossing hangt van u af... God zal ons niet verlossen zonder de tussenkomst van Maria...¹¹

Maria neemt de plaats in van Jezus in de katholieke leer. In plaats van in geloof te zien op Jezus, de schepper en voleinder van hun geloof, zien zij

op Maria. In Maria vinden zij toegang tot God, in haar is de hele kerk heilig, in haar leren zij gehoorzaamheid aan God en de lijst is eindeloos. Geen van deze leerstellingen kan worden ondersteund vanuit de Schrift, de Bijbel leert in feite precies het tegenovergestelde. Maria neemt de plaats in van God en zichzelf wordt als een godin behandeld, een leer waar de Katholieke kerk niet tegen is als wij zelfs haar hedendaagse publicaties over dit onderwerp lezen. Artikel 829 van de catechismus van de Katholieke kerk zegt:

Maar terwijl de kerk de perfectie in de gezegende maagd al bereikt heeft waardoor zij zonder vlek of rimpel bestaat, daar strijden de gelovigen noch steeds in het overwinnen van hun zonden en het vergroten van hun heiligheid. En dus wenden zij hun ogen naar Maria: in haar is de kerk reeds de "al-beilige."

Maria: Eschatologische Icoon van de kerk. Artikel 972, *de catechismus van de Katholieke kerk*:

Na het spreken over de kerk, haar ontstaan, missie en doel, kunnen wij geen betere manier bedenken om te besluiten dan naar Maria op te zien. In haar overpeinzen wij wat de kerk al is in het mysterie van haar eigen "pelgrimstocht van het geloof", en met haar zal zij aan het eind van de reis in het vaderland aankomen. Daar, in de glorie van de meest heilige en ongedeelde Drie-eenheid, "in de eenheid van alle heiligen", zal de kerk opgewacht worden door degene die zij heeft ver-eerd als Moeder van de Heer en als hun eigen moeder. Ondertussen is de Moeder, in de glorie, die zij bezit in lichaam en geest in de hemel, een beeld en het begin van de kerk die geperfectioneerd zal worden in de toekomstige wereld. Zo zal zij de aarde verlichten, tot de dag dat de Heer komen zal, als een teken van zekere hoop en troost voor het pel-grimsvolk van God.

De titels die tegenwoordig voor Maria worden gebruikt zijn onder anderen opgetekend in het boek *The Thunder of Justice*:

Profetes van de eindtijd, de onbevleete ontvangenis, moeder van de kerk, Maria als de nieuwe Eva, koningin van hemel en aarde/ koningin van de vrede, de hemelvaart, koningin van de "heilige rozenkrans",

koningin en moeder van het gezin, Maria als medeverlosseres, middelares, advocate, onze vrouwe van alle landen, ark van het nieuwe verbond, moeder van de wederkomst.

De titels medeverlosseres, middelares en advocate zouden in het bijzonder ernstige bezwaren moeten oproepen daar het zo openlijk ingaat tegen de heldere leer van de Bijbel. De Bijbel leert duidelijk dat er maar één Verlosser, Middelaar en Advocaat is voor het volk van God, de mens Christus Jezus.

Want er is één God en ook één middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus. 1 Timotius 2:5

Geloofd zij de Here, de God van Israël, want Hij heeft omgezien naar zijn volk en heeft het verlossing gebracht. Lucas 1:68

Zo zegt de Here, Israëls Verlosser, zijn Heilige, tot de diep verachte, de bij het volk verafschuwde, de knecht van heersers: Koningen zullen dit zien en opstaan; vorsten, en zich nederbuigen, ter wille van de Here, die getrouw is, de Heilige Israëls, die u verkoren heeft. Jesaja 49:7

Mijn kinderkens, dit schrijf ik u, opdat gij niet tot zonde komt. En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige. 1 Johannes 2:1

Maar ondanks dat wil de katholieke kerk Maria aannemen in plaats van Jezus Christus en zo Christus de rol van Middelaar ontnemen. In het boek *The Thunder of Justice*, wordt de volgende verklaring gegeven over de rol van de visionaire uitspraken van Maria, waarin de kerk toegeeft dat zij op het hoogste niveau sanctie verleent aan deze titel:

De vrouwe van alle naties voorzegde een "laatste Maria-dogma" die onze vrouwe zou uitroepen tot "medeverlosseres, middelares en advocate," wat de Mariatheologie zou samenvatten en uitleggen, en onze lieve vrouwe zou kronen. Deze verschijningen worden beden door de kerk onderzocht. Kardinaal Ratzinger heeft naar verluidt aan de ziener geschreven dat er geen theologische barrières zijn voor de mogelijke proclamatie van dit dogma. p 53, 54

Nog verrassender is de bereidheid van de Katholieke kerk om de leer over Maria tot in het extreme door te voeren, tot het erkennen van Maria als godin en deel van de Godheid. Deze leer is al in bedekte mate aanwezig, en is in wezen niets anders dan de aanbedding van een heidense godin. Hierover publiceerde de *Kronen Zeitung*, van 30.8.97, in Duitsland een artikel met als opschrift: "Miljoenen rooms-katholieken in de V.S. willen een "goddelijke maagd Maria." Volgens dit artikel en een referentie naar Newsweek, is er achter de schermen overleg gaande met het Vaticaan over dit onderwerp, en Kardinaal John O'Conner en Paus Johannes Paulus II zijn volgens dit artikel niet afkerig van het idee.

Het lijkt er op dat de rooms-katholieke leer er op uit is de rol van Jezus in de redding van zielen te minimaliseren en Hem hooguit gelijk te stellen met andere grondleggers van religieuze systemen in de wereld. Óf Jezus is God, en dus de enige in hemel en op aarde die ons kan redden, óf Hij is het niet. Een compromis bij dit vraagstuk is onmogelijk het maakt niet uit hoe wij de regels ook ombuigen zodat alle groeperingen zich hierin kunnen vinden. De Bijbel zegt duidelijk dat:

En de beboudenis is in niemand anders, want er is ook onder de bemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden. Handelingen 4:12

De Katholieke kerk leert ondanks dat iets anders, om het doel van religieuze eenheid te bereiken. Na Vaticanum II kreeg de Jezuïet Karl Rahner de taak opgedragen om alle kerken en religies met Rome te verzoenen onder het voorwendsel dat verlossing mogelijk is bij alle confessies, als zij Rome maar erkennen als hoofd. Om dit doel te bereiken zou de rol van Christus moeten worden geminimaliseerd. Deze nieuwe afvallige leer werd al snel wereldwijd geïntroduceerd bij het hoger onderwijs, en de katholieke theologen en geleerden verkondigden dit idee met kracht. Paul Knitter, professor in de Theologie aan de Xavier Universiteit, die studeerde onder Karl Rahner aan de Pontificale Gregoriaanse Universiteit van Rome, schreef een boek genaamd *No Other Name? A critical survey of Christian attitudes toward world religions* waarin hij het idee naar voren brengt dat Jezus inderdaad niet de enige weg tot verlossing is. Leonard Swidler, redacteur van het boek, schrijft in het *The Journal of Ecumenical Studies*:

Paul Knitter buigt zich eerlijk over het vraagstuk wat een serieus christen theologisch gezien doet met het groeiende bewijsmateriaal, scholastisch en uit persoonlijke ervaring, dat er andere manieren zijn om een zinvol en geloofwaardig menselijk leven te lijden, dan de christelijke manier. Kan een mens “verlost” worden, dat betekent, tot een werkelijk menselijk leven komen, door een andere naam dan die van Jezus Christus? Knitters antwoord is dat men “verlost” kan worden door “een andere naam”, en dan laat hij verder zien hoe dit theologisch mogelijk is met volledige toewijding aan Christus. Dit is de perfecte creatieve theologie. Het is theologie bedrijven op de enige manier waarop het vandaag de dag bedreven kan worden: In dialoog met de andere wereld religies en onze eigen christelijke traditie...

Dit is inderdaad creatieve theologie, maar het is geen Bijbelse theologie. Merk op hoe de definitie van verlossing is veranderd naar: “een geloofwaardig menselijk leven lijden” voordat men de Bijbel zo kan verdraaien dat alle wereldvisies er inpassen en de oecumenische theologie gevoerd kan worden op een manier “die alleen vandaag de dag mogelijk is.” Veel van de katholieke leer wordt verdedigd door de geschriften van de gnostische en de apocriefe boeken. (De apocriefen zijn de boeken die de katholieke kerk als canoniek beschouwt en opgenomen zijn in katholieke Bijbels. Zij zijn gebaseerd op de leer van de mystiek en er wordt verondersteld dat zij geheime leringen bevatten [verborgen wijsheid] die kunnen worden begrepen door verlichte geesten.) Over de apocriefe boeken verklaarde het Concilie van Trent:

Diegene die niet als heilig en canoniek al deze boeken en ieder deel ervan ontvangt, zoals zij gewoonlijk in de Katholieke kerk worden gelezen, en zoals zij in de oude Latijnse Vulgaat-editie staan, en bewust en vooropgezet deze tradities verafschuwt, die zij vervloekt. Het Concilie van Trent vierde bijeenkomst.

Deze geschriften zijn nooit een deel van de canon geweest, daar zij duidelijk de Schrift tegenspreken zoal wij kunnen zien in de volgende voorbeelden:

TOVENARIJ

Tobias 6:5-9... Snijd de vis in stukken, neem het hart en de lever en de gal... indien iemand gekweld wordt door een duivel of een boze geest

moet gij die roken voor die man of die vrouw, en hij zal niet meer gekweld worden. En bestrijk met de gal de ogen van een mens die witte schellen heeft, en hij zal genezen worden.

Bijbelse terechtwijzing

Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven. Marcus 16:17

Maar toen dit Paulus verdroot, wendde hij zich tot de geest en zei: Ik gelast u in de naam van Jezus Christus van haar uit te gaan! En hij ging uit op datzelfde uur. Handelingen 16:18

VERLOSSING DOOR WERKEN

Tobias 12:9 Want aalmoezen redden van de dood en bevrijden van alle zonden.

Bijbelse terechtwijzing

Wetende, dat gij niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, zijt vrijgekocht van uw ijdele wandel, die (u) van de vaderen overgeleverd is. 1 Petrus 1:18

BIDDEN VOOR DE DODEN

2 Makkabeeën 12:44,46 Want indien hij niet had verwacht, dat degenen die gevallen waren weer zouden opstaan, zo zou het tevergeefs en dwaas geweest zijn voor de doden te bidden...

Waarom hij voor de gestorvenen de verzoening deed, opdat zij van de zonden zouden ontslagen worden.

Bijbelse terechtwijzing

maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander; en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde. 1 Johannes 1:7

De ruimte staat ons niet toe om een uitgebreide discussie te voeren over de vele verschillende vertalingen van de diverse Bijbels, maar het is een feit dat die vertalingen die zwaar leunen op katholieke documenten uiterst bedenkelijk zijn in hun weergave. Enige voorbeelden uit de Vulgaatbijbel en vertalin-

gen uit de Vulgaat effenen de weg voor relikwie-aanbidding en trekken het niveau van inspiratie in twijfel.

FOUTEN IN DE VULGATA

2 Timoteüs 3:16	Al de Schrift is van God ingegeven (SV)
Douay Versie	Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig
Hebreeën 11:21	Jakob heeft aanbeden, leunende op het uiteinde van zijn staf (NBS)
Vulgata	Jakob aanbad het uiteinde van zijn staf
Openbaring 22:14	Zalig zijn zij, die zijn geboden doen (SV)
Codex Vaticanus	Zalig zij, die hun gewaden wassen

Om tegenstand te bieden aan het standpunt van de hervormers, begon de katholieke kerk de contra-reformatie geleid door de orde van de jezuiten. In 1585 werd de leer van het Preterisme en het Futurisme gepubliceerd door Alcasar en Ribera, twee jezuiten priesters. Zij gaven een nieuwe uitleg aan de reformatorische positie van de antichrist en verschoven de aandacht van het pausdom naar de Griekse koning Antiochus Epiphanus IV en naar een toekomstige tiran die de Joden ergens in de toekomst zou vervolgen. De leer van de Hogere Bijbel Kritiek, die in 1678 begon met de katholieke theologen Richard Simon en Dr. Alexander Geddes, haalde het hart uit de Schriften en stelde vragen bij de simpelste leer over geschiedenis en oorsprong. De boeken van Mozes werden verwezen naar het rijk der fabelen en het geloof werd verworpen. Jezus had een ernstige waarschuwing voor hen die de waarheid van de Schriften in twijfel trokken.

Want indien gij Mozes geloofd, zoudt gij ook Mij geloven. Maar indien gij zijn geschriften niet gelooft, hoe zult gij mijn woorden geloven?
Jobannes 5:46,47

De Katholieke kerk heeft het scheppingsverhaal van de Bijbel officieel ontkend en heeft het op de vuilnishoop gegooid. In de *Sunday Times* van 6 december 1987 stond een artikel van Nic van Oudtshoorn, uit Sydney met als opschrift: "Genesis is 'Onzin'... De Katholieke kerk heeft een letterlijke interpretatie van de schepping volgens Genesis officieel verworpen en noemt het

baarlijke ‘nonsens’.” De officiële aankondiging van deze leer door Johannes Paulus II werd door de internationale pers groots bekendgemaakt, en *Time Magazine* had als kop: “Het Vaticaanse denken evolueert... De paus geeft natuurlijke selectie zijn zegen, hoewel de ziel van de mens buiten het bereik van de wetenschap blijft.” Nog verbazingwekkender was de uitspraak van de jezuïet Consolmagno in een interview in 1999 met het blad *Elm Street*. In hun hoofdartikel “And Heaven and Nature Sing” antwoordde hij op de vraag: “zijn jullie niet allemaal creationisten?” met deze uitspraak: “Creationisme is een negentiende-eeuwse ketterij. De oude kerkvaders wisten wel beter dan de Bijbel op die manier te interpreteren.”

De Katholieke kerk heeft in het verleden geprobeerd het lezen en de verspreiding van Gods woord te verbieden. De Heilige Schrift werd in 1599 door Paus Paulus IV zelfs op de “lijst van verboden boeken” gezet en Aartsbisschop Adolphus vernietigde in 1462 de drukkerij van Gutenberg en Schoeffer om hun verspreiding onmogelijk te maken.¹²

Toen de verbanning van de Bijbel het Woord niet tot zwijgen kon brengen, werd het Woord krachteloos gemaakt door de leer van de Hogere Bijbelkritiek of door te vertrouwen op de autoriteit van de “traditie” boven de Bijbel. De traditie wordt gebruikt om veel leerstellingen te verbergen die lijnrecht tegenover het “zo zegt de Here” staan. Rome heeft deze houding nooit veranderd, daar zij zelfs na Vaticanum II zegt:

Het feit dat de Schrift en Traditie bij elkaar horen is de reden dat er twee regels zijn die de weg van de kerk bepalen bij het benaderen van Gods openbaring. De eerste van deze regels wordt duidelijk gemaakt door het Vaticanum II Concilie met de woorden : Uit wat gezegd is volgt dat de kerk niet al zijn kennis van wat God heeft geopenbaard enkel uit de Heilige Schrift betreft. Daarom moeten beide (Traditie en de Schrift) met evenveel liefde en eer geaccepteerd en gerespecteerd worden ... Ten tweede, de onverbreekbare binding tussen de Schriften en Traditie is de reden voor het feit dat voor katholieken, Traditie de context is waarin de Schriften moeten worden geïnterpreteerd, net zoals de Traditie zelf begrepen en geleefd moet worden met betrekking tot de Schrift.¹³

Pauselijke onfeilbaarheid en absolute autoriteit is een andere zaak waar de hervormers vraagtekens bij zetten. Pater Bonaventure Hinwood, sprekend voor de Katholieke kerk, bevestigt dit leerstuk als volgt:

Het is duidelijk dat de Kerk geen fouten kan maken als zij deze dienst uitvoert naar de Goddelijke openbaring. Maar als de paus het middelpunt en de garantie is van deze eenheid, en als hij volledige autoriteit heeft inzake moraal en geloof, dan volgt daaruit ook dat hij de kerk niet in fouten kan leiden inzake Goddelijke openbaring. ... Er is slechts één lichaam dat de hoogste apostolische autoriteit draagt in de kerk, en dat is het college van bisschoppen samen met zijn hoofd, de paus. Dus als de paus zijn volledige bevoegdheid gebruikt als zichtbaar hoofd van de kerk, dan handelt hij als apostolisch hoofd van het college. Daarom benadrukte Vaticanum I dat als de paus zijn hoogste leerbevoegdheid gebruikt, hij beschermd is tegen fouten door dezelfde onfeilbaarheid die Christus heeft gewild voor zijn kerk. De kardinalen kiezen de nieuwe paus. Nadat de nieuwe paus zijn ambt accepteert, ontvangt hij direct van Christus al de kracht die nodig is om de pauselijke dienst uit te voeren. Dit is inclusief het charisma van de onfeilbaarheid.¹⁴

Dat is hetzelfde als de paus God maken, en dat wordt bevestigd door een uitspraak die de pausen hebben gedaan, en als je onfeilbaar bent kun je ook niet herroepen. Paus Bonifatius VIII zegt in zijn bull *Unam sanctam*:

De roomse pontifex oordeelt alle mensen, maar wordt door niemand geoordeeld. Wij verklaren, benadrukken, verduidelijken en verkondigen: onderdanig zijn aan de roomse pontif is voor ieder schepsel noodzakelijk voor zijn verlossing... betgeen van Christus werd gezegd "Gij hebt alle dingen onder zijn voeten gelegd" mag ook in waarheid van mij gezegd worden... Ik heb de autoriteit van de koning der koningen. Ik ben alles en boven alles zodat God zelf en ik, de plaatsvervanger van God, een eenheid vormen, en ik kan alles doen wat God kan doen. Wat kan men daarom anders van mij zeggen dan dat ik God ben.

Uitspraken als deze herinneren ons aan de Bijbelse waarschuwing:

Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander; die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is. 2 Tessalonicenzen 2:3,4

Ondanks deze waarschuwing drinken toch veel mensen van de wijn van Babylon. De valse leerstellingen van Rome zijn doorgedrongen tot in de religieuze systemen overal ter wereld en de protestantse kerken lopen vaak voorop om niet alleen deze leerstellingen te accepteren maar ze ook in hun eigen predikantenopleidingen en kerken te onderwijzen. Vrijwel de hele Christelijke wereld heeft bijvoorbeeld òf het preterisme aangenomen, de leer dat de antichrist al gekomen is, òf het futurisme, de leer dat de antichrist nog moet komen. De leer van de onsterfelijkheid van de ziel is één van de meest misleidende leerstellingen die door Rome zijn bedacht. Deze leer heeft de deur wijd opengezet voor het binnenlaten van valse leerstellingen in de kerk, en heeft ruimte gemaakt voor het spiritisme en valse manifestaties waardoor de inwoners van de wereld in de laatste dagen verleid zullen worden (zie het hoofdstuk *het Mysterieuze Rijk van de Dood*). Door deze leerstukken te accepteren, of door een compromis te willen sluiten, en erger nog, de pauselijke heerschappij te erkennen, is het protestantisme gevallen en een deel van Babylon geworden.

Er was een tijd dat het protestantisme de moed had om te zeggen dat de kleine horen van Daniël 7 het pausdom was, de antichrist. Zij beitelde het zelfs in steen boven de deuren van het stadhuis in Nürnberg (zie afbeelding 4.4 & 4.5), maar nu zwijgen ze stil.

Er was een tijd dat protestanten geloofden dat God de aarde in zes letterlijke dagen gemaakt had, maar zij zijn veranderd en hebben net als Rome de leer van de evolutie aangenomen. De meerderheid van de protestantse kerken hebben de zondvloed en het scheppingsverhaal zoals het beschreven staat in de eerste 11 hoofdstukken van het boek Genesis verworpen, en noemen het mythen. Toen de waarheid van Gods heilige sabbat aan de protestantse wereld en haar leiders gebracht werd, verwierpen zij het en hielden zich vast aan de traditie van zondagaanbidding, een traditie van de katholieke kerk. En door de eeuwen heen bleven de kerken van de wereld de waarheid van de sabbat afwijzen. Ondanks de verwerping van de waarheid door de officiële kerken, heeft God een speciale uitnodiging voor Zijn oprechte, eerlijke kinderen in Babylon. God wil niet dat deze eerlijke, oprechte kinderen in de gevallen staat van Babylon blijven en daarom roept Hij hen op in Openbaring 18:4 “Ga uit van haar, mijn volk, zodat gij niet zult ontvangen van haar plagen.”

De laatste confederatie van Babylon onder de leiding van de paus zal bestaan uit drie aspecten, namelijk de draak, het beest, en de valse profeet.

En de grote stad viel in drie stukken uiteen en de steden der volken stortten in. En het grote Babylon werd voor God in gedachtenis gebracht, om daaraan de beker met de wijn van de gramschap zijns toorns te geven. Openbaring 16:19

En ik zag uit de bek van de draak en uit de bek van het beest en uit de mond van de valse profeet drie onreine geesten komen, als kikvorsen; want het zijn geesten van duivelen, die tekenen doen, welke uitgaan naar de koningen der gehele wereld, om hen te verzamelen tot de oorlog op de grote dag van de almachtige God. Openbaring 16:13,14

Het oude Babylon diende als een type van het moderne Babylon. Net zoals de waarschuwing om uit te gaan van het typische Babylon, zo zal de waarschuwing in de eindtijd aan het anti-typische Babylon worden herhaald:

Vlucht uit Babel, laat ieder zijn leven redden; komt niet om in zijn ongerechtigheid, want dit is de tijd der wrake voor de Here, het verdiende loon betaalt Hij hem. Babel was in de hand des Heren een gouden beker die de gehele aarde dronken maakte; van zijn wijn dronken de volken, daardoor werden zij verwaasd. Jeremia 51:6,7

Er is een regel in de typologie dat het antitype altijd groter is dan het type. Het lam in de offerdienst bijvoorbeeld was een type van Jezus, dus is Jezus het grotere antitype (in plaats van het type). Het is duidelijk dat Jezus de vervulling is van het lam dat geslacht werd; Hij is veel groter dan het lam, en omdat Hij de belofte vervult van verlossing waar het lam op zag, eindigde de offerdienst met Jezus. Op dezelfde manier was Jeruzalem een type van het nieuwe Jeruzalem, het tehuis van de verlost van alle eeuwen. Sommige moderne interpretaties hebben de neiging deze regel te breken door het antitype en het letterlijke type gelijk te stellen. Zij verwachten bijvoorbeeld dat het letterlijke Jeruzalem de hoofdstad wordt van het koninkrijk van de Heer, terwijl de Bijbel duidelijk zegt dat het nieuwe Jeruzalem van de hemel zal neerdalen versierd als een bruid, en dat het een stad is niet gebouwd door een mens, maar door God (Openbaring 21:2,10). Op dezelfde manier zal het geestelijk Babylon niet zijn vervulling vinden in de oude puinhopen van Babylon, zelfs al zou het worden hersteld, maar het stelt een grotere wereldwijde afval voor die zal bestaan aan het eind van de tijd. De drie

apostelen van Babylon stellen Satans systeem van valse aanbidding en zijn namaak drie-eenheid voor.

In de draak zien wij satan, en hij stelt de verborgen god voor, een namaak van God de Vader. Zijn werk onder de mensen is in een verborgen, niet zichtbare vorm, en zijn macht wordt duidelijk door spiritisme in alle verschijningen. Demonische machten zijn duidelijk aanwezig in alle drie de aspecten van Babylon, maar in het spiritisme verbergt satan zich. De moderne New Age-beweging is één van de uitingen van de draak.

Het beest staat voor de namaak-zoon. Hij staat in de plaats van Jezus Christus. Het beest hebben wij al geïdentificeerd als het rooms-katholicisme dat zegt de plaatsvervanger van Christus op aarde te zijn. Net zoals Jezus een dodelijke wond ontving aan het kruis, zo ontving ook het beest een dodelijke wond en bleef toch leven. Net zoals Jezus opstond uit de dood, zo genas ook de dodelijke wond van het beest. Net zoals Jezus alle eer zal ontvangen, zo zal de hele wereld vol verbazing achter het beest aangaan, en zal het de eer geven. Net zoals in de naam van Jezus iedere knie zich zou moeten buigen, zo eist het pausdom nu de erkenning van zijn almacht.

Het laatste deel van Babylon is de valse profeet, en moet daarom de valse heilige geest voorstellen. Het is de valse profeet die wonderbaarlijke dingen doet, tekenen en wonderen (Openbaring 19:20), en in Openbaring 13 worden deze ook gekoppeld aan het tweede beest dat wij identificeerden als de Verenigde Staten van Amerika. Het protestantse Amerika is vandaag de dag het land dat de opwekkingsbewegingen exporteert en de pinkstervorm van religie aan de wereld doorgeeft. In sommige moderne christelijke kringen wordt de Heilige Geest als vrouwelijk gezien, en het is opmerkelijk dat in de oude godsdiensten, net zoals in het katholicisme, de wonderwerkende macht van de goden zich vooral voordeed bij de vrouwelijke goden, zoals Rhea, Ishtar, Astarte, Isis en nu bij Maria in het katholicisme. "Manifestaties van de Geest" zijn ook gebruikelijk in de protestantse wereld, maar deze geest leidt tot eenheid met Rome. Toen Christus bad voor eenheid in Zijn kerk, bedoelde Hij geen eenheid in afvalligheid, maar altijd eenheid in waarheid. De gevallen protestantse kerken die zich aansluiten bij Rome door de pauselijke opperheerschappij te erkennen, worden deel van Babylon en vormen dus het derde deel van het Babylon in de eindtijd, de laatste confederatie die de autoriteit van God en Zijn wet aanvechten (zie hoofdstuk *De Geest van Eenheid*). Het aandeel van de draak zal verder worden behandeld in *De New Age-beweging*, en de valse profeet wordt behandeld in *Vreemd Vuur*.

De beschrijving van de vrouw (kerk) in Openbaring 17 bevat al de aspecten van Rome. Behalve dat zij “een gouden beker in haar hand heeft vol met gruwelen en onreinheden van haar hoererij,” wordt ons verteld in Openbaring 17:1, dat zij “aan vele wateren zit” en in Openbaring 17:4, dat “de vrouw gehuld is in purper en scharlaken, en versierd is met goud, edelstenen en parels.” Daar de wateren staan voor de naties van deze wereld:

En hij zeide tot mij: De wateren die gij zaagt, waarop de hoer gezeten is, zijn natiën en menigten en volken en talen. Openbaring 17:15

De kerk, voorgesteld door een vrouw, moet daarom staan voor een universele kerk. Het woord “katholiek” betekent feitelijk “universeel.” Dus de Rooms-katholieke kerk beweert dat zij de universele of wereldwijde kerk is, en zoals wij gezien hebben, beweert zij de macht over alle naties te hebben.

En de vrouw die gij zaagt, is de grote stad, die het koningschap heeft over de koningen der aarde. Openbaring 17:18

Wat betreft de kleur van haar gewaden in een opvallende tint oranje-rood, officieel door de kerk aangeduid als “scharlaken”, worden vaak door kardinalen van de Katholieke kerk gedragen. De priesters van de Katholieke kerk dragen rode gewaden met goede vrijdag, palm zondag, pinksteren, de geboortefeesten van de apostelen en evangelisten, en de feesten van de martelaren. Zij dragen paarse gewaden op advent, vastendagen en begrafenissen, hoewel andere kleuren optioneel zijn op sommige van deze dagen. Andere toegestane kleuren zijn wit, groen, zwart, roze en goud. Een bezoek aan het Vaticaan zal bevestigen dat onnoemelijke rijkdommen zijn besteed aan de iconen van het katholicisme. Goud, edelstenen en parels bedekken de beelden van Maria en de heiligen, en de officiële gewaden die gedragen worden door de pausen op speciale gelegenheden zijn rijker aan goud en juwelen dan enig andere aardse kroon. De gouden tiara (driedubbele kroon), die tentoongesteld is in het Vaticaanse museum en gedragen wordt door de paus tijdens zijn kroning, is van onschatbare waarde. De rijkdommen en schatten die aan de statige gebouwen van de Katholieke kerk zijn gespendeerd zijn niet te beschrijven.

Op haar voorhoofd was een naam geschreven: “Mysterie, het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde” Openbaring 17:5.

Gebruikt Rome de term “mysterie” voor haar instituties en haar leer? Dat doet zij zeker.

Paus Johannes Paulus II verwees naar het “mysterie van de kerk” in een publicatie van de Vaticaanse informatiedienst (17 september, 1997). “Mysterie” is ook het woord dat door de Rooms-katholieke kerk gebruikt wordt voor de mis, of de transsubstantiatie van het brood en de wijn in het lichaam en het bloed van Christus. In de liturgie van de mis verwijst de priester naar het “mysterie van het geloof.” De katholieke rozenkrans wordt ook geassocieerd met de mysteriën van het geloof. Er zijn 15 decades van gebeden (150 lessen) en gedurende elke decade wordt één van die “mysteriën” herdacht. De 15 mysteriën van de rozenkrans worden in drie groepen verdeeld: blijheid, verdriet en overwinning. De vijf blijde mysteriën zijn: het mysterie van de aankondiging, het mysterie van het bezoek, het mysterie van de geboorte van de Heer, het mysterie van het voordragen in de tempel en het mysterie van het vinden van Jezus in de tempel. De vijf mysteries van verdriet zijn: het mysterie van de doodsangst in de hof, het mysterie van de geseling bij de pilaar, het mysterie van de kroning met de doornen, het mysterie van Jezus die zijn kruis draagt en het mysterie van de kruisiging. De vijf overwinningsmysteriën zijn: het mysterie van de opstanding, het mysterie van de hemelvaart van de Heer, het mysterie van de uitstorting van de Heilige Geest, het mysterie van de hemelvaart van de gezegende maagd en het mysterie van de kroning van de gezegende maagd als koningin van de hemel. Een verdere beschrijving van de vrouw lezen we in Openbaring 17:

En ik zag de vrouw dronken van het bloed der heiligen en van het bloed der getuigen van Jezus. En ik verbaasde mij, toen ik haar zag, met grote verbazing. Openbaring 17:6

Zoals besproken in het hoofdstuk *De Man achter het Masker*, heeft Rome zeker door de eeuwen heen diegenen vervolgd die zich aan het woord van God vastklampten als hun enige bron van inspiratie. Veel van de grote hervormers zijn martelaar geworden vanwege hun geloof en er zijn miljoenen gedood in de religieuze oorlogen die in naam van het pausdom en in het vuur van de Inquisitie gevoerd zijn. De vrouw uit Openbaring 17 zit op zeven heuvels of bergen:

Hier is het verstand dat wijsheid heeft: De zeven koppen zijn zeven bergen, waarop de vrouw gezeten is. Openbaring 17:9

Er is meer dan één interpretatie mogelijk van deze tekst, maar in de letterlijke betekenis wordt Rome ook de stad van de zeven heuvels of zeven bergen genoemd. De namen van de zeven heuvels zijn, Capitoline, Quirinal, Viminal, Esquiline, Celian (Coelian), Aventine en Palatine. Heuvels of hoge plaatsen dienden vroeger als plaatsen van aanbidding en offeranden. De goden die op deze plaatsen werden aanbeden waren manifestaties van de zonnegod die androgeen was zodat hij/zij zich kon manifesteren in de mannelijke of vrouwelijke vorm. Deze vorm van aanbidding was gebaseerd op verlossing door werken, maar had toch een verlosser of een namaak-Messias, en middelaars van beide sekse. Nog een reden waarom in de eindtijd de religieuze confederatie, onder het leiderschap van het pausdom, “Babylon” genoemd wordt, is omdat het Babylonische systeem van aanbidding gevat is in zijn mysteriën, net zoals bij religies als het boeddhisme, het hindoeïsme, aardreligies en zelfs de islam.

Het heidense systeem van zoonaanbidding

Het Babylonische systeem van aanbidding is tot vandaag in essentie onveranderd gebleven. De oude Chaldeeën aanbaden een pantheon van mannelijke en vrouwelijke goden die de zon voorstelden. Er waren voornamelijk drie aspecten in dit systeem van zoonaanbidding, die de vader, de moeder, en de zoon voorstelden. Dat waren de goden Bel of Merodach, Ninus de zoon die ook aanbeden werd als Tammuz, en de vrouwelijke godin Rhea die ook aanbeden werd als Ishtar, Astarte of Beltis die de moeder voorstelde. Zij werd ook wel de “koningin des hemels” genoemd en de “woede-onderdrukker.” ‘Moeder en kind’-aanbidding was de basis van de oude religies. En in verschillende delen van de wereld werd hetzelfde systeem van aanbidding onder verschillende benamingen voortgezet. In Egypte werden zij aanbeden als Isis en Osiris of Horus, in India als Isi en Iswara, in China en Japan als de moedergodin Shing-moo met kind, in Griekenland als Ceres of Irene en Plutus, in Rome als Fortuna en Jupiter-puer, of Venus en Adurnis, en in Scandinavië als Frigga en Balder. Moeder en kind werden in Babylon aanbeden als Ishtar en Tammuz, en in Fenicië als Astarte en Baäl. Verder werd het kind ook aanbeden als man en zoon van de moedergodin.

De zoon of het mannelijke deel van de moeder-kind godheden, is de vervalste verlosser, en dus de namaak van Jezus Christus. In de oude religies werden al de titels van Jezus ook voor het kind gebruikt. Voorbeelden zijn: Zarathustra werd ook het “zaad” van de vrouw genoemd, Mitras (de

Perzische zonnegod) werd ook “verlosser” genoemd. Dionysus heette de zonedrager, Bachus de wijnstok, Vishna de slachtofferman, Osirus de koning der koningen.

Het systeem van aanbidding had zijn oorsprong in de legende van Nimrod en zijn vrouw Semiramis. Nimrod was een afvallige en kwam in opstand tegen God, net als zijn vader Kush. Tenslotte werd Nimrod gedood om zijn slechte daden, en volgens een oud patriarchaal gebruik werden delen van zijn lichaam als waarschuwing naar verschillende steden gestuurd. Zijn vrouw Semiramis vluchtte, maar verspreidde het gerucht dat hij was opgevaren naar de hemel, waar hij één geworden was met de zon. Toen Semiramus later een zoon kreeg, zei ze dat dit een incarnatie was van haar goddelijk geworden man, en dat hij was teruggekomen als verlosser van het mensenras. Zij werd later vergoddelijkt als de moeder van god die naar de hemel was gegaan, als de koningin van de hemel. In verschillende culturen werden toen dezelfde goden aanbeden onder verschillende namen.

Zonaanbidding wordt vaak als primitief gezien, maar het is in feite een verfijnd systeem van aanbidding dat een beroep doet op de menselijke zintuigen en de geest gevangen houdt door zijn grandioze ceremonieën. Dit systeem

	Nimrod, De heer van de hemel	Tammuz, de zoon of messias	Semiramis de koningin van de hemel
Israël	Baäl	Tammuz	Ashtoreth
Fenicië	El	Bacchus	Astarte
Babylon	Belus	Tammuz	Rhea, Ishtar
Assyrië	Ninus	Hercules	Beltis
Griekenland	Zeus	Dionysius	Aphrodite
Rome	Jupiter	Attis	Cybele, Diana
Egypte	Ra	Osiris, Horus	Isis, Hathor
India	Vishnu	Krishna	Isi, Devaki
China	Pan-Ku	Yi	Heng-O, Matsoopo
Mexico	Teotl	Quetzalcoatl	Coattlicue
Scandinavië	Odin	Balder	Frigg, Freyda

Afbeelding 9.2

van aanbidding is doorgegeven door de generaties heen, en is nu de basis voor alle religies zoals aardreligies, boeddhisme, hindoeïsme, en katholicisme. In de mysterieën van het katholicisme bereikte de zoonaanbidding zijn hoogste vorm. De namen van de goden zijn veranderd, maar het systeem van aanbidding is hetzelfde.

Zoals de zonnegod (Nimrod) onderging in het water van de rivier (de Eufraat), zo gaat ook de gereïncarneerde zoon onder in het water van de baarmoeder om aanbeden te worden als verlosser. De cyclus van de zon staat voor de oude cyclus van de zonsopkomst (Brahma), de zon op zijn hoogste punt (Siva) en de ondergaande zon (Vishnu). In de nacht rust de zon in de baarmoeder van de oceaan, in de donkerte van de onderwereld (dat stelt de dood en het lijden van de zonnegod voor). Als god van de oceaan (Poseidon, Neptunus), werd hij ook aanbeden als de visgod Dagon (Dag = vis, On = de naam van de zonnegod in Egypte) die in het water van de baarmoeder verdween om herboren te worden.

De meest prominente vorm van aanbidding in Babylon was gewijd aan Dagon, die later bekend werd als Ichthys, of de vis. In de tijd van de Chaldeeën was het hoofd van de kerk een vertegenwoordiger van Dagon. Hij werd verondersteld onfeilbaar te zijn, en werd aangesproken met "uwe heiligheid". Landen die overwonnen waren door Babylonië moesten de ring en de schoen van de Babylonische god-koning kussen. Dezelfde macht en dezelfde titels worden door de Dalai-Lama van het boeddhisme en de paus opgeëist. Verder worden de heidense gewaden, de vismijter en de gewaden van de priesters van Dagon, gedragen door de katholieke bisschoppen, kardinalen en de paus.

De paus claimt het recht op de apostolische opvolging, en beweert dat dit systeem van aanbidding door de generaties heen doorgegeven is, maar de tradities zijn de tradities van Babylon en hebben niets te maken met de leer van Jezus. Rooms-katholieke leerstellingen zoals kinderdoop, het besprenken van baby's tijdens de doop, leerstellingen over dood en onsterfelijkheid, gebeden tot de doden en relieken, herhaling van gebeden met gebruik van kralen, de leer over vergeving van zonden, de leer van een hel, de mis, en de aanbidding op zondag zijn leerstellingen die direct van Babylon stammen. Toen Constantijn heidendom en christendom samenvoegde, zette hij de deur open voor valse leerstellingen om de kerk binnen te sluipen, en zij werden langzaam in het systeem opgenomen.

VALSE LEERSTELLINGEN	DATUM
Zondag	321-364 Concilie van Laodicea
Relikwie-aanbidding	337
Rozenkrans	366
Mis	394
Eeuwige foltering	590
Aflaat	799
Maria-aanbidding	850
Biecht	1198
Verbod op de Bijbel	1299
Kinderdoop	1311
Traditie boven de Schrift	1563 (opnieuw bevestigd) ¹¹
Transsubstantiatie	1563 (opnieuw bevestigd)
Vagevuur	1563 (opnieuw bevestigd)
Rechtvaardiging door geloof en werken	1563 (opnieuw bevestigd)
Aflaat	1563 (opnieuw bevestigd)
Preterisme/Futurisme	1585
Onbevleete ontvangenis	1854
Pauselijke onfeilbaarheid	1870
Paus als opperheer	1929
Maria-hemelvaart	1951
Maria middelares	wacht nog op een definitieve uitspraak door het Vaticaan

Zoals de opeenvolgende lagen van de aarde elkaar bedekken, zo liggen de vervalsingen en verzinsels opgestapeld in de kerk.¹⁵

De kerk historicus Philip Schaff zegt:

Er is geen kerk... in het Christendom die zo ver is gezonken als de Latijnse kerk in de tiende eeuw.¹⁶

In de rooms-katholieke mis komt het woord *hostie* (het ronde ouweltje) van het Latijnse woord dat *slachtoffer* of *offerande* betekent. Het is rond, omdat het een symbool van de zon is. Tijdens ceremoniële missen wordt de hostie gewoonlijk geplaatst in een houder met een maansikkel, dit is een symbool van de zon die in de baarmoeder van de godin verdwijnt. Sommige houders dragen de letters "SFS" wat in de Mysterieën 666 betekent, omdat de letter S voor het getal 6 staat in het Griekse alfabet en de F de zesde letter is in ons alfabet. De ronde schijf in een maansikkel was een symbool van het oude Babylon, en wij zien het in alle oude religies terug. In de katholieke kathedralen zijn deze symbolen prominent aanwezig. Er wordt vaak in een ronde vorm een moeder met kind afgebeeld in de maansikkel. De reïncarnatie van de zonnegod werd in de Babylonische tijd gevierd met het eten van ronde koeken, en was ook gebruikelijk bij de Mitras-aanbedding, bij de Osirus-aanbedding en is hetzelfde wat wij zien in de katholieke eredienst. De geschiedkundige Bishop zegt:

De ronde ouwel, waarvan de ronde vorm zo belangrijk is in de roomse mysterieën, is niets anders dan een ander symbool van Baäl, de zonnegod.¹⁷

De zon in de halve maan werd soms afgebeeld als een ster in de oude religieuze symbolen, en dit symbool wordt in de islam gebruikt om hun religie voor te stellen. De religie van de islam is in essentie niet anders dan het rooms-katholicisme. De islam is een systeem van rechtvaardiging door werken. Het gebruik van relikwie-aanbedding is sterk ingebed in de islamitische traditie met de verering van veel Bijbelse profeten zoals Elia en Johannes de Doper. Net zoals in het catholicisme worden deze vereerde doden gehuisvest in heilige plaatsen van aanbedding. Voorbeelden hiervan zijn de overblijfselen van Mohammed in Mekka en het hoofd van Johannes de doper in de Omayyad Moskee in Damascus in Syrië. Opmerkelijk is dat Aartsbisschop Isodore Battikha in maart 2001 aankondigde dat het juist deze moskee zou zijn waar het eerste pauselijke bezoek aan een moskee zou plaatsvinden. Zowel de islam als het catholicisme moedigen pelgrimstochten naar heilige plaatsen aan. Zij passen beide herhaling toe van gebeden, en gebruiken de rozenkrans om hen door het proces te leiden, en zij hebben beide Maria als de hoogste vrouw in de hemel. Bovendien zit de islamitische kunst vol met oude tradities van zoonaanbedding, met mythische zonnevogels als veelvoorkomend symbool.

De pauselijke titel "Pontifex Maximus" kan in verschillende vormen worden teruggevonden bij de oude Chaldese pontifics. Toen Medo-Perzië Babylon innam, behield men de Babylonische godsdienst, maar na een priesteropstand, werden de priesters van Babylon Medo-Perzië uitgedreven en gingen in Pergamum wonen, maar zij namen hun titels en gewaden mee. De laatste pontifex-koning van Pergamum was Attalus III, die zijn titel naliet aan de Romeinse keizer in 133 voor Christus. In het jaar 375 wees keizer Gratian de titel af, en in het jaar 431 werd de titel overgenomen door Damascus, bisschop van Rome. Het huidige college van kardinalen met aan hun hoofd de paus is hetzelfde als het college van pontifices met de Pontifex Maximus aan het hoofd. De sleutels zijn niet de sleutels van Petrus, maar zij gaan terug tot in de Babylonische tijd. Destijds veronderstelde men dat deze vertegenwoordiger van God de macht had om de hemel en de hel te openen. Een verklaring over de positie van de paus wordt gevonden in *The Papal Monarchy*:

Het Pax Romana is voorbij, er heerst universele verwarring, maar waar een bisschop heerst, daar beschermt de religie al wat overblijft van de oude orde. De keizer is niet meer, maar de pontifex maximus blijft. Hij is de plaatsvervanger van Jezus, door de oude civilisatie aan de stammen in het noorden aan te bieden. Hij bekeert hen tot zijn geloof, en zij dienen hem als vader en hoogste rechter.¹⁸

De heidense zondagaanbidding, zoals zij zelf toegeven, werd vanuit het heidendom geïntroduceerd, en dit wordt bevestigd door de definitie uit een standaard encyclopedie.

De kerk nam de heidense filosofie en maakte het tot schild van geloof tegen de beidenen. Zij nam de heidense zondag en maakte daarvan de christelijke zondag. Er is werkelijk iets koninklijks aan de zon, en dat maakt het een passend symbool van Jezus, de Zon der Gerechtigheid. Daarom lijkt het erop dat de kerk in die landen gezegd heeft, "houdt de oude heidense naam, het zal gebeilgd en gezegend blijven". En zo werd de heidense zondag gewijd aan Balder, de christelijke zondag gewijd aan Jezus.¹⁹

Zondag - zo genoemd omdat de dag in vroeger tijden gewijd was aan de zon, of zijn aanbedding. De eerste dag van de week.²⁰

Heidense priesters waren celibatair, getonsureerd en ontvingen de macht om te offeren voor de levenden en de doden. Dezelfde macht wordt aan de katholieke priesters gegeven. Als celibatair priester zijn zij gewijd aan de moeder-godin of Maria de mediatrix. In 1854 verklaarde de paus Maria onbevlekt ontvangen, en in 1951 verklaarde hij dat ze ten hemel gevaren was, waar ze gekroond werd als koningin van de hemel. Sinds 1951 is dus het complete Babylonische systeem van aanbedding, met Maria in de rol van middelares, ingevoerd in het katholicisme. De godin werd in de oude godsdiensten gezien als de levengeefster en voedster en als zodanig geëerd, deze religie was doortrokken met seksuele aspecten. De borsten van de godin vormden een prominent deel van de cultus van deze godin, godinnen werden vaak afgebeeld met veel borsten om de wereld te voeden. Zelfs de zonnegod zien wij zich voeden aan haar borst, of werd in de vorm van een slang afgebeeld, zich voedende aan de borst van de godin.

In Bethlehem in Israël bevindt zich de beroemde “Melkgrot”, waarvan de katholieke traditie beweert dat Maria melk uit haar borst morste, terwijl zij baby Jezus voedde. Deze melk spoot, zo veronderstelt men, op de muren van de grot en vormde witte plekken die vandaag de dag worden vereerd als een pelgrimsplaats voor genezing en vruchtbaarheid. Dezelfde cultus-aanbedding wordt heden gepraktiseerd onder een andere vorm. Fallus-symbolen, zowel als symbolen van vrouwelijkheid en heilige seks, waren gebruikelijk in oude tempels (net zoals in moderne tempels, in het bijzonder in India), en komen net zoveel voor in rooms-katholieke kathedralen. Bijna alle symbolen van zoon-aanbedding zijn aanwezig in hedendaagse rooms-katholieke kathedralen. De Sint Pieter in Rome heeft een van de grootste collecties van heidense symbolen ter wereld. Het hoofdaltaar in de Sint Pieter (de baldekijn van Bernini) heeft de symbolen van de slang, zon en maan aanbedding, mannelijke en vrouwelijke vormen van zonnestrallen en heeft een afbeelding van paus Joane (de enige vrouwelijke paus in de geschiedenis) in barensnood wat de geboorte van de zonnegod voorstelt.

Een ander symbool van zoon-aanbedding dat we in het katholicisme vinden is het zonnewiel dat teruggaat tot de Chaldeeën, en dat wij tegenwoordig op bijna alle kathedralen vinden. Het plein voor de Sint Pieter in Rome bestaat uit het grootste zonnewiel ter wereld. Het plein is in een cirkel en het wiel heeft acht spaken. Verder zien we op het Sint-Pietersplein een wiel in een wiel, wat een imitatie is van de mobiele troon van God, zoals beschreven wordt door de profeet Ezechiël. In die hoedanigheid staat het voor de troon

van de draak die het beest zijn zetel en grote macht geeft. Midden op het plein staat een obelisk, al weer een fallussymbool gewijd aan de aanbidding van de zon. Het Vaticaan is gebouwd op de heuvel waar de tempel voor Janus de zonnegod stond. Naast de Sint-Jan van Lateranen, dat is de kerk waar de paus gekroond wordt en waar hij onfeilbaar spreekt, bevindt zich de obelisk van Thoetmosis III, die gewijd was aan Reharakti, de zonnegod. Thoetmosis IV liet deze obelisk in de tempel van Amun plaatsen in Karnak (Luxor). Dit heidense symbool van zoonaanbidding is opgezet naast de Sint-Jan van Lateranen als een symbool van zoonaanbidding.

Er zijn veel meer symbolen van zoonaanbidding die in het katholicisme gebruikt worden, zoals halo's, verschillende heidense kruisen, bliksemschichten, cultische handsignalen van zoonaanbidding, drietanden, fleur-de-lis, zespuntige driehoeken met het oog van Hathor, koptische schelpen die in het heidendom als een symbool van de kosmos dienden, astrologische tekens, globes als symbolen van heerschappij over het universum (heidense goden droegen de globe net zoals de katholieke iconen dat doen, en de grootste globe van de wereld zit bovenop de basiliek van de Sint-Pieter in Rome), heilige harten zoals gebruikt in veel zonnecultussen, heilige dieren (veel van hen mythologisch zoals draken, de slang, eenhoorns, en de feniks), vruchtbaarheidssymbolen zoals dennenappels (heidense godheden droegen dennenappels op hun kromstaf net zoals de pausen nu doen), heilige bomen (symbolen van lijden en de opgestane zonnegod) en de rozenkrans voor het herhalen van gebeden, alhoewel de Bijbel waarschuwt:

En gebruikt bij uw bidden geen ombaal van woorden, zoals de heidenen; want zij menen door hun veelheid van woorden verhoord te zullen worden. Matteüs 6:7

Heidense feesten en tradities

Alle oude feesten die te maken hebben met zoonaanbidding zijn door het pausdom in het christendom geïntroduceerd. Zelfs de oude manieren van aanbidding worden ongemerkt ingevoerd en voorgesteld als christelijke gewoonten. De gewoonte is zelfs zover verbreid, dat de meeste volksfeesten, folklore en sporten gebaseerd zijn op de activiteiten gewijd aan de zonnegod. De kaartspellen die wij spelen zijn gebaseerd op de kosmische rituelen van zoonaanbidding, er zijn tweeeënvijftig kaarten in een pak (52 weken in een jaar), vier soorten kaarten (de vier seizoenen of de vier hoeken van de aarde), twaalf

plaatjes (de twaalf huizen van de zon), 36 genummerde kaarten (36 kamers in de kosmische huizen van het zonnepad) en de A (alfa) of aas is de hoogste kaart, maar telt ook voor één (dat maakt het de laagste kaart en wordt zodoende de alfa en de omega).

De dagen van de week zijn gewijd aan de zonnegoden, en het getal zeven werd geassocieerd met het oog van Osiris, en de zeven stralen van Mithra zoals zij te zien zijn bij veel goden en godinnen. In deze zin stelt het vrijheidsbeeld de vrouwelijke vorm van de zonnegod voor, omdat zij de zeven stralen van Mithra op haar hoofd draagt en een fakkel in haar hand heeft, een symbool van de licht-dragers of Lucifer. De zeven lichtstralen die voortkomen uit Mithra's halo symboliseren zijn overwinning over de machten van de duisternis.

Maandag was de dag van de maan, en met het opnemen van de angelsaksische en scandinavische heidense goden, werd Tyr; één van de oudste goden van de Noorse mythologie, geïdentificeerd met Mars en zo hebben wij dus Tys dag of dinsdag;

Woensdag komt van Wodan, ook bekend als Odin; en Thor; de dondergod van de vroeg-Germaanse volken werd een synoniem voor donderdag, verbonden als hij was met de Romeinse god Jupiter; terwijl vrijdag is vernoemd naar Frigg, de vrouw van Odin en de moeder van een andere heidense god, Balder. De dag van Saturnus of zaterdag wordt gevolgd door zondag de dag van rust en recreatie, zoals het nu gehouden wordt.

De Romeinen identificeerden de zeven planeten met de stralen van de zon die uitstraalden van de halo van Mithra en zo de heiligheid van het getal zeven verhoogde naar het niveau van andere heilige getallen zoals het ene oog van de zon van waarheid en recht, de twee horizonnen, de drie werelden, en de vier windstreken.

Het hoofd van het vrijheidsbeeld is versierd met de zeven stralen van Mithra en de fakkel die zij vasthoudt is ook een zonnelymbol.²¹

SPORT

Het dragen van de vlam bij de Olympische Spelen is een symbool van de zon. Sport werd altijd al gekoppeld aan zoonanbidding en het symbolisme dat gebruikt wordt bij de moderne spelen verwijst naar de overwinningen van de zonnegoden. De zon, de maan, en andere planeten zwevend boven de

Olympische Spelen van Barcelona in 1992 herinneren ons eraan dat de associatie van de zon met de sport ouder is dan de goden Herakles en Appollo in Griekenland, zoals duidelijk wordt in het epische verhaal van de Sumerische held Gilgamesj.

Het Sumerische Gilgamesj-epos opgeschreven in spijkerschrift op tabletten vertelt hoe de sportartikelen - een stok en een ring of een bal - die Gilgamesj uit een ontwortelde boom gesneden had, in de onderwereld waren gevallen toen hij de mensen begon te onderdrukken met steeds terugkerende atletische wedstrijden, en hoe tenslotte de zonnegod een gat in de grond maakte om ze terug te vinden. De olympische vlam die de hardlopers dragen om de cyclische beweging van de zon door de "Olympiade", de vierjarige periode tot de volgende spelen aan te geven, is ook gerelateerd aan de zonnecyclus... Voor het eerst gehouden in Griekenland, waren de spelen een ceremoniële wedstrijd ter ere van Zeus. Een goal maken met een zonnebal stond gelijk aan een overwinning van licht over duisternis, goed over slecht. De bal is een symbool van de zon in alle sporten zoals voetbal, hockey, basketbal, en cricket... Basketbal is vergelijkbaar met de zonnewijzer in de vorm van zijn veld, zowel als in zijn spelregels als het scoren. Zoals alle sporten is basketbal ook een belichaming van de seizoenscyclus van de zon op dezelfde manier als de oude ceremoniële spelen werden gehouden als onderdeel van vruchtbaarheidsriten.²²

RELIGIEUZE FEESTEN

Het katholicisme heeft alle kenmerken van het Mithraïsme. In de geheime genootschappen en de rituelen van de mysteriën, kunnen ingewijden lid worden van een aantal genootschappen en kunnen zij opklimmen in rang. De initiatieceremoniën van de vrijmetselarij, veel cultische organisaties en de ordes van het katholicisme hebben veel gemeen. De dood en opstanding van de zonnegod bijvoorbeeld wordt gesymboliseerd door het liggen in een doodskist en het eruit geroepen worden tijdens een rituele wedergeboorte. Daarna kan men opklimmen in rang tot men het niveau bereikt van de hogere geïnitieerde. Verder kunnen katholieke priesters en geïnitieerden lid zijn van verschillende orden binnen hetzelfde systeem. Het katholicisme heeft veel heidense plaatsen van zoonanbidding overgenomen en hen christelijke namen gegeven. De zonnegod Helios bijvoorbeeld werd in een heidense

tombe ontdekt in 1574 onder de Sint-Pietersbasiliek in het Vaticaan en staat nu bekend als Cristo Sole.

De katholieke basiliek van San Clemente in Rome is versierd met zonnemotieven en was van oorsprong een heiligdom voor Mithras. In het Mithraïsme was de opeenvolging van initiatie als volgt:

De structuur van de cultus was hiërarchisch. Leden gingen door een serie van zeven graden, ieder daarvan had een speciaal symbool en de naam van een planeet. Van de laagste tot de hoogste graad waren dat Corax (de raaf, onder Mercurius), Nymphus (een zelfbedacht woord dat mannelijke bruid betekent, onder Venus), Miles (de soldaat, onder Mars), Leo (de leeuw, onder Jupiter), Perses (de Pers, onder Luna de maan), Heliodromus (de koerier van de zon, onder Sol, de zon), en ten slotte Pater (vader, onder Saturnus). Zij die de hoogste graad bereikten, Pater, konden hoofd van een gemeente worden. Omdat de Mithraea zo klein waren, werden er waarschijnlijk regelmatig nieuwe geformeerd als één of meerdere leden de hoogste graad bereikten. Twee aspecten van de Mithraea-initiatie geven een belangrijk inzicht in de cultus. Ten eerste was het mogelijk voor een Mithraea-ingewijde om lid te zijn van meer dan één cultus, en ten tweede konden vrouwen geen lid worden.²³

Het is opvallend dat katholieke kloosters en kathedralen vaak gebouwd zijn op heidense plaatsen van aanbidding en grotten, en hun koepels staan voor de zonnekoepels van heidense culturen van zoonaanbidding. Verschijningen van Maria en de katholieke heiligen zijn ook meestal verbonden met grotten. In de Shinto-cultuur komt de zonnegodin Amaterasu uit een grot en in hun rituele Shinto-dans die Takachiho-Kagura wordt genoemd, komt zij te voorschijn met een wit geschilderd gezicht zoals wij dat vinden bij veel heidense initiatieceremonieën.

In het katholicisme komt Maria te voorschijn uit een grot (Lourdes). Grotten zijn plaatsen waar men katholieke iconen vindt, evenals in tuinen (de goden waren goden van tuinen en bomen) of in kelders van kathedralen en kloosters.

Zonnedeuren zijn een ander uiting van zoonaanbidding. Zij stellen de poort van de hemelse godheden voor of de universele zonnedeur van leven en dood. Deze deuren vormen een belangrijk deel in de zoonaanbiddingsrituelen, in het bijzonder aan het begin van heilige dagen en tijden. Zij worden tot op

heden nog steeds gebruikt en vereerd als heilig in oosterse religies, en binnen het katholicisme vormen zij ook een belangrijk onderdeel van hun rituelen. Het Vaticaan heeft een 'Heilige Deur' die de Paus op heilige dagen opent, en op nieuwjaarsdag zegent hij verschillende heilige deuren op verschillende locaties.

Speciale katholieke feesten vallen ook samen met heidense heilige dagen, en worden op één of andere manier ook gevierd door de meeste culturen.

KERSTFEEST

De dag waarop wij het kerstfeest vieren, 25 december, was een feestdag voor de geboorte van de zonnegod. De geboortedag van Osiris werd op deze dag gevierd, de geboorte van de ongeboren zon. Toen Nimrod vernietigd werd, werd hij voorgesteld als een boom die was omgehakt. Tot vandaag de dag wordt zijn wedergeboorte gevierd als een nieuwe tak (kerstboom) die opgroeit vanuit de afgezaagde stomp door de levengevende macht van de slang. In Engeland wordt kerstfeest gevierd door het Joelblok in het vuur te gooien, dat de vernietiging van Nimrod voorstelt, en de kerstboom is een symbool van de tak die uitspruit. De boom werd dan versierd als symbool van de wedergeboorte van de zonnegod. De oude gewoonte om de geboorte van de zonnegod te vieren met een sparrenboom is in bijna alle oude religies terug te vinden, zelfs bij de oude indiaanse culturen van Zuid-Amerika. De offerdieren op die dag waren onreine dieren zoals het varken en de gans. Deze twee dieren zijn de hoofdgerichten tijdens het kerstfeest in Europese landen. De gans op het vasteland van Europa en de 'Christmas-gammon' (gerookte ham) hoofdzakelijk in Engeland. Andere vogels werden soms gebruikt in plaats van de gans, evenzo werden soms andere bomen gebruikt in plaats van de sparrenboom als zij niet voorhanden waren in de betreffende landen.

De geboorte van Osiris viel samen met de hoogste en laagste stand van de zon in zomer en winter, dat hing af op welk halfroond men was, en op die dag reed de zonnegod door de hemel op zijn strijdwagen. De zonnegod Helios reed dan door de hemel op zijn door paarden getrokken wagen zoals is afgebeeld in de grote fontein bij Versailles.

In de hindoecultuur, is het de Surya, met zijn door paarden getrokken zonnwagen, gestuurd door zijn wagenmenner Aruna, die door de hemel rijdt. In andere culturen zijn het andere dieren die de wagens trekken zoals een bok (Zeus) of een rendier. Deze heidense gewoonte wordt noch steeds in ere gehouden, en heeft bijna geheel de plaats van Jezus Christus ingenomen als

de hoofdpersoon van het kerstfeest. Op 25 december rijdt de kerstman door de lucht in zijn door rendieren getrokken wagen. Hij is geaccepteerd door zijn vriendelijke ronde uiterlijk zoals door Walt Disney geïntroduceerd, maar hij heeft dezelfde eigenschappen als de oude zonnegoden.

De oorsprong van Santa Claus: 4de eeuw: Historisch bewijsmateriaal laat zien dat Sint Nicolaas nooit als mens heeft bestaan. Hij was eerder een verchristelijkte versie van verschillende heidense zee-goden - de Griekse god Poseidon, de Romeinse god Neptunus, en de Germaanse god Hold Nickar. In de eerste eeuwen van de Christelijke kerk, kregen veel heidense goden en godinnen een menselijk verleden en werden veranderd in christelijke heiligen. Toen de kerk de persoon van Sint Nicolaas creëerde, namen zij de titel van Poseidon "de zeeman". Zij namen zijn laatste naam van Nickar. Verschillende tempels van Poseidon werden heiligdommen van Sint Nicolaas.²⁴

De theologie van de kerstman ligt in dezelfde lijn, omdat de kerstman, zoals de meeste kinderen wordt geleerd, dezelfde eigenschappen heeft als God.

1. Hij is bijna overal aanwezig. Hij kan honderden miljoenen huizen in één nacht bezoeken.
2. Hij is alwetend. Hij observeert ieder kind; hij ziet alles en weet alles; hij weet als ze goed of kwaad doen. Hij kan cadeaus voor honderden miljoenen kinderen maken, en ze in één nacht bezorgen en elk aan het juiste adres.
3. Hij is de algoede, de rechtvaardige. Hij beoordeelt welke kinderen zich goed gedragen hebben en beloont ze daarnaar. Slechte kinderen worden overgeslagen of krijgen een stuk steenkool.
4. Hij is eeuwig.

MARIA BOODSCHAP

Maria Boodschap is een katholiek feest dat wordt gevierd op 25 maart. Dit is het feest dat in vroeger tijden werd gehouden ter ere van de godin Cybele.

PASEN EN PINKSTEREN

Pasen werd op die dag gevierd omdat het de dag was ter ere van de godin Ishtar (in het Engels Easter, daar zien wij de naamsverwantschap). De vastenperiode van veertig dagen, was om de dood en opstanding van Tammuz te

gedenken (een veertigdaagse vastenperiode vinden wij ook in de Islam). Pinksteren werd geïntroduceerd in de katholieke kalender door Hormisdas, de bisschop van Rome in 519. De datums werden veranderd door Dionysius, zodat pasen een maand later werd gevierd dan het originele joodse paasfeest. Dat was om het meer in lijn te brengen met de datum van het oude heidense feest, en de nieuwe datum voor pasen werd onder dwang geïntroduceerd. Op deze dag werden er door de oudere volken vuren ontstoken en bakte men koekjes voor de koningin van de hemel met het oude gelijkzijdige kruis in een cirkel wat de zon voorstelde als een decoratie op deze ronde koeken. Zelfs nu nog wordt er met pasen speciaal brood gebakken. Het ei is ook een heidens symbool van wedergeboorte, en beschilderde eieren werden gewoonlijk op deze feestdag gegeten. Zelfs het oude Israël viel al voor de verleidingen van de oude Babylonische religie. In Jeremia 7:18 lezen wij:

De kinderen rapen hout, de vaders steken vuur aan en de vrouwen kneeden deeg om offerkoeken te maken voor de koningin des hemels en zij brengen plengoffers aan andere goden teneinde Mij te krenken.

De kerkhistoricus Socrates schrijft de introductie van het paasfeest in de kerk toe aan de voortzetting van een oud gebruik, net zoals veel andere gebruiken zijn ingesteld.²⁵

Het paasvuur wordt op bergtoppen aangestoken... dit is een gebruik van heidense oorsprong. De kerk nam het gebruik over in de paasceremonie.²⁶

HET FEEST VAN DE GEBORTE VAN JOHANNES

Dit is een rooms-katholiek feest dat op 24 juni wordt gevierd, en het heeft te maken met de hoogste stand van de zon. In vroeger tijden was het een feest van Bel of van Tammuz, en werd gevierd met het springen door een vuur of door een houten toren te verbranden, een gewoonte die in sommige landen nog steeds in zwang is, iets waar God ook tegen waarschuwt:

Onder u zal er niemand worden aangetroffen, die zijn zoon of zijn dochter door het vuur doet gaan, die waarzeggerij pleegt, geen wicheelaar, uitlegger van voortekenen, of tovenaars. Deuteronomium 18:10

Babylon is inderdaad een passend symbool voor het afvallige systeem van de eindtijd dat de laatste geloofsafval tegen God en Zijn wet teweeg zal brengen.

Daarom noemt men haar Babel, omdat de Here daar de taal der gehele aarde verward heeft en de Here ben vandaar over de gehele aarde verstrooid heeft. Genesis 11:9

De nieuwe wereldorde is een poging om een nieuwe toren van Babel op te richten en om alle mensen opnieuw in afvalligheid aan God te verenigen. Babel betekent verwarring, en er wordt ons verteld dat de koningen van deze aarde overspel zullen plegen met Babylon. (Openbaring 17:2)

Iedereen die de autoriteit van de bisschop van Rome accepteert, erkent daarmee de autoriteit van de koning van Babylon, of het een politieke of een religieuze macht is maakt niet uit. En als zodanig worden zij onderdaan van Babylon, en bewijzen haar eer in plaats van God. De keus is aan ons.

REFERENTIES

1. *Faith of our Fathers*, by James Cardinal Gibbons, 1980, p. 87.
2. *Catechism of the Catholic Church*, Article 3, 2030.
3. Cardinal Ratzinger, "Dominus Iesus," 9/4/2000.
4. R. Jeffrey Smith Washington Post Foreign Service Wednesday, Sept. 6, 2000; Page A13 Rome, Sept 5.
5. *History of Christianity*, p. 410.
6. *Eucharist Meditations*, p.111.
7. *Council of Trent*, session 13, Chapter VIII, ratified by Vatican II.
8. *Dignity and Duty of the Priest*, Edit. E. Grimm 1927, p.27.
9. *1994 Catechism of the Catholic Church*, 1030.
10. *Catholic Layman* July 1856.
11. Dave Hunt; *A Woman Rides the Beast*. p. 438.
12. *The Huguenots*, p. 7.
13. *More Answers to Your Questions*: Bonaventure Hinwood.
14. *Ibid*.
15. *The Pope and the Council*, p.117.

16. *History of the Christian Church*, Vol. 4, p. 280.
17. *Babylon Mystery Religion Ancient and Modern*, p. 129.
18. W.F. Barry, *The Papal Monarchy*, pp.45,46
19. *Catholic World*, March 1894, p. 809.
20. *Webster's Dictionary*, 1929 ed.
21. *The sun in myth and art*, UNESCO, p. 90.
22. *The sun in myth and art*, UNESCO, p. 87,88.
23. *Mitbraism*, Alison Griffith.
24. Barbara G. Walker, *The Woman's Encyclopedia of Myths and Secrets*, Harper & Row, (1983) pages 725 to 726.
25. *Encyclopedia Britannica*, Vol VII, p. 614.
26. *The Catholic Encyclopedia*, Article 'Easter'.

10

HET MYSTERIEUZE RIJK VAN DE DOOD

Eén van de meest bedrieglijke leerstellingen van Babylon is de leer van de onsterfelijke ziel. Deze leer zet meer dan enige andere leer de deur open voor verkeerde ideeën over het hiernamaals, en is de geestelijke wereld hierbinnenbgedrongen met valse beloften en beweringen. Bovendien houdt deze leer de belofte in van meerdere keuzes die voor iemands behoud gemaakt kunnen worden en meer kansen om behouden te kunnen worden. Spiritisme, reïncarnatie en dodenaanbidding, necromantie (aanbidding en raadpleging van doden) zijn slechts mogelijk in het licht van deze leer. Het woord van God is heel duidelijk in deze zaak. Geen van deze leringen en handelingen werden toegestaan door het volk van God omdat zij allemaal geworteld waren in een vals denkbeeld over de dood.

Het tegenovergestelde van dood is leven. De studie van het leven is één van de grote thema's in de moderne wetenschap. Wetenschappers kunnen het proces van het leven beschrijven, maar zijn niet in staat zijn oorsprong te ontdekken of het te dupliceren. Definities van het leven, inclusief de functies van levende organismen, kunnen niet anders worden beschreven dan in negatieve termen als een "staat van niet dood zijn". Hetzelfde geldt voor de term dood, en dode objecten of organismen kunnen alleen omschreven worden als niet-levend. De oorsprong van leven en dood, blijft daarentegen een mysterie waarop de wetenschappelijke wereld hooguit een speculatief antwoord heeft. De Bijbel daarentegen geeft wel een eenduidig antwoord, niet alleen over de oorsprong van het leven, maar ook over de oorsprong en de staat van

de dood. Volgens het scheppingsverhaal kreeg de mens het geschenk van het leven van God:

En de Here God had de mens geformeerd uit het stof der aarde en in zijn neusgaten geblazen de adem des levens; alzo werd de mens tot een levende ziel. Genesis 2:7 SV

God vormde zo de mens uit het stof van de aarde, en blies toen de adem van het leven in zijn neus. Uit deze verbinding ontstond een levende ziel.

Het Hebreeuwse woord voor “adem” in Genesis 2:7 is “neshamah” of het levengevend principe. De adem is een equivalent van het leven zelf (Jesaja 2:22). Een ander Hebreeuws woord dat 28 keer vertaald wordt met adem is “ruach” dat ook “wind”, “aard” of “geest” kan betekenen. In de Statenvertaling wordt het 237 keer als “geest” vertaald. In Genesis 2:7 is het de adem des levens van God die het dode stof tot leven wekt, en het tot een levende ziel maakt. Het Hebreeuwse woord voor ziel is “nephesh”, en de beide woorden “ruach” en “nephesh” worden vaak verkeerd toegepast om leerstellige standpunten die niet in de Schrift voorkomen aan te passen. De beide concepten, ziel en geest, worden gebruikt om een geestelijke entiteit te beschrijven die onafhankelijk van het lichaam kan bestaan. Tegenwoordig leren de meeste religies in de wereld dat de dood een overgang is tussen de ene staat van bewustzijn naar een andere staat van bewustzijn. Zij stellen dat de fysieke mens sterfelijk is, maar dat de “ziel” doorgaat met leven, en ook werkelijk onsterfelijk is. Volgens deze leer is de ziel een aparte entiteit, die woont in het lichaam van de levende. Om de zaak noch verwarrender te maken, geloven de meeste kerkgemeenschappen dat deze tweedeling alleen bij mensen bestaat, en dat dieren geen ziel hebben.

De tekst van Genesis 2:7 zegt duidelijk dat God de adem van het leven in de geformeerde mens blies en zo *werd* de mens een levend wezen. Hij *ontving* geen levende ziel; hij *werd* er één. De NBG-vertaling zegt: “Alzo werd de mens tot een levend wezen”. Van de 1700 verwijzingen naar ziel en geest in de Bijbel wordt niet eenmaal de ziel óf de geest onsterfelijk, onvergankelijk of eeuwig genoemd. Alleen God is onsterfelijk (1 Timoteüs 1:17; 6:16). De leer van de onsterfelijkheid van de ziel is een leer van valse hoop, die de boodschap van het sterven verloochent. Bovendien, als een mens blijft leven, al is het in een andere staat, dan is er geen behoefte aan een Verlosser, of een verzoenend sterven van Christus. Christus stierf om het leven terug te geven aan

hen die het door de zonde verspeeld hadden. Job spreekt over de samenhang tussen adem en geest:

Zolang mijn adem nog ten volle in mij is, en de geest Gods in mijn neusgaten. Job 27:3

Mozes schrijft dat de adem van het leven in de neus van Adam was, terwijl Job naar beide termen verwijst en zegt dat de Geest van God “in mijn neusgaten is”. Daaruit blijkt dat de woorden “neshamah” en “ruach” gebruikt worden in eenzelfde context - namelijk het leven zelf! Volgens de Bijbel ontvangen alle levende wezens op dezelfde manier het leven van God, en zijn zij aan hetzelfde lot onderworpen.

En de Here God formeerde uit de aardbodem al het gedierte des velds... waarin een levensgeest is. Genesis 2:19; 7:15

Mens en dier beide:

... en allen hebben enerlei adem, waarbij de mens niets voorbeeft boven de dieren. Prediker 3:19

Daar de mens en het dier dezelfde adem hebben, sterven zij ook op dezelfde manier.

Want het lot der mensenkinderen is gelijk het lot der dieren;... gelijk deze sterven, zo sterven genen. Prediker 3:19

De mens en de dieren werden allebei uit het stof geformeerd. Dus als zij sterven worden zij ook weer stof; het tegenovergestelde van de schepping.

... want stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren. Genesis 3:19

Het tweede dat gebeurt wanneer een mens sterft, is dat de geest of de adem van het leven teruggaat naar God:

... en de geest wederkeert tot God, die hem geschonken heeft. Prediker 12:7

Het was de bedoeling dat de mens nooit zou sterven, maar de dood kwam in de wereld als een gevolg van de zonde.

Want het loon dat de zonde geeft is de dood. Romeinen 6:23

Daar de dood niet-leven betekent, houdt dat in dat slechts God het leven (ruach, geest, adem) dat Hij op voorwaarde van gehoorzaamheid gaf terugneemt waardoor de mens stopt met leven. Het is het leven dat gegeven was dat naar God terugkeert, en niet een getransformeerde versie van de mens in de vorm van een geestelijk wezen. Toen God zei in Genesis 2:17 dat de mens “zeker zou sterven” als hij Gods gebod overtrad, bedoelde Hij dat de mens zou stoppen met leven, en weer tot stof zou vergaan. De dood is allesbehalve een bewuste staat, en dus de hoogste staat van niet-zijn of onbewustheid, en wordt als zodanig in de Bijbel beschreven.

Gaat zijn adem uit, dan keert hij weder tot zijn aarde, te dien dage vergaan zijn plannen. Psalm 146:4

De levenden weten tenminste, dat zij sterven moeten, maar de doden weten niets. Prediker 9:5

De doden zijn zich niet bewust van wat er op aarde gebeurt, zij weten niets. Het volgende vers zegt:

Zowel hun liefde als hun haat en hun naijver zijn reeds lang vergaan. Prediker 9:6

Want in de dood is Uwer geen gedachtenis; wie zou U loven in het dodenrijk? Psalm 6:6

En ook hun gevoelens zullen verdwijnen.

Niet de doden zullen de Here loven, niemand van wie in de stilte zijn neergedaald. Psalm 115:17

Deze staat van onbewustzijn wordt vergeleken met de slaap in Job 14:12:

Zo legt een mens zich neer en staat niet weer op; totdat de hemelen niet meer zijn, ontwaken zij niet en worden niet wakker uit hun slaap.

De mens ligt in de slaap van de dood tot de opstanding aan het eind van de tijd. Op dat moment en niet eerder, zal hij wakker worden en uit de slaap opgewekt worden. David noemt het de “slaap van de dood” in Psalm 13:4.

De opwekking van Lazarus

Dit wordt verder geïllustreerd in het verhaal van de opwekking van Lazarus. Toen Hij tot Zijn discipelen over Lazarus sprak, zei Jezus:

Lazarus, onze vriend, is ingeslapen, maar ik ga daarheen om hem uit de slaap te wekken. De discipelen zeiden dan tot Hem: Here als hij slaapt zal hij herstellen. Doch Jezus had het bedoeld van zijn dood; zij echter meenden, dat Hij het van de rust van de slaap bedoelde. Toen zeide Jezus ronduit tot hen: Lazarus is gestorven. Johannes 11:11-14

De discipelen waren in de war en dachten dat Jezus de gewone slaap bedoelde, maar Hij bedoelde de doodsslaap. Vers 17 van het hoofdstuk zegt:

Toen Jezus dan aankwam, bevond Hij, dat hij reeds vier dagen in het graf lag.

Als Hij met Martha spreekt, probeert Hij haar te troosten met de woorden:

Uw broeder zal opstaan. Martha zeide tot hem: Ik weet, dat hij zal opstaan bij de opstanding ten jongste dage. Johannes 11:23,24

Martha wist dat het leven aan Lazarus zou worden teruggegeven, maar alleen bij de opwekking op de laatste dag. Met de opwekking van Lazarus toonde Jezus dat Hij Degene was die, zoals Hij beweerde, de doden kon opwekken:

Ik ben de opstanding en het leven. Johannes 11:25

In zowel het Oude als het Nieuwe Testament zijn zeer duidelijk over dit onderwerp. Het leven zal aan de doden teruggegeven worden tijdens de opstanding op de laatste dag (1 Korintiërs 15:51-55, Job 19:25-26; Job 14:10-15;

Psalm 17:15; Daniël 12:13). Er zullen afzonderlijke opstandingen zijn voor de rechtvaardigen en de goddelozen. Johannes 5:28-29 zegt:

Verwondert u hierover niet, want de ure komt, dat allen, die in de graven zijn, naar zijn stem zullen boren, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel.

Want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank van een bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij die in Christus gestorven zijn zullen het eerst opstaan. 1 Tessalonicenzen 4:16

De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren. Dit is de eerste opstanding. Openbaring 20:5

Dezelfde stem die Lazarus uit het graf riep zal op die laatste dag van de wereldgeschiedenis worden gehoord. Hij zal degenen oproepen die in de graven van deze aarde hebben geslapen. Christus zal de rechtvaardige doden, oftewel “de doden in Christus”, herscheppen en hen de adem van eeuwig leven inblazen, en zij zullen de hemel binnengaan.

Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding. Openbaring 20:6

De rest van de dode zondaren blijven in het stof, om na het Millennium op te staan bij de opstanding van de goddelozen. (Zie *Het Langverwachte Millennium* en de *Naderende Climax van de Geschiedenis*). Toen Jezus Lazarus uit het graf riep,...

... riep Hij met luider stem: Lazarus, kom naar buiten. Johannes 11:43

Die stem bracht Lazarus tot leven. “en hij die dood was kwam naar buiten”, en Jezus zei:

Maak hem los en laat hem beengaan. Johannes 11:44

Er wordt niets gezegd over die vier dagen dat Lazarus dood was. Christus zei hier niets over, net zomin als Martha of Lazarus zelf. Dit komt doordat er niets te vertellen valt over hetgeen er gebeurde nadat hij was gestorven, of over een dodenrijk, simpelweg omdat hij de doodsslaap had ervaren die een toestand is van absolute stilte en vergetelheid.

Spiritisme

Als de doden in een staat van buiten bewustzijn verkeren of slapend wachten op de opstanding, hoe verklaar je dan de ogenschijnlijke communicatie met de doden die zo veel voorkomt bij veel moderne religieuze bewegingen in het verleden en het heden? De aanbidding van voorouders is in veel culturen normaal, in het bijzonder in Afrikaanse culturen. De New Age-beweging zegt ook te kunnen communiceren met geesten. In de Bijbel staat het verhaal van koning Saul, die een seance bijwoonde bij de waarzegster in Endor. Men beweerde dat zij kon communiceren met Samuël die al enige tijd dood was. Deze kwesties moeten worden verduidelijkt.

Ten eerste: kunnen de doden communiceren met de levenden of terugkeren naar hun huis om daar te spoken? Wij hebben in het vorige gedeelte gezien dat de doden niets weten (Prediker 9:5) en dat met de dood “alle gedachten stoppen” Psalm 146:4. Job geeft deze verzekering:

Gelijk een wolk verdwijnt en wegdrijft, zo stijgt wie in het dodenrijk nederdaalt, niet weer op. Nimmer keert hij terug naar zijn huis, nooit ziet zijn woonplaats hem meer. Job 7:9-10

Verder zeg hij:

Zijn zonen mogen tot ere komen, maar hij weet het niet; of komen zij tot lage staat, hij bemerkt niets van hen. Job 14:21

Tenslotte schrijft Salomo over de doden:

Zowel hun liefde als hun haat en hun naijver zijn reeds lang vergaan; en zij hebben nimmer deel aan iets, dat onder de zon geschiedt. Prediker 9:6

God verbood op straffe van de dood, het consulteren van mediums of communicatie met de doden. (Exodus 22:18; Leviticus 19:31; 20:6,27; Deutero-

nomium 18:9-14; 2 Koningen 21:6; 23:24; Jeremia 27:9-10). God heeft duidelijk aangegeven hoe we met Hem in verbinding staan. Hij spreekt tot ons door Zijn woord en door Zijn profeten.

Tot de wet en tot de getuigenis! Voor wie niet spreekt naar dit woord is er geen dageraad. Jesaja 8:20

De Bijbel (de wet) is het geïnspireerde Woord van God (2 Petrus 1:20-21; 2 Timoteüs 3:16; Johannes 10:35; Matteüs 24:35; Lucas 24:44; Psalm 119:89,100,101) en hun getuigenis is de Geest der profetie (Openbaring 19:10). Als de geesten die worden opgeroepen door mediums of andere kanalen niet de geesten zijn van de doden, dan moeten zij de geesten zijn van demonen, die de mensen in verwarring brengen en hun de verlossing ontnemen. God waarschuwt door de profeet Jesaja:

En wanneer men tot u zegt: Vraagt de geesten van doden en de waarzeggende geesten, die daar piepen en mompelen - zal een volk niet zijn God vragen? Zal men voor de levenden de doden vragen? Jesaja 8:19

De ontmoeting van Saul met Samuël

Een Bijbelgedeelte dat vaak gebruikt wordt als ondersteuning van de communicatie met de doden is 1 Samuël 28:3-25, waar Saul het medium te Endor consulteert die verondersteld wordt Samuël op te roepen om de koning te adviseren. De koning was zelf door geesten bezeten geweest, en had door zijn eigen handelen de band met God verbroken (vers 25). Maar Saul herinnerde zich dat alle voorzeggingen die door Samuël over zijn leven gedaan waren allemaal waren uitgekomen. In zijn paniek vroeg hij naar Samuël om hem te adviseren. In vers 14 vraagt hij het medium, "hoe ziet hij er uit?" wat betekent dat hij Samuël zelf niet zag. Verder hoorde de geest Saul door hem te vertellen dat zijn kroon naar zijn rivaal zou gaan. Voor de boodschap van de geest was geen helderziendheid nodig. David was al gezalfd, en Israël had zich niet vernederd voor zijn God, en dat maakte het meer dan waarschijnlijk dat zij zouden verliezen van de Filistijnen. Daar de doden in een onbewuste staat verkeren, is het duidelijk dat de geest van Samuël niet met Saul communiceerde. Volgens de Bijbel kan satan communiceren met de mens en zich voordoen als een engel des lichts (Matteüs 4:1-11; 2 Korintiërs 11:13).

Hedendaags spiritisme

Iedere keer dat God met kracht heeft gewerkt om mensen naar Hem terug te roepen, heeft satan de boodschap vervalst door wonderwerkende macht.

Maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in latere tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen. 1 Timoteüs 4:1

De tegenwoordige manifestatie van het spiritisme begon in 1848 bij de zusters Fox, die mysterieuze klop geluiden hoorden in de boerderij van boer Fox in Hydesville, New York. Vanuit dit eenvoudige begin is het spiritisme uitgegroeid tot een wereldwijde beweging die met haar moderne propoganda geconcentreerd is in de New Age-beweging.

Zelfs de vroegere spiritistische leiders gaven toe dat hun communicatie verliep met satan zelf was. In *Spritten*, een spiritistisch tijdschrift uit Noorwegen, staat de volgende uitspraak:

Het spiritisme is de slang uit het Paradijs die de mens aanbiedt om te eten van de boom van kennis van goed en kwaad.¹

Mozes Hull, een vooraanstaand spreker van het spiritisme uit voeger tijd zegt het volgende:

Een betrouwbare slang... In antwoord op de vraag, 'wie moeten wij geloven - God of satan?' antwoord ik, 'de feiten in de Bijbel geven ons het recht om satan te geloven, hij heeft altijd de waarheid gesproken, dat is meer dan van die ander gezegd kan worden ... Het was niet de duivel, maar God die de fout maakte in de Hof van Eden... Het was God, en niet de duivel, die een moordenaar was vanaf het begin.'²

Deze godslasterlijke uitspraak maakt het ware karakter van het spiritisme duidelijk.

De leer over hel en vagevuur

De leerstellingen over hel en vagevuur zijn van heidense oorsprong, en werden opgenomen in de christelijke cultuur door de rooms-katholieke kerkvaders. Kardinaal Gibbons schrijft over het vagevuur:

In het volgende leven bestaat er een toestand van tijdelijke straf, toegewezen aan hen die niet aan de gerechtigheid van God hebben voldaan ondanks hun reeds vergeven zonden. Een logisch gevolg van het bestaan van het vagevuur is dan ook het bijbehorende dogma dat de voorbede voor de doden voorschrijft.³

Over het algemeen wordt de hel gedefinieerd als een plaats of een staat waar degenen die overleden zijn in vijandschap met God eeuwig worden gepijnigd, terwijl de ziel van de rechtvaardige bij het sterven naar de hemel gaat.

Het Hebreeuwse woord “she’ol” en het Griekse “Hades” worden allebei vertaald met hel, en verwijzen naar de wereld van de doden. Het Griekse woord “gehenna” verwijst naar de “hel” van vurige straf. De Bijbelse woordkeus wordt vaak metaforisch gebruikt, en er kan verwarring ontstaan bij de vraag of deze terminologie verwijst naar een plaats of een staat waarin de doden zich bevinden.

De Griekse uitdrukking “gehenna” wordt 12 maal gebruikt in het Nieuwe Testament en komt van het Hebreeuwse “Ge Hinnom” het “Dal van Hinnom” waar heidense offerrituelen en brandoffers van kinderen aan Moloch werden uitgevoerd. Jeremia noemde deze vallei het “dal van slachtingen”. Het Dal van Hinnom of Gehenna werd later een plaats voor het verbranden van vuilnis, en met het ontstaan de leer van een eeuwig brandende hel als de plaats waar de zondaars werden gestraft, diende het dal als een type van het vuur in de eindtijd.

Bij de zaligsprekingen noemt Jezus driemaal het “gehenna”. Hij waarschuwt de farizeeërs voor de verdoemenis van het “gehenna”. Het soort en de uitwerking van het vuur wordt in de Bijbel beschreven als “onuitblusbaar vuur” (Marcus 9:43-48; Lucas 3:9) of “eeuwigdurend vuur” (Matteüs 25:41). Dit vuur reinigt de aarde (2 Petrus 3:10-12; Lucas 3:17) na de tweede opstanding (Openbaring 20:5).

Het woord “eeuwig” (aiónios) wordt gebruikt om het lot van zowel de rechtvaardige als de onrechtvaardige te beschrijven. Als de straf op de zonde de dood is (Romeinen 6:23) dan is de straf voor de zondaars de eeuwige dood. De uiteindelijke consequentie van het vuur is eeuwig, niet het vuur zelf. Dit principe wordt duidelijk aangegeven door in het gebruik van het begrip “eeuwig” in de Bijbel. Jeremia profeteerde dat God een vuur in Jeruzalem zou ontsteken dat “niet geblust zou worden” (Jeremia 17:27). Toen Nebukadnesar Jeruzalem vernietigde, werd de stad tot de grond toe afgebrand, en het vuur

kon niet worden geblust totdat het zijn werk, de vernietiging van de stad, had gedaan. Het brandt nu niet meer. Zo ook in Judas 1:7, waar wij lezen:

Zoals Sodom en Gomorra en de steden in hun nabijheid, die op gelijke wijze als genen baar boererij hebben botgevierd en ander vlees achter-nagelopen zijn, daar liggen als voorbeeld, onder een straf van eeuwig vuur.

Dit thema wordt ook behandeld in 2 Petrus 2:5,6. Het vuur brandt niet meer, maar de gevolgen van zulk vuur zijn eeuwig.

De leerstelling dat de goddeloze doden voor eeuwig worden gepijnigd, is afstotelijk en hoort niet bij het karakter van God, die Zijn eindeloze liefde toonde voor het gevallen ras door het offer van Zijn Zoon. Heidense ideeën hadden de joodse geleerden beïnvloed in hun denken over het hiernamaals. Josephus geloofde dat de doden óf naar de hemel óf naar de hel gingen, wachtende op de opstanding. De rechtvaardigen kregen een plaats toegewezen die “Abrahams schoot” werd genoemd, terwijl de zondaars door een diepe kloof van hen gescheiden waren en op een plaats waren waar zij het vuur van de hel konden horen en zien. Dit idee komt niet overeen met de duidelijke leer van de Bijbel dat de “doden niets weten” (Prediker 9:5).

Hedendaagse christelijke theologen houden ook vast aan de leer van een direct hiernamaals in de hemel of in de hel, en zij gebruiken hiervoor een aantal Bijbelgedeeltes als bewijs. In het bijzonder noemt men de belofte van Jezus aan de moordenaar aan het kruis en de gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus, die na hun dood respectievelijk naar de hel en “Abrahams schoot” gingen. Deze teksten hebben uitleg nodig als hun leer in overeenstemming moet zijn met de rest van de Bijbelgedeeltes die handelen over de staat van de doden.

Nergens in de Bijbel vinden we een leerstellige uitleg over een hiernamaals direct na dit leven. De Lazarus die door Jezus werd opgewekt ging zeker niet direct naar de hemel of naar “Abrahams schoot” toen hij stierf. De leer van het Nieuwe Testament over dit vraagstuk is duidelijk. Met pinksteren zei Petrus:

Mannen broeders, men mag vrijuit tot u zeggen van de aartsvader David, dat hij én gestorven én begraven is, en zijn graf is bij ons tot op deze dag. Want David is niet opgevaren naar de hemel. Handelingen 2:29:34

De moordenaar aan het kruis

Ging de moordenaar aan het kruis niet direct naar de hemel toen hij stierf? Toen Jezus aan het kruis hing, vroeg de moordenaar:

Jezus, gedenk mijner, wanneer Gij in uw Koninkrijk komt. Lucas 23:42

Hij zag uit naar een toekomstige gebeurtenis, hij vroeg om herinnerd te worden op de dag van de uiteindelijke beloning. Hij zag uit naar de wederkomst. Matteüs 16:28 verwijst naar Christus “als Hij in zijn koninkrijk komt” en in Johannes 14:3 zegt Christus Zelf: Ik kom weer. Het antwoord van Jezus aan de moordenaar aan het kruis was:

Voorwaar, Ik zeg u, beden zult gij met Mij in het paradijs zijn. Lucas 23:43

Was de moordenaar met Christus in het paradijs op die dag, op Goede Vrijdag, 's middags of 's avonds? Het antwoord is nee. Christus Zelf was op dat moment nog niet opgevaren, zoals Hij zegt op zondagmorgen:

Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader. Johannes 20:17

Als Christus nog niet was opgevaren naar de hemel op zondag (de opstandingsmorgen), dan was ook de moordenaar daar nog niet. De reden voor deze verwarring moet worden gezocht in het feit dat het oorspronkelijke Nieuwe Testament geschreven is in een Grieks handschrift zonder spaties tussen de woorden en zonder punten en komma's of verdeling in verzen zoals wij die nu hebben. Het was pas na 1557 dat de verdeling in verzen ingevoerd werd in de Bijbel. De correcte plaats van de komma in Lucas 23:43 is van essentieel belang om deze tekst te begrijpen. Door de komma na “heden” te plaatsen wordt de tekst als volgt:

Voorwaar ik zeg u beden, gij zult met mij in paradijs zijn.

Dit is ook in overeenstemming met deze tekst en de mededeling in Johannes 20:17 dat Jezus nog niet was opgevaren naar de hemel. De moordenaar ontving slechts de verzekering op de dag van de kruisiging dat hij in de hemel

zou zijn als God zijn koninkrijk zou stichten. Verschillende Bijbels zetten de komma ook op deze plaats om de juiste betekenis weer te geven. Dat zijn de *Lamson Bijbel*, de *Emphasized Bible*, (door Joseph B. Rotheram van de discipelen van Christus), en de *New World Translation of the Christian Greek Scriptures* (Jehova's getuigen). Het *Methodistisch commentaar* van Adam Clarke bespreekt ook de incorrecte plaats van de komma.

Lazarus en de hel (Lucas 16:19–31)

Men beweert vaak dat de lessen van Jezus in deze passages letterlijk moeten worden genomen, alhoewel de taal en de zetting duidelijk figuratief zijn en het verhaal als een gelijkenis moet worden gezien. Bijna ieder beeld in het verhaal is in tegenspraak met de leer van de Bijbel, en de gelijkenis was dan ook bedoeld als een geestelijke les voor de leiders van Israël. De joodse natie had het grote voorrecht van God ontvangen om bewaarder te zijn van Zijn waarheid. Zij zouden dienen als een licht voor de heidenen, en zij moesten de heidenen leiden naar de enige bron van levend water. Daarvoor waren zij op het kruispunt gesteld van de handelswegen tussen de grote naties van die tijd. Maar in plaats van hun missie te vervullen, waren zij vol van eigendunk en egoïsme, en claimden de verlossing slechts voor zichzelf. Hoewel zij prat gingen op hun exclusiviteit, hadden zij toch de heidense leer over het hiernamaals omarmd, maar altijd met het voorbehoud dat hun status hen kwalificeerde voor de hemel. Jezus wees de hypocrisie van deze visie af, en in de gelijkenis van de rijke man en Lazarus vernietigt Hij deze wereldvisie.

In de gelijkenis staat de rijke man voor de joodse natie die rijk is aan geestelijke waarheid, en de arme man staat voor de heidenen. De rijke man was "gekleed" met de kennis van de Koning der koningen (purper was de koninklijke kleur, Lucas 16:19) en had de mogelijkheid om gerechtigheid te verkrijgen (wit linnen, Openbaring 19: 8). De heidenen waren bedekt met zweren, wat verwijst naar de zonde (Jesaja 1:6) maar er werd geen oplossing voor hun ziekte aangeboden. Ja, zelfs de kruimels die van de tafel van de rijke vielen werden hem ontzegd. Jezus wees die manier van denken af in Zijn handelwijze met de Kanäaanitische vrouw (Matteüs 15:21-28), die ook vroeg om de kruimels van de "tafel van de rijke".

Tijdens die ontmoeting ging het ook over honden, een verdere verwijzing naar de heidenen, of naar hen die niet bij God in aanzien waren. Zelfs de discipelen vroegen Jezus haar weg te sturen, wat aantoont hoever de leer van de schriftgeleerden hun oordeel had beïnvloed.

Als de gelijkenis zich ontvouwt, zet Jezus de zienswijze van de joodse leiders op z'n kop door de rijke man in de hel te plaatsen en de arme in Abrahams schoot.

Heel hoofdstuk 23 van Matteüs is een aanklacht tegen de discriminerende visie van de schriftgeleerden en farizeeën en geeft antwoord op de vraag waarom de situatie van de rijke en de arme man schijnbaar omgedraaid waren. Verder was dit een duidelijke les voor de discipelen dat afkomst en status geen garantie zijn voor verlossing. De weg is dus geëffend voor de discipelen om met de traditie te breken en stelt hen in staat het evangelie met kracht zowel aan de Joden als aan de heidenen te verkondigen. Egoïsme was de wortel van het joodse geloof, maar God vereist dat wij onszelf verliezen en "onze naaste liefhebben als onszelf".

Het vertrouwen op afkomst was het volgende punt dat aan de beurt komt in de gelijkenis. De Joden maakten aanspraak op Abraham als hun vader (Johannes 8:39), maar in de gelijkenis kon "vader Abraham" de rijke man niet helpen. Het Nieuwe Testament zegt dat zij die in Christus zijn, Abrahams zaad zijn (Galaten 3:29), en dat Christus kwam om de gewonden en gebrokenen van hart te herstellen. Alleen zij die hun geestelijke armoede beseffen en een Verlosser nodig hebben, ontvangen de zegen van Christus. Bij de zaligspreekingen (Matteüs 5:1-12) zijn het de armen van geest, de treurenden, de zachtmoedigen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, die vervuld kunnen worden en genade verkrijgen. Met andere woorden: wij moeten onze geestelijke armoede erkennen, spijt hebben van onze zonden, een verandering van karakter ondergaan zodat wij verlangen om vervuld te worden met de gerechtigheid van Christus.

Onderricht gebaseerd op traditie wordt als volgt door Jezus afgewezen. In Matteüs 15:1-9 vermaant Jezus de schriftgeleerden en de Farizeeërs dat zij het woord van God buiten werking stellen door hun tradities. In de gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus, is er na de dood geen mogelijkheid voor een tweede kans. Er gaapt een diepe kloof, en de vraag van de rijke man om een waarschuwing te sturen naar zijn broeders wordt afgewezen. De reden daarvoor is dat zij Mozes en de profeten hebben, of het Woord van God. Als wij niet de leer van de Bijbel aannemen, dan zal zelfs een boodschap van iemand die uit de doden opstaat zinloos zijn voor ons behoud.

Ieder beeld dat zich ontvouwt in de gelijkenis, laat een geestelijke waarheid zien die in tegenspraak is met de gedachtegang van de joodse leiders. De huidige trend om de gelijkenis letterlijk te nemen om de leer van de hel te

ondersteunen, doet grote afbreuk aan de bedoeling van het verhaal, en doet de prachtige boodschap die het herbergt teniet.

Volgens de Bijbel is de dood dus een staat van onbewuste slaap. Dit betekent niet dat er in de hemel geen vermelding is van slapende heiligen. God weet precies wie wij zijn, Hij kent ons karakter. Wanneer Hij de slapende heiligen oproept, zullen zij opstaan met een onsterfelijke lichaam en met een karakter dat zij hebben gevormd onder de leiding van Zijn sturende heiligmakende kracht. Het Bijbelse verhaal over de dood is in plaats van veront-rustend geruststellend. Ons voorgeslacht ziet niet iedere fout die wij maken en voelt niet de pijn van onze verkeerde keuzes. Zij zijn gelukkig onbewust van de zich ontwikkelende gebeurtenissen omdat zij slapen tot de dag van de opstanding. Als wij gewapend zijn met deze Bijbelse waarheden, zal de verleidende macht van valse wonderen en verschijningen geen greep op ons hebben en zullen wij beter voorbereid zijn om staande te blijven gedurende de laatste dagen.

REFERENTIES

1. *Spritten*, December 15, 1889, page 2.
2. *Facts of Faith*, SPA, p.208.
3. *Faith of Our Fathers*, p.247,248.

DE GEEST VAN EENHEID

Wij leven in een tijd met een niet eerder geziene jacht naar eenheid en gelijkvormigheid in religieuze overwegingen. Het argument is, dat alle mensen dezelfde God dienen en dat dus tolerantie voor verschillende gezichtspunten een essentieel onderdeel is voor vrede onder alle mensen en naties van verschillende overtuigingen. Christus bad immers voor eenheid en het ziet er naar uit dat er eenheid moet komen voordat er sprake kan zijn van werkelijke vrede op onze door oorlog verscheurde planeet. Toen Jezus bad tijdens Zijn Hogepriesterlijk gebed:

En de heerlijkheid die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn. Johannes 17:22

Welk soort eenheid had Hij in gedachten? Was het een eenheid van de wereld zodat er eindelijk wereldvrede kon ontstaan? Zei Hij niet:

Meent niet, dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Matteüs 10:34

Jezus riep nooit op tot fysiek geweld, dus was het zwaard dat Hij in gedachten had het zwaard van de Geest, dat is het woord van God:

En neemt de helm des heils aan en het zwaard des geestes, dat is het woord van God. Efeziërs 6:17

De geestelijke oorlog die gestreden moest worden ging over het Woord. Nu wij dit weten kunnen wij opnieuw kijken naar het gebed voor eenheid. Ten eerste bidt Jezus duidelijk niet voor de wereldeenheid, maar voor eenheid gebaseerd op het Woord:

Ik heb uw naam geopenbaard aan de mensen, die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij behoorden U toe en Gij hebt hen Mij gegeven en zij hebben uw woord bewaard... Ik bid voor hen; niet voor de wereld bid Ik U, maar voor hen die Gij Mij gegeven hebt, want zij zijn van U... Ik heb hun uw woord gegeven en de wereld heeft hen gebaat, omdat zij niet uit de wereld zijn, gelijk Ik niet uit de wereld ben... Heilig hen in Uw waarheid; uw woord is de waarheid. Johannes 17:6,9,14,17

Het Evangelie van Jezus Christus is prachtig in al zijn eenvoud, maar het vereist overgave van het hart aan zijn heiligmakende kracht. Er kan slechts één Jezus zijn en dat is het Woord dat vlees geworden is. De waarheid kan slechts van de leugen worden onderscheiden op basis van het woord.

Want met een ijver Gods waak ik over u, want ik heb u verbonden aan één man, om u als een reine maagd voor Christus te stellen. Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige en loutere toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden. Want indien de eerste de beste een andere Jezus predikt, die wij niet hebben gepredikt, of gij een andere geest ontvangt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, dan verdraagt gij dat zeer wel. 2 Korintiërs 11:2-4

Behalve het woord dat het hoofdbestanddeel is van ware eenheid, moeten er ook vruchten zijn overeenkomstig het woord.

Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen, om ons op te voeden, zodat wij de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven, verwachtende de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus, die Zich voor ons heeft gegeven om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid, en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken. Titus 2:11-14

Het is voor Gods volk noodzakelijk om hun zonden ernstig te belijden. Zij moeten leren leven naar het woord en geen compromis met de wereld sluiten. Zij moeten eensgezind zijn in nederigheid van geest en zachtmoedigheid. Onrechtvaardigheden moeten dan rechtgezet worden. Zij moeten de dwalende zachtaardig terugbrengen, wetend dat hij die meent te staan moet toezien dat ook hij niet valt. Zij moeten elkaar helpen en ondersteunen. God kan en zal een gehoorzame kerk gebruiken.

Het ware christendom en christelijke eenheid zijn dus gebaseerd op het woord, "Uw woord is waarheid", en die eenheid zal volgens Jezus' woorden eerder haat brengen dan vrede. Hoe zullen wij in dit licht enerzijds het werken aan christelijke eenheid in de oecumenische beweging interpreteren, en anderzijds het grotere doel van religieuze eenheid die uitmondt in een wereldwijde religie? Deze eenheid kan slechts worden bereikt door de waarheid geweld aan te doen en moet worden bereikt door compromissen. Voor de theologen met een oecumenische inslag, is eenheid koste wat kost de drijvende kracht voor hun religieuze inspanningen. Als het niet het woord is dat de eenheid kan bewerken, dan moet de eenheid worden gebaseerd op andere criteria die zijn plaats kunnen innemen, en voor de christelijke wereld zijn deze criteria te verdelen in twee hoofdcategorieën:

1. *Dogmatische eenheid* is de basis waarop veel theologen naar eenheid streven. De dogma's verbinden hen, hetgeen de kerkvaders zeiden, de sacramenten, de liturgieën en de sociale interacties.
2. *Experimentele eenheid* is dat wat men ervaart en voelt - gegrepen worden door de geest, de tekenen en wonderen. Dit alles wordt de verbindende factor. De ervaring is normgevend.

Dit type van eenheid kan Bijbelse, leerstellige en culturele barrières neerhalen, en kan diverse stromingen bijeenbrengen in een gemeenschappelijk verbond van lofprijzing. De vraag is echter, hoe weten wij welke "Geest" leiding geeft, vooral gezien de waarschuwing tegen de verleidingen in de eindtijd.

Ziet toe, dat niemand u verleide... Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij ware het mogelijk, ook de uitverkorenen zouden verleiden.
Matteüs 24:4,24

Christelijke eenheid en de oecumenische beweging

Hoe kan de oecumenische geest in overeenstemming worden gebracht met het standpunt van de reformatie over het pausdom en de leer van de katholieke kerk?

De reformatie heeft haar scheiding van Rome gebaseerd op het woord van God, en heeft het evangelie van Jezus Christus in handen van het gewone volk gelegd. Het streven van de hervormers was om het woord van God beschikbaar te stellen aan iedereen die meer wilde weten over het verlossingsplan. De vrije toegang tot de Schriften daagde de leerstellingen en de heerschappij van Rome uit, en herstelde waarheden die verloren waren gegaan door eeuwen van onderdrukking van religieuze vrijheid. Het is niet de bedoeling om hier te herhalen wat er in vorige hoofdstukken gezegd is over de kwestie van pauselijke dogma's, maar een korte samenvatting is nodig als we de gebeurtenissen die te maken hebben met de restauratie van de verloren christelijke eenheid willen begrijpen..

De reformatie heeft veel Bijbelse waarheden hersteld die verloren waren gegaan of achtergehouden werden. De hervormers hebben duidelijk het pauselijk systeem geïdentificeerd met het systeem van de antichrist. In de twaalfde eeuw gaven de Waldenzen een duidelijke getuigenverklaring van de antichrist, die volgens hun de kerk regeerde. Joachim was echter één van de eersten die de profetieën met betrekking tot de antichrist uitlegde. Wycliffe, Jerome, Luther, Knox, Calvijn, Baxter en de andere leiders van de reformatie waren eensgezind over de identiteit van de antichrist. H. Grattan Guinness zegt:

En de visie van de hervormers werd gedeeld door duizenden, ja honderdduizenden. Zij werd overgenomen door prinses en volken. Onder hun invloed, zegden naties hun gehoorzaamheid aan de valse priesters van Rome op. In de reactie die volgde, leken alle machten van de hel losgelaten... En toch stond de reformatie onverslagen en onoverwinnelijk. Het woord van God ondersteunde het...!

Zelfs het voorwoord in de oude King James Bijbel verwijst naar het pausdom als de man der zonde, en waarschuwt voor de schadelijke invloed van de aanhangers van de paus. Wat betreft de antichrist (in het Grieks betekent "anti" in de plaats van) zegt de Bijbel:

Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verbeft tegen al wat God of voorwerp van verering beet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is. 2 Tessalonicenzen 2:3,4

VERLOREN WAARHEDEN HERSTELD			
1370	John Wycliffe	De Bijbel in de volkstaal	
16e eeuw	Maarten Luther Johannes Calvijn	Geloof Vrije genade Gods wet Bijbelse doop	Lutheranen Presbyterianen Wederdopers
17e eeuw	John Smyth John James	Bijbelse doop Sabbat	Baptisten 7e Dags-Baptisten
18e eeuw	John Wesley	Wet en Genade Bekering Heiligmaking	Methodisten
19e eeuw		Bijbelprofetie	Adventbeweging Zendingsbeweging

Zulke uitspraken zijn gedaan door het pausdom toen paus Bonifatius VIII, in zijn bul *Unam Sanctam* zei:

De roomse paus oordeelt alle mensen, maar kan door niemand geoordeeld worden. Wij verklaren en bevestigen: dat het onderworpen zijn aan de paus van Rome voor ieder wezen absoluut noodzakelijk is voor zijn redding... wat van Christus gezegd werd, 'gij zult alles aan Hem onderwerpen', kan ook van mij gezegd worden... Ik heb de autoriteit van de Koning der koningen, ik ben alles en boven alles, zodat God Zelf en ik, de plaatsvervanger van God, van hetzelfde maaksel zijn, en ik kan alles doen wat God kan doen. Wat kun je anders van mij zeggen dan dat ik God ben?

In zijn encyclieken beweerde Paus Leo XIII ook God te zijn en het is interessant te weten dat *Time Magazine* naar aanleiding van de aanslag op Johannes Paulus II schreef: "Het is alsof je God doodschiet."²

Rome wilde geen compromis sluiten met de hervormers aangaande de kerkleer, en Paus Paulus III riep het Concilie van Trent tezamen, dat in drie vergaderingen bijeen kwam tussen 1545 en 1563. De protestanten waren aanwezig tijdens de tweede vergadering. De vergadering herbevestigde de meeste door de hervormers aangevallen leerstukken, waaronder:

1. Transsubstantiatie
2. Rechtvaardiging door geloof én werken
3. De middeleeuwse mis
4. De zeven sacramenten
5. Het celibaat
6. De leer van het vagevuur
7. De aflaat
8. Vergroting van de pauselijke autoriteit door de paus macht te geven de besluiten van het concilie af te dwingen, en te eisen dat kerkleiders hem gehoorzaamheid beloven.³

Het Concilie van Trent (1545), dat was belegd door Paus Paulus III om de reformatie tegen te werken en om de rooms-katholieke leerstellige positie duidelijk te maken, had, in plaats van de kerk te hervormen, de katholieke leerstellige positie, zo verwerpelijk in de ogen van de hervormers, verder ingegraven. Het Concilie bevestigde opnieuw de leer van de transsubstantiatie, geloof en werken, de mis, de zeven sacramenten, het celibaat, het vagevuur, en de aflaat, en vergrootte de pauselijke macht.⁴

De Contra-Reformatie

Ondanks de afscheiding van de hervormde kerken van het rooms-katholicisme, voorzegt de Bijbel dat in de eindtijd de hele wereld het beest zal volgen, de hedendaagse kerken inbegrepen. De reformatie zou een halt worden toegevoerd en de principes die tot de afscheiding van Rome leidden, zouden in de eindtijd niet als obstakels worden gezien. Zoals wij bespraken in het hoofdstuk *De Wijn van Babylon*, ziet Rome zichzelf als de moeder van alle kerken, en haar streven is om haar afgescheiden kinderen tot haar terug te brengen.

PRETERISME EN FUTURISME

Om de beschuldiging en de onthulling van het pausdom als de antichrist en de paus als de zoon van verderf te ontkrachten, werden de jezuiten opge-

roepen de leer van de hervormers te weerleggen. Er waren twee jezuïetische wetenschappers, Alcasar en Ribera, die daarin uitblonken. Zij ontwikkelden de preteristische en de futuristische systemen van profetische interpretatie. De preteristische interpretatie zet alle profetieën over de antichrist in het verleden (vervolgers van buiten de christelijke of joodse gemeenschap), en de futuristische interpretatie plaatst ze in de toekomst, ná de christelijke dispensatie en de geheime opname. Ribera publiceerde zijn futuristische ideeën in 1585.

Volgens de futuristische visie kwam de antichrist uit de stam van Dan, en zou zich openbaren na de geheime opname. Hij zou de tempel herbouwen, het christelijk geloof verbieden, zeggen dat hij God was en dan de wereld in drie en een half jaar veroveren. Verder leert het futurisme dat, inplaats dat Hij komt op de wolken met grote macht en heerlijkheid, onze Zaligmaker in het geheim zal komen om zijn kerk in stilte weg te nemen, een leer die vreemd afsteekt tegen die van de apostelen.

Want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel, en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zo zullen wij altijd met de Here wezen. 1 Tessalonicenzen 4:16,17

De apostelen verwezen naar het feit dat de geest van de antichrist al in hun tijd werkzaam was, om in de eindtijd volledig geopenbaard te worden. Er is geen verwijzing naar een antichrist in het verleden. Jezus spreekt in Matteüs 24 van de grote afval als een toekomstige gebeurtenis, niet als iets uit het verleden.

In de negentiende eeuw nam de protestantse wereld, beginnend bij de anglicaanse priester Samuel R. Maitland, de futuristische leer aan, en zag het als een mogelijkheid om de strijd met Rome te staken. De profetische interpretatie van het futurisme werd verder uitgewerkt toen, volgens S.P. Tregelles, het dispensationalisme ontstond door een uitspraak in tongentaal in de kerk van Edward Irving in Engeland. De futuristische uitleg van de profetieën volgens het dispensationalisme wordt tegenwoordig door de meeste protestantse kerken geaccepteerd, en is de vorm van interpretatie die gebruikt wordt in de Scofield Referentie-Bijbel.⁵ Dispensationalisme is een product van het futurisme en het leert dat de geschiedenis is verdeeld in zeven dispensaties:

MENSHEID						
Koninkrijk van de onschuld	Geweten	Regering	Belofte	Wet	Genade	Millennium
Voor de zondeval (Eden)	Voor de zondvloed	Na de zondvloed	Abraham tot Exodus	Levitische tijd	Kerkelijke periode	Vredesrijk

Tijdens de dispensatie van het millenniumkoninkrijk, zullen de Joden het evangelie prediken nadat de christenen zijn opgevaren. De Joden zullen worden onderdrukt door de antichrist en de zichtbare verschijning van Christus zal hen na zeven jaar redden. Volgens de futuristen gaat het bij de kerk om genade en bij de Joden om het koninkrijk. In het Onze Vader is "Uw koninkrijk kome" dus niet van belang voor de christen. Verder ziet Scofield geen samenhang tussen de oudtestamentische gelovige en de nieuwtestamentische kerk. Zelfs Christus sprak niet tot ons (want Hij gaf onderricht onder de oude dispensatie); alleen de brieven spreken tot ons.

De meeste mensen die achter het dispensationalisme staan, hebben een calvinistische achtergrond, met diepe wortels in de predestinatie. Volgens deze leer is de mens zo ernstig gevallen in de zonde, dat hij niet in staat is om voor zichzelf een keuze te maken. Verlossing is daarom niet voorwaardelijk maar onvoorwaardelijk, en men is óf voorbestemd tot eeuwige verlossing óf tot eeuwige vervloeking. Alle beloften in de Bijbel zijn ook onvoorwaardelijk, en de Joden waren het door God uitverkoren volk, of zij dat wilden of niet.

Dit is geen Bijbelse leer: het vernietigt de vrije keus van de mens, verlaagt hem tot de positie van pion, en maakt de leer van het evangelie overbodig. Deze leer is in duidelijke tegenspraak met de voorwaardelijke verbondsleer (Exodus 19:5,6; Deuteronomium 28:1,15; Jeremia 18:7-10 en veel andere teksten in zowel het Oude als het Nieuwe Testament). Het is de leer van predestinatie, die de weg vrijmaakt voor het accepteren van het dispensationalisme door de calvinistische kerken. Zonder het spreken in tongen in de kerk van Irving, zou dit systeem van interpretatie nooit zijn ontstaan, omdat niemand die alleen de Bijbel als richtlijn neemt (*Sola scriptura*) het zou hebben geaccepteerd. De Bijbel waarschuwt tegen de verleidelijke leer van geesten. Paulus schrijft:

Maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in latere tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen. 1 Timoteüs 4:1

Paulus roept ons allemaal op om het woord van God als maatstaf te nemen en om in overeenstemming te komen met de leer van Christus, zodat wij beschermd zijn tegen valse leerstellingen.

En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als berders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus. Dan zijn wij niet meer onmondig, op en neder, heen en weer geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer; door het valse spel der mensen in hun sluwheid, die tot dwaling verleidt. Efeziërs 4:11-14

HOGERE BIJBELKRITIEK EN RATIONALISME

In 1678 werd een andere aanval op de protestantse leer uitgevoerd door de rooms-katholieke geleerden Richard Simon en Dr. Alexander Geddes, waarbij de meeste Bijbelverhalen die verband houden met de zondvloed, de onbevleete ontvangenis en de opstanding werden betiteld als mythen. De hogere Bijbelkritiek en het Duitse rationalisme hebben het fundamentele geloof in de Bijbelse waarheden vernietigd en helaas hebben geleerden van de hervormde kerken deze leringen overgenomen. Er is nauwelijks een protestantse kerk te vinden die niet officieel de leer van Darwin over het ontstaan van het leven omarmt. Nog een kloof tussen het protestantisme en het katholicisme zou moeten zijn ontstaan toen paus Pius IX, in 1854 de onbevleete ontvangenis van Maria afkondigde, en dus het fundament legde voor de Mariaverering. Hij stelde ook de traditie boven de Bijbel. (Hij gaf eens een standje aan een afwijkende bisschop met de woorden: *“Traditie, ik ben traditie”*). In 1869 riep hij het eerste Vaticaanse Concilie bijeen.

VATICANUM I

Het hoogtepunt van de pauselijke macht onder Pius IX werd bereikt met de opening van Vaticanum I, waar de pausgezinden onder het leiderschap van de jezuiten een grote overwinning boekten, en het resultaat van deze overwinning was de publicatie op 13 Juli 1870 van het dogma van de pauselijke onfeilbaarheid. Paus Pius IX bracht ook een encycliek uit genaamd *“Syllabus Errorum”* (Latijn = lijst van dwalingen) die de liberale theologie afwees, en de Bijbelgenootschappen en verspreiders van de Bijbel vervloekte als bringers

van ongeloof en ketterij. Verder lanceerde de paus een sterke aanval op de scheiding van kerk en staat.⁶

Maarten Luther, Johannes Calvijn, John Knox, John Wesley en andere hervormers werden door God uitgekozen om een groot werk te doen. Jammer genoeg was de kerk die na hen kwam, en die de verloren Bijbelse waarheden weer hersteld had, niet bereid om naar andere verloren waarheden te zoeken of om waarheden gevonden door anderen in hun leer op te nemen. John Robinson vatte het in deze woorden samen, toen hij de Pilgrim Fathers hun opdracht gaf:

Als God jullie iets door enig andere dienaar van Hem zou openbaren, wees dan bereid dat aan te nemen zoals jullie bereid waren iedere waarheid van mijn dienst te ontvangen, want ik ben er vast van overtuigd dat God nog meer waarheid en licht heeft, om te ontdekken in Zijn heilig Woord. Als ik voor mij zelf spreek, dan betreur ik ten zeerste de situatie van de hervormde kerken, die tot een bepaald punt in de religie gekomen zijn, en nu niet verder willen gaan dan een instrument zijn van hun reformatie. De Lutheranen kunnen niet bewogen worden verder te gaan dan wat Luther zei;... en de zie Calvinisten, vastgeklonken op de plaats waar die grote man van God ze achterliet; hij die toch ook niet alles wist. Deze tegenspoed moeten wij ernstig betreuren; want hoewel zij brandende en heldere lichten waren in hun tijd, bezaten zij toch niet al de wijsheid van God, maar als zij nu zouden leven, zouden zij net zo toegewijd zijn om meer licht te ontvangen als destijds... Pas op, bid ik u, wat u als waarheid aanneemt, weeg het en vergelijk het met de andere waarheden uit de Schrift voordat u het aanvaardt; want het is niet mogelijk dat een christen die pas uit zo'n dichte antichristelijke duisternis gekomen is, direct volledig volmaakte kennis zal hebben.⁷

De voortdurende verwerping van waarheid kan de heilige Geest bedroeven wiens taak het is om ons in 'alle waarheid' te leiden.

Doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid... Johannes 16:13

Het is bedroevend dat niet alleen het pausdom deze valse leer volgt, maar dat de protestantse kerken, door niet alle verloren waarheden te accepteren, zijn begonnen de wijn van het roomse Babylon te proeven.

De dwaling van de zondagsviering wordt door bijna alle protestanten gevolgd. De kinderdoop wordt uitgevoerd, en er zijn protestanten die geloven in het vagevuur. De profetieën van Daniël en Openbaring worden afgewezen. Dr. R. Elson (een presbyteriaan) zegt het volgende:

Wat wij nu moeten doen is de reformatie, die zijn hoogtepunt bereikte in de zestiende eeuw door het werk van Luther, Calvijn en Knox, voltooiën.

Eenwording met Rome

Vóór 1960 werd de Katholieke kerk door velen nog met wantrouwen gezien, en de ideeën van de hervormers leefden nog steeds bij de protestanten. Verder werd de roomse opvatting dat men alleen behouden kon worden in de katholieke kerk nog steeds geloofd. De hervormde kerken, waren echter richting de oecumene opgeschoven, en in 1948 werd de Wereldraad van Kerken opgericht, die bijna alle protestante kerken omvatte, de orthodoxe en de katholieke kerken uitgezonderd.

DE INVLOED VAN VATICANUM II

Paus Pius XII definieerde en bekrachtigde in 1950 de leer van de lichamelijke hemelvaart van de gezegende maagd Maria. Dit zou wat de kerkleer betreft kloof tussen katholieken en protestanten groter hebben moeten maken. Zijn opvolger, Paus Johannes XXII, riep het tweede Vaticaans Concilie bijeen, die geen enkele leerstelling van de katholieke kerk herriep, maar in 1962 verklaarde dat verlossing niet alleen voorbehouden was aan rooms-katholieken, maar sindsdien ook verkregen kon worden door iedereen die leefde volgens zijn geweten.

De theoloog Karl Rahner, groot voorstander van de pro-Vaticaanse geest en jezuïet, onderschrijft de traditionele katholieke leer en haar aanspraak op de algehele waarheid. Hij benadrukt dat verlossing aan de ene kant door Christus en de kerk komt, maar aan de andere kant, beweert hij dat het volk van God ook buiten de katholieke kerk en alle andere kerken te vinden is, de hele mensheid inbegrepen.⁸

De principes van de oecumenische beweging werden opgesteld tijdens Vaticanum II en nadruk werd gelegd op het hoofddoel van de oecumenische beweging: de erkenning van de oppermacht van de bisschop van Rome. Om de kerken zo ver te krijgen dat zij zich verenigen, moeten zij de heerschappij van de pauselijke troon erkennen. In september 1995 gaf paus Johannes

Paulus II in een vergelijkbare bekendmaking te verstaan, dat erkenning van de heerschappij van de paus essentieel was voor kerkelijke eenheid. De kop boven het artikel in de katholieke krant, *Southern Cross*, van 17 september 1995 luidde:

Om tot eenheid te komen moeten alle kerken de pauselijke autoriteit erkennen.

De catechismus van de Katholieke kerk zegt ook:

Vanaf het begin schonk Christus eenheid aan zijn kerk. Wij geloven dat deze eenheid in de Katholieke kerk bestaat als iets dat zij nooit kan verliezen, en wij hopen dat het zal blijven groeien tot het einde der tijden.
Artikel 820

Het uiteindelijke doel van de oecumene zoals katholieken het opvatten, is eenheid van geloof, aanbidding, en het erkennen van de bisschop van Rome als de hoogste geestelijke autoriteit. Priester J. Cornell

Deze eenheid die volgens de Katholieke kerk moet worden bereikt, is niet alleen van toepassing op de afgescheiden kerken van de reformatie, maar ook op de hele wereldbevolking:

Tot deze katholieke eenheid van het volk van God zijn alle mensen geroepen... En op verschillende manieren zullen zij erbij horen of ingedeeld worden: de katholieke gelovigen, anderen die in Christus geloven, en tenslotte de hele mensheid, geroepen door Gods genade en verlossing.
Artikel 836, Catechismus van de Katholieke Kerk.

Het is verbazingwekkend om te zien hoe snel de kerken overal ter wereld het streven naar de universele heerschappij van het pausdom hebben geaccepteerd. Vóór het tweede Vaticaans Concilie was er nog een waarneembare kloof tussen katholieken en protestanten maar initiatieven voor een dialoog tussen protestantse kerken waren al genomen. In 1958 was de Wereldraad van Kerken (WCC) samengegaan met de Internationale Zendingsraad (IMC), en in 1961 waren de orthodoxe kerken en sommige pinksterkerken ook vertegenwoordigd bij de vergadering van de raad. In 1963 besloot de "All-Africa Church Conference" dat:

Kerkelijke eenheid een eenheid is, die wij zoeken onder onszelf, tussen onszelf en de onafhankelijke kerken, en tussen onszelf en de Rooms-katholieke kerk.

Time Magazine van 25 november 1966 maakte bekend dat de splinternieuwe Lutherse raad in de Verenigde Staten een vriendelijke groet had gezonden naar de vergadering van de rooms-katholieken in Washington. Dit werd gezien als “een getuigenis dat de geest van eenheid naar beide kanten werkt”. Een Luthers theoloog heeft de protestanten opgeroepen om hun aandacht te richten op het terugkeren naar hun geestelijk thuisland: de Rooms-katholieke kerk. In 1969 bezocht de paus het hoofdkwartier van de Wereldraad van Kerken, en *Time Magazine* van 20 juni 1969 rapporteerde dat dit “het hoogtepunt van de reis was”. Tijdens de bijeenkomst van de Wereldraad van Kerken in Uppsala in 1968, zond de Rooms-katholieke kerk waarnemers en deed dit nogmaals in 1975, tijdens de bijeenkomst in Nairobi.

In 1975 werd de groeiende eenheid tussen de protestanten en de katholieken gedemonstreerd door het uitgeven van een gezamenlijke algemene catechismus. Dit 720 pagina's tellende boek bevat uitgebreide uitspraken over het christelijke geloof en werd volgens de redactie geschreven:

*...om zeker te stellen dat christenen in hun leefgemeenschappen meehel-
pen in de gezamenlijke groei van de kerken naar eenheid in verschei-
denheid, wat het doel is van alle oecumenische inspanning.*

Dit document stimuleert het maken van veel compromissen, en veegt Bijbelse basisprincipes straffeloos van tafel. Hier volgen enkele voorbeelden om dit punt toe te lichten:

1. De morele aanwijzingen die wij zowel in de Tien Geboden als in de Bergrede vinden, zijn, “voor een groot deel bepaald door hun tijdperk en hun culturele omgeving”.
2. Veel nieuwtestamentische gedeeltes worden beschreven als interpretaties in plaats van historische gebeurtenissen, en sommige van de uitspraken van Jezus zijn “in de mond van Jezus gelegd” door zijn apostelen; uitspraken die “de historische Jezus nooit heeft gezegd”.
3. Onderwerpen zoals de lichamelijke opwekking van Jezus worden gezien als een “aanhoudend probleem” voor de mens van vandaag, “vol dilemma's”.

Zijn boodschap moet opnieuw geïnterpreteerd worden op een meer zinvolle manier; aangezien de verrijzenis van Jezus uit de doden een concept is geformuleerd in de taal van de joodse apocalyptische literatuur; dat nauwelijks nog betekenis heeft in onze hedendaagse sociaal-culturele samenleving.

Heeft de roomse kerk misschien haar houding veranderd en is zij dichter bij het protestantse geloof gekomen? Het tweede Vaticaans Concilie heeft niet één geloofspunt veranderd, en sindsdien is het Vaticaan nog strikter geworden in haar houding aangaande het bewaren van de traditionele katholieke leer.

Paus Johannes Paulus II herstelde de “Congregatie voor de Geloofsleer” een nieuwe naam voor de organisatie van de inquisitie, met aan het hoofd de Duitse kardinaal Jozeph Ratzinger. De paus heeft strenge disciplinaire mensen in dienst genomen en deelde mee dat hij geen democratie leidde: “Het is een instituut geregeerd door Jezus Christus, een theocratie”, natuurlijk bestuurd door Zijn plaatsvervanger, de paus. In zijn encycliek ‘A Refinement of Evil’ wordt de katholieke leer sterk bekrachtigd. Niettemin zegt hij dat hij er op vertrouwt dat de oecumenische beweging er in zal slagen om de kerken weer met elkaar te verenigen. Paus Johannes Paulus II schrijft in zijn boek *Over de Drempel van de Hoop*:

Paus Johannes XXIII, die door God werd aangesteld om het Concilie bijeen te roepen zei vaak: “Dat wat ons als gelovigen in Christus scheidt is veel minder dan wat ons verbindt”. In deze uitdrukking ontdekken wij het hart van het oecumenisch denken... Rond het jaar 2000 moeten wij meer verenigd zijn, en meer bereid om door te gaan op het pad naar eenheid waar Christus voor bad kort voor zijn kruisdood. Deze eenheid is zeer kostbaar. In zekere zin hangt de toekomst van de wereld er vanaf. Blz. 146, 151.

Vaticanum II benadrukte het belang van de zondagse bijeenkomst in de katholieke kerk en overal in de wereld. Documenten van Vaticanum II vermelden:

Bovendien moet iedere poging om de zondag een dag van vreugde en rust van werk te maken worden aangemoedigd... vier de eucharistie iedere zondag. Vanaf het begin van hun christelijke vorming, zou de

zondag moeten worden aangeboden als de oorspronkelijke feestdag, waarop zij bijeen vergaderd het woord van God horen en deelnemen aan het "Mysterie van Pasen".⁹

Behalve dat de zondag de eerste dag van de week is, kan geen enkele Bijbelgetrouwe christen deelnemen aan de mis of aan het mysterie van Pasen, daar zij van heidense oorsprong zijn. Bovendien staat de katholieke opvatting van de zondag lijnrecht tegenover die van de proestantse gedachte over aanbidding, aangezien het een dag is die op traditie is gefundeerd, 'de dag van de zon', en gewijd aan de verering van Maria, zoals duidelijk door paus Johannes Paulus II zelf aangegeven wordt in zijn encycliciek *Dies Domini*:

DIES DIERUM: Zondag, het oorspronkelijke feest, dat de betekenis van de tijd duidelijk maakt... De geestelijke en pastorale rijkdom van de zondag, tot ons gekomen door traditie is werkelijk groot... Het is belangrijk, dat de catechismus van de katholieke kerk leert dat de zondagsviering van de dag van de Heer en de eucharistie het centrum is van het kerkelijk leven... Wanneer zij luisteren naar het woord dat verkondigd wordt tijdens de zondagsbijeenkomst, en gelovigen opzien naar de maagd Maria, leren zij van haar om het woord te bewaren en het in hun hart te overdenken (Lukas 2:19). Evenals Maria leren zij om aan de voet van het kruis te staan, en de Vader het offer van Christus aan te bieden en het te verbinden met het offer van hun eigen leven. Net als Maria ervaren zij de vreugde van de opstanding en maken zij zich de woorden eigen van het Magnificat (= lofzang van Maria), waarmee de oneindige gave van Gods genade in deze meedogenloze tijd verbeerlijkt wordt. Zijn genade is van eeuwigheid tot eeuwigheid op degene die Hem vrezen (Lucas 1:50). Van zondag tot zondag volgt het pelgrimsvolk de voetstappen van Maria, en haar moederlijke voorspraak geeft speciale kracht en vuur aan het gebed dat van de kerk opstijgt naar de Heilige Drie-eenheid.

Hoe ver staat dit af van de eenvoud van Christus. En toch lijkt het protestantisme zich niet bewust van het compromis van hun geloof waar zij mee te maken krijgen als zij de pauselijke autoriteit en de eenheid van de kerken en religies onder zijn leiderschap aanvaarden. Hoe ver zijn de protestantse kerken gegaan op het pad van deze eenheid?

DE ANGLICAANSE KERK

In 1966 voorzagde aartsbisschop Dr. Michael Ramsay de hereniging van de Anglicaanse en de Rooms-katholieke kerken. Zijn opvolger, Dr. Donald Coggan, verklaarde dat bij zo'n hereniging de paus het oppergezag zou krijgen. In 1969 onderzocht een verenigde Anglicaanse/Rooms-katholieke commissie (ARCIC) de leerstellige verschillen, en gaven in 1977 de volgende verklaring uit:

Het lijkt ons gepast dat bij een toekomstige hereniging, een wereldwijd gezag zoals beschreven is, bij de Heilige Stoel gevonden moet worden.¹⁰

In 1989 ging de Anglicaanse aartsbisschop van Canterbury, de eerwaarde Robert Runcie, naar Rome en riep christenen op om de paus als hoogste geestelijk leider te heroverwegen. Hij droeg een ring die één van zijn voorgangers van paus Paulus VI gekregen had, en vertelde Johannes Paulus II dat, ... *het een teken was niet veel anders dan een verlovingsring.*¹¹

De opvolger van Robert Runcie is Michael Carey. Carey is een overtuigd voorstander van de oecumene, en voorzitter van de belangrijke adviesgroep voor geloof en orde (FOAG), die zich bezighoudt met kwesties inzake de kerkleer. Volgens *Time Magazine* heeft hij sterke banden met de charismatische beweging, die het spreken in tongen beoefent. Hij moedigt de gelovigen aan om de bedevaartsplaatsen van Maria te bezoeken en heeft de letterlijke interpretatie van Bijbelse gebeurtenissen verworpen, zoals de schepping en de zondvloed. Hij heeft in het openbaar gezegd dat hij een voorstander is van hereniging met Rome.

In juni 1999 gaven de Anglicaanse en de Rooms-katholieke kerken een gezamenlijke verklaring uit "The Gift of Authority". *The Daily Telegraph* van juni 1999 reageerde met de koppen:

De kerken zijn het er over eens dat de paus oppermachtig is. De gezamenlijke verklaring stelt dat de paus erkend moet worden als de algemene autoriteit in de christelijke wereld, en omschreef hem als een "geschenk dat door alle kerken moet worden aangenomen." De commissie concludeerde dat de bisschop van Rome een "specifieke bediening had voor het vinden van de waarheid" en accepteerde dat alleen de paus de morele autoriteit bezat om de verschillende christelijke denominaties te verenigen.

Met deze verklaring heeft de Anglicaanse kerk zijn protestantse erfenis weggegeven, en heeft zich aan de pauselijke hiërarchie onderworpen. Als, zoals wij gezien hebben in het hoofdstuk *De Wijn van Babylon*, Rome het zichtbare hoofd is van het Babylon in de eindtijd, dan kan er jammer genoeg geen andere conclusie zijn dan dat de protestants-Anglicaanse kerk zichzelf officieel tot onderdeel van Babylon heeft uitgeroepen.

DE LUTHERSE KERK

De eerwaarde Dr. Carl E. Braaten heeft gezegd:

Als Luther nu hier zou zijn zou hij een ander geluid laten horen, zeker als hij wist dat zijn reformatie uiteindelijk zoveel onwettige kinderen zou voortbrengen.

De erkende Dr. Alexander Campbell zei:

De aanbiddende organisaties die nu bestaan in het christendom, samengevoegd en opgesloten in hun respectievelijk volumineuze geloofsbelijdenissen, en hun kerkrechten, zijn geen kerken van Jezus Christus, maar de onwettige dochters van die moeder van de hoeren - de kerk van Rome.

De rooms-katholieken en de lutheranen hebben gemeenschappelijke missen gehouden en in 1974 publiceerde de luthers-rooms-katholieke dialoog in de Verenigde Staten het "Papal Primacy and the Universal Church", 1974 vol. V. (Minneapolis: Augsburg Press).

Op 31 december 1994 bracht *The Telegraph* van Londen het schokkende artikel met de kop. "Duitsland roept op: Vergeef Luther". In 1995 zonden de lutheranen een delegatie naar Rome en er verschenen stukken in de kranten in Duitsland en Engeland waarin stond dat de protestantse kerken Rome vergeving vroegen voor de reformatie. In 1998 presenteerden de rooms-katholieke kerk en de wereldfederatie van lutheranen hun "Gemeenschappelijke Verklaring over de Rechtvaardigingsleer" en de wereldpers versloeg het als een herstel van de breuk. De synode van de Lutherse kerk (Evangelische Kirche) heeft ook de resolutie aangenomen dat de paus niet meer als de antichrist moest worden gezien.

In de belangrijkste lutherse kerk 'de Dom' in Berlijn, houden de katholieken en de lutheranen gezamenlijk de mis. De diensten worden afwisselend voorgedaan door rooms-katholieke en lutherse theologen. Schilderijen van

Maria zijn geherintroduceerd, en het opsteken van kaarsen om de maagd een gunst te vragen is weer heel gewoon geworden. Jammer genoeg is de Lutherse kerk dezelfde weg gevolgd als de Anglicaanse kerk.

PRESBYTERIANEN, CONGREGATIONALISTEN EN METHODISTEN

In Zuid-Afrika onderhandelen deze kerken over de hereniging met de Anglicaanse kerk, terwijl laatstgenoemde de hand van Rome grijpt.¹²

In 1969, tijdens het bezoek van paus Paulus aan het hoofdkantoor van de Wereldraad van Kerken, erkende Eugene Carson Blake, presbyteriaan en algemeen secretaris van de Wereldraad, in zijn welkomstwoord het historisch belang van de ontmoeting. Hij verzekerde de paus dat zijn bezoek "aan de hele wereld verkondigt dat de oecumenische beweging zich steeds breder en dieper beweegt naar de eenheid en vernieuwing van de kerk van Christus".

Bisschop Stanley Mogoba, voorzitter van de methodistenkerk in Zuid-Afrika, zei dat de grote uitdaging van de verschillende kerken is om met één profetische stem te spreken tot de natie. Hij zei dat er nog steeds een sterke gemeenschappelijke band bestaat tussen de kerken.¹³

DE NEDERLANDS HERVORMDE KERK

Dr. Bam van de Nederlands Hervormde Kerk merkte het volgende op:

Het is meer dan tijd om te kijken naar wat ons bindt, en niet alleen naar wat ons scheidt.

De vermoorde Professor Heyns, voormalig hoofd van de Synode, ondersteunde hem daarin. David J. du Plessis, Zuid-Afrikaans voorganger met de bijnaam "Mr. Pentecost" en in het verleden de leider van de wereldraad van charismatische kerken, riep de kerken ook op om de krachten te bundelen met de katholieke kerk. In Zuid-Afrika is de oecumenische beweging sindsdien vooruitgegaan, en behalve de Zuid-Afrikaanse Raad van Kerken, werd de vereniging van Zuid-Afrikaanse kerken (CASA) in juni 1988 gevormd met het uitdrukkelijke doel de kerkeenheid te bevorderen en te functioneren als het geweten van de overheid. In hun nieuwsbrief van 1 januari 1990 schrijven zij:

De tijd is gekomen voor de kinderen van God in Zuid-Afrika om zich te realiseren dat zij allemaal ondanks, hun verschillen in denominaties, taal en cultuur, deel zijn van het lichaam van Christus in dit prachtige land.

Wat is de oorzaak van deze golf van hereniging? *De Argus* van 12 augustus 1972 kopte "Charismatische golf van hereniging onder de Zuid-Afrikaanse kerken":

Een ongekeende geest van zich uitbreidende eenheid tussen rooms-katholieken, protestanten en pinksterkerken in Zuid-Afrika werd deze week door kerkleiders bekendgemaakt. Pal voor de deur vinden we een geweldige respons van Rooms-katholieken en Anglicanen, veel meer dan wij hadden durven denken of bidden. Ineens is daar een geopende deur verschenen waar leden van twee tegenpolen - de pinksterkerken en de orthodoxe kerken - elkaar kunnen vinden.

DE ORTHODOXE KERK

Zowel de Russisch-orthodoxe als de Grieks-orthodoxe kerken hebben uitgebreide oecumenische discussies met Rome gehouden en de patriarchen van deze kerken hebben een verzoening met Rome gezocht. Paus Johannes Paulus II heeft Turkije bezocht en gaf een toespraak in de orthodoxe kathedraal waarin hij verwees naar het primaatschap van het pausdom, zonder een woord van protest van de patriarch. In mei 2001 bezocht hij Griekenland tijdens zijn bekende "In de voetstappen van Paulus"-kruistocht om aan de wereld zijn verzoenende geest te laten zien.

De relaties met de Russisch-orthodoxe kerk zijn ook genormaliseerd. Na het ineenstorten van de Sovjet-Unie, werd een nieuwe patriarch gekozen als hoofd van de Russisch-orthodoxe kerk - een aloude vijand van het rooms-katholicisme. De nieuwe patriarch was tot ieders verbazing geen Rus, en had bovendien een sterke band met de oecumenische beweging. *Time Magazine* schreef:

De Paus mag dan niet langer een Italiaan zijn, maar het moet duidelijk zijn dat de patriarch van Moskou en heel Rusland een Rus moet zijn. Tot verleden week dan, toen er weer een stelregel verbroken werd in de Sovjet-Unie. In het prachtige vergulde klooster van de Heilige Drie-eenheid en de Heilige Sergej in Zagorsk, werd een Est van Duitse afkomst, de aartsbisschop Aleksy van Leningrad als patriarch van Moskou gekozen.

Het artikel gaat verder met de opmerking dat met de keuze van een anti-katholieke kerkvorst ook anti-katholieke signalen zouden zijn afgegeven aan het Vaticaan.

De bereisde Aleksy daarentegen is een toegewijd oecumenisch patriarch, die 22 jaar lang als president van de "Europese Raad van Kerken (CEC)" heeft gediend, een continent omspannend orthodox en protestants lichaam.

Volgend op deze schokkende gebeurtenissen, riep paus Johannes Paulus II de orde van de jezuïeten op om de gebeurtenissen in Rusland te leiden, en er persoonlijk op toe te zien dat de priesters voor deze taak werden opgeleid. Dit werd vermeld in een artikel genaamd "Het bijleggen van de verschillen met de jezuïeten" in *Time Magazine*, van 10 december 1990.

DE AMERIKAANSE EVANGELISCHE CHRISTENEN

Billy Graham is waarschijnlijk de grootste protestantse evangelist van onze tijd. En toch geeft ook hij steun aan de oecumenische beweging en zoekt hij toenadering tot Rome. De Religious News Service van 13 januari 1981 vermeldde:

Paus Johannes Paulus II onderhield zich bijna 2 uur met de eerwaarde Billy Graham, de bekendste protestantse evangelist ter wereld.

The Star van 26 juni 1979 citeerde dat Billy Graham had gezegd dat de paus bijna een evangelist was. Hij preeste de paus voor het aanvuren van de religieuze opwekking over de hele wereld. Toen hij een ere doctoraat kreeg van de rooms-katholieke Belmont Academie, sprak Billy Graham tot zijn gehoor, "Het evangelie dat deze Academie grondvestte is hetzelfde evangelie dat ik vandaag verkondig". Evangelische christenen in de Verenigde Staten hebben vervolgens een hereniging met Rome geaccepteerd. Negenendertig vooraanstaande evangelische protestanten en rooms-katholieken erkenden elkaar als christenen, en beloofden het conflict tussen de groepen te verminderen. Een vijftigpagina tellend document werd ondertekend door belangrijke leiders als Charles Colson, Pat Robertson, kardinaal John O'Connor van de Southern Baptists Mission Board, evenals andere voorname aartsbisschoppen, bisschoppen en geleerden. Onder de opstellers van het document bevonden zich de katholiek Richard John Neuhaus, hoofd van het Instituut van Religie en Openbaar leven, Charles Colson, oprichter van de "Prison Fellowship", de katholiek George Weigel, directeur van het Ethics and Public Policy Centre en Kent Hill, de president van het Eastern Nazarene College. Het document aanvaardt dat protestanten en katholieken beide, als zij Christus accepteren

als Heer en Verlosser, medechristenen zijn en leden van de ene kerk van Jezus Christus. Het erkent ook het volgende:

Onze gemeenschappelijke en kerkelijke verschillen zijn diep en duren al geruime tijd en het kan zijn dat dit nooit opgelost wordt totdat het Koninkrijk komt.

Toch beloven zij samen te werken voor Christus. Het roept ook op tot een versterking van een vertrouwensrelatie. Robert Schuller heeft gezegd:

Het is tijd voor ons protestanten om naar de heilige vader in Rome te gaan en hem te vragen hoe wij weer thuis kunnen komen.¹⁴

The Chattanooga Free Press gaf een schokkende samenvatting van verklaringen van de Episcopale kerk:

Toen de eerwaarde Randolph Adler, aartsbisschop van de 'International Communion of the Charismatic Episcopal Church', recentelijk in Chattanooga sprak, waren degenen die naar hem luisterden geschokt... Hij preekte een boodschap over het falen van het protestantisme en haar toekomstige vernietiging... "De kerk van God is katholiek!" zei hij. "Het was katholiek in het begin, en het zal katholiek zijn aan het eind". Dr. Ben Obnson, professor op de Columbiaanse Theologische Hogeschool: "Wij zien het einde van het protestantisme zoals wij het kennen... Dr. John Hall van de United Church van Canada: "Wij zijn getuige van de ondergang van het protestantisme".¹⁵

Met het opgeven van haar principes en in het sluiten van compromissen over geloof en leer, heeft het protestantisme de deur open gezet voor een grote toename van zonden. Wereldgelijkvormigheid, spiritisme, spreken met de doden en voorouderverering zijn deel geworden van de religieuze ervaring. Tijdens de vergadering van de WCC in 1961 in New Delhi, was het motto: "De kerk moet worden bekeerd tot de hedendaagse wereld" en in 1966 nam de WCC een resolutie aan van "Eenheid van alle volken". Tijdens de zevende vergadering van de WCC, gehouden in Canberra (Australië) van 7 tot 20 februari 1991, was het overheersende thema: "Kom Heilige Geest - vernieuw de hele schepping". Mevrouw Chung Hyung Kyung, theologisch professor en dominee van

de presbyteriaansche kerk in Zuid-Korea, leidde het tweede thema in. Zij kwam dansend het podium op samen met twee Aboriginal mannen gekleed in een lendendoek, en zestien Koreaanse mannen met gongs, drummen en banieren. Zij nodigde de toeschouwers uit om “met mij over de heilige grond te lopen door je schoenen uit te doen terwijl wij dansen om de weg te bereiden voor de geest.” Daarna, met aan iedere kant van haar een kaars, riep zij de geesten van de doden op door hun namen van een lijst op te lezen. Onder de dode geesten die zij opriep waren Hagar, Uriah, de kinderen die door Herodes waren vermoord in Bethlehem, Jeanne d’Arc, Joden die in de gaskamers waren omgekomen, Mahatma Gandhi, Steve Biko, Martin Luther King Jr., Malcom X, en ten slotte “de geest van de bevrijder, onze broeder Jezus, gemarteld en gedood aan het kruis”. Toen verbrandde zij de lijst en strooide de as door de lucht.

Tijdens de vijfde “Christian Parapsychology Conference” (waaronder aanwezig de aartsbisschop van York, Dr. David Hope), in Christ Church College, Canterbury, werd er opgeroepen om seances te houden in de kerken om overleden atheïsten te helpen bij hun geestelijke overgang.¹⁶

ROME EN DE WERELDRELIGIES

Het zijn niet alleen christenen die zich bij Rome moeten aansluiten, maar alle religies moeten de paus erkennen als de geestelijke leider van de wereld. Het Vaticaan heeft herhaaldelijk duidelijk gemaakt dat de paus gezien moet worden als de “Vader van de hele menselijke familie”. Malachi Martin schreef over paus Johannes Paulus II:

*Uiteindelijk eist Johannes Paulus II als de zelfbenoemde plaatsvervanger van Christus het recht op, de ultieme hoogste rechtbank te zijn van de internationale gemeenschap.*¹⁷

In 1986 werd in Assisi een vergadering van wereldreligies belegd, waar de paus gastheer was. De vergadering werd wereldwijd uitgezonden en er waren leiders aanwezig van protestantse, orthodoxe, anglicaanse, joodse, islamitische, boeddhistische en hindoestaanse religies, evenals de leiders van de meeste andere kleine geloofsgemeenschappen. Tijdens deze bijeenkomst en de volgende bijeenkomsten in “de geest van Assisi”, is de paus de woordvoerder en centrale persoon. Deze jaarlijkse bijeenkomst wordt met veel vertoon gevierd, en de leiders van alle godsdiensten laten graag hun solidariteit met de paus zien. Een ander forum is het Parlement van Wereldreligies, dat het

thema uitdraagt dat alle religies dezelfde God dienen. Het is opmerkelijk dat de Verenigde Naties het orgaan is waar van veel van deze belangrijke discussies plaatsvinden en dat de paus dit forum gebruikt heeft als afvaardiging van de religies van de hele wereld.

Na de gebeurtenissen die met de Golfcrisis te maken hadden, verscheen Israël om diplomatieke relaties met de roomse kerk aan te gaan. De langdurige vijandschap tussen Rome en de joodse godsdienst zijn zaken van het verleden. In zijn boek *“Over de Drempel van de Hoop”* zegt paus Johannes Paulus II dat het altijd zijn bedoeling is geweest om banden met Israël aan te gaan. Hij zegt ook dat in één van hun discussies, een joodse leider de kerk van Rome dankte voor alles wat zij in de laatste 2000 jaar voor God hadden gedaan. Tijdens het bezoek van de paus in 1999 aan de VS, prees rabbijn Robert Jacobs de paus als de eerste paus die het judaïsme erkende.

De zichtbare relaties tussen de islam en het katholicisme wekken ook verbazing. Ter gelegenheid van het pauselijk bezoek aan Syrië in mei 2001 schreef *Reuters International Press* het volgende:

DAMASCUS (Reuters) - Paus Johannes Paulus schreef zondag geschiedenis door de eerste pontifex te zijn die een moskee betrad, en hij moedigde christenen en moslims aan elkaar het verleden te vergeven. Sprekend in de grote Umayyad moskee, een prachtig aandenken aan de Syrische geschiedenis, zei hij ook dat religieuze overtuiging nooit een rechtvaardiging kon zijn voor geweld. “Nooit meer samenlevingen in conflict”, zei hij in de moskee, die een herinnering herbergt aan Johannes de Doper. Buiten ligt de tombe van Saladin, die de kruisvaarders uit het Midden-Oosten verdreef. De paus, die de betrekkingen met de Joden revolutionair veranderde door in 1985 de synagoge van Rome te bezoeken, zei dat het nu tijd was om ook met de islam een nieuw begin te maken. “Voor al die keren dat de moslims en de christenen elkaar hebben beledigd, moeten wij vergeving zoeken bij de Almachtige en elkaar vergeving schenken”, zei hij in zijn rede tot de moslimleiders, waaronder de groot-Mufti van Syrië. “Een beter onderling begrip zal zeker leiden ... tot een nieuwe manier van presenteren van onze twee religies, niet in strijd met elkaar zoals te vaak gebeurd is in het verleden maar als partners, op zoek naar het beste voor de menselijke familie.” De paus deed uit respect voor de traditie van de moslims zijn schoenen uit, voordat hij de gebedsruimte binnenstapte onder het gejuich en geklap van honderden mensen die buiten stonden.

“Dit zijn grote historische momenten. De Paus gaat een moskee binnen”, zei een Syrische televisieverslaggever. “Het is de ontmoeting van de islam en het christendom”. De oproep voor wederzijdse vergeving was het vervolg op een thema dat vrijdag in Griekenland begonnen was, waar de pontifex God om vergeving vroeg voor de overtredingen in de afgelopen 1000 jaar begaan, door de katholieken tegen de orthodoxe gelovigen.

De paus is de hoogste religieuze leider van de wereld. Maar deze status is duidelijk niet bereikt op basis van de waarheid maar op basis van compromissen. Bovendien zijn de religieuze principes en leerstellingen van het pausdom een hernieuwing van heidense zanaanbidding (zie *De Wijn van Babylon*) en vertegenwoordigen dat wat de Bijbel het Babylon van de eindtijd noemt. Bondgenootschap met Rome en onderwerping aan haar autoriteit maakt mensen deel van Babylon. Door zijn leiderschap te erkennen, erkennen zij ook zijn leerstellingen:

Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter geboorzaamheid, ook moet geboorzamen als slaven, betzij dan van de zonde tot de dood, betzij van de geboorzaamheid tot gerechtigheid. Romeinen 6:16

Het is duidelijk dat het protestantisme, naar eigen zeggen, tot de moederkerk teruggekeerd is en dat de andere wereldreligies ook met haar verbonden zijn. De Bijbel waarschuwt tegen dit drievoudig verbond van de draak, het beest en de valse profeet. De valse profeet is het onderdeel van Babylon dat valse tekenen en wonderen doet waardoor de mensen zullen worden verleid om het beest te volgen en zijn merkteken te ontvangen.

En het beest werd gegrepen en met hem de valse profeet, die de tekenen voor zijn ogen gedaan had, waardoor hij hen verleidde, die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbaden; levend werden zij beiden geworpen in de poel des vuurs, die van zwavel brandt. Openbaring 19:20

Het afwijzen van de waarheid is gevaarlijk en zet de deur open voor misleiding.

Daarentegen is diens komst naar de werking des satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen, en met allerlei verlokken

ongerechtigheid, voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven, opdat allen worden geoordeeld, die de waarheid niet geloofd hebben, doch een welgevallen hebben gehad in ongerechtigheid. 2 Tessalonicenzen 2:9-12

God probeert nooit iemand te verleiden of te misleiden, daarom verwijst de dwaling naar de toelating van God. God staat toe dat de duivel de mensen verleidt en bedriegt omdat Hij hen genoeg aanwijzingen en gelegenheid heeft gegeven om de waarheid aan te nemen. Uiteindelijk zal God de overwinnaar zijn als Hij het geestelijk Babylon dat de naties heeft verleid zal vernietigen:

En geen lamplicht zal meer in u schijnen, en geen stem van bruidegom en bruid zal meer in u geboord worden, want uw kooplieden waren de machthebbers der aarde, want door uw toverij werden alle volken verleid. Openbaring 18:23

De oecumene is alleen maar een andere organisatie voor het oprichten van die superkerk, Babylon de Grote, die uiteindelijk hen zal vervolgen die zich niet bij haar aansluiten. Hoe waar zijn de woorden van John Knox uit 1547 in verband met het pausdom:

“Vlucht uit Babylon, als u geen deel wilt hebben aan haar vernietiging”¹⁸

De boodschap van de derde engel verklaart:

Gevallen, gevallen is het grote Babylon, dat van de wijn van de bartsucht zijner boererij al de volkeren heeft doen drinken. Openbaring 14:8

Openbaring 18 herhaalt de boodschap van de tweede engel met de toegevoegde waarschuwing om zich van haar af te scheiden.

Gevallen, gevallen is de grote stad Babylon... En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Gaat uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen. Openbaring 18:2,4

De boodschap van de tweede engel is een oproep om uit Babylon te gaan, terwijl de oecumenische beweging een boodschap heeft tot aansluiting bij Babylon. Een compromis is onmogelijk. God roept een volk om op te komen voor Zijn waarheid. Er zijn maar drie definities voor waarheid in de Bijbel: Jezus is de waarheid, Zijn woord is de waarheid, en Zijn wet is de waarheid (Johannes 14:6, 17:17, Psalm 119:142). God verzamelt een volk. De hervormers waren bereid te sterven voor wat zij geloofden. Zij hadden de profetieën bestudeerd die duidelijk maakten dat het pausdom de antichrist is. Laten wij de profeten niet verwerpen en mogen de volgende woorden van Jezus niet op ons van toepassing zijn:

Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt, en stenigt, wie tot u gezondend zijn, hoe dikwijls heb ik uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en gij hebt niet gewild.
Matteüs 23:37

REFERENTIES

1. *Romanism and the Reformation.*
2. *Time Magazine*, May 25, 1981, p. 12.
3. *The History of Christianity*, p. 410.
4. *The History of Christianity*, p. 410.
5. D.F. Neufield, *Ministry*, July 1978.
6. *The History of Christianity*, p. 505-507
7. *Martyn* Vol. V, p. 70.
8. *The History of Christianity*, p. 608.
9. *Documents of Vatican II*, p. 117.
10. *London Church Times*, 21 January 1977.
11. *Time Magazine*, 16 October 1989.
12. *Protestant Reveille*, 1st Quarter, 1977.
13. *Die Bürger*, 27 January 1990.
14. Texe Marrs: *All fall down.*
15. Chattanooga Free Press, Editor's note, May 10 1997.
16. *The Times*, Mon. August 28, 2000.
17. *The Keys of This Blood*, p.374, 375.
18. *Der Reformator Schottlands.*

12

VREEMD VUUR

Waarom is de contrareformatie zo succesvol geweest? Hoe is het mogelijk dat alles waar de reformatie voor stond zo gemakkelijk opzij kon worden gezet? De Bijbel geeft duidelijk zelf het antwoord. Bedrog en misleiding hebben een grote rol gespeeld. De geest van eenheid die de kerken beheerst is gebaseerd op emotie in plaats van op de waarheid en het vereist diepgaande studie om waarheid van leugen te onderscheiden. Fouten openbaar maken is een pijnlijke aangelegenheid, en het is hier niet de bedoeling om de weg van het geloof te kleineren, maar omdat er zielen op het spel staan, is het van vitaal belang dat wij de Schriften bestuderen en daarmee in overeenstemming proberen te komen.

Vóór het tweede Vaticaans Concilie wantrouwden de meeste protestanten Rome, maar Vaticanum II veranderde dat. In werkelijkheid veranderde Vaticanum II niets in de positie van Rome, maar de houding ten opzichte van Rome veranderde. De vraag is, hoe werd dit bereikt? De enige manier om de aandacht van de mensen af te leiden van leerstellingen is om hen een ervaringsgodsdienst te geven. Daarom heeft Vaticanum II ook aanwijzingen gegeven over de manier van aanbedding die in de kerken moest worden ingevoerd. Van nu af aan moest de kerkgemeenschap meer participeren bij de kerkdienst, en meer betrokken zijn in de eredienst. Er moesten minder traditionele preken komen en zich meer concentreren op het lezen van Psalmen en gedeeltes uit het evangelie. Populaire muziek moest worden geïntroduceerd tijdens de diensten, en lichamelijke beweging van de gemeente tijdens het zingen moest worden aangemoedigd. Moderne muziekinstrumenten moesten in de dienst worden gebracht, en populaire liederen in de plaats van de meer

traditionele gezangen. De stijl van de dienst moest meer worden toegesneden op de cultuur van de landen. Het liturgische deel van het Vaticanum II document, Vol.1. hierover kan als volgt worden samengevat:

Zorg dat de kerken gewend raken aan opwekkingsterminologie en het feestconcept. Iedere bijeenkomst van de kerk wordt een feest... Laat de kerken wennen aan een vernieuwde stijl van opwekkingsdiensten... Verlaag de drempels... Veel lichamelijke gebaren, lichaamshouding en beweging. Zorg voor zang en muzikale diensten als de meest effectieve vorm van viering. Maak gebruik van populaire religieuze liederen en stem de muziek af op de cultuur en het temperament van de mensen.¹

Het Vaticanum II document zegt in het gedeelte over muziek in de liturgie:

Opdat de gelovigen meegaander en met meer resultaat actief zullen participeren, is het goed dat de dienst en de mate van deelneming daarin zo veel mogelijk afgewisseld wordt, in overeenstemming met de plechtigheid van de dag en de samenstelling van de aanwezige gemeente... De deelneming in de opwekking moet innerlijk plaatsvinden, maar moet aan de andere kant ook zichtbaar zijn, dat wil zeggen: de inwendige deelneming laten zien door bewegingen en lichaamshouding, zoals uitroepen, reacties en zang.²

Emoties zijn een vitaal onderdeel van dit soort van aanbidding. Niet dat er iets verkeerd is met emoties, maar als zij de plaats innemen van waarheid en rationeel denken kunnen zij niet worden vertrouwd. De *Catechismus van de Katholieke Kerk* voegt aan de bovenstaande verklaring van Vaticanum II toe:

1157. Zang en muziek vervullen hun functie als belangrijke tekenen naarmate zij meer verbonden zijn... met de liturgische uitvoering, volgens drie belangrijke criteria: de schoonheid van het expressieve gebed, de algemene deelneming van de gemeente op de daarvoor bestemde ogenblikken, en het plechtige karakter van de viering. Op deze manier nemen zij deel aan het doel van de liturgische woorden en daden: de glorie van God en de heiliging van de gelovigen: "Hoe heb ik geweest, diep bewogen door jullie liederen, gezangen en de stemmen die in jullie kerk weerklonken! Wat een emotie heb ik daarin ervaren! Dit geluid

vulde mijn oren, vestigde de waarheid in mijn hart. Een gevoel van toewijding ging door mij heen, en er liepen tranen over mijn gezicht - tranen die mij goed deden.” 1158 De harmonie van tekenen (zang, muziek, woorden en handelingen) is des te effectiever wanneer het tot uitdrukking komt in de culturele rijkdom van het volk van God dat deelneemt.³

Het woord ‘viering’ wordt keer op keer in deze documenten herhaald en de emoties hebben een hoge prioriteit. Het gevaar is dat de liturgie (de vorm en de activiteiten in de dienst behalve de verkondiging van het woord) zo belangrijk kan worden dat het de plaats van het Woord inneemt. Zang, lezing uit de catechismus, muziek en lofprijzingactiviteiten kunnen de plaats innemen van religie die gebaseerd is op het Woord en zo een vorm van godsdienst wordt zonder het noodzakelijke hemelse brood.

In de tien jaar dat Vaticanum II het oecumenisch denken veranderde, onderging de christelijke wereld een enorme ‘opleving’. De charismatische beweging, die voor het eerst rond de eeuw wisseling optrad, verspreidde zich als een lopend vuurtje door de V.S. en de rest van de wereld. Maar de pinksterbeweging bekeek de rooms-katholieken nog steeds met achterdocht, omdat zij niet gezegend waren met deze geest van vernieuwing. Rond 1965 schreef Erwin Prange echter:

Kort geleden nam ik deel aan een bezinningsbijeenkomst van rooms-katholieken, anglicanen en lutheranen... Ik ben ervan overtuigd dat de onderliggende gedachte van de charismatische beweging de bereniging van de kerken is.⁴

In 1967 baden studenten en leraren van de katholieke universiteit Notre Dame, in Pittsburgh, Pennsylvania, (geleid door de Holy Ghost Fathers) voor de gaven van de “Heilige Geest”, en gedurende één van deze vergaderingen ontvingen honderden aanhangers van het katholieke geloof datgene waar zij om gevraagd hadden, en zo ontstond de Katholieke Charismatische Beweging.

Paus Paulus de VI stond eerst onder druk om de charismatische beweging binnen de Katholieke kerk te veroordelen, maar in 1975, tijdens een massabijeenkomst van 25.000 mensen, waarvan 10 000 buitenlanders, op het Sint Pietersplein in Rome, liet paus Paulus VI zich lovend uit over de geestelijke vernieuwing. Het tijdschrift *Christianity Today* van 6 juni 1975 schrijft:

Bisschoppen, aartsbisschoppen en kardinalen hadden de grootste moeite hun hoeden op te houden. Zij zongen en dansten in extase, terwijl zij elkaar omarmden en hun armen naar de hemel hieven. De toespraak van paus Paulus VI was gevuld met extatische uitroepen.

Sinds de grondvesting van de charismatische beweging in de Rooms-katholieke kerk hebben de protestantse en de orthodoxe kerken hun standpunt ten opzichte van de katholieken gewijzigd. Colin Buchanin schrijft dat:

Het optreden van de kerk van Rome als een deelnemer aan de oecumenische discussies, en de invloed van de charismatische beweging, hebben de oecumenische relaties volledig veranderd.⁵

Begin jaren vijftig geloofde David du Plessis dat God hem riep als secretaris van de Pinkster Wereld Conferentie om contact te leggen met de Wereldraad van Kerken. Daarna speelde hij een leidende rol in oecumenische kringen. Sinds de jaren zestig is de invloed van de pinksterbeweging in protestantse en orthodoxe kerkgenootschappen aanzienlijk toegenomen. James Dunn schrijft:

De acceptatie van de pinksterbeweging door de leiders van de Wereldraad markeert de eerste keer dat het meer traditionele christendom dit enthousiaste soort van geloof en aanbidding oprecht verwelkomt als een geldige en belangrijke vorm van het christendom. Vroeger werden zulke vormen van christendom óf vervolgd óf konden zij slechts bestaan buiten de georganiseerde kerk. Nu heeft de charismatische beweging in toenemende mate wederzijdse barrières en misverstanden uit de weg geruimd. Het heeft zich verspreid over alle traditionele klassen van de samenleving en de geestelijkheid, en de katholieke pinksterbeweging in het bijzonder, heeft goed opgeleide mensen weten te vinden, met respect voor autoriteit, sacramenten en traditie die men miste bij de klassieke pinksterbeweging... Veel leiders van de nationale kerken hebben tegenwoordig hun standpunt van "geen commentaar" gewijzigd in de visie dat de charismatische beweging de beste hoop is voor vernieuwing van de kerk in de laatste jaren van de 20ste eeuw.⁶

Het is interessant om op te merken dat de katholieke pinksterbeweging geleid heeft tot een toegenomen ontzag voor de pauselijke autoriteit, een

toename van de Mariaverering en het vasthouden aan de katholieke leer. De opleving en de geweldige groei van de kerk gedurende de laatste tientallen jaren is volgens Padilla, deel van een veel bredere opleving van religie die over de hele wereld plaatsvindt.

Het bewijs voor deze opleving zien wij o.a. in de toename van het occultisme en de oosterse religies in het Westen, in de opkomst van de islam in sommige delen van Afrika, Maleisië en Pakistan, samen met de opleving van het boeddhisme in Thailand, Vietnam, Cambodja, Birma en Sri Lanka, van het hindoeïsme in India en het shintoïsme in Japan, en de vitaliteit van het spiritisme in Brazilië en van Sokka Gakkai in Japan.⁷

Professor Hollenweger van de Universiteit van Birmingham zegt:

De charismatische beweging heeft een geweldig potentieel om vertrouwen te creëren en achterdocht tussen strijdende partijen weg te nemen door een platform te geven waarop mensen oprecht en open kunnen spreken zonder polarisatie...Alleen al door het bijebrengen van rooms-katholieken en protestanten heeft de charismatische beweging wonderen verricht.⁸

De Pinksterbeweging ging als een lopend vuur over de hele wereld en rond 1996 hadden de religieuze rapporten over dit fenomeen het volgende hierover te zeggen:

Tienduizend charismatische en pinkstergelovigen baden, zongen, dansten, klaptten en juichten afgelopen zomer onder de gemeenschappelijke band van de Heilige Geest tijdens een vierdaagse oecumenische conventie... Ongeveer de helft van de deelnemers aan het congres over de Heilige Geest en Wereldevangelisatie, gehouden van 26 tot 29 juli in Orlando, Florida, waren katholieken... "De Heilige Geest wil de muren tussen katholieken en protestanten afbreken," zei Vinson Synan, hoofd van de theologische faculteit aan de Regent Universiteit van Pat Robertson, tevens leider van het congres.⁹

Daar de Heilige Geest in alle waarheid leidt, kan er geen compromis met de leugen bestaan. Het is daarom van het grootste belang dat wij de functie van

de Heilige Geest nauwkeurig bestuderen, alsmede de verschijnselen, zoals genezingen en het spreken in tongen, die aan de Heilige Geest worden toegeschreven. Voldoet de pinksterbeweging aan de Bijbelse criteria waar het de manifestaties van de Geest aangaat?

De Charismatische beweging en de Gaven van de Geest

Charismatische kerken geloven over het algemeen in de futuristische dispensatie van de profetische interpretatie en de gaven van de Geest spelen een belangrijk rol in hun eredienst. In het bijzonder wordt de gave van het spreken in tongen door veel charismatische groepen benadrukt. Deze gave van de tongen wordt vaak gezien als een speciale manifestatie van het werk van de heilige Geest in iemands leven en men streeft ernstig naar het verkrijgen van deze gave. Extreme manifestaties van deze ervaring kunnen gelijktijdig optreden met andere manifestaties zoals het “vallen in de Geest”, en dit gaat soms gepaard met genezingservaringen. Duizenden gelovigen en ongelovigen worden aangetrokken door deze genezingsceremonieën en kunnen deze kracht ervaren zelfs als zij geen religieuze afkomst hebben of een atheïstische achtergrond hebben. Het is waar dat levens vaak worden veranderd door deze ervaringen, en dat alcoholisten en drugsverslaafden er vandaan komen als nieuwe mensen. Dit leidt tot steeds meer bekeringen en is de reden voor de snelle groei van de beweging.

Wat zijn de Bijbelse criteria voor het werk van de Geest en hoe verhouden die zich tot de charismatische beweging?

De Heilige Geest in de Bijbel

Jezus zei tot Zijn discipelen:

Wanneer gij Mij lief hebt, zult gij mijn geboden bewaren. En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn, de Geest der waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn. Johannes 14:15-17

Liefde voor God geeft vruchten van gehoorzaamheid; “Wanneer gij Mij lief hebt, zult gij mijn geboden bewaren”. De heilige Geest is beloofd aan degenen die in overeenstemming proberen te leven met het Woord van God, en de Geest zal troosten en de waarheid openbaren. God wil de hele mensheid

redden, maar wij moeten leven in het geopenbaarde licht en aannemen dat de verlossing alleen door Jezus Christus is.

Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe. Johannes 3:16

Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander; en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde. 1 Johannes 1:7

Hier zien wij weer een voorwaardelijk aspect van de verlossing: "indien" wij in het licht wandelen. De heilige Geest die ons in staat stelt om te dienen wordt gegeven op voorwaarde van gehoorzaamheid:

En wij zijn getuigen van deze dingen en ook de heilige Geest, die God hun gegeven heeft, die Hem geboorzaam zijn. Handelingen 5:32

Bekering betekent omkeren, een ander leven leiden dan dat men voorheen deed, je afwenden van de zonde, dat is de overtreding van de wet. Om door God gebruikt te worden en vervuld te raken met de heilige Geest, moeten wij eerst overtuigd worden van onze zonden en van de noodzaak van verlossing. Deze overtuiging is ook het werk van de Heilige Geest:

Doch Ik zeg u de waarheid: Het is beter voor u, dat Ik beenga. Want indien Ik niet beenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik beenga, zal Ik Hem tot u zenden. En als Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel. Johannes 16:7,8

Wij moeten ons bewust zijn van onze zondige staat, zodat wij de oplossing zullen zoeken voor het zondeprobleem in de Enige die ons van onze zonden kan redden en ons kan bedekken met Zijn gerechtigheid, opdat wij niet in het laatste oordeel zullen komen. Dit is het evangelie in een notendop. Hoe verbazingwekkend is het dat de populaire leer van nu deze verplichting wegneemt en dat het evangelie van het populair humanisme leert dat ons gevoel van eigenwaarde niet afhangt van zonden. In tegenstelling tot de duidelijke leer van de Schrift, had Robert Shuler hierover het volgende te zeggen:

Ik denk niet dat er iets is gedaan in de naam van Christus en onder het vaandel van het christendom dat nog schadelijker gebleken is voor de menselijke persoonlijkheid en dus contra-productief voor het evangelie, dan de vaak grove, lompe, en onchristelijke strategie van het trachten mensen te overtuigen van hun gevallen en zondige toestand.¹⁰

Wij moeten weten wat verkeerd is voor wij het in Zijn kracht kunnen corrigeren en terugkeren in een gehoorzame relatie. Christus wapent ons tegen verleiding.

En zo heeft Hij, hoewel Hij de Zoon was, de geboorzaamheid geleerd uit betgeen Hij heeft geleden, en toen Hij het einde had bereikt, is Hij voor allen die Hem geboorzamen, een oorzaak van eeuwig heil geworden. Hebreëen 5:8,9

Maar Samuël zeide: Heeft de Here evenzeer welgevallen aan brandoffers en slachtoffers als aan horen naar des Heren stem? Zie, geboorzamen is beter dan slachtoffers, luisteren beter dan het vette der rammen. 1 Samuël 15:22

De Heilige Geest wil ons leren en ons het woord van God in herinnering brengen, zodat wij effectieve voorbeelden en getuigen voor Hem kunnen zijn.

Maar de Trooster, de heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb. Johannes 14:26

De gaven van de Geest werden dus gegeven om ons terug te brengen in rust bij God en om het evangelie te verbreiden.

1. De Heilige Geest zou mensen tot inkeer brengen van zonde, en hen leiden tot een volmaakter begrip van de waarheid over God en Jezus Christus. (Lucas 24:46-49; Johannes 14-16; Handelingen 4).

2. De vervulling is tot nut voor degenen die door het getuigenis van het evangelie in de kerk worden gebracht. (Johannes 17:20; Handelingen 2:38,39,46,47)

3. *De gave van de tongen was gegeven om het evangelie door te geven aan mensen met een andere taal. (Handelingen 2:2-11,43). In zowel Handelingen 2 als Handelingen 19 zien wij dat tongen en profetie met elkaar verbonden zijn, en dus dienen om het evangelie te verbreiden.*
4. *De gaven waren bedoeld om eenheid in de kerk te bevorderen. (1 Korintiërs 12:18-27)*
5. *Op de lijst van geestelijke gaven, (Rom. 12:6-8; 1 Korintiërs 12:8-11, 18-31; Efeziërs 4:11), werkt alleen de gave van de profetie (het doorgeven van het evangelie) in deze vier Bijbelgedeeltes genoemd, en de tongen alleen in 1 Korintiërs, waar het de laatste plaats inneemt.*

De geschiedenis van het spreken in tongen

Extatisch taalgebruik was een veel voorkomende vorm van aanbidding in de heidense tempels. Het had diep wortel geschoten in het oude Byblos (1100 voor Christus) en Plato (429-347 voor Christus) vermeldt het als een verschijnsel van zijn tijd. Plato vertelt ons dat een persoon onder goddelijke invloed uitspraken ontvangt die gepaard gaan met visioenen, die door de ontvanger niet worden begrepen en daarom uitleggers nodig hadden. Deze uitspraken gingen soms gepaard met lichamelijke genezing van aanwezigen. Virgil (70-19 voor Christus) vertelt ons over Sibille, een priesteres, die in gebed haar geest verenigde met de god Apollo en in vreemde tongen sprak.¹¹

Glossolalia wordt al in de tijd van de vroege kerk genoemd, en Ireneüs (114-202) spreekt zich in zijn werk tegen ketterij uit tegen het gebruik van deze profetische gave, die vaak leidt tot heftige emoties en een verlies van zedelijkheid. In eerdere tijden werd de gave van tongen gezien als de gave om talen te spreken waarmee het evangelie kon worden verkondigd. Origen (185-254) schrijft over de tongentaal door Paulus genoemd in 1 Korintiërs 14:18 en verwijst duidelijk naar deze gave als de mogelijkheid van het spreken in een bekende taal om het evangelie aan anderen te verkondigen:

Sinds die tijd ontving iedereen de kennis van talen, niet voor zichzelf, maar voor degenen aan wie het evangelie moet worden gepredikt, hij wordt schuldenaar van allen die de taal spreken waarin hij de kennis van God verkregen heeft.

In de vierde eeuw wordt de tongentaal in de kerk niet meer genoemd. De hervormers geloofden dat de tongentaal naar bekende talen verwees. Luther verwijst naar tongentaal als het vermogen om vanuit de ene bekende taal naar een andere bekende taal te vertalen. Calvijns studie van de tongentaal is nauwkeurig en in de geest van de hervormers.¹²

Wesley geloofde ook dat tongentaal vreemde talen waren. De moderne tongentaal heeft zijn oorsprong onder de volgelingen van Edward Irving, (1792-1834). Tijdens de jaren van de burgeroorlog waren de religieuze emoties heftig, en het "innerlijke licht van de Geest" werd gezien als de hoogste standaard, waardoor de Bijbel ondergeschikt werd gemaakt aan de uitingen van de Geest. Maar de Bijbel leert duidelijk dat het Woord de maatstaf moet zijn van de waarheid en dat de Geest in overeenstemming moet zijn met het Woord. Deze beweging dacht dat de "tijd van de wet" voorbij was en dat de "tijd van de Geest" was aangebroken. Het geloof werd een zaak van gevoel, kracht en vreugde, en verschillende uitleggingen van het evangelie, zoals de leer van de dispensaties kwamen in de kerk.

Het niet waarneembare werd het hoogste en stond boven de logica en de wil. Deze predikanten beschrijven in hun dagboeken hoe zij zongen en dansten en in extase spraken onder de invloed van de geest. George Tarter schrijft:

Ik kwam op een zeer plezierige manier onder de invloed en werd gedwongen te liggen, al zingend en fluitend; en toen tussen een en twee uur 's morgens doorgaan om te dansen; en zingend en dansend bleef ik bijna twee uur doorgaan... en waarom ik het zingen noem, is omdat ik uitriep (overweldigd door blijdschap): crie ha ha tal; toll lall derab la loll; la dero tall derall tall toll dero tall aroll atoll loll loll dero, op zo'n manier dat ik losbarstte... Ik wilde dat de broeder die bij mij was op mij kwam liggen, wat hij ook deed, om te voelen of ik schudde, en ik bewoog hem zo sterk op en neer, dat hij mij niet in bedwang kon houden... Ik schudde hem alsof hij in een schommelwieg lag.¹³

Toen de volgelingen van Irving in Engeland de tongentaal gebruikten, spraken in de V.S. de mormonen onder Jozef Smith ook in tongen.

Vader Smith riep soms een analfabetische broeder om op te staan en in tongen te spreken in de naam van Jezus Christus. Het bevel luidde ...

*sta op, en spreek of maak een geluid, en ga door met het maken van allerlei geluiden, en God zal er een tong of taal van maken.*¹⁴

Brigham Young sprak ook in tongen en interpreteerde zijn eigen boodschappen.¹⁵ De huidige Pinksterbeweging kwam voort uit de Holiness Movement aan het eind van de negentiende eeuw. De “Kentucky Opwekking” werd gekenmerkt door vallen, schokken, rollen, rennen, janken, gillen, heilig lachen en blaf-oefeningen. Dezelfde verschijnselen openbaarden zich ook tijdens heidense religieuze rituelen en voorouderaanbedding. Bij voodoo en veel Afrikaanse rituelen wordt door het slaan op trommels een soort hypnotische toestand bereikt die de “mindere goden” in staat stellen controle over de persoon uit te oefenen, en deze gebeurtenis gaat gepaard met het uiten van extatische taal. Bij sommige rituelen worden drugs gebruikt om het individu te helpen een staat van veranderd bewustzijn te bereiken die nodig is om deze manifestaties te ervaren. Hoe kan men in dit licht een onderscheid maken tussen de ware en de valse gaven van de Geest? Gezien de waarschuwingen over valse uitingen van de “Geest” in de eindtijd is het bestuderen van de Schriften de enige veilige manier. “De kracht van God” is ook een thema dat centraal staat bij de charismatische beweging. In hun geschriften en berichten verwijzen zij vaak naar zichzelf als de “People of Power” en in het boek *In His Presence* van E.W. Kenyon krijgen wij een idee wat dit betekent. Hij schrijft:

*Te weten dat de overwinning over hem door onze Plaatsvervanger was behaald, en aan ons werd toegerekend, zodat wij in de registers van het hoogste gerechtshof worden erkend als de meesters van satan, en dat satan erkent dat wij in de naam van Jezus zijn heersers zijn - als het hart dit weet zoals het lichaam warmte en koude kent, dan is geloof onnodig. Wij weten dat God Zelf satan en heel zijn macht aan onze voeten heeft gelegd, en wij worden door de Vader en door satan gezien als de meesters van het rijk van de duisternis... Wij nemen de plaats in van Jezus... Hij kwam om het werk van de tegenstander te vernietigen. Wij vol-eindigen het werk dat Hij begon... Jij bent een overwinnaar; Hij maakte je er één; wen er aan, zodat je deze rol kunt spelen.*¹⁶

Het is een halve waarheid, aangezien alleen Jezus deze overwinning kan behalen. De macht behoort Hem alleen toe en alleen door Hem wordt het

openbaar in Zijn volk. De Bijbel zegt dat Christus deze overwinnaar zal zijn en dat de vermorzeling van satan pas zal plaatsvinden nadat Christus Zijn overwinning heeft behaald:

Want Hij moet als koning beersen, totdat Hij al zijn vijanden onder zijn voeten gelegd heeft. 1 Korintiërs 15:25

Wat is de mens dat Gij zijner gedenkt... alle dingen hebt Gij onder zijn voeten onderworpen... Doch thans zien wij nog niet, dat Hem alle dingen onderworpen zijn; maar wij zien Jezus. Hebreeën 2:6-9

De God nu des vredes zal weldra de satan onder uw voeten vertreden. Romeinen 16:20

Het “weldra”, verwijst naar de tijd wanneer de strijd beëindigd is bij de tweede komst van Christus. Kenyon gaat verder met zijn analyse:

Hij heeft ons met Hem doen zitten in de hemelen; aldus vertegenwoordigd zitten wij op de troon met God... Dus als het hoofd verhoogd wordt, wordt ook het lichaam verhoogd... Als Hij alle machten van de duisternis heeft overwonnen en hen verslagen en gebroken heeft voordat hij uit de dood verrees, is het alsof wij dat grote werk verricht hadden... Die autoriteit en die mogelijkheid behoort de gelovige toe... De wedergeboren mens is bovennatuurlijk... Hij is superman.¹⁷

Voordat wij op die troon kunnen zitten, moet er nog veel overwonnen worden.

Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon. Openbaring 3:21

Er is een duidelijke verschuiving van het accent op Christus naar de gelovigen en dit kan leiden tot steeds grotere openbaringen van de “Geest” om de ziel tevreden te stellen. Dit is inderdaad ook gebeurd. Op de avond van 20 januari 1994, toen een groep van ongeveer 450 mensen bijeen waren in de Vineyard kerk op een klein vliegveld in Toronto, braken zij uit in onbedaarlijk gelach.

Dit soort van aanbidding spreidde zich in enkele maanden uit naar kerken over de hele wereld, zelfs tot in Tsjechië, Cambodja en Indonesië. Alleen al in Engeland waren er 3.500 kerken die “lachten in de Heer”. Dit fenomeen leidde tot een staat van opwinding waarbij ook andere uitwendige tekenen veel voorkwamen. Dronkenschap, bevingen, diep gesnik en ook gezangen komen op deze bijeenkomsten veel voor. Deze gebeurtenissen werden de grote uitstorting van de Geest genoemd, en toch zegt de Bijbel:

Laat alles betamelijk en in goede orde geschieden. 1 Korintiërs 14:40

Aangezien de Bijbel waarschuwt dat de laatste verheerlijking van de mens der zonde mogelijk zal worden gemaakt door valse tekenen en wonderen, moet de charismatische beweging zorgvuldig worden geëvalueerd, daar deze beweging een middel is om de muren tussen het rooms-katholicisme en het protestantisme af te breken.

Dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here Jezus doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door zijn verschijning als Hij komt. Daarentegen is diens komst naar de werking des satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen, en met allerlei verlokkende ongerechtigheid, voor hen die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. 2 Tessalonicenzen 2:8-10

Het moet opnieuw worden benadrukt, dat de machtige dwaling door God wordt “gezonden” in die zin dat Hij haar niet tegenhoudt. Het gebeurt onder Zijn toelating, omdat God niemand verleidt.

Laat niemand als hij verzocht wordt zeggen: Ik word van Godswege verzocht. Want God kan door het kwade niet verzocht worden en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking. Maar zo vaak iemand verzocht wordt, komt dit voort uit de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte. Daarna, als die begeerte bevrucht is, baart zij zonde: en als de zonde volgroeid is, brengt zij de dood voort. Dwaalt niet mijn geliefde broeders. Iedere gave die goed is en elk geschenk dat volmaakt is daalt van boven neder, van de Vader der lichten, bij wie geen verandering is of zweem van ommekeer. Jakobus 1:13-17

Tekenen en wonderen gebeuren bij allerlei religies overal ter wereld, van melkdrinkende iconen in het hindoeïsme, manifestaties van licht bij het boeddhisme, het verschijnen van hemelse geschriften bij de islam tot tekenen tijdens de mis bediening, verschijningen en manifestaties bij het katholicisme.

In rooms-katholieke kerken en gebieden vindt een geweldige opleving plaats van tekenen en wonderen. Beelden die bloed, olie of tranen wenen, wonderen tijdens de mis (hosties die veranderen in vlees of bloed), steeds vaker voorkomende verschijningen van Maria en profeten en stigmatici (mensen die de tekenen van de kruisiging van Jezus hebben) worden een steeds opvallender verschijning binnen de katholieke kerken.

Sommige van deze opzienbarende gebeurtenissen zijn kortgeleden benadrukt in het boek *The Thunder of Justice*, dat een voorwoord heeft van een prominent katholiek theoloog, Malachi Martin, en zo het boek een officiële ondersteuning geeft. In deze publicatie herbevestigt “Maria” het belang van het pausdom en bevestigt dat de grote gebeurtenissen van de laatste dagen begonnen zijn. De positie van Maria en haar rol in het verlossingsplan worden zeer duidelijk gemaakt, wat wij kunnen zien aan de verschillende titels, die aan haar worden toegeschreven:

DE TITELS VAN MARIA IN ONZE TIJD

- Profetes van deze laatste dagen
- De Onbevleete Ontvangene
- Moeder van de Kerk
- Maria als de nieuwe Eva
- Koningin van hemel en aarde/ Koningin van de vrede
- De Hemelvaart
- Koningin van de heilige rozenkrans
- Koningin en moeder van gezinnen
- Maria als medeverlosseres, middelares, advocaat
- Onze Vrouwe van alle landen
- Ark van het nieuwe verbond
- Moeder van de wederkomst

De benamingen *medeverlosseres*, *middelares* en *advocaat* alleen al vertellen ons dat deze verschijningen niet van de troon van God komen, en de Bijbel is erg duidelijk over deze zaak, omdat de titels niet in overeenstemming zijn met het woord van God.

Tot de wet en tot de getuigenis! Voor wie niet spreekt naar dit woord, is er geen dageraad. Jesaja 8:20

Maria verschijningen komen wereldwijd inderdaad steeds vaker voor en het interessante is dat zij vaak gelijktijdig voorkomen met tongentaal. Hierover rapporteerde een CNN-nieuwsbulletin van maandag 19 december 1996. Een lichamelijke verschijning van de maagd Maria was waargenomen op de ramen van een gebouw in Florida. CNN liet de door de regenboog gekleurde ruiten zien op T.V., met Maria en het kindje Jezus zoals men ze vaak ziet in katholieke kathedralen. Het nieuwsbericht noemde het “beangstigend” om te zien. Massa’s mensen namen deel aan de aanbidding van deze verschijning en kwamen bijeen voor dit gebouw, biddend met de rozenkrans en een kruisbeeld in de hand, terwijl anderen in vervoering in tongentaal spraken.

Pinksteren en het spreken in tongen

Jezus beloofde dat de discipelen kracht zouden ontvangen uit de hoge, om hen toe te rusten voor het werk van het evangelie.

Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken. Marcus 16:17

En zie, Ik doe de belofte mijns Vaders op u komen. Maar gij moet in de stad blijven, totdat gij bekleed wordt met kracht uit de hoge. Lucas 24:49

Het Griekse woord voor kracht is “dunamis”, wat vermogen, bekwaamheid of bedrevenheid betekent. Deze bekwaamheid moest worden gebruikt met een doel, en zij ontvingen het met Pinksteren toen de Heilige Geest hen vervulde met deze kracht en bekwaamheid. Wij lezen hierover in Handelingen 2.

En zij werden allen vervuld met de heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken. Nu waren er Joden te Jeruzalem woonachtig, vrome mannen uit alle volken onder de bemel. Handelingen 2:4,5

Deze machtige gaven werden gegeven op Pinksteren, 50 dagen na het Paasfeest. Pinksteren was een herdenking van de overhandiging van de wet die de

voorwaarden uitlegde van de verbondsrelatie van Israël met God. Na het offer van het ware Paaslam, Jezus Christus, verkreeg het volk van God de kracht om het evangelie te verkondigen. Deze gebeurtenis transformeerde de discipelen van angstige gelovigen in ware soldaten van Christus en zij verkondigden het evangelie met kracht. Vrome Joden uit alle landen waren aanwezig toen de gift van de tongetaal aan de discipelen gegeven werd.

En toen dit geluid gekomen was, liep de menigte te hoop en verbaasde zich, want een ieder hoorde hen in zijn eigen taal spreken. Handelingen 2:6

En hoe horen we hen dan een ieder in onze eigen taal, waarin wij geboren zijn? Handelingen 2:8

Handelingen 2 vertelt dat er 17 talen in Jeruzalem aanwezig waren en alle mensen hoorden hen spreken in hun eigen taal (Grieks “idios dialektos”), hun eigen moedertaal “waarin zij waren geboren”. Dit houdt meer in dan gewoon de taal kunnen spreken, zij proefden zelfs de sfeer van hun culturele achtergrond. Na het benadrukken van de multinationale afkomst van de toehoorders, vertelt de Bijbel ook waarover zij spraken - de grote daden van God.

Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze eigen taal (Grieks “bemeteros glossa = in onze talen”) van de grote daden Gods spreken. Handelingen 2:11

Deze gebeurtenis zou Jesaja 56:3-6 in vervulling doen gaan, waar God beloofde dat niet alleen Israël een verbondsrelatie met Hem zou krijgen, maar ook mensen van alle naties die Hem zouden gehoorzamen en Zijn sabbatten en Zijn verbond zouden houden.

Laat dan de vreemdeling die zich bij de Here aansloot niet zeggen: De Here zal mij zeker afzonderen van zijn volk; en laat de ontmande niet zeggen: Zie ik ben een dorre boom. Want zo zegt de Here van de ontmanden, die mijn sabbatten onderhouden en verkiezen wat Mij bebaagt en vasthouden aan mijn verbond; Ik geef hun in mijn huis en binnen mijn muren een gedenkteken en een naam, beter dan zonen en dochters; Ik geef hun een eeuwige naam die niet uitgeroeid zal worden. En de

vreemdelingen die zich bij de Here aansloten om Hem te dienen, en om de naam des Heren lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn, allen die de sabbat onderhouden, zodat zij hem niet ontbeiligen, en die vasthouden aan mijn verbond: hen zal Ik brengen naar mijn heilige berg en Ik zal hun vreugde bereiden in mijn bedebuis; hun brandoffers en hun slachtoffers zullen welgevallig zijn op mijn altaar, want mijn huis zal een bedebuis heten voor alle volken. Jesaja 56:3-7

De gave van de tongentaal was dus duidelijk een gave van communicatie; de discipelen konden communiceren in de talen van andere naties, en de gave was bedoeld om de verkondiging van het evangelie aan hen die vroeger buiten gesloten waren door de Joden mogelijk te maken. Toen Petrus het visioen ontving van het laken met de onreine dieren, beschreven in Handelingen 10, en hij zich afvroeg wat het betekende, werd hij geroepen naar het huis van Cornelius die, omdat hij geen Jood was, door de Joden als onrein werd gezien. Het visioen werd aan Petrus gegeven zodat hij niemand voor onrein zou houden.

En hij sprak tot hen : Gij weet hoe het een Jood verboden is zich te voegen bij of te gaan tot een niet-Jood; doch mij heeft God doen zien, dat ik niemand onbeilig of onrein mag noemen. Handelingen 10:28

Terwijl Petrus met de mannen sprak, kwam de Heilige Geest over hen en ontvingen zij de gave van de tongentaal op dezelfde manier als de discipelen het hadden ontvangen. Daarom was er geen verschil in de manier waarop de gave zich openbaarde onder de Joden en de heidenen.

En al de gelovigen uit de besnijdenis die met Petrus waren medegekomen, stonden verbaasd, dat de gave van de Heilige Geest ook over de heidenen was uitgestort, want zij hoorden hen spreken in tongen en God grootmaken. Toen merkte Petrus op: Zou iemand het water kunnen weren om dezen te dopen, die evenals wij de Heilige Geest hebben ontvangen? Handelingen 10:45-47

De gave van de tongentaal behoorde niet altijd tot de gaven die gegeven werden door de Geest, daar het God is die bepaalt wie welke gave ontvangt.

Hoe de gaven werken

Ten aanzien van de uitingen des geestes, broeders, wil ik u niet onkundig laten. Gij weet, dat gij, toen gij nog heidenen waart, u blindelings naar de stomme afgoden liet beendrijven. 1 Korintiërs 12:1

Omdat het heidendom grotendeels een ervaringsreligie is van rituelen en herhaling van handelingen, waren er niet veel bewuste handelingen bij betrokken. Men deed wat was voorgeschreven bij het ritueel. Maar Paulus wil dat de pas bekeerde christenen de functie van de gaven van de Geest begrijpen. In het heidendom zocht men de gunst van verschillende goden al naar gelang de omstandigheden van het verzoek. Paulus wil duidelijk maken dat er verschillende gaven zijn, maar dat zij allemaal door dezelfde Geest van God worden gegeven. Verder worden de gaven zo verdeeld dat het lichaam als geheel ervan profiteert - zij ontvangen niet allemaal dezelfde gaven. Er is verscheidenheid in gaven, maar wel dezelfde Geest. En er zijn verschillende ambten, maar dezelfde Heer. En er is verschil in werk, maar er is één God die alles in allen werkt. Maar aan iedereen wordt de openbaring van de Geest gegeven tot welzijn van allen.

Aan de ene geloof door dezelfde Geest en aan de ander gaven van genezingen door die ene Geest; aan de een werking van krachten, aan de ander profetie, aan de een het onderscheiden van geesten, en aan de ander allerlei tongen, en aan weer een ander vertolking van tongen. 1 Korintiërs 12:9,10

Ook worden de gaven verdeeld zoals God het wil en niet zoals de mens het wil.

Doch dit alles werkt één en dezelfde Geest, die een ieder in het bijzonder toedeelt, gelijk Hij wil. Want gelijk het lichaam één is en vele leden heeft, en al de leden van het lichaam, hoe vele ook, één lichaam vormen, zo ook Christus. 1 Korintiërs 12:11,12

In het licht van deze teksten is het niet aan de mens om God te vertellen welke gave hij of zij zou willen ontvangen. Duidelijk is, dat de gave van de tongentaal (vreemde talen) aan sommigen werd gegeven en aan anderen niet

en het is niet de taak van de mens om God in deze zaak te bewerken, en zeker niet om het ontvangen van de tongentaal als een test te zien van het geaccepteerd zijn door God. Het lichaam vormt een harmonieus geheel, en geen deel is belangrijker dan het ander. God maakt uit wie wat doet.

Nu heeft God echter de leden, elk in het bijzonder, hun plaats in het lichaam aangewezen, zoals Hij heeft gewild... En het oog kan niet zeggen tot de hand: ik heb u niet nodig... En God heeft sommigen aangesteld in de gemeente, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, verder krachten, daarna gaven van genezing, bekwaamheid om te helpen, om te besturen, en verscheidenheid van tongen. Zijn zij soms allen apostelen? Allen profeten? Allen leraars? Allen krachten? Hebben soms allen gaven van genezing? Spreken soms allen in tongen? Vertolken zij soms allen? 1 Korintiërs 12:18,21,28-30

Het onderliggende principe dat weerschijnt in alles wat God Zijn kinderen geeft is liefde. Liefde gaat boven alles, en liefde is nooit egoïstisch. De gaven van God worden dus ook nooit gegeven voor egoïstische doeleinden, maar worden gegeven om anderen te dienen. Het is natuurlijk zo dat de ander dienen uit tweedelig is: als wij de ander dienen, dienen wij ook onszelf. Dit principe van liefde leidt tot nederigheid en niet tot hoogmoed.

Al ware het, dat ik met de tongen der mensen en der engelen sprak, maar had de liefde niet, ik ware schallend koper of een rinkelende cimbaal. Al ware het, dat ik profetische gaven had, en alle geheimenissen en alles wat te weten is, wist, en al het geloof had, zodat ik bergen verzette, maar had de liefde niet, ik ware niets. Al ware het, dat ik al wat ik heb tot spijs uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam gaf om te worden verbrand, maar had de liefde niet, het baatte mij niets. De liefde is lankmoedig, de liefde is goedertieren, zij is niet afgunstig, de liefde praalt niet, zij is niet opgeblazen, zij kwetst niemands gevoel, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij rekent het kwade niet toe. 1 Korintiërs 13:1-5

Als wij de grondbeginselen uit 1 Korintiërs willen samenvatten, kunnen wij dus zeggen:

1. Aanbidding gebeurt niet gedachteloos. 1 Korintiërs 12:1-3
2. Het principe van bruikbaarheid geldt voor het hele lichaam van Christus.
1 Korintiërs 12:7
3. Er is eenheid en toch verschillende gaven. 1 Korintiërs 12:10
4. Het is God die de gaven uitdeelt. 1 Korintiërs 12:11
5. Er is gelijkheid en onderlinge afhankelijkheid. 1 Korintiërs 12:12-23
6. Het principe van onzelfzuchtige liefde is van toepassing op alle gaven.
1 Korintiërs 13
7. De macht van God is de macht die ons in staat stelt om het evangelie te verkondigen. Romeinen 1:16

Het begrijpen van de brief van Paulus aan de Korintiërs

De eerste brief van Paulus aan de Korintiërs is niet zo gemakkelijk te begrijpen als het op het eerste gezicht lijkt, en het vereist een diepgaande studie om zijn verschillende aspecten te ontrafelen. De brief bevat verwijzingen naar verschillende documenten en getuigen, waarvan er niet één tot de beschikking van de lezer staat, dus moet de informatie worden verkregen uit wat voorhanden is. Die informatie is:

- a. De eerste brief van Paulus aan de Korintiërs die verloren is gegaan, waaraan hij ze herinnert.
- b. De brief van de Korintiërs aan Paulus, die niet beschikbaar is voor de lezer.
- c. Het mondelinge verslag van Chloë aan Paulus over de situatie in de kerk.
- d. Aanhalingen uit de literatuur en “kennis” uit die tijd.

De verwijzingen naar deze onderwerpen die er toe doen in deze brief zijn:

- a. Ik schreef u reeds in mijn brief dat u niet moest omgaan met hoereerders.
1 Korintiërs 5:9
- b. Wat nu de punten betreft waarover gij mij geschreven hebt. 1 Korintiërs 7:1
- c. Mij is namelijk omtrent u, mijn broeders, medegedeeld door de huisgenoten van Chloë dat er twisten onder u zijn. 1 Korintiërs 1:11
- d. Het voedsel is voor de maag en de maag voor het voedsel, (dit is een epicurische uitspraak) en God zal zowel het een als het ander teniet doen. Maar het lichaam is niet voor de hoererij, doch voor de Here, en de Here voor het lichaam. 1 Korintiërs 6:13

Paulus was een hoog opgeleid intellectueel in zijn dagen en hij haalt Philo, Epicurus, Menander en ook pre-gnostische denkers aan. Een ander voor-

beeld van de analyse door Paulus over het denken van zijn tijd vinden wij in 1 Korintiërs 15:32,33

Indien ik te Epheze, naar de mens, met wilde dieren gevochten heb, wat baat het mij? Indien er geen doden worden opgewekt, laten wij eten en drinken want morgen sterven wij. Misleidt uzelf niet; slechte omgang bederft goede zeden.

Het argument van Paulus is slechts zinvol als wij de citaten bekijken. Ten eerste Epicurus, 'laten wij eten en drinken, want morgen sterven wij' [dit is absoluut niet de mening van Paulus, dit is Epicurus die spreekt!] en ten tweede Menander, 'slechte omgang bederft goede zeden' [hier zou Paulus het wel mee eens zijn].¹⁸

Paulus pakt de punten uit de brief van de Korintiërs één voor één aan. Zij waren beïnvloed door het filosofisch denken van hun tijd, en hij moest hun misvattingen rechtzetten. De epicurische uitspraak hierboven is een goed voorbeeld. Daar de filosofen van die tijd ook in de onsterfelijkheid van de ziel geloofden, betoogden zij dat het lichaam slechts een voertuig was van de veel belangrijkere ziel die erin woonde. Een tweede argument was dat omdat het fysieke lichaam onbelangrijk was, het er niet toe deed wat men at of dronk of hoe men het lichaam misbruikte, omdat het lichaam in ieder geval vernietigd werd. De Korintiërs moeten zoiets in hun brief hebben geschreven, en Paulus, na hun uitspraak te hebben aangehaald, laat zijn sterke afkeuring blijken over dezen ideeën. "Maar" God zal zowel het een als het ander vernietigen. "Maar" het lichaam is niet voor hoererij, maar voor de Here, en de Here voor het lichaam. In deze eerste brief aan de Korintiërs behandelt Paulus enkele zeer gevoelige onderwerpen. De kerk is ontspoord en sommige dringende zaken moesten worden gecorrigeerd. Valse leerstellingen en gewoonten waren binnengeslopen en Paulus laat zijn ongenoegen over deze zaken blijken. De brief is er dus één van berisping en het is verrassend dat velen deze brief gebruiken om leerstellingen te verdedigen, die Paulus in feite verwerpt. Laten wij even stilstaan bij enkele zaken waar Paulus ontevreden over was en waar hij de Korintiërs voor berispte, voordat wij zijn aanpak van het spreken in tongen behandelen.

... dat er twisten onder u zijn. Ik bedoel dit, dat ieder uwer zijn leus heeft: Ik ben van Paulus! En ik van Apollos! En ik van Kefas! En ik van

Christus! Is Christus gedeeld? Is Paulus dan voor u gekruisigd, of zijt gij in de naam van Paulus gedoopt? 1 Korintiërs 1:11-13

Want gij zijt nog vleselijk. Want als er onder u rijd en twist is, zijt gij dan niet vleselijk en leeft gij niet als onveranderde mensen? Want wanneer de een zegt: Ik ben van Paulus; en de ander: Ik van Apollos: zijt gij dan niet onveranderde mensen? 1 Korintiërs 3:3,4

Juist hierom heb ik Timoteüs tot u gezonden, die mij een geliefd en trouw kind is in de Here. Hij zal u mijn wegen in Christus Jezus indachtig maken, zoals ik die in elke gemeente leer. Doch sommigen hebben zich opgeblazen, in de waan, dat ik niet tot u komen zou. 1 Korintiërs 4:17,18

Inderdaad men spreekt van hoererij onder u, en zulk een hoererij, als zelfs onder de heidenen niet voorkomt, dat iemand leeft met de vrouw van zijn vader. En gij zijt opgeblazen in plaats van u veeleer te bedroeven, en dus de bedrijver van die daad uit uw midden te verwijderen? 1 Korintiërs 5:1,2

Zoekt nu de ene broeder recht tegen de andere, en dat bij de ongelovigen? Maar dan is de zaak voor u reeds geheel verloren, dat gij tegen elkaar rechtszaken hebt. Waarom lijdt gij niet liever onrecht? Waarom laat gij u niet liever tekort doen? Maar zelf doet gij onrecht en doet gij te kort, en dat aan broeders. 1 Korintiërs 6:6-8

Want bij het eten neemt ieder vooraf zijn eigen deel, zodat de een hongerig is en de ander dronken. Hebt gij dan geen huizen om te eten en te drinken? Of minacht gij zozeer de gemeente Gods, dat gij de behoeftigen beschaamd maakt? Wat zal ik tot u zeggen? Zal ik u prijzen? Op dit punt prijs ik niet. 1 Korintiërs 11:21,22

Een van de ingewortelde misvattingen over Paulus is dat hij anti-huwelijk en anti-vrouw was. Niets is minder waar. Paulus spreekt liefdevol over de vrouwen die zijn dienst ondersteunden, en hij heeft nooit gezegd dat het goed voor een man was om nooit een vrouw aan te raken. Het waren de Korintiërs die dat in hun brief aan Paulus zeiden. Dit was ook een onderdeel van de verwarrende filosofieën in de kerk van Korinte. Aan de ene kant was er een

groep die geloofde dat het er niet toe deed wat men met het lichaam deed, en aan de andere kant was er een groep die beweerde dat toewijding aan de Heer inhield, dat er een onthouding was van seksuele relaties met vrouwen, zelfs in het huwelijk, een idee geleend van de celibataire geloften van onthouding uit de heidense godsdiensten. Na het aanhalen van wat de Korintiërs in hun brief schreven, signaleren we op het woord “maar” in het antwoord van Paulus, wat zijn afkeuring van hun bewering aantoont. Dan gaat hij verder met precies het tegenovergestelde te zeggen van wat zij uiteenzetten.

Wat nu de punten betreft, waarover gij mij geschreven hebt, het is goed voor een mens niet aan een vrouw verbonden te zijn, maar met het oog op de gevallen van hoererij moet ieder zijn eigen vrouw hebben en iedere vrouw haar eigen man. De man kome jegens de vrouw zijn echtelijke verplichtingen na en evenzo de vrouw jegens haar man. Onthoudt dat elkander niet, tenzij met onderling goedvinden en voor een bepaalde tijd, om u te wijden aan het gebed, maar om daarna weder samen te komen, opdat niet de satan u verzoeke wegens uw gemis aan zelfbeheersing. 1 Korintiërs 7:1-3,5

1 Korintiërs 14 – Omgaan met het spreken in tongen

Na zijn aandacht gegeven te hebben aan de gemeenschappelijke fouten in de kerk van Korinte, de functie en schenking van de geestelijke gaven en het principe van onbaatzuchtige liefde als het centrale thema van alle christelijke ondernemingen, is Paulus nu klaar om het verkeerde gebruik van de gave van de tongentaal in Korinte aan te pakken. Dit hoofdstuk is geschreven als een antithetisch parallellisme, dat betekent dat de zaak parallel wordt behandeld in zowel positieve als negatieve vorm, of in contrasterende betekenissen. De exegese van 1 Korintiërs 14, evenals het boek van de Korintiërs in het algemeen zoals hier behandeld, werd uitgewerkt door P. Gey van Pittius en de volledige analyse zal in de nabije toekomst in boekvorm verschijnen.¹⁸

Voor het doel van deze discussie zullen wij slechts naar de basisstructuur van het hoofdstuk kijken. Wij hebben niet alle details van de vragen die Paulus beantwoordt in de brief aan de Korintiërs, noch weten wij alles over de veronderstellingen en de ideeën waarop zij hun denken baseerden. Daarom moeten wij uit de stijl en de dialoog opmaken of Paulus het met hun gevoelens eens is of niet. Als wij de argumentatie van Paulus goed willen begrijpen, moeten wij een standpunt bekijken, gevolgd door een weerlegging. Paulus

gebruikt ook het voegwoord “maar”, of een ander voegwoord om duidelijk te maken dat hij het oneens is met de voorafgaande bewering.

De opbouw van 1 Korintiërs 14

- HOE HET MOET ZIJN

Jaagt de liefde na en streeft naar de gaven des Geestes, doch vooral naar het profeteren. 1 Korintiërs 14:1

De liefde dwingt ons het evangelie te verkondigen. Wij zijn niet allemaal profeten die visioenen van God ontvangen, en daar er slechts weinigen geroepen worden als profeten van God, betekent het woord profetie hier spreken, zoals in preken of het evangelie verkondigen.

- HOE HET **NIET** MOET ZIJN

Want wie in een tong spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God, want niemand verstaat het; door de Geest spreekt hij geheimenissen. 1 Korintiërs 14:2

Paulus haalt een uitdrukking van de Korintiërs aan. De Bijbel heeft slechts één definitie van tongentaal, en die wordt uitgelegd in Handelingen 2, waar het wordt uitgelegd als de gave van het spreken van talen. Dat Paulus het niet eens is met dit standpunt wordt duidelijk door het gebruik van het voegwoord “maar”.

- HOE HET MOET ZIJN

Maar wie profeteert, spreekt voor de mensen stichtend, vermanend en bemoedigend. 1 Korintiërs 14:3

Als men niet begrijpt wat er wordt gezegd, dan is hun spreken van geen belang voor anderen, en dat is tegen het principe van onzelfzuchtige liefde. Profeteer, en verkondig het evangelie, zodat anderen worden opgebouwd en getroost.

- HOE HET **NIET** MOET ZIJN

Wie in een tong spreekt, sticht zichzelf. 1 Korintiërs 14:4a

Zij die voor zichzelf in tongen spreken overtreden het basisprincipe van de liefde. De liefde zoekt zichzelf niet, en Paulus is het er niet mee eens, zoals wij weer zien in het voegwoord “maar”. Het preken van het evangelie bouwt de kerk op en spreekt dus voor God.

- HOE HET MOET ZIJN

maar wie profeteert, sticht de gemeente. 1 Korintiërs 14:4b

Spreekt iedereen in tongen? Blijkbaar niet, want Paulus had al uitgelegd dat God de gaven uitdeelt zoals Hij dat wil en niet volgens de wil van de mens.

- HOE HET NIET MOET ZIJN

Ik wilde wel dat gij allen in tongen sprak. 1 Korintiërs 14:5a

Als God de gaven uitdeelt, en zij niet allemaal dezelfde gaven ontvangen, waarom zou Paulus dan willen dat zij allemaal in tongen spraken. Paulus zegt niet dat zij allemaal in tongen moeten of moeten wensen te spreken. Het was sowieso een, hoogstwaarschijnlijk Korintische, ketterij. Met dezelfde woorden zegt Paulus hier dat hij de ware gave van het spreken in tongen niet verbiedt. Als God hen de gaven geeft, dan wil hij natuurlijk dat zij die ook zeker bezitten! Paulus is het echter niet eens met de stellingname van de Korintiërs. Dit kan men wederom opmaken uit het voegwoord “maar”. Bovendien helpt de tegenstelling van de argumenten de uitdrukkingen in hun juiste perspectief te zien, omdat het negatieve wordt gevolgd door het positieve.

- HOE HET MOET ZIJN

maar liever nog, dat gij profeteerde. Wie profeteert is meer dan wie in tongen spreekt, tenzij hij het ook uitlegt, zodat de gemeente ook stichting ontvangt. 1 Korintiërs 14:5b

“Maar liever nog” laat zien wat hij werkelijk wil. Geen gave is belangrijker dan de andere (1 Korintiërs 12:4-26), en de bedoeling van de gaven is om de inhoud van het evangelie duidelijk te maken. Het woord “uitleggen” kan ook twee betekenissen hebben en zij worden ook beide in de Bijbel gebruikt. De eerste betekent “vertalen”, en het tweede “vertellen” en “verklaren”. Het is ook opmerkelijk dat de mens zelf moet interpreteren (vertalen of uitleggen).

- HOE HET NIET MOET ZIJN

En nu broeders, als ik tot u kom en spreek in tongen, wat nut zal ik u brengen. 1 Korintiërs 14:6a

Paulus zegt dat het waardeloos is als wij in tongen spreken als er niemand profijt van heeft, en zijn volgende opmerking wordt dus opnieuw gevolgd door een negatief voegwoord.

- HOE HET MOET ZIJN

Als ik mij niet tot u richt, of met een openbaring, of met kennis, of met profetie, of met onderricht? Zo moet ook gij, omdat gij naar geestelijke “gaven” streeft, trachten uit te munten tot stichting van de gemeente. Derhalve moet hij die in een tong spreekt, bidden, dat hij het moge uitleggen. 1 Korintiërs 14:6b,12,13

Zinvolle informatie die de kerk opbouwt, dat is wat nodig is, en iemand die informatie geeft in een tong (taal), moet het interpreteren (vertalen). Er moeten twee kwesties zijn geweest die speelden in de kerk van Korinte met betrekking tot de tongentaal. Ten eerste het verkeerde gebruik van een goede gave (de mensen waren hoogmoedig vanwege hun gave en zij gebruikten het op een verkeerde manier), en ten tweede, het uiten van onverstaanbare kreten die de anderen niet konden opbouwen en dus niets voor de kerk betekenden.

- HOE HET **NIET** MOET ZIJN

Want indien ik bid in een tong, bidt mijn geest wel, maar mijn verstand blijft onvruchtbaar: 1 Korintiërs 14:14

Dat Paulus het niet eens is met deze stellingname zien wij in de volgende uitspraak, en hij haalt hier de filosofieën van zijn tijd aan. “Hoe staat het dan” toont zijn onenigheid met de vorige bewering. Vers 15 is zijn opvatting, vers 16 verklaart het verder.

- HOE HET MOET ZIJN

Hoe staat het dan? Ik zal bidden met mijn geest, maar ook bidden met mijn verstand; ik zal lofzingen met mijn geest, maar ook lofzingen met mijn verstand. Want anders, indien gij een zegen uitspreekt met uw geest, hoe zal iemand, die als toeboorder aanwezig is, op uw dankzegging zijn amen spreken? Hij weet immers niet wat gij zegt. 1 Korintiërs 14:15,16

- HOE HET **NIET** MOET ZIJN

Want gij dankt wel goed, doch de ander wordt er niet door gesticht. 1 Korintiërs 14:17

Zonder de uitleg van anderen, bouwt alle dankzegging in andere talen niemand op.

- HOE HET MOET ZIJN

*Ik dank God, dat ik meer dan gij allen in tongen spreek; maar in de gemeente wil ik liever vijf woorden met mijn verstand spreken, om ook anderen te onderwijzen, dan duizenden woorden in een tong.
1 Korintiërs 14:18,19*

Paulus is dankbaar voor zijn eigen gave van de tongen, maar hij wil er geen misbruik van maken.

- HOE HET **NIET** MOET ZIJN

Broeders, weest geen kinderen in het verstand, maar in de boosheid; wordt in het verstand volwassen. 1 Korintiërs 14:20

Paulus herinnert hen aan zijn vorige uitleg: Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, voelde ik als een kind, overlegde ik als een kind. Nu ik een man geworden ben, heb ik afgelegd wat kinderlijk was. 1 Korintiërs 13:11

- HOE HET MOET ZIJN

In de wet staat geschreven: Door lieden van een andere taal en door lippen van vreemden zal ik tot dit volk spreken, en toch zullen zij naar Mij niet luisteren, zegt de Here. Derhalve zijn de tongen een teken niet voor hen die geloven, maar voor de ongelovigen; de profetie echter is niet voor de ongelovigen, maar voor hen die geloven. 1 Korintiërs 14:21,22

De mogelijkheid om in tongen (talen) te spreken is een gave om ongelovigen uit anderen landen te bereiken. Profeteren (preken) is waardevol voor hen die geloven. Als de tongentaal voor de gelovigen was, was het niet in overeenstemming met het principe van de onzelfzuchtige liefde.

- HOE HET **NIET** MOET ZIJN

Indien dan de gehele gemeente bijeengekomen is en allen in tongen spreken, en er komen toeoorders of ongelovigen binnen, zullen zij niet zeggen, dat gij wartaal spreekt? 1 Korintiërs 14:23

Een verwarring van tongen van welke aard ook, zou afbreuk doen aan het evangelie en zou ongelovigen eerder weerhouden van dan winnen voor de waarheid. Onverstaanbare uitingen zouden van geen waarden zijn voor wie dan ook. Het negatieve voegwoord “maar” benadrukt opnieuw de correcte manier van aanbedding.

- HOE HET MOET ZIJN

Maar als allen profeteren en er komt een ongelovige of toeboorder binnen, dan wordt hij door allen weerlegd, wordt hij door allen doorgrond, het verborgene van zijn hart komt aan het licht en hij zal zich ter aarde werpen, God aanbidden en belijden, dat God inderdaad in uw midden is. 1 Korintiërs 14:24,25

Het horen van ware betekenisvolle woorden zal zielen overtuigen en zal zielen tot bekering leiden.

Samenvatting

Hoe staat het dan broeders? Telkens als gij samenkomt heeft ieder iets: een psalm of een lering of een openbaring of een tong of een uitlegging; dat alles moet tot stichting geschieden. Indien er in tongen spreken, laten het er twee, ten hoogste drie zijn, ieder op zijn beurt, en laat één uitleg geven. Is er echter geen uitlegger, dan moet men zwijgen in de gemeente, maar tot zichzelf en tot God spreken. Wat de profeten betreft, twee of drie mogen het woord voeren, en de anderen moeten het beoordelen. Maar indien aan een ander, die daar gezeten is, een openbaring ten deel valt, moet de eerste zwijgen. Want gij kunt allen één voor één profeteren, opdat allen lering en allen opwekking erdoor ontvangen. En de geesten der profeten zijn aan de profeten onderworpen. 1 Korintiërs 14:26-32

Dit is de formule voor een goede kerkorde. In de gemeente moeten slechts opbouwende activiteiten zijn. In een vergadering waar meerdere tongen (verschillende talen) worden gesproken is dat toegestaan als dat op een ordelijke manier gebeurt, met een goede vertaling. Onverstaanbare uitingen zijn in strijd met de Geest van God, daar God niet sommigen zou zegenen met een gave die uitsluiting van anderen als gevolg heeft, zonder voordeel voor anderen. Het is tegen Zijn karakter van onzelfzuchtige liefde. Het verschijnsel van de tongentaal komt vandaag de dag wereldwijd voor, maar het feit dat het zo'n brede aantrekkingskracht heeft, betekent niet dat het in overeenstemming is met de Bijbel.¹⁹

Want God is geen God van wanorde, maar van vrede. 1 Korintiërs 14:33

Dan zijn we niet meer onmondig, op en neder; heen en weer geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer, door het valse spel der mensen, in hun sluwheid, die tot dwaling verleidt. Efeziërs 4:14

REFERENTIES

1. Lloyd & Leola Rosenvold, *Adventist Carnivals*, p. 116.
2. *Documents of Vatican II*, p. 83, 84.
3. *Catechism of the Catholic Church*, Articles 1157, 1158.
4. Erwin Prange, *Voice*, April 1965, p. 7.
5. *The History of Christianity*, p. 636.
6. Struik Christian Books, *The History of Christianity*, p. 621, 622.
7. *Ibid*, p. 621, 622.
8. December 1975, *Dimensions*.
9. Winter 1996, National and International Religion Report, *Signswatch*.
10. March 18, 1985, *Time Magazine*.
11. *Great Books of the Western World*, vol. 3 pp 6, 7.
12. *Commentary on the Epistle of Paul the Apostle to the Corinthians*, vol. 1, p. 403.
13. V.N. Olsen, *The Gift of Tongues - A study of historical theology to the 18th century. In The charismatic movement - A report of the special committee meeting in camp Cumb-Gay, Georgia, January 4-9, 1973.*
14. C.B. Cutten, *Speaking in Tongues*, p. 71.
15. *History of the Church of Jesus Christ of Latter Day Saints*.
16. E.W. Kenyon, *In His Presence*, p. 92.
17. E.W. Kenyon, *In His Presence*, p. 93.
18. *Dividing Fire*, In press, P. Gey van Pittius.
19. Hasel, *Speaking in tongues*.

13

DE NEW AGE-BEWEGING EN DE MAITREYA

De uitdrukking “new age” komt uit de astrologie. De dierenriem die uit het oude Babylon stamt bestaat uit twaalf tekens en ons zonnestelsel doet er ongeveer 25.000 jaar om door deze sterrentekens te reizen.

De new age-beweging leert in principe dat de mensheid een nieuw tijdperk van verlichting binnengaat. Het vissentijdperk met de nadruk op de formele religie wordt afgelost door het tijdperk Aquarius, het tijdperk van de verlichting. Ieder tijdperk duurt naar men veronderstelt tweeduizend jaar, en heeft zijn eigen teken van de dierenriem en eigen planetaire invloed.

Wanneer er een overgang plaatsvindt van het ene tijdperk naar het andere en dus van het ene teken naar het andere, zullen enkele ingewijden, die misschien wel voor eeuwen zich hebben voorbereid voor hun roeping door meditatie en studie, het werk overnemen om de nieuwe tijdsyclus te inspireren. Bijna 2000 jaar heeft de aarde onder het waterteken Vissen gestaan dat onder Neptunus valt. Het belangrijkste kenmerk hiervan is de grondvesting van het christendom en de overwinning over de oceaan. Nu is de nieuwe cyclus begonnen, Aquarius, een luchtteken, die de geest van de mens langs wetenschappelijke paden op allerlei gebied beïnvloedt, en in het bijzonder de overwinning over het luchtruim.¹

In het tijdperk van verlichting zal de mensheid opnieuw geboren worden en worden ingewijd in een hogere staat van bewustzijn die de godheid in

ieder mens reflecteert. De leerstellingen van de new age houden hoofdzakelijk in, dat de mens van nature, in pantheïstische zin, goddelijk is. Verder betekent het dat de menselijke materie door de eeuwen heen geëvolueerd is in op elkaar volgende levens, en dat het geestelijke deel onsterfelijk is en met God samenleeft sinds het begin der tijden. Volgens de new age-filosofie vindt de verandering van het ene tijdperk naar het andere plaats door meditatie van verlichte wezens die de wijsheid van de eeuwen in zich hebben opgenomen. Wereldgebeurtenissen zijn altijd bestuurd door opgevoerde Meesters die van tijd tot tijd ingrijpen in de wereldgeschiedenis. De new age wacht op de Maitreya, ofwel de Christus, die de mensheid te hulp zal komen bij zijn wedergeboorte. Voor de christenen zal Hij verschijnen als Christus, voor de hindoes als Krishna, voor de islam als Iman Madhi, en voor de oosterlingen als Bodhi-sattva. Hij zal de functie hebben van Wereldleraar, en hij zal heersen over het terrein van de grote wereldgodsdiensten.

De opgevoerde Meesters spreken door aardse kanalen, en zeggen dat zij de mensheid al gedurende duizenden jaren hebben beïnvloed, en elk millennium brengt een verandering van benadering met zich mee. Er wordt beweerd dat er in essentie negen wereldleraren of -meesters de overgang van de tijdperken door de eeuwen heen hebben beïnvloed, en dat vele geesten geholpen hebben om de mensheid in het tijdperk van verlichting te brengen. Deze verlichte wezens kunnen bestaan in etherische vorm of als incarnaties. De negen Meesters zijn:

Meester Hilarion, die beweert dat hij in een vorige incarnatie Paulus is geweest. Volgens new age-ingewijden heeft hij een Kretenzisch lichaam en brengt hij een groot deel van zijn tijd door in Egypte.

Meester Morya is een Ruyput Prins die in Shigatse woont, en die in een vorige incarnatie in het lichaam van Akbar woonde.

Meester Koot Hoomi Lal Singh komt van oorsprong uit Kasjmir en men zegt dat hij Pythagoras is geweest in één van zijn vorige incarnaties. Hij woont eveneens in Shigatse.

Meester Jezus, wiens vorige incarnaties Jozua, de zoon van Nun en Jezus van Nazareth zouden zijn. Hij woont verscholen ergens in het Heilige Land. Volgens de new age-theologie handelde "Meester Jezus" niet uit zichzelf toen Hij op aarde woonde als Jezus van Nazareth, maar werd Hij overschaduwd (een soort bezeten) door de Maitreya of door Christus.

De *Venetiaanse Meester* zegt dat hij de reïncarnatie is van de schilder Paul Veronese.

Het werk van de *Meester Mabachoban* is de tegengestelde krachten van het universum te doorgronden en waar dat nodig tegen te gaan.

Meester Serapis staat bekend om zijn werk over Deva-Evolutie, en zijn woonplaats mag niet bekend worden gemaakt.

De negen zogenoemde “Groten” die de cycli van de mens hebben geïnspireerd zijn zo geavanceerd in hun denken en benadering, dat hun onderwijs wordt verondersteld als muziek te klinken in de oren van de mensheid.

De combinatie van noten van deze negen Groten creëren een harmonieus geluid in de bemel, dat binnen de aura van deze aarde ondersteund wordt. Hij die geleerd heeft om aandacht te schenken aan deze prachtige muziek, heeft dat gedaan door eerst te luisteren naar de noten van zijn eigen Meester; in zijn binnenste en gedurende meditatie. Streef naar hem waarvan je voelt dat Hij je Meester is als je hier op aarde, zij het slechts vaag in beginsel, die noot hoort die uiteindelijk je hart in overeenstemming zal brengen met het zijne.²

Er zijn ook andere opgevoerde meesters die belangrijk zijn voor de new age-filosofie. Ieder met een bijzondere boodschap voor een specifieke tijdsperiode of situatie. De leer van de new age is doordrongen van oosterse mystiek en in occultisme. Het maakt deel uit van de opleving van de oude Babylonische hiërarchie, waarbij waarzeggers, astrologen en mystici samenwerken met Chaldeese priesters in religieuze zaken en in staatszaken. Toen Nebukadnesar zijn droom kreeg, consulteerde hij deze “wijzen” om opheldering:

Toen gebood de koning, dat men de geleerden, de bezweerders, de tovenaars en de Chaldeeën zou roepen, om de koning zijn droom te verklaren; en zij kwamen en stonden vóór de koning. Daniël 2:2

Dit systeem van heidense hiërarchie beperkte zich niet alleen tot Babylon, maar was een veelvoorkomend systeem van de meeste heidense culturen. Het is aantrekkelijk voor de mens om een religie te hebben die vol zit met mystieke elementen, en waarzeggers en toekomstvoorspellers die ons het onbekende meedelen. Dit leugenachtige systeem sloop zelfs bij de Israëlieten naar binnen en dit gedachtegoed vergiftigde hun eigen religie. Dit zette de profet Jeremia aan om zijn volk te waarschuwen:

Gij dan, geeft geen geboor aan uw profeten, uw waarzeggers, uw dromers, uw toekomstvoorspellers en uw tovenaars, die tot u zeggen: Gij zult de koning van Babel niet dienstbaar blijven. Jeremia 27:9

De eeuw van verlichting waarin wij nu leven zal toch een tijdperk van geestelijke duisternis blijven te zijn. Dezelfde systemen bestaan vandaag in moderne vormen. Overheden consulteren mediums en astrologen, en zelfs de meest gerespecteerde politieke figuren van vandaag maken gebruik van dezelfde lijst van adviseurs als de koning van Babylon.

De Bijbel leert dat het loon van de zonde de dood is, en dat God in de hof van Eden heel duidelijk heeft gemaakt, dat als Adam en Eva de wet van God zouden overtreden, zij de gevolgen daarvan zouden ondervinden; het verlies van hun voorwaardelijke onsterfelijkheid. Het is de slang die Eva verleidt om de wet van God te overtreden door van het verboden fruit te eten. De boom van kennis van goed en kwaad bevatte een test van gehoorzaamheid voor het paar in de hof. Onthouding van de boom was op zich geen deugd. De deugd lag in de gehoorzaamheid aan Gods voorschriften.

Volgens de Bijbel twijfelde satan aan de doelstelling van God met het plaatsen van de boom van kennis van goed en kwaad in het midden van de hof.

De slang nu was het listigste van alle dieren des velds, die de Here God gemaakt had; en zij zeide tot de vrouw: God heeft zeker wel gezegd: Gij zult niet eten van enige boom in de hof? Genesis 3:1

In haar antwoord aan de slang (de slang was het medium waar de satan door sprak), maakte Eva heel duidelijk dat zij zeer goed begreep wat God had gezegd.

Toen zeide de vrouw tot de slang: Van de vrucht van het geboomte in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: Gij zult daarvan niet eten noch die aanraken; anders zult gij sterven. Genesis 3:2,3

Satan antwoordt met de eerste twee leugens ooit tot de mens gesproken, namelijk: "Je zult niet sterven", en "je zult als God zijn".

De slang echter zeide tot de vrouw: Gij zult geenszins sterven, maar God weet, dat ten dage dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad. Genesis 3:4,5

Deze dubbele leugen over onsterfelijkheid van de mens en de aangeboren goddelijkheid zijn door de eeuwen heen satans fundament geweest voor zijn namaakreligie. Het is door deze tweevoudige leugen dat satan het belang van het zoeken naar verlossing in Christus uit de geest van de mens kan verdrijven. Als wij onsterfelijk zijn, hebben wij Christus niet nodig om iets te herkrijgen wat wij niet verloren hebben. Met goddelijkheid worden wij aan Hem gelijk en zijn wij in staat om onszelf te verlossen. Met deze meesterzet van satan wordt het verlossingsplan zinloos. Het succes dat hij in Eden behaalde is een succes dat hij door de eeuwen heen heeft bereikt, en in het bijzonder in de eindtijd. Zijn strategie die zo succesvol bleek in Eden zou de grote meerderheid van de mensen verleiden vóór de komst van de grote en geduchte dag des Heren. De Bijbelse geschiedenis laat ons zien dat het karakter van satan op de mensheid overgedragen wordt.

En de vrouw zag, dat de boom goed was om van te eten, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, dat de boom begeertlijk was om daardoor verstandig te worden, en zij nam van zijn vrucht en at... Genesis 3:6

Door het verlangen als God te zijn wordt niet alleen het tiende gebod gebroken, maar ook het eerste. De positie van God begeren en het verlangen om jezelf in de plaats van God te stellen zal tenslotte leiden tot overtreding van alle geboden van God, en het maakt de wet van God van nul en generlei waarde. Dit is duidelijk aangetoond in de geschiedenis van de mensheid.

De zuivere leer van de Schrift stond als een bolwerk tegen satanische verleidingen, maar door de eeuwen heen zijn de grote waarheden begraven onder het puin van valse leerstellingen. De twintigste eeuw is in vele opzichten een tijdperk van grote vooruitgang en wetenschappelijke wonderen, maar ook een tijdperk van geestelijke neergang. Profetisch gezien leven wij nu in de laatste dagen van de grote strijd tussen het evangelie van Jezus Christus en satan, en de new age-beweging is satans meesterplan om de waarheid tegen te werken.

De moderne new age heeft zijn oorsprong in het spiritisme en in de communicatie met geestelijke wezens. Aangezien de Bijbel leert dat de doden in

een staat van onbewustheid zijn (zie *Het Mysterieuze Rijk van de Dood*), moeten deze geesten wel demonische machten zijn die zich als mensen voordoen. De Bijbel leert inderdaad dat in de eindtijd de mensen leerstellingen van duivels zullen bestuderen en dat wij ons niet met demonische machten moeten bezig houden.

Maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in latere tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen. 1 Timoteüs 4:1

Integendeel, dat hun offeren een offeren is aan boze geesten en niet aan God en ik wil niet dat gij in gemeenschap komt met de boze geesten. Gij kunt niet de beker des Heren drinken en de beker der boze geesten, gij kunt niet aan de tafel des Heren deel hebben en aan de tafel der boze geesten. 1 Korintiërs 10:20,21

Een meer geraffineerde vorm van spiritisme, die probeert christelijke begrippen te verenigen met spiritisme, is een kenmerk van de new age-theologie, die in het midden van de negentiende eeuw begon. De grondlegger van de Christian Science-beweging, Mary Baker Eddy, was één van de eersten die de onsterfelijkheid van de ziel en de aangeboren goddelijkheid van de mens leerde. In haar boek *Science and Health with a Key to the Scripture* worden de eeuwenoude principes van het gnosticisme, pantheïsme, hindoeïsme en dualisme, opnieuw vermengd met christelijke begrippen. De dubbele leugen van satan die hij in Eden sprak wordt in haar geschriften herhaald. Een paar opmerkingen uit haar boek moeten genoeg zijn om haar ideeën duidelijk te maken:

Zonde is geen realiteit. Het is geen persoon, geen plaats of een ding maar slechts een idee, een illusie van materiële aard.³

Laten wij er aan denken dat de harmonieuze en onsterfelijke mens al eeuwen heeft bestaan.⁴

Dood. Een illusie, de leugen van het leven in de materie... Alle zichtbare bewijs van de dood is vals, want het spreekt het geestelijke feit van het bestaan tegen.⁵

Mannen en vrouwen naast elkaar bestaand en voor altijd met God verbonden, weerspiegelen voor eeuwig in glorieuze gelijkheid de oneindige vader-moeder-God.⁶

De ziel is het goddelijke principe van de mens, en zondigt nooit, vandaar de onsterfelijkheid van de ziel.⁷

De Mormonen hebben dezelfde ideeën. De “Leer en Verbonden” van de Mormonen zegt:

Gij waart eveneens in het begin bij de Vader. De mens was ook in het begin bij God. Intelligentie of het licht van de waarheid is niet gescha- pen of gemaakt, en dat kan ook niet.

Brigham Young, de grote leider van de Mormonen, moet gezegd hebben:

De duivel vertelde de waarheid over de godheid. Ik geef moeder Eva niet de schuld. Ik zou het vreselijk hebben gevonden als zij niet van het verboden fruit had gegeten. Door de gave van de zonde, kan de mens goddelijk worden.

Moderne new age-mediums en new age-boeken benadrukken hetzelfde idee: Virginia Essene, een actueel medium zei dat Jezus het volgende door haar sprak:

De dood is de schepping van de mensheid, niet van God. Dit is de sim- pele waarheid.

De voorloper van de new age-beweging is de Hindoe-reformatiebeweging (1830-1870). De centrale leer van deze beweging is Bahti, de leer dat de goddelijke natuur wordt bereikt door bewuste meditatieve concentratie en visualisatie. Hindoegeeroes staan onder controle van een geheime organisa- tie, de Visha Hindu Parishad. Zulke groepen zijn onder andere Rama Krishna, Vedanta-bewegingen, Hare Krishna, ISKON, 3HO, de theosofische beweging en veel yogagroepen. Hun uitdrukkelijke doel is om alle religies te verenigen.

De geschiedenis van deze afval kan worden teruggevoerd tot Babylon, en is door de eeuwen heen in stand gehouden. In de tijd van Christus hingen de Essenen occulte ideeën aan die later in de broederschap van de Soefi's

ingevoerd werden. Degenen die de leiding hadden in deze mystieke organisaties worden “meesters van de wijsheid” genoemd. Tegenwoordig is de “Grote Witte Broederschap”, met zijn hoofdkwartier in Tibet de bron waarnaar de meeste occulte organisaties teruggevoerd kunnen worden, inclusief de Orde van het Rozenkruis, Ordo Templi Orientis, de Beierse Illuminati en zelfs de jezuïeten. Volgens een vooraanstaand occultiste, Elisabeth van Buren, wordt de “Grote Witte Broederschap” geleid door Sanat Kumara (Sanat is een verbastering van satan).

De symbolen die gebruikt worden door de new age-beweging zijn in essentie dezelfde als die gebruikt worden door de orde van de jezuïeten en de vrijmetselaars, en wij kunnen hun wortels terugvinden in Babylon en Egypte. Vrijmetselarij gebruikt het letterwoord “Salomo” en Salomo’s tempel om hun rituelen legitiem te maken, maar de rituelen zijn in essentie dezelfde als die bij alle heidense godsdiensten voorkomen. Sol-om-on zijn de namen van de zonnegod in het Latijn, oosterse mystiek en oude Egyptische mystiek. De “wedergeboorte”-ervaring van de vrijmetselarij en veel andere geheime genootschappen en religieuze organisaties kunnen niet worden gelijkgesteld aan het Bijbelse begrip van bekering, omdat zij rituelen gebruiken zoals het liggen in een doodskist en door een meester opgewekt te worden tot een leven van verlichting. Daarbij zijn de tempelriten precies die rituelen die God Zijn volk had geboden niet te volgen omdat zij daarmee de hemellichamen vereren. De new age-leer stelt tempelterminologie, mithraïsme, oosterse godsdiensten en hedendaags christendom allemaal gelijk en plaatst hen in de context van de Babylonische mysteries geplaatst - de nieuwe religie voor de new age. Hun artikel illustreert dit punt:

...De twee pilaren Jachin en Boaz... ontstonden ongeveer 8000 jaar geleden. Toen kwam Taurus, de stier, waarin Mithra kwam als wereldleraar en de mysteries van Mithra instelde met (zo te zien) de aanbidding van de stier. Daarna volgde Aries, de ram, en begon het joodse tijdperk dat belangrijk is voor de Joden en helaas ook voor de christelijke religie, maar van geen belang is voor de talloos vele miljoenen in andere delen van de wereld; tijdens dit tijdperk kwam Boeddha, Shri Krishna en Sankaracharva; tenslotte kregen wij het tijdperk van Pisces, vissen, dat ons de Christus bracht. De volgorde van de mysteries die ieder teken van de dierenriem omvatten zal ons worden duidelijk gemaakt door de Christus.⁸

Op weg naar een laatste wereldreligie werd door een aantal mystici een voorbereidend werk gedaan door het bereiden van de weg tot aanvaarding van deze gedachte. De moderne theosofische beweging werd hoofdzakelijk verbreid door de inspanningen van Helena Petrovna Blavatsky, die optrok met Koot Hoomi, een van de meesters, die ingezet werd om de oude occulte ideeën in de westerse civilisatie te introduceren. Het boek van Blavatsky *De Gebeime Leer* bevat veel materiaal dat “gechanneld” is, (doorgegeven door geesten) en de dubbele leugen uit Eden wordt weer bevestigd.

De hogepriesteres van de moderne new age-beweging is ongetwijfeld Alice A. Bailey (1880-1949), die boodschappen ontving van de Tibetaanse meester Djwal Khul, ook bekend als D.K., die een leerling was van Koot Hoomi. Haar beroemde boeken zijn o.a. *Problemen der Mensheid* en *De Wederverschijning van de Christus*. Deze boeken moesten de wereld voorbereiden op een wereldregering, een wereldreligie, en universele acceptatie van Christus (satan die zich voordoeft als een engel des lichts). Djwal Khul zegt dat zij die bij hem horen hem zullen kennen door het werk van Alice A. Bailey. Hij beweert het volgende:

Ik ben één van uw broeders, die al wat langer het Pad bereist dan de gemiddelde student, en heb daarom grotere verantwoording gekregen. Ik ben die zich een weg geworsteld heeft naar een grotere hoeveelheid licht dan dat de beginner heeft die dit artikel zal lezen, en ik moet daarom optreden als een overbrenger van licht, ongeacht wat het kost. Ik ben geen oude man, voor zover je kan spreken over leeftijd onder leraren, maar ik ben niet jong en onervaren. Mijn werk is de Tijdloze Wijsheid te verspreiden en te onderwijzen waar ik ook maar respons kan vinden, en dit heb ik al vele jaren gedaan.⁹

De essentie van deze boodschap was dat de mystieke ideeën van de new age, gecamoufleerd door de uiterlijke symbolen van amuletten en talismanen, evenals new age-ideeën zoals astrologie, numerologie, kleurentherapie, tarotkaarten, handpalmlezen, pyramidekracht, natuurgeneeswijzen, en ecologische bewustwording, uiteindelijk alle religies zou moeten infiltreren en aanmoedigen om de dubbele leugen van de onsterfelijkheid en de eigen goddelijkheid te accepteren, zodat allen er toe gebracht zouden worden om de valse Christus te accepteren die de wereld naar een millennium van vrede zou leiden.

Djwal Khul beval zijn volgelingen om deze leerstellingen via alle denkbare kanalen te verspreiden: de media, de wereld van vermaak, scholen, de gezondheidszorg, en dat dit zou gebeuren na 1975. Geheime genootschappen zoals de vrijmetselarij, illuminatie, en religieuze ordes moesten de economieën van de wereld infiltreren, en de grote religieuze bewegingen op eenwording voorbereiden, met het accepteren van de bisschop van Rome als de hoogste religieuze leider van de twintigste eeuw. Informatie over hoe dit bereikt kon worden, zou worden “gechanneld” door de Meesters via daarvoor uitgekozen personen die de regeringen op de hoogte zouden houden en die het mogelijk zouden maken om de strategieën te plannen. De wereld wordt voorbereid op het laatste conflict tussen Christus en satan.

De grote katholieke ziener, Don Bosco, voorspelde in 1862 dat de paus er in zou slagen om het “evangelieschip” te verankeren tussen de twee pilaren van het geloof in de twintigste eeuw.

De twee pilaren die hem voor ogen stonden waren die van de eucharistie en de verering van Maria. De eucharistie is een symbool van een overwonnen Christus (Christus die steeds opnieuw geofferd wordt) en Maria is een symbool van de zonnegod of de grote vrouwelijke personificatie van die god, Isis, Artemis, Venus, Astarte of hoe men haar ook wil noemen. In de new age-gedachte is het begrip godin (de grote aardmoeder) ook zeer prominent aanwezig. Voorvechter van de new age en psycholoog Ken Wilber schrijft:

De grote godin Kali van India gezien in haar hoogste staat als de vrouw van Shiva, is een perfect voorbeeld van de assimilatie van het oude “Grote Moederbeeld” in een nieuw en hoger lichaam van de mythologie van de “Grote Godinnen”... dat dient als werkelijk offer in bewustzijn, en geen vervangend offer in bloed... De zondeval was een evolutionaire vooruitgang en een perfecte groei, maar het werd ervaren als een val omdat het noodzakelijkerwijs een vergroting van schuld inbiel, evenals kwetsbaarheid en kennis van moraliteit en eindigheid. ... Door het eten van de Boom der kennis, realiseerde de mens niet alleen zijn al aanwezige sterfelijkheid en eindigheid, maar ook dat zij de onbewuste staat van Eden moesten verlaten en het werkelijk leven in eigen persoon moesten leiden... Zij werden niet uit de Hof van Eden geworpen; zij groeiden op en verlieten het. (Tussen baakjes, voor deze dappere daad moeten wij Eva danken en niet de schuld geven).¹⁰

Daartegenover heeft de Bijbel geloofspilaren die op een totaal ander fundament rusten, namelijk gehoorzaamheid aan God en geloof in Jezus:

Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods en het geloof in Jezus bewaren. Openbaring 14:12

De laatste strijd is een gevecht om de geest. Geen wonder dat de amusements- en mediawereld het doelwit zijn voor de introductie van de new age-filosofie. De grote Hollywoodsterren van de 20e eeuw zouden het hoofddoel worden, en inmiddels weten wij dat meesters door vele channels (een moderne naam voor spiritistisch mediums) spreken en de prominente sterren van de muziek en theaterwereld als klant hebben, zoals Ramtha die spreekt door J.Z. Knight tot Shirley Maclaine, Burt Reynolds, Clint Eastwood, Richard Chamberlain, de overleden Joan Hacket, Shelley Fabares, Mike Farrell en Linda Evans en vele anderen. Shirley Maclaine is nauw verbonden met Bikram, een Indiase yoga-expert, die ook Michael Jackson en Quincy Jones als klant heeft (gehad). Acteur Richard Gere heeft banden met Tibet, en Patrick Duffy en Tina Turner zijn overtuigde boeddhisten en omarmen new age-ideologieën.

Door deze voorbeelden moet de geest van de generatie van de 20e eeuw worden afgestemd op new age-ideeën. Een andere manier is die van de computertechnologie. Computerspelen en software worden hoofdzakelijk geproduceerd door organisaties die als doel hebben het occultisme te verbreiden. Het computer spel Hexen heeft een occulte inslag die het boek Openbaring belachelijk maakt en heeft als zijn helden precies die drie wezens die in Openbaring Babylon worden genoemd. Occulte spelen van dit soort vervullen een prominente rol in de new age en de eerste verkoop van Hexen was zelfs gepland op de duivelsnacht (Halloween), 31 oktober 1994.

Een van de eerste werkelijk publieke advertenties voor de new age-gedachte werd geïntroduceerd door de musical *Hair*, waar de titelsong het new age-concept introduceert met de volgende woorden:

*Als de maan in het zevende huis is
En Jupiter samenvalt met Mars
Dan zal vrede de planeten leiden
En liefde zal de sterren sturen,
Dit is de dageraad van het tijdperk van Aquarius;*

*Harmonie en begrip,
 Sympathie en vertrouwen in overvloed,
 Geen valsheid of scheiding,
 Gouden leven, dromen en visioenen,
 Mystieke openbaring door kristallen,
 En de werkelijke bevrijding van de geest,
 Aqarius! Aquarius! Aquarius!*

De ideeën over reïncarnatie, leven na de dood en het terugkeren van geesten naar de aarde zijn een onderdeel van de amusementswereld. Overleden sterren worden als goden vereerd of aanbeden (Elvis Presley), en aan anderen worden wonderen toegeschreven (Michael London). Tegenwoordige TV-shows zitten vol met bijna-dood-ervaringen, tweede-kans-theologie, communicatie met engelen, engelen die mens worden en relaties hebben met vrouwen; er is een eindeloze lijst. De wereld gelooft werkelijk de dubbele leugen uit Eden.

De westerse geest was stond voor oosterse mystiek, en van het aanbidden van de doden naar het aanbidden van de levenden is maar een kleine stap. Oosterse goeroes zoals Sri Sathya Sai Baba in Ashram worden aanbeden als een “almachtig god”, en in westerse steden en huizen worden altaren tot zijn eer opgericht. Duitsland is in het bijzonder gevoelig voor de aanbeding van Sai Baba. Ook zijn boodschap is “liefde voor de naaste, vrede en God in iedereen.” Dit is de valse millenniumleer van vrede en veiligheid.

Voor de intellectuelen vindt de new age-theologie haar moderne realisatie in de boeken van Helen Schucman, een psychologe van het departement van psychiatrie van de Columbia-universiteit. Na eerst de onverstaanbare stem van een opgevaren meester te hebben weerstaan, stemde zij uiteindelijk toe om het grote new age-boek voor de moderne mystici te schrijven – een handleiding voor leraren om de godheid te bereiken en als Christus te worden, en alles te kunnen doen wat Hij kon. Het werk staat bekend onder de naam *Een Cursus in Wonderen*. Zij beschrijft de ervaring in haar eigen woorden:

Toen ik voor het eerst werd benaderd voor deze taak, stelde ik mezelf steeds de vraag “Maar waarom ik? Waarom ik, als er zoveel andere goede mensen voorbanden zijn”? En het antwoord kwam, in een zachte aanmoediging: “Omdat jij de ware mij wilt kennen, bereid bent te dienen en je mij toestemming hebt gegeven in je leven te komen”. Keer

op keer werd mij verteld dat, omdat dit een planeet van vrije wil is, iedereen zelf moet vragen om de geesten te ontvangen - wij moeten zelf bepalen of wij willen meewerken.¹¹

Het kwaad verborgen in deze tekst is niet te beschrijven. Het doet een beroep op het ego van de mens, satan gebruikt subtiele leugens om de mens over te halen tot samenwerking. Maar het stemt tot tevredenheid dat zelfs satan weet dat de mens geschapen werd met een vrije wil, en dat door de goede kant te kiezen in de grote strijd, hij niet het recht zou hebben om onze geest te beheersen.

Via channelling wordt de mensheid door een serie lessen ingewijd in de occulte denkwijze. Iedere les begint met een lied dat herhaalt dat de geest en het lichaam apart zijn. "Ik ben geen lichaam, ik ben vrij". De dubbele leugens van onsterfelijkheid en de eigen goddelijkheid worden constant herhaald:

Er is geen dood, want de Zoon van God is als zijn Vader. Niets wat je doet kan de Eeuwige Liefde veranderen. Vergeet je dromen van zonde en schuld, en kom in plaats daarvan bij mij om de opstanding van de Zoon van God te delen. En breng mee al degenen die Hij tot je heeft gezonden om voor te zorgen zoals Ik voor jou zorg.¹²

Een andere uitspraak is: Ik roep Gods naam aan en die van mijzelf. En zo maak je jezelf gelijk aan God.

*De naam van God is mijn bevrijding
Van iedere gedachte aan zonde en aan kwaad
Omdat die zowel de mijne als de Zijne is.¹³*

Het is de strategie van de duivel om de geest van zonde en bekering af te leiden, zodat verlossing overbodig wordt. Dezelfde leugens die verborgen liggen in de new age-theologie, doen hun intrede bij zogenaamde christelijke kerken van onze tijd. Na de 1.000ste uitzending van zijn Hour of Power werd Dr. Robert Schuler gefeliciteerd door Moeder Theresa, Billy Graham, C. Scott King (weduwe van Martin Luther King), en door alle levende presidenten van de Verenigde Staten en Sammy Davis jr. Robert Schuler zei het volgende:

Ik geloof dat de verantwoordelijkheid van deze tijd is om religie positief te maken. (Dit is niet zozeer op jullie van toepassing, jullie zijn al positief), maar ik spreek over groepen die niet positief zijn, zelfs over groepen die je fundamentalistisch kunt noemen, die het constant hebben over woorden zoals zonde, verlossing, berouw, schuld, en dat soort dingen. Ik heb het over zulke mensen. Wij moeten deze negatieve woorden een positieve lading geven. Er bestaat geen grotere schade die kan worden toegebracht dan het verwijzen naar de verloren zondevolle staat van de mens.

Als zonde niet langer een probleem is, dan hebben wij ook zeker geen Verlosser nodig. De grote wereldreligies zijn bedrogen door het accepteren van een vervalsing. In de Rooms-katholieke kerk wordt de new age openlijk gepredikt door de liberale katholieke kerk, die leert over reïncarnatie, de wetten van karma, en verwijst naar het christendom van de Christus, inplaats van Jezus Christus. Katholieke priesters omarmen openlijk Zenboeddhistische ideeën, en Moeder Theresa was een groot verkondigster van de new age-ideologieën. Zij maakte zich sterk voor het eenheidsprincipe, en omarmde het concept dat alle religies tot verlossing leiden. De grote wereldwijde conferentie over duurzaamheid in Oxford, Engeland had als thema:

Wij moeten het ethische en het praktische met elkaar verbinden, de politicus en de priester, het heilige en het goddeloze.

Aanwezig bij deze bijeenkomst waren de aartsbisschop van Canterbury, Robert Runcie, de katholieke kardinaal Franz Konig, de Dalai Lama, evenals katholieken en moslims, Joden, hindoes, shintoïsten, sikhs, zoroastriërs, jainisten en aanhangers van hopi-religies. Zij verenigden zich in een nieuw genootschap in antwoord op de wereldwijde crisis. Van Moeder Theresa zijn deze woorden bewaard gebleven:

Oh, ik hoop dat ik me bekeer. Ik bedoel niet wat u denkt... Als wij God ontmoeten, dan aanvaarden wij Hem in ons leven, dan worden wij bekeerd. Wij worden een betere hindoe, een betere moslim, een betere katholiek, een betere wat dan ook. Welke weg ik zou kiezen? Voor mijzelf de katholieke weg natuurlijk. Voor u kan het de hindoeaanse weg zijn, voor iemand anders de boeddhistische weg, ieder naar zijn eigen geweten. Welke God er in uw geest is, die moet je aanvaarden.

Een evangelie als dit maakt het evangelie van Christus overbodig. Het moderne christendom is een soort occultisme geworden, blijkbaar niet in staat om onderscheid te maken tussen de leer van de Bijbel en de leer van demonen. Geen wonder dat kerkleiders officiële verzoeken kunnen indienen voor seances in de kerken in Engeland, zonder een woord van protest van de kerkelijke hiërarchie.

Kerkleiders onderschrijven openlijk het occultisme. In het geval van de boeken van Harry Potter is er geen enkele kerkleider die ook maar iets negatiefs durft te zeggen, omdat de boeken de kinderen goede manieren lijken te leren. Heeft men occulte thema's nodig om kinderen welgemanierdheid te leren? Een van de meest geciteerde aanhangers van de Potter-boeken is de columnist Charles Colson van *Christianity Today*, die in zijn "Breakpoint"-radio-uitzending van 2 november 2000 opmerkte dat Harry en zijn vrienden "moed en trouw ontwikkelen, en de wil om zich voor de ander op te offeren, zelfs met risico voor eigen leven. Geen slechte lessen in een egoïstische wereld."

New age-theologie wacht op de wederkomst van Christus, maar deze Christus is niet Jezus Christus. Deze Christus is de zogenoemde wereldleraar wiens leer niet in overeenstemming is met de Schriften, en die zich zal vertonen als de Christus, zich zal voordoen als Jezus Christus. De new age-theoloog Matthew Fox beschrijft de eigenschappen van deze new age-Christus:

Dit boek gaat over het heilige en onze reactie daarop: eerbied. Het heilige wat? Het heilige alles. De heilige schepping: sterren, sterrenstelsels, walvisen, grond, water, bomen, mensengedachten, lichamen, beelden, de heilige alomtegenwoordigheid van de godheid in alle dingen. De westerse uitdrukking voor dit beeld van God aanwezig in alle dingen is "de kosmische Christus"... Welk schepsel durft te ontkennen dat het een onsterfelijke diamant is? Een bijzondere zegening / een beeld van de goddelijke? Het is mijn ervaring dat slechts het menselijk soort zijn goddelijkheid durft te ontkennen, de Kosmische Christus durft te ontkennen.¹⁴

De gevoelens die hier tot uitdrukking komen, zijn dezelfde als die van de slang in Eden. De mens is goddelijk en de kosmische Christus is de uiteindelijke manifestatie van dit idee. Matthew Fox schrapt de historische Jezus uit het boek van de wereldgebeurtenissen en vervangt Hem door de kosmische Christus:

Als mijn stelling juist is dat het tijd is om van het zoeken naar de historische Jezus over te stappen naar de ontdekking van de kosmische Christus, zou dit helpen bij het uiteenvallen van de vervormde religie en semi-mystieke beweging van onze tijd bijgenaamd fundamentalisme of soms ook christenfascisme... In dit boek roep ik op tot het opheffen van de liberale religies en het hergrondvesten van geloof in een mystieke, profetische, kosmologische wereldvisie - een transformatie en vernieuwing, niet slechts een reformatie of een herbaling van oude ideeën... Het heeft het soort vernieuwing nodig waarvan Paus Johannes XXIII droomde toen hij zijn revolutie ontketende in het Vaticaan in de jaren zestig. Misschien komt er in ons leven nog een nieuw "oecumenisch concilie". Dit concilie moet dan sterk oecumenisch zijn en moet de wijsheid van alle wereldreligies oproepen.¹⁵

Het is merkwaardig dat Bijbelgetrouwe christenen in dit stuk fascisten genoemd worden, en het lijkt alsof er niets in de weg mag staan van de één-wereldreligie zoals voorgesteld wordt door Vaticanum II. Volgens Matthew Fox zal deze kosmische Christus deze dingen laten gebeuren, en zal de religie en de mentaliteit van de mensen veranderen.

Deze kosmische Christus zal dingen laten gebeuren, zal het hart veranderen, zal verandering brengen in de cultuur, een verandering van manieren. Deze kosmische Christus zal leiden tot een verhoogde sexualiteit; diepgaande communicatie tussen jong en oud; meer creativiteit in leefgewoonten, werk en scholing; intense aanbidding; meer oecumene en interactie tussen alle religies op aarde.¹⁶

Daar Matthew Fox zijn wortels diep in het rooms-katholicisme heeft, verkondigt hij ook de twee pijlers van het catholicisme, de eucharistie en de verering van de vrouwelijke godheid.

De eucharistie... In dit alles bevindt zich een belofte van moederlijke liefde... Een religie die het vrouwelijke onderdrukt en verdraait zal ook de oude traditie van god als moeder en de godin in iedere persoon onderdrukken.¹⁷

Heidense godsdienst, in het bijzonder een godsdienst verbonden met de vrouwelijke godheid, was een vorm van vruchtbaarheidscultus. De hierboven

gebruikte taal vat de oude heidense ideologie mooi samen. De leer van de new age is in directe tegenspraak met de leer van de Bijbel:

- De Bijbel leert dat Jezus de Zoon van God is.
De new age leert dat Jezus één van de Meesters is.
- De Bijbel leert dat wij verlost worden door genade.
De new age leert dat wij de godheid bereiken door werken.
- De Bijbel leert dat Jezus de enige weg is (verlossing buiten onszelf).
De new age leert dat wij het Christusbewustzijn in onszelf moeten laten ontwaken.
- De Bijbel leert dat Lucifer de duivel is.
De new age leert dat Lucifer (de lichtdrager) de ware zoon van God is.
- De Bijbel leert ons dat wij God moeten aanbidden.
De new age leert dat wij de schepping moeten aanbidden.
- De Bijbel leert dat de mens geschapen is.
De new age leert dat het menselijk lichaam evolueerde, en dat de spirituele mens altijd heeft bestaan.
- De Bijbel leert dat God geen deel is van de schepping.
De new age leert dat God deel is van de schepping (pantheïsme)
- De Bijbel leert de opstanding.
De new age leert reïncarnatie.
- De Bijbel leert dat het Woord waarheid is.
De new age leert dat de waarheid binnen in ons is.
- De Bijbel leert ons dat wij moeten wachten op de tweede komst van Christus die voor iedereen zichtbaar zal zijn. Zijn komst in heerlijkheid is de gezegende hoop.
De new age verwacht de Maitreya, die de vorming van één wereldregering, één munteenheid en één religie zal ondersteunen.

- De Bijbel leert ons van de zonde af te keren.
De new age leert ons van onwetendheid af te keren, want er is geen zonde.
- De Bijbel leert heiligmaking in Christus.
De new age leert ontdekking van onze eigen goddelijkheid.

De nieuwe religie is geconcentreerd op de aarde, en dit soort religie werd beoefend in Babylon. Het is een ervaringsgodsdienst gericht op een staat van in trance zijn, dromen, visioenen, waarzeggerij, spiritisme, magie, tovenarij, amuletten, tovermiddelen, zon- en maanaanbidding, slangaanbidding, en zelfs zogenaamde heilige seksrituelen.

De religieuze machten van de wereld zoeken eenheid. Door de oecumenische beweging gaan kerken samen op die punten van leer waarin zij overeenstemmen, en het uiteindelijke doel van alle oecumene is het accepteren van de bisschop van Rome als de grote religieuze leider. De grote oosterse religies zoals het boeddhisme, hebben zijn superioriteit al erkend toen Paus Johannes Paulus II als woordvoerder van alle religies sprak op de 50ste verjaardag van de Verenigde Naties. De Verenigde Naties is de weg naar eenheid, zoals de hindoe-kapelaan Sri Chimnoy benadrukte:

De Verenigde Naties is de weg, de weg naar eenheid, die leidt naar de Grote Eenheid. Het is als een rivier die naar zijn bron stroomt, de uiteindelijke Bron. Maar de dag zal komen dat de ideeën van de Verenigde Naties de wereld zullen redden. En wanneer de werkelijkheid van de Verenigde Naties vrucht begint te dragen, dan zal de adem van de onsterfelijkheid op aarde een levende realiteit worden.¹⁸

Verborgen tussen de verheven plannen bevinden zich de geheime agenda's voor een centrale wereldregering en een wereldreligie. Zoals *Time Magazine*, in een artikel van 6 november 1995 het uitdrukte: En nu allemaal tegelijk: "We Are the World". De new age-beweging heeft de weg bereid voor deze laatste misleiding die de wereld in satans macht zal drijven, namelijk de valse wederkomst van Christus.

In 1982 plaatste Benjamin Creme van de Tara Centrum-organisatie een paginagrote advertentie in de belangrijke kranten over de hele wereld met de tekst: "De Christus is nu hier".

Hernieuwde christelijke kerken en loges van de vrijmetselarij zullen voor massale wereldwijde initiaties gebruikt worden.¹⁹

Sinds dat moment is hij het door Christus overschaduwde (bezeten) kanaal geworden, die zijn tegenwoordigheid onder de mensheid verkondigt. In zijn boek *The Reappearance of the Christ and the Masters of Wisdom*, werd gechannelde informatie over de aanstaande verschijning van de Christus (Maitreya) bekendgemaakt.

Velen van jullie zullen mij spoedig zien. Deel met uw broeders deze blijde verwachting en vertel hen dat Maitreya, hun vriend, hun broeder, hun leraar van vroeger, is gekomen.²⁰

... de noodzaak voor oorlog is voorbij;... het instinct van de mens is leven en liefhebben... haat is voortgekomen uit verwijdering... de wet van God leeft in de mens en is de grondslag van zijn natuur. Dit alles zal ik jullie laten zien. Werk met mij samen en bewijs dat het waar is. Ik ben de overbrenger van Gods liefde. Ik ben de uitvoerder van Gods wil. Het licht van God woont in mij en dat licht laat ik over jullie schijnen. Groei daarin, mijn vrienden, en schijn met de glorie van God. Mijn plan is om mij op zo'n manier te openbaren dat slechts weinigen nu zullen weten wie ik ben.²¹

Wereldwijde afvalligheid van God was altijd al het doel van satan. Hij probeerde het in Babylon, en God dreef de volken uiteen. Hij zal hetzelfde proberen in de eindtijd, en zijn strategie zal zijn hen te verenigen onder de valse moraal van satan, geopenbaard in de veranderde wet van God die door het pausdom in de wereld is gebracht. Toen hem gevraagd werd naar de rol van de Paus in Rome zei de Maitreya:

De Meester Jezus zal de troon van de heilige Petrus in Rome overnemen, en dan zal de ware apostolische opvolging beginnen. Deze gebeurtenis staat nu voor de deur, en volgt op de bekendmaking van de Christus. Het kan best zo zijn dat deze Paus de laatste is.²²

Een andere opmerking die we aan deze uitspraak uit januari 1979 kunnen toevoegen luidt als volgt:

Het overlijden van paus Paulus VI, en het plotselinge overlijden van paus Johannes Paulus na een maand als paus, maakt het meer dan waarschijnlijk dat de huidige paus, Johannes Paulus II, de laatste zal zijn.²³

In april 1995 maakte Benjamin Creme, overschaduwd door de Christus, in Zurich in Zwitserland bekend, dat de “Meester Jezus” zijn zetel naar Rome had verplaatst. De Maitreya gebruikt de “Meester Jezus” als lokmiddel. En toch verhoogt hij de pauselijke troon tot zo’n verheven positie van autoriteit dat hij zich aanpast aan zijn principes. Hij zegt dat de wet van God eigen is aan de menselijke natuur, en dat hij, de Maitreya, de uitvoerder is van Gods wil. Dus moet de wet die hij wil afdwingen de pauselijke versie zijn van de tien geboden. Het gebod dat autoriteit geeft aan de wet is het sabbatsgebod, dat het kenmerk is van de wetgever. Het pausdom, dat het vierde gebod veranderd heeft en verruild heeft voor een valse sabbat als het merkteken van zijn autoriteit, zal verhoogd worden volgens Openbaring 13, door dat merkteken op te leggen op alle naties (zie *Het Merkteken van het Beest*).

Het is duidelijk dat de Maitreya zich zal aansluiten bij de valse wet die van Rome uitgaat. Zieners van Mariavisioenen en -verschijningen hebben dezelfde dingen beweerd; deze krachten werken samen.

De valse Christus moet rekening houden met de gebeurtenissen net voor de komst van de ware Christus en het is opmerkelijk dat satan in heel zijn leer verwijst naar de gebeurtenissen die te maken hebben met het einde van de wereld zoals door Jezus voorgezegd is. Hij heeft de valse leer van het millenniumkoninkrijk van vrede op aarde geïntroduceerd en zegt dat velen hem zullen accepteren. Dit is zeker waar gezien het feit dat hij zal verschijnen nadat er veel andere valse Christussen hun opwachting hebben gemaakt in de wereld. Overal ter wereld beweren mensen een Messias te zijn, maar als de Maitreya verschijnt zullen er wonderen gebeuren. Benjamin Creme beweert dat de Maitreya al in de belangrijkste centra van de wereld is verschenen, en dat velen hem hebben gezien, en dat zijn verschijningen gepaard gingen met genezingen. In Europa zijn waterbronnen ingezegend door de Maitreya en gebruikt als een bron van genezing.

Een ander gechanneld boek uit de hedendaagse new age-periode, *New Teachings for an Awakening Humanity*, geschreven door de Christus, beweert:

Zij die geloven in datgene waarover ik spreek, moeten van nu af aan het feit bevestigen dat de Christus, de wereldleeraar, bestaat; de werkelijk-

kebeid van de hiërarchie bevestigen, en instemmen met het feit van de aanstaande wederkomst in de wereld van de Christus en de hiërarchie. Als wij dat geloven is dit wat wij moeten doen, want er is een zeer strak tijdschema dat dit voorbereidende werk met zich meebrengt. De tijd tussen nu en de wederkomst van de Christus is inderdaad zeer kort. Het is onlangs naar voren gebracht dat de Christus feitelijk al in de wereld is - zo dichtbij is zijn verschijning. De eerste vijf Meesters komen dit jaar naar de wereld. Natuurlijk zullen zij zich niet openbaren, maar hun werk zal dit jaar in de vijf Centra beginnen.²⁴

De Bijbel zegt dat de duivel weet dat hij weinig tijd heeft, en dat hij zeer toornig is (Openbaring 12:12). Het valse gaat altijd vooraf aan het ware, en als satan weet dat hij maar een korte tijd heeft, dan moet de wederkomst van Christus op de wolken, zichtbaar voor iedereen, wel zeer dicht nabij zijn. De verdere leer van de Maitreya bevestigt dat hij dezelfde slang is die in Eden sprak.

Als je op aarde leert om de lessen van God in praktijk te brengen, dan verdien je een hoger vooruitzicht dat op je wacht op het moment dat de dood wordt genoemd. Het doel van iedere kerk, asbram, tempel, kathedraal, of welke gebedsplaats of plaats van meditatie dan ook, is om de liefde van God boven alles te leren. Men moet niet één of meerdere wereldleraren vergoddelijken. Men moet hun leerstellingen zo goed begrijpen dat men ze ook uitvoert. Dat je ze naleeft. Dit wederzijdse liefhebbend gedrag brengt en onderhoudt vrede. Als je mij bijvoorbeeld wilt eren, dan is het je liefdevolle gedrag dat je liefde toont, niet je onderdanige of eerbiedige gebruik van mijn naam. Jouw nederwerpingen die niet iedere dag worden gevolgd met dagelijkse toepassing is waardeloos. Als je mij liefhebt om mijn voorbeeld, volg het. Verbreed liefde en vrede. Dat is alles wat je moet doen. Liefde voor mij wordt zichtbaar in je gedrag, niet in imposante gebouwen en dure organisaties. Deze doen afbreuk aan de ware opdracht van de liefde. Als je van mij of van een andere wereldmeester houdt, eer ons dan door je daden in het dagelijks leven.²⁵

Het is duidelijk hoe in deze verklaring het hart uit het evangelie verwijderd wordt. Het is jammer dat juist deze gevoelens in de hedendaagse kerken weerspiegeld worden, waar de liefde van God wordt benadrukt, maar de kracht ervan wordt ontkend. Er wordt nauwelijks verschil gemaakt tussen goed en

kwaad, maar de liefde wordt gepreekt als een ongezond sentimentalisme. Met de Bijbel wordt niet langer rekening gehouden, maar het ik wordt belangrijik. De Christus geeft de volgende verklaring over dit onderwerp:

En iedereen moet dagelijks in zijn binnenste mediteren om de werktuigen van communicatie te smeden waar iedereen recht op heeft, niet slechts een paar uitverkorenen. Door te mediteren kun je Gods geboden beter naleven, in het bijzonder heb God lief.. heb God lief met heel je hart, verstand en ziel... en je broeders en zusters als jezelf. Daarom, in de naam van God en vele mede-wereldleraren die zich bij mij aansluiten in deze new age-poging, doe ik een beroep op de kracht van de heilige God in jullie om deze boodschap te horen en het Gouden Tijdperk binnen te leiden als een helderschijnend voorbeeld van het nieuwe leven dat iedereen kan krijgen door gewillig de liefde te accepteren die wij bieden. God glimlacht om onze gezamenlijke doelstelling en vastberaden onderneming.²⁶

Merk op dat de leugen van de innerlijke godheid opnieuw wordt benadrukt. Verder wordt in de volgende opmerking de Bijbel naar een tweede plaats verwezen, terwijl Christus naar de Schriften verwijst als de bron van alle waarheid. Het element van liefde wordt buiten proportie opgeblazen, en komt in de plaats van het onderricht uit de Bijbel:

Is mijn boodschap aan degenen die een religieus beroep hebben op deze aarde duidelijk? Jullie enige verantwoordelijkheid is het weer thuisbrengen van Gods kinderen. Doe dit door iedereen in contact te brengen met zijn innerlijke leraar, de heilige Geest, en de ziel die weet van het levensdoel en de blauwdruk ontworpen door God. Bemoedig, inspireer, en voed de zielen die leiding zoeken, breng hen steeds terug naar de Vader/Moeder, bekeer hen. Theologie is gewoonlijk waardeloos en discussie over de Bijbel is verspilde moeite. Neem eenvoudig het thema van de liefde en navolging. Stop je energie in de structuur, in het werk van de wereld, waar het vrucht zal dragen. Alles wat je minder doet is een armzalig respons op Gods boodschap.²⁷

De liefde van God voor de mens werd niet gedemonstreerd door de zonde te verontschuldigen. God toonde Zijn liefde door voor de zonde van de mens te

betalen met Zijn eigen leven. De dood van Christus is geen excuus voor de zonde, maar een oproep tot berouw, en een nieuw leven in Christus in wie wij worden opgeroepen: "Ga heen gaan en zondig niet meer". Het thema van het toegeven aan onszelf vermengd met het valse evangelie van liefde wordt duidelijk in de volgende woorden van de Christus:

Ik, de Christus, wereldleraar, roep hierbij ieder oprecht persoon op de aarde op om een liefdevolle volgeling van God te worden... iemand die de planeet aarde liefbeeft... iemand die zichzelf liefbeeft en alles wat in het universum leeft. Deze planeet heeft een liefdekorps nodig dat samenwerkt in een gemeenschappelijke en blijvende onderneming. Wil jij je aansluiten bij ons in de hemel en je hulp aanbieden? Wil je dagelijks mediteren en je liefde wekelijks delen met anderen die mediteren? Wil je éénworden met God? Als dat zo is, geef ik je door de kracht en de autoriteit van mijn rol als wereldleraar de volledige ondersteuning van de hemel bij je verantwoordelijkheid als afgezanten van de wereldvrede en universele vrede. Weet dat je van nu af aan nooit meer alleen zult zijn, en dat een extra persoonlijke gids of leraar aan je toegewezen zal worden als jouw meditatieve communicatiesysteem weer wordt verbonden met de hemel.²⁸

Tenslotte wordt het thema van de vervolging en het millennium van vrede naar voren gebracht, niet als een waarschuwing om het hart voor te bereiden op de komst van Christus zoals in de Bijbel wordt geopenbaard, maar als een periode van groei, die leidt tot de geboorte van een hoger bewustzijn. Zoals door de Christus wordt gezegd:

Hoewel de tijd van de "de vervolging" een ogenschijnlijk soort einde is, heb ik je verteld dat er geen einde in de Geest is, dus verwacht niet dat je ervaren zal dat het leven totaal eindigt. Herinner je dat God zich altijd uitbreidt... uitbreidt... uitbreidt... en dus ook de sterrenstelsels, en de universums en de melkwegstelsels... en mijn geliefden, zo doe ik en ook jij. Maak je geen zorgen over hoe het begon en wat God is. God ademt uit en strekt zich uit en dan ademt hij ons weer naar huis (dit is het concept van Brahma die in- en uitademt - een vedisch concept) om een geestelijke maaltijd te vieren. Vertrouw enkel op het plan dat een grote belofte en blijdschap inhoudt voor iedereen die er voor kiest. Vertrouw. Geloof. Zonder vertrouwen ben je in gevaar.²⁹

Hier volgt een andere verklaring over het millennium:

Jullie komen in dit Gouden Tijdperk van een duizendjarige vrede, mijn geliefden; zorg daarom dat jullie geboorterecht in orde komt door het enige paspoort te maken dat nodig is - jullie demonstratie dat jullie licht zijn en dat jullie het licht kiezen. Jullie meditatiemomenten zullen deze communicatieschakel van licht vormen en een hoger trillingsniveau van energie tot stand brengen, dat nooit tekort kan schieten als de schakel eenmaal is gesmeed.³⁰

Het contrast van deze verklaring met wat de Bijbel leert over het millennium is duidelijk (zie *Het Langverwachte Millennium*). Jammer genoeg leren de christelijke denominaties in deze wereld hetzelfde duivelse dogma in plaats van de Bijbelse versie van bekering voor de grote en doorluchte dag van de Heer. Op 11 juli 1988 had de Maitreya zijn eerste publieke optreden. Hij verscheen in een centrum voor gebedsgenezing van zuster Maria Akatsa. Zuster Akatsa introduceerde hem als Jezus Christus. (Foto's zijn verkrijgbaar bij Share International, Amsterdam, Holland.) Sinds die tijd zijn de verschijningen van de Christus steeds frequenter geworden, en verschillende mensen beweren hem gezien te hebben op de televisie in de V.S. en Australië. Honderden kijkers waren getuige van zijn verschijning op het televisiescherm, gepaard gaande met wonderen en genezingen. Vooraanstaande new age-aanhangers zijn niet langer bang om hun gevoelens te uiten en durven zelfs te zeggen wie de "Christus" werkelijk is. David Spangler, mededirecteur en woordvoerder van de Findhorn-commune in Noord-Schotland zei het volgende:

Het ware licht van Lucifer kan niet gezien worden door lijden, door duisternis, door afwijzing. Het werkelijke licht van dit grote wezen kan alleen worden berkend als iemand met eigen ogen het licht kan zien van de Christus, het licht van de zon in jezelf. Lucifer werkt in ieder van ons om ons weer tot volmaaktheid te brengen... ieder van ons wordt op de een of andere manier op het punt gebracht dat ik de Lucifer-initiatie noem... Lucifer komt en geeft ons de laatste gave van volheid.³¹

Deze tekenen vertellen ons dat de tijd aangebroken is van de laatste misleiding, als satan zich voordoet als een engel des lichts. De werkelijke uitstorting van de Heilige Geest moet aanstaande zijn. Jezus Christus zal Zijn werk niet

met minder kracht afsluiten dan waarmee Hij begonnen is. De ware wederkomst is aanstaande. Wij worden geroepen om uit Babylon te komen en ons af te scheiden van het zondige vuur van mensen die de kant van de valse prins van deze wereld zullen kiezen en de wet van God waardeloos maken.

REFERENTIES

1. *Through the Eyes of the Masters - Meditations and Portraits*, David Anrias
2. *Ibid.*
3. Mary Baker Eddy, *Science and Health with a Key to the Scripture*, p 71
4. *Ibid.* p. 302
5. *Ibid.* p. 584
6. *Ibid.* p. 516
7. *Ibid.* p. 480
8. *The teachings of Christ*, p. 127
9. Published August 1934, Statement by D.K., Prophecies by D.K.
10. Ken Wilber, *Up from Eden*
11. Helen Shucman, *A Course in Miracles*
12. *Ibid.*
13. *Ibid.*
14. Matthew Fox, Harper San Francisco, *The Coming of the Cosmic Christ*. P.8
15. *Ibid.* p. 7
16. *Ibid.* p. 8
17. *Ibid.* p. 31
18. *Share International Magazine* 4, No 3, March 1985: 15-16
19. C. Cumbey, *Hidden Dangers of the Rainbow*, p. 140
20. Benjamin Creme, *The reappearance of Christ and the Masters of Wisdom*.
21. *Ibid.*
22. *Ibid.*
23. *Ibid.*
24. *The Christ, New Teachings for an Awakening Humanity*
25. *Ibid.*
26. *Ibid.*
27. *Ibid.*
28. *Ibid.*
29. *Ibid.*
30. *Ibid.*
31. D. Spangler, *Reflections of the Christ*

Ontsnapping aan het doolhof van dwalingen

EEN STEEN OM JE HOOFD OP TE LEGGEN

Heeft God een organisatie om de geest van Babylon tegen te gaan? Als Babylon, zoals wij hebben gezien, bestaat uit het grote bondgenootschap van religieuze machten van de eindtijd die staat tegenover het Godsrijk, wie zal dan de zaak van God vertegenwoordigen? Het is treurig dat de grote meerderheid van de mensen zal worden bedrogen door de macht en de schoonheid van de vrouw die op het beest zit. De vrouw bedekt met goud, edelstenen en parels (Openbaring 17:4) stelt, zoals wij gezien hebben, Rome voor (zie *De Wijn van Babylon*). De kleding die zij draagt correspondeert met die van de vroegere hogepriester, wat betekent dat zij de hogepriesterlijke functie van Christus heeft ingenomen, en zichzelf in Zijn positie plaatst. Alle culturen van de wereld zijn doortrokken van de leerstellingen van Rome en de religieuze systemen hebben haar leiderschap gewillig aanvaard. Het hogepriesterlijke werk van Christus is van vitaal belang voor deze wereld en hoewel Babylon rijp is voor de oogst, geeft God ook Zijn laatste waarschuwing en oproep om terug te keren naar een verbondsrelatie met Hem.

Door de eeuwen heen heeft God een volk gehad dat uitgekozen was om Zijn waarheid te verkondigen. Het was Gods plan dat alle mensen - alle volken, stam en taal - deelgenoot zouden worden van Zijn genade. In Zijn heilig verlossingsplan koos Hij gevallen mensen uit om medewerkers van Hem te worden om dit doel te bereiken. God heeft altijd oprechte volgelingen gehad die voor waarheid en recht stonden zelfs in tijden van grote tegenstand. Voor de zondvloed wandelde Henoch met God, en de gelovige Noach werd de

vader van de hele mensheid van na de zondvloed, toen hij en zijn familie de enigen waren die gered werden van de vernietiging van de toenmalige afvalige wereld.

Na de zondvloed werd aan aartsvader Abraham de belofte gegeven dat door zijn zaad alle volken zouden worden gezegend (Genesis 12:2). De Messiaanse belofte zou gerealiseerd worden door Isaäk en Jacob nadat Jacobs naam veranderd werd in Israël, na zijn worsteling met God om de goddelijke vergeving en zegen (Genesis 32:28). “Israël” werd de naam van de nakomelingen van Jacob – het uitverkoren volk wat betreft het verbond tussen God en hun voorvader Abraham (Genesis 15:18; Psalm 105:9,10).

Het Israël van God

A) HET ISRAËL VAN HET OUDE VERBOND

Er bestaat tegenwoordig veel verwarring over het Israël van God. Veel kerken zoeken de vervulling van de beloften van God aan het oude Israël in het huidige Israël. Zij verwachten het herstel van Israël en het tegenwoordige Israël in Palestina wordt gezien als een deel van dit proces. Wij moeten onthouden dat Israël niet de eigen naam van Jacob was, maar door God gegeven als erkenning voor zijn geestelijke overwinning toen hij met God streed en vergeving kreeg van de zonden uit zijn verleden. Jacob worstelde met de engel en weigerde hem te laten gaan tenzij hij de zekerheid kreeg van de hemelse zegen, die hem de vergeving van zonden zou schenken. Jacob hield vol en ontving de zegen, zijn hart was vernieuwd en hij kon zijn broer Ezaü onder ogen komen, want hij wist dat God met hem was. De verandering van naam betekende een verandering van karakter, van “onderkruiper” en “bedrieger” naar “God strijdt”. Enig inzicht in de relatie tussen het letterlijke Israël en het verbondsvolk van God is van vitaal belang als wij de lichtdragers van God in deze tijd willen herkennen.

Na de uittocht uit Egypte ging God officieel een verbond aan met de natie van Israël (Exodus 19:1-8). Israël zou een koninkrijk van priesters zijn en een heilige natie (Exodus 19:6) en moest het licht verspreiden aan alle volken op aarde (Jesaja 60:1-3). De verbondsbeloften die aan het oude Israël gegeven werden hadden gehoorzaamheid als voorwaarde.

Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij. Exodus 19:5

De beloften waren op voorwaarde van “als”. De letterlijke troon van Israël had altijd gehoorzaamheid als voorwaarde, en zowel David als Salomo wisten hiervan.

*...opdat de Here het woord gestand moge doen, dat Hij aangaande mij gesproken heeft; Indien uw zonen op hun weg acht geven en in trouw, met hun gehele hart en met hun gehele ziel, voor mijn aangezicht wandelen, dan zal het u niet ontbreken aan een man op de troon van Israël.
1 Koningen 2:4*

Deze belofte werd herhaald in 1 Koningen 9:5-7:

...dan zal Ik uw koningstroon over Israël voor altijd bevestigen, zoals Ik tot uw vader David gesproken heb; nimmer zal u een man ontbreken op de troon van Israël. Maar indien gij u met uw zonen ooit van Mij afkeert en Mij niet volgt, mijn geboden en inzettingen die Ik u voorgehouden heb niet volbrengt, maar andere goden gaat dienen, en u voor die nederbuigt, dan zal Ik Israël uitroeien van de bodem die Ik hun gegeven heb en het huis dat Ik aan mijn naam geheiligd heb, zal Ik van Mij wegstoten. Zodat Israël tot een spreekwoord en een spotrede onder alle volken zal worden. 1 Koningen 9:5-7

Deuteronomium 28:1-14 bevat een lijst met de meest fantastische beloften ooit uitgesproken over enige natie of volk. Ook hier waren de beloften op voorwaarde van gehoorzaamheid.

De volgende zegeningen zullen alle over u komen en uw deel worden, indien gij luistert naar de stem van de Here, uw God. Deuteronomium 28:2

Maar Israël luisterde niet naar deze waarschuwing en werd zondiger dan de landen rondom haar (2 Koningen 17:6-23). Alleen de stammen van Juda en Benjamin werden voor een tijd gespaard, en de andere stammen werden in gevangenschap weggevoerd door de koning van Assyrië en verdwenen uit de geschiedenis, hoewel sommigen geloven dat zij voortbestaan in de bevolking van Groot-Brittannië en hun nakomelingen, inclusief de V.S. Zonder trouw aan God konden de beloften niet worden vervuld, en anderhalve eeuw later

werd zelfs Juda uit het beloofde land geplukt en verstrooid in het nieuwe Babylonische keizerrijk.

Toch waren sommigen trouw gebleven aan God, zelfs onder deze barre omstandigheden. Wij kunnen dit lezen in de geschiedenis van Daniël en zijn vrienden, die liever wilden sterven dan ongehoorzaam zijn aan God. Door de profet Jeremia had God een specifieke tijd gegeven voor bezinning en bekering, en Hij had beloofd dat zij na 70 jaar verbanning terug mochten keren naar hun land (Jeremia 31:10-14; Jesaja 43:1-13). Zij zouden de tempel herbouwen, de tijdsprofetieën voorzegen de komst van de Messias, en zij hadden de mogelijkheid om getuigen te zijn onder de volken (Micha 4:1-4; 5:2-6; Zacharia 8:20-23). Maar weer waren deze beloften op voorwaarde van gehoorzaamheid (Zacharia 6:15). Jammer genoeg verwierp de natie de Messias, en verspeelde haar verbondsrol en haar verbondsbeloften. Door de verwerping van Jezus, werd het huis van Israël ontredderd achtergelaten.

Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt, en stenigt, wie tot u gezonden zijn, hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en gij hebt niet gewild. Zie, uw huis wordt aan u overgelaten. Want Ik zeg u, gij zult Mij van nu aan niet meer zien, totdat gij zegt: Gezegend Hij, die komt in de naam des Heren! Matteüs 23:37-39

B) HET ISRAËL VAN HET NIEUWE VERBOND

Toen de Joodse natie de Messias verwierp, ging het evangelie naar de heidenen. Iedereen die zou geloven in de naam van Jezus zou geestelijk zaad van Abraham worden. (Galaten 3:16; Romeinen 4:16; Romeinen 9:3,8)

Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen. Galaten 3:29

De apostel Paulus spreekt over christenen als “het Israël van God” (Galaten 6:16) en de “besnijdenis” (Filippenzen 3:3). Het koninkrijk van God en de daarbij behorende verbondsbeloften zouden van de Joden afgenomen worden en aan het geestelijk Israël gegeven worden - zij die zouden toestaan dat Christus hen zou transformeren, hun karakter zou veranderen zoals bij Jacob.

Daarom, Ik zeg u, dat het koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden en het zal gegeven worden aan een volk, dat de vruchten daarvan opbrengt. En wie op deze steen valt, zal verpletterd worden, en op wie hij valt, die zal hij vermorzelen. Matteüs 21:43,44

Jezus koos niet toevallig twaalf discipelen. Net zoals de twaalf aartsvaders de grondleggers waren van het oude Israël, zo zijn deze twaalf mannen de fundamenten van het nieuwe Israël aan wie God het koninkrijk beloofde (Matteüs 19:28; Lucas 22:30). De daaropvolgende keuze van de zeventig anderen volgt het beeld van de zeventig ouderlingen door Mozes uitgekozen uit het oude Israël (Numeri 11:16). Het werkelijke Israël van God is een overblijfsel gekozen door genade (Romeinen 11:15). Er is een prachtige continuïteit tussen het oude en het nieuwe Israël van God. In Romeinen 11:17-24, spreekt Paulus over de olijfbom die Israël voorstelt. De takken (de Joden) werden afgebroken door ongelof en de wilde olijftakken (de heidenen) werden erop geënt om door de boom te worden gevoed. De natuurlijke takken konden terug worden geënt als zij de voorwaarden accepteerden. God kijkt niet naar naties of naar individuen. Iedereen die zich tot Hem wendt wordt geaccepteerd (Handelingen 10:34,35).

Want er is geen onderscheid tussen Jood en Griek. Immers, één en dezelfde is Heer over allen, rijk voor allen die Hem aanroepen. Romeinen 10:12

Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof in Christus Jezus. Galaten 3:26

Het nieuwe Israël is de erfgenaam van Gods verbondsbeloften. Zij die Christus hebben geaccepteerd zijn het uitverkoren volk geworden, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk dat aan God toebehoort (vergelijk 1 Petrus 2:9,10 met Exodus 19:5,6). Zij werden gekozen om Gods wonderlijk licht aan de wereld te tonen (1 Petrus 2:9; Matteüs 28:19,20; Efeziërs 3:10).

Het menselijk geslacht moet hoognodig worden gered. God verlangt vurig om te vergeven en te reinigen (Johannes 3:16; 1 Timoteüs 2:4). Voortaan was het de rol van de kerk om het evangelie aan de wereld te verkondigen.

Geestelijke afval en reformatie

Het is helaas een historisch feit dat, net als het oude Israël, het geestelijke Israël ook een moreel verval meemaakte en zich tot andere goden wendde.

De beginselen van heidense zoonanbidning vonden hun weg in de kerk, en onder de leiding van de kerk van Rome werden zij zo belangrijk dat zij het ware evangelie van Jezus zouden vervalsen (zie *De Wijn van Babylon*).

Gedurende de hele periode van geestelijke achteruitgang waren er mensen die zich met alle macht aan het woord van God vastklampten, maar zij werden steeds om hun geloof vervolgd. Onder hen waren de Waldenzen die, nadat zij zich door de vervolging hadden teruggetrokken in de Alpen, zich volledig van de roomse kerk afscheidden. Het werk van Vigilantius Leo, die sterke oppositie voerde tegen de vele valse leerstellingen die door de kerk van Rome waren aangenomen, diende als een lichtbaken voor vele gelovigen.

De Waldenzen waren een overblijfsel dat het licht van God brandend hield in een tijd van verschrikkelijke geestelijke neergang. Zij werden zonder mededogen door katholieke leiders om hun geloof vermoord tijdens een reeks van campagnes die tegen hen gevoerd werd, in het bijzonder door d'Oppede in 1544, de Markies van Pianesse in 1655 en Gabriël van Savoye in 1686.

Het licht van de waarheid dat de Waldenzen en de Albigenzen verspreidden legde de fundering voor de reformatie. In Engeland was John Wycliffe de boodschapper van de reformatie, en Hus en Jerome, aangevuurd door zijn geschriften, droegen de vlag van de hervorming in Bohemen. Hus kwam op de brandstapel terecht op 6 juli 1415 en Jerome op 30 mei 1416, maar de reformatie groeide tegen de verdrukking in. Eén voor één ontdekten de grote hervormers de kostbare waarheid die verborgen was geraakt onder het puin van valse leer en bijgeloof. Gerechtigheid door het geloof en het alverzoenend sterven van Jezus Christus en Zijn priesterlijk middelaarschap waren de hoekstenen van het geloof van de hervormers.

Veel van de onbijbelse leer, zoals verering van heiligen en relieken, de mis, het vagevuur, het celibaat, de vele sacramenten en geloof in traditie in plaats van het woord van God, werden verworpen. De protestantse hervormers waren vrijwel eensgezind in hun identificatie van het pauselijke systeem als “de mens der zonde”, en hij werd aangewezen als “de kleine horen” uit Daniël 7.

Maarten Luther was één van de meest vooraanstaande hervormers die God gebruikte om de wereld uit de duisternis te roepen. Hij verkreeg veel licht, maar het volledige werk van de hervorming was niet aan hem alleen toevertrouwd. Anderen volgden en iedereen had een deel van de waarheid dat bij elkaar op een snelle manier geleid zou hebben naar het hart van het evangelie. Maar in plaats daarvan gingen de volgelingen van Luther, Calvin,

Knox, Wesley en andere grote hervormers vaak niet verder op de weg naar het licht van het evangelie dan hun leiders. Zij zouden hun geloof zodanig vastleggen in een belijdenis dat aanvullend licht dat niet binnen hun geloofsbelijdenis paste, buitengesloten werd. In plaats van een collectieve waarheid te vormen, resulteerde de reformatie in een massa verschillende denominaties, ieder met een deel van de waarheid, maar niet de hele waarheid. Satan had weer gewonnen. Gevangen in deze kooi van geloofsbelijdenissen verviel het protestantisme in formalisme en theoretische theologie, die de vlam van de reformatie doofde en de weg vrijmaakte voor wereldwijde geloofsafval. De tegenwoordige golf van samenwerking tussen de kerken is niet gebaseerd op het evangelie, maar op sociale gebied, dus is er niets dat de “hervormde kerken” scheidt van Rome. Het doel van de reformatie, het bekendmaken van het evangelie, wordt opnieuw beknot.

De laatste reformatie (de late regen)

God zal Zijn werk op aarde niet eindigen met minder macht dan waarmee Hij begon. Met de symbolen van de vroege en de late regen heeft God een overvloed aan zegeningen beloofd die de oogst tot rijpheid zal brengen. Zoals Gods kracht werd getoond op de pinksterdag toen de beginnende kerk haar kracht kreeg om het evangelie aan de wereld te brengen, zo zal Gods macht ook worden getoond als de kerk haar getuigenis afsluit. De symbolen van de vroege en de late regen (Hosea 6:3; Joël 2:23, 28-32; Handelingen 2:16-21) stellen niet alleen de uitstorting van de Geest op de kerk voor, maar ook de uitstorting op de mensen waaruit de kerk is opgebouwd. Iedereen moet zelf ook een vroege en een late regen meemaken. De vroege regen staat voor de wedergeboorte en de late regen dient om het karakter in overeenstemming te brengen met het karakter van Christus. Zij verwijzen ook naar de rechtvaardigmaking en de heiligmaking of “wij in Christus” en “Christus in ons” (Johannes 14:20).

Hun heeft God willen bekend maken, hoe rijk de heerlijkheid van dit gebeuren is onder de heidenen: Christus onder u, de hoop der heerlijkheid. Kolossenzen 1:27

In de eindtijd zal God een volk hebben dat Hem en Zijn waarheid zal uitdragen in een afvallige wereld. Zoals in de dagen van de discipelen, zal de waarheid overwinnen - de late regen zal zijn werk doen om de oogst van God te laten rijpen.

De tijd van het einde

De tijd van het einde moet niet worden verward met de eindtijd. De uitdrukking “tijd van het einde” wordt vijfmaal genoemd in de hoofdstukken 8-12 van Daniël en verwijst naar de tijd vóór de tweede komst van Christus. Er zou ook een duidelijk aangewezen punt zijn wanneer die tijd zou komen (Daniël 11:35). In Daniël 7:25 verwijst de profeet naar de 1260 jaar van pauselijke overheersing, en in Daniël 12:6,7 wordt dezelfde tijd (een tijd, tijden en een halve tijd) genoemd ten aanzien van de tijd van het einde. Met het einde van de periode van 1260 jaar pauselijke overheersing in 1798 begint de tijd van het einde. De grote waarheden van het werk van Christus werden geschonden tijdens de tijd van de pauselijke overheersing (Daniël 8:11), maar deze waarheden zouden worden hersteld.

De profeet Daniël zelf begreep het visioen van de reiniging van het heiligdom aan het eind van de 2300 avonden en morgens niet (Daniël 8). Ook begreep hij niet volledig de gebeurtenissen die zouden plaatsvinden in de eindtijd. De reden hiervoor is, dat de profetie verzegeld was tot de tijd van het einde (Daniël 8:17,26; 12:9).

*Maar gij Daniël, houdt de woorden verborgen, en verzegel het boek tot de eindtijd. Velen zullen onderzoek doen en de kennis zal vermeederen.
Daniël 12:4*

In het Hebreeuws wordt het lidwoord gebruikt bij het woord “kennis”, wat er op wijst dat de kennis van het bóék Daniël zelf in de eindtijd zal toemenen. Het is opmerkelijk dat alleen de wijzen en geen van de zondaars tot een begrip van deze profetieën zullen worden geleid. De wijzen zouden ook velen tot rechtvaardigheid leiden (Daniël 12:3).

Wijsheid in Bijbelse zin komt voort uit een relatie met God die gebouwd is op vertrouwen en gehoorzaamheid, en kan niet worden vergeleken met wereldse wijsheid. In Psalm 119 lezen wij:

Uw gebod maakt mij wijzer dan mijn vijanden, want het is altoos bij mij. Ik ben verstandiger dan al mijn leermeesters, want uw getuigenissen zijn mij tot overdenking. Psalm 119: 98,99

Wijsheid wordt geassocieerd met de wet van God en het woord van God. Inzicht ontstaat door gehoorzaamheid aan de wet van God (Psalm

119:100,104) en het getuigenis, dat is het woord van God geopenbaard door de profeten van alle eeuwen (Psalm 119:125,130,144). Als de waarheid zou worden hersteld, dan is kennis en begrip van de Bijbelse opvatting van waarheid essentieel. Er worden drie definities van waarheid gegeven in de Bijbel:

...Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij. Johannes 14:6

Heilig ben in uw waarheid; uw woord is de waarheid. Johannes 17:17

Uw woord is geheel gelouterd, uw knecht heeft het lief. Psalm 119:140

Nabij zijt Gij, o Here, en al uw geboden zijn waarheid. Psalm 119:151

De herstelde waarheid heeft al deze dingen in zich. Het is christo-centrisch, het is gebaseerd op het woord, en het houdt gehoorzaamheid aan de wet van God in. Zoals Jezus zelf uitlegde:

Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren. Johannes 14:15

In de tijd van het einde zou er dus een beweging ontstaan die alle waarheid zou herstellen en de verzegelde profetieën van het boek Daniël zou ontsluiten. Uit de geschiedenis blijkt dat er rond 1798 een grote opleving en interesse in de Bijbel ontstond, gepaard gaande met zendingsdrang. In 1795 werd de London Missionary Society opgericht, een jaar daarna de New York Missionary Society, de eerste in Amerika. De grote Bijbelsociëteiten van de wereld werden ook opgericht in de periode tussen 1798 en 1844, wat het einde aangeeft van de 2300-jaar-profetie. Met deze hernieuwde aandacht voor de Bijbel ontstonden talloze gezondheids- en geheelonthoudersverenigingen, en in 1807 stichtte John Metcalf zelfs de vegetariërs- en geheelonthouderssociëteit van "Bijbelchristenen van Philadelphia". Het is ook opmerkelijk dat deze tijdsperiode in verband wordt gebracht met de grote technische vooruitgang van onze tijd.

De eerste stoommachine werd in 1769 gepatenteerd, en dit maakte de weg vrij voor stoomschepen (1807-1810) en spoorwegen (1825). Het evangelie werd "over de hele wereld" verspreid en God zorgde ervoor dat de mogelijkheden om dit te bereiken voorhanden waren. In de wereld van de muziek

werden de grote Bijbelse thema's een belangrijke bron van inspiratie, zoals blijkt uit de "Messiah" van Händel (1741) met de Koning der koningen als middelpunt en uit "Die Schöpfung" van Haydn (1798).

Het ontsluiten van de profetie van Daniël

Tijdens deze periode van hernieuwde interesse in de Bijbel publiceerde een jonge baptistische boer genaamd William Miller (1782-1849) een serie artikelen over de profetieën van Daniël in het baptistenweekblad "Vermont Telegraph". Hij gebruikte een aantal simpele vuistregels om de grote thema's van de profetie te ontrafelen, namelijk:

- a. Het Nieuwe Testament verduidelijkt het Oude Testament.
- b. De Bijbel moet zichzelf verklaren.
- c. Het symbolisme van type en antitype.
- d. Ieder woord heeft een betekenis.
- e. Profetieën vullen elkaar aan.

Zijn studie van Daniël 8 leidde hem tot de overtuiging dat de reiniging van het heiligdom, dat plaats zou vinden aan het einde van de periode van 2300, verwees naar de reiniging van de aarde van zonde. Hij concludeerde dat Christus zou wederkomen na het einde van deze profetische tijd, en gebruikmakend van het dag-jaar-principe, rekende hij uit dat deze gebeurtenis zou plaatsvinden in 1843. Dan zou het "geestelijke heiligdom", de kerk, gereinigd worden.

Miller verwierp de populaire interpretaties van zijn tijd en herintroduceerde de oudprotestantse interpretatie met Christus als middelpunt, die de volgelingen van Jezus centraal zag staan in de eindtijdprofetieën. Hij benadrukte dat de wederkomst premillenniaal moest zijn en, gebaseerd op de tijdsprofetie van Daniël 8, bepaalde hij uiteindelijk een datum voor deze gebeurtenis, namelijk 22 oktober 1844. Als gevolg daarvan werd hij, met nog ongeveer 100.000 anderen, uit hun kerken gezet. De gelovigen in de nabije komst van Christus kwamen uit allerlei denominaties, waaronder minstens 200 predikanten van grote protestantse kerken.

De naam voor hun boodschap werd ontleend aan de gelijkennis van de tien maagden (Matteüs 25:1-13) en werd bekend als "de middernachtsroep", de komst van de bruidegom. Er ontstond een terugkeer naar eenvoudige godsdienstigheid tijdens het wachten van de verschillende groepen van adventgelovigen op de wederkomst van de Heer.

De geschiedenis leert ons dat Jezus niet naar deze aarde terugkwam in 1844. Zij die vol ongeduld op zijn wederkomst wachtten werden zeer teleurgesteld, een gebeurtenis die bekend staat als de “grote teleurstelling”. Velen waren gedesillusioneerd en verlieten de beweging. Zij die vasthielden aan hun beleving werden belachelijk gemaakt en gehoond.

Eénmaal eerder in de geschiedenis van de kerk was er zo’n teleurstelling geweest. De volgelingen van Jezus hadden met grote verwachting uitgezien naar zijn kroning in Jeruzalem als de Messias. Zij hadden Hem begroet als hun koning en hadden palmtakken voor Zijn voeten geworpen (Johannes 12:13), maar in plaats van een kroning, moesten zij een kruisiging meemaken. Hun teleurstelling was echt, en velen verloren hun geloof. Zelfs de discipelen waren vervuld met angst en verborgen zichzelf “uit angst voor de Joden” (Johannes 20:19). Op weg naar Emmaüs waren twee volgelingen van Jezus in gesprek over deze trieste zaken (Lucas 24:13-53), toen Jezus zich bij hen voegde:

En Hij begon bij Mozes en bij al de profeten en legde hun uit, wat in al de Schriften op Hem betrekking had. Lucas 24:27

Net als bij de teleurstelling in de tijd van Christus, leidde de teleurstelling van 1844 tot een diepgaande studie van de Schriften en het aannemen van waarheden die door de reformatie ontdekt waren. Zij die betrokken waren bij de adventbeweging die overbleef na 1844, zagen zichzelf als de “overgebleven kerk”, of kortweg “het overblijfsel”. De profetieën van Daniël werden opnieuw bestudeerd en een aantal gelovigen ontdekte dat de boeken Hebreëen en Openbaring vol staan met verwijzingen naar een heiligdom in de hemel. De belangrijke leerstelling van het heiligdom, zijn type en antitype (zie *Een Advocaat voor onze Tijd*), werd herontdekt en de rol van Jezus als onze Hogepriester en offerlam werd begrepen in de context. De typologie van de joodse feesten en hun bedoeling en vervulling werden ook ontdekt. Samen met deze geweldige doorbraak in kennis kwam het besef waar de grote verzoendag in type voor stond, en wat het betekende aangaande de reiniging van het hemelse heiligdom of de aanvang van het oordeel in de hemel. De maatstaf van het oordeel, de wet, en haar belangrijkheid werd ook begrepen in haar relatie tot het plan van verlossing. De oude muur van waarheid die had gefunctioneerd als een bolwerk tegen zonde, werd herbouwd zoals Jesaja had geprofeteerd:

En de uwen zullen de overoude puinbopen herbouwen, de grondvesten van vorige geslachten zult gij herstellen, en men zal u noemen: Hersteller van bressen, Herbouwer van straten. Jesaja 58:12

De wet en de sabbat werden herontdekt en de relatie tussen wet en genade kregen hun juiste perspectief. De geboden van God en het geloof in Jezus Christus werden de pilaren waarop het geloof van het overblijfsel steunde.

In Openbaring 12 beschrijft Johannes de eigenschappen van de laatste generatie van gelovigen voor de wederkomst van Christus.

En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben. Openbaring 12:17

Het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten ontstond uit de resten van de Miller-beweging. In 1848 had zich een platform gevormd waarin de grote waarheden van de reformatie waren opgenomen. De basisprincipes van profetische interpretatie van de ontstane kerk waren de verzamelde profetische inzichten van de kerk door de eeuwen heen. Zij aanvaardden, coördineerden en handhaafden de hervormingen die in de loop van de tijd verloren waren gegaan. Leerstellige hoofdpunten van de beweging werden gegrondvest op de Schriftuurlijke leer over:

1. De wederkomst van Christus.
2. De bindende voorschriften van de zevende-dags sabbat.
3. De derde engelboodschap gerelateerd aan de boodschap van de eerste en de tweede engel.
4. De dienst van Christus in het hemelse heiligdom.
5. De sterfelijkheid van de ziel.

Op het juiste moment

De boodschap van het uur van het oordeel verkondigd door de Miller-beweging was niet de laatste waarschuwingsboodschap, maar het begin van “het herstel van alle dingen”. In Openbaring 14 beschrijft Johannes de boodschap van het oordeelsuur, gegeven door een engel die met luide stem roept.

Vreest God en geeft Hem eer, want de ure zijns oordeels is gekomen, en aanbidt Hem, die de hemel en de aarde en de zee en de waterbronnen gemaakt heeft. Openbaring 14:7

Deze boodschap wordt echter gevolgd door nog twee boodschappen, namelijk de verkondiging van de val van Babylon en de waarschuwing tegen onderwerping aan het beest en zijn beeld.

Het wegsturen van de adventgelovigen uit de bestaande kerken leidde de pioniers er toe te geloven dat de weigering van de kerken om de waarschuwing van God te accepteren betekende dat deze kerken in de ogen van God waren gevallen. Het weigeren van het licht leidt tot duisternis (Jesaja 5:20; Jeremia 13:16), maar het accepteren van Gods woord brengt licht:

Het openen van uw woorden verspreidt licht, het geeft de onverstandigen inzicht. Psalm 119:130

Zij associeerden deze val met de val van Babylon, zoals de tweede engel aankondigt (Openbaring 14:8). Het was echter pas na de grote teleurstelling dat men de boodschap van de derde engel begon te begrijpen. De derde engelboodschap is de laatste waarschuwingsoproep aan een afvallige wereld. Het is gevuld met kracht en diepe geestelijke waarheid. Toen het belang ervan werd begrepen, werden het symbolisme en het profetische belang van het hele boek Openbaring ontvouwd. In het bijzonder werd de profetie van Openbaring 10 geassocieerd met het onthullen van de boodschap en de ervaring van de adventgelovigen.

In Openbaring 10 wordt een sterke engel getoond die een klein, geopend boekje in zijn hand houdt. Hij roept met luide stem als van een leeuw (vers 3) en te midden van het geluid van de zeven donderslagen, hoort Johannes een stem vanuit de hemel die zegt:

Verzegel hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben en schrijf het niet op. Openbaring 10:4

Een boek (of rol) dat geopend is en verwijst naar informatie die verzegeld is, kan alleen verwijzen naar een verzegeld boek (of profetie) dat nu geopend of ontzegeld moet worden. De Bijbel moet zichzelf kunnen verklaren en in dit opzicht is alleen de profetie van Daniël (de 2300-dagen-profetie) een

verzegelde profetie, die zou worden geopend in de “tijd van het einde” of na de 1260-dagen-periode die ons in 1798 brengt. Op precies de juiste tijd (na 1798) verkondigde de Miller-beweging de oordeelsboodschap als een gevolg van de ontrafeling van de profetie van Daniël. Deze boodschap was aangenaam maar werd een bittere teleurstelling toen Christus niet terug kwam in 1844.

De 2300-dagen-profetie is de langste tijdprofetie in de Bijbel. Daarna wordt er geen tijdprofetie meer gegeven. De boodschap van de engel in Openbaring 10:6 dat “er geen tijd meer zal zijn” kan gezien worden als een verwijzing naar de profetie van Daniël die ons inzicht geeft in het einde van de profetische tijd. Aan Johannes wordt ook de opdracht gegeven om de rol op te eten (vers 9) en het was zoet in de mond en bitter in de buik (vers 10). De rol opeten betekent: in je opnemen, het je eigen maken, het begrijpen.

Zo vaak uw woorden gevonden werden at ik ze op. Uw woord was mij tot vreugde en blijdschap mijns barten; want uw naam is over mij uitgeroepen, Here, God der heerscharen. Jeremia 15:16

De zoetheid was een blijde verwachting die het begrijpen van het woord met zich mee bracht, maar de bitterheid is een verwijzing naar de teleurstelling ondervonden door een verkeerde toepassing. De adventgelovigen hadden de wederkomst van Christus verwacht - maar Hij was niet gekomen. Zij dachten dat de laatste waarschuwingsboodschap gegeven was - maar dat was niet zo. In Openbaring 10:11 wordt de opdracht gegeven:

En er werd tot mij gezegd: Gij moet wederom profeteren over vele natiën en volken en talen en koningen. Openbaring 10:11

Het woord “wederom” is hier belangrijk. Zij dachten dat zij klaar waren met profeteren, maar zij moesten *opnieuw* profeteren. Bovendien moest de boodschap die *opnieuw* geprofeteerd moest worden een wereldwijde boodschap zijn, die de alle volken en natiën overal ter wereld moest bereiken.

Wat was deze zeer belangrijke boodschap die God wilde verspreiden over de gehele wereld? Het is de drie-engelenboodschap die in Openbaring 14 staat, waar opnieuw opdracht gegeven wordt om de boodschap te verkondigen aan alle mensen over de gehele aarde.

En ik zag een andere engel vliegen in het midden des hemels en hij had een eeuwig evangelie, om dat te verkondigen aan hen, die op de aarde gezeten zijn en aan alle volk en stam en taal en natie... Openbaring 14:6

Op de juiste tijd riep God mensen op uit allerlei kerken kwamen (een overblijfsel) om het evangelie in zijn volheid aan de hele wereld te verkondigen. Dit is het overblijfsel dat door satan in de eindtijd vervolgd zal worden, zij,

...die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben. Openbaring 12:17

Hier worden de eigenschappen naar voren gebracht van dit overblijfsel dat de woede van satan opwekt: gehoorzaamheid aan Gods geboden en het getuigenis van Jezus Christus. De reformatie had het geloof in de verdienste van Jezus Christus als de enige weg tot verlossing hersteld, maar de belangrijkheid van de wet en gehoorzaamheid aan God, en het belang van het hogepriesterlijke werk van Jezus, werd over het algemeen niet juist begrepen. Het volle evangelie en het werk van Jezus, samen met de profetische reeks van gebeurtenissen van de zondeval tot de herschepping, waren waarheden die moesten worden verkondigd in de laatste uren van genade door een overblijfsel dat gehoor gaf aan de oproep tot verlossing. Hiervoor werd het getuigenis van Jezus of de geest der profetie hersteld om te helpen bij het ontrafelen van de waarheid (zie *Gods Leidende Gave*).

En ik wierp mij neder voor zijn voeten om hem te aanbidden, maar hij zeide tot mij: Doe dit niet! Ik ben een mededienstknecht van u en uw broederen, die het getuigenis van Jezus hebben; aanbid God! Want het getuigenis van Jezus is de geest der profetie. Openbaring 19:10

Het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten (de Elia die komen zou)

De eigenschappen van het overblijfsel worden in de Bijbel zo duidelijk omschreven, dat het mogelijk moet zijn om vast te stellen op wie de criteria van toepassing zijn. Het moet ook duidelijk zijn dat zo'n overblijfsel hun geloof op de hele schrift baseert, die de vastgelegde wil van God is:

Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid.
2 Timoteüs 3:16

In het licht van de bijna algehele afvalligheid die volgens de Bijbel aan het einde van de tijd zou plaatsvinden, is het ook logisch dat het overblijfsel uit een kleine minderheid zou bestaan ondanks dat zij wereldwijd is. Er is slechts één beweging die aan alle criteria voldoet, en dat is het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten, die precies op tijd op het wereldtoneel verschijnt om de profetie te vervullen. Alleen het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten verkondigt de drie-engelenboodschap aan de hele wereld. Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten is de meest verbreide protestantse kerk ter wereld. Het ontstaan van de zevende-dags adventisten komt voort uit het ontsluiten van het boek Daniël en de grote wederkomstverwachting. De beweging verkondigt het eeuwig evangelie, “verlossing door het bloed van het Lam en gehoorzaamheid aan Zijn voorschriften”, en verwijst naar de Schepper van het heelal als de enige die aanbidding waard is. De kerk bevestigt officieel het scheppingsverhaal als het enige ware verslag van de schepping en daar Gods gedenkteken van de schepping de zevende-dags sabbat is, trachten zij de sabbat te houden, waarmee zij het zegel van de autoriteit van de Schepper erkennen.

Terwijl de meeste kerken geloven dat de wet niet langer geldig is, benadrukken zevende-dags adventisten de onveranderlijkheid van de wet van de tien geboden. Maar zij benadrukken hierbij ook dat niemand kan worden verlost door het houden van de wet:

Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf; het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme.
Efeziërs 2:8,9

Maar het houden van de wet is een voortvloeisel van onze verlossing, en een uitdrukking van onze liefde voor God.

Wanneer gij Mij liefhebt zult gij mijn geboden bewaren. Johannes 14:15

Het adventisme verwerpt de bijna universeel geaccepteerde leer van de onsterfelijkheid van de ziel en gelooft de Bijbelse leer van de opstanding

van de doden (zie het hoofdstuk *Het Mysterieuze Rijk van de Dood*). Boven alles verheerlijken adventisten vol vertrouwen het hogepriesterlijke werk van Christus in het hemelse heiligdom:

Daarom kan Hij ook volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten. Hebreëën 7:25

Zij geloven dat alleen Christus de Middelaar is tussen God en de mens, en dat door Hem de hele Schepping tot stand is gekomen. (Johannes 1:1-3; Kolossenzen 1:15; Hebreëën 1:1-3) Verder wordt de Bijbel, het woord van God, gezien als de ware en complete openbaring van de wil van God voor de mens.

Alleen de zevende-dags adventisten hebben alle kenmerken van Gods overblijfsel zoals wij die in de Schrift vinden. Satan kan sommige van deze kenmerken vervalsen maar niet allemaal. De adventkerk:

1. Verschijnt op de juiste tijd.
2. Verkondigt de drie-engelenboodschap.
3. Heeft een wereldwijde verspreiding.
4. Houdt de geboden van God (Openbaring 12:17; 14:12; 22:14).
5. Heeft het geloof van Jezus (Openbaring 14:12). Zij hebben een geloof waar Christus centraal staat en geloven dat door vertrouwen in God, de gelovige kracht ontvangt om te overwinnen zoals Jezus overwon (1 Johannes 5:4; Openbaring 12:11; 1 Johannes 2:6; 3:3,7).
6. Heeft het getuigenis van Jezus (Openbaring 12:17), dat is de geest der profetie (Openbaring 19:10, zie *Gods Leidende Gave*).

De opdracht van de beweging is om een volk uit de grote afval te roepen en hen te wijzen op het Lam van God, en zich te onderwerpen aan Zijn autoriteit. Net zoals God Israël uit Egypte riep, een land van heidenen, en hen in de woestijn bracht, zo riep God Zijn Israël van de eindtijd uit de verschillende kerken, en bracht hen na 1844 in de wildernis van de volken. Net zoals God de wet en de sabbat herstelde in het oude Israël nadat hij hen uit Egypte had geroepen (Exodus 16:23-30; 20:1-17), zo werden ook de wet en de sabbat na 1844 hersteld. Net zoals God de principes van hygiëne en gezond leven herstelde in het oude Israël (Exodus 15:26), zo brengen ook de adventisten een boodschap van gezond leven, omdat zij geloven dat, zoals Jezus in Zijn tijd voor de zieken zorgde, ook zij moeten zorgen voor de zieken van deze tijd als

zij het evangelie verkondigen. Geen andere protestantse kerk heeft zo'n grote, wereldwijde, medische organisatie als de zevende-dags adventisten.

In Matteüs 17:11 belooft Jezus de wederkomst van Elia die alle dingen voor het einde zal herstellen.

...Elia zal wel komen en alles herstellen. Matteüs 17:11

In vers twaalf verwijst Hij naar de Elia die al gekomen was, maar wiens boodschap was verworpen. Dit is een verwijzing naar de boodschap van Johannes de Doper naar wie Jezus verwijst als de Elia (Matteüs 11:14). Het is duidelijk dat de verwijzingen naar Elia naar de boodschap wijzen in plaats van naar de boodschapper. De boodschap van de Elia van toen, die van Johannes de Doper en die van de zevende-dags adventisten hebben opvallende parallellen. Alle drie roepen zij de mensen op tot gehoorzaamheid aan God, en aanbedding van Hem die hemel en aarde, en de waterbronnen gemaakt heeft. Daarbij zijn de boodschappen van Johannes en de adventkerk een boodschap van voorbereiding - om de weg te bereiden - voor de komst van de Heer (Lucas 1:17).

In 1 Koningen 16:31 wordt het verhaal verteld van het huwelijk van Koning Achab met Izebel de dochter van Ethbaäl, koning van de Sidoniërs. Dit ongeoorloofde huwelijk resulteerde in de introductie van de Baäl of zonanbedding in Israël (2 Koningen 23:5). Het resultaat was de totale geloofsafval van de tien noordelijke stammen.

*Zij hadden al de geboden van de Here hun God verlaten en zich gegoten beelden gemaakt, twee kalveren, ook hadden zij gewijde palen gemaakt, en zich neergebogen voor het gebele heer des hemels en de Baäl gediend.
2 Koningen 17:16*

De opdracht van Elia was om het volk uit het heidendom terug te roepen en om de eenheid van Israël te herstellen. Hij herstelde persoonlijk het gebroken brandofferaltaar dat uit twaalf stenen bestond en de eenheid van Israël symboliseerde. Het altaar zelf verwees naar de verlossing door genade, daar wij alleen behouden kunnen worden door het bloed van het Lam (Leviticus 17:11).

Net zoals de Elia van weleer een voorloper was van het naderende oordeel van God in het oude Israël, zo is de eindtijd-Elia de voorloper van het oordeel van God in de eindtijd.

Gedenk de wet van Mozes mijn knecht, die Ik hem op Horeb geboden heb voor gans Israël, inzettingen en verordeningen. Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt. Hij zal het hart der vadersen terugvoeren tot de kinderen, en het hart der kinderen tot hun vadersen, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban. Maleachi 4:4-6

Elia herstelde de oude tekenen van gehoorzaamheid aan God en vertrouwen in Zijn verlossende genade. Zo moet ook de adventkerk de gebroken wet en het vertrouwen in de verdiensten van Jezus herstellen. Zoals Jesaja profeteerde:

En de uwen zullen de overoude puinhopen herbouwen, de grondvesten van vorige geslachten zult gij herstellen, en men zal u noemen: Hersteller van bressen, Herbouwer van straten. Indien gij niet over de sabbat heenloopt door uw zaken te doen op mijn heilige dag, maar de sabbat een verlustiging noemt, de heilige dag des Heren van gewicht, en die eert door noch uw gewone bezigheden te doen, noch uw zaken te behartigen, of ijdele taal uit te slaan, dan zult gij u verlustigen in de Here en Ik zal u doen rijden over de hoogten der aarde en u doen genieten het erfdeel van uw vader Jakob, want de mond des Heren heeft het gesproken. Jesaja 58:12-14

De gebroken muren zijn een verwijzing naar de wet van God. De wegen zijn een verwijzing naar de oude paden, de waarheid van het evangelie dat in het stof werd vertrapt door de invasie van het heidendom. In deze eindtijdprofetie wordt de sabbat gebruikt als een zwaard dat de mensen van de wereld afscheidt en hen weer een juiste relatie met God geeft. De sabbat moet geen last zijn maar een lust, een dag waarop God verheerlijkt wordt.

De drie-engelenboodschap gaat direct vooraf aan de wederkomst van Christus en de oogst van de wereld. Zij bereiden de weg voor de wederkomst en roepen een volk uit de wereld bijeen:

... die de geboden Gods en het geloof in Jezus bewaren. Openbaring 14:12

De joodse feesten waren een voorafschaduwning van de gebeurtenissen die zich nu in de eindtijd ontfouwen. De verkondiging van de tweede komst

van Christus is het antitype van het Feest der Bazuinen. De aankondiging van het komend oordeel is het antitype van de Grote Verzoendag, en het Loofhuttenfeest was een voorafschaduwing van de uiteindelijke verlossing en de thuiskomst van het volk van God.

De drie-engelenboodschap

De boodschappen van de drie engelen zijn de laatste waarschuwingsboodschappen aan de wereld. Bij het beëindigen van deze boodschappen, zal de genadetijd sluiten en zal Christus komen om Zijn volk te bevrijden. De grote strijd tussen Christus en satan bereikt zijn hoogtepunt in de verkondiging van deze boodschappen en de volgelingen van Christus en satan worden in twee groepen gesplitst, zij die het Lam volgen en zij die het beest volgen. De strijd zal vreselijk zijn en er zal een tijd van verdrukking zijn zoals er nooit eerder geweest is (Daniël 12:1).

In het hele boek Openbaring staan de twee groepen tegenover elkaar en satan zal proberen om het verlossingsplan na te bootsen, om - als dat mogelijk zou zijn - de uitverkorenen te verleiden (Matteüs 24:24). Door de macht van het beest (rooms-katholicisme), probeert hij het werk van Christus te kopiëren (zie *De Wijn van Babylon*), en zal hij een valse drie-eenheid opzetten om de wereld te misleiden. Slechts de ware Prins van deze wereld, Jezus Christus, kan ons redden en reinigen van alle onreinheid:

En van Jezus Christus, de getrouwe getuige, de eerstgeborene der doden en de overste van de koningen der aarde. Hem die ons liefheeft en ons uit onze zonden verlost heeft door zijn bloed... Openbaring 1:5

Christus en Zijn volgelingen zijn betrokken bij deze oorlog en hoewel Christus de vijand al overwonnen heeft, zal de oorlog doorgaan tot de tweede komst van Christus.

Niet veel zal Ik meer met u spreken, want de overste der wereld komt en heeft aan Mij niets. Johannes 14:30

De valse prins, satan, zal geoordeeld en buiten geworpen worden.

Van oordeel, omdat de overste dezer wereld geoordeeld is. Johannes 16:11

Het tegenover elkaar stellen van deze twee groepen is het thema van het boek Openbaring.

De eerste engelboodschap

En ik zag een andere engel vliegen in het midden des hemels en hij had een eeuwig evangelie, om dat te verkondigen aan hen, die op de aarde gezeten zijn en aan alle volk en stam en taal en natie; en hij zeide met luider stem: Vreest God en geeft Hem eer; want de ure van zijn oordeel is gekomen, en aanbidt Hem, die de bemel en de aarde en de zee en de waterbronnen gemaakt heeft. Openbaring 14:6,7

De boodschap vervat in de woorden van de eerste engel is niet alleen een boodschap van oordeel, maar ook een boodschap van het “herstel van alle dingen”. Het is de Elia-boodschap, de laatste reformatie, die het overblijfsel van het geestelijk Israël af zal splijten van de wereld, en een volk zal voorbereiden voor de komst van de Heer. De engel wordt voorgesteld als één die het eeuwig evangelie aan de hele wereld brengt. God heeft mensen in dienst als medewerkers om met Hem het evangelie te verspreiden. De engel is een symbool van de hemelse oorsprong van de boodschap.

Het eeuwig evangelie is het grote thema van de verlossing, gered door het bloed van het Lam. Dit evangelie is nooit veranderd. Onze eerste ouders leerden de les van verlossing uit genade toen God hun naaktheid bedekte met de vacht van een lam, dat verwees naar de gerechtigheid van Christus die hen zou bedekken. Abel offerde een lam als slachtoffer omdat hij begreep dat verlossing buiten hemzelf lag, in de verdienste van het Lam dat zou worden geslacht voor de zonden van de wereld. Kaïn zocht Gods gunst door het werk van zijn handen en zijn offer werd niet door God aangenomen. De twee grote groepen - verlossing door genade en verlossing door werken - waren er al in het eerste begin. Abraham begreep het belang van het Lam toen God in het klein het verlossingsplan liet uitvoeren door Abrahams eigen zoon Isaäk.

Isaäk was een symbool van Gods Zoon die zou worden geofferd, maar God voorzag in Zijn eigen Lam, een ram, een symbool van Jezus die zou sterven voor de zonden van de wereld. De Joden kregen door de ceremoniële wet inzicht in het verlossingsplan, dat dezelfde basisprincipes heeft als die vandaag, onze verlossing ligt in het Lam dat geslacht werd. Het evangelie is nooit veranderd, maar satan vervalst het evangelie om zijn doel te bereiken.

Het Lam werd geslacht omdat de wet niet in opspraak kon worden gebracht. Als de wet afgeschaft had kunnen worden, dan had Christus niet hoeven sterven. Verlossing door genade geeft niet het recht om te zondigen, dat zou een overtreding van de wet betekenen.

Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid, en de zonde is wetteloosheid. 1 Johannes 3:4

Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de wet. Romeinen 3:31

Volstrekt niet! Immers, hoe zullen wij, die der zonde gestorven zijn, daarin nog leven? Romeinen 6:2

Want niet de boorders der wet zijn rechtvaardig bij God, maar de daders der wet zullen gerechtvaardigd worden. Romeinen 2:13,14

Iedere daad zal in het gericht komen (2 Korintiërs 5:10). Gods genade is net zo groot als Zijn rechtvaardigheid.

Niet een ieder die tot Mij zegt: Here, Here, zal het koninkrijk der hemelen binnegaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is. Matteüs 7:21

Het evangelie rust op de twee pilaren van wet en genade. Satan weet dit en voert oorlog tegen iedereen die deze twee pilaren in het juiste verband brengt.

En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben. Openbaring 12:17

In het oude Israël verhoogt satan de wet en kruisigt hij het Lam, terwijl hij in het geestelijke Israël het Lam verhoogt en de wet kruisigt. Laten wij niet de fout maken te denken dat wij de aanspraak kunnen maken op de verdienste van Christus als wij opzettelijk blijven zondigen.

Want indien wij opzettelijk zondigen, nadat wij tot erkenning der waarheid gekomen zijn, blijft er geen offer voor de zonden meer over. Hebreëen 10:26

Wij kunnen niet de rechtvaardigmaking accepteren en tegelijkertijd de heiligmaking afwijzen. Zonder heiligmaking zal niemand God zien (Hebreëen 12:14).

Wij accepteren de heiligmaking op dezelfde manier als de rechtvaardigmaking, door het geloof in Christus. Niemand kan de wet in eigen kracht houden, het is slechts door Christus in ons dat wij kunnen gehoorzamen. Heiligmaking is een groeien in Christus en geen toverwoord. Door een vast geloof in God kan onze zondige natuur worden overwonnen.

Sommigen streven naar perfectie, en sommigen geloven zelfs dat zij zondeloos zijn. Al zulke pogingen zijn zinloos, want alleen door Christus in ons kunnen wij overwinnen. Uit onszelf kunnen wij niets doen. (Johannes 15:5)

En wie zijn geboden bewaart, blijft in Hem en Hij in hem. En hieraan onderkennen wij, dat Hij in ons blijft; aan de Geest, die Hij ons gegeven heeft. 1 Johannes 3:24

Geliefden, daar gij het nu van tevoren weet, weest op uw hoede, dat gij niet door de dwaling der zedelozen medegesleept, afvalt van uw eigen standvastigheid. 2 Petrus 3:17

Daarom, wie meent te staan, zie toe dat hij niet valle. 1 Korintiërs 10:12

Hoe dichter wij bij Christus komen, hoe nederiger wij zullen worden door Zijn schoonheid en des te kleiner onze verdiensten zullen lijken in onze eigen ogen. Net zoals Jesaja vroeger, zullen wij moeten uitroepen:

...Wee mij, ik ga ten onder, want ik ben een man, onrein van lippen en woon te midden van een volk, dat onrein van lippen is; en mijn ogen hebben de Koning, de Here der heerscharen, gezien. Jesaja 6:5

Zelfs de geliefde Johannes viel als dood aan de voeten van Jezus, toen Christus aan hem verscheen in Zijn heerlijkheid (Openbaring 1:17). De wet heeft geen egoïstisch element in zich. Er is geen zelfzucht in de hemel. De hele atmo-

sfeer van de hemel is vol van dienstbaarheid. Ware heiligmaking zal egoïsme uit de ziel bannen. Valse heiligmaking zal het ego verhogen en zal een kritische geest voeden.

Het eeuwig evangelie dat door het overblijfsel wordt verkondigd zal dit in het juiste licht stellen en wet en genade in hun juiste perspectief plaatsen.

...Vreest God en geeft Hem eer, want de ure van zijn oordeel is gekomen, en aanbidt Hem, die de hemel en de aarde en de zee en de waterbronnen gemaakt heeft. Openbaring 14:7

Het overblijfsel zal het oordeel verkondigen (zie *Het Duizendjarig Vrederijk*) en de Schepper groot maken - Hij die de hemel en de aarde de zee en de waterbronnen heeft gemaakt. Dit is het zegel van God, en het teken van Zijn autoriteit. Het komt ook naar voren in het sabbatsgebod waar niet alleen Zijn autoriteit over het universum benadrukt wordt, maar ook dat Hij daarvan de eigenaar is.

De sabbat is een gedenkteken van de schepping en het overblijfsel moet naar Hem wijzen en Hem verheerlijken als God de Schepper. Het is opmerkelijk dat aan het einde van de 2300-dagen-prophetie in 1844, God een boodschap de wereld instuurt die de wereld aan zijn ontstaan herinnert, terwijl op hetzelfde moment (1844), het concept van de evolutie door Darwin gereed wordt gemaakt voor publicatie voor de wereld. In de wereld van de muziek verhoogt Haydn de Schepper in "Die Schöpfung".

De eerste engelboodschap roept op tot het maken van een keuze tussen waarheid en leugen; tussen de bindende voorwaarden van het evangelie en het populaire humanisme; tussen jezelf ontledigen en op God vertrouwen en jezelf verheffen.

De tweede engelboodschap

En een andere, een tweede engel, volgde, zeggende: Gevallen, gevallen is het grote Babylon, dat van de wijn van de hartstocht zijner hoererij al de volken heeft doen drinken. Openbaring 14:8

Het oude Babylon was de vijand van Jeruzalem. Babylon verleidde Jeruzalem en dwong haar om vreemde goden te dienen. Het oude Babylon leidde ten slotte heel Israël in gevangenschap en slechts een overblijfsel keerde terug om de oude puinhopen weer op te bouwen. God sprak een oordeel uit over het oude Babylon.

Babel was in de hand des Heren een gouden beker die de gehele aarde dronken maakte; van zijn wijn dronken de volken, daardoor werden zij verwaasd. Plotseling is Babel gevallen en gebroken, jammert om hem! Haalt balsem voor zijn pijn, misschien is het te genezen, maar het is niet te genezen; verlaat het en laten wij gaan, een ieder naar zijn land; want tot de hemel reikt zijn oordeel en het verbeft zich tot de wolken.
Jeremia 51:7-9

Op dezelfde manier, zal het antitypische Babylon, het bondgenootschap van religieuze machten in de eindtijd, de mensen de verkeerde weg op leiden en hen gevangen houden in de talloze valse leerstellingen (zie de hoofdstukken *De Wijn van Babylon, De Geest van Eenheid, Vreemd Vuur* en *De New Age-beweging*). Dezelfde uitdrukking die wordt gebruikt in Jeremia 51:8 voor het oude Babylon wordt gebruikt in Openbaring 14:8. In Openbaring 18:1-5 is de roep om uit Babylon te komen dezelfde als Gods oproep van voorheen (Jeremia 51:9). Babylon kan niet worden genezen. Ze heeft haar oren dichtgestopt voor de roepstem van God en het overblijfsel wordt uit haar weggeroepen. Uiteraard zijn haar geruststellende leerstellingen van verlossing van de zonde en zelfverheffingsleer van de duivel (1 Timoteüs 4:1).

Hierna zag ik een andere engel, die grote macht had, nederdalen uit de hemel, en de aarde werd door zijn lichtglans verlicht. En hij riep met sterke stem, zeggende: Gevallen, gevallen is de grote stad Babylon en zij is geworden een woonplaats van duivelen, een schuilplaats van alle onreine geesten en een schuilplaats van alle onrein en verfoeid gevogelte, omdat van de wijn van de hartstocht harer hoererij al de volken gedronken hebben en de koningen der aarde met haar geboereerd hebben en de kooplieden der aarde rijk geworden zijn uit de macht harer weelderigheid. En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Gaat uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen. Want haar zonden hebben zich opgehoopt tot aan de hemel en God heeft aan haar ongerechtigheid gedacht. Openbaring 18:1-5

De tweede engel kondigt de val van Babylon aan, maar de luide roep om Babylon te verlaten komt pas later. Gods volk verblijft dus nog steeds in Babylon.

CHRISTUS EN ZIJN VOLK	SATAN EN ZIJN VOLGELINGEN
De drie-eenheid van God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest	De valse drie-eenheid van de draak, het beest en de valse profeet
Alle macht aan de Zoon gegeven. Hebr 1:8; Openb 6:2	Alle macht aan het beest gegeven. Openb. 13:2
Sleutels van de dood en het dodenrijk. Openb. 1:18	Sleutels van de put des afgronds. Openb. 9:1
Wie is aan God gelijk. Jesaja 40:18	Wie is aan het beest gelijk. Openb. 13:4
Het Lam dat geslacht is. Openb. 13:8	Een van zijn koppen als ten dode gewond. Openb. 13:3
Die is en die was en die komt. Openb. 1:4	Het beest was en is niet en het zal komen. Openb. 17:8
De toorn van het Lam. Openb. 6:16	De grimmigheid van de duivel. Openb. 12:12
Het zegel van God aan het voorhoofd. Openb. 7:2,3	Het merkteken van het beest op voorhoofd of hand. Openb. 13:16,17
De naam van God. Openb. 14:1	De naam van het beest. Openb. 13:17
De stammen van Israël (de gemeente van God). Openb. 7:1-10; 14:1-3; 1:4	De stammen van de aarde. Openb. 1:7
Heerscharen van de hemel. Openb. 19:14	Legerscharen van de aarde. Openb. 19:19
Oorlog tegen satan en zijn volgelingen. Openb. 12:7; 16:14; 19:11	Oorlog tegen Christus en Zijn volk. Openb. 12:17; 17:14; 20:8
Het bruiloftsmaal van het Lam. Openb. 19:19	De grote maaltijd van de vogels. Openb. 19:17-20
De bruid van het Lam. Openb. 21:9,10	De hoer van Babylon. Openb. 17:1,5
De apostelen van het Lam. Openb. 21:14	Valse apostelen. Openb. 2:2
Jeruzalem - de gemeente van God. Openb. 11:2; 14:20	Babylon - de gemeente van satan. Openb. 14:8; 16:19
Schepper van hemel, aarde en zee. Exodus 2:11; Gen. 2:3; Matt. 23:18	Beest uit de zee, beest uit de aarde, de draak. Openb. 13:1,2, 11-14; 12:9

Het is Babylon dat veroordeeld is – het systeem van religieuze structuren die samenspannen tegen Christus en zijn volk – niet de mensen zelf.

Er zijn twee oproepen om uit Babylon te gaan. Net zoals Jezus Zijn werk begon en eindigde op aarde met het zuiveren van de verontreinigingen van

de tempel, zo zijn er ook twee oproepen aan de kerken in de eindtijd. De eerste roep kwam aan het begin van de advent beweging rond 1844, en bleef hoofdzakelijk beperkt tot Noord Amerika, maar de laatste oproep zal wereldwijd zijn en zijn hoogtepunt vinden in de luide roep net voordat de genadetijd sluit. Deze gebeurtenis zal gepaard gaan met de late regen.

De derde engelboodschap

En een andere engel, een derde, volgde hen, zeggende met luider stem: Indien iemand het beest en zijn beeld aanbidt en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, die zal ook drinken van de wijn van Gods gramschap, die ongemengd is toebereid in de beker van zijn toorn; en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel ten aanschouwen van de heilige engelen en van het Lam. En de rook van hun pijniging stijgt op in alle eeuwigbeden en zij hebben geen rust, dag en nacht, die het beest en zijn beeld aanbidden, en al wie het merkteken van zijn naam ontvangt. Openbaring 14:9-12

De derde engelboodschap is de meest schrikwekkende boodschap die ooit aan de wereld is gegeven. Het waarschuwt tegen het aannemen van het merkteken van het beest of de aanbidding van het beest of zijn beeld. (zie *Het Merkteken van het Beest*)

Het accepteren van de autoriteit van het valse religieuze systeem boven dat van God komt neer op het aanbidden van het beest boven God. Het aannemen van de valse sabbat is het accepteren van de autoriteit van het beest in de plaats van de autoriteit van God. Daar het beest zijn autoriteit van de draak ontvangt (Openbaring 13:2), is het erkennen van die autoriteit hetzelfde als het aanbidden van de draak of satan zelf.

En zij aanbaden de draak, omdat hij aan het beest de macht gegeven had, en zij aanbaden het beest, zeggende: Wie is aan het beest gelijk? En: Wie kan er oorlog tegen voeren? Openbaring 13:4

Het aanbidden van het systeem houdt meer in dan alleen maar het accepteren van autoriteit. Het betekent ook de instemming met de principes van het systeem. De leer van verlossing van zonde staat alle dingen toe, en leert dat in Christus iedereen vrij is om te doen wat hij wil.

Want zoals zij in die dagen vóór de zondvloed waren, etende en drinkende, huwende en ten huwelijk gevende, tot op de dag, waarop Noach in de ark ging, en zij niets bemerkten, eer de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. Matteüs 24:38,39

Inderdaad:

Zijn priesters doen mijn wet geweld aan en ontwijden mijn heilige dingen; tussen heilig en onheilig maken zij geen onderscheid, het verschil tussen onrein en rein onderwijzen zij niet, en voor mijn sabbatten sluiten zij hun ogen; zo word Ik te midden van hen ontheiligd. Ezechiël 22:26

Zij die in Christus zijn zullen zich achter de principes van Christus stellen. Zij zullen naar heiligheid streven en zich losmaken van alles dat hen van Christus verwijderd.

Vormt geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeen met wetteloosheid, of welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis? Welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial, of welk deel heeft een gelovige samen met een ongelovige? Welke gemeenschappelijke grondslag heeft de tempel Gods met afgoden? Wij toch zijn de tempel van de levende God, gelijk God gesproken heeft: Ik zal onder hen wonen en wandelen en Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn. Daarom gaat weg uit hun midden, en scheidt u af, spreekt de Here, en houdt niet vast aan het onreine, en Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Here, de Almachtige. Daar wij nu deze beloften bezitten, geliefden, laten wij ons reinigen van alle bezoedeling des vlezes en des geestes, en zo onze heiligheid volmaken in de vreeze Gods. 2 Korintiërs 6:14-18; 7:1

Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheid Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer: dit is uw redelijke erediens. En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene. Romeinen 12:1,2

De hele levensstijl van de gelovigen in Christus zal deze relatie uitstralen. Babylon is in vijandschap met God en leert een leer van compromissen, maar een compromis met de zonde is onmogelijk, want God is een verterend vuur (Hebreeën 12:29). De derde engelboodschap is een boodschap van afscheiding van Babylon en haar principes. Het is een boodschap die onze relatie met Christus in een juist perspectief plaatst, en het is een boodschap die een verandering in levensstijl teweegbrengt, zoals nodig is voor hen die in de aanwezigheid van een heilig God zullen komen te staan.

Afzondering van de wereld betekent niet eenzame opsluiting. Wij moeten in de wereld werken zoals Christus werkte, maar wij moeten niet gevangen gehouden worden door de verleidingen van de wereld. Een standpunt innemen voor de juiste beginselen zal moed en geestkracht vereisen, met name bij grote weerstand, maar in Christus is het mogelijk om de wereld te overwinnen. De consequentie van het drinken van de wijn van Babylon wordt duidelijk gemaakt in het woord van God:

Die zal ook drinken van de wijn van Gods gramschap, die ongemengd is toeberaid in de beker van zijn toorn, en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel ten aanschouwen van de heilige engelen en van het Lam. Openbaring 14:10

De gramschap die ongemengd wordt uitgestort verwijst naar de gramschap zonder barmhartigheid, zonder genade.

Indien iemand de wet van Mozes terzijde heeft gesteld, wordt hij zonder mededogen gedood op het getuigenis van twee of drie personen. Hoeveel zwaarder straf meent gij, zal hij verdienen, die de Zoon van God met voeten heeft getreden, het bloed des verbonds, waardoor hij geheiligd was, onrein geacht en de Geest der genade gesmaad heeft? Want wij weten, wie gezegd heeft: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden! En wederom: De Here zal zijn volk oordelen. Vreselijk is het, te vallen in de banden van de levende God. Hebreeën 10:28-31

In het oude Israël moesten de vijanden van God volkomen worden vernietigd (Deut. 7:2; 20:16-18). De valse profeten die Israël op het verkeerde pad leidden moesten zonder medelijden worden gedood (Deut. 13:7-10). Deze typologie is ook van toepassing op de vijanden van God in de eindtijd.

Maar hun, die zichzelf zoeken, der waarheid ongeboorzaam en der ongerechtigheid gehoorzaam zijn, wacht toorn en gramschap. Verdrukking en benauwdheid zal komen over ieder levend mens, die het kwade bewerkt, eerst de Jood en ook de Griek. Want er is geen aanzien des persoons bij God. Romeinen 2:8-11

Gods volk hoeft het oordeel niet te vrezen omdat:

Er is in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit; want de vrees houdt verband met straf en wie vreest is niet volmaakt in de liefde. Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. 1 Johannes 4:18,19

Zij die het merkteken van het beest accepteren worden in scherp contrast geplaatst met hen die het zegel van God ontvangen. In Openbaring 7 ziet Johannes de 144.000 die het zegel van God ontvangen. Zij hebben een aantal karaktereigenschappen die in Openbaring 14 worden genoemd. Ten eerste hebben zij de naam van het Lam en zijn Vader op hun voorhoofd staan (14:1). Ten tweede zijn zij losgekocht van de aarde (14:3). Zij hebben zich niet met vrouwen besmet (14:4) en zijn maagdelijk. Verder is er geen leugen in hun mond (14:5), zij zijn onberispelijk (14:5) en zij volgen het Lam waarheen Hij ook gaat (14:4). Hierbij is van belang dat zij een grote tegenstelling vormen met hen die het merkteken van het beest ontvangen.

De naam wijst op hun karakter. Zij hebben een aandeel in de natuur en het karakter van God, en zij weigeren om zich met vrouwen te bevleken, wat betekent dat zij weigeren zich in te laten met overspelige praktijken. Zij blijven maagdelijk, trouw aan Jezus. Het feit dat er geen leugen in hun mond is gevonden houdt in dat hun karakter is onderzocht. Maar zij worden rechtvaardig voor God gevonden. Zij zijn zondeloos.

... opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht. Efeziërs 1:4 (zie ook Filippenzen 2:15, Kolossenzen 1:22, 2 Petrus 3:11).

Dit is geen boodschap van wetticisme of perfectionisme, daar wij zonder Jezus niets kunnen doen. Het is een erkenning van de macht van Christus. Christus beschrijft Zijn bruid als gekleed in smetteloos wit, bedekt met de gerechtigheid van Christus. Geen mens zou ooit mogen zeggen: "Ik ben zon-

deloos”, maar Christus kan het in Zijn boek vastleggen, omdat Zijn vergeving niet alleen de smet van de zonde verwijdert, maar ook de vermelding van de zonde. In Leviticus lezen wij dat de priesters slechts met maagden mochten trouwen, een type van Christus en Zijn bruid. De priesters werden zelfs niet toegestaan met een kuise weduwe te trouwen, die door hun staat een eerdere relatie hadden. Aangezien wij allen hebben gezondigd en tekortschieten voor het aangezicht van God, vallen wij allemaal in deze categorie, omdat wij allemaal een eerdere relatie hadden met de zonde. Om te voldoen aan de voorwaarden van de typologie, moet de vergeving van God zo volkomen zijn dat zelfs de gegevens van het overspel uit het verleden van Gods volk niet zullen overblijven. Alleen dan kunnen zij zich kwalificeren als reine maagden, puur en onberispelijk. Alle eer en glorie behoort God toe en laat geen ruimte voor wetticisme, dat vertrouwt op eigen gerechtigheid.

Is het puur toeval dat er nu slechts twee werkelijk wereldwijde religieuze bewegingen in de wereld zijn - de Rooms-katholieke Kerk en het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten? Documentatie van de *American Bible Society and Church Missions* geeft aan dat het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten de enige werkelijk universele protestantse denominatie ter wereld is. De Katholieke kerk eist gehoorzaamheid aan haar systeem en claimt de zondag als haar teken van autoriteit. Zevende-dags adventisten verkondigen gehoorzaamheid aan God en aan Hem alleen, en houden de zevende-dags sabbat in ere als teken van gehoorzaamheid aan God, in overeenstemming met de Schriften. En zoals de katholieken erkennen, een compromis is onmogelijk:

Rede en gezond verstand eisen het accepteren van één van de twee alternatieven: óf het protestantisme en de sabbatsbeiliging, of het katholicisme en de beiliging van de zondag. Een compromis is onmogelijk.¹

Dit is een kwestie van willen, een strijd om de autoriteit. Paus Johannes II roept in zijn encycliek over de zondag de wereld op om die dag te heiligen. Het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten waarschuwt de wereld tegen het accepteren van het merkteken van het beest. Het protesteert tegen de overname van de autoriteit van God. Dit zal centraal staan in de laatste strijd. Zoals de Katholieke kerk toegeeft, hebben de adventisten het gezag van de Bijbel in deze confrontatie aan hun kant. Zij gaan er zelfs prat op dat protestanten die de zondag vieren hen daarin eren.

U kunt de Bijbel lezen van Genesis tot Openbaring, en u zult geen enkel vers vinden dat de zondagsheiliging autoriseert. De Schriften schrijven de religieuze viering van de sabbat voor, een dag die wij nooit heiligen.²

... het vieren van de zondag door protestanten is een eer die zij, zonder dat zij dat willen, betonen aan de autoriteit van de katholieke kerk.³

De Katholieke kerk geeft toe dat hierbij alleen het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten handelt in overeenstemming met de Schriften:

De Adventisten zijn de enige christelijke organisatie met de Bijbel als hun gids, die in zijn bladzijden geen reden kunnen vinden voor de verandering van de zevende dag naar de eerste. Vandaar hun naam, zevende-dags adventisten.⁴

De (katholieke) kerk veranderde de viering van de sabbat naar de zondag door het goddelijke onfeilbare recht haar gegeven door haar Oprichter, Jezus Christus. De protestant die beweert dat de Bijbel de enige gids is voor het geloof heeft geen grond om de zondag te vieren. In deze zaak zijn de zevende-dags adventisten de enige consequente protestanten.⁵

De *Saint Catherine Catholic Church Sentinel* zei hierover het volgende:

Mensen die geloven dat alleen de Bijbel gezaghebbend is, moeten logischerwijs zevende-dags adventisten worden en de sabbat houden.⁶

De keus is aan ons, de geboden van God of de geboden van de mens. Zij die bewust de wil van God negeren zullen daarvoor verantwoording moeten afleggen voor God.

Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn. Matteüs 15:9

Het laatste conflict in het drama van de grote strijd tussen Christus en satan is bijna aangebroken. Als de mensen eenmaal voor de keuze komen te staan en hun het merkteken van het beest wordt opgelegd, dan zal de genadetijd

sluiten en zal Christus wederkomen. De verlostten zullen een “nieuw gezang zingen voor de troon”. Zij die komen uit de laatste strijd zijn gekwalificeerd om lofprijzingen te zingen voor het Lam van God dat gedood werd, maar eeuwig leeft. De keuze is duidelijk. God verlangt ernaar ons te redden. Hij die Zijn eigen Zoon niet spaarde, wil ons alle dingen schenken. “Heden, indien gij zijn stem hoort, verhardt uw harten niet” (Hebreeën 4:7).

REFERENTIES

1. December 23, 1893, *The Catholic Mirror*
2. Cardinal Gibbons, *The Faith of our Fathers* - 92nd ed. rev. Baltimore: John Murphy Company, p. 89
3. Monsignor Louis Segar, *Plain Talk about the Protestantism of Today*, p. 213
4. September 9, 1893, *Catholic Mirror*
5. “The Question Box”, *The Catholic Universe Bulletin*, (August 14, 1942) p. 4
6. *The Saint Catherine Catholic Church Sentinel*, May 21, 1995, Volume 50, Number 22.

15

GODS LEIDINGGEVENDE GAVE

Toen God de wereld van vóór de zondvloed waarschuwde voor het komende oordeel, maakte hij gebruik van een profeet. Noach was een prediker der gerechtigheid (2 Petrus 2:5) en vond genade in de ogen des Heren (Genesis 6:8). God heeft altijd profeten gebruikt om Zijn volk te waarschuwen en in de tijd van de Exodus gebruikte Hij Mozes om het volk uit Egypte naar Kanaän te leiden. Mozes was meer dan een profeet, hij was ook de leider van het volk. Mozes moest een volk voorbereiden voor hun intocht in het beloofde land en deze grote gebeurtenis dient als een beeld van de definitieve bijeenbrenging van Gods volk voor het binnengaan in het hemels Kanaän. Als er al een profeet nodig was voor de voorbereiding voor het aardse Kanaän, hoeveel te meer voor het ingaan in het hemels Kanaän. De Bijbel voorzegt dat het overblijfsel de geest der profetie zou bezitten en dat het herstel van deze gave een van de onderwerpen zou zijn waartegen satan zou strijden.

En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben. Openbaring 12:17

...aanbid God! Want het getuigenis van Jezus is de geest der profetie. Openbaring 19:10

Het overblijfsel van God moet dus de geest der profetie hebben om zich het overblijfsel te mogen noemen en wij moeten de zaken waar het over gaat goed begrijpen. Er is niets zo bedreigend voor satan als een duidelijke open-

baring van de wil van God. De manier om er tegen te strijden is om het belachelijk te maken of om het te vervalsen. Het is daarom van uiterst belang dat wij de Bijbelse criteria begrijpen van de openbaring van de gave van de profetie, en dat wij allereerst de redenen begrijpen waarom God deze gave geeft, zodat wij niet door satans misleidingen worden meegesleept.

Zonde scheidde ons van God

Toen Adam en Eva zondigden, was hun eerste reactie om zich voor God te verbergen.

Toen zij het geluid van de Here God hoorden, die in de hof wandelde in de avondkoelte, verborgen de mens en zijn vrouw zich voor de Here God tussen het geboomte in de hof. Genesis 3:8

De reden dat zij zichzelf verborgen was dat zij zich hun naaktheid realiseerden. Toen God Adam riep, antwoordde Adam:

...Toen ik uw geluid in de hof hoorde, werd ik bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij. Genesis 3:10

Adam en Eva hadden hun mantel van gerechtigheid verloren en stonden naakt voor God. Zonde zorgde voor een scheiding tussen God en de mens.

Maar uw ongerechtigheden zijn het, die scheiding brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort. Jesaja 59:2

En alleen in Christus worden wij herenigd met God:

Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood van zijn Zoon, zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijn, behouden worden, doordat Hij leeft. Romeinen 5:10

De boodschap van de verzoening is toevertrouwd aan de kerk. Aan de oudtestamentische kerk in type, en aan de nieuwtestamentische kerk in werkelijkheid.

En dit alles is uit God, die door Christus ons met Zich verzoend heeft en ons de bediening der verzoening gegeven heeft, welke immers hierin bestaat, dat God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende was, door hun hun overtredingen niet toe te rekenen, en dat Hij ons het woord der verzoening heeft toevertrouwd. Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God door onze mond u vermaande; in naam van Christus vragen wij u: laat u met God verzoenen. Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem. 2 Korintiërs 5:18-21

In Christus worden wij verzoend met God, maar zolang de zonde bestaat, is communicatie van aangezicht tot aangezicht niet mogelijk. Het licht van Zijn heerlijkheid zou ons doden.

Wanneer God zich openbaarde aan de mens, was het óf in een droomgezicht óf God verborg Zijn heerlijkheid. Toen God tot Israël sprak vanaf de berg Sinaï, waarschuwde Hij hen dat zij zouden sterven als zij te dichtbij kwamen. De tegenwoordigheid van God, hoewel door dikke wolken verborgen, was zo indrukwekkend dat het volk Mozes vroeg de woorden van God tot hen te spreken opdat zij niet zouden sterven door de stem van God (Exodus 20:19). Zelfs in visioenen voelden de profeten destijds aan dat zij zouden sterven in de aanwezigheid van God.

Toen zeide ik: Wee mij, ik ga ten onder; want ik ben een man, onrein van lippen, en woon te midden van een volk, dat onrein van lippen is, en mijn ogen hebben de Koning, de Here der heerscharen, gezien. Jesaja 6:5

En in de tijd van het Nieuwe Testament was de situatie niet anders. Toen Johannes Jezus zag in een visioen, viel hij als dood neer.

En toen ik Hem zag, viel ik als dood voor zijn voeten; en Hij legde zijn rechterhand op mij en zeide: Wees niet bevreesd, Ik ben de eerste en de laatste. Openbaring 1:17

Maar er komt een dag dat het weer mogelijk zal zijn om voor God te staan en van aangezicht tot aangezicht met Hem te spreken:

Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen, doch straks van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen, zoals ik zelf gekend ben. 1 Korintiërs 13:12

Onze communicatie is verstoord, maar het zal worden hersteld.

Want onvolkomen is ons kennen en onvolkomen ons profeteren. Doch als het volmaakte komt, zal het onvolkomene afgedaan hebben. 1 Korintiërs 13:9,10

Hoe God communiceert

De grootste gave aan de gevallen mens is de gave van Gods eigen Zoon:

Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe. Johannes 3:16

De meest belangrijke woorden die ooit gezegd zijn, waren de woorden van Christus toen Hij onder de mensen wandelde. God liet Zijn kinderen niet zonder woorden ten leven vóór de menswording van de Zoon van God, en Hij liet hen ook niet als wezen achter na Zijn opstanding. Door de eeuwen heen maakte God Zijn wil bekend aan Zijn knechten, de profeten.

Voorzeker, de Here Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten. Amos 3:7

Deze profeten spraken niet hun eigen woorden, maar openbaarden de wil van God aan de mens.

...want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken. 2 Petrus 1:21

Door God gekozen profeten zijn door God gebruikt sinds de zondeval.

...waarvan God gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher. Handelingen 3:21

Henoch was de eerste profet die in de Bijbel wordt genoemd.

Ook over hen heeft Henoch, de zevende van Adam af, geprofeteerd, zeggende: Zie, de Here is gekomen met zijn heilige tienduizenden... Judas 1:14

Sinds Henoch zijn er veel profeten geweest, mannen en vrouwen. Sommige profeten werden door God geïnstrueerd om Zijn woorden op te schrijven op een rol, en sommige van die geschriften vormen een deel van de Bijbel. Andere profeten en profetessen worden in de Bijbel genoemd wiens geschriften niet werden opgenomen in de canon. Voorbeelden uit het Oude Testament zijn Nathan, Gad en Hulda, de profetes (2 Samuël 7:2; 1 Samuël 22:5; 2 Koningen 22:14). In de tijd van het Nieuwe Testament leefden Simeon (Handelingen 13:1), Anna (Lucas 2:36), Agabus (Handelingen 11:28; 21:10) en de vier dochters van Filippus (Handelingen 21:9). God gebruikte mannen en vrouwen om Zijn wil aan Zijn volk door te geven, en hoewel niet alle geschriften en uitspraken van de profeten in de canon zijn opgenomen, maakte dat hun boodschappen niet minder belangrijk. Ook is er geen reden om aan te nemen dat de profetische gaven van mannelijke profeten op wat voor manier ook verschilden van die van vrouwelijke profeten. Profetessen die in de Bijbel worden genoemd zijn onder andere Mirjam (Exodus 15:20), Hulda (2 Koningen 22:14), Debora (Richteren 4:4), Anna (Lucas 2:36), en de vier dochters van Filippus (Handelingen 21:9).

De profetische gave

Als God Zijn bedoeling bekendmaakt door Zijn dienstknechten, de profeten (Amos 3:7, Hosea 12:10) en satan vervalst die boodschappen van God door middel van valse profeten (1 Johannes 4:1), dan is het van wezenlijk belang dat wij de profeten testen om te zien of hun boodschappen werkelijk van God komen. Aan de ene kant zegt de Bijbel:

Veracht de profetieën niet. 1 Tessalonicenzen 5:20

En:

Geloof in de Here uw God, en gij zult bevestigd worden, geloof in zijn profeten en gij zult voorspoedig zijn. 2 Kronieken 20:20

Terwijl daar tegenover de waarschuwing staat tegen valse profeten.

Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij ware het mogelijk, ook de uitverkorenen zouden verleiden. Matteüs 24:24

Een profeet moet de test kunnen doorstaan:

Geliefden, vertrouwt niet iedere geest, maar beproeft de geesten, of zij uit God zijn; want vele valse profeten zijn in de wereld uitgegaan. 1 Johannes 4:1

Valse profeten zeggen ook dat zij dromen hebben en visioenen zien, dus moet de Bijbel de criteria geven waardoor wij de ware profetische uitingen kunnen testen. De gave van de profetie is één van de gaven gegeven aan het volk van God om de integriteit van de kerk door de eeuwen heen in stand te houden. De vroegere profeten kregen boodschappen van vermaning en terechtwijzing, evenals visioenen en dromen over gebeurtenissen in de toekomst en uit het verleden om het volk van God op het rechte pad te houden. De profeten waren zogezegd de ogen van de kerk. Het geestelijk lichaam, de kerk, wordt vergeleken met het menselijk lichaam.

Want gelijk het lichaam één is en vele leden heeft, en al de leden van het lichaam, hoe vele ook, één lichaam vormen, zo ook Christus. 1 Korintiërs 12:12

Net zoals het menselijk lichaam een goed georganiseerde structuur heeft waarbij alle onderdelen samenwerken, zo vormt ook het volk van God een eenheid van verschillende onderdelen. Te midden van de gaven door Christus aan Zijn kerk gegeven, neemt de gave van de profetie een belangrijke plaats in. Niet iedereen ontvangt dezelfde gaven:

Ik zou wel willen, dat alle mensen waren zoals ikzelf. Doch iedereen heeft van God zijn bijzondere gave, de een deze, de ander die. 1 Korintiërs 7:7

De gaven worden gegeven om ons sterk te maken, om te dienen (Romeinen 1:11) en zij zijn “onberouwelijk” (Romeinen 11:29), maar onderworpen aan gehoorzaamheid. De gaven kunnen als volgt worden opgesomd:

HOOFDCATEGORIËN VAN GAVEN ZIJN:

Efeziërs 4:11; 1 Korintiërs 12:28-31; Romeinen 12:4-8; 1 Korintiërs 12:4-11

1. *Apostel* - gezondene, een boodschapper of een ambassadeur - Behalve bij de twaalf apostelen wordt de titel ook verschillende keren gebruikt voor bij Paulus (1 Korintiërs 9:1,2; Romeinen1:1), Barnabas (Handelingen 14:14), en tevens voor Jezus zelf (Hebreeën 3:1).
2. *Profeet* - iemand die door God geroepen is - Een profeet kan spreken over gebeurtenissen uit het verleden, van het heden of van de toekomst. Profeteren kan ook het spreken van geïnspireerde woorden betekenen.
3. *Evangelist* - verkondiger van een blijde boodschap - Deze uitdrukking werd gebruikt voor Filippus (Handelingen 21:8) en Timoteüs (2 Timoteüs 4:5).
4. *Predikant* - leider, verzorger, herder.
5. *Leraar* - De bekwaamheid om te onderwijzen is een gave van God om anderen tot Christus te leiden (o.a. Handelingen 18:24-28).
6. *Wonderen* - God heeft door sommige van zijn dienstknechten wonderen verricht om het geloof te versterken.
7. *Genezingen* - God zorgt voor de geestelijke en lichamelijke behoeften van Zijn volk. De gave van genezing heeft altijd deel uitgemaakt van Gods werk, maar is ook oorzaak geweest van veel onenigheid, daar sommigen eigenwaan aanzagen voor geloof inzake dit onderwerp.
8. *Dienstbetoon* - Het evangelie is een tweesnijdend zwaard. Door anderen te helpen, kunnen allen versterkt worden.
9. *Besturing* - De gave van besturen is bedoeld om de kerk optimaal te laten functioneren.
10. *Tongentaal en interpretatie* - deze gave is reeds besproken in het hoofdstuk "Vreemd Vuur".
11. *Barmhartigheid* - hulp verlenen aan de behoeftigen en "mede" lijden met de "gebrokenen van hart" (o.a. Jacobus 1:27; Jesaja 61:1).
12. *Wijsheid*
13. *Kennis*
14. *Geloof* - Zonder geloof is het onmogelijk om God te behagen (Hebreeën 11:6).
15. *Inzicht*
16. *Gastvrijheid* (1 Timoteüs 3:2)

De grootste van alle gaven is de liefde, die God in iedereen zal planten die naar zijn roepstem horen. De gaven dienen allemaal een doel:

Om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus. Efeziërs 4:12

De rol van de profeet

De profetische gave heeft door de eeuwen heen altijd op de voorgrond gestaan in Gods kerk en heeft een prominente rol gespeeld ter voorkoming van het afdwalen van Gods volk van het pad der waarheid. De waarheid is eeuwig, en de nieuwtestamentische kerk is op deze waarheid gebouwd, met inbegrip van de waarheid geopenbaard door de oudtestamentische profeten. In de donkere middeleeuwen werd de waarheid verworpen en werd de wet van God veranderd door de pauselijke macht. Daar de profeet Amos verklaart dat de visioenen stoppen als er geen wet meer is (Amos 8:11,12), kon deze gave van de profetie niet meer functioneren tijdens deze periode.

Gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineenluitend, op tot een tempel, heilig in de Here. Efeziërs 2:20,21

In de tijd van het Nieuwe Testament is de gave van de profetie net zo belangrijk als in het Oude Testament, en bevat nog steeds woorden van God ter bemoediging, waarschuwing en terechtwijzing van God.

Het was door de profeten dat de jonge christelijke kerk zijn zendingswerk begon (Handelingen 13:1; 16:6-10), en profeten waakten over de veiligheid van de gelovigen door hen te waarschuwen voor naderend gevaar zoals een hongersnood (Handelingen 11:27-30), en voor persoonlijk gevaar voor hen die het evangelie verkondigden. Maar bovenal bevestigden de profeten de geloofsleer en de leefregels (Handelingen 15:1-15) en bemoedigden en versterkten de kerk.

Judas en Silas die zelf ook profeten waren, bemoedigden en versterkten de broeders met vele woorden. Handelingen 15:32

De gave van de profetie zal tot het einde van de tijd blijven totdat de Heer zal komen in Zijn heerlijkheid:

*Zodat gij ten aanzien van geen enkele genadegave te kort komt, terwijl gij uitziet naar de openbaring van onze Here Jezus Christus...
1 Korintiërs 1:7*

In het licht van Christus' waarschuwing tegen valse profeten en de oproep om "de geesten te testen" (1 Johannes 4:1), is het van essentieel belang dat wij onderscheid maken tussen ware en valse profeten.

*Veracht de profetieën niet, maar toetst alles en behoudt het goede.
1 Tessalonicenzen 5:20,21*

Het testen van de profeten

De Bijbel geeft een reeks testen die kan worden toegepast op profeten om uit te maken of zij oprecht zijn of niet. Apart bekeken is het mogelijk om veel van deze testen te vervalsen, maar bij elkaar vormen zij een onneembare hindernis voor valse profeten. Valse profeten kunnen de Bijbel aanhalen, of sommige van hun profetieën kunnen uitkomen, maar daarbij kunnen zij nog steeds valse profeten zijn, die ongemerkt iedere gelegenheid gebruiken om het volk van God te misleiden. Een profeet van God moet in staat zijn om te voldoen aan alle Bijbelse criteria, die als volgt kunnen worden opgesomd:

1. DE BOODSCHAP VAN EEN WARE PROFEET ZAL VOLLEDIG IN OVEREENSTEMMING ZIJN MET HET WOORD EN DE WET VAN GOD

Tot de wet en tot de getuigenis! Voor wie niet spreekt naar dit woord, is er geen dageraad. Jesaja 8:20

De meeste profeten van vandaag zouden deze test niet kunnen doorstaan. Een profeet kan hetgeen God in Zijn woord heeft geopenbaard, niet ontkennen en al de voorschriften van Zijn wet zijn bindend.

Want wie de bele wet houdt, maar op één punt struikelt, is schuldig geworden aan alle geboden. Jakobus 2:10

Als de wet niet wordt gehouden, wordt de gave van de profetie teruggetrokken:
...wetsonderricht is er niet meer; ook vinden haar profeten geen gezicht bij de Here. Klaagliederen 2:9

2. DE PROFETIEËN VAN EEN WARE PROFEET MOETEN UITKOMEN

De profeet die van vrede profeteert - als het woord van die profeet komt, zal van die profeet erkend worden, dat de Here hem in werkelijkheid gezonden heeft. Jeremia 28:9

Als een profeet spreekt in de naam des Heren en zijn woord wordt niet vervuld en komt niet uit, dan is dit een woord, dat de Here niet gesproken heeft; in overmoed heeft de profeet het gesproken, gij zult voor hem niet vrezen. Deuteronomium 18:22

Dit lijkt op een waarschuwing. De voorzeggingen van een profeet kunnen uitkomen, en hij of zij kunnen zelfs wonderen verrichten om je te overtuigen van de waarheid van hun profetieën - en toch kunnen deze vals zijn.

Wanneer onder u een profeet optreedt of iemand die dromen heeft en bij u een teken of een wonder aankondigt, en het teken of het wonder komt, waarover bij u gesproken heeft met de woorden: laten wij andere goden achterna lopen, die gij niet gekend hebt, en laten wij hen dienen - dan zult gij naar de woorden van die profeet of van die dromer niet luisteren; want de Here uw God stelt u op de proef om te weten, of gij de Here uw God liefhebt met uw ganse hart en met uw ganse ziel. De Here uw God zult gij volgen, Hem vrezen, zijn geboden houden en naar zijn stem luisteren: Hem zult gij dienen en aanhangen. Deuteronomium 13:1-4

Tekenen en wonderen zeggen niets over de echtheid. Zoals we zien in het voorgaande Bijbelgedeelte, waren de woorden van de profeet niet in overeenstemming met de wet van God. Satan zal wonderen verrichten in de laatste dagen om veel mensen te misleiden (Openbaring 16:14).

3. EEN WARE PROFEET PROFETEERT OM DE KERK OP TE BOUWEN, GEEFT ADVIES EN ONDERRICHT IN RELIGIEUZE ZAKEN

Maar wie profeteert, spreekt voor de mensen stichtend, vermanend en bemoedigend,... maar wie profeteert, sticht de gemeente. 1 Korintiërs 14:3,4

Maar Ik ben de Here uw God, van het land Egypte af. Ik zal u weer doen wonen in tenten als in de dagen der samenkomst. En Ik zal tot de profeten spreken en Ik zal veel gezichten geven, en door de dienst van profeten zal Ik in gelijkenissen spreken. Hosea 12:10,11

Een ware profeet zal niet vleien of zonde goedpraten (overtreding van de wet 1 Johannes 3:4)

4. EEN WARE PROFEET ZAL CHRISTUS VERHOGEN ALS DE ZOON VAN GOD EN DE REDDER VAN DE MENSHEID

Niemand heeft ooit God aanschouwd; indien wij elkander liefbebben, blijft God in ons en zijn liefde is in ons volmaakt geworden... Al wie belijdt, dat Jezus de Zoon van God is - God blijft in hem en hij in God. 1 Johannes 4:12,15

Toen Jezus na Zijn opstanding de Schriften uitlegde aan Zijn discipelen, openbaarde Hij de profetische voorzeggingen aangaande Zichzelf.

En Hij begon bij Mozes en bij al de profeten en legde bun uit, wat in al de Schriften op Hem betrekking had. Lucas 24:27

Nogmaals een waarschuwing aangaande deze test. Veel valse profeten zullen in het laatste oordeel tot Jezus zeggen:

Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd en in uw naam boze geesten uitgedreven en in uw naam vele krachten gedaan? Matteüs 7:22

Maar de Heer zal hen niet als de zijnen erkennen, daar zij ongerechtigheid deden (Grieks: anomia - tegen de wet van God). Het lijkt of ze de test doorstaan, maar ze falen ten opzichte van de wet.

5. EEN WARE PROFEET SPREEKT MET AUTORITEIT

Want Hij leerde hen als gezaghebbende en niet als bun schriftgeleerden. Matteüs 7:29

Jezus is het hoogste voorbeeld en Hij sprak van de dingen die Hij bij de Vader gezien en gehoord had (Johannes 8:26,28,38). Evenzo zal een profeet met autoriteit die dingen openbaren die God hem heeft laten zien.

6. EEN GOEDE PROFEET ZAL GOEDE VRUCHTEN VOORTBRENGEN

Zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen. Matteüs 7:20

Deze test is overtuigend. Leeft de profeet in overeenstemming met de wil van God en worden de levens van hen waar hij of zij mee in aanraking komt veranderd zodat zij een godvrezend leven lijden? Nogmaals een waarschuwing: "Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods."

Elia was slechts een mens zoals wij en hij bad een gebed, dat het niet regenen zou, en het regende niet op het land, drie jaar en zes maanden lang. Jakobus 5:17

Hoewel Elia dezelfde fouten en gebreken had als wij, streefde hij er toch naar om een heilig leven te leiden en de vruchten van zijn werk getuigen dat hij een ware profeet van God was.

7. EEN WARE PROFEET VERTOONT LICHAMELIJKE KENMERKEN TIJDENS EEN VISIOEN

a. Tijdens het visioen zijn de ogen van de profeet open.

Hij die de woorden van God hoort, spreekt; die het visioen van de Almachtige ziet, terwijl hij neervalt met ontsloten ogen. Numeri 24:4 HSV

Twee dingen zijn hierbij belangrijk: ten eerste, de profeet valt op de grond. Ten tweede, de ogen van de profeet zijn wijd open. (De Herziene Statenvertaling vermeldt duidelijk het eerstgenoemde kenmerk, maar het tweede kenmerk, 'ontsloten ogen', is een minder sterke beschrijving dan de 'ogen wijd open'. De tekst die dr. Veith hier aanhaalt, komt uit de *New King James Version*, en houdt zich nauwkeurig aan de oorspronkelijke tekst door beide kenmerken te noemen.) De meeste nieuwe Bijbelvertalingen zijn niet duidelijk over deze twee fysieke kenmerken. De NBV bijvoorbeeld vertaalt:

Zo spreekt hij die Gods woorden hoort en ziet wat de Ontzagwekkende toont, in vervoering, met ontsloten ogen. Numeri 24:4 NBV

Bij deze vertaling zijn beide kenmerken weggelaten, en deze tekst zal eerder spiritueel dan letterlijk opgevat worden [vertaler].

In Daniël 10 wordt de lichamelijke staat van de profeet Daniël beschreven tijdens een visioen:

Alleen ik, Daniël, zag dat gezicht, maar de mannen die bij mij waren zagen het niet; doch een grote schrik overviel hen, zodat zij vluchtten en zich verborgen; zo bleef ik alleen over. Toen ik dat grote gezicht zag, bleef er in mij geen kracht meer; alle kleur week van mijn gelaat, en ik had geen kracht meer over. Toen hoorde ik het geluid zijner woorden, en toen ik het geluid zijner woorden hoorde, viel ik bezwijmd op mijn aangezicht, met mijn aangezicht ter aarde. Daniël 10:7-9

Daniël had “geen kracht”, en hij moet op de grond zijn gevallen want hij lag met zijn gezicht op de grond. De profeet blijft echter niet in deze hulploze staat op de grond liggen, maar wordt door God opgericht, en terwijl hij nog steeds een visioen heeft, komt hij weer overeind en gaat staan.

En zie, een hand raakte mij aan en deed mij op knieën en handen sidderend oprijzen. En hij zeide tot mij: Daniël, gij zeer beminde man, let op de woorden die ik tot u spreek, en ga rechtop staan, want nu ben ik tot u gezonden. Toen hij dit tot mij sprak, stond ik bevende op. Daniël 10:10,11

b. Tijdens het visioen ademt de profeet niet, en heeft geen kracht van hem of haar zelf.

Maar zie, iets als een menselijke gedaante raakte mijn lippen aan; toen opende ik mijn mond en begon te spreken, en ik zeide tot hem die vóór mij stond: Mijn heer, vanwege het gezicht hebben mij weeën overvallen, en ik heb geen kracht meer over. Hoe kan ik, de knecht mijns heren, spreken met u mijnheer? Ik heb immers geen kracht meer en alle adem is mij benomen. Daniël 10:16,17

Merk op dat Daniël geen kracht heeft vanwege het visioen. Hij wordt aangeraakt door God en spreekt, hoewel hij niet ademt. Ook hier geven de nieuwere vertalingen een interpretatie in plaats van een letterlijke vertaling, waardoor deze belangrijke details verloren gaan. De NBV zegt: “Er rest mij geen levensadem.” En dat houdt niet hetzelfde in als “alle adem is mij benomen”. Daniël krijgt kracht van God.

Toen raakte hij, die er uit zag als een mens, mij wederom aan en gaf mij kracht. Daniël 10:18

Er wordt niet vermeld dat hij weer gaat ademen gedurende het visioen. De profeet wordt tijdens het visioen door God in leven gehouden. Samenvattend kan het volgende gezegd worden over een profeet tijdens een visioen. De profeet: valt in zwakheid neer; wordt opgericht en versterkt door God; heeft zijn ogen wijd open tijdens het visioen; ademt niet, maar kan wel spreken.

Dit zijn tekenen die niet makkelijk kunnen worden nagebootst. Maar de moderne zogenaamde zieners vallen neer met hun ogen dicht, en zij ademen gewoon door, omdat alleen God leven kan geven, zelfs als er geen adem is.

De gave van de profetie in de eindtijd

Eén van de kenmerken van het overblijfsel van God is de gave van de profetie.

En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben. Openbaring 12:17

Het overblijfsel houdt de geboden van God en daarom is de wet volledig hersteld. Daar de profeten van God moeten leven en spreken in overeenkomst met Gods wet, kan de ware gave van de profetie slechts worden geopenbaard als de wet van God een onlosmakelijk deel is van de theologie van de profeet. Het getuigenis van Jezus is de geest der profetie.

En ik wierp mij neder voor zijn voeten om hem te aanbidden, maar hij zeide tot mij: Doe dit niet! Ik ben een mededienstknecht van u en uw broederen, die het getuigenis van Jezus hebben; aanbid God! Want het getuigenis van Jezus is de geest der profetie. Openbaring 19:10

De Bijbel zegt dat zij die wachten op de komst van de Heer “geen enkele gave te kort komt”. Christus waarschuwt tegen valse profeten die in de laatste dagen zullen proberen om het volk van God te misleiden. Daar ons ook gezegd wordt de geesten te beproeven en vast te houden wat goed is, is het van vitaal belang dat wij de gegeven criteria toepassen op de profeten van onze tijd.

Na de dood van de apostelen stonden profeten bij veel mensen in hoog aanzien tot aan het jaar 300 na Christus¹. De teruggang van het geestelijk leven in de kerken en de daaruit volgende afval, leidde tot een afname van zowel de aanwezigheid als van de gaven van de heilige Geest. Tegelijkertijd veroorzaakten valse profeten een gebrek aan vertrouwen in de profetische gave. De achteruitgang van de profetische gave in sommige periodes van de kerkgeschiedenis betekende niet dat God de gave voorgoed had teruggetrokken. De Bijbel zegt dat als de eindtijd is aangebroken, deze gave aanwezig zal zijn om de kerk door deze moeilijke tijd heen te loodsen. Bovendien verwijst het naar een toenemende werking van deze gave. De kerk van de middeleeuwen maakte de wet van God krachteloos door de tien geboden te veranderen en dit blokkeerde doeltreffend de geest van de profetie.

Haar poorten zijn in de aarde verzonken, haar grendels heeft Hij vernield en verbroken; haar koning en haar vorsten bevinden zich onder de volken, wetsonderricht is er niet meer; ook vinden haar profeten geen gezicht bij de Here. Klaagliederen 2:9.

Voor de eerste komst van Christus, gaf God de gave van de profetie aan Johannes de Doper om de weg te bereiden voor Zijn komst. Op dezelfde manier moet de profetische gave voor Zijn tweede komst worden hersteld, zodat iedereen de gelegenheid heeft om zich voor te bereiden op de komst van de Verlosser.

Christus noemt de toename van valse profeten als één van de tekenen die aangeven dat Zijn komst nabij is! (Matteüs 24:11,24) Als er geen ware profeten zouden zijn in de eindtijd, zou Christus gewaarschuwd hebben tegen iedereen die beweerde deze gave te bezitten. Zijn waarschuwing tegen valse profeten houdt in dat er ook ware profeten zijn. De profet Joël voorzegt een speciale uitstorting van de profetische gave - juist voor de wederkomst van Christus.

Daarna zal het geschieden, dat Ik mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft, en uw zonen en uw dochters zullen profeteren; uw ouden zullen

dromen dromen; uw jongelingen zullen gezichten zien. Ook op de dienst-knechten en op de dienstmaagden zal Ik in die dagen mijn Geest uitstorten. Ik zal wonderen geven in de hemel en op de aarde, bloed en vuur en rookzuilen. De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt. Joël 2:28-31

Met pinksteren was er een geweldige manifestatie van de Geest. Petrus, die de profetie van Joël aanhaalt, verwees naar het feit dat God zo'n zegen beloofd had (Handelingen 2:21). Maar de profetie van Joël bereikte niet zijn volledige vervulling op de pinksterdag, omdat "de grote en geduchte dag des Heren" een verwijzing is naar Zijn wederkomst.

Dus was de pinksterdag een voorbode van de volmaakte manifestatie van de Geest vóór de wederkomst. Zoals in Israël de vroege regen viel in de herfst kort nadat er was gezaaid, zo is ook de uitstorting van de heilige Geest met pinksteren te vergelijken met een vroege geestelijke regen, die de pas opgerichte kerk moest voeden. De complete en volledige vervulling van de profetie van Joël correspondeert met de late regen die in het voorjaar viel en zorgde dat het graan kon rijpen (Joël 2:23). Zo zal ook de laatste gave van de Geest van God plaatsvinden kort vóór de wederkomst - na de voorzegde tekenen aan zon, maan en sterren (Matteüs 24:29; Openbaring 6:12-17; Joël 2:31). Evenals de late regen zal deze laatste uitstorting van de Geest de oogst van de aarde doen rijpen (Matteüs 13:30, 39), en "ieder die de naam des Here aanroept zal behouden worden" (Joël 2:32).

De Miller-beweging en later de adventisten zagen een vervulling van de profetie over de verduisterde zon en het vallen van de sterren in de onverklaarbare donkere dag op 19 mei 1780, toen er een ongeëvenaarde grote duisternis was gekokmen over grote delen van New England. Op 13 november 1833 zag de wereld de grootste meteorietenregen uit de geschiedenis. Deze meteorieten verlichtten de hemel en per uur vielen er ongeveer 200.000 stuks. Daar deze dingen plaatsvonden rond de ontsluiting van de 2300-dagen-profetie van Daniël, is het te begrijpen dat zij werden verbonden met de profetie over de laatste dagen.

In die tijd ontstond er een opleving in profetische uitlatingen en werden veel bewegingen door profeten opgericht. Het is aldoor een strategie van satan geweest om de waarheid te verdraaien door het aanbieden van veel alternatieven, zodat de waarheid verloren zou gaan in een moeras van valse profetieën. God heeft altijd profeten gebruikt om Zijn volk te ondersteunen

en hen te leiden tot meer inzicht in Zijn waarheid. Het was nooit de bedoeling dat een profeet een nieuwe beweging zou beginnen en volgelingen zou verzamelen op basis van nieuw licht, dat afweek van het licht dat al gegeven was. En toch ontstonden in de tijdsperiode net na 1844 veel van deze bewegingen. Voorbeelden hiervan zijn:

1. De Mormonen, geleid door hun profeet Joseph Smith (1805-1844) die beweerde veel openbaringen van God te hebben ontvangen. Sommige van deze openbaringen leidden tot verschrikkelijke handelingen, zoals de doop voor de doden en polygamie. Joseph Smith werd door een bende in 1844 vermoord tijdens het wachten op een veroordeling voor juist deze dingen.
2. De Shakers, die in deze periode op de voorgrond traden. Hun profeet, Ann Lee, beweerde Christus Zelf te zijn, geïncarneerd in het vlees van een vrouw. Zij geloofden in de dubbele persoonlijkheid van God (vader-moeder) en leefden in een commune waarvan spiritisme een vast onderdeel was.
3. Het moderne spiritisme begon in 1848 met de zusters Fox en maakte het communiceren met de doden populair (zie *Het Geheime Rijk van de Dood*).
4. De moderne New Age-beweging vindt zijn oorsprong in veel van die zogenaamde profeten die ook gedurende deze belangrijke tijdsperiode ontstonden (zie *De New Age-beweging*).

Al deze bewegingen zijn gegrond op openbaringen die het woord van God teniet doen of veranderen om hun doel te bereiken, maar God verandert niet:

Ieder gave, die goed, en elk geschenk, dat volmaakt is, daalt van boven neder; van de Vader der lichten, bij wie geen verandering is of zweem van ommekeer. Naar zijn raadsbesluit heeft Hij ons voortgebracht door het woord der waarheid, om in zekere zin eerstelingen te zijn onder zijn schepselen. Jakobus 1:17,18

Een profeet voor het overblijfsel

Na de grote teleurstelling van 1844 raakten velen die geloofden in de wederkomst van Christus gedisillustioneerd en waren in staat om het geloof op te geven. Net voor 1844 ontvingen twee mannen gelijklopende visioenen over de adventbeweging. De eerste was William Foy, lid van de "Freewill Baptist Church", die studeerde om predikant te worden. In 1842 zag hij in Boston, in een visioen, de beloning van de gelovigen en de straf van de ongelovigen. Hij zag tevens de grote gebeurtenissen rond het oordeel in drie stappen: De

gedenkböeken in de hemel, de komst van Christus en de beloning van de gelovigen, in deze volgorde. Foy verkondigde deze visioenen aan zijn gehoor, maar toen hij een derde visioen ontving dat hij niet begreep, stopte hij met het openbaar maken van deze visioenen. Hazen Foss ontving ook een visioen met betrekking tot de adventbeweging, maar hij weigerde het openbaar te maken na de grote teleurstelling die hem hevig had aangegrepen.

Kort daarna kreeg een jong meisje, Ellen Harmon genaamd, een visioen over de problemen van de adventgelovigen. Dit visioen ontving zij twee maanden na de grote teleurstelling in december 1844. Het visioen gaf geen reden voor de teleurstelling, maar gaf troost en een beter inzicht in de gebeurtenissen zoals zij zich hadden ontvouwd en zouden ontvouwen. De gebeurtenissen in het visioen lieten de adventisten zien lopend over een smal pad, op weg naar de stad met het heldere licht van de "middernacht-roep" achter hen, die het pad tot het einde toe verlichtte, zodat zij niet zouden struikelen. Zij die hun ogen op Jezus gericht hielden zouden niet struikelen, maar de stad, het nieuwe Jeruzalem, binnengaan. Zij zag de gebeurtenissen rond de wederkomst en de verzegeling van de 144.000, het opgaan naar het nieuwe Jeruzalem en de beloning van de gelovigen.²

Toen Ellen Harmon haar visioen in het voorjaar van 1845 bekendmaakte, was Hazen Foss daarbij aanwezig en hij was geschokt dat het visioen dezelfde was als die hij ontvangen had, maar die hij geweigerd had om bekend te maken. Vanaf 1844, toen Ellen Harmon 17 jaar oud was, tot aan de dag dat zij stierf in 1915, had zij meer dan 2.000 visioenen opgeschreven. Gedurende die tijd leefde en werkte zij in Amerika, Europa, en Australië. Haar werk werd vaak sceptisch ontvangen en belachelijk gemaakt, vooral omdat zij een vrouw was en geen formele opleiding genoten had vanwege een ongeluk dat zij in haar jeugd had gehad, waardoor zij een zwakke gezondheid had. Op haar negende raakte Ellen zwaargewond door een steen die een klasgenoot naar haar gooide toen zij op weg was van school naar huis. Drie weken lang was zij buiten bewustzijn, men dacht dat zij nooit zou herstellen. Na haar aanvankelijke herstel ging zij weer terug naar school, maar kwam niet verder dan de eerste klassen. Ellen was lid van de Methodistenkerk en werd op 26 juni 1842 gedoopt. Zij bestudeerde ernstig de Bijbel en nadat zij de bijeenkomsten van William Miller en zijn helpers had bijgewoond, werd zij geraakt door de boodschap die zij gehoord had.

Na de grote teleurstelling die haar erg aangegrepen had, werd zij uitgekozen om haar eerste visioen te ontvangen en zij beschrijft haar reactie als volgt:

Nadat ik het visioen had gekregen, en God mij licht gaf, vertelde bij mij om het door te geven... maar daar schrok ik voor terug. Ik was jong, en ik dacht dat zij het niet van mij aan zouden nemen.³

Op 30 augustus 1846 trouwde Ellen met James White, een jonge adventpredikant, en zij kregen vier zonen: Henry, Edson, William en Herbert. Na de dood van haar man op 6 augustus 1881 werkte Ellen nog 34 jaar alleen door. In die tijd schreef zij een aantal van haar meest diepzinnige werken over het woord van God. Haar werk en haar visioenen:

1. Beschermden de kerk tegen fanatieke invloeden, en het opnemen van niet Bijbelse leerstellingen.
2. Zij legde de fundamenten van het adventgeloof door het bevestigen of het corrigeren van het resultaat van ernstige Bijbelstudie door veel adventgelovigen. Deze fundamenten bevatten de rol van de wet van God, de sabbat, het heiligdom, de wederkomst van Christus, de drie-engelenboodschap, en de identiteit en de rol van Babylon in de grote strijd tussen Christus en satan.
3. Zij heeft de kerkorde ingesteld en richting gegeven aan de opdracht om de laatste boodschap van hoop en waarschuwing, de drie-engelenboodschap te geven.
4. Zij heeft het uitgeverswerk opgezet en hielp bij de uitbreiding hiervan tot een wereldwijde zending.
5. Zij richtte de rechterarm van de boodschap op, een wereldwijde gezondheidsboodschap, die erkende dat de mens zowel lichamelijke als geestelijke noden had.

Ondanks haar lichamelijke zwakte en ongemakken, die het voor haar aanvankelijk onmogelijk maakten om te schrijven, werd Ellen White een van de meest productieve schrijvers van onze tijd. Er is geen enkele vrouwelijke auteur die zoveel religieus materiaal heeft gepubliceerd als Ellen White. Veel boeken, artikelen in tijdschriften, pamfletten, folders en brieven werden door haar vastgelegd. Haar werk beslaat een groot terrein van onderwerpen, van leerstellige gewoonten tot christelijk leven, dieet en gezondheid, ouderschap en opvoeding, onderwijs, gezondheidszorg en de verduidelijking van de Bijbelse profetieën en historische gebeurtenissen. Deze opmerkelijke verandering in haar leven, werd volgens haar mogelijk gemaakt door een direct ingrijpen van God. Nadat zij de opdracht had ontvangen om de dingen die

zij in visioenen gezien had op te schrijven, voelde zij dat als een onmogelijke opdracht. Zij beschrijft haar ervaring als volgt:

De Heer heeft gezegd, 'Schrijf de dingen, die Ik je laat zien op'. En ik begon met dit werk toen ik nog erg jong was. Mijn hand die zwak was en trilde vanwege mijn ziekte werd sterk zodra ik de pen ter hand nam, en sinds deze eerste geschriften, ben ik in staat geweest om te schrijven. God heeft mij de mogelijkheid gegeven om te schrijven... Die rechterband veroorzaakt nauwelijks een pijnlijk gevoel. Hij wordt nooit moe. Hij trilt bijna nooit.⁴

Zij beschrijft haar gevoelens hieronder:

Ik builde en zei, 'onmogelijk onmogelijk'. De woorden 'niets is onmogelijk bij God' kwamen op. Ik probeerde het en mijn hand begon de dingen op te schrijven die mij gegeven waren.⁵

De belangrijkste vraag: Was Ellen G. White een profeet van God of was zij een bedriegster?

Er is niets erger dan bedrog, en toch is bedrog het grootste wapen van satan.

Laat niemand u misleiden met drogredenen, want door zulke dingen komt de toorn Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid. Efeziërs. 5:6

Maar aan de andere kant wordt ons de raad gegeven te luisteren naar de woorden van de profeten (2 Petrus 1:19). De enige oplossing hiervoor is om de woorden van de profeet te testen volgens de Bijbelse criteria. Als zij werkelijk een profeet van God was, dan moeten alle criteria op haar van toepassing zijn. Als dat zo is, dan lezen wij:

En wij achten het profetisch woord (daarom) des te vaster, en gij doet wèl, er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten. Dit moet gij vooral weten, dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat; want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken. 2 Petrus 1:19-21

Het toepassen van de test op Ellen G. White

1. HEEFT ZIJ HET WOORD VAN GOD EN DE WET VAN GOD VERHOOGD?

- HET WOORD VAN GOD - DE BIJBEL

De heilige Schrift moet worden aangenomen als een gezaghebbende, onfeilbare openbaring van Zijn wil. De Bijbel is de standaard voor het karakter; openbaart de leerstellingen en beproeft de ondervindingen.⁶

Haar publicaties die als geheel bekend staan als de Geest der Profetie, zijn nooit bedoeld geweest om nieuw licht te geven, maar waren altijd bedoeld om ons naar het grotere licht, de Schrift, te leiden. Zij schreef:

Er is te weinig aandacht voor de Bijbel en de Heer heeft een kleiner licht gegeven om mannen en vrouwen naar het grotere licht te leiden.⁷

De geschreven getuigenissen zijn er niet om nieuw licht te geven, maar om de waarheden van inspiratie die al gegeven zijn, levendig op het hart te drukken. De plicht van de mens naar God en naar zijn medemens staat duidelijk omschreven in Gods woord; toch zijn er maar enkelen onder u die gehoorzaam zijn aan het licht dat gegeven is. Er wordt geen aanvullende waarheid gegeven, maar God heeft de grote waarheden die al gegeven zijn, door de Getuigenissen vereenvoudigd en op een door Hem gekozen manier bij de mensen gebracht om hen op te wekken, en hun geest hiervan te doordringen, zodat niemand een excuus zal hebben... De Getuigenissen zijn er niet om het woord van God te kleineren, maar om het te verbeffen en de gedachten er naar toe te trekken, opdat de prachtige eenvoud van de waarheid iedereen zal treffen.⁸

Aan hen die kritiek hadden op het woord van God, schreef zij:

Houd vast aan uw Bijbel zoals het er staat en stop uw kritiek over zijn geldigheid en gehoorzaam het woord, en niemand van u zal verloren gaan.⁹

De Bijbel moest de enige geloofsbelijdenis zijn:

De Bijbel en de Bijbel alleen moet onze geloofsbelijdenis zijn, de band die eenheid smeedt... houdt de Bijbel hoog in het vaandel, onze maatstaf van geloof en discipline.¹⁰

Net zoals de grote hervormers verhoogde Ellen White de Bijbel als schild tegen valse leerstellingen en gewoonten, zij schreef:

Als de duisternis dikker wordt en dwaling toeneemt, moeten wij een diepere kennis van de waarheid verkrijgen, en bereid zijn om vanuit de Schrift de waarheid van ons standpunt te verdedigen.¹¹

Wij moeten staan op het bolwerk van de waarheden van de Bijbel. De schuilplaats van de waarheid is de enige plaats waar wij veilig zijn.¹²

Haar standpunt ten opzichte van het woord van God is dezelfde als die van de eerste protestanten. Protestanten hebben altijd de uitspraak van de rooms-katholieken verworpen dat zowel traditie als de Schrift ons geloof moeten leiden. De *Westminster Geloofsbelijdenis* benadrukt dit punt:

De hoogste Rechter; waardoor alle tegenstellingen binnen de religie moeten worden opgelost, en alle uitspraken van concilies, opinies van schrijvers, leerstellingen van mensen, en persoonlijke opvattingen moeten worden beoordeeld, en in wiens oordeel wij moeten rusten, kan geen ander zijn dan de heilige Geest die door de Bijbel spreekt. Toch ligt ondanks dat, onze volle overtuiging en verzekerdheid van de onfeilbare waarheid en haar goddelijk gezag, in het innerlijk werk van de Heilige Geest, die door en met het Woord, in onze harten getuigt.¹³

Ellen G. White erkent duidelijk de rol van de heilige Geest in de interpretatie van de Schrift zoals verwoord in de *Westminster Geloofsbelijdenis*. Zij schreef:

Wij kunnen slechts het woord van God begrijpen door de verlichting van de Geest waardoor dat woord gegeven is.¹⁴

Het feit dat God Zijn wil heeft geopenbaard door Zijn woord, heeft de voortdurende aanwezigheid en leiding van de heilige Geest niet minder noodzakelijk gemaakt. Integendeel, de Geest werd ons door onze

Verlosser beloofd, om het woord voor Zijn dienstknechten te openen en om zijn leer te verduidelijken en toe te passen.¹⁵

Wonderlijke toelichtingen zullen apart van het woord niet gegeven worden, noch de plaats ervan innemen.¹⁶

- DE WET VAN GOD

Ellen White verwees keer op keer naar de bindende voorwaarden van Gods wet. Joseph Bates, een pionier van de adventkerk had haar gewezen op de sabbat van het vierde gebod. Hoewel zij eerst sceptisch was, bestudeerde zij samen met haar man de Schrift en werd overtuigd dat de sabbat net zo bindend was als de andere negen geboden. Op een sabbat, op 3 april 1847, kreeg Ellen White een visioen waarin de tien geboden bevestigd werden inclusief het sabbatsgebod. Over de tien geboden schrijft zij:

Maar het is aldoor de bedoeling van satan geweest om de wet van God te ontkrachten en om de werkelijke betekenis van het verlossingsplan te verdraaien. Daarom heeft hij de leugen bedacht dat het offer van Christus aan het kruis op Golgota ten doel had om de mens te bevrijden van de verplichting om de geboden van God te houden. Hij heeft de leugen op de aarde rondgestrooid dat God Zijn grondwet heeft weggedaan, Zijn morele standaard heeft verlaagd, en Zijn heilige en perfecte wet heeft afgeschaft. Als Hij dat gedaan zou hebben, zou dat een geweldige kostbare zaak zijn geweest voor de hemel! In plaats van het uitroepen van de afschaffing van de wet, verkondigt het kruis van Golgota met luide stem zijn onverbrekelijk en eeuwig karakter.¹⁷

Op dezelfde manier zei Ellen White dat het de plicht van Gods kinderen was om anderen te vertellen over de profetieën en de wet van God:

Geef hen de profetieën; laat hen de schoonheid en de bindende voorwaarden van Gods wet zien. Geen jota of tittel van de wet zal zijn kracht verliezen, maar zal zijn bindende voorschriften iedereen opleggen tot aan de eindtijd.¹⁸

De geschriften van Ellen White zijn gebaseerd op het tweevoudige fundament van geloof in de verdienste van Jezus Christus en gehoorzaamheid aan Zijn

rechtvaardige wet. Jezus zei: "Wanneer gij mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren" (Johannes 14:15) en in haar geschriften wordt de relatie tussen wet en genade duidelijk uitgelegd. Zij geeft nooit een wettische uitleg aan de wet van God en zij doet ook nooit iets af aan zijn eisen. Zij zegt nooit dat de wet ons kan verlossen. Wij worden door genade en genade alleen verlost, maar de consequentie van de verlossing is dat men door de verdienste van Christus in een betere relatie met God wordt gebracht, en dat houdt ook gehoorzaamheid aan Zijn wet in. Zij schrijft:

Kunnen de mensen dan niet zien dat door de wet van God te kleineren zij Christus onteren? Waarom kwam Hij naar deze wereld om te lijden en te sterven, als de wet niet bindend is voor de mens? Wie kon er duidelijker spreken over de onverbreekbaarheid van de wet dan Hij? Hij kwam om licht en onsterfelijkheid te brengen door de wet te verhogen en te eren. Wie kan de bindende voorwaarden van de wet van God duidelijker en krachtiger verkondigen dan Christus deed hier op aarde?¹⁹

Door het verkondigen van de bindende voorwaarden van de wet, zijn velen te kortgeschoten om de eindeloze liefde van Christus te benadrukken. Zij die zulke waarbeden, zulke belangrijke hervormingen voor de mensen hadden, hebben zich de waarde van het verzoenend offer, als een uitdrukking van Gods grote liefde voor de mens, niet gerealiseerd. Liefde voor Jezus, en de liefde van Jezus voor zondaars, zijn weggevallen uit de religieuze beleving van hen die de opdracht hadden om het evangelie te verkondigen. De mens zelf is belangrijker geworden dan de Verlosser van de mensheid. De wet moet aan de overtreders worden bekendgemaakt niet als iets dat losstaat van God, maar als uitvloeisel van Zijn geest en karakter. Zoals het zonlicht niet los gezien kan worden van de zon, zo kan de wet van God niet los gezien worden van haar goddelijke Auteur. De boodschapper zou moeten kunnen zeggen, 'in de wet zien we Gods wil; kom en ervaar zelf dat de wet is wat Paulus verklaart: 'heilig, rechtvaardig en goed'. Zij keurt de zonde af, veroordeelt de zondaar, maar toont hem zijn afhankelijkheid van Christus, bij Wie een overvloed aan vergeving, goedheid en waarheid is. Hoewel de wet de straf op de zonde niet kan wegnemen, maar de zondaar beschuldigt van al zijn zonden, heeft Christus overvloedig vergeving beloofd aan iedereen die berouw heeft en gelooft in Zijn genade. De liefde van God

wordt in overvloed aangeboden aan de berouwvolle, gelovige ziel. Het brandmerk van de zonde op de ziel kan alleen worden uitgewist door het bloed van het verzoenend offer van Christus. Alleen dit offer kon volstaan: het offer van Hem die gelijk was aan de Vader. Het werk van Christus - Zijn leven, vernedering, dood en Zijn middelaarschap voor de verloren mens - verbeert de wet, en maakt haar eervol.²⁰

Het is onmogelijk voor de mens om in eigen kracht de natuurlijke neiging naar zonde te overwinnen. Er zit geen verlossende kracht in de wet om de overtreder van de wet te redden, en toch zal geen mens die licht heeft gekregen over de bindende voorwaarden van de wet worden vrijgesteld van geboorzaamheid aan de wet en haar grote Wetgever, omdat het lastig is om Gods geboden te houden, omdat het de populariteit van de mens schaadt, of zijn wereldse vermogen aantast. In het oordeel zal de wet gezien worden als een test van het karakter. Het is het voortdurende doel van satan om de mens te verleiden zoals bij Eva verleide in Eden, en hen over te halen om de wet van God te onteren, en iets anders naast God te accepteren, iets onafhankelijk van God, iets in strijd met God.²¹

De sabbat van het vierde gebod vormt een onverbreekelijk onderdeel van de wet van God en het is vandaag nog net zo belangrijk als toen God de sabbat zegende en heiligde nadat Hij de wereld gemaakt had. De sabbat veranderen betekent het ontkennen van de bindende voorwaarden van de wet van God. Een profeet die zo'n verandering voorstelt, zal gediskwalificeerd worden.

Dit is het werk waartoe wij geroepen zijn. Vanaf de preekstoel van de vooraanstaande kerken wordt verklaard dat de eerste dag van de week de sabbat van de Heer is; maar God heeft ons licht gegeven, dat laat zien dat het vierde gebod van de Decaloog net zo bindend is als zijn andere morele wetten. Het is ons werk om onze kinderen duidelijk te maken dat de eerste dag van de week niet de ware sabbat is, en dat het houden ervan nadat wij het licht ontvangen hebben over wat de ware sabbat is, afgoderij is en in duidelijke tegenspraak met de wet van God.²²

Ellen White voldeed aan alle eisen van de eerste Bijbelse test van authenticiteit. Zij hield het Woord en de wet van God hoog.

2. KWAMEN HAAR VOORZEGGINGEN UIT?

De meeste voorzeggingen van Ellen White hebben te maken met Bijbelse profetieën, die in de laatste dagen zullen worden vervuld. Zij schreef veel over de gebeurtenissen zoals deze zich zouden onvouwen, en gaf ook een aantal persoonlijke waarschuwingen over rampen die over de bewoners van deze aarde zouden komen. Zij schreef uitvoerig over onderwerpen als gezondheid en deed op dat gebied verbazingwekkende voorzeggingen die haar tijd ver vooruit waren. Het is zelfs zo dat de meeste daarvan nu pas in vervulling gaan.

In 1902 schreef zij dat de steden rond de baai van Californië door rampen zouden worden getroffen. Zij schreef:

*Over niet al te lange tijd zullen deze steden lijden onder het oordeel van God. San Francisco en Oakland zijn geworden als Sodom en Gomora, en God zal hen bezoeken.*²³

Zij die luisterden naar de waarschuwing van Ellen White verlieten het gebied en ontsnapten aan de aardbeving van 18 april 1906, die de voornoemde steden vernietigde! In 1890, toen er overal vrede heerste, schreef zij:

*De storm nadert... er zullen overal onlusten ontstaan. Duizenden schepen zullen in de diepte van de zee verdwijnen. Oorlogsschepen zullen ten onder gaan en er zullen miljoenen slachtoffers zijn.*²⁴

In 1904 schreef zij:

*Spoedig zullen er grote problemen tussen de naties zijn - problemen die niet zullen stoppen tot aan de wederkomst.*²⁵

De wereld heeft twee wereldoorlogen meegemaakt en sindsdien waren er veel conflictsituaties. Het is een droevig feit dat er momenteel op de wereld meer dan 200 conflicten zijn tussen etnische groepen, die leiden tot wat men etnische zuivering noemt. Behalve deze wereldwijde waarschuwingen gaf zij een aantal persoonlijke voorzeggingen over individuele kerkleden die weigerden om naar de raadgevingen van God te luisteren. Deze werden ook allemaal tot op de letter vervuld.

Wat betreft het opzetten van de gezondheidsboodschap, ontving Ellen White veel visioenen met precieze instructies over wat een gezonde leef-

stijl inhoudt. De informatie die aan het licht kwam was haar tijd ver vooruit, meestal in tegenspraak met de zienswijze van de wetenschappelijke wereld van haar tijd, en haar voorzeggingen over toekomstige gevaren voor de gezondheid ontrollen zich nu met grote snelheid.

De gezondheidsboodschap was bedoeld om de mensen te wijzen op hun verkeerde ideeën over gezondheid om daarmee een bolwerk tegen ziekte te vormen. De gezondheidsboodschap was zelfs meer dan dat, het was ook ontworpen om een volk geestelijk voor te bereiden om weerstand te bieden tegen stress en geestelijke oorlog voorzeggd voor de eindtijd. Het is Gods bedoeling om door de gezondheidsboodschap de mensheid stap voor stap terug te brengen tot die levensstijl die Hij oorspronkelijk voor de mens had bedoeld.

Toen God door zijn profeet Mozes de Israëlieten uit Egypte riep en hen naar Kanaän leidde, veranderde Hij ook de levensstijl en het dieet van Zijn volk, zodat zij voorbereid zouden zijn voor de moeilijkheden van deze reis. Velen waren ontevreden en kwamen in opstand tegen Gods plan, en zij verlangden naar de vleespotten van Egypte. Zij die in opstand kwamen werden ontrouw aan God en door hun eigen keus verbraken zij de band met de Schepper. Toen God zijn overblijfsel uit de slavernij van de zonde riep om hen voor te bereiden voor hun reis naar het hemelse Kanaän, gebruikte Hij ook een profeet om Zijn wil duidelijk te maken aan Zijn volk. God voorzag in Zijn wijsheid Zijn volk van die informatie die hen lichamelijk en geestelijk klaar zou maken voor de reis, en het staat ons vrij om Zijn raad aan te nemen of te verwerpen.

Ellen White zelf was heel zwak en ziek toen zij haar eerste visioen ontving over gezondheid, maar door de raad die haar werd gegeven aan te nemen, werd zij langzaam weer gezond en bereikte een hoge leeftijd. De ruimte ontbreekt om een uitgebreid verslag te geven van haar gezondheidsraadgevingen, maar een paar onderwerpen zijn het vermelden waard. Al in 1864, toen de medische wereld nog niet bekend was met de gevaren van tabak, en het zelfs vaak voorschreef als een geneesmiddel of een voorzorgsmaatregel tegen bepaalde longaandoeningen, schreef Ellen White:

Tabak is een gif van het ergste en dodelijkste soort, het heeft een prikkelende, en daarna een verlamdende werking op de zenuwen van het lichaam. Het is des te gevaarlijker omdat het effect op het systeem zo langzaam is, en in het begin nauwelijks waarneembaar. Massa's zijn slachtoffer geworden van zijn dodelijke werking.²⁶

Pas in 1957 concludeerde een comité van geleerden, aangesteld door de *American Heart Association*, dat roken de oorzaak was van longkanker. Zij gaf raad aan artsen met betrekking tot dit onderwerp en schreef hierover:

De arts moet een zeer matig mens zijn. De lichamelijke klachten van de mensheid zijn eindeloos, en hij moet allerlei vormen van ziekte behandelen. Hij weet dat veel van het lijden dat hij probeert te verlichten het gevolg is van onmatigheid en andere vormen van genot zoeken. Hij wordt geroepen bij jonge mensen en mensen in de kracht van hun leven en ouderen, die ziekten over zichzelf hebben afgeroepen door het gebruik van verslavende tabak.²⁷

Het feit dat zij tabak een drug noemt is heel opmerkelijk, omdat de verslavende werking van nicotine slechts recentelijk ontdekt is. Gezien dit feit en de huidige kennis dat het gebruik van tabak de voorloper is voor de ontwikkeling van behoeftes aan sterkere stimulansen zoals drugs waar vooral de jeugd gevoelig voor is, is het werkelijk verbazingwekkend dat zij over deze onderwerpen schreef in haar tijd.

Het gebruik van tabak en sterke drank is een belangrijke oorzaak van de toename van ziekte en misdaad. Tabak is een langzaam, verraderlijk, en zeer dodelijk vergif en het gebruik hiervan veroorzaakt veel schade... Jongens beginnen met het gebruik van tabak op een zeer jonge leeftijd. De gewoonte die dan wordt gevormd, wanneer lichaam en geest bijzonder gevoelig zijn voor het effect, ondermijnt de lichamelijke kracht en verlaagt het moraal.²⁸

De Bijbel leert dat het lichaam een tempel is van de Heilige Geest en we worden opgeroepen om ons lichaam te bewaren als een levend en heilig offer:

Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer; dit is uw redelijke eredienst. En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene. Romeinen 12:1,2

Dit omvat tevens het vermijden van schadelijke stoffen. De volgende opmerking kan in dit licht worden gezien:

De mens kan veel meer voor God en zijn medemens betekenen wanneer hij energiek en gezond is, dan wanneer hij lijdt onder ziekte en pijn. Gebruik van tabak, het drinken van sterke drank en verkeerde eetgewoonten veroorzaken ziekte en pijn, die de mens ongeschikt maken voor het werk dat hij in de wereld had kunnen doen.²⁹

Ellen White waarschuwde dat het gebruik van dierlijke producten in het dieet schadelijk was en dat het gebruik schadelijker zou worden naarmate de tijd vorderde. De volgende uitspraken die zo tegen de ideeën van haar tijd ingingen, zijn een kort uittreksel van wat zij schreef over dit onderwerp.

Het eten van vlees is een serieuze zaak. Moet de mens leven van het vlees van dode dieren? Het antwoord naar het licht dat God gegeven heeft is duidelijk nee. Gezondheidsinstellingen zouden de mensen over deze kwestie moeten inlichten. Artsen die zeggen dat zij het menselijk organisme begrijpen zouden hun patiënten niet moeten aanmoedigen om het vlees van dode dieren te eten. Zij zouden moeten wijzen op de toename van ziekten in de dierenwereld. Onderzoek toont aan dat zeer weinig dieren gezond zijn en dat het eten van aanzienlijke hoeveelheden vlees allerlei soorten ziekten veroorzaakt - kankers, tumoren, huiduitslag, tuberculose, en veel soortgelijke ziekten.³⁰

Deze raadgeving wordt nu pas door de wetenschap bevestigd. Het verband tussen vleesconsumptie en bovengenoemde ziekten is algemeen bekend. Wereldwijd en in mijn eigen laboratorium is dit verband heel duidelijk aangetoond.³¹

Vegetarische leefgemeenschappen hebben relatief een veel lager risico deze ziekten op te lopen dan alleseters in dezelfde leeftijdscategorie. Ellen White waarschuwde ook dat de tijd zou komen dat men, om gezondheidsredenen, moest stoppen met de consumptie van alle dierlijke producten, melk en eieren inbegrepen. Zij heeft echter nooit fanatieke ideeën geuit over dit onderwerp en waarschuwde zelfs voor omstandigheden waarbij arme mensen geen toegang hadden tot betaalbare alternatieve voeding. In 1901 schreef zij:

Wij zien dat koeien steeds zieker worden, de aarde zelf is ziek, en wij weten dat de tijd nadert dat het beter is dat wij geen melk en eieren meer eten. Maar die tijd is nog niet aangebroken. Wij weten dat als het zover is, dat de Heer zal voorzien. De belangrijkste vraag voor velen hierbij is: zal God een tafel bereiden in de wildernis? Ik denk dat het antwoord mag luiden, ja, God zal Zijn volk van voedsel voorzien.³²

In 1902 adviseerde zij dat de tijd nog niet gekomen was om melk en eieren op te geven en dat de mensen daarom voorzichtig te werk moesten gaan.

Melk, eieren en boter moeten niet in één adem genoemd worden met vlees. In sommige gevallen is het gebruik van eieren nuttig. De tijd is nog niet aangebroken dat het gebruik van melk en eieren belemmerd moet worden gestopt. Er zijn arme families waarvan de voeding hoofdzakelijk uit brood en melk bestaat. Zij hebben weinig fruit en kunnen zich geen noten veroorloven. Bij het onderwijzen van gezondheidsvormingen, evenals bij al het evangelisatiewerk, moeten wij de mensen nemen zoals zij zijn. Totdat wij hen kunnen leren hoe ze gezond voedsel kunnen bereiden dat lekker, voedzaam, en toch goedkoop is, kunnen wij niet zomaar om het beste dieet adviseren dat er is.³³

Ellen White was ervan overtuigd dat God een weg zou vinden voor de vervanging van ongezond voedsel door gezondere alternatieven. Deze voorzegging is vervuld met de introductie van nieuwe oogsten zoals sojabonen en hun bijproducten, evenals de uitbreiding van handel- en communicatieroutes.

In alle delen van de wereld zullen mogelijkheden ontstaan om melk en eieren te vervangen. En de Heer zal ons laten weten wanneer de tijd daar is om deze dingen op te geven. Hij wil dat iedereen merkt dat zij een liefhebbende hemelse Vader hebben die hen in alle dingen onderwijst. De Heer zal in alle delen van de wereld mensen geven met kennis van voedsel, en hen leren hoe zij de producten van de aarde moeten gebruiken om in hun levensonderhoud te kunnen voorzien.³⁴

Maar de tijd zou komen dat deze dingen uit het dieet moesten verdwijnen.

Spoedig zal boter niet meer aanbevolen worden, en na een tijd zal melk helemaal verdwijnen, want ziekte bij dieren neemt toe overeenkomstig met de zonde van de mens. De tijd zal komen dat het niet langer veilig zal zijn om eieren, melk, room of boter te gebruiken.³⁵

In deze tijd zijn deze voorzeggingen zodanig uitgekomen dat zowel wetenschappers als mensen in het algemeen verbaasd staan, ja, zelfs regeringen zijn in paniek geraakt over de stortvloed aan nieuwe ziekten die de landbouw heeft getroffen. In Engeland moeten alle koeien worden uitgeroeid vanwege BSE (gekkedoeienziekte). De kippen- en eierenindustrie zijn getroffen door explosief groeiende, besmettelijke bacteriën zoals salmonella, zodat de regeringen gedwongen worden om de consumptie van rauwe eieren in restaurants te verbieden.

De moderne veeteelt heeft een nieuw soort resistente bacterie voortgebracht, die een uitbraak van wereldwijde epidemieën van voedselvergiftiging door dierlijke producten mogelijk maakt. Uitbraken van voedselvergiftiging zijn niet langer beperkt tot landen of instellingen met een slechte hygiëne, maar zijn universeel geworden, zoals de vernietigende uitbraak van voedselvergiftiging veroorzaakt door de E. coli-bacterie in Japan in 1996.

De voorzeggingen die door Ellen White zijn gedaan over politieke, persoonlijke, religieuze en medische onderwerpen, zijn zo nauwkeurig vervuld dat zij zeker voldoet aan het criterium dat de voorzeggingen van een profeet uit moeten komen. Haar raadgevingen zijn niet gegeven om onze nieuwsgierigheid tevreden te stellen, maar zijn gegeven als weldaad voor de kerk en de gehele mensheid.

3. HEEFT ZIJ DE KERK OPGEBOUWD?

De visioenen die Ellen White ontving waren bedoeld om de kerk meer inzicht te geven in het woord van God en verkeerde denkbepelden te corrigeren. Net als de brieven van Paulus naar de gemeenten werden gezonden in zijn dagen - en vaak sterke woorden van terechtwijzing bevatten zelfs voor bepaalde individuele leden - zo waren ook de getuigenissen van de geest der profetie bedoeld voor het overblijfsel. Alleen een kerk uitgerust met oorlogswapens (een goed begrip van het Woord en de goede vruchten die uit hun relatie met God voortkomen) kon de reddende boodschap van verlossing brengen aan een ten onder gaande wereld. Net als in de dagen van Paulus, wordt de boodschap aan de kerk vaak verkeerd gebruikt door hen die de waarheid willen verdraaien.

Een ieder, die zijn broeder haat, is een mensenmoorder en gij weet, dat geen mensenmoorder eeuwig leven blijvend in zich heeft. Hieraan hebben wij de liefde leren kennen, dat Hij zijn leven voor ons heeft ingezet; ook wij behoren dan voor de broeders ons leven in te zetten. 1 Johannes 3:15,16

Ellen White waarschuwde duidelijk tegen zulk verkeerd gebruik en adviseert een zorgvuldige studie van de getuigenissen in hun context:

Het zal duidelijk worden dat zij die valse boodschappen verkondigen geen hoogstaand idee hebben van eer en rechtschapenheid. Zij zullen de mensen misleiden, en zullen naast hun fouten, verwarring zaaien over de getuigenissen van zuster White, en haar naam gebruiken om hun werk kracht bij te zetten. Zij kiezen die delen van de getuigenissen die zij denken te kunnen verdraaien om hun standpunt te verdedigen, en ze neer te zetten als onwaarheden, zodat hun dwaling gewicht krijgt en door de mensen geaccepteerd wordt. Zij misinterpreteren en misbruiken hetgeen God aan de kerk heeft gegeven om Zijn overblijfsel te waarschuwen, te adviseren, te troosten en te bemoedigen. Zij die de getuigenissen ontvangen als boodschappen van God zullen er door geholpen en gezegend worden; maar zij die ze gedeeltelijk gebruiken om slechts een theorie of idee van zichzelf te onderbouwen, als rechtvaardiging voor hun dwaling, zullen door hun zienswijze niet gezegend of bevoorrecht worden.³⁶

Aparte getuigenissen werden vaak opgeschreven voor hen die van de waarheid waren afgeweken, niet hooghartig, maar om hen te verzekeren van Gods liefde. Degenen in de kerk die het niet nodig vonden om te werken voor het behoud van zielen, werden ook terechtgewezen.

Wij zagen dat wij niets konden betekenen voor de verloren schapen om ons heen totdat wij eerst de tekortkomingen bij velen binnen de kerk hadden gecorrigeerd. Zij hadden deze arme zielen laten verdwalen. Zij voelden geen verantwoording voor hen. Ik schreef indringende getuigenissen, niet alleen voor hen die ver afgedwaald waren en de kerk hadden verlaten, maar ook voor die leden binnen de kerk die gefaald hadden bij het zoeken naar de verloren schapen.³⁷

Het feit dat de geest der profetie in de eerste plaats bedoeld is voor de kerk, betekent niet dat het onder een korenmaat moet worden verborgen, net zomin als de brieven van Paulus onder een korenmaat werden verborgen. De wereld moet de waarheid zoals hij verkondigd wordt door zijn knechten, de profeten, leren kennen. De waarheid is voor iedereen, waarschuwing en terechtwijzing is voor de kerk.

Er zijn sommigen met verantwoordelijke posities die weinig ervaring hebben met het werk van de heilige Geest. Zij aanvaarden het licht van de waarschuwingen, terechtwijzingen en bemoedigingen die in deze laatste dagen aan de kerk gegeven worden niet, omdat zij in hun harten en hun geest niet de Geest van goddelijke genade ontvangen hebben. Deze personen zijn geneigd het feit te verbergen dat in samenhang met het werk van de drie-engelenboodschap, de Heer, door de geest der profetie, Zijn wil aan Zijn volk heeft bekendgemaakt. Zij denken dat de waarheid makkelijker zal worden aanvaard als dit feit achtergehouden wordt. Maar dit is slechts een menselijke redenering. Juist het feit dat dit licht voor de mensen niet voortkomt uit de menselijke geest, zal indruk maken op een grote groep mensen die geloven dat de gaven van de Geest aanwezig zullen zijn in de kerk in de laatste dagen. De aandacht van velen zal zo worden gewonnen en zij zullen worden overtuigd en bekeerd. Velen zullen hiervan onder de indruk raken die anders nooit zouden zijn bereikt.³⁸

Ellen White zelf heeft nooit aanspraak gemaakt op de titel van profetes, maar sprak over zichzelf als de boodschapster van God. Maar zij heeft nooit degenen die haar profetes noemden terechtgewezen. Haar getuigenissen aan de kerk beslaan zo'n groot terrein, en waren zo uitgebreid, dat daarin alle situaties van iedereen die nu leeft tot aan de eindtijd beschreven staan. Iedereen zal in de getuigenissen vinden wat hem of haar aangaat en wanneer het wordt aanvaard, zal het een verandering van karakter veroorzaken, wat God ook voorheeft met al Zijn kinderen. Zij schreef:

Ik zei dat ik niet beweerde een profetes te zijn. Ik heb nooit voor de mensen gestaan en op deze titel aanspraak gemaakt, hoewel velen mij zo noemden. Ik heb de opdracht te zeggen, 'ik ben een boodschapper van God, gezonden om een boodschap van terechtwijzing voor de dwalende,

en bemoediging voor de nederige en de onwaardige te brengen'. Zowel schriftelijk als mondeling moet ik de boodschappen doorgeven die ik ontvangen heb. Het woord aan mij gegeven is, 'Je zult gehoorzaam ben terechtwijzen die het geloof van het volk van God beschadigen. Schrijf de dingen op die Ik je zal aanreiken, zodat zij tot het einde der tijden zullen getuigen van de waarheid'.³⁹

Als wij de verschillende soorten werk zien waartoe zij aanzette, was Ellen White inderdaad meer dan een profet voor de kerk.

4. HEEFT ZIJ CHRISTUS VERHOOGD ALS DE ZOON VAN GOD?

Jezus Christus is het allesoverheersende thema in alle publicaties van Ellen White. Zij schreef vier boeken speciaal over het leven en de leer van Christus, en haar boek over het leven van Christus, *De Wens der Eeuwen*, wordt gezien als het meest volmaakte boek dat ooit over het leven en het werk van Christus geschreven is. Haar boeken leiden de mens tot Christus en brengen het verlangen teweeg om bij Hem te horen, zoals wij kunnen opmaken uit een uittreksel uit het boek *The Youth's Instructor*, in het hoofdstuk getiteld: "Are you buying the treasure?"

Jezus Christus, de Majesteit van de hemel, werd niet opgemerkt in Zijn verschijning als mens. Hij was de goddelijke, door God gezonden leraar, de hemelse schat aan de mensen gegeven. Hij was "schoner dan de mensenkinderen", maar zijn ongeëvenaarde schoonheid ging schuil onder het kleet van armoede en lijden. Hij bedekte Zijn heerlijkheid zodat God onder de mens kon vertoeven, en deze schat van grote waarde werd door de mensen niet berkend, "maar zo velen als Hem hebben aangenomen, heeft Hij macht gegeven om zonen Gods te worden, een ieder die in zijn naam gelooft, die niet uit bloed geboren is noch uit de wil van het vlees, noch uit de wil van een man, maar uit God." De mens die Christus vindt, de mens die de schat van verlossing ziet, heeft de akker gevonden met de verborgen schat. "Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond (en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader,) vol van genade en waarheid... En uit deze genade hebben wij allemaal "genade op genade" ontvangen. De schat is inderdaad verborgen onder de mantel van menselijkheid. Christus is de "onnaspeurlijke rijkdom",

en bij die Christus vindt, vindt de hemel. De mens die op Jezus ziet, die in het geloof op Zijn goedheid vertrouwt, vindt de eeuwige schat. In de gelijkenis is hij die de schat vindt zo blij, dat hij alles wat hij bezit verkoopt om daarmee de akker te kunnen kopen.

In een andere uiteenzetting belicht zij de groei van de relatie met Christus en hoe wij door Zijn genade opnieuw kinderen van God en mede-arbeiders van God kunnen worden.

Al het geestelijk leven komt van Jezus Christus. 'Doch allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden' Johannes 1:12. Maar wat is het onmiddellijke resultaat van het kinderen van God worden? Het resultaat is dat wij mede-arbeiders van God worden. Er moet veel werk worden verzet voor de redding van onze eigen ziel en om ons te bekwamen om anderen vanuit hun ongeloof te winnen voor een leven dat geleid wordt door het geloof in Christus Jezus. 'Voorwaar voorwaar Ik zeg u, hij die in Mij gelooft (met een onachtzaam geloof? - nee, met een volbardend geloof dat door liefde werkt en de ziel reinigt) heeft eeuwig leven. Ik ben het brood des levens... Ik ben het levende brood dat van de hemel is nedergedaald; als iemand van dit brood eet, zal hij eeuwig leven, en het brood dat Ik hem zal geven is mijn vlees, dat ik geven zal voor het leven van de wereld... Als je niet eet van het vlees van de Zoon des mensen, en zijn bloed drinkt, zal er geen leven in je zijn. Wie mijn vlees eet, en mijn bloed drinkt, heeft het eeuwige leven, en Ik zal hem opwekken ten jongste dage.'⁴⁰

De geschriften van Ellen White hebben altijd de neiging om onze relatie met Christus in een juist perspectief te plaatsen. Er zijn mensen die geloven dat het kennen van Christus in zichzelf genoeg is om behouden te worden. Christus kwam om te redden dat wat verloren was, en Hij kwam om de mens te herstellen naar het beeld van God. De mens kan geen verlossing aanvaarden en tegelijkertijd de heiligmaking afwijzen, die beide als gaven van God worden aangeboden door de verdiensten van Christus. Hierover schreef Ellen White:

In deze tijd wordt het woord van God niet als betrouwbaar gezien. Het woord van Christus staat lijnrecht tegenover menselijk verlangen en genot, en veroordeelt favoriete gewoonten en levensstijl - het Woord dat

veles was geworden en onder ons heeft gewoond - wordt genegeerd en veracht. De leer en het voorbeeld van Christus worden niet als maatstaf genomen voor het leven van de belijdende volgeling van Christus. Velen die de naam van Jezus noemen, gaan hun eigen weg in plaats van het volgen van de voetstappen van de Meester die zij belijden. Zij tonen niet dezelfde gezindheid die Christus liet zien in Zijn zuivere, oprechte liefde tot God, en in Zijn liefde voor de gevallen mens. Zij geloven God niet op Zijn woord en stellen hun belangen gelijk aan Jezus Christus. Zij vormen niet de gewoonte om met Jezus te communiceren, of Hem als een gids en raadgever aan te nemen en zo een duidelijk omljnd christelijk leven aan te leren. Zij die niet alleen de woorden van Jezus boren, maar ze ook doen, laten in hun karakter het werk van de heilige Geest zien. Het resultaat van het innerlijk werk van de heilige Geest is te zien aan de wijze waarop wij ons gedragen. Het leven van een Christen is geborgen bij Christus in God, en God erkent hen die van Hem zijn, en verklaart, "jullie zijn mijn getuigen". Zij getuigen dat goddelijke kracht hun harten beïnvloedt en hun wandel vormt. Hun werken getuigen dat de Geest binnenin hen werkt; zij die met hen verbonden zijn, zijn ervan overtuigd dat zij Jezus Christus als hun Voorbeeld hebben.⁴¹

In al haar werken wordt Christus verhoogd als onze Verlosser, de enige door wie wij kunnen worden gered:

De verlosser van de wereld werd behandeld zoals wij verdienen behandeld te worden, zodat wij behandeld kunnen worden zoals Hij verdient. Hij kwam naar deze wereld en nam onze zonden op Zijn eigen goddelijke ziel, zodat wij Zijn toegerekende gerechtigheid konden verkrijgen. Hij werd veroordeeld voor onze zonden, waar Hij geen deel aan had, opdat wij door Zijn gerechtigheid rechtvaardig konden worden verklaard, waarin wij geen deel hadden. De verlosser van de wereld gaf Zichzelf voor ons. Wie was Hij? - De Majesteit van de hemel, die Zijn bloed uitstortte op het altaar van gerechtigheid voor de zonden van de schuldige mens. Wij moeten onze relatie met Christus en Zijn relatie met ons kennen. Wij moeten God volledig vertrouwen en Hem bidden in de kleine en de grote noden. De Heer bemoedigt ons vertrouwen; en het grote bewijs van onze band met Christus en de beste uiting van onze liefde voor Hem is gehoorzaamheid te betrachten aan Zijn eisen.

Als u Jezus Christus liefheeft, wat een afspiegeling is van het leven van Christus in de ziel, dan zult u doen wat Hij u opdraagt. Dit is praktisch geloven. Vrijgekocht door het losgeld, betaald voor uw ziel, zult u voorwaarts gaan en laten zien hoeveel u van Jezus houdt door geboorzaam te zijn aan Zijn geboden. Je zult vruchten voort brengen door zijn wetten te gehoorzamen, omdat u ranken bent van de levende wijnstok. Het is Zijn gebed dat Zijn blijdschap in u mag blijven en dat uw blijdschap volkomen zal zijn.⁴²

Zij verhoogde Jezus Christus werkelijk als de Zoon van God.

5. SPRAK ZIJ MET AUTORITEIT?

Ellen White moest voortdurend een gevecht leveren met mensen die haar door het slijk haalden en haar boodschap belachelijk maakten. Zij werd geconfronteerd met de grootste uitdagingen toen zij nog jong en zwak was en menselijk gesproken was er geen manier waarop zij gezag zou hebben kunnen uitstralen zonder direct ingrijpen van God. God koos de zwakste onder de zwakken om de sterken te verwarren. De autoriteit die zij had kwam van God. De woorden van God maakten indruk, niet de dienstmaagd. Zonder dat gezag zouden de pilaren van het adventgeloof allang zijn neergehaald, maar zij worden gedragen door het woord en zullen tot het einde toe blijven staan. Zij schreef:

Ik heb de opdracht te zeggen tegen hen die de fundamenten proberen neer te halen van ons zevende-dags adventisten, dat wij Gods volk zijn dat Zijn geboden houdt. In de laatste vijftig jaar zijn alle vormen van ketterij op ons losgelaten, om onze geest te verwarren over de leer van Gods woord - in het bijzonder over het werk van Jezus in het hemels heiligdom, en de boodschap uit de hemel voor deze laatste dagen, gegeven door de drie engelen uit het veertiende hoofdstuk van Openbaring. Allerlei soorten boodschappen zijn de zevende-dags adventisten opgedrongen om de plaats van de waarheid in te nemen. Stuk voor stuk zijn de boodschappen onder gebed onderzocht en bestudeerd en Zij getuigen van de wonderwerkende macht van de Heer. Maar de wegwijzers die ons gemaakt hebben tot wat wij zijn, moeten behouden blijven, zoals God heeft laten zien in Zijn woord en de getuigenissen van Zijn geest. Hij roept ons op om gelovig vast te houden aan fundamentele grondslagen die gebaseerd zijn op absolute autoriteit.⁴³

6. BRACHT ZIJ GOEDE VRUCHTEN VOORT?

Het leven en werk van Ellen White was gewijd aan de dienst aan God. Al haar gepubliceerde werken, bij elkaar 55 boeken, bevatten de vruchten van iemand die Jezus kent en liefheeft. In haar duizenden brieven aan mensen sprak zij altijd de waarheid in liefde, zelfs als het een boodschap van terechtwijzing was. Zij deed haar best om anderen op te bouwen en leefde naar wat zij leerde. Zoals zij zegt in haar boek *Education*:

Door de zonde was het goddelijke beeld geschonden, en bijna uitgewist. De fysieke krachten van de mens waren verzwakt, zijn mentale capaciteit was verminderd, zijn geestelijke visie verduisterd. Hij was aan de dood onderworpen. En toch werd de mens niet zonder hoop achtergelaten. Door eindeloze liefde en genade werd het plan van verlossing gemaakt een voorwaardelijk leven geschonken. Om in de mens het beeld van zijn Maker te herstellen, om hem in de perfecte staat terug te brengen waarin hij was geschapen, om de ontwikkeling van zijn lichaam, geest en ziel te stimuleren, zodat het goddelijke doel van zijn schepping gerealiseerd zou worden - dit moest het werk van de verlossing zijn. Dit is het doel van de opvoeding, het belangrijkste levensdoel.⁴⁴

Ellen White was niet alleen een boodschapper, maar werkte ook als zendingeling. Zij hielp met het opzetten van zendingsposten op verschillende plaatsen in de wereld en moedigde iedereen aan om deel te nemen aan het grote werk, de verspreiding van het evangelie:

De gekruisigde Christus - spreek ervan, bid ervoor, zing ervan en het zal harten breken en winnen. Dit is de kracht en de wijsheid van God om zielen voor Christus te winnen... De liefde van God in de harten van de arbeiders zal worden herkend door hen waarvoor zij werken. Zielen dorsten naar het water des levens. Wees geen lege vaten. Als u de liefde van Christus aan hen openbaart, zult u de hongerigen en dorstigen tot Jezus leiden, en Hij zal hun het brood des levens en het verlossende water geven.⁴⁵

Het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten is de meestverbreide protestantse kerk ter wereld. Zij onderhoudt 5.000 scholen, 350 universiteiten en hogescholen over de hele wereld en heeft een wereldwijde gezond-

heidsorganisatie opgezet die gezond voedsel aan miljoenen mensen levert en meer dan 200 ziekenhuizen heeft in steden en in verafgelegen gebieden. Daarbij heeft de kerk een wereldwijde hulporganisatie (ADRA) die een belangrijke rol heeft gespeeld bij het transport van hulpgoederen naar gebieden die getroffen zijn door natuurrampen en oorlogen.

Deze grote successen in zo'n korte tijd zouden onmogelijk geweest zijn zonder haar raadgevingen en werk. Dit zijn de vruchten van haar arbeid. Het levenswerk van Ellen White eindigde op 16 juli 1915, toen zij 87 jaar oud was. Zij werd naast haar man begraven op de Oak Hill begraafplaats in Battle Creek, in Michigan. Kort na haar dood plaatste de *New York Independent* het volgende artikel:

*Zij toonde geen geestelijke hovaardij en zij zocht geen eigen gewin. Zij leefde het leven en deed het werk van een waardig profetes, de meest bewonderenswaardige uit de Amerikaanse geschiedenis.*⁴⁶

De pers in een commentaar op haar dood zei:

*Het leven van Ellen White is een waardig voorbeeld voor iedereen... Zij was een nederig en toegewijd discipel van Christus en ging altijd rond goedgevoelend... Zij werd geëerd en gerespecteerd door iedereen die een nobele vrouw apprecieert, die toegewijd is aan onzelfzuchtige arbeid voor verheffing en verbetering van het mensdom. Haar dood markeert het beëindigen van weer een vooraanstaand leider op religieus gebied en iemand wiens leven bijna 90 jaar overliep van goede werken, vriendelijke woorden, en ernstige gebeden voor de hele mensheid.*⁴⁷

*Ondanks het feit dat de boeken van mevrouw White geschreven werden ver voor het begin van de moderne wetenschappelijke voedingsleer, is er nog steeds geen beter en vollediger boek verschenen.*⁴⁸

7. WAREN BIJ HAAR DE NOODZAKELIJKE LICHAMELIJKE TEKENEN ZICHTBAAR?

De fysieke tekenen kenmerkend voor een echte profet van God zijn zo overweldigend, dat zij slechts kunnen worden verklaard door goddelijk ingrijpen. Valse profeten zijn altijd al een plaag geweest voor het volk van God en voor de wereld in het algemeen. De ware profeten van God werden zwaar vervolgd, gemarteld en zelfs op de meest vreselijke manier gedood. Valse profe-

ten daarentegen, voorspellen meestal sensationele profetieën van voorspoed of beloften van verlossing op grond van exclusiviteit inplaats van verlossing in Christus en gehoorzaamheid aan Zijn eisen. Trots en zelfzucht zijn de twee grote barrières die de mens verhinderen het gratis geschenk van verlossing te accepteren.

God heeft het in Zijn wijsheid nodig geacht om de ware gave van de profetie te verbinden met fysieke tekenen die niet kunnen worden vervalst. Samen met alle criteria die van toepassing zijn op een profeet van God, zal niemand zich kunnen verontschuldigen die Zijn profeet afwijst.

De fysieke tekenen verbonden met een profeet tijdens een visioen die wij al eerder in dit hoofdstuk hebben behandeld, zijn de volgende:

1. De profeet valt verzwakt neer.
2. De profeet wordt door God versterkt en opgericht.
3. De ogen van de profeet zijn wijd open tijdens het visioen.
4. De profeet ademt niet tijdens het visioen.

In geval van Ellen White vond God het goed om in het openbaar de authenticiteit van haar visioenen vast te leggen. Met name in de eerste jaren van haar dienstwerk kreeg zij vaak visioenen op openbare bijeenkomsten waar veel sceptici en artsen haar konden onderzoeken op het moment dat zij een visioen had. Verslagen van ooggetuigen zijn verbazingwekkend en bewijzen zonder twijfel dat Ellen White alle lichamelijke tekenen vertoonde, die beschreven staan in het woord van God. Nadat haar opdracht en authenticiteit was vastgesteld, ontving zij vooral in haar latere jaren de meeste visioenen in de nacht, net als de profeet Daniël (Daniël 7:12).

Voordat wij kijken naar het bewijsmateriaal van het medisch onderzoek, lijkt een ooggetuigenverslag van een oude vriend van Ellen White zinvol. J.N. Loughborough, die haar 50 maal tijdens een visioen zag, beschrijft de gebeurtenissen als volgt:

Wanneer zij een visioen krijgt, jubelt zij driemaal in verrukking: Glorie! dat keer op keer weergalmt; de tweede en in het bijzonder de derde keer is zachter maar aangrijpende dan de eerste keer, de stem lijkt te komen van iemand die op afstand staat en net buiten het geboor. Na vier of vijf seconden lijkt zij ineens te zakken alsof zij flauwvalt of haar kracht verliest. Onmiddellijk daarna lijkt zij vervuld te worden met bovenmenselijke kracht. Soms staat zij onmiddellijk op en loopt door de kamer.

Zij maakt veel bewegingen met haar handen en de armen, wijzend van links naar rechts terwijl zij haar hoofd draait. Al haar bewegingen zijn sierlijk. In welke positie zij haar hand of arm ook houdt, het is onmogelijk voor wie dan ook om ze te bewegen. Haar ogen zijn altijd open, maar zij knippert niet; zij houdt haar hoofd omhoog en zij kijkt naar boven, niet op een afwezige manier; maar met een aangename uitdrukking, slechts anders dan gewoonlijk doordat zij naar iets in de verte lijkt te kijken. Zij ademt niet, en toch slaat haar pols regelmatig. Haar uitdrukking is aangenaam en zij heeft een gezonde kleur op haar gezicht, zoals gebruikelijk.⁴⁹

Alle vier de criteria die in de Bijbel worden genoemd, en in de juiste volgorde, worden hier beschreven en onderbouwd door veel vooraanstaande ooggetuigen. Een andere getuige (Nellie Sisley Star) vertelt over de gebeurtenissen rond een visioen dat Ellen White had op 12 juni 1868, tijdens een bidstond in Battle Creek. Verwijzend naar Ellen White beschrijft zij de volgende gebeurtenissen:

Zij wandelde heen en weer en sprak tegen ons, en terwijl zij liep, viel zij neer. Zij viel geleidelijk. Zij viel alsof zij door de handen van engelen werd ondersteund... Wij dachten dat zij flauwgevallen was, maar broeder White zei: "Maak je geen zorgen. Mijn vrouw is niet flauwgevallen, zij heeft een visioen." Ik wilde dat ik het gevoel kon beschrijven dat wij allemaal hadden. Er heerste een doodse stilte; zelfs de kinderen maakten geen lawaai... Het was of de hemel naar ons toe kwam en ons bedekte... Zuster White lag doodstil en buiten bewustzijn. Wat een indruk maakte dat op ons. Broeder White zei: "Misschien zijn er onder u enkelen die twijfelen aan de roeping van mijn vrouw. Wij zouden het fijn vinden als deze mensen naar voren komen om de lichamelijke tekenen te toetsen in het licht van de Bijbel. Het kan sommigen van u helpen." Ik wist dat mijn moeder enige twijfel had. Wij waren overgekomen uit Engeland en zij was lid geweest van de Anglicaanse kerk. Zij begreep het niet helemaal, dus zei ik: "Moeder laten wij naar voren gaan, zodat wij haar hoofd goed kunnen zien." Ondertussen was broeder White neergeknield, en had het hoofd en de schouders van zuster White op zijn knieën genomen. Ook anderen kwamen naar voren. Onder hen waren twee buitengewoon sterke mannen. Zij stonden elk aan een kant van haar zuster

White. Broeder White zei: "Nu hebben wij allemaal zuster White zien vallen; we weten dat zij haar natuurlijke kracht verloor. Nu zullen wij zien of zij bovenmenselijke kracht heeft." Zij lag met haar handen rustig gevouwen op haar borst. Zij lag rustig en keek naar een hoek van het gebouw. Haar ogen waren open met een aangename uitdrukking op haar gelaat. Niets onnatuurlijks of ongewoons. Broeder White zei tegen deze grote mannen: "Trek haar handen los. Pak met twee handen één hand van haar en probeer slechts haar handen uit elkaar te trekken." Dat deden zij en zij bleven uit alle macht trekken totdat sommigen van ons bang werden dat zij haar zouden bezeren. Broeder White zei: "Maak je geen zorgen; zij is veilig in Gods hand, en je kunt trekken totdat jullie volkomen overtuigd zijn." Zij zeiden: "Wij zijn nu volkomen overtuigd. Wij hoeven niet verder te trekken."

Toen zei hij: "Probeer één vinger tegelijk te bewegen." Maar ook dat was onmogelijk. Zij konden zelfs geen vinger bewegen. Ze leek wel een blok graniet. Uiterlijk was er niets aan haar te bemerken, maar zij kon gewoon niet worden bewogen. Wij keken of haar ogen waren gesloten en of zij ademde. Toen deed zij haar handen uit elkaar en zwaaide er mee. Wij zeiden: "We zullen zeggen als zij uit het visioen komt, dat zij gevlogen heeft." Broeder White zei tegen deze mannen: "Houd haar nu vast." Ik denk dat zij dachten daartoe in staat te zijn. Zij grepen haar bij de polsen, maar zij konden haar niet tegenhouden. Het zag er naar uit alsof een kind haar aan zou kunnen, maar niemand kon haar armen tegenhouden.

Broeder White zei: "Wij hebben genoeg gezien en nu zullen wij gaan zien of haar oogleden zullen sluiten." Er stond een grote petroleumlamp dichtbij op een standaard. Hij haalde de lampekop eraf en bracht het licht dichtbij haar ogen. Wij dachten dat zij haar ogen zou wegdraaien om ze te beschermen, maar dat deed ze niet. Zij was absoluut buiten bewustzijn. De uitdrukking op haar gezicht veranderde van tijd tot tijd. Soms zag zij er blij uit. Andere keren konden wij zien dat iets haar verontrustte, maar de oogleden sloten zich niet.

Broeder White zei: "Nu moeten wij zien of zij ademt." Wij zagen geen adembaling. Alles leek normaal, alleen ademde zij niet. Broeder White zei: "Haal een spiegel, dan kunnen wij dat testen." Toen ging iemand bij de burens een spiegel halen, en zij hielden hem voor haar gezicht, maar de spiegel besloeg niet. Er was dus geen adem.⁵⁰

Het is opmerkelijk dat de volgorde van gebeurtenissen gelijk is aan die van de Bijbel. Ellen White had vaak te maken met felle tegenstand. Ooit kreeg zij in zo'n situatie een visioen tijdens een bijeenkomst waarbij mensen zich verzetten tegen haar visioenen. De tegenstanders schreeuwden, interrumpcerden, lazen hardop uit de Bijbel en probeerden met alle middelen om haar te stoppen, maar zij sprak zonder ophouden vanaf de middag tot aan zonsondergang met een stem die boven het kabaal van de tegenstanders te horen was totdat zij het opgaven. Op een gegeven moment gaven zij haar een zware Bijbel in handen, waaruit zij begon voor te lezen, terwijl zij met haar ene hand de Bijbel boven haar hoofd hield en met de andere hand naar de teksten wees zonder te kijken. Otis Nichols, een ooggetuige van de vergadering, beschrijft de gebeurtenis als volgt:

Toen pakte Thayer een zware, grote familiebijbel die op de tafel lag en zelden gebruikt werd. Hij opende hem en legde hem geopend op de borst van Ellen terwijl zij een visioen had, daar zij op dat moment achterover tegen de muur leunde in de hoek van de kamer. Direct nadat de Bijbel op haar was gelegd, stond zij op en liep naar het midden van de kamer met de Bijbel geopend in één hand en tilde hem op zover zij kon, en terwijl zij constant omhoog keek, verklaarde zij op een plechtige manier: "Het geïnspireerde getuigenis van God" of woorden van die strekking. Zij ging zo lange tijd door, terwijl zij de Bijbel vasthield in haar uitgestrekte hand. Haar ogen waren naar boven en niet op de Bijbel gericht, en zij sloeg de bladzijden om met de andere hand en plaatste haar vinger op bepaalde tekstgedeelten en las met plechtige stem de woorden voor die er stonden. Velen onder ons keken naar de teksten waar haar vinger naar wees om te zien of zij het juist had, omdat haar ogen op datzelfde moment omhoog waren gericht. Sommige van de teksten behandelden het oordeel over de zondaars en de godlasteraars en andere bevatten oproepen en instructies aangaande onze huidige conditie. Zo sprak zij de hele middag tot aan zonsondergang toen het visioen eindigde.⁵¹

Tenslotte is het noodzakelijk om de getuigenverklaringen van medici te bezien, die Ellen White onderzochten tijdens een visioen. Wij zullen twee goedgedocumenteerde voorvallen bespreken. Allereerst de conferentie gehouden in juni 1854, waarbij vertegenwoordigers van veel kerken aanwe-

zig waren, en ten tweede de conferentie gehouden in Hillsdale, Michigan, waarbij ook veel mensen aanwezig waren. Op de eerste bijeenkomst kreeg Ellen White een visioen op 26 juni 1854, en David Seeley, die het getuigenis van anderen bevestigt, schrijft het volgende:

Ik was op die bijeenkomst aanwezig en was getuige van het onderzoek. Ik onderschrijf wat broeder en zuster Lamson beweren en ik zou bieraan willen toevoegen dat dokter Flemming en nog een andere, jonge arts het onderzoek uitvoerden. Nadat mevrouw White opstond, zoals zij opmerkten, en de teksten uit de Bijbel aanbaalde, vroeg dokter Flemming om een brandende kaars... Hij hield deze kaars zo dicht mogelijk bij haar lippen zonder haar lippen te verbranden, precies voor haar neus en mond, zodat het zichtbaar zou moeten zijn als zij ademde. Er was niet de minste beweging te zien in de vlam. Toen zei de dokter nadrukkelijk: "Nu is het voor altijd duidelijk, er is geen adem in haar lichaam."⁵²

Op de tweede bijeenkomst vroeg James White om een dokter om zijn vrouw te onderzoeken tijdens een visioen. Bij deze gelegenheid was dokter Lord aanwezig en ook hij vond geen adem tijdens het visioen. Er zijn twee rapporten uitgebracht over deze gebeurtenis. Het eerste is van het echtpaar Fowler, dat het volgende verklaart:

Wij waren aanwezig toen zuster E.G. White een visioen kreeg in Waldron's Hall, in Hillsdale. Dokter Lord deed het onderzoek en zei: "Haar hart slaat, maar er is geen adem. Er is leven, maar geen actie van de longen. Ik heb geen verklaring voor deze lichamelijke toestand."⁵³

Het tweede getuigenis is van C.S. Cover die verklaart:

Ik was aanwezig toen zuster White het bovengenoemde visioen had in Waldron's Hall, in Hillsdale. Als aanvulling op hetgeen hierboven gezegd is, hoorde ik de dokter zeggen dat zuster White's conditie "zijn verstand te bovenging". Verder zei hij, "Er is hier iets bovennatuurlijks aan de hand."⁵⁴

Ellen White is de enige profeet in de huidige geschiedenis die voldoet aan alle Bijbelse criteria van een profeet van God. Zij schreef scherpzinnige getuigenissen en ontving opdrachten van God die de noodzakelijke leiding bevatten

voor Gods overblijfsel in de eindtijd. Zij die deze instructie ter harte nemen, zullen een beter inzicht krijgen in de wil van God en in een hechtere relatie geleid worden met God. Zij schreef:

Er is overvloedig licht gegeven aan onze mensen in deze laatste dagen. Of ik blijf leven of niet, mijn geschriften zullen constant spreken, en hun werk zal voorwaarts gaan zolang de tijd doorgaat. Mijn geschriften worden bewaard in het archief, en ook als ik niet blijf leven, deze door God aan mij gegeven woorden zullen leven en tot de mensen spreken. Maar mijn kracht wordt nog gespaard, en ik hoop door te gaan en nog veel zinvol werk te doen. Het kan zijn dat ik blijf leven tot de Heer komt, maar als dat niet zo is, vertrouw ik erop dat men van mij zal zeggen, "Zalig de doden die in de Here sterven van nu aan; Ja, zegt de Geest, dat zij rusten van hun moeiten, want hun werken volgen hen na."⁵⁵

REFERENTIES

1. Gerhard Friedrich, *Prophets and Prophecies in the New Testament*, vol 6, p. 859
2. Arthur L. White, "Prophetic Guidance in Early Days", *Ministry* 1946
3. Ellen G. White, *letter* 3, 1847
4. *MS* 88a, 1900
5. Arthur White, *Bio* 1
6. *Great Controversy*, p. 7
7. *Colporteur Ministry*, p. 125
8. *Testimonies*, Vol. 2, pp. 605,606
9. *Selected Messages*, Vol 1, p. 18
10. *Selected Messages*, Vol 1, p. 416, 1885; *Early Writings*, p. 78
11. *Review & Herald*, August 11, 1853, p. 53
12. *MM* 88, 1904
13. *Westminster Confession*, chapter 1, art 10,5
14. *5 Testimonies*, p. 703
15. *Great Controversy*, p. viii
16. *Selected Messages*, Vol 2, p. 48
17. *Early Writings*, p. 118
18. *15 MR*, p. 351
19. *ST* 01-25-05
20. *Selected Messages*, Vol 1, p. 371

21. *ST*, 04-04-95
22. *EE*, pp. 287,288
23. *Evangelism*, pp. 403,404
24. *Signs of the Times*, April 21, 1890
25. *Review & Herald*, February 11, 1906
26. *CH*, p. 84
27. *CH*, pp. 321,322
28. *MR*, p. 115
29. *HR*
30. *Counsels on Diet and Foods*, p. 338
31. W.J. Veith, 1993, *Diet and Health*, New Scientific Perspectives, Southern Publishing Association, Cape Town.
32. *Counsels on Diet and Foods*, p. 359
33. *Counsels on Diet and Foods*, p. 351
34. *Counsels on Diet and Foods*, p. 359
35. 8 *MR*, *Letter 14*, 1901, p. 3
36. *Testimonies to Ministers*, p. 42,43
37. *LD 15*, 187
38. 1888, p. 808
39. *Review & Herald*, Jan. 26, 1905
40. 1 *Selected Messages*, p. 137
41. *Review & Herald*, 05-12-96
42. *Review & Herald*, 03-21-93
43. 4 *MR*, p. 246
44. *ED*, p. 15,16
45. 1 *LHU* 126
46. *The New York Independent*, August 23, 1915
47. *Star*, St. Helena, CA July 23, 1915
48. Clive M. McCay, "A Nutrition Authority Discusses Mrs. E.G. White", *Review & Herald*, Febr 26, 1959, p. 10
49. 1 *PLO* p. 122
50. 2 *Bio*, p. 232,233
51. 1 *Bio*, p. 104
52. 1 *Bio*, p. 303
53. 1 *Bio*, p. 351
54. 1 *Bio*, p. 351,352
55. *SM*, 55,56

16

HET VIEREN VAN DE OPSTANDING VAN CHRISTUS

Wat moet ik doen als ik de waarheid heb ontdekt en mijn leven in overeenstemming met God wil brengen? Daar Jezus de weg, de waarheid en het leven is, is het duidelijk dat mijn daden geleid moeten worden door Zijn geopenbaarde wil. De Bijbel is onze gids, en daaruit kunnen wij leren Jezus' voetstappen te volgen. De grootste opdracht ooit aan de mens gegeven is om het evangelie aan de bekend te maken.

Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping. Wie gelooft en zich laat dopen zal behouden worden, maar wie niet gelooft zal veroordeeld worden. Marcus 16:15,16

De woorden die in vers 16 worden gesproken zijn van essentieel belang voor een verloren wereld.

Hij die gelooft en zich laat dopen zal behouden worden.

Het is niet genoeg om het evangelie te geloven. Je moet er ook naar leven.

Niet een ieder die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd en in uw naam boze geesten uitgedreven en

in uw naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid. Matteüs 7:21-23

De mensen die in deze tekst genoemd worden, zijn de mensen die zeggen in Jezus te geloven. Zij prediken in Zijn naam, zij beweren zelfs grote werken in de naam van Jezus gedaan te hebben, maar zij doen ongerechtigheid. Het woord wetteloosheid dat hier wordt genoemd, komt van het Griekse woord “anomia”, dat wetteloosheid of wetsovertreding betekent, en overtreding van de wet is de juiste definitie van zonde volgens de Bijbel.

Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid en de zonde is wetteloosheid. 1 Johannes 3:4

Gehoorzaamheid is de vrucht van een relatie met God. Het begrijpen van het karakter van God, Zijn liefde en zorg voor heel Zijn schepping is essentieel als wij de eisen van de wet willen begrijpen. Zij die in een nieuw verbondsrelatie met God aangaan zullen de wet willen houden omdat zij het basisprincipe van de liefde begrijpen dat in de wet tot uitdrukking komt. Gehoorzaamheid is beter dan offeranden en het houden van de wet brengt een grote beloning met zich mee.

De wet des Heren is volmaakt, zij verkwikt de ziel; de getuigenis des Heren is betrouwbaar, zij schenkt wijsheid aan de onverstandige. De bevelen des Heren zijn waarachtig, zij verheugen het hart; het gebod des Heren is louter, het verlicht de ogen. De vreze des Heren is rein, voor immer bestendig; de verordeningen des Heren zijn waarheid, altegader rechtvaardig. Kostelijker zijn zij dan goud, ja, dan veel fijn goud. En zoeter dan honing, ja, dan honingzeem uit de raat. Ook laat uw knecht zich daardoor ernstig vermanen; in het houden ervan ligt rijke beloning. Psalm 19:8-12

Het is niet genoeg om een theoretische kennis van de wet te hebben of om hem te houden omdat het zo hoort (dit is wetticisme). De wet moet gehouden worden vanuit het hart, het moet deel worden van het karakter, alleen dan zijn wij in staat om de liefde van Christus te laten schijnen in een wereld in nood.

Een ieder nu die deze mijn woorden hoort en ze doet, zal gelijken op een verstandig man, die zijn huis bouwde op de rots. Matteüs 7:24

De gelovige moet in overeenstemming worden gebracht met de wet van God.

Want niet de hoorders der wet zijn rechtvaardig bij God, maar de daders der wet zullen gerechtvaardigd worden. Romeinen 2:13

Als wij nu de woorden van Marcus 16:16 opnieuw lezen dan wordt de volledige betekenis van het woord “gedoopt” duidelijk. De doop is het symbool van een veranderd leven. Het is het symbool van de wedergeboorte, een teken van het afsterven van de oude mens der zonde en de opstanding van de nieuwe mens - de mens die leeft in harmonie met de wet van God. De doop is het symbool van hernieuwing - de verandering van de mens die in vijandschap tegen God leeft naar de mens die overeenkomstig de wil van God leeft.

En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene. Romeinen 12:2

Voordat wij geraakt worden door de genade van God en het werk van Zijn Geest, is het onmogelijk om God te gehoorzamen en aan Zijn eisen te voldoen. Er mag dan een theoretisch ‘houden aan de wet’ zijn, maar zonder Christus zit deze vroomheid slechts aan de buitenkant.

Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet: zij die in het vlees zijn kunnen Gode niet bebagen. Romeinen 8:7,8

Het is de Geest van God die het ons mogelijk maakt om te leven naar de wil van God. In het derde hoofdstuk van Johannes spreekt Jezus met Nicodemus over de geestelijke wedergeboorte en in vers 5 zegt Hij:

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan. Johannes 3:5

De Geest werkt inwendig om onze verwrongen karakters te veranderen in karakters die een afspiegeling zijn van het karakter van Jezus. Het water is het uitwendige symbool van onze bereidheid om het transformatieproces te accepteren, en deze bereidheid uit zich in de doop. Gehoorzaamheid aan God is een gave van God. Rechtvaardigmaking en heiligmaking zijn allebei gaven die wij ontvangen door het geloof in de Zoon van God.

Heeft Hij niet om werken der gerechtigheid, die wij zouden gedaan hebben, doch naar zijn ontferming ons gered door het bad der wedergeboorte en der vernieuwing door de Heilige Geest. Titus 3:5

'Gered door het bad' betekent gerechtvaardigd voor God door de verdienste van Jezus Christus. De tekst gaat echter verder en zegt:

en vernieuwing door de Heilige Geest.

Dit is heiligmaking. Het aanvaarden van de rechtvaardigmaking is onlosmakelijk verbonden met de heiligmaking. Men kan niet het ene accepteren zonder het andere. Het weigeren van de heiligmaking is een uiting van een valse rechtvaardigmaking.

Zo zult gij ben dan aan hun vruchten kennen. Matteüs 7:20

De doop is een uiterlijk teken van het aanvaarden van de verbondsrelatie met God, het nieuwe verbond dat God belooft aan het geestelijke Israël.

Zie de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal. Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaderen gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik heer over hen ben, luidt het woord des Heren. Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des Heren: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Jeremia 31:31-33

Het geestelijke Israël zal de wet houden, maar zij zullen het vanuit het hart houden. De vrees voor God is de eerbied die toeneemt als God wordt gezien in Zijn heerlijkheid, als Zijn karakter wordt geopenbaard. Paulus past deze tekst toe op het nieuwe verbond in Hebreeën 8:8-10:

Want Hij berispt hen als Hij zegt: Zie, er komen dagen, spreekt de Here, dat Ik voor het huis Israëls en het huis Juda een nieuw verbond tot stand zal brengen, niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaders maakte ten dage, dat Ik hen bij de hand nam om hen uit het land Egypte te leiden, want zij hebben zich niet gehouden aan mijn verbond en Ik heb Mij niet meer om hen bekommerd, spreekt de Here. Want dit is het verbond, waarmede Ik Mij verbinden zal aan het huis Israëls na die dagen, spreekt de Here: Ik zal mijn wetten in hun verstand leggen, en Ik zal die in hun barten schrijven, en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.

Eenwording met het lichaam van Christus

De doop is een serieuze aangelegenheid en vraagt inzicht in de zaken die ermee gemoeid zijn. De doop is ook meer dan een uiterlijk symbool van de wedergeboorte. Het is het uitwendige teken van het toetreden tot het lichaam van Christus, Zijn kerk.

Want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt, betzij Joden, betzij Grieken, betzij slaven, betzij vrijen, en allen zijn wij met één Geest gedrenkt. 1 Korintiërs 12:13

Gij nu zijt het lichaam van Christus en ieder voor zijn deel leden. 1 Korintiërs 12:27

Zij die Jezus aanvaarden worden deel van de kerk.

En zij loofden God en stonden in de gunst bij het gehele volk. En de Here voegde dagelijks toe aan de kring die behouden werden. Handelingen 2:47

Als wij door de doop onze aanvaarding van een verbondsrelatie met God laten zien, dan maken wij deel uit van het verbondsvolk van God. Daar er

slechts één lichaam is, is het essentieel dat er diepgaand onderzoek voorafgaat aan deze beslissing.

Zo zijn wij, hoewel velen, één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden ten opzichte van elkander. Romeinen 12:5 (Zie ook 1 Korintiërs 10:17; Kolossenzen 3:15)

Want gelijk het lichaam één is en vele leden heeft, en al de leden van het lichaam, hoe vele ook, één lichaam vormen, zo ook Christus; want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en allen zijn wij met één Geest gedrenkt. Want het lichaam bestaat toch ook niet uit één lid, maar uit vele leden. Maar nu zijn er wel vele leden, doch slechts één lichaam. 1 Korintiërs 12:12-14, 20

één lichaam en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping. Efeziërs 4:4

Het ware lichaam van Christus moet gehoorzaamheid aan de wet van God leren en moet geloof hebben in de vernieuwende macht van de Geest van God (zie *Een Steen om je Hoofd op te Leggen*). Men kan niet gedoopt worden en geen deel willen uitmaken van de kerk. Dat zou hetzelfde zijn als een orgaan dat buiten het lichaam wil leven. De doop is een symbool van het volgende:

1. Het is een symbool van onze bereidwilligheid om het evangelie van Jezus Christus te aanvaarden.
2. De doop is een verwijzing naar de dood, begrafenis en opstanding van Christus.
3. Het is een symbool van het afleggen van de oude, gestorven mens der zonde.
4. Het is het symbool van de opstanding tot een "nieuw leven" in Christus Jezus, het wassen van de wedergeboorte door rechtvaardigmaking en heiligmaking.
5. Het is een symbool van het toetreden tot het lichaam van Christus, Zijn kerk, het Israël van God.

Hoe zit het met her-dopen na het ontvangen van nieuw licht?

Er zijn omstandigheden waar herdoop van toepassing lijkt te zijn. De Bijbel noemt het voorbeeld van gelovigen die door Johannes de Doper gedoopt

waren en later, na het ontvangen van nieuw licht over de verlossing in Christus, opnieuw werden gedoopt.

Het geschiedde dat Paulus na door de bovenlanden gereisd te zijn te Efeze kwam en daar enige discipelen vond. En hij zeide tot hen: Hebt gij de heilige Geest ontvangen toen u tot geloof kwam? Doch zij zeiden tot hem: Wij hebben zelfs niet geboord dat er een heilige Geest is. En hij zeide tot hen: Waarin zijt gij dan gedoopt? En zij zeiden: In de doop van Johannes. Maar Paulus zeide: Johannes doopte een doop van bekering en zeide tot het volk, dat zij moesten geloven in Hem die na hem kwam, dat is in Jezus. En toen zij dit hoorden, lieten zij zich dopen in de naam van de Here Jezus. Handelingen 19:1-5

Kan ik buiten het georganiseerde lichaam alleen functioneren?

God heeft altijd door Zijn georganiseerde lichaam, de kerk, gewerkt. Zelfs Christus werkte, ondanks de verachting waarmee Hij werd overladen, binnen het georganiseerde lichaam dat toen Israël heette. Nadat de Heer een overblijfsel uit Israël had geroepen en Zijn kerk had georganiseerd, verzuimde hij niet het evangelie uit te dragen en uit te leggen. Zelfs Paulus werd naar de kerk van de Heer gestuurd voor instructies, nadat de Heer hem had geroepen om apostel van de heidenen te worden.

En hij bevende en verbaasd zijnde, zeide: Here, wat wilt Gij dat ik doen zal? En de Here zeide tot hem: Sta op en ga in de stad, en u zal aldaar gezegd worden wat gij doen moet. Handelingen 9:6 SV

En Ananias ging heen en kwam in het huis, en hij legde hem de handen op en zeide: Saul, broeder, de Here heeft mij gezonden, Jezus, die u verschenen is op de weg waarlangs gij gekomen zijt, opdat gij weer zoudt zien en met de heilige Geest vervuld worden. Handelingen 9:17

De manier van dopen

Het Griekse woord 'baptizo' betekent ik dompel onder en 'baptisma' betekent onderdompeling. Zoals met alle dingen, moet Christus ons voorbeeld zijn.

Wie zegt dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen als Hij gewandeld heeft. 1 Johannes 2:6

Toen Jezus gedoopt werd, gebeurde dat door onderdompeling.

Terstond nadat Jezus gedoopt was, steeg Hij op uit het water. En zie, de hemelen openden zich, en hij zag de Geest Gods nederdalen als een duif en op Hem komen. En zie, een stem uit de hemel zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb. Matteüs 3:16,17

Jezus werd gedoopt in de rivier. Ook Johannes doopte in de rivier, want hij had water nodig dat diep genoeg was.

Doch ook Johannes doopte, te Enon bij Salim, omdat daar veel water was...Johannes 3:23

Een ander voorbeeld van de manier van dopen die in de Bijbel wordt gegeven is die van Filippus als hij de kamerling doopt.

En bij liet de wagen stilhouden en beiden daalden af in het water, zowel Filippus als de kamerling, en hij doopte hem. En toen zij uit het water gekomen waren, nam de Geest des Heren Filippus weg en de kamerling zag hem niet meer, want bij ging zijn weg met blijdschap. Handelingen 8:38,39

Let op: *zij gingen het water in* en *zij kwamen het water uit*. De doop was ook hier een totale onderdompeling. De hervormers begrepen ook dat de doop zou moeten plaatsvinden door totale onderdompeling. Maarten Luther definieerde de doop op deze manier:

Het Griekse baptizo betekent "ik dompel onder", en baptisma betekent "onderdompeling". Om die reden zou ik de doopkandidaat totaal onderdompelen in water omdat het woord "baptisma" dat aangeeft. Zo werd het ongetwijfeld door Christus ingesteld.¹

Johannes Calvijn schreef:

Het woord dopen betekent onderdompelen, en het is zeker dat onderdompelen de gewoonte was in de vroege kerk.²

Toen John Wesley, de oprichter van de Methodistenkerk, 40 jaar was, schreef hij een verklaring die zei:

Ik geloof dat het een verplichting is om, voor zover ik kan, te dopen door onderdompeling.³

De kinderdoop

Aangezien de doop een symbool is van onze wil om het evangelie van Jezus Christus aan te nemen, is het een bewuste keuze.

Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden. Marcus 16:16

Kinderen kunnen geen bewuste keuze maken, en de kinderdoop wordt nergens in de Bijbel genoemd. De leer van de kinderdoop is van heidense oorsprong en werd in de kerk gebracht door het rooms-katholicisme. Zoals met de meeste katholieke leerstellingen vindt de kinderdoop zijn oorsprong in de Babylonische mysteriegodsdiensdienst.

In Babylon werd de wedergeboorte toegekend door een kind te dopen. Europese heidenen besprenkelden hun pasgeboren kinderen of dompelden hen onder, en tot vandaag de dag wordt het heilige water dat wordt gebruikt voor de doop in sommige gebieden nog steeds gereedgemaakt volgens een heidens gebruik door de fakkel van het altaar in het water te dompelen. Nadat zij de kinderdoop hadden geïntroduceerd, maakte de rooms-katholieke kerk ernstig bezwaar tegen de volwassenendoop en gaf zelfs het volgende decreet uit:

Laten zij die zeggen dat volwassenen gedoopt moeten worden vervloekt zijn.⁴

Sommige nieuwe Bijbelvertalingen zijn ook zo geschreven dat zij ruimte laten voor afwijkende leerstellingen. De King James Vertaling van de Bijbel werd vertaald uit de Griekse *Textus Receptus* uit 1611, maar nieuwe Bijbelvertalingen maken ook gebruik van andere teksten waarvan de context dubieuzer is. Origen (200 na Christus) was een van de eerste Bijbelgeleerden die de Bijbeltekst veranderde om zijn humanistische en allegorische ideeën te ondersteunen. Door de eeuwen heen zijn veel van deze geschriften veranderd om ruimte te maken voor heidense filosofieën.

Het achtste hoofdstuk van Handelingen in de NGB-vertaling geeft een uitgebreid verslag van de doop van de kamerling. De kamerling had een hoge functie in Ethiopië (Handelingen 8:27) en was naar Jeruzalem gekomen om te aanbidden. Hij las uit het boek Jesaja toen Filippus naar hem werd toegestuurd om hem de passages uit te leggen die betrekking hadden op de Messias. Toen hij de betekenis hiervan had begrepen en Jezus Christus in deze verzen herkende, was hij klaar om gedoopt te worden. (Handelingen 8:17-35) De NGB-vertaling gaat verder met de volgende verzen:

En terwijl zij onderweg waren, kwamen zij bij een water, en de kamerling zeide: Zie, daar is water; wat is ertegen dat ik gedoopt wordt? En hij zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, is het geoorloofd. En hij antwoordde en zeide: Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is. En hij liet de wagen stillhouden en beiden daalden af in het water, zowel Filippus als de kamerling, en hij doopte hem. Handelingen 8:36-38

De vraag van de kamerling: "Wat is ertegen dat ik gedoopt wordt?" (vers 36) wordt beantwoord in vers 37: Indien gij van ganser harte gelooft, is het geoorloofd. Nieuwe vertalingen laten vers 37 weg en de kamerling krijgt dus geen antwoord. In deze vertalingen wordt vermeld dat in sommige manuscripten dit vers niet voorkomt, maar als dit zo is, dan houden zij geen rekening met de taalkundige structuur van deze tekst. Dit deel is geschreven in een vraag-en-antwoordstructuur en als vers 37 weggelaten wordt, dan wordt de literaire structuur geweld aangedaan. Het weglaten van dit vers komt wel heel goed uit voor degenen die de kinderdoop voorstaan, omdat aan de voorwaarde voor de doop - indien gij van ganser harte gelooft - kleine kinderen niet kunnen voldoen. De kinderdoop en de doop door besprenkeling zijn allebei door het rooms-katholicisme in de kerk ingevoerd, maar zijn niet gebaseerd op de Bijbel.

De doop door de eeuwen heen

De vele ruïnes van de vroegchristelijke kerken zijn stille getuigen van de doophandelingen in de kerk. De vroegbyzantijnse kerken hadden doopvonten die gemaakt waren voor de doop door onderdompeling, en voor volwassendoop, van zowel mannen als vrouwen.

Toen zij echter geloof schonken aan Filippus, die het evangelie van het Koninkrijk Gods en van de naam van Jezus Christus predikte, lieten zij zich dopen, zowel mannen als vrouwen. Handelingen 8:12

Jezus Zelf werd gedoopt toen Hij 30 jaar was, op het moment dat Hij Zijn dienstwerk begon (Lucas 3:23), en die gewoonte van volwassendoop door onderdompeling was nog steeds gebruikelijk in de vroege kerk. Zelfs rooms-katholieke bronnen geven dit feit toe, zoals wij kunnen lezen in de geschriften van kardinaal Gibbons. Hij schrijft in zijn boek *Het Geloof van onze Vaderen*:

Gedurende verschillende eeuwen na de grondvesting van het christendom, werd de doop gewoonlijk door onderdompeling uitgevoerd; maar sinds de twaalfde eeuw, heeft de doop door besprenkeling in de katholieke kerk de overhand gekregen, daar deze vorm makkelijker is toe te passen dan de doop door onderdompeling.⁵

Pas vanaf het concilie van Ravenna in 1311 maakte de rooms-katholieke kerk besprenkeling officieel. Toen scheidde de Grieks-orthodoxe kerk zich af van de katholieken, zodat zij het dopen van kinderen door onderdompeling konden voortzetten, wat zij tot op heden nog steeds doen. Johannes Warns schrijft in zijn boek over de doop:

*De zogenaamde babtisteria of doopkapellen in de oudste katholieke kerken bewijzen bovendien dat alle kerken eeuwenlang de doop door onderdompeling uitvoerden. Zij hebben grote doopvonten (met afdalende treden), en daarbij vaak een kamer voor dooponderricht... In het Italiaanse werk *Il Battistero di Parma* van Michele Lopez worden niet minder dan 66 van deze babtisteria in Italië genoemd, die tussen de vierde en de veertiende eeuw gebouwd zijn.⁶*

De doop is ook in de schilderkunst door de eeuwen heen vaak afgebeeld.

De oudste schilderijen van een doop dateren waarschijnlijk uit de tweede eeuw en zijn gevonden in het oudste deel van de catacomben van St. Calixtus.⁷

Op het doopvont in Verona staat een afbeelding van de doop van Christus.

Het water van de Jordaan is opgehoopt als een heuvel, en onze Verlosser wordt er in ondergedompeld.⁸

Het baptisterium van Pisa heeft een afbeelding van Jezus in de Jordaan met het water tot aan Zijn nek.⁹

Door de eeuwen heen was de doop door onderdompeling bij verschillende religieuze groepen heel gebruikelijk. Anabaptisten, Mennonieten en uiteindelijk de grote baptistische beweging verspreidden de leer van de Bijbelse doop.

John Smyth, een priester van de Anglicaanse kerk, verliet in 1608 de kerk en sloot zich aan bij degenen die zich hadden afgescheiden en naar Holland waren geëmigreerd om aan de vervolging van James I te ontsnappen.

Hij vormde de eerste kerk bestaande uit Engelsen waarvan wij weten dat zij voorstanders waren van de doop alleen voor volwassenen.¹⁰

Hieruit groeide de baptistische beweging, die zich over de hele wereld verspreidde en één van de sterkste stromingen in het protestantisme is geworden.

De betekenis van de doop door onderdompeling

Behalve dat het een symbool is van iemands bereidwilligheid om het evangelie van rechtvaardigmaking en heiligmaking te aanvaarden en toe te treden tot het lichaam van Christus, bevat de doop door onderdompeling diepere geestelijke waarheden. Deze waarheden worden uitgelegd in de brieven van Paulus.

Daar gij met Hem begraven zijt in de doop. In Hem zijt gij ook mede opgewekt door het geloof aan de werking Gods, die Hem uit de doden heeft opgewekt. Kolossenzen 2:12

Of weet gij niet, dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwheid des levens zouden wandelen. Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn (met hetgeen gelijk is) aan zijn opstanding; dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan

het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn. Romeinen 6:3-6

Deze verzen geven aan dat het oude leven van zonde is begraven door de doop. De doopkandidaat moet onder het wateroppervlak worden gedompeld om het oude leven van zonde in het watergraf te begraven.

Want gij allen die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed. Galaten 3:27

De andere manieren van dopen, zoals besprenkelen of gieten, nemen de betekenis van de handeling weg. Slechts de doop door onderdompeling doet recht aan het symbool van de dood, begrafenis en opstanding van Christus. De apostel Petrus verbindt de doop met verlossing en gebruikt deze woorden.

Als tegenbeeld daarvan redt u thans de doop, die niet is een afleggen van lichamelijke onreinheid, maar een bede van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus. 1 Petrus 3:21

Daar er slechts één manier van dopen in de Bijbel wordt beschreven, moet elke doop die anders is dan onderdompeling tekortschieten. Er is slechts:

één Heer; één geloof, één doop. Efeziërs 4:5

De doop en de gave van de Heilige Geest

Daar de doop de mens in een verbondsrelatie met God brengt, worden de beloften van toepassing op de gelovige.

Dus moet ook het ganse huis Israëls zeker weten, dat God Hem én tot Here én tot Christus gemaakt heeft, deze Jezus die gij gekruisigd hebt. Toen zij dit hoorden, werden zij diep in hun hart getroffen, en zij zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannen broeders? En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen die verre zijn, zovelen als de Here onze God ertoe roepen zal. Handelingen 2:36-39

De belofte van de heilige Geest aan hen die geloofden en gedoopt werden wordt hier gegeven aan heel het geestelijk Israël. Daar de doop de aanvaarding is van de voorwaarde voor de verlossing - gehoorzaamheid aan God - zo is ook de belofte van de heilige Geest op voorwaarde van berouw en gehoorzaamheid.

Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen die verre zijn, zovelen als de Here onze God ertoe roepen zal. Handelingen 2:38,39

En wij zijn getuigen van deze dingen en ook de Heilige Geest, die God hun gegeven heeft, die Hem gehoorzaam zijn. Handelingen 5:32

Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren. En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn, de Geest der waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn. Johannes 14:15-17

Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffers. 1 Samuël 15:22

Of weet gij niet, dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuweid des levens zouden wandelen. Romeinen 6:3,4

De doop is niet slechts het aannemen van de vergeving van Jezus, het is ook het aannemen van de vernieuwende kracht van Jezus.

Dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn. Romeinen 6:6

Met Christus ben ik gekruisigd en toch leef ik, (dat is) niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voorzover ik nu (nog) in het vlees leef, leef

ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en zich voor mij heeft overgegeven. Galaten 2:20

De heilige Geest heeft twee functies ten dienste van de gelovige:

1. Het vormen van het karakter en het leven weer in overeenstemming brengen met God.
2. De gelovige gereed te maken om te dienen.

De oude natuur moet sterven en de nieuwe natuur, die vruchten draagt van gerechtigheid, moet worden aangedaan. In het vijfde hoofdstuk van Galaten, vergelijkt Paulus de vruchten van het vlees met de vruchten van de Geest. De nieuwe mens is totaal veranderd door het werk van de Geest.

Want het begeren van het vlees gaat in tegen de Geest en dat van de Geest tegen het vlees - want deze staan tegenover elkander - zodat gij niet doet wat gij maar wenst. Galaten 5:17

De daden van onze zondige natuur zijn:

Het is duidelijk wat de werken van het vlees zijn: hoerij, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, veten, twist, afgunst, uitbarstingen van toorn, zelfzucht, tweedracht, partijschappen, nijd, dronkenschap, brasserijen en dergelijke, waarvoor ik u waarschuw, zoals ik u gewaarschuwd heb, dat wie dergelijke dingen bedrijven, het Koninkrijk Gods niet zullen beërven. Galaten 5:19-21

Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Tegen zodanige mensen is de wet niet. Galaten 5:22,23

De doop is een teken van de kruisiging van de oude mens der zonde en als zodanig wordt de zondige natuur begraven in het water van de doop.

Want wie Christus Jezus toebehoren, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd. Indien wij door de Geest leven, laten wij ook door de Geest het spoor houden. Wij moeten niet praalziek zijn, elkander tartend, elkander benijdend. Galaten 5:24-26

Dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn; want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. Romeinen 6:6,7

...beeft Hij, niet om werken der gerechtigheid, die wij zouden gedaan hebben, doch naar zijn ontferming ons gered door het bad der wedergeboorte en der vernieuwing door de Heilige Geest. Titus 3:5

Het gereedmaken voor dienstbetoon wordt allereerst bereikt door de Geest der waarheid (Johannes 14:17), die ons te binnen zal brengen al wat wij uit het woord van God geleerd hebben (Johannes 14:26). Dan zal Hij ook de gaven geven voor dienstbetoon, zodat het werk en de verkondiging van het evangelie zullen groeien. Deze gaven worden genoemd in Romeinen 12:6-8; 1 Korintiërs 12:8-11,28,31 en Efeziërs 4:11,12.

Het beloofde herstel zal volkomen zijn, en zal ons weer kinderen van God maken en mede-arbeiders van Hem.

Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden, en wij zijn het ook. Daarom kent de wereld ons niet, omdat zij Hem niet kent. Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien gelijk Hij is. En een ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is. 1 Johannes 3:1-3

In deze laatste dagen roept God een volk bijeen uit Babylon om “bressen te herstellen en straten te herbouwen”. Jezus is de waarheid en het herstel van de waarheid vereist mede-arbeiders van God die willen werken in de wijngaard en willen helpen bij de oogst.

Toen zeide Hij tot zijn discipelen: De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig. Bidt daarom de Heer van de oogst, dat Hij arbeiders uitzende in zijn oogst. Matteüs 9:37,38

Het aannemen van de waarheid is niet passief. Het vraagt ons op te komen voor principes en het kruis is daarbij betrokken. Jezus werkelijk volgen - dat

is nog nooit populair geweest, het houdt altijd in om ons kruis op ons te nemen. Bovendien zorgt de waarheid voor verdeeldheid, maar dat moet ons niet weerhouden om Jezus te volgen.

En wie zijn kruis niet opneemt en achter Mij gaat, is Mij niet waardig. Matteüs 10:38

Meent niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Want Ik ben gekomen om tweedracht te brengen tussen een man en zijn vader en tussen een dochter en haar moeder en tussen een schoondochter en haar schoonmoeder; en iemands huisgenoten zullen zijn vijanden zijn. Wie vader of moeder liefbeeft boven Mij, is Mij niet waardig; en wie zoon of dochter liefbeeft boven Mij, is Mij niet waardig. Matteüs 10:34-37

En nu, wat aarzelt gij nog? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen, onder aanroeping van zijn naam. Handelingen 22:16.

REFERENTIES

1. *Works of Martin Luther*, Vol. 2, p. 226
2. John Calvin, *Institutes of Christian Religion*, Book 4, Chapter 15, section 9, Vol. 2, p. 434
3. J. H. Blunt, *Dictionary of Sects, Heresies, Ecclesiastical Parties and Schools of Religious Thought*, p. 320
4. *History of Romanism*, p. 510
5. Cardinal James Gibbons, *Faith of our Fathers*, 76th edition, p. 266
6. Johannes Warns, *Baptism*, p. 327, 328
7. Philip Schaff, *Teaching of the Twelve Apostles*, p. 36
8. Wolfred N. Cote, *The Archaeology of Baptism*, p. 195
9. Martiru, *Theatrum Basilicae Pisanae*, Appendix, cited in Cote, p. 203
10. Henry C. Vedder, *Short History of the Baptists*

De waarheid gerechtvaardigd

17

De komende climax van de geschiedenis

Het laatste conflict

Alles is er klaar voor; de laatste gebeurtenissen die zullen gaan plaatsvinden op aarde staan op het punt om over deze aarde los te barsten. Terwijl de mensheid zich in bondgenootschappen samenvoegt, wordt de laatste waarschuwingsboodschap op aarde verkondigd. Spoedig zal de “drie-engelenboodschap” zijn werk hebben gedaan en in zijn pogingen om zich van wereldwijde aanbidding te verzekeren, zal satan de machten der aarde dwingen om het pauselijke teken van onderworpenheid aan te nemen. De sabbat-zondag kwestie zal duidelijk worden gemaakt voor alle mensen op deze aarde. Er zal een keus moeten worden gemaakt: óf God aanbidden op Zijn voorwaarden, óf het beest aanbidden op zijn voorwaarden. Er zal geen compromis mogelijk zijn. Als het conflict verergert, en de zondagswetten uitgevaardigd worden op aandringen van de valse profeet, zal de waarschuwingsboodschap aanzwellen tot een luide roep zoals beschreven staat in Openbaring 18, waardoor een andere machtige engel de boodschap van de val van Babylon herhaalt. Deze laatste waarschuwingsboodschap zal ook extra kracht geven aan de verkondiging van de derde engelboodschap, aangezien deze boodschap ook waarschuwt tegen het aannemen van het merkteken van het beest.

Hierna zag ik een andere engel, die grote macht had, nederdalen uit de hemel, en de aarde werd door zijn lichtglans verlicht. En hij riep met sterke stem, zeggende: Gevallen, gevallen is de grote stad Babylon en zij

is geworden een woonplaats van duivelen, een schuilplaats van alle onreine geesten en een schuilplaats van alle onrein en verfoeid gevogelte, omdat van de wijn van de hartstocht barer boererij al de volken gedronken hebben en de koningen der aarde met haar geboereerd hebben en de kooplieden der aarde rijk geworden zijn uit de macht barer weelderigheid. En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Gaat uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen. Openbaring 18:1-4

Dit is de laatste waarschuwing en de keuze die wij zullen maken zal bepalen of wij het merkteken van het beest, of het zegel van God zullen ontvangen. Welke wetgever zal in ons leven heersen? Als het mensdom zijn keuze heeft gemaakt, zal de genadetijd sluiten en de hiervolgende ernstige bekendmaking zal in de hemel worden uitgesproken:

Wie onrecht doet, hij doe nog meer onrecht; wie vuil is hij worde nog vuiler; wie rechtvaardig is, hij bewijze nog meer rechtvaardigheid; wie heilig is, hij worde nog meer geheiligd. Zie, Ik kom spoedig en mijn loon is bij Mij om een ieder te vergelden, naardat zijn werk is. Openbaring 22:11,12

De deur van genade is gesloten; er is geen tijd meer om om te keren. Zoals in de dagen van Noach werd de deur van de ark gesloten en de genadetijd voor de mensen van vóór de zondvloed was voorbij; maar zij wisten het niet. Een week lang stond de ark op het droge, terwijl de mensen spotten en niet wisten dat zij geoordeeld en verworpen waren. Toen werden de sluisen van de hemel geopend.

God verdraagt de zonden van de mensen lange tijd, maar de tijd van Zijn verdraagzaamheid zal spoedig eindigen. Wij leven nog steeds in de tijd van de antitypische Grote Verzoendag, maar dit onderzoekend oordeel zal eindigen en Jezus zal niet langer Middelaar zijn. Hij zal Zijn koninklijke kleed aandoen en het uitvoerend oordeel zal beginnen.

De zeven laatste plagen

De typologische gebeurtenissen die in het Oude Testament worden uitgebeeld kunnen ons veel over de toekomst leren. Gods karakter is niet veranderd en bij hem is geen schaduw van omkeer. God is altijd consequent geweest in Zijn handelen met de zonde en afvalligheid. Hoewel Hij barmhartig is en niet wil

dat iemand verloren gaat, heeft Zijn geduld grenzen en er komt een tijd dat Hij handelt. Toen al Gods oproepen geen gehoor vonden en de afval universeel geworden was, werd de wereld van vóór de zondvloed weggevaagd en Sodom en Gomorra werden vernietigd door hemels vuur. Deze gebeurtenissen dienen als voorbeeld voor hen die in de eindtijd leven. Het laat geen ruimte voor de leer van een tweede kans, en als wij consequent willen zijn, dan moeten wij verwachten dat God met de wereldwijde afval op dezelfde beslissende manier om zal gaan als Hij deed in het verleden.

De gebeurtenissen die aansturen op de laatste afval in het conflict tussen Christus en satan, worden ook aangekondigd in de gebeurtenissen die tijdens de uittocht uit Egypte plaatsvonden. Egypte is een type van de wereld in vijandschap met God en de Israëlieten zijn een type van het volk van God dat uit de wereld behouden zal worden en opgenomen zal worden in het hemels Kanaän.

In het vijfde hoofdstuk van Exodus worden de gebeurtenissen die leiden tot de uittocht duidelijk weergegeven. Mozes had sabbatshervormingen ingesteld onder de Israëlieten en Faraó reageerde door een wet uit te vaardigen die het onmogelijk moest maken om de sabbat volgens het gebod te houden.

Ook zeide Faraó: Zie, het volk des lands is reeds zo talrijk en gij wilt hen met hun dwangarbeid doen ophouden! Exodus 5:5

Het Hebreeuwse woord dat hier voor rust wordt gebruikt is “shabbath”, dat “sabbat houden” betekent. als reactie hierop verhoogde de Faraó hun hoeveelheid werk en maakte het dus praktisch onmogelijk om de sabbat te houden. Deze wet bezegelde het lot van Egypte omdat het een duidelijk verzet was tegen de wet van God. Als een gevolg daarvan kwamen de plagen, en werd Israël uit de slavernij bevrijd en naar het beloofde land gebracht. Deze gebeurtenissen dienen als type voor de uiteindelijke verlossing van Gods volk onder vergelijkbare omstandigheden. Het merkteken van het beest zal worden opgedrongen en dat zal het onmogelijk maken voor Gods volk om de sabbat van de tien geboden te houden, de genadetijd zal sluiten en de zeven plagen zullen volgen.

En ik zag een ander teken in de hemel, groot en wonderbaar; zeven engelen, die de zeven laatste plagen hadden, want daarmee is de gramscap Gods voleindigd. Openbaring 15:1

Jezus had Zijn voorbede gestaakt, en Johannes ziet de hemelse tempel gevuld met rook, de hemelse tempeldienst wordt gestaakt en de genadetijd eindigt:

En de tempel werd vervuld met rook vanwege de heerlijkheid Gods en vanwege zijn kracht; en niemand kon de tempel binnengaan, voordat de zeven plagen der zeven engelen voleindigd waren. Openbaring 15:8

Deze gebeurtenissen hebben plaats in de hemel vóór de komst van Christus. Daarna volgen de plagen:

En ik hoorde een luide stem uit de tempel zeggen tot de zeven engelen: Gaat heen en giet de zeven schalen van de gramschap Gods uit op de aarde. En de eerste ging heen en goot zijn schaal uit op de aarde, en er kwam een boos en kwaadaardig gezwel aan de mensen die het merkteken van het beest hadden en die zijn beeld aanbaden. Openbaring 16:1,2

De eerste plaag

De eerste plaag valt alleen op hen die het merkteken van het beest hebben, maar het volk van God zal op een goddelijke manier worden beschermd. In Egypte maakte God een onderscheid tussen de Egyptenaren en de Israëlieten. De laatste zeven plagen raakten hen niet. Voordat Jeruzalem en de tempel werden vernietigd, waarschuwde God Zijn volk over de naderende vernietiging. Hij wees hen op de profetieën van de profet Daniël en vuurde hen aan om ze te bestuderen en te begrijpen. Zij die naar zijn raadgevingen luisterden ontsnapten met hun leven, maar zij die dat niet deden kwamen om. Zij droegen de consequenties van hun keuze. God had lang gesmeekt en het was slechts met pijn in zijn hart dat Hij hen opgaf.

Net zoals Faraó zich niet bekeerde toen de plagen vielen, zo zullen de zondaars in de eindtijd blijven proberen Gods volk te vernietigen. De crisis zal escaleren tot de climax van de ter dood veroordeling van hen die weigeren de pauselijke sabbat te eren. De beloften van God zijn vast en zeker.

Gij hebt niet te vrezen voor de verschrikking van de nacht, voor de pijl die des daags vliegt; voor de pest die in het duister rondwaart, voor het verderf dat op de middag verniet. Al vallen er duizend aan uw zijde, en tienduizend aan uw rechterhand, tot u zal het niet genaken; slechts

zult gij het met uw ogen aanschouwen, en de vergelding aan de goddelozen zien. Want Gij, o Here, zijt mijn toevlucht. De Allerhoogste hebt gij tot uw schutse gesteld; geen onheil zal u treffen, en geen plaag zal uw tent naderen; want Hij zal aangaande u zijn engelen gebieden, dat zij u beboeden op al uw wegen. Psalm 91:5-11

Wat een geruststellende gedachte. De engelen van God zullen hen beschermen die het zegel van God hebben ontvangen.

De tweede plaag

En de tweede goot zijn schaal uit in de zee, en zij werd bloed als van een dode, en alle levende wezens die in de zee waren stierven. Openbaring 16:3

Krijgen wij misschien nu al een indruk van deze plaag? Wij merken nu al de gevolgen van het onnadenkend dumpen van gifstoffen door de mens in de kwetsbare natuurgebieden van zeeën en oceanen over de hele wereld. Massale groei van algen in zeeën en rivieren neemt steeds meer toe, en sommige van deze algen produceren verschijnselen die verbazingwekkende gelijkenis vertonen met wat de Bijbel beschrijft. Bloedrode algen en micro-organismen veroorzaken sterfte onder miljoenen waterdieren en -planten bij gebrek aan zuurstof. De algen en de dode organismen rotten en produceren een op bloed lijkende drab.

De derde plaag

En de derde goot zijn schaal uit in de rivieren en in de waterbronnen en het water werd bloed. En ik hoorde de engel der wateren zeggen: Rechtvaardig zijt Gij, die zijt en die waart, Gij Heilige, dat Gij dit oordeel hebt geveeld. Omdat zij het bloed der heiligen en der profeten vergoten hebben, hebt Gij hun ook bloed te drinken gegeven; zij hebben het verdiend. En ik hoorde het altaar zeggen: Ja, Here God, Almachtige, uw oordelen zijn waarachtig en rechtvaardig. Openbaring 16:4-7

Terwijl zij die de hand van God afwezen vastberaden doorgaan met het bloedvergieten van de heiligen, veranderen de wateren in bloed, maar de belofte voor Gods volk is:

...zijn brood is gewis, zijn water verzekerd. Jesaja 33:16

Net zoals Elia verzorgd werd in zijn tijd van ellende, zo zal God zorgen voor zijn kinderen in hun tijd van vervolging. De profeet Elia dient als een type voor Gods volk in de eindtijd. Elia heeft de dood niet gesmaakt, maar werd ten hemel opgenomen. Zo zullen ook zij die het zegel van God hebben ontvangen, opgenomen worden zonder de dood te zien. Net zoals Elia destijds vervolgd werd door de vereniging van kerk en staat, zo zal het volk van God in de eindtijd een vergelijkbare vervolging meemaken. God zorgde voor Elia's noden en God zal ook in de noden van Zijn volk voorzien aan het einde van deze vreselijke opstand tegen Zijn heerschappij.

En de vierde goot zijn schaal uit over de zon en haar werd gegeven de mensen te verzengen met vuur. En de mensen werden verzengd door de grote hitte en zij lasterden de naam van God, die de macht heeft over deze plagen en zij bekeerden zich niet om Hem eer te geven. Openbaring 16:8,9

De vierde plaag

De vierde plaag gaat over de zon. De aarde zal niet alleen met droogte te maken krijgen, maar de straling van de zon zal zo hevig zijn dat het de mensen zal verbranden. Net zoals in het geval van de plaag van de wateren, hebben wij ook in deze tijd al aanwijzingen die laten zien hoe deze plaag de mensheid zal raken. Met de vernietiging van de ozonlaag is de ultraviolette straling sterk toegenomen en in sommige landen zijn er kledingvoorschriften voor schoolkinderen om hen te beschermen. Broeikasgassen zorgen voor wereldwijde opwarming van de aarde en de weerpatronen zijn in de laatste tientallen jaren ingrijpend veranderd. Veranderingen in weerpatronen zijn de oorzaak van nooit eerder geziene droogtes in sommige gebieden en ongekende overstromingen in andere regio's. De droogtes die vaak worden geassocieerd met "El Niño", hebben ook bijgedragen aan grote bosbranden die miljoenen hectaren bos en grasland hebben verzwolgen. Wat wij heden zien is slechts een voorproefje van ergere dingen die staan te gebeuren. De profeet Joël voorzag de plaag en zei er dit over:

Hoe kreunt het vee! De runderkuddes dolen rond, want er is voor hen geen weide; ook de schapenkuddes lijden zwaar. Tot U, Here, roep ik,

want een vuur heeft de weiden der woestijn verteerd en een vlam heeft alle bomen van het veld verzengd. Joël 1:18,19

Op dezelfde manier als God onderscheid maakte tussen de Egyptenaren en de Israëlieten, zal God Zijn volk tegen deze plaag beschermen.

De zon zal u des daags niet steken, noch de maan des nachts. Psalm 121:6

God beschermde de Israëlieten tegen de hitte overdag door een wolkkolom te zijn en tegen de koude van de nacht door een vuurkolom te zijn.

De vijfde plaag

En de vijfde goot zijn schaal uit over de troon van het beest, en zijn rijk werd verduisterd en zij kauwden op hun tong van pijn, en zij lasterden de God des hemels vanwege hun pijnen en vanwege hun gezwellen en zij bekeerden zich niet van hun werken. Openbaring 16:10,11

Deze plaag valt met name op de troon van het beest. Het pausdom heeft de mensheid in duisternis gehouden, en dus krijgen zij duisternis te verduren. Met hun tong hebben zij de volken misleid, en nu kauwen zij op hun tong van pijn. Licht komt van God, en in Hem is geen duisternis. Zij hebben Jezus, het licht der wereld, vervangen door hun eigen systemen. Zij veronachtzaamden zijn rol als Middelaar, kruisigden Hem keer op keer in de mis, en in plaats van het Woord gaven zij het volk liturgieën en geboden van mensen.

En dit is de verkondiging die wij van Hem gehoord hebben en u verkondigen: God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis. 1 Johannes 1:5

Het woord van God, dat door het pausdom werd achtergehouden en verdraaid, had hen van hun ziekten kunnen genezen als zij hadden willen luisteren.

Het openen van uw woorden verspreidt licht, het geeft de onverstandigen inzicht. Psalm 119:130

Rome vervalste de wet en veranderde de instellingen van God.

Want de aarde is ontwijfd door haar bewoners, omdat zij de wetten hebben overtreden, de inzetting ontdoken, het eeuwig verbond verbroken. Jesaja 24:5

Als deze verordeningen voor mijn ogen zullen wankelen, luidt het woord des Heren, dan zal ook het nageslacht van Israël ophouden al de dagen een volk te zijn voor mijn ogen. Jeremia 31:36

God verandert niet. Bij Hem is geen schaduw van omkeer.

Iedere gave die goed en elk geschenk dat volmaakt is, daalt van boven neder, van de Vader der lichten, bij wie geen verandering is of zweem van ommekeer. Jacobus 1:17

De vijfde plaag brengt ons bij een keerpunt. De bewoners van de aarde die nog wankelen onder de gevolgen van de vorige plagen, zien de pijn van het beest (het pauselijk systeem) en beginnen hun geloof daarin te verliezen. Net zoals de steun voor Farao verminderde toen de plagen op Egypte vielen (Exodus 10:7), zo zal ook de steun voor het pauselijk systeem afnemen, en dat maakt de weg vrij voor de zesde plaag.

De zesde plaag

En de zesde goot zijn schaal uit op de grote rivier, de Eufraat, en zijn water droogde op, zodat de weg bereid werd voor de koningen die van de opgang der zon komen. Openbaring 16:12

Er worden twee zaken naar voren gebracht - de rivier de Eufraat droogt op en dit maakt de weg vrij voor de koningen van het oosten. De Eufraat was de rivier die Babylon in stand hield, en wij worden hier teruggevoerd naar de val van deze oude stad toen de rivier opdroogde om de weg te bereiden voor de overwinnaars om de stad in te nemen. Honderdvijftig jaar voordat de veroveraar van Babylon werd geboren, noemde de profet Jesaja zijn naam:

Zo zegt de Here tot zijn gezalfde, tot Kores, wiens rechterhand Ik gevat heb om volken vóór hem neer te werpen: de lendenen van koningen

ontgord Ik; om deuren vóór hem te openen, geen poorten blijven gesloten. Ik zelf zal vóór u uitgaan en de oneffenheden effenen; koperen deuren zal Ik verbreken en ijzeren grendels verbrijzelen. Jesaja 45:1,2

Dit is een verbazingwekkende profetie. Diepgaande studie brengt aan het licht dat Kores hier een type is van Christus, die op een dag zal komen om Zijn kinderen te redden uit het mystieke Babylon en hen mee te nemen naar het hemels Jeruzalem.

Die tot de diepte zeg: Verdroog, uw rivieren doe Ik opdrogen; die tot Kores zeg: Mijn berder, hij zal al mijn welbehagen volvoeren door tot Jeruzalem te zeggen: Het worde herbouwd en de tempel worde gegrondvest. Jesaja 44:27,28

Jesaja 44:27 zegt dat God zelf het water van de rivier de Eufraat zal laten opdrogen en dit zal haar val veroorzaken en de weg effenen voor Kores om de stad in te gaan. De geschiedenis leert dat Kores de Grote Babylon in 539 voor Christus veroverde, omdat het water van de Eufraat opdroogde. Kores wordt een herder genoemd, en in Jesaja 45:1 wordt hij de gezalfde des Heren genoemd. Kores liet Israël gaan zonder dat het hen iets kostte, en Jezus zal Zijn gevangenen vrijlaten zonder prijs. Net zoals de wateren van het letterlijke Babylon opdroogden, zullen de wateren van het geestelijk Babylon opdrogen. De wateren zijn volgens Openbaring 17:15 volken, talen en natiën die Rome aanhangen, dus zal het fundament van haar macht instorten.

En hij zeide tot mij: De wateren die gij zaagt, waarop de boer gezeten is, zijn natiën en menigten en volken en talen. Openbaring 17:15

WIE WAREN DE KONINGEN UIT HET OOSTEN DIE BABYLON IN 539 VOOR CHRISTUS VEROVERDEN TOEN DE WATEREN VAN DE EUFRAAT OPDROOGDEN?

Dat waren Kores en zijn schoonvader Darius, een type van vader en zoon. Wie zijn de koningen die ons te hulp zullen komen als de antitypische Eufraat opdroogt en menselijke steun het mystieke Babylon ontvalt? Als Kores een type van Christus was, dan moeten de antitypische koningen uit het Oosten God de Vader en zijn Zoon zijn tijdens de wederkomst van Christus. De profeten Jesaja en Ezechiël spreken over deze spectaculaire gebeurtenis.

...laten wij tezamen in het gericht gaan. Wie heeft hem uit het oosten verwekt, die bij elke schrede de zege ontmoet? Wie levert volken aan hem over en doet hem koningen vertreden, wiens zwaard hen maakt tot stof, wiens boog hen maakt tot dwarrelende stoppels? Jesaja 41:1,2

Toen leidde hij mij naar de poort; het was de poort die gericht was naar het oosten. En zie, de heerlijkheid van de God van Israël kwam uit oostelijke richting, er was een geluid als het gedruis van vele wateren en de aarde straalde vanwege zijn heerlijkheid. Ezechiël 43:1,2

Jezus zal komen in Zijn heerlijkheid, in zijn Vaders heerlijkheid en in de heerlijkheid van al de heilige engelen:

Want wie zich voor Mij en voor mijn woorden schaamt in dit overspelig en zondig geslacht, de Zoon des mensen zal Zich ook voor hem schamen, wanneer Hij komt in de heerlijkheid zijns Vaders, met de heilige engelen. Marcus 8:38

WAT IS DE LAATSTE GEBEURTENIS VLAK VOOR DE WEDERKOMST VAN CHRISTUS?

Opgejaagd door zijn kleiner wordende groep volgelingen, gebruikt satan al zijn macht om de krachten van Babylon te bundelen, en in een laatste poging stuurt hij zijn boze geesten uit om de wereld te overtuigen dat het probleem ligt bij hen die de geboden van God bewaren en de pauselijke zondag niet willen erkennen. Nadat Johannes de wateren van de Eufraat ziet opdrogen, ziet hij:

En ik zag uit de bek van de draak en uit de bek van het beest en uit de mond van de valse profeet drie onreine geesten komen, als kikvorsen; want het zijn geesten van duivelen, die tekenen doen, welke uitgaan naar de koningen der gehele wereld, om hen te verzamelen tot de oorlog op de grote dag van de almachtige God. Zie, Ik kom als een dief. Zalig hij die waakt en zijn klederen bewaart, opdat hij niet naakt wandele en zijn schaamte niet gezien worde. En bij verzamelde hen op de plaats, die in het Hebreeuws genoemd wordt Harmagedon. Openbaring 16:13-16

Tijdens dit laatste conflict zullen de machten van Babylon zich verenigen. Zoals aangetoond in *De Wijn van Babylon*, representeert de draak het spiritisme, het beest het katholicisme, en de valse profeet het gevallen protestantisme. Dit drietal representeert bovendien de valse vader, zoon en heilige geest. De draak imiteert God de Vader, want hij geeft ook macht, autoriteit en een troon aan iemand anders, in dit geval aan het beest. Het beest, het pausdom, doet zich voor als Christus, daar hij, net als Christus, ook een dodelijke wond ontvangt en ook een opstanding ervaart. De valse profeet is het beest dat op een lam lijkt, het protestantse Amerika van Openbaring 13 (zie het hoofdstuk *Twee Beesten worden Vrienden*), die de wereld verleidt omdat hij vreemd vuur uit de hemel doet neerdalen. Met andere woorden, hij imiteert de pinksterdag en produceert een valse heilige geest.

Net als in het verleden komt God op voor Zijn volk in tijd van hun benauwdheid. Wanneer Gods volk wordt vervolgd, staat dat gelijk aan oorlog voeren tegen God. Een voorbeeld hiervan wordt gegeven in het verslag van de bekering van Paulus. In Handelingen lezen wij dat Jezus zegt dat Paulus Hem vervolgde toen Paulus de christenen vervolgde:

En ter aarde gevallen, hoorde hij een stem tot zich zeggen: Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij? En hij zeide: Wie zijt Gij Here? En Hij zeide: Ik ben Jezus, die gij vervolgt. Handeling 9:4,5

Openbaring 13 maakt duidelijk dat het doodsvonnis uiteindelijk zal worden uitgevoerd bij allen die weigeren het beeld van het beest (het samengaan van kerk en staat van het protestants Amerika) te aanbidden (dit beeld volgen in plaats van God te gehoorzamen). Deze laatste gebeurtenis zal leiden tot de slag van Armageddon.

En hem werd gegeven om aan het beeld van het beest een geest te schenken, zodat het beeld van het beest ook zou spreken, en maken, dat allen, die het beeld van het beest niet aanbaden, gedood werden. Openbaring 13:15

Armageddon wordt een plaats genoemd:

En hij verzamelde hen op de plaats, die in het Hebreeuws genoemd wordt Harmagedon. Openbaring 16:16

De politieke machten op aarde voegen hun wetgevende macht toe aan de bedrieglijke macht van Babylon en voeren oorlog tegen God door de heiligen te vervolgen. In dezen extreme omstandigheden, grijpt Christus in en veroordeelt en straft de goddelozen:

Ook over hen heeft Henoeh, de zevende van Adam af, geprofeteerd, zeggende: Zie, de Here is gekomen met zijn heilige tienduizenden, om over allen de vierschaar te spannen en alle goddelozen te straffen voor al hun goddeloze werken, die zij goddeloos bedreven hebben, en voor al de harde taal, die de goddeloze zondaars tegen Hem gesproken hebben. Judas 1:14,15

De uitdrukking Armageddon betekent letterlijk “berg van Meggido”. Hier heeft God voor Israël gestreden en hun vijanden verslagen. Als men over de vallei van Meggido heen kijkt, is de enige berg die men kan zien de berg Karmel, en hier kwam Elia tegenover de profeten van Baäl te staan. Het is terecht dat de laatste slag ook wordt uitgevochten vanwege de keuze die gemaakt moet worden wie men dienen zal. Het type geeft ons informatie over het antitype. De laatste slag zal niet in het letterlijke Meggido worden geleverd, maar de grotere vervulling zal lijken op wat er in het verleden gebeurde. Het Griekse woord voor “plaats” is *topos*, en *topos* heeft zowel een letterlijke als een metaforische betekenis. De tweede betekenis is een gemoedstoestand. Satan zal de geest van de mensen van de wereld zo bewerken dat hij hen zal aanzetten tot het doden van hen die weigeren hun wetten te gehoorzamen. Dit zal veel leed veroorzaken en er zal een tijd van grote benauwdheid zijn zoals er nog nooit geweest is, maar in die tijd zal Christus ingrijpen.

Te dien tijde zal Michaël opstaan, de grote vorst, die de zonen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van grote benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op die tijd toe. Maar in die tijd zal uw volk ontkomen: al wie in het boek geschreven wordt bevonden. Daniël 12:1

Andere verzen in de Schrift beschrijven de slag van Armageddon ook, maar gebruiken andere terminologie. Joël noemt het de vallei van Josafat, terwijl Zacharia zegt dat de volken naar Jeruzalem zullen worden gebracht, wat betekent dat zij zullen strijden tegen het volk van God:

...zal Ik alle volken verzamelen en afvoeren naar het dal van Josafat..

Joël 3:2

Dan zal Ik alle volken tegen Jeruzalem ten strijde vergaderen... Zacharia

14:2

HOE ZAL DEZE STRIJD PRECIËS WORDEN GESTREDEN EN WANNEER?

Laten wij eerst naar de tijd kijken. Niemand weet de dag of het uur van Christus' komst.

Waakt dan, want gij weet de dag noch het uur. Matteüs 25:13

En toch zegt de Bijbel dat deze gebeurtenis te middernacht zal plaatsvinden. Dit zou gewoon het laatste ogenblik kunnen betekenen. Maar uitgevaardigde wetten van regeringen worden ook van kracht te middernacht, en universele wetten treden in werking op middernacht op specifieke breedtegraden. Het decreet van de VN tegen Irak bijvoorbeeld, gold vanaf "middernacht Oostelijke Standaardtijd". Een universeel decreet dat het merkteken van het beest oplegt, kan dus onder dezelfde omstandigheden uitgevaardigd worden. Daar wij geen specifieke tijd kunnen noemen, vertelt dit ons echter dat het ingrijpen van God plaatsvindt op het allerlaatste moment, als het vonnis op het punt staat te worden uitgevoerd. Wij zien hetzelfde in type (Egypte) en in antitype:

En te middernacht sloeg de Here iedere eerstgeborene in het land Egypte..

Exodus 12:29

In een oogwenk sterven zij, ja, midden in de nacht, het volk wordt opgeschrikt en vergaat, en de Machtige doet het verdwijnen, niet door mensenhand. Job 34:20

En midden in de nacht klonk een geroep: De bruidegom, zie, gaat uit hem tegemoet! Matteüs 25:6

De zevende plaag

De vraag hoe de slag zal worden geleverd wordt beantwoord in de zevende plaag:

En de zevende goot zijn schaal uit in de lucht en er kwam een luide stem uit de tempel, van de troon, zeggende: Het is geschied. En er kwamen bliksemstralen en stemmen en donderslagen, en er geschiedde een grote aardbeving, zo groot als er geen geweest is, sedert een mens op de aarde was: zó hevig was deze aardbeving, zó groot. En de grote stad viel in drie stukken uiteen en de steden der volken stortten in. En het grote Babylon werd voor God in gedachtenis gebracht, om daaraan de beker met de wijn van de gramschap zijns toorns te geven. En alle eilanden vluchtten weg en bergen werden niet (meer) gevonden. En grote hagel(stenen), een talent zwaar, vielen uit de hemel op de mensen, en de mensen lasterden God vanwege de plaag van de hagel, want de plaag daarvan was zeer groot. Openbaring 16:17-21

De laatste plaag van de hagel vernietigt de landen van deze aarde. Babylon valt uiteen in drie stukken en dan zal de grootste aardbeving in de geschiedenis de laatste sporen van leven op aarde vernietigen. Grote blokken hagel van ongeveer 50 kilo zullen de opstand neerslaan. Te midden van deze chaos zullen de volgelingen van Christus worden weggenomen, zoals wij later zullen zien. In het boek Job lezen wij over deze dag van strijd en oorlog.

Zijt gij doorgedrongen tot de schatkamers van de sneeuw? En hebt gij de schatkamers van de hagel gezien, die Ik heb opgespaard voor de tijd van benauwdheid, voor de dag van strijd en oorlog? Job 38:22,23

Christus is de overwinnaar in dit conflict:

En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die daarop zat, wordt genoemd Getrouw en Waarachtig, en Hij velt vonnis en voert oorlog in gerechtigheid. En zijn ogen waren een vuurvlam en op zijn hoofd waren vele kronen en Hij droeg een geschreven naam, die niemand weet dan Hijzelf. En Hij was bekleed met een kleed, dat in bloed geverfd was, en zijn naam is genoemd: het Woord Gods. En de heerscharen, die in de hemel zijn, volgden Hem op witte paarden, gebuld in wit en smetteloos fijn linnen. En uit zijn mond komt een scherp zwaard, om daarmee de heidenen te slaan. En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hijzelf treedt de persbak van de wijn der gramschap van de toorn Gods, des Almachtigen. En Hij heeft op zijn kleed en op zijn dij

*geschreven de naam: KONING DER KONINGEN EN HERE DER HEREN.
Openbaring 19:11-16*

De verlost en zullen juichen van vreugde, hun strijd is gestreden en zij zijn opgenomen in het hemels Kanaän:

*En men zal te dien dage zeggen: Zie, deze is onze God, van wie wij hoopten, dat Hij ons zou verlossen; dit is de Here, op wie wij hoopten; laten wij juichen en ons verblijden over de verlossing die Hij geeft.
Jesaja 25:9*

De wederkomst van Christus

Het belangrijkste onderwerp van de Bijbel is Christus en Zijn koninkrijk. Zonde en dood zullen niet voor eeuwig heersen, maar de dag zal komen dat Christus Zijn vijanden zal overwinnen, en een einde zal maken aan het bewind van satan. Het koninkrijk van Christus zou het onderwerp van onze overdenkingen en gebeden moeten zijn, en het is de eerste bede van het Onze Vader.

Uw koninkrijk kome. Matteüs 6:10

De grote en doorluchte dag des Heren is door alle eeuwen heen altijd het grote vooruitzicht geweest van Gods volk, maar is ook altijd een onderwerp geweest dat verkeerd begrepen en geïnterpreteerd werd. Velen hebben uitgezien naar een tussentijdse Messias om hen te redden uit hun barre omstandigheden. Anderen bedachten leerstellingen van exclusiviteit, die verlossing en Messiaanse openbaring slechts voor henzelf claimden. Voor deze mensen was de nederigheid en de dienstvaardigheid van Jezus Christus toen Hij tussen de mensen verbleef, niet erg aantrekkelijk, en zij zochten een andere verlosser die meer overeenkwam met hun misvattingen. Tegen hen zij Jezus:

Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen. Johannes 5:39

God heeft ons niet als wezen achtergelaten. Hij heeft Zichzelf en het hemels reddingsplan aan ons geopenbaard door Zijn knechten, de profeten.

Voorzeker, de Here Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten. Amos 3:7

Gods plan om in te grijpen in de menselijke geschiedenis is niet zomaar gedaan, maar was ontworpen om de mens door genade te behouden en om aan de eisen van de wet te voldoen. Overtreding van de wet vraagt gerechtigheid, en de straf op overtreding van de wet was de dood. Toen Adam en Eva zondigden, beloofde God een Verlosser.

En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen. Genesis 3:15

In deze profetie wordt met de vrouw de kerk bedoeld (Gods volk door de eeuwen heen). Het zaad van de slang bestaat uit al de afvalligen uit alle eeuwen, terwijl het Zaad van de vrouw de Messias is die de kop van de slang zal vermorzelen. Maar zijn hiel zou door de slang vermorzeld worden. De twee geslachtsregisters van Jezus die in de Bijbel staan, volgen Zijn afkomst vanaf Adam, via Abraham, naar Jozef en Maria (Matteüs 1:1-16; Lucas 3:23-38).

In Openbaring 12 wordt de vrouw beschreven die een zoon voortbrengt, dat een verwijzing is naar de kerk. Het "Zaad" is een verwijzing naar Christus. (Galaten 3:16).

Tijdens zijn eerste komst kwam Jezus om de prijs van de zonde te betalen. Hij werd "voor ons tot zonde gemaakt" (2 Korintiërs 5:21).

Maar om onze overtredingen werd bij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden. Jesaja 53:5

Het recht had zijn loop gehad, en er was genade in overvloed. In Christus zijn wij verzoend met God (Romeinen 5:10; 2 Korintiërs 5:18; Kolossenzen 1:21,22). Dit was het doel van de eerste komst van Christus. Satan was overwonnen, maar nog niet uitgeschakeld. Zonde en dood waren overwonnen, maar nog niet uitgebannen. Jezus beloofde naar de aarde terug te keren om de verlost met Zich mee te nemen naar de woningen die Hij voor hen zou gereedmaken.

In het huis mijns Vaders zijn vele woningen - anders zou Ik het u gezegd hebben - want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik beengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben. Johannes 14:2,3

Dit is de grote belofte van de wederkomst van de Heer in heerlijkheid. Maar zelfs deze belofte brengt ons niet bij de uiteindelijke oprichting van het koninkrijk van God. Wat hier wordt beloofd is dat de Heer zal komen om Zijn verlostten te brengen naar een plaats die Hij voor hen heeft bereid.

Dan zal Ik jullie met me meenemen, en dan zullen jullie zijn waar Ik ben. Johannes 14:3 NBV

De verlostten worden bij de wederkomst van de Heer meegenomen naar de hemel. En toch spreekt de Bijbel duidelijk over een aards koninkrijk. Het is de aarde die uiteindelijk het tehuis van de verlostten zal zijn (Matteüs 5:5; 2 Petrus 3:13; Openbaring 5:10; 21:1-3), en God Zelf zal op deze aarde Zijn woning maken (Openbaring 21:3).

Het is duidelijk dat er meer dan één komst van Christus naar de aarde zal zijn, en het vergt diepgaande Bijbelstudie om onderscheid te kunnen maken tussen de verschillende keren. De Bijbel spreekt zelfs van vier verschillende keren dat Christus komt, elk met een ander doel.

1. De komst van Christus als een baby.
2. De komst van Christus naar de Oude van Dagen. (Daniël 7:13)
3. De komst van Christus in heerlijkheid met al Zijn engelen om de verlostten mee te nemen naar de hemel.
4. De komst van Christus om Zijn koninkrijk op aarde op te richten.

De komst van Jezus Christus als baby is behandeld in het hoofdstuk *Jezus, zo maar een Man?*, en de oprichting van het koninkrijk zullen wij behandelen in het volgende hoofdstuk *Het Langverwachte Millennium*. De komst van Christus naar de Oude van Dagen en de komst in Zijn heerlijkheid verwijzen niet naar dezelfde gebeurtenis. Er is ook veel verwarring over deze gebeurtenissen, en er zijn verschillende zienswijzen binnen de christelijke wereld over hoe deze teksten moeten worden geïnterpreteerd. De komst van Christus naar de Oude van Dagen is een gebeurtenis, die plaatsvindt in de hemel vóór

de wederkomst. Terwijl dit onderzoekend oordeel plaatsvindt, ziet en hoort de profeet Daniël dat de kleine horen hier op aarde grote woorden spreekt tegen God, dus kan de wederkomst nog niet hebben plaatsgevonden (zie *De Man achter het Masker*).

	Matteüs	Marcus	Lucas
Oorlogen en ellende in de wereld	24:7	13:8	21:9,10
Aardbevingen	24:7	13:8	21:9,11
Zoals in de dagen van Noach	24:37-39	--	--
Het evangelie wereldwijd gepredikt	24:14	13:10	--
Vervolging	24:21	13:24	--
Valse christussen	24:4,5,23,24	13:22	21:8
Tekenen in zon, maan en sterren	24:29	13:24,25	21:25,26 Jesaja 13:10

Tekenen van Zijn komst

De Schriften getuigen van de gebeurtenissen die plaats zullen vinden vóór de wederkomst van Christus. Er zouden tekenen op aarde zijn, benauwdheid onder de volken en verwarring in de sociale structuur van de samenleving. In Matteüs 24 beschrijft Jezus de gebeurtenissen rond de vernietiging van de tempel van Jeruzalem en de vernietiging van de wereld aan het eind der tijden. Deze redevoering wordt ook weergegeven in Marcus 13 en Lucas 21. Een samenvatting van deze gebeurtenissen vindt u in bovenstaande tabel.

Men zou kunnen zeggen dat veel van de gebeurtenissen in dit hoofdstuk altijd al op de aarde plaatsgevonden, maar er is nog nooit een tijd geweest dat al deze gebeurtenissen allemaal tegelijk en overal op de wereld voorkwamen.

Nabij is de grote dag des Heren, nabij en hij nadert haastig. Hoort, de dag des Heren; bitter schreeuwt dan de held. Die dag is een dag van vervolgenheid, een dag van benauwdheid en van angst, een dag van vernieling en van vernietiging, een dag van duisternis en van donkerheid, een dag van wolken en van dikke duisternis. Sefanja 1:14,15

En er zullen tekenen zijn aan zon en maan en sterren, en op de aarde radeloze angst onder de volken vanwege het bulderen van zee en bran-

ding, terwijl de mensen bezwijmen van vrees en angst voor de dingen die over de wereld komen... Lucas 21:25,26

De gebeurtenissen waar hierover gesproken wordt, verwijzen naar de donkere dag en de meteorietenregen aan het begin van de grote Adventbeweging. Na de grote vervolging van 1260 jaar en de onderdrukking van de waarheid door het pausdom, maakte New England de bekende donkere dag mee op 19 mei 1780, die ook nog gevolgd werd door tekenen in de maan. De sterren die vielen werden gelijkgesteld aan de grote meteorietenregen van 13 november 1833, toen er 200.000 meteorieten per uur vielen. Deze tekenen werden door de Miller-beweging gezien als een vervulling van deze profetie. De paralleltekst kan worden gevonden in Openbaring 6.

En ik zag, toen hij het zesde zegel opende, en daar geschiedde een grote aardbeving en de zon werd zwart als een baren zak en de maan werd geheel als bloed. En de sterren des hemels vielen op de aarde, gelijk een vijgeboom zijn wintervijgen laat vallen, wanneer hij door een harde wind geschud wordt. Openbaring 6:12,13

De geschiedschrijving vermeldt over deze gebeurtenissen het volgende:

De donkere dag van New England, zo bekend bij jong en oud, voltrok zich op 19 mei 1780... Om ongeveer elf uur werd het donker, alsof het nacht werd. Mannen stopten met werken, loeiende koeien kwamen naar de stal, mekkerende schapen kropen bij elkaar bij de hekken, wilde vogels krijsten en vlogen naar hun nesten, kippen gingen op stok... Die nacht werd het zo donker dat men geen hand voor ogen kon zien, zelfs geen wit stuk papier. - "History of Weare, New Hampshire, 1735-1888" (Boston Public Library).

Gedurende de hele tijd hing er een vale, angstaanjagende schemering over het landschap. Toch was de duisternis van de nacht niet minder ongewoon en beangstigend dan die van de dag. Ondanks dat er een volle maan stond, kon men niets onderscheiden, zonder gebruik van verlichting. Als men op afstand keek naar het huis van de burens of naar andere objecten, leek het of men door een Egyptische duisternis heen keek, waar de lichtstralen niet doorheen leken te komen. - "The Independent Chronicle" (Boston) 8 juni 1780. p. 4.

Herschel de grote astronoom geeft eerlijk toe:

De donkere dag van 19 mei 1780 is één van die wonderlijke gebeurtenissen in de natuur die altijd met interesse zal worden bestudeerd, maar die we niet kunnen verklaren.

Jezus voorzegde ook dat de spanningen tussen de naties vóór de wederkomst zou toenemen (zie Matteüs 24:7).

Het Griekse woord voor *volk* is het woord *ethnos* waar het begrip *etnische groepering* vandaan komt. Veel landen om ons heen spreken over vrede, maar intussen vinden daar vaak etnische conflicten plaats, zelfs zogenoemde etnische zuiveringen. In de economische wereld dalen de prijzen van grondstoffen, en het verschil tussen arm en rijk neemt steeds verder toe. Economische wan toestanden en arbeidsonrust worden voor de laatste dagen voorzegd.

Uw goud en uw zilver is verroest, en het roest ervan zal tegen u getuigen en uw vlees verteren als vuur. Gij zijt schatten gaan opleggen, terwijl het de laatste dagen zijn. Zie, het loon, dat door u is ingehouden van de arbeiders, die uw landen hebben gemaaid, schreeuwt, en het geroep van hen, die uw oogst hebben binnengebaald, is doorgedrongen tot de oren van de Here Sebaot. Jakobus 5:3,4

Valse religies en valse christussen zullen vóór de wederkomst tevoorschijn komen:

Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij, ware het mogelijk, ook de uitverkorenen zouden verleiden. Matteüs 24:24

Aan het einde van de twintigste eeuw zagen wij een opleving van valse christussen. De zogenaamde Heer Maitreya verscheen en deed uitspraken in tegenpraak met de Bijbel en toch verwachten de wereldreligies iemand zoals hij.

Alle wereldreligies verkondigen het idee van een verdere openbaring gegeven door een toekomstige Leraar. Christenen hopen op de wederkomst van Christus, Boeddbisten kijken uit naar nog een Boeddha

(de Heer Maitreya), terwijl de Moslims wachten op de Imam Mahdi, de Hindoes op een reïncarnatie van Krishna, en de Joden op de Messias.
(Share International)

In de Bijbel worden nog veel meer tekenen van de nabije wederkomst van Christus gegeven die erop wijzen dat de wederkomst nabij is. Deze zijn:

- een toename in kennis - Daniël 12:4
- een toename van demonische activiteit - Openbaring 16:13,14; 1 Timoteüs 4:1-7
- een toename van wetteloosheid - 2 Timoteüs 3:1-7
- het verlaten van het geloof - 2 Timoteüs 4:3,4
- opkomst van valse leer (evolutie) - 2 Petrus 3:3-7
- een toename in het verkeer (modern transport) - Nahum 2:4

Van al deze tekenen is deze de meest duidelijke:

En dit evangelie van het koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn. Matteüs 24:14

Wij worden opgeroepen om deze tekenen te bestuderen en er naar te handelen (Matteüs 24:32-35). Toch moeten wij niet denken dat wij de dag of het uur van Zijn komst door dezen tekenen kunnen berekenen (Matteüs 24:36). Als wij echter de aard en het doel van Christus' komst bestuderen, dan hoeft niemand te worden misleid. Het is dan ook onbegrijpelijk dat er tegenwoordig geen één grote christelijke kerk is die de Bijbelse komst van Christus verkondigt. De meeste kerken, voor zover zij al over de wederkomst spreken, verkondigen een komst van Christus die vrede op aarde zal brengen, maar de Bijbel spreekt over de vernietiging van naties. Zij verkondigen een bekeering van zondaars bij de wederkomst van Christus, terwijl de Bijbel leert dat Christus zal komen om de zonde en de zondaars te vernietigen. Laten wij het bewijs nauwkeurig bestuderen.

De komst van Christus in heerlijkheid

De komst van Christus in heerlijkheid is de zalige hoop van de kerk. Jezus zei:

...kom Ik weder... Johannes 14:3

Deze belofte zal vervuld worden. De wederkomst van Christus of Zijn tweede komst naar deze aarde is de gebeurtenis die het volk van God eindelijk zal verlossen van de aardse heerschappij van Satan.

...verwachtende de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus. Titus 2:13

...voor een tweede maal zal verschijnen om te redden wie Hem verwachten, maar dan gaat het niet meer om de zonde. Hebreëen 9:28 NBV

Hoe Hij zal wederkomen

En nadat Hij dit gesproken had, werd Hij opgenomen, terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. En toen zij naar de hemel staarden, terwijl Hij heenvoer; zie, twee mannen in witte klederen stonden bij hen, die ook zeiden: Galileese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen. Handelingen 1:9-11

1. OP DE WOLKEN SAMEN MET ZIJN ENGELN

Jezus werd in de hemel opgenomen door een wolk, en Hij zal wederkomen op de wolken. De wolken verwijzen naar de engelen van God die Hem omringen zoals wij kunnen zien in het Hebreeuwse parallelisme.

...Hij maakt de wolken tot zijn wagen, Hij wandelt op de vleugelen van de wind. Psalm 104:3

Jezus Zelf beloofde dat Hij met de wolken (de engelen) zou wederkomen.

En dan zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen aan de hemel en dan zullen alle stammen der aarde zich op de borst slaan en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken des hemels, met grote macht en heerlijkheid. Matteüs 24:30

Verdere teksten zijn Matteüs 26:64; Marcus 13:26; Marcus 14:62 en Openbaring 1:7.

...bij de openbaring van de Here Jezus van de hemel met de engelen zijner kracht. 2 Tessalonicenzen 1:7

Wanneer dan de Zoon des mensen komt in zijn heerlijkheid en al de engelen met Hem, dan zal Hij plaats nemen op de troon zijner heerlijkheid. Matteüs 25:31

De heerlijkheid van de wederkomst van Christus overtreft ons voorstellingsvermogen. Hij zal wederkomen in de heerlijkheid van Zijn engelen, en in de heerlijkheid van God de Vader:

...wanneer Hij komt in zijn heerlijkheid en die van de Vader en de heilige engelen. Lucas 9:26

2. DE WEDERKOMST ZAL WERELDWIJD ZICHTBAAR ZIJN

Zie, Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien... Openbaring 1:7

Christus waarschuwde tegen vervalste wederkomsten die niet overal op aarde zichtbaar zouden zijn.

Indien men dan tot u zegt: Zie, Hij is in de woestijn, gaat er niet heen; zie, Hij is in de binnenkamer, gelooft het niet. Want gelijk de bliksem komt van het oosten en licht tot het westen, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn. Matteüs 24:26,27.

...en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken des hemels, met grote macht en heerlijkheid. Matteüs 24:30

3. DE WEDERKOMST ZAL HOORBAAR ZIJN

En Hij zal zijn engelen uitzenden met luid bazuingeschal en zij zullen zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken, van het ene uiterste der hemelen tot het andere. Matteüs 24:31

Want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel... 1 Tessalonicenzen 4:16

4. DE HEER ZAL NIET OP DE AARDE KOMEN, MAAR ZAL DE VERLOSTEN OPWACHTEN IN DE LUCHT

Want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen. 1 Tessalonicenzen 4:16,17

Tijdens de laatste plaag, als de laatste aardbeving en de hagel de inwoners van deze aarde zal vernietigen, zullen de verlost (uitverkorenen) door de engelen bijeen worden gebracht en opgenomen worden in de lucht om hun Heer te ontmoeten. Dit is een opname, maar geen geheime opname.

Dan zal Hij zijn engelen uitzenden, en onder luid bazuingeschal zullen zij zijn uitverkorenen bijebrengen, van het ene uiteinde van de hemelkoepel tot het andere. Matteüs 24:31 NBV

Bij de wederkomst wekt Christus de doden op en zendt Hij Zijn engelen uit om de uitverkorenen te verzamelen, en samen zullen zij Hem in de lucht ontmoeten. Christus Zelf zal niet op de aarde komen - Zijn voeten raken de grond niet aan. Zijn bevel aan Zijn engelen is:

Vergadert Mij mijn gunstgenoten, die met Mij het verbond sluiten met offers. Psalm 50:5

Gebeurtenissen die plaatsvinden bij Zijn komst

1. DE RECHTVAARDIGE DODEN WORDEN OPGEWEKT

Want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan. 1 Tessalonicenzen 4:16

Alleen de rechtvaardigen die "in Christus" zijn worden bij Zijn wederkomst opgewekt. De overige doden worden niet opgewekt tot na het millennium (zie *Het Langverwachte Millennium*).

En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hen gegeven; en ik zag de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aangebeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus duizend jaren lang. De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren. Dit is de eerste opstanding. Openbaring 20:4,5

De rechtvaardigen worden opgewekt - de onrechtvaardigen worden niet opgewekt totdat de duizend jaren voorbij zijn.

Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding... Openbaring 20:6

In Johannes 5:28,29 vertelt Christus ons dat iedereen Zijn stem zal horen. Hij spreekt over twee opstandingen - "de opstanding ten leven", en "de opstanding ten oordeel". Tussen deze twee gebeurtenissen zit een periode van duizend jaar.

2. DE LEVENDE RECHTVAARDIGEN ZULLEN WORDEN OPGENOMEN

...en daarna zullen wij, die nog in leven zijn, samen met hen op de wolken worden weggevoerd en gaan we in de lucht de Heer tegemoet. 1 Tessalonicenzen 4:17 NBV

De levende rechtvaardigen ("wij die nog in leven zijn") zullen verzameld worden samen met de opgewekte rechtvaardigen om de Heer in de lucht te ontmoeten. De rechtvaardige levenden zullen de dood niet smaken, maar zullen opgenomen worden zoals Henoch en Elia (Genesis 5:24; 2 Koningen 2:11).

Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen. En zodra dit vergankelijke onvergankelijkheid aangedaan heeft, en dit sterfelijke onsterfelijke aangedaan heeft, zal

het woord werkelijkheid worden, dat geschreven is: De dood is verzwolgen in de overwinning. 1 Korintiërs 15:51-54

De levende rechtvaardigen worden in een ogenblik veranderd bij de laatste bazuin. Onze lichamen zullen naar Zijn verheerlijkt lichaam veranderd worden.

Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verbeertlijkt lichaam gelijkvormig wordt... Filippienzen 3:20,21

Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen... En een ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is. 1 Johannes 3:2,3

Hij zal voor eeuwig de dood vernietigen, en de Here Here zal de tranen van alle aangezichten afwissen en de smaad van zijn volk zal Hij van de gehele aarde verwijderen, want de Here heeft het gesproken. En men zal te dien dage zeggen: Zie, deze is onze God, van wie wij hoopten, dat Hij ons zou verlossen; dit is de Here op wie wij hoopten; laten wij juichen en ons verblijden over de verlossing die Hij geeft. Jesaja 25:8,9

3. DE GODDELOZEN WORDEN GEDOOD EN DE NATIES Vernietigd

De roep van hen die God hebben verworpen is:

En de koningen der aarde en de groten en de oversten over duizend en de rijken en de machtigen en iedere slaaf en vrije verborgen zich in de holen en de rotsen der bergen; en zij zeiden tot de bergen en tot de rotsen: Valt op ons en verbergt ons voor het aangezicht van Hem, die gezeten is op de troon, en voor de toorn van het Lam; want de grote dag van hun toorn is gekomen en wie kan bestaan? Openbaring 6:15-17

De Here is aan uw rechterhand. Hij verplettert koningen ten dage van zijn toorn. Hij houdt gericht onder de heidenen, hoopt lijken op, verplettert hoofden op het wijde veld. Psalm 110:5,6

Hier wordt niet gesproken over vrede onder de naties of over blijdschap over de wederkomst van Christus. Zij die de genade van Christus hebben afgewezen en zijn heiligen hebben willen doden zullen worden vernietigd door Zijn verschijning bij Zijn komst. Ook ontziet de Heer geen rangen of standen. Volksleiders zullen verantwoording moeten afleggen voor hun daden. Dan zal de goddeloze, de zondaar, geopenbaard worden zoals hij is.

Dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here Jezus doden door de adem zijns monds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt. 2 Tessalonicenzen 2:8

Deze mensen zullen worden vernietigd en hun lichamen zullen over de aarde worden gestrooid.

En zij die door de Here geveld zijn, zullen te dien dage liggen van het ene einde der aarde tot het andere, zij zullen niet beklaagd, noch bijeengezameld, noch begraven worden; tot mest op de akker zullen zij wezen. Jeremia 25:33

Zij kunnen niet bijeengebracht, betreurd of begraven worden omdat er geen overlevenden zijn op aarde.

Ik zag de aarde, en zie, zij was woest en ledig; ik zag naar de hemel en zijn licht was er niet. Ik zag de bergen, en zie, zij beefden, en alle heuvelen schudden. Ik zag, en zie, er was geen mens, en al het gevogelte des hemels was weggevlogen. Ik zag, en zie, de gaarde was woestijn, en al zijn steden waren in puin gestort, voor de Here, voor zijn brandende toorn. Want zo zegt de Here: Een woestijn zal het ganse land worden, al zal Ik niet voorgoed afrekenen; hierom zal de aarde treuren, en de hemel boven rouw dragen, omdat Ik het gesproken en besloten heb, en er geen berouw van heb en er niet van zal terugkomen. Jeremia 4:23-28

Volkomen zal Ik alles van de aardbodem wegvagen, luidt het woord des Heren. Ik zal wegvagen mens en dier, Ik zal wegvagen het gevogelte des hemels en de vissen der zee, en de ergernissen met de goddelozen; ja, Ik zal de mensen van de aardbodem uitroeien, luidt het woord des Heren. Sefanja 1:2-3

Aanvullende teksten over de vernietiging van alle dingen zijn: Psalm 21:10; 37:10; 110:5,6; Jesaja 24:1-3; Hebrreeën 10:26,27.

De geheime opname

In schrill contrast met de gebeurtenissen die hierboven worden beschreven, is de leer van de geheime opname. Deze leer veronderstelt dat het volk van God in het geheim in de hemel wordt opgenomen, terwijl de onbekeerden op de aarde blijven en een tweede kans te krijgen. Deze theorie is een leer van valse hoop, die de mensen niet aanzet om hun leven te veranderen en in overeenstemming met God te komen.

De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten en hij bekere zich tot de Here, dan zal Hij zich over hem ontfermen - en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig. Jesaja 55:7

Maar wanneer de goddeloze zich bekeert van alle zonden die hij begaan heeft, al mijn inzetten onderhoudt en naar recht en gerechtigheid handelt, dan zal hij voorzeker leven; hij zal niet sterven. Geen van de overtredingen die hij begaan heeft, zal hem worden toegerekend; om de gerechtigheid die hij betracht heeft, zal hij leven. Zou Ik een welgevallen hebben aan de dood van de goddeloze?, luidt het woord van de Here Here. Niet veeleer hieraan, dat hij zich bekere van zijn wegen en leve? Ezechiël 18:21-23

Er is opnieuw een “wanneer”, een “als” in deze verzen. Verlossing heeft gehoorzaamheid als voorwaarde. Wij zullen verantwoording af moeten leggen voor onze daden.

Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid zijns Vaders, met zijn engelen, en dan zal Hij een ieder vergelden naar zijn daden. Matteüs 16:27

De rechtvaardigheid van God kent geen compromis.

God is inderdaad rechtvaardig: Hij zal uw onderdrukkers straffen met onderdrukking en u, die nu onderdrukt wordt, samen met ons van alle last bevrijden wanneer Jezus, de Heer, vanuit de hemel verschijnt.

Dan komt Hij in een vlammend vuur en omringd door engelen...
2 Tessalonicenzen 1:6,7 NBV

Volgens deze teksten vindt de bevrijding van de rechtvaardigen en de straf voor de zondaars op hetzelfde ogenblik plaats - bij de wederkomst van Jezus. Mensen die geloven in verschillende dispensaties geven een periode van zeven jaar aan tussen deze gebeurtenissen. Eerst de geheime opname, dan de vernietiging van de antichrist tijdens de wederkomst. Tijdens deze veronderstelde periode is het Joodse volk door een tijd van benauwdheid gegaan en heeft zij Christus geaccepteerd.

De heerlijkheid van Christus' wederkomst laat geen enkele geheimzinnigheid toe. De gebeurtenissen die plaatsvinden bij de wederkomst worden allemaal zo beschreven dat zij tegelijkertijd zullen plaatsvinden. De wederkomst van Christus is de zalige hoop van het volk van God: Jezus wordt geopenbaard (1 Korintiërs 1:7; 1 Petrus 1:7,13; 4:13).

De dispensationalisten geloven niet in een geestelijk Israël (de kerk), maar geloven dat de beloften voor het letterlijke Israël zijn. Zo scheiden zij de kerk van Israël, maar de Bijbel maakt zo'n onderscheid niet.

...vrede en barmhartigheid kome over hen, en ook over het Israël Gods.
Galaten 6:16

Typologie in de Bijbel verwijst altijd naar iets groters. De schaduw is vaak van minder belang dan degene die de schaduw maakt. Het Lam verwijst naar Christus - de tweede is zoveel groter dan de eerste. Het letterlijke Babylon verwijst naar het Babylon in de eindtijd, een samenbundeling van alle afvallige krachten in de eindtijd. Het letterlijke Jeruzalem of het Israël van vroeger is een type van het geestelijke Jeruzalem of het Israël van de eindtijd samengesteld uit de verlostten uit alle tijden. Dispensationalisten zien geen verschil in type en antitype. Zij wachten op de letterlijke reconstructie van Babylon en Israël, en dat zou hetzelfde zijn als het verwachten van de wederkomst van een letterlijk lam.

Volgens het dispensationalisme geldt de tijd van benauwdheid alleen voor de Joden. De Bijbel kent zo'n leer niet. De verzoeking en de benauwdheid zijn daarentegen bedoeld om de kerk te reinigen (1 Tessalonicenzen 3:3). Het volk van God, zij die hun klederen gewassen hebben in het bloed van het Lam, moeten door een tijd van benauwdheid gaan.

En een van de oudsten antwoordde en zeide tot mij: Wie zijn dezen, die bekleed zijn met de witte gewaden, en vanwaar zijn zij gekomen? En ik sprak tot hem: Mijn heer, gij weet het. En hij zeide tot mij: Dezen zijn het, die komen uit de grote verdrukking; en zij hebben hun gewaden gewaschen en die wit gemaakt in het bloed des Lams. Openbaring 7:13,14

Nog een gelijkenis bield Hij hen voor en Hij zeide: Het koninkrijk der hemelen komt overeen met iemand, die goed zaad gezaaid had in zijn akker. Doch terwijl de mensen sliepen kwam zijn vijand en zaaide er onkruid overheen, midden tussen het koren, en ging weg. Toen het graan opkwam en vrucht zette, toen kwam ook het onkruid te voorschijn. Daarna kwamen de slaven van de eigenaar en zeiden tot hem: Heer, hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Hoe komt hij dan aan onkruid? Hij zeide tot hen: Dat heeft een vijandig mens gedaan. De slaven zeiden tot hem: Wilt gij dan dat wij het bijeenbalen? Hij zeide: Neen, want bij het bijeenbalen van het onkruid zoudt gij tevens het koren kunnen uittrekken. Laat beide samen opgroeien tot de oogst. En in de oogsttijd zal ik tot de maaiers zeggen: Haalt eerst het onkruid bijeen en bindt het in bossen om het te verbranden, maar brengt het koren bijeen in mijn schuur..

En zijn discipelen kwamen bij Hem en zeiden: Maak ons de gelijkenis van het onkruid in de akker duidelijk. Hij antwoordde en zeide: Die het goede zaad zaait, is de Zoon des mensen; de akker is de wereld; het goede zaad, dat zijn de kinderen van het Koninkrijk; het onkruid zijn de kinderen van de boze; de vijand, die het gezaaid heeft, is de duivel; de oogst is de voleinding der wereld; de maaiers zijn de engelen. Zoals nu het onkruid verzameld wordt en met vuur verbrand, zo zal het gaan bij de voleinding der wereld. De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden en zij zullen uit zijn Koninkrijk verzamelen al wat tot zonde verleidt en hen, die de ongerechtigheid bedrijven, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal het gewezen zijn en het tandengeknars. Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon in het Koninkrijk huns Vaders. Wie oren heeft, die hore! Matteüs 13:24-30; 36-43

De goddelozen en de rechtvaardigen blijven samen tot de oogst - de wederkomst van Christus. Toen het oude Israël uit de Egyptische slavernij bevrijd werd, kwamen de plagen niet toen de Israëlieten al weg waren. Zij waren

daar ook bij aanwezig en waren getuige van deze gebeurtenissen. Zij ondergingen zelf ook de eerste drie plagen. Maar God beschermde hen op wonderbaarlijke wijze tegen de laatste zeven plagen, net zoals Hij Gods volk op wonderbaarlijke wijze zal beschermen tegen de gevolgen van de laatste zeven plagen die in de eindtijd over deze aarde zullen komen (Openbaring 3:10-13). Gods volk wordt opgeroepen om vol te houden totdat Hij komt. Zij worden niet weggenomen voordat deze gebeurtenissen plaatsvinden. De teksten die vaak worden aangehaald voor de onderbouwing van een geheime opname zijn:

Want zoals zij in die dagen vóór de zondvloed waren, etende en drinkende, huwende en ten huwelijk gevende, tot op de dag, waarop Noach in de ark ging, en zij niets bemerkten, eer de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. Dan zullen er twee in het veld zijn, één zal aangenomen worden en één achtergelaten worden; twee vrouwen zullen aan het malen zijn met de molen, één zal aangenomen worden, en één achtergelaten worden. Waakt dan, want gij weet niet, op welke dag uw Here komt. Matteüs 24:38-42

Deze teksten zijn geen bewijs van een geheime opname. Zij zeggen slechts dat bij de wederkomst van Christus sommigen behouden zullen worden en anderen verloren gaan. Ten slotte beweren dispensationalisten dat de “anti-christ” na de geheime opname verschijnt en dat is niet volgens de leer van de Bijbel over de mens der wetteloosheid (Zie *De Man achter het Masker*). De Bijbel leert duidelijk dat deze macht *vanuit* de kerk zal komen en niet *na* de kerk.

Kinderen, het is de laatste ure; en gelijk gij geboord hebt, dat er een anticrist komt, zijn er nu ook vele anticristen opgestaan, en daaraan onderkennen wij, dat het de laatste ure is. Zij zijn van ons uitgegaan, maar zij waren uit ons niet; want indien zij uit ons geweest waren, zouden zij bij ons gebleven zijn: maar aan hen moest openbaar worden, dat niet allen uit ons zijn. 1 Johannes 2:18,19

Nadat zij door de tijd van benauwdheid gegaan zijn en de haat van de anti-christ gevoeld hebben, is de enige hoop voor het volk van God de weder-

komst van Christus. Net zoals het bloed op de deurposten moest worden gestreken van de huizen van de Israëlieten toen de laatste plaag over Egypte kwam, zo moet ook het bloed van het Lam gestreken worden op de deurposten van het hart om de engel des doods te laten zien dat wij gekocht zijn door het bloed van het Lam.

*En men zal te dien dage zeggen: Zie, deze is onze God, van wie wij hoopten, dat Hij ons zou verlossen; dit is de Here, op wie wij hoopten; laten wij juichen en ons verblijden over de verlossing die Hij geeft.
Jesaja 25:9*

18

Het langverwachte millennium

Het woord “millennium” komt als zodanig in de Bijbel niet voor, maar het betekent letterlijk een periode van duizend jaar. Het woord is afgeleid van het Latijnse “mille” (duizend) en “annus” (jaar), en wordt door Bijbelgeleerden gebruikt om de periode van duizend jaar aan te duiden waar Johannes naar verwijst in Openbaring 20:4, wanneer de heiligen met Christus zullen regeren. De periode van duizend jaar wordt zes maal genoemd in Openbaring 20:1-7, en de gebeurtenissen rond deze periode moeten nauwkeurig worden bestudeerd om hen in het juiste perspectief te kunnen plaatsen.

Hedendaagse theologische richtingen benadrukken het millennium, en voor de meesten is het de langverwachte periode van vrede teweeggebracht door het binden van satan en de regering van Christus. Maar de verschillende opvattingen over de details rond deze gebeurtenissen lopen sterk uiteen. De tegenwoordige ideeën kunnen als volgt worden samengevat:

1. Amillennialisme

De amillennialistische zienswijze gelooft niet in een letterlijke duizendjarige regeringsperiode, maar past de periode toe op de hele kerkgeschiedenis. De periode vindt zijn hoogtepunt in de vernieuwde aarde. De profetieën van het Oude Testament die betrekking hebben op het koninkrijk verwijzen naar de geestelijke regering van Christus in de kerk. Dit is de zienswijze van de Rooms-katholieke kerk en een aantal conservatieve protestantse groeperingen.

2. Postmillennialisme

Deze zienswijze stelt dat het koninkrijk een hedendaagse realiteit is omdat Christus in Zijn kerk regeert. Het verspreidt ook de visie dat alle naties zich tot Christus zullen bekeren vóór de wederkomst. De periode voor Zijn komst zal vredig zijn en het evangelie zal aan alle naties worden gebracht. Aan het einde van het millennium komt er een tijd van afval en vervolgung, veroorzaakt door de regering van de antichrist. Dan zal Christus wederkomen en is er slechts één opstanding van de rechtvaardigen en de goddelozen. De opstanding van de rechtvaardigen, of de eerste opstanding van Openbaring 20, is volgens deze visie de wedergeboorte en is niet letterlijk. Zowel de Lutherse Augsburger geloofsbelijdenis als de puritijnse Westminster geloofsbelijdenis onderschrijven deze zienswijze.

3. Premillennialisme

A. DISPENSATIONEEL PREMILLENNIALISME

Deze zienswijze gelooft in een tweevoudige letterlijke opstanding uit de dood, die van de rechtvaardigen vóór het millennium en die van de onrechtvaardigen nà het millennium. Maar de dispensationalisten gelovigen geloven ook in een geheime opname vóór de tijd van benauwdheid, en beweren dat het duizendjarig rijk verwezenlijkt zal worden in de Joodse natie. Deze visie vereist het herstel van een Joodse natie in Palestina, de herbouw van de tempel, en de herinvoering van de offerdienst.

Deze uitleg maakt dat veel van Jezus' leerstellingen voor Zijn kerk verouderd zijn. Alle waarschuwingen die de kerk heeft gekregen over de tijd van benauwdheid vóór de wederkomst van Christus, zijn nu alleen van toepassing op de Joden. Heel Matteüs 24 en Lucas 21 is alleen voor de Joden bestemd daar "het evangelie van dit koninkrijk" slechts naar de Joden verwijst. En zelfs in het Onze Vader verwijst "Uw koninkrijk kome" dan alleen naar de Joden, daar zij alleen betrokken zijn bij dat koninkrijk. Als dat werkelijk zo is, dan hebben vrijwel alle Bijbelse profetieën over de komst van Christus en de oprichting van Zijn koninkrijk geen betekenis voor de christen.

Paulus verkondigde het "evangelie van het koninkrijk aan de Joden en aan de heidenen" (Handelingen 20:25; 28:23,31) en zowel Matteüs 24 als Lucas 21 zijn bedoeld voor de kerk.

Het is verbazingwekkend dat de dispensationalisten menen dat slechts de verzen 40 en 41 in Matteüs 24 op de kerk van toepassing zijn, daar zij

hierin een bevestiging van de geheime opname zien. Deze uitleg geeft valse hoop, omdat de christenen die de geheime opname verwachten vóór de tijd van benauwdheid, er niet op voorbereid zullen zijn. Ook wordt in deze visie het idee van een tweede kans geboden voor hen die Christus' verlossing verwerpen.

Dispensationalisten geloven in een regering van de antichrist na de geheime opname en gedurende deze periode van zeven jaar zullen alle Joden er toe worden gebracht om Christus te accepteren. In zijn brief aan de Tessalonicenzen verwerpt Paulus deze leer. Verwijzend naar de dag van de Heer, schrijft hij:

Maar wij verzoeken u broeders, met betrekking tot de komst van onze Here Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat gij niet spoedig uw bezinning verliest of in onrust verkeert, hetzij door een geestesuiting, hetzij door een prediking, hetzij door een brief, die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag des Heren reeds aanbrak. Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering beet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is.

Herinnert gij u niet, dat ik, toen ik nog bij u was, u dit meermalen gezegd heb? En gij weet thans wel, wat hem weerhoudt, totdat hij zich openbaart op zijn tijd. Want het gebeuren der wetteloosheid is reeds in werking; wacht slechts totdat hij, die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd is. Dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here Jezus doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt. Daarentegen is diens komst naar de werking des satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen, en met allerlei verlokkende ongerechtigheid, voor hen die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij badden kunnen behouden worden. 2 Tessalonicenzen 2:1-10

De “vereniging” van de broeders in (vers 1), en de vernietiging van de wetteloze (vers 8) gebeuren tegelijkertijd bij de komst van de Heer, niet op twee verschillende tijden. De waarschuwing van Paulus in vers drie lijkt zelfs nu nog van kracht te zijn.

B. HISTORISCH PREMILLENNIALISME

Volgens deze visie zijn de verlost en van alle eeuwen gedurende het millennium op aarde. De kerk is het Israël van God bestaande uit alle volken van God. De tijd van het millennium beslaat de eerste duizend jaar van het koninkrijk van God op aarde.

De aanhangers van het historisch premillennialisme plaatsen het einde van de genadetijd aan het begin van het millennium en op deze manier zetten zij zich apart van andere millennium-gelovigen. Maar hun visie van een aards millennium strookt niet met de tekst in de Bijbel die spreekt van een vernietigde aarde die in deze periode niet door mensen wordt bewoond. Verder plaatst de Bijbel het millennium-oordeel in de hemel en dat is overeenkomstig de belofte van Jezus dat Hij de verlost meeneemt naar woningen die Hij voor hen heeft bereid in de hemel. Zoals wij in het vorige hoofdstuk zagen, worden de uitverkorenen van God door de engelen bijeenvergaderd en van de aarde weggevoerd onze Heer tegemoet in de lucht, terwijl de onrechtvaardigen gedood worden door Zijn verschijning, als Hij komt.

Om alle gebeurtenissen van het millennium in perspectief te zien, is een zorgvuldige studie van de Schrift nodig, die de punten van het premillennium, millennium en het postmillennium nauwkeurig omschrijven.

De premillennium-gebeurtenissen

Het centrale thema van de profetische periode van duizend jaar is het oordeel. Het oordeel maakt duidelijk waar de zonde vandaan komt. Verder zullen Gods karakter en daden gerechtvaardigd worden in het oordeel.

En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven; en ik zag de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aangebeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang. De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding; over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen, die duizend jaren. Openbaring 20:4-6

De opgewekte en levende rechtvaardigen zullen met Christus duizend jaar heersen, terwijl de rest van de doden (de onrechtvaardige doden die gestorven zijn vóór de wederkomst van Christus en de onrechtvaardigen die sterven bij Zijn wederkomst) niet opgewekt worden voordat de duizend jaar voorbij zijn. Wat zal er tijdens die duizend jaar gebeuren en over welk oordeel gaat het hier? Als Christus bij Zijn komst de rechtvaardigen van de goddelozen scheidt, dan heeft Hij hen al geoordeeld vóór Zijn komst naar deze aarde. Er moet dus een onderzoekend oordeel in de hemel zijn voordat Jezus wederkomt naar de aarde om zijn heiligen bijeen te vergaderen.

Het onderzoekend oordeel (de komst van de Heer als een dief in de nacht)

Wanneer Jezus wederkomt naar de aarde, zal Hij degenen die gehoorzaam waren belonen en de ongehoorzamen vernietigen.

Zie, Ik kom spoedig en mijn loon is bij Mij om een ieder te vergelden, naardat zijn werk is. Openbaringen 22:12

Dat houdt in dat de beslissing over wie behouden wordt of verloren gaat voorafgaat aan de wederkomst van Christus. De beloning voor de rechtvaardigen is het eeuwige leven en de rechtvaardige doden worden opgewekt bij de wederkomst.

Gods doel is de vernietiging van de zonde die voor eeuwig uit het universum moet worden uitgebannen. Hij vernietigt de zonde nu in de gelovige, maar de tijd zal komen dat de Heer “zijn vreemd werk” zal doen (Jesaja 28:21) en zowel de zondaars als de zonde uit Zijn koninkrijk zal uitroeien. Daar zonde overtreding van de wet betekent, moet de maatstaf van het oordeel wel de wet van God zijn.

Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid, en de zonde is wetteloosheid. 1 Johannes 3:4

De wet immers bewerkt toorn; waar echter geen wet is, is ook geen overtreding. Romeinen 4:15

Want wie de gehele wet houdt, maar op één punt struikelt, is schuldig geworden aan alle geboden. Want Hij, die gezegd heeft: Gij zult niet echt-

breken, heeft ook gezegd: Gij zult niet doodslaan. Indien gij nu geen echtbreuk pleegt, maar wel doodslag, zijt gij toch een overtreder van de wet geworden. Spreekt zó en handelt zó als mensen past, die door de wet der vrijheid zullen geoordeeld worden. Jakobus 2:10-12

Van al het geboorde is het slotwoord: Vrees God en onderhoud zijn geboden, want dit geldt voor alle mensen. Want God zal elke daad doen komen in het gericht over al het verborgene, hetzij goed, hetzij kwaad. Prediker 12:13,14

De wet van de tien geboden is de maatstaf van het oordeel. Deze wet wordt ook de wet der vrijheid genoemd, omdat wij slechts door het gehoorzamen van de wet bevrijd kunnen worden van de slavernij van de zonde. Een alcoholist kan slechts aan de greep van het alcoholisme ontsnappen door alcohol totaal te mijden. God heeft een tijd bepaald voor het oordeel en Jezus zelf zal de rechter zijn.

...omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij de aardbodem rechtvaardig zal oordelen door een man, die Hij aangewezen heeft, waarvan Hij voor allen het bewijs geleverd heeft door Hem uit de doden op te wekken. Handelingen 17:31

Ik zeide bij mezelf: Over de rechtvaardige en de onrechtvaardige zal God gericht oefenen, want er is voor elke zaak en voor elk werk een bestemde tijd. Prediker 3:17

Het oordeel begint ook bij het huis van God.

Want het is nu de tijd, dat het oordeel begint bij het huis Gods; als het bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen, die ongehoorzaam blijven aan het evangelie Gods. 1 Petrus 4:17

Goede vraag! Als God zelfs in belijdende gelovigen geen zonde tolereert, hoeveel te meer in hen die willens en wetens ongehoorzaam zijn. Daar Christus de getrouwen zal belonen bij Zijn wederkomst moet dit oordeel plaatsvinden in de hemel vóór Zijn komst. Dit plechtige oordeel werd in het Oude Testament voorgesteld door de Grote Verzoendag (zie *Een Advocaat voor onze Tijd*).

Dit was de dag waarop de herinnering aan de zonde werd uitgewist uit het heiligdom. Zo moet ook op de anti-typische Grote Verzoendag het hemels heiligdom worden gereinigd. Deze gebeurtenis zou plaatsvinden aan het einde van de 2300-dagen-prophetie van Daniël 8 die eindigde in 1844 (zie *Een Steen om je Hoofd op te Leggen*). Deze “dag van oordeel” vindt plaats in de hemel en eindigt met het sluiten van de genadetijd als het priesterlijk werk van Christus ophoudt. De Bijbel zegt hierover:

Wie onrecht doet, hij doe nog meer onrecht; wie vuil is, hij worde nog vuiler; wie rechtvaardig is, hij bewijze nog meer rechtvaardigheid; wie beilig is, hij worde nog meer gebeiligd. Zie, Ik kom spoedig en mijn loon is bij Mij om een ieder te vergelden, naardat zijn werk is. Openbaring 22:11,12

Na deze uitspraak volgt de wederkomst van Christus en de beloning van de heiligen.

In Daniël 7 beschrijft de profeet deze grote rechtszitting in de hemel:

Terwijl ik bleef toekijken, werden tronen opgesteld, en een Oude van dagen zette Zich neder; zijn kleed was wit als sneeuw en zijn hoofdbaar blank als wol; zijn troon bestond uit vuurvlammen, de raderen daarvan uit laaiend vuur; en een stroom van vuur welde op en vloeide voor hem uit; duizendmaal duizenden dienden hem en tienduizend maal tienduizenden stonden vóór hem. De vierschaar zette zich neder en de boeken werden geopend. Daniël 7:9,10

In dit hoofdstuk wordt de rechtszitting getoond en worden de boeken geopend. De hier genoemde boeken moeten verwijzen naar de boeken waarin de daden zijn opgeschreven van degenen die worden geoordeeld. Er worden een aantal boeken genoemd in de Bijbel, onder andere het boek des levens, en het gedenboek:

En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het boek des levens, en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken. Openbaring 20:12

Dan spreken zij die de Here vrezen, onder elkander, ieder tot zijn naaste: De Here bemerkte het toch en hoorde het en er werd een gedenkboek voor zijn aangezicht geschreven, ten goede van hen die de Here vrezen en zijn naam in ere houden. Maleachi 3:16

Niets uit ons leven wordt in de hemel onvermeld gelaten.

Want God zal elke daad doen komen in het gericht over al het verborgene, hetzij goed, hetzij kwaad. Prediker 12:14

Maar Ik zeg u: Van elk ijdel woord, dat de mensen zullen spreken, zullen zij rekenschap geven op de dag des oordeels, want naar uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en naar uw woorden zult gij veroordeeld worden. Matteüs 12:36,37

Maar de Here zeide tot Mozes: Wie tegen Mij gezondigd heeft, zal Ik uit mijn boek delgen. Exodus 32:33

Het oordeel is een serieuze zaak en daar het oordeel begint bij het volk van God, is het essentieel dat wij nauwgezet naar ons leven kijken. Christus wil ons karakter veranderen. Hij wil ons een hart van vlees geven in plaats van een stenen hart. De heiligmaking moet dit tot stand brengen en als wij met God samenwerken zal ons hart veranderd worden. Wij hebben niets te vrezen van het oordeel, tenzij wij weigeren ons te onderwerpen aan de heiligmakende macht van God.

Jaagt naar vrede met allen en naar de heiliging, zonder welke niemand de Here zal zien. Hebreëën 12:14

Als wij geoordeeld worden, openbaart God ons karakter aan ons en loutert ons, opdat wij gereinigd worden.

Maar onder het oordeel des Heren worden wij getuchtigd, opdat wij niet met de wereld zouden veroordeeld worden. 1 Korintiërs 11:32

Daniël laat zien dat de wereldsgeschiedenis doorgaat terwijl het oordeel plaatsvindt.

Toen keek ik toe vanwege het geluid der grote woorden welke de boren sprak; terwijl ik bleef toekijken, werd het dier gedood, zijn lichaam werd vernietigd en prijsgegeven aan de brand van het vuur. Daniël 7:11

Daaarna beschrijft de profeet hoe iemand als een Zoon des Mensen met de wolken des hemels voor de Oude van Dagen verschijnt.

Ik bleef toekijken in de nachtgezichten en zie, met de wolken des hemels kwam iemand gelijk een mensenzoon; hij begaf zich tot de Oude van dagen, en men leidde hem voor deze. Daniël 7:13

Deze komst van Christus is niet de wederkomst op de wolken des hemels naar deze aarde, maar het is de komst van Christus voor de Oude van dagen die plaatsvindt in de hemel vóór de troon van God. Het middelaarswerk van Christus stopt en Hij doet Zijn koninklijke mantel aan voordat Hij komt als Koning der koningen.

En hem werd heerschappij gegeven en eer en koninklijke macht, en alle volken natiën en talen dienden hem. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet zal vergaan, en zijn koningschap is een, dat onverderfelijk is. Daniël 7:14

Net zoals het was in de dagen van Noach, toen Noach en zijn gezin in de ark waren opgesloten en de genadetijd voor de wereld van vóór de zondvloed was afgelopen, zo zal het ook in de eindtijd zijn. De genadetijd was opgehouden en de zondaars wisten het niet. Voor hen die weigeren om de heiligmakende kracht van de Geest van God in hun leven te laten werken, lijkt het leven gewoon zijn gang te gaan. Zij zullen de Schriften niet als leidraad hebben genomen en als de tijd van de wederkomst van Christus daar is zal het hun overvallen. Voor hen zal de komst van Christus 'als een dief in de nacht' zijn. De gelovigen worden aangezet om de Schriften en de tekenen der tijden te bestuderen zodat die dag hen niet overvalt.

Immers gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zó komt, als een dief in de nacht. Terwijl zij zeggen: het is alles vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen. Maar gij, broeders, zijt niet in de duisternis,

*zodat die dag u als een dief overvallen zou: want gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des dags. Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe; laten wij dan ook niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn. Want die slapen, slapen des nachts en die zich bedrinken, zijn des nachts dronken, maar laten wij, die de dag toebehoren, nuchter zijn, toegerust met het barnas van geloof en liefde en met de helm van de hoop der zaligheid; want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot het verkrijgen van zaligheid door onze Here Jezus Christus...
1 Tessalonicenzen 5:2-9*

Na het sluiten van de genadetijd zal het uitvoerend oordeel beginnen. In het vorige hoofdstuk hebben wij de zeven laatste plagen besproken en de uiteindelijke redding van de heiligen. Laten wij hier in het kort deze gebeurtenissen in hun tijdsvolgorde zetten.

Het uitvoerend oordeel

Wanneer het onderzoekend oordeel is afgelopen en de straf is uitgesproken (Openbaring 22:11,12) dan zullen de plagen van God over de aarde komen. Dit is het uitvoerende stadium van het oordeel. Het eerste oordeel dat na het sluiten van de genadetijd over de aarde komt, zijn de zeven laatste plagen. In Openbaring 15 wordt een beschrijving gegeven van een hemelse gebeurtenis die plaatsvindt bij het sluiten van de genadetijd.

En daarna zag ik, en de tempel van de tent der getuigenis in de hemel ging open. Openbaring 15:5

De tempel wordt geopend. Het hogepriesterlijk werk van Christus is afgesloten en de zeven engelen met de zeven laatste plagen krijgen de opdracht om hun schalen uit te gieten op de aarde (Openbaring 16). De plagen komen en deze oordelen worden door de engelen van God rechtvaardig verklaard.

En ik hoorde de engel der wateren zeggen: Rechtvaardig zijt Gij, die zijt en die waart, Gij Heilige, dat Gij dit oordeel hebt geveld. Omdat zij het bloed der heiligen en der profeten vergoten hebben, hebt gij hun ook bloed te drinken gegeven; zij hebben het verdiend! En ik hoorde het altaar zeggen: Ja, Here God, Almachtige, uw oordelen zijn waarachtig en rechtvaardig. Openbaring 16:5-7

De plagen zullen komen vóór de komst van Christus en ook hier wordt de oproep gedaan om ons voor te bereiden.

Zie, ik kom als een dief. Zalig hij, die waakt en zijn klederen bewaart, opdat hij niet naakt wandele en zijn schaamte niet gezien worde. Openbaring 16:15

Alleen de gerechtigheid van Christus kan ons beschermen tegen de gevolgen van de plagen.

Met zijn vlerken beschermt Hij u, en onder zijn vleugelen vindt gij een toevlucht; zijn trouw is schild en pantser. Gij hebt niet te vrezen voor de verschrikking van de nacht, voor de pijl, die des daags vliegt; voor de pest, die in het donker rondwaart, voor het verderf, dat op de middag vernielt. Al vallen er duizend aan uw zijde, en tienduizend aan uw rechterhand, tot u zal het niet genaken; slechts zult gij het met uw ogen aanschouwen, en de vergelding aan de goddelozen zien. Psalm 91:4-8

De uitstorting van de plagen vindt plaats als de rechtvaardigen nog op de aarde zijn. Zij zullen tegen de gevolgen ervan beschermd worden, maar zullen er niet aan kunnen ontkomen. Het gebed van Christus is:

En Ik ben niet meer in de wereld, maar zij zijn in de wereld en Ik kom tot U. Heilige Vader, bewaar hen in uw naam, welke Gij Mij gegeven hebt, dat zij één zijn zoals Wij... Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze. Johannes 17:11,15

Christus belooft bescherming maar geen wegneming. In Openbaring 7 lezen wij:

Dezen zijn het, die komen uit de grote verdrukking... Openbaring 7:14

Deze tekst laat zien dat de rechtvaardigen door de verdrukking gaan maar uiteindelijk zullen worden bevrijd.

Te dien tijde zal Michaël opstaan, de grote vorst, die de zonen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van grote benauwdheid zijn, zoals

er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op die tijd toe. Maar in die tijd zal uw volk ontkomen: al wie in het boek geschreven wordt bevonden. Daniël 12:1

Verlossing en Armageddon

Zoals wij in het vorige hoofdstuk besproken hebben, komt de verlossing tijdens de zevende plaag. De macht van Babylon is onder de zesde plaag afgenomen en gedreven door duivelse machten is het doodvonnis uitgevaardigd tegen iedereen die het beest, zijn beeld of zijn merkteken niet wil aanvaarden. De uitvaardiging van dit vonnis roept het directe ingrijpen van God op, en Christus keert weer om zijn heiligen te verlossen. De heiligen hebben geen verweer tegen de verenigde machten van deze wereld. Alleen Christus kan hen bevrijden en Hij strijdt deze premillennium-oorlog, die Armageddon genoemd wordt, namens hen. Tijdens de zevende plaag, wordt de aardse macht vernietigd door de aardbeving, de hagel, en 'Zijn verschijning als Hij komt' (Job 38:22,23; Jesaja 28:17; Psalm 110:5,6; Jeremia 4:23-27; Jeremia 25:33-38; Sefanja 1:1-3).

Zie, de Here ontledigt en verwoest de aarde, keert haar onderstboven en verstroot haar inwoners. Dan vergaat het de priester als het volk, de heer als de knecht, de meesteres als haar dienstmaagd, de verkoper als de koper; wie te leen ontvangt als wie te leen geeft, de schuldenaar als de schuldeiser. De aarde wordt volkomen ontledigd en geheel leeggeroofd, want de Here heeft dit woord gesproken. De aarde treurt, verwelkt; de wereld kwijnt weg, verwelkt; de hoogsten van het volk des lands kwijnen weg. Want de aarde is ontwijld door haar bewoners, omdat zij de wetten hebben overtreden, de inzetting ontdoken, het eeuwig verbond verbroken. Jesaja 24:1-5

De profeet Jesaja laat hier duidelijk zien dat God rechtvaardig is in al Zijn daden. Er zijn hier geen gunstelingen. Het is zeer duidelijk wat Christus doen zal wanneer Hij wederkomt. De aarde zal totaal vernietigd worden, maar te midden van deze vernietiging belooft God verlossing:

Te dien dage zal tot Jeruzalem gezegd worden: Vrees niet, Sion, laten uw banden niet slap worden. De Here, uw God, is in uw midden, een held, die verlost. Hij zal Zich over u met vreugde verblijden; Hij zal zwijgen in zijn liefde; Hij zal over u juichen met gejubel. Sefanja 3:16,17

Wat een belofte! Tijdens de aardbeving en de hagel van de zevende plaag wordt een luide stem gehoord (1 Tessalonicenzen 4:16), en de hemelse legers komen tussen beide.

Dan zal de Here zijn machtige stem doen horen en zal Hij doen zien het neerkomen van zijn arm in grimmige toorn: een verterende vuurlam, overstroming, stortbui, en hagelstenen. Want Assur zal voor de stem des Heren schrikken, wanneer Hij met de roede slaat, en elke slag van de dreigende stok, die de Here daarop zal doen neerkomen, zal worden toegebracht bij tamboerijnen - en citerspel, en met strijdbaar gebeven arm zal Hij hen bestrijden. Jesaja 30:30-32

Te dien dage zal het geschieden, luidt het woord des Heren, dat Ik uw paarden uit uw midden zal uitroeien en dat Ik uw strijdwegens zal vernietigen. Ik zal de steden van uw land uitroeien en al uw vestingen afbreken. Ook zal Ik de toverijen uit uw hand uitroeien, en gij zult geen waarzeggers meer hebben. Ik zal uw gesneden beelden en uw gewijde stenen uit uw midden uitroeien, en gij zult u niet meer neerbuigen voor het werk uwer handen. Ook zal Ik uw gewijde palen uit uw midden uitrukken en uw steden verwoesten. En Ik zal in toorn en gramschap wraak oefenen over de volkeren die geen gehoor gegeven hebben. Micha 5:9-14

Assyrië was één van de gewelddadigste naties waar Israël mee te maken had, en de verwijzing naar deze natie is een type van de verschrikkelijke onderdrukker die Christus zal vernietigen door Zijn verschijning, als Hij komt. De mensen die door alle eeuwen heen in Christus ontslapen zijn, worden uit de dood opgewekt. De nog levende rechtvaardigen worden veranderd, zij worden door de engelen bijeengebracht en gaan Christus tegemoet in de lucht.

Daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen. 1 Tessalonicenzen 4:17

Herleven zullen uw doden - ook mijn lijk -, opstaan zullen zij. Ontwaakt en jubelt, gij, die woont in het stof! Want uw dauw is een dauw van licht; en de aarde zal aan de schimmen het leven hergeven. Kom, mijn volk, ga in uw binnenkamers, en sluit uw deuren achter u; verberg u

een korte tijd, tot de gramschap over is. Want zie, de Here verlaat zijn plaats om de ongerechtigheid der bewoners van de aarde aan hen te bezoeken; dan zal de aarde het op haar vergoten bloed aan het licht brengen en haar verslagenen niet langer bedekken. Jesaja 26:19-21

Gebeurtenissen tijdens het millennium

SATAN GEBONDEN

En ik zag een engel nederdalen uit de hemel met de sleutel des afgronds en een grote keten in zijn hand; en hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en hij bond hem duizend jaren, en hij wierp hem in de afgrond en sloot en verzegelde die boven hem, opdat bij de volkeren niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren vol-eindigd waren; daarna moet hij voor een korte tijd worden losgelaten. Openbaring 20:1-3

De vernietiging van de zondaars en de verwijdering van de heiligen van deze aarde laat de aarde in leegte achter. In Openbaring 20 beschrijft Johannes een engel die satan met een ijzeren ketting bindt en hem in de afgrond werpt. Het woord "afgrond" wordt in de Bijbel gebruikt voor het graf, de dood en vernietiging, en de gevangenis voor de boze geesten (Romeinen 10:7; Lucas 8:31). Dit woord wordt in het Griekse Oude Testament ook gebruikt om het rijk van de onbewoonde wereld te beschrijven waar de afgrond ook "abyssos" heet.

De aarde nu was woest en ledig, en duisternis was op de afgrond, en de Geest Gods zweefde op de wateren. Genesis 1:2 SV

De beschrijving van de aarde na de wederkomst van Christus, opgetekend door de profet Jeremia, geeft een goed beeld van de onherbergzame aarde.

Ik zag de aarde, en zie, zij was woest en ledig; ik zag naar de hemel, en zijn licht was er niet. Ik zag de bergen, en zie, zij beefden, en alle heuvelen schudden. Ik zag, en zie, er was geen mens, en al het gevogelte des hemels was weggevlogen. Ik zag, en zie, de gaarde was woestijn, en al zijn steden waren in puin gestort, voor de Here, voor zijn brandende toorn. Jeremia 4:23-26

De hele wereld zal opnieuw een grote afgrond of gevangenis worden voor satan en zijn demonen. De grote keten waarmee hij gebonden wordt bestaat uit een reeks van omstandigheden die hem beletten om de volken te verleiden, daar zij vernietigd zijn en er niemand op de aarde overblijft. De Bijbel staat vol met voorbeelden van zulke omstandigheden (Psalm 2:3; 107:10,14; 116:16; Prediker 7:26; Jesaja 28:22; 52: 2; 58:6; Jeremia 40:4; Klaagliederen 3:7; Ezechiël 7:23).

En te dien dage zal het geschieden, dat de Here bezoeking zal brengen over het heer der hoogte in de hoge en over de koningen der aarde op de aardbodem. En zij zullen bijeengebracht worden, zoals men gevangenen bijeenbrengt in een kuil, en zij zullen opgesloten worden in een kerker; en na vele dagen zullen zij bezocht worden. Dan zal de blanke maan schaamrood worden, en de gloeiende zon zal zich schamen, want de Here der heerscharen zal Koning zijn op de berg Sion en in Jeruzalem, en er zal heerlijkheid zijn ten aanschouwen van zijn oudsten. Jesaja 24:21-23

In deze verzen komt Gods oordeel niet alleen over de koningen van de aarde, maar worden de demonische machten ook gestraft ("het heer der hoogte in de hoge"). Deze machten zullen worden opgesloten in de gevangenis en na vele dagen (duizend jaar) zullen zij worden vrijgelaten (Openbaring 20:3). Tijdens het millennium zijn satan en zijn engelen dus gevangenen op de verwoeste aarde, terwijl de verlostten opgenomen zijn in de hemel waar het bruiloftsfeest gehouden wordt voor alle heiligen van de Allerhoogste.

HET OORDEEL GEGEVEN AAN DE HEILIGEN

En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven; en ik zag de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aangebeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang. De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen, die duizend jaren. Openbaring 20:4-6

Deze profetische verzen beschrijven de hemel waar Johannes eerder de troon van God en die van de 24 oudsten gezien had (Openbaring 4:4). De verlostten krijgen de belofte dat zij op de aarde zullen regeren (Openbaring 5:10), maar niet voordat zij de volken geoordeeld hebben. Wie die 24 oudsten precies zijn wordt niet onthuld. In het aardse heiligdom bevonden zich 24 oudsten die deelnamen aan de diensten, dus moesten er ook 24 oudsten zijn die dienst doen in het hemels heiligdom. Het getal 24 is ook de optelsom van de stammen van Israël plus de apostelen. Op de poorten van het Nieuwe Jeruzalem zijn de namen van de twaalf stammen van Israël geschreven en op de fundamenten staan de namen van de twaalf apostelen, zo wordt het Israël van God van het oude en het nieuwe verbond verenigd. Het vers vertelt ook dat te midden van dit hemels gezicht, de heiligen van God nu rechters geworden zijn.

...en het oordeel werd hun gegeven. Openbaring 20:4

Bij de wederkomst van Christus, is de beslissing over wie de verlostten en wie de zondaars zijn al gemaakt. Het oordeel dat aan de heiligen gegeven wordt moet daarom een oordeel zijn ter controle. Gods rechtvaardigheid en gerechtigheid moet voor het hele universum voor eeuwig duidelijk zijn. Tijdens de duizend jaar zal ieder geval worden onderzocht - er mag geen twijfel overblijven - in de hemel moet eensgezind zijn en met één stem zal iedereen uitroepen:

*...Groot en wonderbaar zijn uw werken, Here God, Almachtige; rechtvaardig en waarachtig zijn uw wegen, Gij, Koning der volkeren!
Openbaring 15:3*

Gods oordeel zal rechtvaardig worden bevonden. (Romeinen 2:5; 2 Tessalonicenzen 1:5; Genesis 18:25; Psalm 19:9). In het oordeel tijdens het millennium zal Gods handelen met de verwerpers van Zijn waarheid en met de boze engelen worden onderzocht (Hebreeën 10:26,27; 2 Petrus 2:4,9; Judas 6). De heiligen zullen de wereld oordelen.

Of weet gij niet, dat de heiligen de wereld zullen oordelen? En indien bij u het oordeel over de wereld berust, zijt gij dan onbevoegd voor de meest onbetekenende rechtspraak? Weet gij niet, dat wij over engelen oordelen zullen? Hoeveel te meer dan over alledaagse dingen? 1 Korintiërs 6:2,3

Postmillennium-gebeurtenissen

Na de duizend jaar en de toetsing van het oordeel in de hemel zullen de laatste gebeurtenissen in de grote strijd tussen goed en kwaad plaatsvinden. Tijdens dit laatste onheil zal Gods naam ten volle gezuiverd worden. Iedere knie zal zich buigen, en het kwaad zal voor eeuwig worden uitgebannen. Deze gebeurtenissen worden beschreven in Openbaring 20 tot en met 22. Daar het boek Openbaring geschreven is in een chiasmische structuur - met het hart van het chiasme (de gebeurtenissen die te maken hebben met de laatste dingen vóór de wederkomst van Christus) in het midden van het boek - lijken de gebeurtenissen in deze hoofdstukken geschreven te zijn in een omgekeerde volgorde (bijvoorbeeld: de zondaars belegeren het Nieuwe Jeruzalem in Openbaring 20:9, maar de stad daalt pas uit de hemel neer in Openbaring 21:2). Als wij de chiasmische structuur erbij betrekken, kunnen wij de volgorde van de gebeurtenissen duidelijk onderscheiden.

DE WEDERKOMST VAN CHRISTUS NA DE DUIZEND JAAR

Na de duizend jaar keert Christus naar deze aarde terug om het laatste oordeel uit te voeren over hen die Zijn waarheid niet hebben aangenomen en om datgene terug te nemen wat wettelijk van Hem is. Op dat moment wordt het koninkrijk aan de heiligen teruggegeven.

De profet Zacharia beschrijft de komst van de Heer met al Zijn heiligen, en hoe de voeten van de Heer de aarde zullen raken om een grote vlakte te maken (dit gebeurde niet tijdens de wederkomst, zie Zacharia 14:4,5). De oude profetieën gegeven aan het letterlijke Israël zouden in vervulling hebben kunnen gaan als het oude Israël gehoorzaam was geweest aan God. De beloften van het oude verbond werden overgeheveld naar het geestelijk Israël toen zij de Messias verwierpen. De essentie van de profetie van Zacharia is dus nog steeds van toepassing en krijgt zijn uiteindelijke vervulling bij Christus' wederkomst na de duizend jaar. Dan daalt het nieuwe Jeruzalem vanuit de hemel:

*En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is.
Openbaring 21:2*

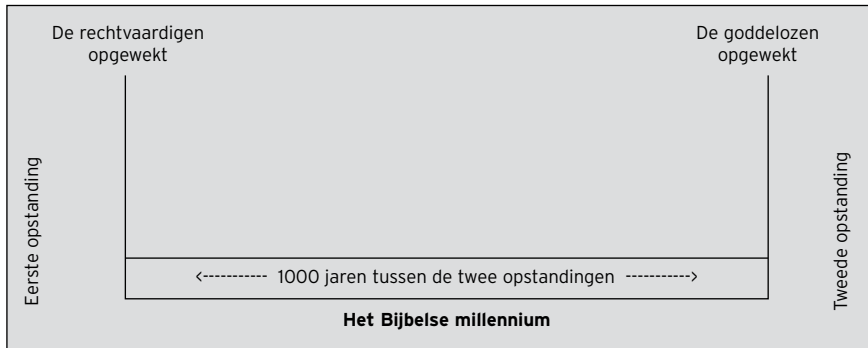
Vanuit de veiligheid van de stad zullen de verlostten dan getuige zijn van de laatste gebeurtenissen die een einde zullen maken aan de grote strijd tussen

Christus en satan. Satan zal duizend jaar de tijd gehad hebben om na te denken over de consequenties van zijn handelen en over het lot dat hem wacht.

DE OPSTANDING VAN DE VERDOEMDEN & DE LAATSTE STRIID: GOG EN MAGOG

En wanneer de duizend jaren voleindigd zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten, en hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog, om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee. Openbaring 20:7,8

Satan werd gebonden door een reeks van omstandigheden toen de zondaars omkwamen bij de wederkomst van Christus. De zondaars die stierven zouden niet weer tot leven komen voordat de duizend jaar voorbij waren.

Maar de overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren. Openbaring 20:5

De opstanding van de zondaars van alle eeuwen verlost satan van de kettin- gen waarmee hij gebonden was, en hij zet de opgestane miljoenen aan om de Heilige Stad in te nemen in een laatste poging om zijn macht te behouden.

...en hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog, om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee. Openbaring 20:8

In Ezechiël 38:2 en 39:6 wordt Gog, de koning van Magog beschreven als de vijand van Gods volk. Hij wordt aangeduid als aanvoerder van het leger dat het herstelde Israël zou aanvallen (Ezechiël 38:2, 14, 16-19), maar hij zou hierbij aan zijn einde komen. Dit zou gebeuren “na vele dagen” (Ezechiël 38:8, SV).

Maar te dien dage, wanneer Gog komt in het land van Israël, luidt het woord van de Here Here, dan zal mijn grimmigheid opstijgen in mijn neus, en in mijn naijver; in het vuur mijner verbolgenheid, zal Ik spreken. Waarlijk, te dien dage zal een zware aardbeving het land van Israël teisteren. Ezechiël 38:18,19

God vernietigt Gog en Israël strijdt in het geheel niet. Er valt nog geen historisch persoon aan te wijzen die Gog heet en hij staat symbool voor de leider van de opstand, satan zelf. God duldt deze laatste daad van opstand door satan en zijn volgelingen samen met de opgestane zondaars, om de laatste twijfel over de afkeer van de opstandelingen tegen God en Zijn volk weg te nemen. Goed en kwaad staan tegenover elkaar. De heiligen binnen in de stad en de zondaars daarbuiten.

En ik zag een grote witte troon en Hem, die daarop gezeten was, voor wiens aangezicht de aarde en de hemel vluchtten, en geen plaats werd voor hen gevonden. En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het boek des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken. En de zee gaf de doden, die in haar waren, en de dood en het dodenrijk gaven de doden, die in hen waren, en zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn werken. En de dood en het dodenrijk werden in de poel des vuurs geworpen. Dat is de tweede dood: de poel des vuurs. En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs. Openbaring 20:11-15

Bij het zien van Christus op Zijn troon zal iedere knie zich buigen. Iedere gedachte aan opstand en overwinning zal verdwijnen.

Want er staat geschreven: Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Here: voor Mij zal alle knie zich buigen, en alle tong zal God loven. Zo zal dan een ieder onzer voor zichzelf rekenschap geven aan God. Romeinen 14:11,12

...opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader! Filippenzen 2:10,11

Wendt u tot Mij en laat u verlossen, alle einden der aarde, want Ik ben God en niemand meer. Want Ik heb gezworen bij Mij zelf, waarheid is uit mijn mond uitgegaan, een woord dat niet zal worden herroepen: dat voor Mij elke knie zich zal buigen, dat bij Mij elke tong zal zweren. Alleen bij de Here, zal men van Mij zeggen, is gerechtigheid en sterkte, tot Hem zal men komen; maar beschaamd zullen staan allen die tegen Hem in woede ontstoken zijn. Jesaja 45:22-24

Dit is de uiteindelijke kroning van de Zoon van God. Dan vindt het laatste oordeel plaats:

En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het boek des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken. Openbaring 20:12

En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs. Openbaring 20:15

Iedere daad van verzet, iedere verwerping van de genade van God wordt openbaar gemaakt. De consequenties van deze keuzes zijn eeuwig. (Hebreeën 6:2) Het laatste oordeel is het doodsoordeel.

Want indien wij opzettelijk zondigen, nadat wij tot erkenntenis der waarheid gekomen zijn, blijft er geen offer voor de zonden meer over; maar een vreselijk uitzicht op het oordeel en de felheid van een vuur, dat de wederspannigen zal verteren. Hebreeën 10:26,27

Zij kozen ervoor om satan te geloven in plaats van God (Johannes 8:45) en zij hebben hun karakters gevormd naar die van hun meester. Zij zouden nooit gelukkig kunnen zijn tussen de kinderen van God, daar is geen plaats voor egoïsme. De hemel is doortrokken van zelfopoffering en dat is de essentie van haar vreugde. Iedereen is ervan overtuigd dat de rechtspraak van God waarachtig en rechtvaardig is.

...Het Lam dat geslacht is, is waardig te ontvangen de macht en de rijkdom, en de wijsheid en de sterkte, en de eer en de heerlijkheid en de lof

En alle schepsel in de hemel en op de aarde en onder de aarde en op de zee en alles wat daarin is, hoorde ik zeggen: Hem die op de troon geze- ten is, en het Lam zij de lof en de eer en de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden. Openbaring 5:12,13

Satans verdachtmakingen tegen God en Zijn regering zijn ongegrond ver- klaard. Het gelijk van Christus is bewezen en Hij is klaar om Zijn “vreemd werk” te volbrengen:

Want de Here zal opstaan, zoals op de berg Perasim; Hij zal in beweging komen, zoals in het dal bij Gibeon, om zijn werk te doen - vreemd zal zijn werk zijn; en om zijn daad te verrichten - ongewoon zal zijn daad zijn. Jesaja 28:21

DE Vernietiging van de goddelozen

Satan en de zondaars zullen door vuur worden vernietigd.

...en vuur daalde neder uit de hemel en verslond hen, en de duivel, die hen verleide, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel... Openbaring 20:9,10

Dan zal Hij ook tot hen, die aan zijn linkerband zijn, zeggen: Gaat weg van Mij, gij vervloekten, naar het eeuwige vuur; dat voor de duivel en zijn engelen bereid is. Matteüs 25:41

En de dood en het dodenrijk werden in de poel des vuurs geworpen. Dat is de tweede dood: de poel des vuurs. En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs. Openbaring 20:14,15

Het “eeuwige vuur” is behandeld in het hoofdstuk *Het Mysterieuze Rijk van de Dood* en verwijst naar de eeuwigdurende consequenties van die dood. De uiteindelijke beslissing of wij gered zijn staat of valt bij de vermelding van onze naam in het boek des levens. De zondaars worden verbrand tot stof; het vuur verbrandt hen tot zij er niet meer zijn.

Want zie, de dag komt, brandend als een oven! Dan zullen alle overmoedigen en allen die goddeloosheid bedrijven, zijn als stoppels, en de dag die komt, zal hen in brand steken - zegt de Here der heersbaren - welke hun wortel noch tak zal overlaten. Maleachi 4:1

De wortel is satan en de takken zijn zijn volgelingen.

Gij zult de goddelozen vertreden, want tot stof zullen zij zijn onder uw voetzolen op de dag die Ik bereiden zal, zegt de Here der heersbaren. Maleachi 4:3

Zij zullen niet eeuwig branden, maar zullen stof worden. In Ezechiël 28 heft de profeet een klaaglied aan tegen de koning van Tyrus. Deze passage kan niet verwijzen naar de letterlijke koning van Tyrus want hij kan niet in Eden geweest zijn (vers 13) en hij was ook geen overdekkende cherub (vers 14). De koning is een verwijzing naar satan en zijn lot wordt duidelijk gemaakt.

Door uw vele ongerechtigheden, door het onrecht bij uw koophandel, hebt gij uw heiligdommen ontwijfd. Vuur deed Ik oplaaien uit uw midden - dat verteerde u! Ik maakte u tot as op de grond voor de ogen van allen die u zagen. Allen die onder de volken u kennen, ontzetten zich over u; een verschrikking zijt gij geworden, verdwenen zijt gij - voor altijd! Ezechiël 28:18,19

Met deze uiteindelijke vernietiging van satan, eindigt de grote strijd. Satan en zijn menigte (Gog en Magog) worden door vuur vernietigd. De parallellen tussen Ezechiël en Johannes zijn opvallend en kunnen het best worden weergegeven met de woorden van Hans LaRondelle:

1. De opstanding van het dode Israël uit het graf van Babylon om een nieuw, heilig verbondsvolk van God te zijn (Ezechiël 36:24-28; 37:1-14).

De opstanding van hen die om het geloof in Christus onthoofd werden en weigerden het Babylonische “beest en zijn beeld” te aanbidden (Openbaring 20:4).

2. Israël, als nieuwe theocratie, leeft in vrede in het beloofde land onder de regering van de nieuwe David, de Messias (Ezechiël 37:15-28).

De opgestane heiligen regeren met Christus duizend jaar (Openbaring 20:4-6).

3. Na “vele dagen” (SV) zullen de legers van Gog, de koning van Magog, uit het noorden hun laatste aanval tegen Israël inzetten, en een vernietigende nederlaag lijden door vuur uit de hemel (Ezechiël 38:8 - 39:22).

Na de duizendjarige regering van de heiligen vallen de legers van Gog en Magog het kamp van Gods volk - de heilige stad - aan alle kanten aan, maar worden vernietigd door hemels vuur (Openbaring 20:7-9).

4. Het visioen van Ezechiël van Jawehs theocratie in het Nieuwe Jeruzalem (Ezechiël 40-48).

Het visioen van het Nieuwe Jeruzalem dat vanuit de hemel neerdaalt naar de aarde als de bruid van het Lam (Openbaring 21:1-22:5).

DE VERNIEUWDE AARDE

Het vuur dat de zondaars vernietigt, reinigt ook de aarde.

Maar de dag des Heren zal komen als een dief. Op die dag zullen de bemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen door vuur vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen gevonden worden. Daar al deze dingen aldus vergaan, hoedanig behoort gij dan te zijn in heilige wandel en godsvrucht, vol verwachting u spoedende naar de komst van de dag Gods, ter wille waarvan de bemelen brandende zullen vergaan en de elementen in vuur zullen wegsmelten. Wij verwachten echter naar zijn belofte nieuwe bemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont. 2 Petrus 3:10-13

God herschept de aarde in zijn oorspronkelijke schoonheid - de aarde wordt nieuw gemaakt.

En ik zag een nieuwe bemel en een nieuwe aarde, want de eerste bemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan, en de zee was niet meer. Openbaring 21:1

De zee maakt scheiding tussen mensen en bevat de wateren die de wereld van voor de zondvloed vernietigde. De nieuwe aarde heeft geen herinnering meer aan die vloek.

En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn, en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan. En Hij, die op de troon gezeten is, zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zeide: Schrijf, want deze woorden zijn getrouw en waarachtig. Openbaring 21:3-5

God zal bij de verlostten wonen en al het leed op de wereld zal voorbij zijn en er zal niet meer aan gedacht worden.

Want zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; aan wat vroeger was, zal niet gedacht worden, het zal niemand in de zin komen. Maar gij zult u verblijden en juichen voor eeuwig over hetgeen ik schep, want zie, Ik schep Jeruzalem tot jubel en zijn volk tot blijdschap. En Ik zal juichen over Jeruzalem en Mij verblijden over mijn volk. En daarin zal niet meer gehoord worden het geluid van geweene of van geschreeuw. Jesaja 65:17-19

Het koninkrijk van God is hersteld en de aarde is het uiteindelijke tehuis voor de heiligen.

De hemel is de hemel van de Here, maar de aarde heeft Hij de mensenkinderen gegeven. Psalm 115:16

Dit is de hoop van Gods kinderen.

Daarom geliefden, bejvert u in deze verwachting, onbevlekt en onberispelijk te blijken voor Hem in vrede. 2 Petrus 3:14

Daar wij nu deze beloften bezitten, geliefden, laten wij ons reinigen van alle bezoedeling des vlezes en des geestes, en zo onze heiligheid volmaken in de vreze Gods. 2 Korintiërs 7:1.

PROFESSOR WALTER VEITH

is een internationaal bekende spreker en schrijver, die met zijn lezingen volle zalen trekt in Afrika, Europa, Amerika en Australië. Hij heeft een bijzonder brede kennis en zijn wetenschappelijke achtergrond is onbesproken. Hij heeft vele wetenschappelijke publicaties op zijn naam staan en schreef reeds diverse boeken over gezondheid, voeding en de oorsprong van het leven.

Walter Veith is professor op het Department of Medical Bioscience aan de Universiteit van Western Cape in Zuid-Afrika. Hij heeft zich gespecialiseerd in de voedingsfysiologie.

Professor Veith heeft vele jaren de Bijbelse profetieën en hedendaagse, religieuze bewegingen onderzocht. In dit fascinerende boek gaat hij in op de grote vertwijfeling in de wereld van vandaag. Hij brengt de Bijbelse profetieën duidelijk voor het voetlicht, terwijl hij tevens de valstrikken blootlegt van de ideeënwereld van de New Age-beweging, de oecumenische beweging, de charismatische vernieuwingsbewegingen en andere geestelijke richtingen.

In dit labyrint van vele geestelijke dwaalwegen is het zonneklaar dat **De Waarheid Telt!**

